

శ్రీ రస్తు

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

తెనాలి రామకృష్ణకవికృతము

శ్రీబులుసు వేంకటరమణయ్య గారిటీకతోఁ గూడినది.

శ్రీ రామా మిక్ డిల్,
చే నుత్తర : పుస్తకము
40/40, రా-స్థానము పట్టి
బెల్లూరు (తెలంగాణ)

చెన్నపురి:

పాపిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్స్ వారిచే.

బ్రకటితము

1952

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1952

ప్రకాశ కు ల వి జ్ఞ ప్తి

ప్రాధాన్య ప్రబంధములలో తెనాలి రామకృష్ణకవి రచించిన పాండురంగ మాహాత్మ్యము ముఖ్యమైనది. ఇదివఱకును శ్రీ చిన్నయసూరిగారు తొలుత దీనిలోని మొదటిమాఁదాశ్వాసములను ప్రకటించిరి. మేము నొకపారి ఆమాత్రమే ప్రకటించితిమి. పిదప లఘుటీకతోఁగూడ నీ గ్రంథమును శ్రీలెన్నతం శ్రీరంగా చార్యులుగారు ప్రకటించియున్నారు. కాని మూలగ్రంథమున అపపాతములత్యధి కముగ నుండుటవల్లను, లఘుటీక మూలాధావగతి కనుకూలముగ లేనందునను, దీనిని పరిష్కరించజేసి, వ్యాఖ్యతోఁగూడఁ బ్రకటింపవలెనను సంకల్పము మాకుఁ గలిగినది. సంస్కృతాంధ్రములందు పండితులగు శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు మిగుల పరిశ్రమించి దీని సంస్కరించి, టీకనుకూడ వ్రాసినసంగతి మాకుఁ దెలిసి, ప్రకటనార్థము పంపవలసినదని కోరితిమి. మేము కోరినవెంటనే, ఆయన దీనిని మా కొనుగిరి.

శ్రీ వేంకటరమణయ్యగారు పాండురంగమాహాత్మ్యమును సంస్కరించి టీకను వ్రాయుటయే కాక శ్రీరామకృష్ణకవి కవిత్వతత్త్వమును వెల్లడించుచు విపులముగు పీఠికను పద్యసూచికను గూడ వ్రాసి యిచ్చిరి. ఇట్లు మాసంకల్పమున కనుకూలముగ గ్రంథము తయారగుటచే వ్యయప్రయాసములకోర్చి మే మిగ్రంథము నిపుడు ఆంధ్రలోకమున కర్పించుచున్నాము.

కందమాధ్వట
చెన్నపట్టణము
30-4-1954

ఇట్లు,
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్స్.

గ్రంథ పరిచయము

గ్రంథము-కర్త:-

గ్రంథనామమునుబట్టి 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' తక్కిన మాహాత్మ్యముల వంటి సామాన్యగ్రంథమని తలసరాదు; ఇది ప్రాచీనకాలపు ప్రాథమికగ్రంథములలో ఎన్నిక కెక్కినది; ఆంధ్రపంచకావ్యముల పట్టికలో పద్దు వేయించుకొన్నది. ఈ ప్రబంధమును కృతిపొందిన విరూరి వేదాద్రిమంత్రి గ్రంథకర్తతోఁ బలికినట్లుగా చెప్పఁబడిన—

- సీ. తగ సంస్కృతము తెలుగుగఁజేయఁ దెనుగు సంస్కృతముగఁజేయఁగ జతురమతివి;
నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల ఘనుడ వాశువునందుఁ గరముమేటి;
వఖిలభూమిపాలకాస్థానకమలాకరోదయతరుణి సూర్యోదయఁడవు;
తైవవైష్ణవపురాణావళీ నానార్థములు నీకుఁ గరతలామలకనిభము;
గీ. లంద్రభూమికుచాగ్రహారాభమైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహార నిర్ణేత; వగ్ర
కాళికా కోకిలమవీవు; సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ట ! రామయరామకృష్ట !
క. కొండెన్య సగోత్రుఁడ వా, ఖండలగురునిభుండ వఖిలకావ్యరసనుధా
మండన కుండలుడవు భూ, మండలవినుతుడవు లక్ష్యమావరతనుజా!
క. యశము గలిగించు నీ మృదు, విశదోక్తులఁ బొండరికవిభుచరితః జతు
ర్దశ భువనవిదితముగ శుభ,వశమతి నాపేర నడుపు వరతత్త్వనిధి! [పాండు. ఆ. ౧. ప. ౨౩-౨౫]

అను పద్యములను బట్టియు,

“ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథ నిరవధికకృపాపరి పాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన—”

అను నాశ్వాసాంతగద్యభాగములంబట్టియు ఈ ప్రబంధమును తెనాలిరామ కృష్ణకవి రచియించెనని స్పష్టపడుచున్నది.

రామలింగడే రామకృష్ణుడు.—

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును రచించిన తెనాలి రామలింగకవియు, ఈ రామ కృష్ణకవియు నభిన్నులని కొందఱిమతము, భిన్నులనికొందఱితలంపు. ఈ కవిరామము తొలుత రామలింగడనియు, ఆపృథితఁడు శైవుడనియు, కొంతకాలమున కీతఁడు వైష్ణవము పుచ్చుకొని తనపేరు రామకృష్ణుడని మార్పుకొనెననియు ప్రతీతి కలదు. శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారు మున్నగు కొందఱి యైతిహ్యమును నమ్మిరి.

కొండఱు భేదవాదులు తమవాదమునకు బలకరముగా క్రిందియంశములను చూపుదురు.

(i) పాండురంగమాహాత్మ్యపుగద్యమునకు విలక్షణముగ 'ఉద్భటారాధ్య' చరిత్రమున గద్య "ఇది శ్రీమదేలేశ్వరగురువరేణ్య చరణారవిందపట్టరణ సకలకళా భరణ రామనార్యసుపుత్ర సుకవిజనమిత్ర కుమారభారతిబిరుదాభిరామ రామ లింగయ ప్రణీతంబైన" అనియున్నది.

(ii) రామలింగకీర్తి గల 'కుమారభారతి' అను బిరుదము పాండురంగకృతి కర్తకు లేదు. అందు కృతిపతి కవినిగూర్చి "శారద నీరూపము" అని సంబోధించి నట్లున్నది.

(iii) రామలింగనిగురువు వేలేశ్వరుడు; పాండురంగకృతికర్తగురువు భట్టరు చిక్కాచార్యులు.

కాని, కొంత విమర్శించి చూచినచో పయి కారణములు భేదవాదమునకు సమర్థకములు కాజాలవని తోచుచున్నది. తొలుతఁజెప్పఁబడిన యైతిహ్యమునుబట్టి యీ కవి వైపుడుగా నున్నపుడు రామలింగఁడై యుండెననియు, నప్పుడితని గురు వేలేశ్వరుఁడై యుండెననియు, నీకవి వైష్ణవుఁడైనవిదప రామకృష్ణుఁడని తనపేరు మార్చుకొనెననియు, చిక్కాచార్యులను గురువుగా గ్రహించెననియు చెప్పికొన వచ్చును. ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర మీతని పిన్నవయసున రచింపఁబడినదగుటచే నప్పుడి తనికి 'కుమారభారతి' అను బిరుద ముండెననియు, పాండురంగకృతి రచనాకాలము నాటి కీ కవి వయసుమీఁతినవాఁ డగుటచే దానికి బదులు కవి శారదాస్వరూపుఁడే యగుట 'శారద, నీరూపము' అని కృతిభర్త చెప్ప వలనుపడెననియు గ్రహింపనగును.

కవికులగోత్రాదులఁబట్టి చూచినయెడల వీరిరువురును అభిన్నులనియే చెప్ప వలసి వచ్చుచున్నది.

ఉద్భటకృతికర్త
కాండిన్యగోత్రుఁడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రిరామయ
తల్లిలక్ష్మమ

పాండురంగకృతికర్త
కాండిన్యగోత్రుఁడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రిరామయ
తల్లిలక్ష్మమ

తెనాలి రామభద్రకవికృతమగు 'ఇందుమతీపరిణయము'న

ఉ. ".....కవితా ఘనతామహు మల్పితామహుఁ"

రామయ రామకృష్ణకవిరాజుఁ దలంచి, నులించి మ్రొక్కెదన్.

గీ. తదనుసంభవముణిని నుదక్షిణా పరిణయ ముఖకావ్యరచనాధురీణు నాంధ్ర)

కవికదంబములొనఁ బ్రఖ్యాతిఁగన్న, యన్నయకపీండు ధీసాండు నభియతింతు.

... ..

సీ. ప్రాధి మీ పెదతాత పాండురంగాదిసత్కృతులు చేసెను రామకృష్ణ నుకవి

అనుజుఁ దన్ను మీ పిదతాత రచియించెఁ బరంగ నుదక్షిణాపరిణయంబు

మీ తాత శ్రీగిరి చామరీవిఖ్యాతి శ్రీశైల మాహాత్మ్యకృతి యొనర్చె
కడిమి మీతండ్రి యిమ్మడి రామకృష్ణాఖ్యుడనఁ గీర్తిగనె సంస్కృతాంధ్రములను
గీ. ఔర యనిపించె మీయన్న వీరరాఘ, వాఙ్మకవి సర్వకవితామహాత్మ్యమునను
ని న్ననూచాన సంతాను నెన్నఁదరమే, ప్రాజ్ఞహృదయాజ్ఞరవి రామభద్రశుకవి.”

అని యున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా పాండురంగ మాహాత్మ్యాదులను రచించిన తెనాలి రామకృష్ణకవియును, సుదక్షిణాపరిణయమును రచించిన తెనాలి అన్నయకవియును అన్నదమ్ములని యేర్పడుచున్నది. ఏతదనుకూలముగనే సుదక్షిణాపరిణయమున—

గీ. “నవ్యశుకుణాభిరామ తెనాలిరామ, పండితాగ్రణి సత్పుత్ర భవ్యమిత్ర
హరపదాంభోజ సౌమఖ్యు, నిన్న పాఖ్యునన్న బిలిపించి యాదలోన్నతి వహించి.

... ..

గద్యము. ఇది శ్రీమతెనాలి రామేశ్వర శాశ్వత కృపాకటాక్షలక్షితకవితాభిరామ రామయపండితి
కుమార సహజశైవాచారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయ ప్రణీతంబైన సుదక్షిణాపరిణయము
నందు—”

అని యున్నది. ఈ పయిభాగమువలనఁగూడ రామకృష్ణుడును, అన్నయ
యును అన్నదమ్ములగుట సుస్పష్టము. ఇరువురును రామయపండితుని కుమారులే!
తెనాలి వారే!!

మఱియు అన్నయ ‘పాలగుమి భీమగురుని సద్భక్తిగొలుతు’ అని చెప్పటచే
తెనాలివారు సహజముగా శైవులనియు, పాలగుమివారి శిష్యులనియుఁ దెలియు
చున్నది. ఉద్భటారాధ్యచరిత్రరచనాకాలమునాటికి రామలింగకవి పాలగుమివారి
(పాలగుమిలేశ్వరుని) శిష్యుడగుట ప్రసిద్ధముకదా!

తెనాలి యన్నయ తన గ్రంథమున తనయన్నయగు రామకృష్ణుని స్తుతింపలేదు.
ఆంతమాత్రమున వీరిరువురి సౌదర్యవిషయమున సందేహింపఁబనిలేదు. అన్నయ
తాంతరస్వీకరణ మొనరించెనన్న ఆనాదరమున సుదక్షిణాపరిణయకర్త రామకృష్ణునిఁ
జేర్పొనక యుండఁచును. రామభద్రకవి స్పష్టముగ వీరిరువురును సోదరులే యని
వివరించితే యున్నాడు. రామకృష్ణకవి తన మతము మార్పును తెలుపుకొన
కున్నను, పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ జెప్పఁబడిన ‘శైవవైష్ణవపురాణావళి నానా
ర్థరచనాపటివైకరమ్యమతివి’ అను భాగమునుబట్టి యాతనిశైవప్రబంధరచనా పాట
వముకూడ వ్యక్త మగుటయు, నతని మతాంతరస్వీకృతి విశదమగుటయు సహృ
దయవేద్యములు.

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును, పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఏకకర్తృకము
లని చెప్పట కీ రెండుగ్రంథములకును గల పోలికలు ప్రమాణము కాఁదగును.
అందుఁ గొన్ని మాత్ర మిచట చూపఁబడును—

మ. కవులు బాతకులు బ్రధానులు సుగ్రీగణ్ణుల్ పురాణజ్ఞులు
వివిధార్థుల్ సఖులు బురోహితులు సర్వీనాథులు జోస్యులు
ధవళాక్షుల్ గొలువంగ నిండుకొలువై బైవారు మార్గంబుతో
నవధానంబుననుండి శంకరకథా వ్యాస క్తి భాసిల్లుచున్.

[ఉద్భటా. ౧-౨౩.]

మ. కవులు బాతకులు బ్రధానులు నలంకారజ్ఞులు బ్రాహ్మలు
ధవళాక్షుల్ భజియింప నిండుకొలువై తారేందు తారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌధంబు నాస్థానమై
వివిధామ్నాయ పురాణ గుంభనకథల్ వినుచున్ బ్రమోదంబునన్.

[పాండు. ౧-౨౧]

గీ.

లబ్ధముఖి.....ందకజేయు, బ్రహ్మవిద్యా విదూరుడై బ్రహ్మణుండు.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨ర.]

గీ.

సిగమ ఘంటాపదై కాధ్వసీనబుద్ధి, బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రహ్మణుండు.

[పాండు. ౨-౬.]

చ. వ్రతములుచేసి పెక్కు లుపవాసములు మఱి పెక్కు లుప్పిండుల్
ధృతి నొనరించి కూర్చి బరదేసుల దల్లియపొలెఁ బ్రోచి మా
నితగతి మింటిదయ్యముల నేలకుఁదెచ్చి కుమారుఁగాంచెఁ ద
త్పతి.....రగుఁ జామపతివ్రత సంతసంబునన్.

[ఉద్భటా. ౫-౨౧.]

తే. ఆమహీశురులేమకు నతులనిష్ఠ నింగివేల్పుల నేలకు నేలవేల్పు

కొలము నింగికెఁదచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్రు, డొక్కఁడుదయించెఁ దత్ప్రసాధ్యురయమహిమ.

[పాండు. ౩-౫.]

సీ. సెరవెండుకలు దువ్వి నిలువకొప్పు ఘటించి కనుమదామము మీఁద గుస్తరించి
నుదుట గందపుఁజుక్క నూల్కొల్పి నీలాల పొంగంట్లు చెలిదోయిఁ బొందువఱిచి,
తరళమై బంగారుతాయెత్తు గల ముత్రైములపేరు పేరురంబున ధరించి,
కటిఁ దాళిగోణాముకడఁచుంగు ధరఁ జీర వట్టుదట్టి ద్రిండుగట్టి నడుము

గీ. కేల డాఁపలిచిటికెన వ్రేలియందు, నలఁతివగ డాలయంగర మనువుకొలిసి

గౌరవబీని కలిసింగార మొదవ, నారజంబుగఁ జరియించు నతఁడు మఱియు

ఉ. బోడికెఁమూఁపువై గరము పొందగఁజేసి కరంబు మ్రోయు నం

బాడిగ లాలి మెట్టి కరపద్మము క్రొవ్విరిచెండు మాటికిఁ

వేడుకఁ బారమిటుచు నవీనసఖాంకవిలాసలక్ష్మితోఁ

గూడినమేను పమ్మకొనఁ గ్రువ్వురుచుండు నతండు వీధులన్.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨౧. ౧౨౨.]

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతపటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్మభోజనము చందనచర్మ ప్రసూనదామకం

బులు కపురంపువీడ్చుమును భూషణపంక్తులు గల్గి నిచ్చులున్

బులుకడుగంగఁబడ్డ నునుముత్యముఁబోలుచు చాలుచుం బురిన్,

నీ కలదు, లేదను వాదములతోర్చి మీనుమీనమువంటి యొంటిడంజెము మెఱవగ
బహుసంకుమదవంక పాణింధమందైన తాళిగోణపుంజుంగు నేల జీరె
గడలేని వీడ్మంపుంగప్పుచుందురుకాని మోవి వల్లాత్తులమునుగుదన్న
సానతాఁకులు గల్లు సూనాస్త్రు శంఖంబుగతి సఖిరేఖాంకగళము దనర

తే. సఖులు పనిహాసకులు పెంటఁ జనఁగ యువతి,భుక్తనిర్భక్తపరిధానయుక్తుఁ డగుచు
నగరఘంటావధంబున నగుచు: దిరుగు,నొఱపుగల శీవి జాతిమాత్రోపజీని. [పాండు. 3-౬. ౧౦.]

ఉ. “శోకకుఁ గూటికై యొకనిఁగొల్చి తదీరిత వాక్యపదతిక్
గైకొని..... [ఉద్భటా. ౮. 2-౯౧.]

క. వలువకుఁ గూటికినై నీ,చులవేడం బోడచొరవఁజొచ్చు నతఁడు—”
..... [పాండు. 3. ౨౧.]

ఉ. మానితలీల సజ్జనునిమాడ్కి మహీసురుఁ డప్పురంబులో
మానవపంక్తిలోఁ గలసి మచ్చికయై తలలోని నాల్కయై
ధీనిధి యాతఁడే యనఁగఁ దేకువఁ దేజముగాంచి యుండెఁ బెం
పూనఁగఁ గొన్ని వాసరము.....తటన్. [ఉద్భటా. ౨-౧౪౧.]

క. తలలోవల నాలుక పూ,సలలో దారంబు, పాలఁ జల్లిన నీరుం
బలె వెలియెఱుంగక మనసులు,గలసి, యభేదముగఁ గాఁపుకడ నతఁడుండెన్. [పాండు. 3-౧౪౯.]

ఉ. ఆరయఁ బాలవంటి కుల మాఱడిఁబోవఁగనిచ్చి నీటిలో
నారజమై చరించు పసుధామరసందముఁ డిట్టివారు నె
వ్వారును జీరికిం గొనక,.....జుల్కఁగా
నీరసవృత్తిఁ జూచి; రతినింద్యుఁడు వీఁడని యెవగింపుచున్. [ఉద్భటా. ౨-౧౩౪.]

గీ. కాఁపురము నాకుఁ గడుఁబెద్ద కంచియంత,యిల్లు శ్రీ ధాన్యకటకమై హెచ్చు.....”
[ఉద్భటా. ౨-౨౧౩.]

తే. కాఁపుఁగోడలు కంచంత కాఁపురంబు,పాలవంటికులంబు గాడ్పఱచి చనియె-
..... [పాండు. 3-౮౧.]

క. భజవెడి దానిబొత్తున,భుజియించెను మధువుఁద్రావె బొల యంటె, వెనక
ద్యజియించె దగినడవడి,కుజనుండై ధరణిసురుఁడు కుచ్చితబుద్ధిన్. [ఉద్భటా. ౨-౨౩౧.]

తే. ఎన్ని జన్మంబులేనియుఁ జన్నవీడవఁ,గాని ప్రాపింపరాని ధరానిలింప
జాతి గడెలోన నప్పావజాతి లొఱగి,కల్లుపెల్లాను, వేటాడుఁ గఱచు నెఱచి.
[పాండు. 3-౮౪.]

ఉ. కేతువు నీటముంచి తమకించి ధన్యురక మట్లఁబెట్టి వి
ఖ్యాతబలంబుఁ జెట్టులనుగట్టి గుణంబునఁగల్గు పక్షముల్
వే తరలించి యంబుఁమివేడక మూలకుఁద్రోచి, యమ్మనో
కాకుఁడు తత్పురిం గలుగు నైవులవైజన లోఁగునెంతయన్. [ఉద్భటా. ౧-౧౧౨.]

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల శరములయాయంబుఁ బొరయు టుడివె

దగ శబ్దమాత్రపాత్రముఁజేసె గుణలత మ్రాకునఁగట్టించె మాలబలముఁ

గంచుకివశము గావించె సేనానాథుఁ గమరించె సహచరుఁ గటికియెండఁ

బ్రతిపక్షభావనంగతుడని హితుఁజూచె వరకేతనముకి ర్తిభరము డులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి నుశర్మఁగదిసి, గెలువఁగాలేక చని కోపించి మదనుఁ

డుజక; తనవార లతనికి నోడునునిరే? పలికిఁగిడౌట బంట్లపాపంబుకాచె! [పాండు. ఆ. ౫-౯౮.]

ఇట్టి వింక నెన్నియేని కలవు, ఈ రీతినే రామకృష్ణకవికృతమగు ఘటికాచల మాహాత్మ్యమునకును, ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమునకును చాల పోలికలు కలవు, మచ్చు నకు రెండు మాత్ర మిట సీయఁబడుచున్నవి.

సీ. మొకరితేటలు మూతి ముట్టవు లేనియత్ శ్రీమధుశాని కర్పించికాని

కోకిలమ్ములు చిగురాకులు గొఱుకవు శ్రీచనమాలి కర్పించికాని

లేబచ్చికత్ కబళింపవు హరిణముల్ శ్రీసీలమూర్తి కర్పించికాని

ఫలభుజి క్రియలకుఁ జిలుకలు దలఁపవు శ్రీమాధవునకు నర్పించికాని.

గీ. యితరజంతువులను హరిమలిఁ దలంచి, కాని యే వర్తనమునకుఁ బూన వనిన

నా తపోవనమాహాత్మ్య మభినుతంప, నలవియే వేమొగంబుల చిలువకైన. [ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

సీ. ఆచలసుతాధర్త కర్పించిమఱి కాని మృగములు లేఁబూరి మేయ వచట

ననమలొచనునకు నర్పించిమఱి కాని యభులు క్రొవ్విరిలేనె లాన వచట

అంధకధ్వంసికి నర్పించిమఱికాని కోయిల లిగురాకు కొఱుక వచట

నంగజారాతికి నర్పించిమఱికాని చిలుకలు పండ్లు భుజింప వచట.

గీ. తక్కుఁగల జంతువులు శంభుఁ దలఁచికాని, యుచితవర్తనములఁ గోరి యుండవచట

పదనములు వేయుఁగలయంతవానికైన, నా యరణ్యంబుఁ గొనియాడ నలవియగునె?

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర]

మ.శుకముల్ ప్రామిసుకుల్ గుణించు; గణించుం ధర్మమర్చేతిహా

నకథల్ శారిక; లీరికల్ గొనుమనీషణ్ శేషభాషావిశే

షకళాశాస్త్ర ముపన్యసించు; బకముల్ సాత్రాజితీప్రాణనా

యకనామాళి; నకుల్ పఠించు సకతోద్యద్గీతికాచాతునిన్.

[ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

ఉ. సామగుణంబుఁ గోల్పించు బికళాబకపంక్తులు శ్రేవధర్మముల్;

ప్రేమ నుపన్యసించు శుకబృందము లీశ్వరయోగశాస్త్రముల్;

కోమలరీతి శారికలు గూడి పఠించు వినోదలీలలన్;

గామవిరోధి: బాడు నధికంబుగ నచ్చట భృంగపోతముల్.

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము.]

ఇ ం టి సే రు.—

రామకృష్ణకవియింటివేరు 'తెనాలివా' రని పాండురంగమాహాత్మ్యమునందలి 'శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేతవు' అనుదానినిబట్టి తెలియుచున్నది. అంతకుఁ బూర్వమున ఆ పంశమువారియింటివేరు 'గార్లపాటివా'రని ప్రసిద్ధము. శ్రీగురుజాడ శ్రీరామ

మూర్తిగారును, శ్రీవీరేశలింగముగారును అట్లే చెప్పియున్నారు. తెనాలిలో శ్రీ రామలింగేశ్వరస్వామివారి యాలయమున నొక యుత్సవవిగ్రహము పీఠము మీఁదఁ గల

శ్లో. “శ్రీ తెనాలింగేశ వ్యరాజయద్ధార్షపాటిపుర రామపండితః.

శుక్లహఃఃకపంచమిగురౌ రామలింగ ముమయోత్సవాకృతిమ్.”

అను శ్లోక మీ యంశమును బలఁపఱచుచున్నది. గార్లపాటి రామయపండితుఁడు తెనాలింగమున శ్రీరామలింగేశ్వరస్వామియొక్కయు, శ్రీపార్వతీదేవియొక్కయు ఉత్సవవిగ్రహములను ప్రతిష్ఠించె నని మీఁది శ్లోకమున కర్థము. ఈ రామయపండితుఁడే రామకృష్ణుని తండ్రి. ఈ రామయ గొప్ప శివభక్తుఁడని యీ శ్లోకమే విశదఁ పఱచుచున్నది.

కవితాలము - గ్రంథరచనాకాలము:—

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రపు కృత్యవతరణికనుబట్టి యా గ్రంథము కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుఁడుగా నుండిన నాదెండ్ల గోపమంత్రికడ ముఖ్యోద్యోగిగా నున్న యూరె దేవమంత్రికి కృతిగా నీయఁబడినట్లు తెలియుచున్నది. గోపమంత్రి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలమంత్రి యగు సాళువ తిమ్మరుసుమంత్రికి మేనల్లుఁడు. శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు శ్రీ. శ. 1515-వ సం॥ న కొండవీటిదుర్గమును జయించినపిదప, దానిని పాలించుటకు తిమ్మరుసు తన మేనల్లుఁడగు నీ గోపమంత్రిని నియమించెను. ఈ గోపమంత్రి సుప్రసిద్ధుఁడు. ఇతఁడు దేవమంత్రికి శ్రీ. శ. 1517-వ సం. న ఒక యగ్రహారమును దానమొచ్చెను.

దేవమంత్రి వైవాచారపరాయణుఁడు. ప్రాంతాధ్యక్షుని వంశస్థుడగు చంద్రశేఖరవాచాయమునియొక్కయు, మహావిద్వాంసుడగు *లొల్ల లక్ష్మీధర పండితునియొక్కయు శిష్యుఁడు. లక్ష్మీధరపండితుని యనుగ్రహమున పాండిత్యమును సుపాదించి ఈ దేవమంత్రి ‘శివపంచస్తవి’కి వ్యాఖ్య రచించెను. ఈ యంశమును

శ్లో. “న చాయం దేవయామాత్యో మహిమస్తపంచికాం,

లక్ష్మీధరకటాక్షేణ కరుతే గురుతేజసా.”

అను శ్లోకము చాటుచున్నది. దేవమంత్రి గోపమంత్రివలన అగ్రహారాదిసమూహములను పొంది, ప్రసిద్ధుడైన పిదపనే ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును కృతించి యుండును. ఆ కాల మించుమించుగా శ్రీ. శ. 1535 అని తలఁచవచ్చును. ఉద్భటారాధ్యరచనాకాల మిదియే యై యుండవచ్చును. ఈ మీఁది విషయమునుబట్టి రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమున - ఆతనిసభలో నుండె నన్న లోకప్రతీతి యథార్థమే గాని, కల్పితము కాదని స్పష్టమగుచున్నది.

* శ్రీశంకరాచార్యకృత సౌందర్యలహరికి వ్యాఖ్య వ్రాసిన విద్వాంసుఁడు.

పాండురంగమాహాత్మ్యమును కృతిపొందిన విరూరి వేదాద్రిమంత్రి కందాళ అప్పలాచార్యుల శిష్యుడు; మంగయగురువ రాజు కుమారుడగు పెదసంగభూపాలు నొద్ద వ్రాయునకాడు. చిత్రభారతకృతిపతి తండ్రి పెదతండ్రిలును, వైజయంతీ విలాసకర్తయగు సారంగు తిమ్మకవియు ఈ కందాళ అప్పలాచార్యులకు శిష్యులు. శ్రీ. శ. 1547-పరాభవసంవత్సరమున గండికోట ప్రభువు కందాళ అప్పలాచార్యులకు భూదాన మొసంగిన శాసన మొకటి కలదట !

రామకృష్ణకవి తన గ్రంథమున 'భట్టరు చిక్కాచార్యులు' తన గురువని చెప్పి యున్నాడు. ఈ చిక్కాచార్యులకు బెక్కురు శిష్యు లుండిరి. చాళుక్యాటికా మాహాత్మ్యము, ఆనందకాసన మాహాత్మ్యము మున్నగు గ్రంథములను రచించిన లింగమగుంట రామకవియును [తెనాలి రామకృష్ణుని అల్లుడు], అతని తమ్ముడగు లింగమగుంట తిమ్మకవియును ఈ చిక్కాచార్యులకు శిష్యులు. రామకృష్ణకవులచే 'కామండకము'ను కృతిగొన్నవాడును, కొండ్రాజు తిమ్మరాజుకుమారుడును, పెదసంగభూపాలుని మేనల్లుడును అగు వేంకటాద్రియును చిక్కాచార్యుని శిష్యుడే. ఈ వేంకటాద్రి శ్రీ. శ. 1584 వ. సం. న కామండకమును కృతిబొందెను. కాస పాండురంగమాహాత్మ్యరచనము అంతకుండు కొన్ని యేండ్లు ముందుగా జరిగియుండ వచ్చును.

పై యంశములనుబట్టి రామకృష్ణుడు శైవుడుగా నున్నప్పుడు శ్రీ. శ. 1535 ప్రాంతమున ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును రచించి దేవమంత్రికి కృతియొసంగె ననియు, తర్వాత వైష్ణవుడుగా మాతీనపిదప 'ఘటికాచలనాహాత్మ్యము'ను రచించెననియు, ఉద్భటచరిత్ర రచనయైనపిదప రమారమి ముప్పదియేండ్లకు - అనగా (శ్రీ. శ. 1565 ప్రాంతమున) పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెననియు చెప్ప వీలగుచున్నది. పాండురంగమాహాత్మ్యమున (పుట 233) 'గిరికానుషక్తుబ్ధి నుకరిచరునింబోలు' (ఆ. 4. ప. 242) అని వసుచరిత్రవిషయమును, 'గురుభీతమతిక నాముక్తమాల్యదకు నెన యగుచున్' (ఆ. 4. ప. 243) అని యాముక్తమాల్యదయును సూచింపబడినందున, పయిగ్రంథద్వయము రచింపబడిన పిదపనే యిచ్చుది వ్రాయబడినట్లు వ్యక్తమగుచున్నది. ఆముక్తమాల్యద శ్రీకృష్ణదేవరాయలరచన యగుటచే బ్రాచీనమగుట యుక్తమే. కాని వసుచరిత్రవిషయమున గొంత సందేహము కలుగవచ్చును. కాని అది 1567-70 ప్రాంతమున పెనుగొండను పాలించిన తిరుమలదేవరాయల కంకితమగుటచేత దానిరచన యంతకుం బూర్వమే జరిగియుండ వలెను. పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఇంచుమించుగ నాకాలపుదే యగుట నివి రెండును సమకాలీనములనియు, అట్టియొక నొకదానిలో నింకొకటి సూచింపబడుట దోషము కాదనియు గ్రహింపవచ్చును. ఇంతకును - ఉపరిచరసనువు పృథ్వాంతము మహాభారతమున నున్నదే కాని క్రొత్తది కాదు. కావున దానినే రామకృష్ణకవి సూచించెననియుఁ జెప్పవచ్చును.

కాగా రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయల యాస్థానమున నుండుట యసంగతము కానందునను, భావ్యము కానందునను, వసుచరిత్రవృత్తాంతశ్రవణం యసంగతము కానందునను, ఇతడు క్రీ. శ. 16-వ శతాబ్దిప్రారంభమున (1503 ప్రాంతమున) జన్మించి, 1575-80 ప్రాంతమువఱకును జీవించియుండెనని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

కృతులు - ముద్రితములు, అలభ్యములు:—

రామకృష్ణుడు రచించిన గ్రంథములు మూడుమాత్ర మింతవఱకు లభించినవి. ఆ మూడును ముద్రితములు. ఉద్బటారాధ్య చరిత్రము ముక్త్యాలలోని సరస్వతీపత్రికలో ప్రకటింపబడి, పిదప ప్రత్యేక గ్రంథరూపమును దాల్చినది. ఘటికాచలమాహాత్మ్యము ౧౮౯౨-వ సం. న కళాఃతీముద్రాక్షరశాలలో ముద్రింపబడినది. పాండురంగమాహాత్మ్యము తొలుత శ్రీనివర్తివారిచేతను, శ్రీవావిళ్లవారిచేతను కొంతభాగము ముద్రింపబడి, పిదప శ్రీమూన్ శ్రీతెన్నతంశ్రీరంగాచార్యులు గారి లఘుటీకతోఁగూడ పూర్తిగముద్రింపబడి, ఇందనుక విదుకూర్పులను పొందినది.

తెనాలి రామలింగకవికృతులగు కందర్పకేతువిలాసము, హరిలిలావిలాసము అను ప్రబంధములనుండి కొన్ని పద్యములు ప్రబంధరత్నావళియందు ఉద్ధరింపబడినవి. ఆ గ్రంథములుమాత్ర మింతవఱకును దొఱకలేదు. “పాండురంగవిజయము” అను వేటొక గ్రంథము నీ కవి రచించినట్లు ప్రతీతి. అది పాండురంగమాహాత్మ్యమేయై యుండునేమో! ‘పాండురంగవిజయము’లోనివని ఉదహరింపబడిన పద్యములు మాత్రము పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గానరాకున్నవి.

రామకృష్ణనిఁగూర్చిన కథలు:—

తెనాలి రామలింగని కథలని దక్షిణదేశమునందంతటను ప్రసిద్ధములయి కొన్ని కథలు ప్రచారమున నున్నవి. అందుఁ జాలవఱకును శ్రీకృష్ణదేవరాయలకును, అతని యాస్థాన విద్వత్కవులకును సంబంధించి యున్నవి. వీనిని శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారు తమ ‘కవిజీవితముల’లో ఇచ్చియున్నారు. రామకృష్ణకవి రాయలకాలమున లేడని తలచిన విమర్శకులు కొందఱీ కథలన్నియుఁ బుక్కిటి పురాణములని తలంచిరి. కాని యీవఱకు నిర్ణయింపబడిన కవికాలమునుబట్టి యీ కవి రాయలసభలో ఉండుటకు ఆక్షేపణ లేదు. కొందఱు పరిశోధకులు, విమర్శకులును ఈ యంశమును గ్రహించి శ్రీశ్రీరామమూర్తిగారు వ్రాసిన కథలు కొన్ని యథార్థములే యని నమ్ముచున్నారు. అన్నియుఁగాకున్నను, కొన్నియైనను నష్టదగియే యున్నవని చెప్పక తప్పదు. ఆ కథలు సాధారణముగా భట్టుమూర్తి, అల్లసాని పెద్దన, ముక్కు తిమ్మన, భూర్జుడి మున్నగు కవులను వెక్కిరించు గాథలతో నిండియున్నవి. వానికీడగిన చాటువులును కలవు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమునాటికి రామకృష్ణకవి యువకుఁడు; స్వభావముచేతనే స్వతంత్రుఁడును, వికటస్వభావము కలవాఁడును అగుటచే ఈతఁడు ఇతరకవులను—సమయానుసారముగ అధిక్షేపించుట ఆసంభవ మెంతమాత్రమును కాదు.

రామకృష్ణుడు తన చరమదశలో తరణోపాయముగను, తనకవిత్వపరిక్షకునికపోవలగను ప్రాధప్రబంధముగ పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెను. అందు హాస్యమున కెట్టి యవకాశమును - అందుచు అట్టి వయసున - లేదు, అట్లయ్యును ఈతఁడు, తన స్వభావమును పూర్తిగ విడువలేక అందందు తన కొంచెతనమును వ్యక్తముచేయుచునే యున్నాఁడు. మచ్చునకు రెండు పద్యము లుదాహరింపఁబడుచున్నవి.

అతులనిష్ఠతో తపస్సుచేసిన పుండరీకమహామునికి భగవంతుడు ప్రత్యక్షముకాఁగా ముని ఆతనిని వెక్కువిధముల స్తుతించెను, అందు దశావతారస్తుతిలో బౌద్ధావతారవర్ణన మీ క్రిందిరీతి నున్నది:—

చ. 'ప్రతిదినకేశలుంచనపురాయిడి నెట్టన బట్టగట్టి పైఁ

బుతపుతమంచునున్న కుఱుబోడతలకొ ధరింప నోడియుకొ

నతమగు సొమ్ముగాన విడఁజాలవుగా శిఖిపింఛవల్లి, సౌ

గతమతధర్మ! దానిఁ గటిఁ గట్టుము; పుట్టము మిన్న కేటికిన్.' [పాండు. ద్వితీయా. ౬౪]

నెమిలిపించెము శ్రీకృష్ణునకు నీడరాని కేశాలంకారము. బౌద్ధావతారసమయమున బట్టకట్టి నున్ననైన తలపై దానిని ధరింప నెట్లుచు వీలులేదు. సతమగు నగను వీడుట కును వలను కాదు. కావున మొలకుఁ గట్టిన బట్టచు విప్పివేసి, ఆ వస్త్రమునకు బనులుగా శిఖిపింఛమును ధరించుట మేలు. అట్లు చేయుటవలన వస్త్రధారణఫలమును సిద్ధించును. మొల కట్టవలసిన బట్ట, తలయే కట్టుటచే - (బట్టతల యగుటచే) వేతే వస్త్రధారణ మనాపశ్యక మని భావము.

పయి వర్ణనమున రామకృష్ణుడు తన స్వభావసిద్ధమగు హాస్యమును వెల్లడించె ననుట స్పష్టము. ఈ వర్ణనము ప్రత్యక్షమైన భగవంతునిఁ గొనియాడుచు పుండరీకునివంటి ముని చేయుట వికటమేకదా!

సహజదుర్బుద్ధియగు నిగమశర్మ తనయొక్కచేసిన హితబోధకు లోఁబడి సానుకూలుఁడై మంచిదారిని పడినట్లు నటించియు నొకనాటిరాత్రి యందఱును నిద్రింపఁగా వారి నగలను దొంగిలి పరారి యయ్యెను. మఱునాటివఱువాత అతనిబంధువులు పోయిన తమ నగలఁగూర్చి విచారించు సందర్భమున నీ క్రిందిపద్య మున్నది.

సీ. 'శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృదత్త దిర్ఘముద్రికకుఁ జిత్తంబు కలఁగ

నత్తగారిచ్చిన హరిసుదర్శనపుఁ బేరునకు ముత్తయిదువ వనటఁబొందుఁ

గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కఱుకునై యడలు దుర్వారయై యాఁడుబిడ్డ

జామాత వెతఁబొందు వ్యాపొహియై నవగ్రహకర్ణభేష్టన శ్రంశమునకు

తే. సొత దుర్బుద్ధి! యెంత దుర్బుద్ధి! యహహా!, సర్వధనములు నద్దురాచారశీలుఁ

డూచుముట్టుగ నిలదోచి యుఱికిచనుట, యెఱుఁగరోకాక, యవ్వేళయెఱుక గలవఁ!

[పాండు. తృతీయా. ౫౦]

చెడుతిరుగుడులు తిరుగుచు, సర్వనాశన మొనర్చుచున్న నిగమశర్తను దారికిఁ దెచ్చుటకై ఆతనియక్క విదారు కోసుల దూరమున నున్న తమయూరినుండి కాఁపురమెత్తి పెట్టి పుట్టినింటికి భర్తతోను, బిడ్డలతోను వచ్చినది; నిగమశర్తకు నయమునను, భయమునను హితబోధచేసి ఆతనిని మంచిదారికి త్రిప్పినది. అతఁడును వెనుకటిరీతి మర్యాదగా ప్రవర్తింపసాగెను. ఇట్టి మార్పునకుఁ గారణము ఆమెయే. తన బుద్ధి చాతుర్యమున కామె గర్వింపవలసినది; అందఱిచేతను పొగడికలను పొందవలసినది. ఇట్టియొడ నిగమశర్త యొక యర్థమరేయి అందఱిసగలను ఊహముట్టుగ దోచుకొనిపోయినపుడు బండుగు లందఱును తమతమ యాభరణములకై విలపించుచుండఁగా ఈమెయు తన ప్రయత్నము వస్తుగుటకుఁ గాక, నగకొఱకు విలపించుటయు, అందును అత్యల్పమూల్యమగు ముక్కఱు వాపోవుటయు, అందఱును సామాన్యముగ విలపించుచుండఁగా ఈమె దుర్వారయై యడలుటయు రామకృష్ణకవివికట తను విశదము చేయుచున్నవి.

గ్రంథనామము .—

పాండురంగక్షేత్రమాహాత్మ్యమును ప్రతిపాదించు నీ ప్రబంధమునకు 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' అను పేరున్నట్లు ఆశ్వాసాంతగద్యములను బట్టి తెలియుచున్నది. దీనికి 'పాండరీకమాహాత్మ్యము' అను నామాంతరమున్నట్లు 'అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పాండరీకమాహాత్మ్యమునకు—' అను గ్రంథారంభ గద్యవలన తెలియుచున్నది. దైవమునుబట్టి పాండురంగమాహాత్మ్యమనియు, భక్తుడగు పుండరీకుని కారణమున పాండరీకమాహాత్మ్యమనియు దీనికి పేళ్లు గలిగినవి. కాని పాండురంగమాహాత్మ్యమును పేరే ఆంధ్రలోకమున ప్రసిద్ధమై యున్నది.

మూలము.—

కృతిపతి యగు వేదాద్రిమంత్రి రామకృష్ణనితోఁ బల్కిన

ఉ. “స్కందపురాణసీరసిధి కాస్తభమై ప్రభవించు జేవకీ

నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమక

గుండనముం ఘటించి కడుఁగ్రోతగు సొమ్మెనరించి, విష్ణునే

మం దులకించు నప్పరమ వైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా!”

[పాండు.౧-౨౬.]

అను పద్యమునుబట్టి యీ ప్రబంధమునకు స్కందపురాణమునందలి కథ మూలమని తెలియుచున్నది.

‘పాండురంగమాహాత్మ్య’మను నొక క్షేత్రమాహాత్మ్యము గీర్వాణభాషలోఁ గూర్చబడినది కలదు. అది తొమ్మిది యధ్యాయముల చిన్న గ్రంథము. స్కందపురాణాంతర్గతమట! దానిమాతృక పూనాలోని భండార్కర్ పరిశోధనాలయమునఁ గలదు. దాని ప్రతియొకటి కాకినాడలోని ‘ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు’లోఁ గలదు. గ్రంథములోనివిషయమునుబట్టిచూడ, అయ్యది రామకృష్ణకవి యాంధ్రప్రబంధము

ననుసరించి వ్రాయఁబడినట్లు తోచుచున్నది. అయ్యదియే మూలమని ప్రచారము చేసి, తన్మూలమున రామకృష్ణని ప్రతిభను, శక్తిని కొంచెపఱచుట కెప్పురో యిట్లు మూలమును కల్పించి, అయ్యది ప్రచారము పొందునట్లుచేసి యుండవలెను. తెలుఁగునకు సంస్కృతమూలము కల్పింపఁబడుట శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము నెడను కాననగును.

ఆ మూల గ్రంథముయొక్క యాద్యంతభాగములివి—

సారంభము— “పాండురంగమాహాత్మ్యమ్

స్కంద ఉవాచ.—

శ్లో. మాహాత్మ్యం కథితం సమ్యగీనానా ముత్తమోత్తమం,

గంగాదీనాం మునిశ్రేష్ఠాః కిమన్యచ్ఛ్రీతు మిచ్ఛథ

మునయ డోచుః—

శ్లో. సర్వోత్తమం యది క్షేత్రం తీర్థం చైకత్ర విద్యతే,

ఉత్కృష్టం చైవతం చాపి తన్నో వద మహామనః!

నూత ఉవాచ:—

శ్లో. అగస్త్యాదిమహర్షీణాం వచః శ్రుత్వాథ షణ్ముఖః,

ధ్వాత్వా తాదృగ్విధం క్షేత్రం తీర్థం చైవం న దృష్టవాన్.

స్కంద ఉవాచ:—

శ్లో. నాహం తథావిధం క్షేత్రం తీర్థం చైవతమేవ చ,

ధ్యాయస్వస్యామి మునయ సర్వోత్కృష్టం సుదుర్లభమ్.

తదాగచ్ఛత గచ్ఛామో గిరిజావల్లభం భవమ్,

ద్రష్టుమేతం మహాబద్ధంకైలాసనిలయం పృథక్.

ఆశ్చర్యం ను మమాప్యత్ర ప్రశ్నార్థాధిగమే మహాన్,

జాయతే మునికార్హులః స హి నో వత్స్యతే శివః.

గ్రంథాంతము:—

న వ మో ౭ ధ్యాయః

ఈశ్వర ఉవాచ—

శ్లో. న చచార మహావిష్ణోర్నందిరోపి గంధధీః, తం దృష్ట్వాక్షేత్రపాలో౭సౌచుకోప చ ననాద చ.

ఉత్తపాత మహావేగాత్ స్తేనవత్ భువరః స్వయమ్, ఆరురోహ్లా(?) విమానంతు బభం జ నిపపాత ఖః.

తం గృహీత్వా మహాసత్త్వో నిపాత్య ధరణీతలే, విచక్షర్ష మహాబాహుః సర్పరాజం యథా భగః.

మరణాభిముఖం దృష్ట్వా ధైరవేగాద్వితప్తః, విద్యాధరం దేవయోనిం మహావిష్ణుర్భవా.....

ఇతి శ్రీస్కందపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే ఉత్తరసంహితాయాం

పాండురంగమాహాత్మ్యే నవమో౭ధ్యాయః.

. పాండురంగమాహాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

ఆంధ్రపాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గల నిగమశర్తోపాఖ్యానము, రాధికా వృత్తాంతము, సుశీల కున్నగువారి కథలు, సుశర్తో పాఖ్యానము, అయిత నియు తుల వృత్తాంతములును సంస్కృతమున లేవు; మిగిలిన వృత్తాంతములు సంగ్రహముగఁ జూపఁబడినవి.

ఆంధ్రప్రబంధమునఁ గల పదములు సంస్కృత మూలమునఁ గానవచ్చు చున్నవి. కాని దానింబట్టి సంస్కృతమూలమున కిది యనువాదమనుట యుక్తి దూరము. ఆంధ్రమునందు 'తద్వారతా, జనవేగంబున భగ్నమయ్యెఁ గటిజేల్లతో తుల్లకా శిష్యమున్.' (పుట 501) అని యుండఁగా-దానిని సరిగా అర్థముచేసికొనక మూలమున 'తులుకానాం చ శిష్యం చ భగ్నమద్యాపిదృశ్యతే' అని కూర్పఁబడినది, ఇట్టివి చాల కలవు. విస్తరభీతి నవి విడువఁబడినవి.

క థా సా ర ము—

ప్రథమాశ్వాసము

శౌనకాది మహామునులు సూతుంజూచి ష్టేత్ర - దైవత - తీర్థములు మూఁడును సమప్రధానములైయుండు స్థలముంగూర్చి తెల్పుమని కోరఁగా సతఁ డిట్లు వచించెను.

'తొల్లి యగస్త్య మహాముని లోపామఃద్రతోఁ గూడ ష్టేత్రరాజమగువారా జనియందు వసించుచుండ సూర్య చంద్రాదుల గమనమును నిరోధించుచుండు వింధ్య పర్వతము గర్వము నణంపవలెనని దేవత లా మహామునిని ప్రార్థించిరి. అగస్త్యుఁడు వారి ప్రార్థనము నంగీకరించి శిష్యులు వెంట రా బయలుదేరి వెల్లి వింధ్యపర్వతము గర్వము నణఁచి దక్షిణముగాఁ బోయి కొల్లాపురిలోని మహాలక్ష్మిని సేవించెను. 21దవ నా దేవియానతి ననుసరించి తుంగభద్రను దాఁటి స్వామిమలకుఁ బోయి కుమార స్వామిని సేవించెను. అతనిం గొనియాడి, యా గుహునివలన సమస్త ష్టేత్రమాహాత్మ్య ములను దెలిసికొని యగస్త్యుఁ డిట్లనెను - 'స్వామి! మీదయవలన పుణ్యస్థల మాహాత్మ్యముల నన్నింటిని దెలిసికొంటిని. తీర్థ - దైవత - ష్టేత్రములు మూఁడును మేళవించి యున్నచోటేదైనఁ గలదా? దాని గూర్చి తెల్పుఁడు.' అని యడుగఁగా కుమారస్వామి సుదీర్ఘముగ నాలోచించియు నట్టి స్థలమును కానలేక 'మహాముని! నీ వడిగిన యర్థము నాకు గోచరము కాలేదు. మన యీ సందేహమును దీర్ప పర మేశ్వరుఁడే సమర్థుఁడు; మనము కైలాసమునకేగి యాతనిని దర్శించి ఘన సందియముఁ బాఁకికొంద'మని కల్పి మునిగణముతోనూ, పరివారముతోను బయలుదేరి కైలాస నగమున కరిగెను. అంతకు ముందుఁ బార్వతీయు శివు నిదేప్రశ్న యడుగఁగా సతఁ డట్టి స్థలము గూర్చి తెలుప సిద్ధముగా నున్నందున మునులతోఁగూడ వచ్చిన కుమారునకును బార్వతీతోపాటు ష్టేత్ర - దైవత - తీర్థములు కలిసియుండు స్థలమును దెలుప నెంచి, తొట్టతొలుత వెన్నునిఁ దన మనస్సులో ధ్యానించి యిట్లు చెప్ప మొదలిడెను.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

ఘర్తపీరానది ఖైమీనదిలోఁ గలిసినచోట దక్షిణతీరమునఁ గల తీర్థ, తే త్రములు పాండరీకములని ప్రసిద్ధములు కలవు. అచట దేవదేవుడగు లక్ష్మీ వల్ల భుండు పాండురంగనామమునఁ బ్రసిద్ధుడై యుండును. అయ్యదియే మీ రభిలషించిన యుత్తమ స్థలము.

ఆదికల్పమునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరము కడపట పుండరీకుడను ముని యచ్చోట ఘోరతపం బొనరింప శ్రీకృష్ణుడు ప్రత్యక్షమై కావలసిన వరమడుగఁ గోరెను. పుండరీకుఁ డాదేవుని, ఆ లలితరూపముతోనచటనే యుండునట్లును, అచటి తీర్థతే త్రములు తనవేరిట పాండరీకములయి యుండునట్లును వరము ప్రార్థించెను. శ్రీకృష్ణుఁ డట్లేయగుఁగాక యని వర మొసఁగెను.

ఆ తే త్రమును గూర్చి మఱియు నిట్లు శివుఁడు వివరించి పలికెను:—

ఆ తే త్రము లోకోత్తరమైనది. దానికి నాలుగు లోవాకిళ్లు గలవు. తూర్పు వాకిట సరస్వతియు, దక్షిణద్వారమున నారదుఁడును గలరు. దక్షిణదిశ నైదు కోట్ల నాగకన్యక లారతులిచ్చుచుండురు. పడమటి వాకిట భువనేశ్వరీదేవియు, నుత్తర ద్వారమున దుర్గాదేవియు నున్నారు.

ఇట్టి తే త్రము తే త్రాంతరములకంటె నుత్తమోత్తమము.

తొల్లి త్రిదంష్ట్రుడను రాక్షసుడు కోపముతో గదనెత్తి పాండురంగని యెడమ ప్రక్కపై వ్రేయఁగా ఆ దేవుఁడు దానిని తూలించి, యా రాక్షసునిఁ జంపెను. ఆ గదా వేగమునకు పాండురంగని మొలనున్న జాలెసంచి తెగిపోయి యిప్పటికి నచ్చటనే పడి యున్నది.

ఆ తే త్రమునకుఁ బడరుట పద్మతీర్థమును, శంఖ - పద్మనిధులును గలవు. అచటనే విష్ణులాకారమున నరనారాయణు లున్నారు.

పాండురంగని కీశాన్యదిశను కుండలతీర్థము కలదు. అచట అశ్వత్థ రూప మున నరసింహుఁ డున్నాఁడు. గోపిక యొక రై యచట శ్రీకృష్ణునిఁగూర్చి తపస్సు చేయఁగా నా దేవుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యెను. అప్పటి తత్తరపాటులో నామె కేశ బంధము వీడెను; నీవి కొంత జాతెను. ఆమె శ్రీకృష్ణునియడుగులను గట్టిగాఁ బట్టు కొని ఆనిధముగానే అచట నుండునట్లు వరమడుగఁగా అతఁ డట్లే వర మొసఁగెను. ఆ స్థలమే ము క్తకేశినీతే త్ర ము.

ఆ దిక్కుననుండియే ఖైమీనది పొంగి పారలుచు తే త్రముపైకి వచ్చు చుండఁగా, పాండురంగుడు తన పాదములపై నుండి ప్రవహించునట్లు జ్ఞాపించెను. అదియే ఖైమీతీర్థమని ప్రసిద్ధమై యున్నది.

సరసింహుడచట ముప్పదిరెండు బాహువులతో నున్నాడు. అగస్త్య - గాణాపత్యము లను తీర్థములు నచటనే గలవు. గాణాపత్యతీర్థమునకుఁ దూర్పున సంకర్షణతీర్థమును, దానికిఁ దూర్పున జాబాలితీర్థమును, దానితరువాత బ్రహ్మతీర్థమును గలవు. బ్రహ్మతీర్థముకడ బ్రహ్మయు, సరస్వతియు వసించుదురు. వారికి దక్షిణమున కలశతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున పితృతీర్థమును, దానికి దక్షిణముగా చక్రతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున లక్ష్మీతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున కౌమోదశీ, పద్మ, శంఖ, చక్ర తీర్థములును గలవు. లక్ష్మీతీర్థాదు లయిదును శక్తిసంచక మనఁ బడుచున్నవి.

విష్ణువు సంగముడను కాక్షసుని చంపినచోట సంగతీర్థము కలదు. అచట పుష్కావతి యను నది సంగమించును. దానికిఁ బిదప రామ, దేవ-సూర్య - సరస్వతీ తీర్థములు కలవు.'

పరమశివుఁ డీ రీతిని మునులకురు, గుమారునికి, నుమకును దెల్పెనని సూతుఁడు శౌనకాదుల కెఱిగించెను. వా రీ క్షేత్రతీర్థాది మాహాత్మ్యములను విని మిగుల నంతసించిరి. పిదప శౌనకుఁడు సూతుం జూచి 'కుహాత్మా! విష్ణు వేల యడుగులమున నందునిపట్టియై పుట్టెను? అతని చరిత్ర మెట్టిది? రాధ యెవ్వతె? రాధాకృష్ణులసంబంధ మెట్టిది? శివునిదేహమునుండి శైవి యెట్లుదవెను? విష్ణుని కుంత్రరహస్యమెయ్యది? ఈ యంశములన్నియు మాకు వినిపించవలయు'నని ప్రార్థింపఁగా సూతుఁడిట్లనెను—

'తొల్లి శంకరుఁడు నారదునకు పుండరీకముని చరిత్రమును వివరముగాఁ దెల్పెను. దానిని మీకు వినిపింతును. అది వినిన మీ సందేహములెల్లను తీరును.' సూతుఁడిట్లు పలుకుచు మున్నుతాను వేదవ్యాసునివలన వినినదాని నిట్లు చెప్ప సాగెను.

'ఇదివఱకుఁ జెప్పినట్లు కుమారుఁడు మునులతోఁగూడఁ దన సందేహములను తీర్చుకొని పోవుచుండఁగా-శివునివద్దకు వచ్చుచున్న నారదుఁడు వారిని జూచి తనలో 'కుమారుఁడును, మునులును పరమశివునియొద్ద కిప్పు డేకారణమున వచ్చిరో? ఏదే నొక గొప్ప సందియముఁ దీర్చుకొన వచ్చి, తమపని నెఱవేర్చుకొని మఱలుచుండ వచ్చుచు'అని యనుకొని వేవేగ శివుని దర్శించి, యతనిఁ బలులెఱంగులఁ గొనియాడి యిట్లు ప్రార్థించెను—'దేవా! కుమారాదు లిటనుండి పోవుచుండుట చూచితిని. వారు మిమ్మేమి ప్రార్థించిరి? మీరేమి సమాధాన మిచ్చితిరి? ఆ యంశమును నాకు వివరముగాఁ దెల్పు వేడుకొనుచున్నాను.' అప్పుడు శివుఁడు పార్వతియు, గుమారుఁ డును, మునులును కోరిన యర్థమును దెల్పఁగా నారదుఁడు తనకు నట్టి యుత్త మోత్తమఫలమును దెలిసికొను కోరికకలదు; కాన వివరింపఁగోరఁగా శివుఁ డాతనికి పాండురంగక్షేత్ర వృత్తాంతమును దెల్పు మొదలిడి యచటి సరసింహక్షేత్రము గొప్పతనముం దెల్పుచు తదనుబంధముగ నొకయితీహాసము నిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను.

తృ తీ యా శ్వా స ము

కళింగ దేశమునందలి పీఠికాపురమున వేదవేదాంగవేత్తయు, నుత్తమశీలుఁ
డును అగు సభాపతియను బ్రాహ్మణోత్తముఁ డుండెను. నిగమశర్త అతని పుత్రుఁడు.
నిగమశర్త చిన్నవయస్సుననే సమస్తవిద్యలను నేర్చి విద్వాంసుఁడైనను, పోకిరియయి
తిరుగుచు, ఇంటింగల వస్తువుల నన్నింటిని విక్రయించుచు, భూములను గురువ
బెట్టుచు సంపదను నాశనముచేయుచుండెను. ఇంటిగడప త్రొక్కుటయే యరుదుగ
నుండెను. వానికి బుద్ధిచెప్పి, దారికిఁదీసికొని రాదలంచి యతనియక్క భర్తతోను,
బిడ్డలతోను తన పుట్టినింటికి వచ్చి, చుక్కతెగిపడినవడువున నొకప్పు డింటికి వచ్చిన
తమ్ముని ఖండి మాటలాడి, నిలిపి, సమస్తోపచారములు నొనర్చి హితము నుపదేశిం
చెను. నిగమశర్తయును ఆమెహితమును విన్నవానినలె నటించి క్రొలఁదదినములు
వినయ, విధేయతలతో మెలఁగుచు నొకనాఁటిచాత్రి అందఱును నిదురించుచుండఁగా
వారి ఆభరణముల నన్నింటిని అపహరించి యడవిదారిని పోవుచుండెను. అడవిలో
నొకదొంగలగుంపు నిగమశర్త నడ్డగించి, అతనిని చావఁగొట్టి యతనికడనున్న
యాభరణముల నన్నింటిని తీసికొనెను. కదలలేక - మెదలలేక పడియున్న నిగమశర్త
నొకకాఁపు తనయింటికిఁ దీసికొనిపోయి తగినచికిత్స చేయించి, గాయములు మాన్చి
కాసాడెను. ఆ యింటింగల అందక త్రైయగు నొకకాఁపు పడఁతి నిగమశర్తను మరులు
కొని, అతనిని మరులుకొలిపెను; అతఁడు ధర్మమును దలచక రహస్యముగ
నామెతోఁ గ్రీడించుచుండెను ఇట్లు కొన్నిరోజులుచన నాతఁ డా పడఁతిని లేవఁదీసికొని
యెటకేని పోవఁ దగినయదను నరయుచుండెను. ఒకప్పుడాయూర జరిగిన జాతరలోఁ
బాల్సాని నడురేయి నందఱును గాఢనిద్రలో మున్ని యుండఁగా నిగమశర్తయు,
నతని ప్రియురాలగు నా కాఁపుపడఁతియు నిలువీడిపోయిరి. వా రొక యడవికిఁబోయి,
అచ్చటి బోయజాతిలోఁ గలిసిపోయిరి. నిగమశర్త కిరాతుఁడయి వేఁటాడి యాహా
రము సంపాదించుచుండెను. వా రిరువురును అచటఁ గొంతకాలము గడపినపిదప నా
కాఁపుపడఁతి మరణించెను. పిదప నిగమశర్త యొక చుండాలవనితం గూడి
యామెవలన సంతానముంగూడఁ బడసెను. ఒకనాఁ డతఁడు వేటకుఁబోయి యుం
డఁగా అతని గుడిసె కాలిపోయెను, అండుండిన యతని భార్యపుత్రులు మరణిం
చిరి. అతఁడది గాంచి, మిగుల వాపోయి, మతిచెడి, యాహారనిద్రల నుజ్జగించి దేశ
ములఁ గ్రువ్వురుచుఁ దుదకు శ్రీనరసింహుఁడున్న క్షేత్రముంబ్రవేశించి ప్రాణములు
విడిచెను. యమదూత లాతనిని కట్టి, కొట్టుచు ఘోరముగఁ బాదించుచుఁ దమ
లోకమునకుఁ దీసికొని పోవుచుండఁగా-వారు వెట్టుబాధలకుఁ దాళఁజాలక నిగమశర్త
గట్టిగా నటచెను. అంతకు మున్ను విష్ణువుచే రక్షార్థ మచట నుంచఁబడిన
చక్రము అతని మొఱ విని తొందరగా వచ్చి యమదూతలను దఱిమి, నిగమశర్త
బంధములను త్రొంచెను. అంత విష్ణుదూతలు వచ్చి నిగమశర్తను సగౌరవముగ శ్వేత
ద్వీపమునందలి పరమపదమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అతఁడు వైకుంఠమున కుముడు

డను పరమభాగవతుడయి యున్నాడు, అతడు పాతకీయయును నరసింహశ్రేష్ఠమున మరణించుచే నట్టి యుత్తమోత్తమపదవిని పొందెను. ఆశ్రేష్ఠమునకు దక్షిణభాగమున నేను నివసించును. ఎట్టి మహాపాతకము లొనరించినవారైనను సరే, అచ్చట మరణించినచో ఇంద్రపదవిని పొందుదురు.

శివుడిట్లు తెల్పగా విని సంతసించి నారదుడు తీగ - శ్రేష్ఠ - దైవతములను గూర్చి తెలుపఁగోరఁగా నిట్లు తెల్సెను - 'సృషింహశ్రేష్ఠము నెదుట చంద్రభాగా నది కలదు. ఇంద్రుడు మున్నచట తపంబొనరించి యింద్రభోగముల ననుభవించెను. ఆసృషింహశ్రేష్ఠము చేరువనే పాండరీకశ్రేష్ఠమున్నది. దాని మాహాత్మ్య మిట్టిది, అట్టిదని వర్ణింపనలవికాదు. దానికి దూర్పుభాగమున సరస్వతీయుఁ, బడమట భువనేశ్వరియుఁ జివటిభాగములుకాగా ఆశ్రేష్ఠమను ధనుస్సును చేతధరించి శార్ఙ్గపాణియగు విష్ణువు తీర్థము లను బాణములను దోడిగి పాపములను లక్ష్యములను బడఁగొట్టి భక్తులఁ గాపాడుచుండును. ఆశ్రేష్ఠమునడుమ పాండురంగుడను పేర శ్రీకృష్ణుడు వెలసియుండును.'

శివుడిట్లు పలుకఁగా నారదుడు 'నిఖిల జగద్భగితుండగు విష్ణువు ఆస్థలమున వెలయుటకుఁ గారణమే'మని ప్రశ్నింపఁగా పరమేశ్వరుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడంగెను.

'పూర్వము పుండరీకుడను మహాముని యచ్చోట భూరమగు తపస్సుచేయు చుండఁగా, దానివలనఁ గల్గిన తాపమునకు లోకము లట్టుడికిన ట్లుడికిపోవుచుండ - బ్రహ్మ యా సంగతిని విన్నవింప విష్ణువుదరి కేఁగెను. ఆ సమయమునందే దుష్టజనులను మోయఁజాలని భూదేవి తనస్థితిని వెన్నునకు విన్నవించుటకు ఊరాభిమధ్యమునందలి శ్వేతదీప్యములోని వైకుంఠమునకేగి యచట దేవదేవుని దర్శించి, స్తుతించి తన గోడు వెల్లఁగఁకెను. విష్ణు వామె సంగతినివిని తాను మాయామానుషమూర్తియై భూలోకమున నవతరించి, రాక్షసప్రాయులగు రాజులను సంహరించి, భూభారము మాన్పెదనని భూదేవి కభయమిచ్చి, పుండరీకునికి బ్రత్యక్షమయి వరమొసంగి యాతనితపస్సును మాన్పెదనని బ్రహ్మకును వాగ్దానముచేసి పంపివేసెను. పిదప శ్రీహరి యాదవకులమున దేవకీవసుదేవుల తపఃఫలముగఁ గృష్ణుడయి పుట్టి భూర రాక్షసులను, దుష్టనృపాలురను వెక్కురను సంహరించి బాల్యమాది అనేకాదృశతకృత్యముల నొనర్చుచుండెను,

ఆ రీతి నవతరించిన శ్రీకృష్ణుని సంతోషమునకై బ్రహ్మయొక శక్తిని పంపఁగా నది నందుని మఱిదియగు శతగోవుని పుత్రికయై లోకోత్తర సౌందర్యమున రాధ యను నామమున వర్ణిల్లుచుండెను. ఆ రాధాకృష్ణులహృదయములలోఁ బరస్పరము ప్రేమ యంకురించెను.

చ తు క్థా క్వా న ము

మాధవుడే తనకు భర్త కావలెనని రాధ గోవర్ధనాచలసమీపమునఁ గల ఋణవిమోచనతీర్థమున ఆ యాబుతువులనుసరించి భూరనియమమునఁ దపమాచ

రించుచుండెను. శరత్కాలమున విష్ణు వామేశ్వరుల బ్రత్యక్షమై యామేశ్వరికి నీడేర్చెను.

పుండరీకుడు ఘోరతపము చేయుచుండగా బ్రహ్మ యాతనికి బ్రత్యక్షమయి 'విష్ణువు నేడో రేపో యతనికి బ్రత్యక్షమగు'నని తెల్పెను. పుండరీకుడు తపముచేయుచున్నక్షేత్రము దేవర్షి నరగణ సేవితమగుననియు, దేవుడు ముక్తిచొనుగుననియు చెల్పెను. ఆముని బ్రహ్మమాటఁ దలఁచుకొనుచు భగవంతుని ధ్యానించుచుండగా మూడవనాడు విష్ణు వాతనికి బ్రత్యక్షమయ్యెను. దేవునియద్భుతతేజమును గని బెదరి యటచుచుఁ బుండరీకుడు పాటిపోవుచుండగా కృష్ణుడు నవ్వెను. పుండరీకుడు వెనుకకు మరలి దేవునిగని వేయి విధములఁ గొనియాడెను. విష్ణువు వెనుకనే వచ్చిన మే మందరమును పుండరీకుని గుణములను బ్రశంసించితిమి. శ్రీకృష్ణుడు నతనిభక్తిని బ్రశంసించి వరములు వేడఁగోరెను. పుండరీకుడు వేతేమియుఁ గోరక 'ఈక్షేత్ర - తీర్థములు గొప్పగా నుండవలెను. నీదర్శనమిచట భవభయకర్మ సంబయి జనులకు లభించుఁగాక! ఈతీర్థక్షేత్రములు నావేరితోవెలయుఁగాక!' అని ప్రార్థింపఁగా విష్ణు వట్లే వరము లొసఁగెను.

విష్ణు వా తీర్థమునఁ బశ్చిమాభిముఖుడై 'రెండుచేతులను గట్టిపై నుంచుకొని వెలసెను. ప్రాగభిముఖుడయియు నుండును. ఇట్లు రెండుమూర్తులతోవెలసెను. ఘటిభర్త యాతని పాదపీఠము. లక్ష్మీదేవి - హి శ్రీరూపముల రెండుకడల నతనిని సేవించుచున్నది. ఎదుట గరుడుఁడుండును. దక్షిణభాగమున సనకాదులును, బ్రహ్మయును-ఎడమవైపు నేనును, రుద్రులును—ఇంద్రాదులు వెనుకభాగమున నుండుము. నారదా! వెన్నునివాత్సల్యమును నీవు నెఱుఁగుదువు. ఆ దేవుడు దిగంబరుడయి పంచాబ్దంబుల యీఁడువాఁడై యుండును. వాసవాదులు తన్ను గొల్వఁగా శేషపీఠము నధిష్ఠించి, రెండుకాళ్లనడుమును గోయప్పి నిరికించుకొని యుండును. అతఁడు నాల్గు బాహ్యద్వారములును, నాలు గంతర్ద్వారములును గల మహాసౌధమున నుండును. ఆ దేవదేవుని దర్శించినచో ఎట్టి పాతకములైనను నశించును. తొల్లి గోవు, కాకి, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగయును ఆ దేవుని సేవించి యుత్తమజన్మములనొంది చివట ముక్తిఁబడసినవి. నీకావృత్తాంతములఁదెల్పెదను వినుము.

పాండురంగఁడు భీమరథీతీరమున మురళీగాన మొనర్చుచుండగా దానిని విని పరవశమైన గోవాకటి పాలు స్రవించెను. ఆదుగ్ధబిందువాకటి యెగిరి శ్రీకృష్ణుని శిరస్సుపైఁ బడెను. అందువలన నాధేనువునకు దేవునకు క్షీరాభిషేక మొనరించిన సుకృతము కలిగెను. ఆధేనువు ముడుసలిదై మరణించి మఱుజన్మమున సుశీలయును వేరితో నొక విష్ణుభక్తునకుఁ బుత్రికగా జన్మించెను. యుక్తవయస్సున నామె లోభియుఁ గ్రూరుఁడు నగు నొక బ్రాహ్మణునకిచ్చి పెండ్లిచేయఁబడెను. భర్త యెన్ని బాధలుపెట్టిన నామె సహించుచు గొప్ప పతివ్రత యని పేరుమోసెను. ఒకనాఁడామె భర్త గ్రామాంతరమున కేగిన సమయమున శ్రీకృష్ణుఁ డొక పొట్టివడుగు

వేసమున నతిథియై వచ్చెను. అతఁడు తనకాకలి యొక్కవగా నున్నదనియు, వంట యగునజకును వేచి యండఁజాలననియుఁ జెప్పి చల్లియన్నమునే తినుటకు సిద్ధపడెను. ఆమె పెట్టినయన్నము అతనికిఁ జాలనందున సుశీల - భర్తయేమిచేసినఁ జేయనివ్వుని సాహసించి - అతఁడు కానరాకుండ దాచియొంచుకొనిన భక్ష్యముల నతిథిఁ బెట్టెను. అందునను వటువునకుఁ దృప్తికలుగలేదు. సుశీల మిగుల నాశ్చర్య పడుచు నాయతిథి సామాన్యమానవుఁడు కాఁడనియు, భగవంతుఁడే యా రూపమున వచ్చెననియు భావించి కావలసిన వంటకములను సిద్ధముచేయ నగ్నిదేవునిఁ బ్రార్థించెను. అతని ప్రభావమునఁ బెక్కు రకముల వంటలు తయారై నవి. అపుడామెభక్తికి మెచ్చి, వటువు కృష్ణుఁడుగా మాఱి యామెకుఁ బ్రత్యక్షమయి, యామె వెనుకటి జన్మవృత్తాంతమును తెల్పి యిట్లనెను - 'నీభక్తికి సంతసిల్లితిని. నిన్ను పరీక్షింపఁ దలచియే యిట్లు వచ్చితిని. నీభర్తయు కఠినుఁడుగా నుండుటకును నేనే కారణము. పూర్వ మకృతసత్త్రియుఁడను బ్రాహ్మణుఁడు పాపాత్ముఁ డొకఁడుండెను. ఒకప్పుడతఁ డుత్సవసమయమున నాకు నివేదించిన యన్నమును గాంచెను. ఆ సుకృతలేశమున నతఁడుత్తమ బ్రాహ్మణవంశమునఁబుట్టి విద్యల నభ్యసించి నిన్ను వివాహమాడెను. నిన్ను పరీక్షింపఁగోరియే అతనిని లోభిగను, కఠినునిగ నొనర్చితిని. నేఁటినుండియు నతఁ డత్యుత్తముఁ డగును. నీకేవురు పుత్రులు తత్తములు కల్గుదురు. నీవు నూతేండ్లు జీవించి పిదప భర్తతోఁగూడ మోక్షము పొందఁగలవు.' విష్ణు విట్లుపల్కి యంతర్హితుఁ డయ్యెను. పిదప సుశీలభర్త యుత్తమరీతిఁ బ్రవర్తించెను.

కాకి యొకటి పాండురంగని దేవాలయముచేరువఁ గల రావిచెట్టుపయి వసించుచు, నొకప్పుడు విట్టలాలయాంగణమునఁ గల బక్షిపీఠముపై వేసిన మెతుకులు తినుటకై చెట్టునుండి యెగురుచురాఁగా, దాని తెక్కలవలనిగాలిచే దుమ్ము పోయి, కాకి దేవాలయము తుడిచిన పుణ్యములభించెను. ఆకాకి మరుజన్మమున సుశీల కొక పుత్రుడై జన్మించెను.

ఒకహంస యా దేవాలయసమీపమున వసించుచు నొకప్పుడు మండుటెండకుఁ దాళఁజాలక యవట తటాకమున మునిగి, యా గుడిలోఁ బ్రవేశించి, తెక్కలల్లార్పఁగా, వానివలన రాలిన నీటితుంపరలు అచ్చోటఁ బడినవి. గాలికి దుమ్ము సెగిరి పోయెను. అందువల్ల హంసకు గుడిని అలికిన పుణ్యము లభింపఁగా నదియు సుశీల కొకపుత్రుడై పుట్టెను.

ఒకహరిదాసి చిత్రవర్ణములుగల చిలుక నొకదానిం బెంచుచుండెను. ఒకనాఁ డది పంజరమునుండి తప్పించుకొని, ఆ హరిదాసిముత్యాలహారమును ముక్కునఁ గఱచుకొని యెగిరిపోయెను. ఆమెయు నామెచెలికత్తెలును చిలుకం బట్టుకొన నెంత యత్నించినను లాభములేకపోయెను. చిలుక గుడిలోపలి యొక దండముపై వ్రాలి ముత్యములను ముక్కుతోఁబొడువఁగా నవి క్రిందరాలెను. కానఁ జిలుకకుఁ పాండు

రంగనిగుడిలో ముత్యాలముగ్గులు పెట్టిన పుణ్యము లభించి, అది సుశీల కొక కుమారుడై పుట్టెను.

ఎవటినుండియో పామొకటి విట్టలాలయమును బ్రవేశింప, అందున్న యొక యొకటి భయపడి దేవునిపాదపీఠముక్రింద దూరెను. పామచటికి వచ్చి, విట్టలుని పాదములపై నున్న యొక మొగలిపూవులలోనిపుప్పొడి నాఘాగ్రణించెను. అందువల్ల పామునకు ఆనందము కల్గి అది పడగ విప్పెను. అప్పుడు అందున్న మణి ప్రకాశించి పామునకు దీపారాధన మొనర్చిన పుణ్యము లభించి, అదియు సుశీల కొక కొడుకయి పుట్టెను.

దేవాలయ సమీపాద్యానమున తేనెటీగలగుం పొకటి తిరుగుచుండగా నం దొక యీగ భగవంతునికి పూజింపబడిన యద్భూతము కల పుష్పము లోని మధువును గ్రోలగా-దానికి భగవత్పారతీర్థముఁ ద్రాగిన ఫల మిచ్చి-అదియు సుశీల కొక పుత్రుఁడయి పుట్టెను. సుశీల యా పుత్రులను బెంచి, భగవద్భక్తిని బోధించి, ముదుసలియైనపిదప ముక్తిబొందెను.

విట్టలున కీశాన్యదిశను త్రేత్రపాలుడగు కాలభైరవుఁ డుండును. ఒకప్పుడు గంధర్వుడొకఁడు గర్జించి విమానమెక్కి గుడిపైనుండి పోవుచుండగా, భైరవుఁడు కోపించి పైకెగిరి, వానిని క్రింది కీడ్చి చంప సిద్ధపడెను. దయామయుడగు పాండురంగఁ డతనిని వారించి, గంధర్వునిగాపాడెను. గంధర్వుఁడు విట్టలుని మిగులఁ గొనియాడి తన యిచ్చఁబోయెను. భక్తులు తోలుత త్రేత్రపాలుని, అపిదపనే పాండురంగనిఁ జూడవలెను.

పంచమాశ్వాసము

పరమేశ్వరుఁ డిట్లు చెప్పఁగా విని నారదుఁడు మిగుల సంతసించి 'దేవా! ఆ త్రేత్రమునకుఁగల ద్వారము లేవి? ఆయాఁయియెడల నెవ్వ రెవ్వరున్నారు? ఆయా స్థలవిశేషములేవి? వానిని వివరింపవలె'నని కోరఁగా శివుఁడీట్లు చెప్పెను - 'సుఖమాలికా, భీమరథుని కలిసినచోటు ముఖ్యమైన తీర్థము. ఆ త్రేత్రమునకుఁ దూర్పు ద్వారముగ సరస్వతియు, సిద్ధేశ్వరమును శివలింగమును కలవు. పుష్పావతీ, సంగమ తీర్థములు దక్షిణద్వారము.

బోయ యొకఁడొక జింకను దఱుముచు దానిగుండెకు గాఢముగఁ దాఱు నట్లాక వాఁడిబాణము నేసెను. ఆ జింక యా బాధతోఁ బరుగెత్తుచు సంగమతీర్థమున మునిగి, మరణించి విద్యార్థరరాజయి మింటికెగసెను. అది చూచి యాశ్చర్యపడుచు, నాబోయయు అందు స్నానముచేసి, నీరు త్రోలి, నిష్పాపుడై శరీరము విడిచి, దివ్య త్వము పొందెను.

తొల్లియచ్చోట సంగముఁడను రక్కసి రాతిక్రింద దాగియుండఁగా విష్ణు వాతనిని బయటి కీడ్చి చంపెను. పశ్చిమద్వారమున భువనేశ్వరియు నుత్తరద్వారమున మహిషాసురమర్దని యను దుర్గయు నున్నారు. అచ్చట తరణియు, భైమియును గలి

యును. అచట స్నానముచేసిన సమస్త కలుషములు పోవును. ఈ నాలుగు నంత ర్ద్వారములు. ఇవిగాక నాలుగు బహిర్ద్వారములు కలవు. పశ్చిమమున కరవీరపురము, భద్రకాళిక, కోటిశ్వరలింగము, పుణ్యజలనది, నారాయణదేవియుఁ గలరు. దక్షిణ ద్వారమున కృష్ణానదియొడ్డున శూర్పలాఖ్యతీర్థమును, శివుఁడును గలరు. తూర్పు ద్వారమునఁ బుష్కరిణీనది తన కుత్తరముగాఁ బ్రవహింపఁగా త్రివిక్రముఁ డుండును. ఉత్తరద్వారమున నృసింహుఁ డుండును.

పూర్వము బ్రహ్మపుత్రుఁడగు సనందనుఁడు శిష్యునహితముగ హస్తీపురి కేగి భర్తరాజును దర్శింపఁగా, నారాజు మునిని మిగుల గౌరవించి బంధుమిత్రాదివధవలనఁ గల్గిన పాపము నశించు మార్గముఁ దెల్పుఁగోరఁగా ఆ ముని పాండరిక తీర్థమునకు వెళ్లఁగోరెను. భర్తరా జట్లొనర్పి, తన పాపములను బోసడిచెను.

పాండురంగని కుత్తరముగా ౧౦౦ విండ్ల దూరమున బోధిద్రుమరూపమున నృసింహుఁ డున్నాఁడు. అట కుండలతీర్థ మున్నది. అందు మునిగి నృసింహుని దర్శించువారికి రాజసూయఫలము లభించును. వేలకొలది దేవకన్యక లచట నృసింహునకు నీరాజన మిచ్చుచుందురు. అట మరణించువారు ముక్తులగుదురు. అట్లుగుటకుఁ గప్పయైన యముతపుత్రుడే తార్కాణము.

విష్ణులునికే బడమట పద్మతీర్థము కలదు. త్రిదంష్ట్రుఁడను రాక్షసుని చంపుట కయి మున్ను వెన్నుఁడచ్చట పద్మాయుధమును దాచియుంచెనట! అందు స్నాన మాడినవారికి ముక్తి గలుగును.

సుశర్మ యను క్రూరకీరాతుఁ డొకనాఁడు సపరివారముగ వేటకేగి దప్పిగొని పద్మతీర్థమునఁ దానమాడి, యా నీరుత్రాగెను. కొంతకాలమున కతనికి మృత్యువు రాఁగా - చిత్రగుప్తుఁడు తా నదిజఱకు వ్రాసియుంచిన సుశర్మపాపముల పట్టికను తెప్పించి చూడఁగా నందొకటియు లేకపోయెను - అతఁడచ్చెరువంది యముని కీ యం శము తెల్పఁగా నతఁడు మఱలశ్రద్ధగా ప్రతిఫుటయు పరిశీలించఁగోరెను. చిత్రగుప్తుఁడు పరిశీలించి యొకయొడ తనవ్రాతకు బదులుగ 'ఈతఁడొకనాఁడు పద్మతీర్థమున మున్ని నందున నీతని పాపములన్నియు నశించినవి' అను విష్ణునివ్రాతఁ గనుగొని యమునికే దెల్పెను. పద్మతీర్థప్రభావమును యముఁడును కొనియాడి సుశర్మను గౌరవించెను. సుశర్మ స్వర్గమునకేగి భోగము లనుభవించి, తిరిగి భూలోకమున నుత్తమకుటుంబ మునఁబుట్టి, పాండురంగనిగుడి నూడ్చుచు సుఖముగఁ బెక్కిండ్లు గడపెను. ఆ సుకృతమునఁ జంద్రలోకమున కేగి పెక్కుసుఖము లనుభవించి, పిదప సుకీర్తి యను రాజుగాఁ బుట్టి గొప్పభక్తుడై నిండువయస్సుననే సన్మనీంచి యసపానమున మోక్షము పొందెను.

కృతయుగమున నొక్క కోరయు, త్రేతలో రెండుకోరలును, ద్వాపరమున త్రిదుష్టలును గల్గిన మాయావి యగు నొక రాక్షసుఁ డుండెను. వాఁడు కృతయుగ మున హిరణ్యకశిపునకు పార్శ్వగ్రాహి యనుపేరఁ బుత్రుడై నృసింహునిచే జంపఁ

బడెను. త్రేతాయుగమున అతికాయుడను రాక్షసుడై పుట్టి రామునిచే జంపబడెను. వాడే ద్వాపరమున త్రిదంష్ట్ర నామమున బుట్టి పాండురంగని షేత్రమునకు వచ్చి దేవునివై గోపించి గడనెత్తి యతనిని గొట్టగా, పాండురంగడు దానిని తూలించి త్రిదంష్ట్రుని సంహరించెను. ఆ గదావేగమునకు కృష్ణుని మొలనున్న జాలెసంచి తెగి, పడెను. అది యిప్పటికి సచ్చట కానవచ్చుచున్నది. విష్ణువు తన హృదయమున దాచిన సిద్ధమంత్రమును నాకే తెల్పియున్నాడు.'

అని తెల్పుగా నారదుడా మంత్రరహస్యమును తెల్పు శివుని బ్రార్థించెను. మహాభక్తుడగు నారదుడకు శివుడు 'కృష్ణాయ నమః' అను నా మంత్రమును పాంగో పాంగముగ నుపదేశించి యిట్లనెను.

'నారదా' సిద్ధేశ్వరనామముతో నీ వుండు దక్షిణద్వారమున నీ మంత్రము జపించువారలకు కోరిన కోరికలు సిద్ధించును. తొల్లి బలరాముఁ డిచ్చటికి వచ్చి యిందలి చిత్రంబుల గాంచుచు, ఈ మంత్రరహస్యము నెఱుంగఁజాలక, దానిం దెలిసికొనఁ గోరి ఘోరతపం బొనర్చగా, సంతసించి శ్రీకృష్ణుడు తనయన్న కీ మంత్రరహస్యముఁ దెల్పును. రక్షిణీదేవి యీ మంత్రమును జపించుటవలననే మన్మథుని బుత్తునిగాఁ బడయఁగల్గెను. మన్మథుడు మఱ్ఱోకములను పూవుటయులచే జయించుట కీ మంత్ర బలమే కారణము.

మున్ను నేను త్రిపురములను దహించునపుడు నా దేహమునుండి వెడలిన చెప్పుటనీరు నదియై పారెను. భీముడ నగు నావలన గలుగుటచే అది బైమి, భీమ రథి యను పేళ్ళుబరఁగెను. ఆ నది పొంగిపొరలుచు షేత్రముమీఁదికి వచ్చుచుం డఁగాఁ జూచి షేత్రవాసులు భయపడి మొఱవెట్టఁగా షేత్రపాలుడు మహాక్రోధ మున దాని నడెను. బైమి విష్ణుని శరణువేడఁగా అతఁ డభయమొసఁగి తనపాదముల పయినుండి ప్రసహింపజేసెను. అట్లు ప్రసహించిన తీర్థమునకు నరసింహతీర్థమని పేరు.

విష్ణువు ప్రత్యక్షమైన యా చోటికి దక్షిణమున ఒక యిసుకతిన్నె కలదు. అచ్చట నొక గోపిక కృష్ణునిగూర్చి ఘోరతపస్సు చేయుఁగా నతఁడు ప్రత్యక్ష మయ్యెను. అప్పుడు కలిగిన తొందరలో ఆమెకేశబంధమును, నీవియు శిథిలము లయ్యెను. ఆమె కృష్ణునిపాదములను తనకరములతో గట్టిగాఁ బట్టుకొనెను. గంగ ఆమె ప్రేళ్ళమీఁదుగ ప్రసహించెను. అదియే ముక్తకేశినీతీర్థము.'

శివుఁడట్లు తెల్పుగా విని, నారదుడు 'సుశీలపుత్రు లేరీతిగ ముక్తిబొందరి? ప్రయుతపుత్రుఁ డెవ్వఁడు? అతఁ డేరీతిని నృసింహదేవుని కృపఁగాంచెను?' అని ప్రశ్నింపఁగా శివుఁ డిట్లు తెల్పెను.

సుశీలపుత్రులు, తమ తలిదండ్రులు గతించినవిదప పాండురం గని భక్తులై వెక్కుసుఖము లనుభవించి యంతమందు సశరీరస్వర్గము పొంది' రని తెల్పుగా నారదుడు 'మహాత్మా! సంసారసముద్రమున ముగ్గుచు, తేలుచునుండు

వారికి ముకుందుడు మోక్షమెట్టిచ్చెను? సంసారులే ముక్తులైనచో సన్న్యాసము వలన బ్రయోజనమేమి? అని యడుగఁగా శివుఁడిట్లుత్తర మిచ్చెను.

‘ముక్తి సంసారులవశమైనది. గృహస్థధర్మముకంటె వేఱగు నుత్తమ ధర్మము లేదు. ఈ విషయమున నొక గాధకలదు. దానిని వినినచో నీసందేహము లన్నియుఁ దీటిపోవును.

ప్రయుతుఁడను మునికి అయుత, నియుతులను పుత్రులు కలరు. వారగస్త్య ముని కంటేవాసుడు. వారిపైనగస్త్యునికి చుక్కువ యెక్కువ. వారికి గురుభక్తియు, విద్యాభక్తియు మొందు. విద్యాపూర్తి యైనపిదప వారికిఁ దగిన కన్యకల నిచ్చి వివాహముచేయఁదలచి యగస్త్యుఁడు బ్రహ్మలోకమునకేగి యతని పుత్రకలను గాయత్రి, సావిత్రి ఆనువారిని దెచ్చెను. అయుతుఁడు గురుని దిరస్కరించి సంసారము నొల్లనందున నియుతునికే వారినిద్యతని వివాహముఁజేసి, యగస్త్యుఁడు తన యాశ్రమమునుండి యయుతునిఁ దరిమివేసెను. అయుతుఁడు ఘోరముగఁ దపస్సు చేయుచుండఁగా, అతనితపస్సునకు విఘ్న మొనర్పఁదలచి యింద్రుఁడు వృద్ధవాన ప్రస్థునివేషమున, రూపాంతరముననున్న కామధేనువు, శచి, తక్కుంగలవారును వెంటఁ నయుతుఁడున్న యడవికిఁ జచ్చి, గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపవలెనని అయుతున కనేకవిధముల హితము నుపదేశించెను. కాని ప్రయోజనము లేకపోయెను. ఇంద్రుఁడు కోపించి, అతనిని నిందించి, కార్యసాధనార్థము ముసలియావురూపున నున్న కామధేనువు నట విడిచి పోయెను. అది చావ సిద్ధముగా నున్నట్లు నటించుగా అయుతుఁడు జాలిఁడి దానికి సురక్షణ చేయఁగడంగెను. అతని కాలము చాల వఱకు దాని సురక్షణతోనే కడచుచుండెను అయుతుఁడు దిగ్గహించి యది యచట నున్న తనతపస్సు మంటఁ గలియునని యెఱిఁగి దానిమెడలో నొక తుండుఁట్టి చేతఁ గట్టపట్టి, బలవంతముగ దానిని వనాంతరమునకుఁ దఱుమసాగెను. ఆ యావు పరుగు లెత్తుచు తీవ్రతపోనిష్ఠులొనున్న వాధూలమునిని త్రొక్కెను. తపోభంగమునకుఁ గుపితుఁడై ఆ ముని వెనుకకుఁ జూడఁగా, గోవును దఱుముకొని వచ్చుచున్న అయుతుఁడు కనఁబడెను. ముని యాతనిం దిట్టి కప్పయగునట్లు శపించెను. అయుతుఁడు తన వృత్తాంతము సంతను దీనముగా తెలుపఁగా, నాముని తనతోందరఘాటునకు వచ్చి నృసింహదేవుని సేవింపవలెననియు, దర్భరాంగనయందు సంతానము పొంది, పితృభావిముక్తినిచేసి, ముక్తిఃపాండగలవనియును తెలిపెను. కామధేనువు తనపని నెఱవేర్చి స్వర్గమునకుఁ బోయెను. అయుతుఁడును పాండరికక్షేత్రమునకు వచ్చి, నృసింహుని దర్శించి, సేవించి మునిశాపమున చిత్రవర్ణములు గల కప్పయైయున్నను, పూర్వజన్మవాసనను విడువక భక్తవర్ధనతత్పరుడై హరిదాసమునుపేరఁ బరఁగుచు నచటనే యుండెను. ఇట్లు కొన్నియెండ్లు గడవఁగా నొకప్పుడు కాన్యకుబ్జ రాజ పుత్రక తన చలిఃతైలతోఁగూడ పాండురంగని సేవింపవచ్చి చిత్రవర్ణమగు హరిదాసమును జూచెను. ఆమెయు, చలిఃతైలును దానిని మిగుల చీకాకుపఱచి, కప్పకు వెఱి

చిన యొక బ్రాహ్మణునివలన బడవేయఁగా నతఁడు కోపించి వారి నందఱిని దగ్ధురఁగ నలగునట్లు శపించెను. వారల్లే యాడుకప్పులై హరిదాసమును మోహించి దానివలన సంతానవంతులైరి. పిదప నయుతుఁడు శాపవిముక్తుడై ముక్తుఁడయ్యెను. కాన గృహస్థధర్మమును దిరస్కరించువారు దుఃఖభాగ్యులగుదురు. ఈ యంశమును నాకు ముకుందుడే తెలిపెను.' ఇట్లు శివుఁడు తెల్పఁగా నారదుఁడు మిగుల హర్షించి, అతనికి నమస్కరించుచు, పాండరికమునకేగి, భైమిలో స్నానమొనర్చి విష్ణువును నేమించెను. అతఁ డిప్పుడు దక్షిణద్వారమున నున్నాఁడు.'

ఈ విధముగ సూతుఁడు శౌనకాదులకుఁ బాండరంగమాహాత్మ్యమును వివరించి చెప్పెను.

రామకృష్ణుని విశిష్టత.—

రామకృష్ణునికాలమునను, అంతఃపూర్వమునను వెలసిన కవులు తమ కృతులను ప్రభువులకును, గొప్పసంపన్నులకును అంకితమిచ్చి తన్మూలమున ధనమును సంపాదించి సుఖజీవనము గడపుట కలదు. బ్రహ్మరహితవంతులైన కొందఱు తమ గ్రంథములను నరాంకితముల నొనరింపక భగవద్విత్తముల నొనర్చి తమ భక్తిప్రకృతులను వెల్లడించుటయుకలదు. రామకృష్ణకవి యీరెండింటికంటెను విలక్షణముగ వర్ధతి ననుసరించెను. పాండరంగమాహాత్మ్యము నీతఁడు ఓరూరి వేదాద్రిమంత్రి కంకితమిచ్చెను. ఈవేదాద్రిమంత్రి మంగయగురవరాజు పుత్రుఁడగు పెదసంగభూపాలునియొద్ద వ్రాయసకాడు. ఇట్టి కృతిపతివలనఁ గృతిభర్తకు సమృద్ధిగ ధనము లభించుట కవకాశములేదు. మైత్రిని బురస్కరించుకొనియో, లేక ఇతరకవులకంటె విలక్షణముగఁ గృతినాయకు నేర్పఱుపఁదలంచియో రామకృష్ణకవి యట్లొనర్చియుండవలెను. ఇతఁడు తన 'ఉప్పటారాధ్య చరిత్రము'ను దేవమంత్రికిఁ గృతియిచ్చుటయనియొడ్డగమనార్హము.

సామాన్యముగఁ బ్రబంధములను రచించు కవులు కొంతవఱకు ప్రయత్న పూర్వకముగా తమ శక్తిని ప్రదర్శించి, యాపిదప నట్టి యత్నమును సడలించుదు. కావుననే మనుచరిత్రము, వసుచరిత్రము, పారిజాతాపహణము మున్నగు ప్రబంధములలోఁ గొన్ని యాశ్వాసములే రసవంతములుగ నుండి, తక్కినభాగము సామాన్య పద్ధతిని కానవచ్చును. కాని పాండరంగమాహాత్మ్యము తొలుతనుండి కడవఱకు నొకే పద్ధతిలో నున్నది. హృదయంగమములగు వర్ణనములును, కథలును, ఆశ్వాసములన్నింటను గలవు. మొదటియాశ్వాసమున అగస్త్యముని కుమారవృత్తాంతములును, ద్వితీయాశ్వాసమున పుండరీకవృత్తాంతమును, మూడవ యాశ్వాసమున నిగమశర్తోపాఖ్యాన రాధికావృత్తాంతాదికములును, చతుర్థాశ్వాసమున రాధాతపశ్చరణ సుశీలాదివృత్తాంతములును, ఐదవయాశ్వాసమున సుశర్తోపాఖ్యానము, అయుతనియుత వృత్తాంతమును చాల చక్కగఁ గూర్చబడినవి. ప్రతివృత్తాంతమునను ప్రత్యేకత కలదు. కొన్నివిషయములు చర్చిత చర్చణములే యైనను, క్రొత్తదనము కలిగి, పాఠకులకు విసువు కల్గింపక ఆసక్తి నే కూర్చుచుండును.

రామకృష్ణునిరచన విశిష్టమైనది. పద్యములు భారాళముగపాగి, సులభముగా నున్నట్లు కన్పించుచున్నను, చాలచోట్ల గూఢార్థభూయిష్టములయి, కొంతకాని కొయ్యలయి యుండును. పద్యములోని పద మొక్కటి యర్థము కానియెడల - ఆ పద్యము నట్లుంచవలసినదే! స్వయముగఁ గొన్నిపదములను - వ్యుత్పత్తి ననుసరించి గాని - జాతీయముగఁగాని - కల్పించుట యతనికిఁ బరిపాటి. అట్టి పదములు నిఘంటువులందును దొరకుట దుర్లభము. ఈ గ్రంథమున సీసపద్యములు విక్రిలిగా నున్నను - ఒకదాని నింకొక పద్యము పోలియుండక - విలక్షణతను కలిగి యున్నవి. వర్ణనములు స్వభావసిద్ధములయి, క్రొత్తపోలికలతో నలరారుచు, మనస్సు నాకరించు చుండును. గతానుగతకపద్ధతి ననుసరింపక క్రొత్తకల్పనలంఘించి చక్కని లోకోక్తులతో చమత్కారముగఁ గవిత్వముచెప్ప కవులు ప్రేక్షపయి లెక్కపెట్టెదగి యున్నారు. అట్టివారిలో తెనాలి రామకృష్ణకవి యగ్రగణ్యుడు. పయివానికిట సంగ్రహముగ ఉదాహరణము లీయఁబడును.

I. క్రొత్తపదములు కల్పించుటకు, మాటుమూలపదములవాడుకకు నుదాహరణములు కొన్ని—క ద్రూజాంగదుడు = శివుడు (పుట 2) సేనముడిలియారిఁ సేనాధిపతి(సితత్తాద్యక్ = పాటి లేని(3, 20, 198) నీటికెంపు = కౌస్తుభము (‘) గాంగేయుడు, బ్రహ్మగర్భుడు, కుక్కుటధ్వజుడు = కుమారస్వామి. (47) నెల=చోటు(47) మరుత్ఫలము=వాయుఫలము - ఇంద్రధనుస్సు (47) కొమ్మకేజు=వృషభము(47) త్రిముఖాస్త్రము = త్రిశూలము(47) వాకతాల్పుడు = గంగాధరుడు - శివుడు (56) ధేనుదండము = పసులద్రోలు కట్టి(68) బుట్టి = బుట్ట (‘6) చుట్టుంగత్తి = చక్రము (72) ఉత్పిబము = చాతకము (82) ఉగ్ర శత్రువు = మన్మథుడు (83) భుజాభోజనము = విందుభోజనము(95, 210) కాసూధరుడు = కుమారస్వా(113) కపిలపనుడు, కపివదనుడు = గజాననుడు (115) అదికపి = అదిచేవుడు (116) వీణాముని = నారదుడు (126) ఉత్కోచుండు = దిట్ట - గడసరి. (129) వీటిప్రాగు = దుర్వ్యసని - పోకిరి. (131) త్రాటిగట్టు = జన్నిగట్టు - బ్రాహ్మణుడు (146) రూపాజీవ=వేశ్య (153) రసవతి = వంటయిల్లు (163) జనాంతికపదంబు = అంతఃపురము (169) ప్రస్తుతంబు = విశేషము (241) నెట్టికసీల = అడ్డిగసీల - చిన్నవాడు - పొట్టివాడు (248) భుక్తము = అన్నము (253) ముయ్యాడు = యువకుడగుట (273) వార్తణి = నీటికెంపు - కౌస్తుభము (293) శాంబరీగోపాలుడు = మాయగొల్లెడు-శ్రీకృష్ణుడు (297) తూనిగ = తూనింగ (297) తుల్లకాశిక్యము = జాలెసంచి (311) నీటిడొంకిలు = నీటివైయలలు (313) సానాధ్యంబు = కూడిక (316) ఫలాయతనము = స్వర్గము (318) పోలంబోలములు = కార్యాకార్యములు (359) గోచికట్టు = బ్రహ్మచారి (343) కూకులువత్తులు = కలవరపాటు. (345) ఫలోదయము = స్వర్గము (350) పరుణదంతావళము = కప్ప (361) రాతిశౌడుకు = కప్ప (362) ముయ్యాడు = పరిపూర్ణత (363) గరిగంటి = హద్దు - లేక హద్దుకలది. (364)

. కొన్ని పదములు చమత్కారముగఁ గూర్చబడినవి. అట్టివానికిఁ గొన్ని ఉదాహరణలు - (1) మందప్రోయాండ్రకూరిమి మ్రానిఁడు = శ్రీకృష్ణుఁడు (68) (2) పసిగాపుపవయసాకె = గోపిక (93) (3) గొనజంబ్రాయపు తేజుకూన = యశావంతపు తేజస్సుగల చిన్నవాఁడు (129) (4) తొలుకాయకలకపులుగు మావురావుత్తు = బ్రహ్మ (213) (5) చతుఃశ్రోత్రకన్యలో = నాగకన్యకలు (238) (6) పొటిపొటి తల పోతలు = లేనిపోని యాలోచనలు (299)

కొన్ని లోకోక్తులు, సామెతలు:—

అడుగులకు మడుగులాడ్డుచు (70) తనకుఁబోదు, నాకుఁ బోదని (71) కంపలఁ బడ్డ కాకినై (111) కాళుల దోవతియయ్యె (122) చుక్కతెగి పడినవడువున (131) తేనెపూసిన కత్తి (140) శాకాయ లవణాయ వా (241) ధూళిఁ పరగృహదపి (241) ఈగకుకాటు, పామునకు బలి (241) అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుచనఁగ (243) కూటి బీద తోడుతప్పను (243) తన ప్రాణము నిలుపుకన్న భర్తము కలదే! (244) ఈరు తి వియఁ బేను రాకున్నె (245) కుప్పఁ జిచ్చిడి వేళాలు కొలుకఁదివురు (253) తన మొగంబుఁజూడు, తనుజూడుము (278) ఏనుంగుమీఁద నున్నవాని, మేరమీటి, నున్నమడుగఁ జూచుచున్నారు (278) పతికిఁ గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె! (308) ప్రకృతిమధురంబులకు వేషరచనలే! (320) మడుంగు సగము మైలయు సగ మే! (339)

రామకృష్ణుని కవితలో స్వతంత్ర పదప్రయోగము చాలచోట్లఁ గానవచ్చుచున్నది. అట్టి పదములు కొన్ని:—

మాది = మాదిరి (18) 'పల్కుల్యంతి = పలుకులవంటి (8) లక్ష్మ ఘనుఁడు = లక్ష్మణ ఘనుఁడు (17) కలకాశాస్తి = కలకాశహాస్తి (19) నిర్వేద = నిలుపేద (2, 25) కొల్మిలో = కొలనిలో (27) వసవల్పు = వసవలపు (42) తిరువారాధానము (70) చతుర్ముఖవంచితధూర్త కీర్తి = వంచితచతుర్ముఖ ధూర్త కీర్తి (71) బోర్తలుపు = బోరుతలుపు (78) ఎడ్డ = ఎడమ (93) కుచరజ = కుచరజో (93) అర్చభాగ = అర్చభాగ (96) పొల్తుక = పొలఁతుక (96) తొడ్విన = తొడిగిన (98) వల్పు = వలచు (122) ప్రేలడములు = ప్రేలుటలు (139) తెల్పు = తెలచు (235) కొన్నినిసి = కొన్ని, గినిసి (240) నిలుపుకన్న = నిలుపుటకన్న (244) మ్రొల్వే పట్టు = మ్రొలచేపట్టు (245) తిరుమేనికప్పు (225) మోడ్పునఁగేలు = మోడ్పుఁగేలు (227) నుయి దాఁటెవానికిన్ = నుయ్యి దాటువానికి (277) పోర్తహిషున్ = పోరు మహిషున్ (293) వెన్నదియ్యక = వెనుక దీయక (296) సుధామ తల్లులు = సుధామతల్లులు (340)

ఇక వ్యాకరణవిశేషములు:—

(1) సంస్కృతాంధ్రమిశ్రసమాసములు.—

వ్రాయసప్రవృత్తి (పుట 7) దినవెచ్చము (11) కనకక్రొవి (138)

(2) అకారసంధి:—

10. కందాళపుగారు (కందాళ+అప్పగారు)

37. చెంగావిపలువందు (చెంగావిపలువ+అందు) 83. ఇచ్చుటనుడు = (ఇచ్చుట+అనుడు) 145. బంగారుకుండంచు (బంగారుకుండ+అంచు) 132 చెలు లిండ్ల = చెలుల+ఇండ్ల 210 గురువులిండ్ల గురువుల+ఇండ్ల.

(3) అకారసంధి చేయకుండుటకు:—

(19) కందాళయప్పగారు. (24) పోకముంత. (277) చింతయాకు.

(4) ఇకారసంధి కుదాహరణములు:—

16. అమ్మాజమ్మ (అమ్మాజి+అమ్మ) (అమ్మాజియమ్మ) అని సంధి లేని రూపము కూడ వాడబడినది. 17. 30. అరమానిసాత్త విస్తారము (అరమానిసి+ఆత్త విస్తారము) 90. కూడాడుజుమీ. (కూడి+ఆడుజుమీ) 118. ప్రోదిడి (ప్రోది+ఇడి) 123. ఒకరైలుంగు (ఒకర్తి+ఎలుంగు) 149. కంచంత (కంచి+అంత.) 241. కోమ టిండ్ల (కోమటి+ఇండ్ల) 247. ఆకలింతయు (ఆకలి+ఇంతయు) 270. వసుమతి నుండేలెంచె (వసుమతినుండి+వలెంచెన్.)

(5) ఇతర ప్రయోగములు:—

42. కావుకావనుట. (కావుము+కావుము+అనుట) (ఇచట అచ్చు పరమగు నపుడును మధ్యమపురుష'ము',లోపించినది)

56. 'హిమనగాత్తజయుం, గంజారి రవిశిఖనయనుడుప,చారంబులు - ఇచట 'నయనుడు నుపచారంబులు' అని సముచ్చయ ముండవలెను. అది లేదు.)

165, 292. వెండిన్. (ఇచట 'వెండియున్' అని 'యు'డండవలెను.)

2. జోదుచే - భద్రమయాత్తుచే - నలుమోములవేలుపుచే. 46. ఇందుధరు చేత నెలుంగంగవలయు (ఇట'వలన' అను పంచమ్యర్థమున తృతీయ.)

341. పంటికి. ('పండు'బౌపవిభక్తికాంతముగా వాడబడినది.)

131. బచ్చింట. (ఇచట'బచ్చు నింట'అని ద్రుతము రావలసినది, అది రాలేదు.)

60. దేవుడేనియు నటువంటి తీర్థమేని, నట్టి సుజ్ఞేత్రమేని - (ఇచట'ఏని' సముచ్చయార్థకముగ నున్నది.)

242. మాడుకలిగె, బులిసినది కల్లెనన్నంబు (ఇచట 'ఏని'.లోపించినది.)

. 118. కాశరాశ్రీశుండగు నీకు...పుండరీకాభుండగు నీకు...సత్కృపాంబోధి
యగు నీకు...71. నీవాదిభూతుండగుట-(ఇట యుద్ధద్విశేషణములకు కలుగ వల
సిన 'పు' ఆగమము విడువబడినది.)

270. 'నిర్బంధమునందుఁ బొపుమీ (ఇచట 'ఉండి'కి బదులు 'అందు' వాడ
బడినది.)

వర్ణనములు:—

రామలింగకివియే రామకృష్ణుండని నిరూపించిన సందర్భమునఁ గొన్ని వర్ణ
నము లుదాహరింపబడినవి. అవి కాక మఱిగొన్ని యిచటఁ జూపబడును.

గీ. 'పద్మరాగమణీమయ పాదలబ్ధి, స్ఫురిత శైరికశిఖర చంచా సమృద్ధి
గంధవతి యను నొక్క పంకజమునడుమ, మించు నక్కొండ కొదమ రాయంపఁబోలి.'

[ఆశ్వా. I. ప. 175.]

ఇచట భూమియొక తామరపూవునలెను, కైలాసము రాజహంసము వలెను,
కైలాసప్రత్యంత పర్వతములు - పద్మరాగములతోఁగూడినవి - హంస కాళ్లవలెను
శైరికాదిధాతువులచే నెఱ్ఱనైన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కువలెను ఉన్నట్లు
వర్ణన చక్కగనున్నది. ఇందలి యుక్తమ అసాధారణము.

గీ. 'పూవుఁదేనియఁ దడిసిన మావచిగురు, మీఁదనంటి చరించు తుష్పైద తలిర్పు
సమయమగుటయు నసి నెయ్యి సమరి మరుఁడు, త్రుప్తవోడోము నీలంపుఁడునుకయనఁగ.'

[ఆశ్వా. I. ప. 182.]

ఇచటఁ దేటి ఆకుమీఁది తేనెను గ్రహించుటకు సమర్థముకాక, దానిని
విడువను మనసు రాక - ఆచిగురునంటియే యిటునటు తిరుగుచుండుట ఎంత హృదయం
గమముగ నుత్ప్రేక్షింపబడినదో చదవరు లూహింపకపోరు.

గీ. మును మీనగుఁడ బట్ట మునులువైచిన బత్తి వలఁబోలె జిక్క మాదలఁ దలిర్పు,

వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్నముద్దయుఁబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర,

జగదండవహ కాలచక్ర భ్రమణహేతు దండమై నిజభేదండ మమర,

సంచిబట్టిన బద్ధజాతాండముల లీల వలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్లు

గీ. కలయఁబూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, నరస వనపుష్పమాలికాభర సమగ్ర

విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రు నెదుట, మందపోయూండ్ర కూరిమి మ్రానిపండు.

[ఆశ్వా. 2. ప 14.]

పుండరీకుని హృదయమునఁ బ్రతిబింబించు శ్రీకృష్ణుని స్వరూప మిచట
ఎంతయు స్వభావసిద్ధమై యున్నది.

అక్క, తమ్ముడు నిగమశర్త తమ్ముజూడ రానందులకెట్లు నిఘరములాడు
చున్నదో గమనింపుడు:—

కా. 'ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకు' బ్రత్యూహ మానంచునో
యేరా! తమ్ముడ! నన్ను జూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయ్యండి; చ
క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నిరుగన్గోకున్కి; మీబావయున్
నీరాకల్ మదిగోరుఁ జుండు ప్రాడుపున్ నీరాకరంబుబలెన్.' [ఆశ్వా. 3. ప. 33.]

ఇందు 'ఏ రా తమ్ముడ! చక్షూరాజీవయుగంబు వాచె' అనునవి ఎంత స్వాభా
వికముగాఁ బడినవో గమనింపఁదగును.

నిగమశర్త అక్క—

'చేటికానీకపీఠికాసీన యగుచు, బద్ధకర్ణిక గొలుపున్న పద్మవోలె'.

ఉన్నదనుట ఆమెతీవని, హితోపదేశముపట్ల ఆమెకుఁ గల సామర్థ్యమును
వ్యక్తముచేయుచున్నది.

శ్వేతద్వీపములోని వైకుంఠపురములోని వనితలు ప్రళయకాలపు విష్ణువును
సాకిన విధమును గనుఁడు.

సీ. 'జుధిపీఠి వాత్యఁ జలిదాఁకెగా యని యక్కల నందంద యలమి యలమి
ప్రామఱ్ఱియా కొత్తి రాయిడి బొంబెగా యని నన్నప్రాత్తుల నునిచి యునిచి
వాపోయి వాపోయి వసివాడి యాఁకటఁ బెడఁకెగా యని యుగ్గ పెట్టి పెట్టి
పెరుజీకటులు గ్రమ్మ పెక్కులైట వసియించి వెఱచెగా యని పుల్ల విఱచి విఱచి
గీ. మంచి లక్షణముల పుట్టునుచ్చవాఁడు, నేత్రములు విష్ణునట్టి యీ నెత్తుగందు
వరద నేతెంచె నెవ్వారివాఁడోయనుచు, విలయహరిఁడెచ్చి పెనుతు రద్వీటిసతులు.

[ఆశ్వా. 3. ప. 156.]

మధుమదక్షిణ యగు నొక యువతి ఛేష్టితము నవలోకింపుఁడు.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదాస్తన్య మానెడు నని మ్రొక్కు విరిగితి నళి భ్రమింపఁ
బ్రోద్దలుసొచ్చెఁ గద్రూదేవి కిపుడని ప్రియమందు వేఱుగర్పిణిగుఱించి
పావనిగద నొచ్చె ఫణికేతు తొడలని నడలు నేరుఁగుచేత నరఁటు లూరుగ
బడబాగ్ని జడధి వెల్వడియెడునని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింకరుకము చెలులకు
గీ. కేషవృత మేరుశిఖరమనీషఁ బొగడు నంచకొంగిట నున్న హేమాంబుజంబు
పూర్వమును విక్కి మదివెడ వొడముదేర, మధుమదక్షిణ యగు నొక్క విధునిభాస్య.

[ఆశ్వా. 5. ప. 299.]

ఇట్టి వర్ణనల నెన్నింటినైనఁ జూపవచ్చును. గ్రంథము నామూలాగ్రముగఁ
బరిశీలించినవారికి అవి అనగతములగును. మానవుల స్వభావమును, దేశ - కాల
సంప్రదాయములను, కుటుంబపరిస్థితులను, నాగరకుల ఋనుకొనువారి నడవడాలను,
పెద్దలయెడఁ బాటించవలసిన మర్యాదలను వర్ణించుటలో రామకృష్ణకవి యద్వి
తీయుఁడని చెప్పవలసియున్నది. ఇతఁడు, ఏతద్రచనమునకు మున్నే వైష్ణవుఁడుగా
మాటుటవలన నిందు ఎడనెడ వైష్ణవ సంప్రదాయములను కానవచ్చుచున్నవి.

గృహస్థాశ్రమపుటుత్కర్ష, వేదాంతవిద్యయొక్క యథార్థ స్వరూపము ఇందు లెస్సగా నిరూపించు బడినవి.

పోలికలు.—

కవి యేదైన గ్రంథమును రచించినపుడు తనకంటె బూర్వులగు కవుల ననుకరించుటగాని, అనుసరించుటగాని సహజము. శ్రీరామకృష్ణుని కవితయందు నట్టి పోలికలుండవచ్చును. కాని అట్టి విందు మిక్కిలి స్వల్పము. గ్రహీంపఁబడినవికూడఁ గ్రొత్తదనముతో విలసిల్లుటచే నవి అనుసరణములని చెప్పటకు వలనుపడదు. ఇతఁ డీ గ్రంథమున కవిస్తుతిలో వ్యాస, వాల్మీకి, నన్నయభట్టులనే పేర్కొనెను. కావున నాంధ్రకవులలో నొక్క నన్నయ్యభట్టే యీతనికి స్తుతిపాత్రమయ్యెననుట గ్రహ్యము. కావున నీతని కే కవిరచనయొడ అభిమానమో వ్యక్తముకాకున్నది.

క. పాపటతెఱువున నడి నా, సాపుట ముక్తాఫలప్రచారంచై రా

థా పృథు వక్షోరుహముల, వైవై బ్రథమోదబిందుపటలము నిడిడెన్. [ఆశ్వా. 4. ప. 27.]

అను పద్యము మహాకవి కాలిదాసు రచించిన కుమారసంభవములోని

‘స్థితాః క్షణం వక్ష్యమ తాడికాధరాః పయోధరోల్లేధనిపాతచూర్ణితాః.

వలీష తస్యాః ప్లవితాః ప్రపేదిరే చిరేణ నాభిం ప్రథమోదబిందువః.

అను శ్లోకము ననుసరించుచున్నది. మూలముకన్న తెలుఁగున వర్ణనము విలక్షణముగ నున్నది. రాధసీమంత మొక మార్గమువలె నున్నదనియు, ముక్కుకొనను జాతిన నీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనియు నిందలి విశేషములు.

మ. సురకర్తంది హిరణ్యదైత్యునుతు వ్యాసుక్ శౌనకుక్ శ్రీపరా

శరు రుక్మాంగదు నంబరీష సరమాజానిక్ వసిష్ఠక్ బురం

దరపుత్రుక్ శుకు దాల్ఫ్య భీష్మ వెఱఁగొందంజేయు నదృక్తిక

త్పరుఁ డీ పుణ్యుడు పుండరీకుఁ; డికనిక్ బాలింతు మేలీవులన్.’ [ఆశ్వా. 4. ప. 104.]

అను పద్యము

శ్లో. ‘ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మదాల్ఫ్యాన్,
రుక్మాంగదాద్భున వసిష్ఠ విభీషణాద్యాన్ పుణ్యానిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి’

అను శ్లోకమున కనువాదమరుట స్పష్టము.

‘ప్రకృతి మధురంబులకు వేవరచన లే!’

[ఆశ్వా. 5. ప. 150.]

అనుదానికి ‘కిమివహి మధురాణాం మండనం నాకృతీనాం’ అను శాకుంతలములోని పద్యపాద మాధారము కావగును.

‘నిమ్నాభిముఖమైన నీటిసెవ్వాఁడోవు: ద్రిష్టి యొప్పుగుఁచోటఁ దిరుగుజేయ? [ఆశ్వా. 5. ప. 229.]

అనుదానికి, కుమారసంభవమునందలి

‘క ఈష్టితార్థస్థిరనిశ్చయం మనః పయశ్చ నిమ్నాభిముఖా ప్రతీపయేత్?’

అనునది మూలము.

‘అస్త్యేత దన్యసమాధి భీరుత్వం దేవానాం-’ అను శాకుంతలమునందలి వచనము ననుసరించియే

‘.....తపముఁ గావించువారిఁ గనిన తలమేర్పుఁగాఁజె యాఖండలునకు.’

[అశ్వా. 3. ప. 231.]

అని కూర్పబడినట్లు తెలియుచున్నది.

ఆంధ్రకవులలో శ్రీనాథకవి సార్వభౌముని పోలిక లిందు కొన్ని కానవచ్చుచున్నవి. ఇందలి నిగమశక్తిలోపాఖ్యానము శ్రీనాథుని సుకుమారచరిత్రబోలియున్నది. సీ. ‘చటివోని గడితంపుఁజఱుత చాకంబుల తోగరుఁబుట్టము కచ్చుదొడివి కట్టి’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 44.]

వైదానిని రామకృష్ణుడు ‘కట్టిరి చిటుతచాకముల క్రొంబుట్టముల్’ [పాండు. ఆ. 3. ప. 7:] అని గ్రహించినాడు.

‘తాను నెట్టిక సీలకగాని లేదు’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 48.]

పొట్టి నెట్టికసీల దిట్టపడుచు’

[పాండు. ఆ. 4. ప. 179.]

“.....గుడిలోనుండియు, గుడితాలను దీసె వీడు.....”

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 82.]

‘గుడియండి గుడితాళ్లు తీయుకరణి’

[పాండు. ఆ. 3. ప. 68.]

‘మదిత చప్పులు పొగలేని ముద్దురములు’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 86.]

పొగలేని ముద్దురంబులు, మగువల పాలిండ్లు భోగమహానీయఁబుల్’

[పాండు. ఆ. 4. ప. 9.]

శ్రీనాథుని ‘పంచారిండు’ పదము (పాండు. ఆశ్వా. 3. ప. 179.) మిసిమింతుడు’ అనునదియు [పాండు. ఆ. 2. ప. 29] ఇందును గానవచ్చుచున్నవి.

అల్లసాని పెద్దనామాత్యుని ‘అచటఁబుట్టిన చిగురుఁగొమ్మెనఁ జేవ’ (మనుచరిత్రము) అనునది ‘చిగురుఁ గొమ్మయుంజేగయై’ (పాండు. ఆశ్వా. 4. ప. 2.) అని యిందుగ్రహింపఁబడినది. పరికించినకొలది నిట్టి పోలికలు కానవచ్చుచుండును.

గ్రంథసంస్కరణము:—

పాండురంగమాహాత్మ్యము వ్యాఖ్యానాపేక్షగల ప్రాథమ్యబంధమై యున్నను, ఇంతవఱకును శ్రీమాన్ తెన్నతం శ్రీరంగాచార్యులుగారి టుప్టిక తప్ప వేటొక టీక వెలువడలేదు. శ్రీరంగాచార్యులుగారు తమటికతోఁ బ్రకటించిన గ్రంథముతప్ప వేటొక ముద్రణము వెలువడలేదు. ఆ గ్రంథ మైదు కూర్పులు పొందినది. తొలికూర్పున నే రీతినున్నదో చివటికూర్పునను అట్లే యున్నది. గ్రంథమునఁ గల పద్యములలో సగమునకుఁ బైగా అపపాతములతోఁగూడి యుండుటచే సమన్వయము కుదురకున్నది. టీకయు నట్టి మూలము ననుసరించియే వ్రాయఁబడుటవలన దానివలనఁ గవిహృదయము నెఱుఁగుట కవకాశము లేకున్నది.

ఒకప్పు డీ ప్రబంధమునందలి యొక ఘట్టమును మన్నిత్రులును, భారతీ పత్రికా భూతపూర్వ సంపాదకులును అగు శ్రీగన్నవరపు-సుబ్బరామయ్యగారు నాయెదుట చదువుట తటస్థించినది. శ్రీరామకృష్ణకవి కవితాలహరి ముమ్మానంద రసమున ముంచి వైచినది. ఈ గ్రంథమునెడ నాకు గొప్పగౌరవమేర్పడినది.

అంతకుఁ గొలది దినములక్రిందటనే నేను వ్రాసిన కావ్యాలంకార సంగ్రహాటికను శ్రీసుబ్బరామయ్యగారు చూచుట జరిగినది - కాన, ఆ విధముగనే పాండురంగమాహాత్మ్యమునకుఁ - గూడ టీక వ్రాయవలెనని వా రా సమయమునఁ బ్రోత్సహించిరి. మూలమునఁ దప్పలు చాల ఉన్నవనియు, మూలమును సంస్కరించినఁ గాని టీక వ్రాయుట అసాధ్యమనియు తెల్పితిని. పిదప శ్రీసుబ్బరామయ్యగారి సాయముననే ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారములోని మూడు వ్రాతప్రతులతో ముద్రితప్రతిని సరిపాల్చి పాఠములు నేకరించితిని. కాని కొన్ని యాటంకములవలన కొన్నియేండ్లపాటా ప్రస్తావనయే లేకపోయినది.

ఒకప్పుడు నేను వేసవిసెలవులను శ్రీకాకుళముజిల్లాలోని నరసన్నపేటలో గడపవలసి వచ్చినది. అప్పుడీ పాండురంగ మాహాత్మ్యమును ముద్రితప్రతి ననుసరించియే సమన్వయము చేసికొనుటకు యత్నించితిని. వ్రాతప్రతులలోని పాఠముల నెక్కించుకొన్న ప్రతియు నా సమయమున నాయొద్ద లేదు. నా యీప్రయత్నమున కప్పుడాయూర నుండిన ఆప్తమిత్రులు, సంస్కృతాంధ్ర భాషావాఙ్మయ నిష్ణాతలు శ్రీసామవేదుల సీతారామశాస్త్రిగారును, విద్వాన్ శ్రీ కణ్ణి వేంకటసుబ్బరావుగారును మిగుల సాయపడరి. పెక్కుచోట్ల శ్రీరంగాచార్యులుగా రిచ్చిన యర్థములు కుదురకపోవుటయేకాక విపరీతమగు నర్థముల నిచ్చుటయుఁ గానవచ్చెను. పిదపఁ జెన్నపురికి వచ్చి వ్రాతప్రతులలోని పాఠములను సంప్రతించుచు మూలమును సంస్కరించి, శుద్ధప్రతిని వ్రాయఁ దొరకొంటిని. ఈ విషయమున క - చ - ట - త - అను ప్రతులలోని పాఠములను, ఆ యా సందర్భముల ననుసరించి గ్రహించి, పాఠాంతరముల నధస్తూచికయందు ఇచ్చితిని. ఇందు క. గుర్తుగలది శ్రీతెన్నతము వారు ప్రకటించిన ముద్రితప్రతి. మిగిలినవి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారము నందలి వ్రాతప్రతులు. మఱియు నియ్యెడ విసుగుచెందక శబ్దరత్నాకరమునుండియు, సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువునుండియు పాండురంగమాహాత్మ్యమునుండి గ్రహించిన గ్రంథభాగములను పరిశీలించి, ఆ పాఠములను సంప్రతించితిని. ఇట్లాసర్పి మూలమును సరిచేసి టీకను వ్రాయు దొరకొంటిని. తొట్టతొలుత, నేఁజేసిన పరిశ్రమను కొంచెము లోకమునకు వెల్లడించుటకై 'పాండురంగమాహాత్మ్యము - పాఠపరిశీలనము' అను శీర్షికతో నొక వ్యాసమును వ్రాసి ప్రకటనార్థము 'భారతి'కిఁ బంపితిని. నేను పయి గ్రంథమునకు టీక వ్రాయుచున్నట్లు అందు తెలిపితిని. సంపాదకులు నా వ్యాసమును దయతో ప్రకటించిరి (భారతి తారణ - శ్రావణసంచిక.)

కాని కొంతభాగమును—అనఁగా నేను టీక వ్రాయుచున్నసంగతి మున్నగు విషయములు కలదానిని విడిచివేసిరి. వారట్లాసర్పరుటకుఁ గారణము తెలియదు. కాని ఆ వ్యాసము ప్రకటింపఁబడినపిదప - పాండురంగ మాహాత్మ్యమునకు టీక! వ్రాయవలెనని జాబులు వ్రాయుచుఁ గొందఱు నన్ను ప్రోత్సహించిరి. ఇట్టి ప్రోత్సాహముల నూతగాఁ గైకొని టీకను పూర్తిచేసితిని.

టీకారచన:—

ఇయ్యది పెద్ద గ్రంథము; మఱియు ప్రాథ ప్రబంధము; వైష్ణవసంప్రదాయ విషయములతో వెలయు నుద్దగ్రంథము. నిఘంటువులలో లేని పదములు ఇందుఁ జాలవఱకును గలవు. వేదాంత విషయములు, మంత్ర శాస్త్రవిషయములు నెడనెడఁ గలవు. చాల పద్యములు గూఢార్థములతో నిండి యున్నవి. ఇట్టి గ్రంథమునకు టీకను వ్రాయుట సామాన్యకార్యము కాదు. అయినను సాహసించి యీ పనికి దొంగొంటిని. కొంతవఱకును వాఙ్మయమునఁ బరిశ్రమ చేసినవారే యీ గ్రంథమును పఠింతురు కావున అట్టివారి కుపయుక్తమగు రీతిని టీక సంగ్రహముగాఁ గూర్చబడినది. చివఱఁ బద్యసూచికయుఁ జేర్చబడినది. అపసరమని తోచినపట్ల మాత్రము టీకలో పదముల కర్థము, తాత్పర్యము నీయఁబడినవి. కొన్నియెడల శబ్దార్థముకాక, భావార్థము చూపఁబడినది. అభిప్రాయభేద మున్నపట్ల టీకలో శ్రీరంగాచార్యులుగారి టీకాభాగము, కొన్నియెడల అందలి యాచిత్యానాచిత్యములు చూపఁబడినవి. టీక కొన్నియెడల అన్వయముఖమున నున్నది. కొన్ని యెడల శబ్దముల కవి యున్నవిధము ననే అర్థ మియఁబడినది. కావలసిన గ్రంథములు లభింపనందున బీజాక్షరములను వివరించు మంత్ర శాస్త్ర విషయములు వివరింపఁబడలేదు. కొన్నిచోట్ల సందేహము లుండియే పోయినవి. 'అలవోక' అను పద్యవిషయము (పుట 59) 'లోనింటి బోన మూసి' (పుట 242) 'ఉడ్డపాడలు' (301) 'దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూగ్రామం బెక్కిరి' (పుట 324) 'కసరి వైవచ్చు రాళ్లవై గాలివాన' (పుట 349). ఇట్టి వానిని సహృదయులు విమర్శించి నిర్ణయింతురు గాక!

గ్రంథరచన యెంత కష్టమో, దానిని ప్రకటించుట అంతకంటె పదిరెట్లు శ్రమము. అందును కాగితపుకఱపు - పనివాండ్రకొఱత-ఎక్కువగా నున్న యీ కాలములో ఇట్టి పెద్దగ్రంథమును ప్రకటించుట అసాధ్యము. అయినను శ్రీవావిళ్ల సంస్థ వారి గ్రంథమును మేలుకాగితములపై చక్కగా ముద్రింపఁ బూనుకొనుట ప్రశంసనీయము. ఈ యాద్యగ్రంథము విషయమున నేను చేసిన పరిశ్రమను విని, పయి సంస్థ కధిపతులు, భాషాధికారులును, విద్వాద్వర్తకులు నగు శ్రీవావిళ్ల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిలు గారు నాయం దాదరము చూపి దీనిం బ్రకటింపఁబూనినందులకు, వారి కనేక ధన్యవాదములు.

చెన్నై
28-4-52 }

భాషాసేవకుడు
బులుసు వేంకటరమణయ్య
ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయుడు,
కెల్లెట్ మైస్కులు, ట్రిప్లికేను.

విషయసూచిక

విషయము.

పుట.

ప్రథమాశ్వాసము	...	1—63
శ్రీకృష్ణపార్థసాదికము	...	1
కృతిపతి వంశావతారాభివర్ణనము	...	9
షష్ఠ్యంతములు	...	22
కథాప్రారంభము	...	24
కాశీపుర వర్ణనాదికము	...	24
అగస్త్యమహాముని సభార్యుడై సామినులప విడలుట	...	32
ద్వితీయాశ్వాసము	...	64—127
శివుడు పార్వతీమూరులకుఁ బొండ్రికఁజేత్రమాహాత్మ్యముఁ జెల్పుట	...	64
పుండరీకమహాముని చరిత్రము	...	65
తృతీయాశ్వాసము	...	128—196
నిగమశర్మోపాఖ్యానము	...	129
శ్రీకృష్ణావతారచరిత్రము	...	183
శ్రీరాధాదేవీచరిత్రము	...	185
చతుర్థాశ్వాసము	...	197—287
కాకమాహంస-చిలుక-పాము-లేనెటింగ-ఆవు మోక్షమునొందినకథ	...	237
సుశీల యను పతివ్రతచరిత్రము	...	239
పంచమాశ్వాసము	...	288—366
భర్తరాజు తమ్ములతోఁ గూడ్చి బొండురంగఁజేత్రమునకుఁ బోయినకథ	...	295
సుశర్మోపాఖ్యానము - పుష్ప ప్రీతి సుభాషము	...	304
ఆయుత, నిమిత్తులను మునియమారుల చరిత్రము	...	325
షడ్యసూచిక	...	
సవరణలు	...	

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

ప్రథమాశ్వాసము

— శ్రీ కృష్ణ ప్రార్థనము —

కాంతామణిః గన్తాఱిగి మది ధాత్రిక్ ¹మంచినక్ ²దద్రుచి
శ్రీకాదంబిని మీఁది కుబ్జ ననఁగా శ్రీవత్సముం దాల్చి ము
ల్లోకంబుల్ ³పొదలించు కృష్ణుఁడు దయాళుం డేలు శ్రీవైష్ణవ
స్వీకారార్హ విరూపట్టణపతిక్ వేదాద్రిమంత్రిశ్వరున్. 1

టీక. శ్రీకాంతామణిః = లక్ష్మీదేవిని; కన్తాఱిగి = వంచించి; మదిక్ = హృదయమున;
ధాత్రిక్ = భూదేవిని; మంచినక్ = (ఉంచి) గౌరవింపఁగా; తద్రుచిశ్రీకాదంబిని = మేఘమాల
వలె నల్లనైన ఆ భూమియొక్క కాంతిపుంజము; మీఁదికి = ఎడవైకి; ఉబ్జననఁగా = పొంగెనో
యనునట్లు. [విష్ణువుఁజొమ్మవైనను పుట్టుచున్న అశఁడు హృదయములో దాచి యుంచిన భూదేవి
కాంతిపుంజమో యనునట్లున్నదని ఇచ్చట ఉత్పేక్షింపఁబడినది.] పొదలించు = వృద్ధిఁబొందించు;
శ్రీవైష్ణవస్వీకారార్హుక్ = శ్రీవైష్ణవులచే (సమానగౌరవమర్పాదలతో) స్వీకరింపఁదగినవానిని.

[ఈ గ్రంథమునవతారికఁబట్టి వేదాద్రిమంత్రివంశీయులు తొలుత నియోగిబ్రాహ్మణు
లైనట్లును, వైష్ణవమును పుచ్చుకొన్నట్లును తెలియుచున్నది.]

[పూర్వటీకలో ఇచ్చట 'తత్క్షీతిశ్రీకాదంబిని = ఆ భూమియొక్క కాంతిసంపద యనెడి మేఘ
పక్షి' అని యున్నది.]

— లక్ష్మీ ప్రార్థనము —

సీ. అవతారమందె నేయఱిలై కజనయి త్రి కలశరత్నాకరగర్భసీమఁ
దోబుట్టు వయ్యె నేతులితకాంచనవర్ణ వెఁదివెన్నెలకాయు వేల్పునకును
బాయకయుండు నే పరమపావనమూర్తి చక్రిబాహుమధ్యసాధపీఠి
నభిషేకమాడు నేయభివర్ణితాచార దిగ్గజానీతమా తేటనీట

తే. నవనిధానంబు ¹లేదేవి ²జవళి సరకు, లస్తుఁడేవి శ్రీదేవి యాదిలక్ష్మీ
సరసశుభదృష్టి గామానుజయ్యునుతుని, నాదరించు విరూరి వేదాద్రినాథు. 2

టీక. కలశరత్నాకరము = పాలసముద్రము; తులితకాంచనవర్ణ = పుటముపెట్టిన బంగారుచాయ
కలది. వెఁదివెన్నెల = స్వచ్ఛమైనవెన్నెల; చక్రిబాహుమధ్యసాధపీఠిక్ = విష్ణువుభుజములనడుమ

1. చ. మించినన్. ట. మించినన్. త. మించెనా. 2. క. దత్తితి. చ. దద్రుచి. త. దద్రుచి
(దృతి?) 3. ట. శ్రీవత్సమున్. 4. త. మొదలించు. 5. ట. ముద. 6. ట. మూర్ధ్వ. 7. ట. లైదివి
8. చ. జవళి. క. జవణి.

నుండు తొమ్మనియెడు భవనప్రదేశమున; అభివర్ణితాచార = కొనియాడబడిన యాచారముకలది; నవ, నిధానంబులు = మహాపద్మము, పద్మము, శంఖము, మకరము, కచ్ఛపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము నను తొమ్మిది నిధులును; జవళినరకులు = అంగడివస్తువులు. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యము వర్ణింపఁ బడినది; కాన ఉదాత్తాలంకారము.

❧ బ్రహ్మస్తుతి ❧

ఉ. మాదిక్కి మీరు నంచవెలిమాపువయిన్ ¹మురువైన జోదుచే
భద్రమయాత్తుచే భువనపాలనభేలనుచే సర్వస్వతీ
ముద్రితవస్త్రచేత నలుమోములవేలుపుచే పరూరిచే
దాద్రిచమూవిభుండు గను నాయువు శ్రీయు నిరంతరాయమున్. 3

టీక. మాదిక్కి, మీరు = మాదిరినతిక్రమించు - అనగా సాటిలేని; అంచవెలిమాపువయిన్ = తెల్లని హంసవాహనమువయి; మురువైన, జోదుచేత్ = సుకుమారయైన యోధుడగు బ్రహ్మవలన; భువన పాలనభేలనుచేత్ = లోకములను పాలించుట యందు అటలనాడువానివలన; చమూవిభుండు = సేనాధి పతి; నిరంతరాయమున్ = విఘ్నములు లేనట్లుగ; కనున్ = పొందును (గాత.)

ఇచట పంచమ్యర్థమున 'చేన్' అని తృతీయావిభక్తి వాడబడినది.

❧ సరస్వతీస్తుతి ❧

శా. కద్రుజాంగదుతోడఁబుట్టువు శరత్కాదంబినీచంద్రికా
²జిద్రుపాంచిత పద్మగర్భముఖిరాజీవావళిహంసి వ
ర్ణద్రాక్షాఫలకీరి శారద కృపన్ రామానుజామాత్యువే
దాద్రిస్వామికి నిచ్చు నిచ్చలును విద్యాబుద్ధివాక్సిద్ధులన్. 4

టీక. కద్రుజాంగదుతోడఁబుట్టువు = పాములు భుజకీర్తులుగాఁ గల శివునికిఁ దోఁబుట్టువు; (శివుఁడు, సరస్వతి బ్రహ్మకు అవత్యములు.) శరత్కాదంబినీ, చంద్రికా, జిద్రుపాంచిత = శరత్కాల మేఘమును, వెన్నెలను ఆతిక్రమించు తెల్లనిరూపమున నొప్పారునది - సరస్వతీదేవి సర్వశుక్లయని ప్రసిద్ధి. పద్మగర్భముఖరాజీవావళిహంసి = పద్మము తల్లిగాఁగల బ్రహ్మయొక్క ముఖములనెడి తామరల గుంపున విహరించు ఆడుహంస; వర్ణద్రాక్షాఫలకీరి = వర్ణములనెడి ద్రాక్షాఫలములకు చిలుక; అలంకారము.

ఇచట పూర్వటీకలో 'చిద్రుపాంచిత = జ్ఞానస్వరూపముచేత ఒప్పునది' అని యున్నది. ఆ పాతము, అర్థమును సరికావు.

❧ శివస్తుతి ❧

ఉ. ఈచిగురాకు నీప్రసవ మీపువుదేనియ యెంత యొప్పెడిక
జూచితరే యటంచు దనచుట్టు శుకాదులు గొల్వఁగాఁ గప
ర్దాచితచంద్రగాంగజలమైన శివాహ్వాయకల్పశాఖ వే
దాచలమంత్రీకీర్తికలశాబ్ధిని వెన్నెలమాడ్కిఁ జూచుతన్. 5

1. క. మురవైన. 2. క. చిద్రుపాంచిత. 3. క. జిద్రుపాంచిత. 3. ట. రాజీవాళి హంసంబు.

టీక. ప్రసవము = పుష్పము; బిప్పెడిక్ = బాగున్నవో; శుకాదులు = చిలుకలు మొదలగు పక్షులు, శుకాదు మొదలగు మనుషులు; కవర్దాచితచంద్రగాంగజలము = జటాజూటముచే గప్పబడిన చంద్రుడు, గంగాజలము కలది. శివాహ్వయకల్పకాఖి = శివుడనెడి కల్పవృక్షము; వేదాచలమంత్రి కీర్తికలకాద్ధిని = వేదాద్రిమంత్రియొక్క కీర్తి యనెడి పాలసముద్రమును; [కీర్తి తెల్లని దగుటచే దానికి పాలకడలితోడి సామ్యము.] వెన్నెలమాడ్కిక్ = చంద్రకాంతితో సమానముగా - ఆదరపూర్వకముగా ననుట. చంద్రాదులు పాలకడలిలోఁ బుట్టుట వ్యక్తము. ఆలం. క్రమము, రూపకము.

— పార్వతీస్తుతి —

ఉ. చిద్రసవేది యశా శోదమచిల్కకు విష్ణుసహస్రనామముల్
ముద్రతి ¹మోవి మోవి నిడి మున్నుగు గోరున మేన దువ్వుచున్
భద్రనిధానమై వెలయు పర్వతకన్య విరూరిమంత్రి వే
దాద్రి ²విష్ణుభక్తి మహిమాలిశయం బనయంబు నీవుతన్.

6

టీక. చిద్రసవేది = చిదానందసారము సెరింగిరది; ముద్రతి = సంతోషముతోడి యానక్తితో; మోవి, మోవి నిడి = తనపెదవిని దాని ముక్కుపై నుంచి; మున్నుచున్ = మాటలు నేర్పుచు; భద్రనిధానమై = శుభములకు గనియై; విష్ణుభక్తిమహిమాలిశయంబు = విష్ణుభక్తియొక్క గొప్ప తనమును; (దానివలనఁ గల్గ నైహికాముష్మికఫలములననుట.)

— విష్వక్సేనస్టోత్రము —

సీ. సూత్రవతీదేవి సామశ్చపాలిండ్లపై మలుపచ్చిగందంపు ¹వలపుతోడ
శిరసులు పంచు నిర్జరకోటి బనిగొను తపనీయవేత్రహస్తంబుతోడ
బని యేమి యని విన్నపమునేయు సుమనోహారములైన దివ్యాయుధములతోడ
బ్రహ్మాండకోటుల పారుపత్తైముల్లెఁగ నియున్న నిద్దంపుమనసుతోడ
తే. శార్ఙ్గ రెండవమూర్తియై జగము లేలు, మునిమనోహారి శ్రీనేనముదలియారి
చేయుపనుల్లె సఫలముల్ చేయుఁగాత, ²మలరి రామానుజయ్యవేదాద్రిపతికి.

7

టీక. సామశ్చ = అందమైన; మలుపచ్చిగందంపువలపుతోడ = కొంచెము తడియారిన చందనపుఁ బరిమళముతోను; విష్వక్సేనుని భార్య సూత్రవతీదేవి; అమెపాలిండ్లపై పూయఁబడిన చందనము ఆలింగన సమయమున నాలని పక్షమున కంటుకొని పరిమళించున్నదని భావము. పనిగొను = అజ్ఞాపించు; నిర్జరకోటి = దేవతలగుంపు; తపనీయవేత్రహస్తంబు = బంగారు బెత్తమును పట్టుకొనిన హస్తము; పారు పత్తైములు = అధికారములు; కనియున్న = గ్రహించిన; నిద్దంపు = నిర్మలమైన; శార్ఙ్గి = విష్ణువు; నేనముదలియారి = సేనాధిపతి - విష్వక్సేనుడు; అలరి = సంతసించి.

— గరుడస్తుతి —

శా. మీదం దారధరాధరంబు గల యామేయన్నగంజాలి త
శ్వాదృక్తుండగుచిం దలిర్చు ఖగయూధస్వామి హేమప్రభా

1. క. మోము. చ. మోవి. 2. చ. పలువతోడ. 3. క. మనోరథములయిన. చ. మనోరథముల. 4. క. కనియున్ని. చ. కనియున్న. 5. త. మొదలియారి. 6. ట. యలరి.

ప్రాదుర్భావశుభప్రభుండు మనుచు రామానుజమాత్యుఁడై
వేదాద్రిశు విరూపమందిరు జగద్విఖ్యాతకీర్తిశ్వరున్.

8

టీక. మీఁదఁ = మీఁదిభాగమున; తారథరాధరంబు = వెండికొండ - తైలానము; నగంజాలి = తిరస్కరింపఁగలిగి - సరిపోలి; తత్తాదృప్తండరుచిఁ = సాటిలేనిముక్కసారుచే; తలిర్పు = ప్రకాశించు; భగయాధస్వామి = పక్షిగుంపునకు రాజు - గరుత్మంతుఁడు; హేమప్రభాప్రాదుర్భావశుభప్రభుండు = బంగారుకాంతివలనఁ గలుగు శుభములనిచ్చువాఁడు. [గరుడపర్వమువలన మేల్ల కలుగునని ప్రసిద్ధి] గరుడుండు బంగరుఛాయవాఁడు; అతని ముక్కుమాత్రము తెల్లగానుండును.

పూర్వటికలో 'తత్తాదృప్తండరుచిఁ' = దానిని పోలిన ముక్కుయొక్క ప్రకాశముతో అని అర్థమాయఁబడినది; అది సరికాదు. తత్తాదృప్తంబునకు 'సాటిలేని'దని యర్థము. ఈ పద మిగ్రంథమున చాలసార్లు వాడఁబడినది. అలం. ఉపమ.

— అ న ం త స్తు తి —

సీ. ధరణీధరముఁ ¹దాల్చు తన ²చేన యంతయు భుజపరిఘంబులఁ బొంకపఱచి
మునుమిన్నుగని యైన తనప్రజ్ఞ సంతయు మలివిశేషమునందు మస్తరించి
దైత్యారివశమైన తనచిత్తమంతయు ³నియమగౌరవమున నివ్వఁటించి
⁴తనుపు వెన్నెల గాయు తన ⁵మూర్తియంతయుఁ గీర్తివైభవమునఁ గీలుకొలిపి
తే. శేషుఁ డఖిలప్రపంచ విశేషశాలి, నిత్యముక్తుల కాద్యుడై నిలుచు మేటి
చారుచారిత్రు రామానుజయ్యపుత్రుఁ, గరుణ వేదాద్రిమంత్రి శేఖరుని మనుచు.

టీక. ధరణీధరము, తాల్చు = భూభారమును వహించు; చేన = బలము; భుజపరిఘంబులఁ = అడ్డుగడియలవంటి భుజములయందు; పొంకపఱచి = జతపఱచి; మునుమిన్నుగని = పేదముల కునికి పట్టు; మస్తరించి = వికృతముచేసి; నివ్వఁటించి = వ్యాపింపఁజేసి; కీలుకొలిపి = లగ్నము చేసి; తనుపు వెన్నెల = నిండువెన్నెల; నిత్యముక్తులు = నిత్యులు, ముక్తులును; అనంతండు, గరుడుండు, విష్ణు శేషుండు మొదలగువారు నిత్యులు; సంసారమునుండి విడువడి మోక్షమును పొందినవారు ముక్తులు; అద్యుండు = మొదటివాఁడు.

— క వి స్తు తి —

క. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళం, దిట్టపు ¹నునుపచ్చి పుట్టతేనియచవితోఁ
²బుట్టె నన నమృత ముట్టెడు, పుట్టనినుపురత్కవిత్వములు వర్ణింతున్. 10

టీక. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళఁ = పుట్టనుండి పుట్టినపుడు; నునుపచ్చి = మిక్కిలిపచ్చిగానున్న; అమృతము, ఉట్టెడు = తేనెలొలుకు; పుట్టనినుపు = వార్తీకి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. ఇట్టాడరాని యాగమ, ³ఘట్టమునకు నడవ యచ్చుకట్టిన మునిరా
టృట్టాభిషిక్తుఁ దపముల, ⁴పుట్టిన నెలవయిన వ్యాసముని ⁵నుతీయింతున్. 11

1. చ. తాళ. 2. చ. చేగ. 3. క. నినుచుగౌరవమున. 4. క. తనుపు. చ. తనుపు. 5. చ. కీర్తి. 6. చ. గోనుపచ్చి. 7. చ. గోవచ్చి. 8. చ. గట్టుపలుకు. 9. చ. పు. 10. క. వర్ణింతున్, చ. నుతీయింతున్.

. టీక. ఇట్టాడరాని = చెప్పటకు శక్యముకాని; అగమభట్టమునకు = వేదము లను రేవునకు; నడవ = (దిగుటకు వీలగు) మార్గము; అచ్చుకట్టిన = ఏర్పఱచిన; నెలవు = చోటు.

వ్యాసమహర్షి ఆమ్నాయములసారమును సర్వజనుగమముగ భారతమున వివరించెనని భావము.
తే. వ్యాసవాల్మీకి ముఖసూక్తివైభవముల, నేర్పు మీఱంగ నిజకావ్యదర్పణముల
సరసమానసముల నేటుపఱచు కీర్తి, ధవుల నన్నయభట్టాదికవులఁ దలఁతు¹. 12

టీక. వ్యాస...వముల = వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారి కవితాచమత్కారములను; నిజకావ్యదర్పణముల = అద్దములవలె నున్న తమకావ్యములవలన (కావ్యములమూలమున); సరస మానసముల = రసీకుల మనస్సులందు; కీర్తిధవుల = కీర్తికాంతకు భర్తలైనవారిని; అద్దములందు ప్రతిఫలించిన వస్తువులు మనకు బాగుగ కన్పించినట్లు నన్నయాదిమహాకవులు తమకావ్యములందు వ్యాసాదికవుల కవితాచమత్కారములను ప్రతిఫలించుజేయఁగా, అవి రసీకుల మనస్సులందు బాగుగ నిరవూహింపబడినవి భావము.

'కావ్యదర్పణముల' అనుటచే 'వ్యాసవాల్మీకిముఖ' అనుచోట తదనుగుణముగ 'ముఖ'పదము చమత్కరింపబడినది. అలం. రూపకము.

— సత్కవిప్రకంసాదికము —

ఉ. చాటుకవిత్వతత్త్వరససాగరపారగులయ్యు సత్కవుల్
పాటిగఁ బట్టి విందు రొకపాటివి కా²వన కన్యకావ్యముల్
కైటభవైరి యావతశిఖామణి శ్రీశ్రీసలి³ బేరురంబున⁴
మాటియు నీటికెంపు బహుమానము⁵నం బతకంబునేయఁడే⁷. 13

టీక. చాటు...పారగులు = ఇంపైన కవిత్వతత్త్వపు రసమనెడు సాగరముయొక్క అంతము చూచినవారు-సరసకవిత్వమర్తముల నెఱిగినవారు; పాటిగఁబట్టి=తక్కినవానితో సమము గాబోల్పిజూచి; ఒకపాటివి = సామాన్యమైనవి; కైటభవైరి = విష్ణువు; యావతశిఖామణి = యువతీసమూహమున శ్రేష్ఠురాలు; మాటియు = మఱుగుపఱచియు-నిత్యానపాయినిగా నుంచుకొనియు; నీటికెంపు = కాస్తుభవణిని; బహుమానమున = గౌరవముతో; పదకంబుజేయఁడే = హరమునడుమ నుండెడు విశ్వగాఁ జేయలేదా? అలం. దృష్టాంతము.

తే. తప్పు గలిగినచోటనే యొప్పుగలుగు, సరసకవితావ శిశోక్తులసరణియందు⁶
10⁸ప్పు కలిగిన నీహారకరునియందు, నమృతథారాప్రవాహంబు లడరుఁగాదె. 14

టీక. సరసకవితావశోక్తుల సరణియందు = రసవంతముగు కవిత్వమును శిష్యుఁడు ధోరణిలో; కప్పు = నలుపు-మచ్చ; నీహారకరునియందు = చంద్రునియందు; అడరుఁగాదె = వ్యాపించి యుండునుగదా !

[ఈపద్యమున 'సరసకవితావశోక్తులసరణియందు' అనుటకు మాఱుగా 'అరసికావళికవితల యవ గుణముల' అని దిద్ది కుకవులుండుటఁబట్టియే సుకవులకుఁ బేరు ప్రతిష్ఠలు కలుగుచున్నవని కొందఱర్థము

1. చ. దలచి. 2. చ. గాదనక. 3. త. శ్రీవలి. 4. క. పేరురంబు. త. బేరురంబు. 5. చ. మాట. 6. క. గం. చ. నం. 7. క. నేయరే. చ. నేయఁడే. 8. త. సరసికావలె కవితలయవగుణములు. 9. చ. వచోక్తుల. 10. త. సరసకవితావశోక్తులసరణియందు.

చెప్పుచున్నాడు. కాని ఆట్టిపాఠాంతరము ముద్రితప్రతులలోఁ గానరావచ్చును; అయ్యది పద్యపుటాంతరభాగమునుబట్టి పాండుపడునట్లును తోచదు.] ఆలం. దృష్టాంతము.

తే. కాన దోషాత్తు లయిన దుష్కుప్తులకతన
గరిమ వహియించుఁ ¹గవిరాజుకావ్యమహిమ
బహుళపక్షంబు చీకటి బహుళ మగుటఁ
జాయవెన్నెల తరితీపునేయుకరణి.

15

టీక. గరిమ = గొప్పతనము; బహుళపక్షంబుచీకటి = కృష్ణపక్షమందలి చీకటి; బహుళమగుట = ఎక్కువయగుటచేత; చాయవెన్నెల = వండువెన్నెల; తరితీపుచేయుకరణి = ప్రీతిని కలిగించునట్లు. ఆలం, ఉపమ.

వ. అని నిఖలభువన ²ప్రాధాన్యధన్యంబులగు ³మాన్య ⁴దైవతంబుల ⁵ప్రభావంబులు గొనియాడి, రూడిమెఱయు కవివృక్షభుల ⁶నభినుతించి, యుదంచితంబగు కవిత్వతత్త్వంబునం గల ⁷గరిమంబుఁ బరిశీలించి, వంచకులగు కొంచెపుంగవుల రవళి యదలించి, పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణం బగు నర్జవమేఖలావలయంబునం గల పరమవైష్ణవరత్నంబులకుఁ బ్రయత్నపూర్వకంబుగ నభివందనం బొచలించి. 16

టీక. వంచకులు = మోసగాండ్లు; కొంచెపుంగవుల = కుకవులయొక్క; రవళి = ధ్వని-అఱపు; రూఢి = ప్రసిద్ధి; అర్జవమేఖలావలయంబు = భూమండలము; అభివందనంబు = నమస్కారము.

క. వాక్యాంతాశ్రయో భట్టరు, చిక్కాచార్యుల మహాత్ము శ్రీగురుమూర్తి
నిక్కపు భక్తి భజించెద, నిక్కావ్యకళాకలాప మీడెఱుటకున్. 17

టీక. వాక్యాంతాశ్రయం = సరస్వతి కాశ్రయమగువానిని - గొప్ప విద్వాంసుని; కావ్యకళాకలాపము = కావ్యకళాగ్రధనము; ఈడెరుటకు = నెఱవేరుటకు; భజింతు = సేవింతును.

క. తవణింతు నొక్కశ్రీభా, గవతచరిత్రంబుఁ బరమకల్యాణసము
ద్భవభవనంబుఁ జతుర్దశ, భువనమహాత్మ సూత్రముగఁ దగు సరణిన్. 18

టీక. తవణింతు = కావించును; శ్రీభాగవతచరిత్రంబు = గొప్పభగవద్భక్తుని చరిత్రమును; కల్యాణ...భవనంబు = శుభములకుఁ బుట్టినిల్లగుదానిని; చతుర్దశ...సరణి = పదునాల్గిలోకములను రక్షింతులను గూర్చు సూత్రపద్ధతిని-నమస్తలాక సారమును తెల్పుదానినిగా;

[లోకములు 14. ఆవి-భూర్లోకము, భువర్లోకము, స్వర్లోకము, మహర్లోకము, జనర్లోకము, తపోలోకము, సత్యలోకము, అతల, వితల, సతల, రసాతల, తలాతల, మహాతల, పాతాళలోకములు అనునవి.]

వ. అని యిట్లభివప్రబంధనిర్మాణ కౌతూహలాయత్తచిత్తుండ నయి యేనున్న సమయంబున. 19

1. క. కవిరాజ. చ. కవిరాజ. 2. క. ప్రధాన. చ. ప్రాధాన్య. 3. చ. లేదు. 4. క. దైవతంబులు. 5. క. లేదు చ. ప్రభావంబులు. 6. చ. వినుతించి. 7. చ. గరిమంబులు. 8. క. తాశ్రయ. చ. తాశ్రయ. 9. చ. హృద్ధ్యంబు.

సీ. తన కులాచారవర్తన వైష్ణవాచార పర్యాయముల¹ కొజ్జబంతి గాఁగఁ
దన సూన్యతము పురాతనసత్యనిధుల యున్నతికిఁ బునఃప్రతిష్ఠితముగాఁగఁ
దన బుద్ధి నీతిశాస్త్రరహస్యములు తెల్లముగఁ దెల్పు వ్యాఖ్యానముద్రగాఁగఁ
దన వ్రాయు² గంటంబు మొనవాడి విశ్వంభరాప్రజలకుఁ బ్రాణక్షగాఁగ

తే. వెలయు మంగయగురువ భూవిభుని పెద్ద, సంగభూపాలమణి³ వ్రాయసప్రవృత్తి
జయయుతుండైన రామానుజయ్యసుతుఁడు, భద్రగుణసీరి విరురివేదాద్రిశౌరి.

టీక. వైష్ణవాచారపర్యాయములకుఁ = శ్రీవైష్ణవుల యాచారక్రమములకు; ఒజ్జబంతిగాఁగఁ =
ఉపాధ్యాయుఁడు చూపిన పద్ధతి-పరువడి (మేలుబంతి) కాఁగా; తెల్లముగఁ = స్పష్టముగా; వ్యాఖ్యాన
ముద్ర = వ్యాఖ్యానాక్షరపంక్తి; వ్రాయసప్రవృత్తి = లేఖనము [ఈ సమానము విలక్షణము.]
నందు; భద్రగుణసీరి = మేలిగుణములకు బలరాముఁడైనవాఁడు.

మ. కవులం బాతకలు⁴ బ్రథానులు నలంకారజ్ఞులం బ్రాజ్ఞుల⁵
ధవళాక్షుల్⁶ భజియింప నిండుకొలువై తారేందుతారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌధంబందు⁷ నాస్థానమై
వివిధామ్నాయపురాణగుంభనకథల్ వించు⁸ బ్రమోదంబునన్.

21

టీక. తారేందుతారావళీధవళంబైన = పెండి, చంద్రుఁడు, హారములవలె తెల్లనైన; ఆస్థానమై =
కొలుపుతీర్చి; గుంభనము = కూర్పు.

క. నను రామకృష్ణకవిఁ గవి, జనసహకారావళీవసంతోత్సవ సూ
క్తినిధి⁹ బిలిపించి¹⁰ యిద్దా, సనమునఁగూర్పుండఁ బనిచి చతురత ననియెన్.

22

టీక. కవిజన..... క్తినిధి = కవీశ్వరులనెడి తియ్యమామిడిచెట్లచాలనకు వసంతకాలము
వలె వేడుకకల మంచిముటలకు గనియైనవానిని; చతురత = నేర్పుతో. అలం. రూపకము.

సీ. తగ సన్స్కృతము తెనుంగుగఁ జేయఁ దెనుంగు సం

స్కృతముగఁ జేయంగఁ జతురమతివి

10 నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల

ఘనుడ వాళువునఁదుఁ గరము మేటి

వఖిలభూమిపాలకాస్థానకమలాక

రోదయ 11 తరుణసూర్యోదయుండవు

తై వవైష్ణవపురాణావళి నానార్థ

12 రచనాపటిష్ఠై కరమ్యమతివి¹³

తే. 14 అంధ్రభూమికుచాగ్రహారాభ మైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేత వగ్ర

1. చ. కోజ. శ. ర. పా. కొజ్జబంతియనఁగ. 2. చ. గంటంపు. 3. చ. రాయన.
4. చ. సిరిశ్రీ. 5. చ. భజియించ. 6. క. నానానమై. చ. ఆస్థానమై. 7. చ. నిధిని. 8. క. యద్వా.
చ. బిలిపించర్థా. 9. త. పాదము లేదు. 10. త. జగతిసొబగుల నెన్నఁగఁగావ్యధారల 11. చ. తగుణ.
12. క. ములు నీకుఁ గరతలామలకనిభములు. 13. త. నాల్గవపాదము లాకికవైదికలక్షణచాతుర్య
ఛైర్యప్రభానాథకారచణుండ-(ఎత్తుగీతి) వరయ్య. 14. క. అంధ్ర. చ. అంధ్ర.

శాఖకాళోకిలము వీవు సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ణ! రామయ రామకృష్ణ. 23

టీక. నలుచెఱుగుల, నెన్నఁగల కావ్యధారలకొ = అశు, మధుర, చిత్ర, విస్తర భేదంబులచే నాలుగు విధములైన కవిత్వములచే; ఆశువునందుకొ = వడిగాఁ గవిత్వముచెప్పఁటయందు; ఆంధ్రభూమి కుచాగ్రహారాభము = భూదేవియొక్కస్తనములపై నుండెడి ముత్యాలపేరును పోలినది; అగ్రకాఖి కాళోకిలము = ప్రథమశాఖయనెడి వృక్షమునకు కోయిల యైనవాడవు; రమ్యగుణకృష్ణ! = మనోహరములైన గుణములయందు కృష్ణుడైనవాడా!

క. కొండెన్యసగోత్రుడ వా, ఖండలగురునిభుండ వఖిలకావ్యరససుధా
మండనకుండలుడవు భూ, మండలనినుతుండవు లక్షమావరతనయా. 24

టీక. ఆఖండలగురునిభుండవు = బృహస్పతితో సమానుడవు; కావ్యరససుధామండనకుండలుడవు = కావ్యరసమునెడి అమృతమే అలంకారమయిన కుండలములు కలవాడవు - అనఁగా కావ్యామృతమే కర్ణభూషణమని యర్థము. లక్షమావరతనయాడు = లక్షవృక్షులలో శ్రేష్ఠుడైనవాడు.

క. యశము గలిగించు నీమృదు, విశదోక్తుల బౌండరికవిభవచరితఁ చతు
ర్దశభువనవినుతముగ శుభ, వశమతి నాపేర నుడువు వరత త్వనిధి. 25

టీక. మృదు, విశదోక్తులకొ = సుభోచ్చారణమును, తేటదనమునగల మాటలతో.

ఉ. స్కందపురాణనీరనిధి కౌస్తుభమై ప్రభవించు దేవకీ
నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమకొ
కుందనముకొ ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగుసొ వైసరించి విష్ణునే
వం దులకించు నప్పరమవైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా! 26

టీక. నీరనిధి = సమద్రము; తులకించు = ప్రకాశించు; అలం. రూపకము.

మ. ఉదయం బస్తనగంబు నేతువు హిమవ్రూహంబునుం జుట్టి రా
విదితంబైన మహిమ మహాంధ్రకవిలావిద్యాబలప్రాధి నీ
కెదురేరి సరసార్థబోధఘటనాహేలాపరిష్కారశా
రద నీరూపము రామకృష్ణకవితంద్రా! సాంద్రకీర్తిశ్వరా! 27

టీక. ఉదయంబు = తూర్పుకొండ; అస్తనగంబు = అస్తాద్రి; హిమవ్రూహంబు = హిమాలయము; ప్రాధి = నేర్పు; సరసార్థ... పరిష్కార = రసవంతమగుసర్థమును బోధించు బౌద్ధికయనెడి విజ్ఞానచేష్టయే ఆధరణముగా కలది; శారద = సరస్వతి; అలం. రూపకము.

వ. అని సంభావించి కనకాంబరాభరణంబులం బ్రసాదించి యాప్రధానపంచాననుండు.

టీక. సంభావించి = గౌరవించి; ప్రసాదించి = ఇచ్చి; ప్రధానపంచాననుండు = మంత్రి సింహము-మంత్రిశ్రేష్ఠుడు.

మ. పలుకుందొయ్యలి కిమోవికాంతి కెనయా బాగాలు నయ్యింతిచె
క్కులఁబోలుం దెలనాకు లయ్యవిదపల్కుల్వంటి కప్రంపుఁబ
ల్కులతోఁగూడిన వీడియం బొసఁగె నాకుం బద్దనాభార్పనా
కలనాపావనహస్తకంకణర్పణత్కారంబు తోరంబుగన్. 29

టీక. చలుకుం...కాంతికిక్ = సరస్వతీదేవి పెదవులకాంతికి; ఎనయా = సాటియైన; బాగాలు = వక్రచలుకులు; చల్కుల్వంఱి = మాటలబోలిన-కమ్మనైన; తెలనాకులు = పండుకమలపాకులు; వీడియంబు = తాంబూలము. [సరస్వతీదేవి సర్వశుక్లయని ప్రసిద్ధి.] పద్మనాభా...రూపతామ్రంబు = శ్రీవిష్ణువుపురాకరణముచే బహిష్తములగు చేతులయందలి కంకణముల గలగలధ్వని; తోరంబుగ్గ = ఆకళయింపఁగా; అలం. ఉమమ.

వ. ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరం డగు నాప్రధానశేఖరుండు పరమపురుషపరికరచరిత్రంబునకు నధీశ్వరుం డగుట తీర్థంబును స్వార్థంబును, ¹బాదులుం దేవరప్రసాదంబును, బుణ్యంబునుం బురుషార్థంబును నయ్యె ²నియ్యభ్యుదయంబునకుం గల్యాణాచారంబుగాఁ గృతిపతివంశావతారం బభివర్ణింపం బూని. 30

టీక. లోకోత్తరగుణోత్తరండు = లోకమునందు మేలైన గుణములచే గొప్పవాఁడు; పరమ... నకుక్ = భగవంతుని పరివారమగు భక్తుల చరిత్రంబునకు; ఆధీశ్వరుండు = నాయకుఁడు; బాదులుం, దేవరప్రసాదంబును = దేవతాప్రసాదమగు జాతిపూవులను స్వీకరించుట పుణ్యసాధనము; అంతేకాక అని నువాసనగల వగుటచే వానిస్వీకరణమువలన ఆనందము; పరమభాగవతుని చరిత్రమును రచించుట వలనఁ బుణ్యమును, ఆ చరిత్రమును వేదాద్రిమంత్రికిఁ గృతియిచ్చుటవలన-వితస్తలముగా ఆతనివలన లాభము పొందుటవలన పురుషార్థమును సిద్ధించినవని యభిప్రాయము. ఆభ్యుదయంబు = మేలు; కల్యాణాచారంబుగాన్ = శుభసూచకపద్ధతి.

—౨౭ కృతిపతివంశావతారాభివర్ణనము —

సీ. మిగులఁ గన్నొదవిన బిగువ యెక్కుడుగానీకరుణాకటాక్షవీక్షణమువాఁడు
దంస్రావిటంకవర్ధనమ యెక్కుడుగానీ ముద్దుజండురు నేలు మోమువాఁడు
సరమృగదేహ విస్ఫురణ మెక్కుడుగాని బహుళోటిమదనరూపంబువాఁడు
వైత్యు దండించు నుద్ధతియె యెక్కుడుగానీ శ్రీతజనావళుల రక్షించువాఁడు
తే. నాఁగ గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి, యెల్లజగముల నేలు లక్ష్మీశ్వరుండు
శ్రీయహోబలనరసింహనాయకుండు, శతమతణ్ణోత్రమంత్రిరక్షణ మొనర్చు. 31

టీక. మిగుల...ఎక్కువ; కాని = తెప్పలకు మించిన(మిడిగుడ్డుగల)చూపుయొక్క గాంభీర్యమే ఎక్కువ కానవచ్చును, కాని; దంష్ట్రావిటంకవర్ధనమ = ఎత్తయిన కోఱల పెంపే. [‘ఇటి మంజూరు నందలి పావురాగూండ్లవలె గానవచ్చెడి కోఱల పెంపే’ అని పూర్వటిక.] విస్ఫురణము = ప్రకాశము; ఉద్ధతి = ఆర్థాటము. నాఁగ్ = అనురీతిని; గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి = సింహాసనరూపమగు గరుడాచలమునుండి. ఆలం. విశేషోక్తి.

చ. జతరససత్ప్రేమచసురస త్రమతుల్యుఁ డశేషయోగిరా
జ్జితహృదయుండు మౌనిజనమాన్యుఁడు ధన్యుఁడు ముక్తికామినీ
కఠినకుచద్వయ్యానిహితకాంచనమాలిక హేళికల్పం డా
శతమతణ్ణి శేఖరుం బ్రశంస యొనర్చు దగుల్ జగంబులన్. 32

టీక. జతర...తుల్యుండు = కుక్షియండు నివసించు లోకములకుల విష్ణుదేవునితో సమానుఁడు; అశేష...యుండు = ఎల్లమోగులకును గృహమైన మనసుకలవాఁడు; నిహిత = ఉంచఁబడిన; హేళికల్పండు = సూర్యునిబోలినవాఁడు; ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

1. చ. గలదండు. 2. క. నయ్యభ్యు. చ. నియ్యభ్యు. 3. చ. మిగులగన్నొదవిన. 4. చ. కారుణ్యమొలుకు. 5. చ. ముందు. 6. ముదురు. 7. చ. నిచిత.

శా. ¹అవిర్భావమునొండె దత్తులముసం దవ్యాహతైశ్వర్యల
క్షీవంతుండు విరూరికర్త సచివశ్రేష్ఠుండు విద్యాహయ
గ్రీవుం డన్నయమంత్రి; యవ్వభుని సత్కీర్తుల్ విజృంభించు నీ
ద్యావాపృథ్వ్యవకాశపుంఖత నిజవ్యాపారపారీణతన్.

33

టీక. అవిర్భావము = పుట్టుక; అవ్యాహతైశ్వర్య లక్ష్యవంతుండు = ఎడతెగని సీ, సంపదలు కలవాడు; విరూరికర్త = విరూరగ్రామాధిపతి; విద్యాహయగ్రీవుండు = విద్యులండు వాని కధిదేవత యగు హయగ్రీవుడైనవాడు; ద్యావా...పారీణతన్ = భూమ్యాకాశముల మధ్యభాగమును సందు లేనట్లు నింపిన తన పసులనేర్పుచేతను; అలం. రూపకము.

ఉ. ఆసచివావతంసముకులాంగన చెల్వగు లత్తమాంబ గౌ
రీసతియో యరుంధతియొ రేవతియో ²యల యాదిలక్ష్మీయో
వాసపురాణియో యనంగ³వాసి⁴కువన్నెయంగల్లి కీర్తులన్
జేసినమూర్తిమేలు పతిచిత్తమువచ్చిన సచ్చరిత్రులన్.

34

టీక. సచివావతంసము = మంత్రిశ్రేష్ఠుండు; కులాంగన = భార్య; వాసియన, వన్నెయన్ = గొప్పదనమును, చక్కదనమును; సచ్చరిత్రులన్ = మంచి నడతలచేత; చెల్వగున్ = పొగడొందును. అలం. ఉత్పేక్ష, సందేహము.

ఉ. ఆన్నయలక్ష్మమాంబసుతు లర్థినిధానము తిప్పరాజు, సం
పన్నుండు రంగరాజు, బ్రతిభానిధి గుండమరాజు బొల్చి రా
సన్నుతభాగ్యవర్ధనుల ⁵సన్నతి శౌర్యము ⁶దైర్యము ⁷న్నయా
భ్యున్నతి నీతిరీతి జయ మొప్పును నేర్పును నెన్న శక్యమే?

35

టీక. అర్థినిధానము = యాచకులకు నిధి; సయాభ్యున్నతి = సీతికాస్త్రమందలి గొప్పతనము (నేర్పు). అలం. రూపకము.

క. ఆమువ్వరిలో రంగసుధీమణి దీపించె వంశతిలకం బగుచున్
శ్రీమహిత గంగమాంబా, రామారమణీయరాగరసగంజితుండై.

36

టీక. సుధీమణి = పండితశ్రేష్ఠుండు; దీపించెన్ = ప్రకాశించెను; వంశతిలకంబు = వంశమునకు వన్నెచెచ్చువాడు; రామా = శ్రీ.

క. ఆరంగరాజుకీర్తలు, శ్రీరంగనివాసహాస ⁸సితకరలక్ష్మిం
జేరంగం దిగుచు; సహితుల, బారంగా నెగుచు నతని బాహాసి ⁹యనిన్.

37

టీక. శ్రీరంగ...లక్ష్మీన్ = శ్రీరంగపతి యగు విష్ణుని చిరునవ్వుయొక్కయు, చంద్రునియొక్కయు శోభను-అనగా - తెల్లదనమును; తిగుచున్ = ఆకర్షించును. ఆహితులన్ = శత్రువులను; పాఠంగా, నెగుచున్ = పరుగిడునట్లు తఱుమును; బాహాసి = చేతిలోని కత్తి.

సీ. శ్రీమదష్టాక్షరీసేవైకనిపుణుండు గీతార్థసారసంకేతవేది
పరిచితేదివ్యప్రబంధసంధానుండు మహితసౌదర్శనమనువిదుండు

1. త. ఆవాచయమవంశసాగరమునందవ్యాహతైశ్వర్య. 2. చ. యల. 3. త. వన్నెయవాసి యు. 4. చ. సన్నతి. 5. క. మన్నయా. త. మున్నయా. చ. మన్వయా. 6. క. శివకర. చ. సితకర. త. సితకర. 7. త. యనన్.

7. నవ్యవైష్ణవపురాణచతుష్టయజ్ఞాండు నిజసమయావసనిపుణబుద్ధి
సరసరామాయణసప్తకాండజ్ఞాత యాభివందారు స్తవాభిశోభి

తే. సలినిధిజాలజంఘాల *బలవిశాల, ధూళిపాలీభరాళిక ధూమ ధూమ

శంకితాత్మప్రతాపవైశ్వానరుండు, గంగమాప్రాణవిభుఁ డొప్పు రంగరాజు. 8

టీక. అష్టాక్షరి = 'ఓం నమో నారాయణాయ' అను మంత్రము; సంకేతవేది = ఏర్పాటు
నెఱిగినవాఁడు; పరిచితదివ్యప్రబంధసంధానండు = ఆలవఱచుకొనిన వైష్ణవమత ద్రావిడప్రబంధముల
అధ్యయనముకలవాఁడు. మహిత...విదుండు = గొప్పదైన సుదర్శనమంత్రము నెఱిగినవాఁడు; ['ఓం.
నమో భగవతే శ్రీసుదర్శనాయ' అనునది సుదర్శనమంత్రము.] నవ్య...జ్ఞాండు=విష్ణు, వరాహ, వామన,
వాయుపురాణములు నాల్గు నెఱిగినవాఁడు; నిజ...నిపుణబుద్ధి = తనమతమును రక్షించుకొనుటయందు
నేర్పుకల బుద్ధికలవాఁడు; సలినిధి...వైశ్వానరుండు, సలినిధిజాల = సముద్రములనమూహమును;
జంఘాల=మిక్కిలివడిగా దాటునట్టి; బల=సేనలవలని; విశాల, ధూళి, పాలీ, భర=ఎక్కువైన దుమ్ముచాలు
యొక్క, అతిశయమనెడి; ఆశీకధూమధూమ = అబద్ధపు, పొగయొక్క అధిక్యముచే; శంకిత = సందే
హించిన; ఆత్మప్రతాప=తనప్రతాపముకల; వైశ్వానరుండు = అగ్నికలవాఁడు.

వేదాద్రిమంత్రి సేనలను నడిపించుకొని పోగా వానివలన పుట్టిన దుమ్ము సప్తసముద్రములను
దాటి పోయినది; ఆదుమ్ము పొగవలె నుండగా దానిని చూచి అగ్ని తనప్రతాపమువలన లోకములు
మండి పొగ వ్యాపించినదేమో యని భ్రాంతిపడుచున్నాడని భావము.

ఈపద్యమున 'జలవిశాల' అను ముద్రితపాఠమును, దాని ననుసరించిన టిప్పణియును కుదురవు.
తే. దశరథేశ్వరు భార్యయై ధన్యమహిమ, మున్ను కౌసల్య శ్రీరాముఁ గన్నకరణి
రంగయామాత్యునతియైనగంగమాంబ, మతిమరున్తంత్రిశ్రీరామమంత్రిఁ గనియె.

టీక. మతిమరున్తంత్రి = బుద్ధియందు బృహస్పతియైనవానిని. ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆరామరాజు వాహిని, 10 వారాకర మొకటి దాటె వసుమతి ము; న్నీ

శ్రీరామరాజువాహిని, వారానిధు లేడు దాటి వర్తిలు 11నవులన్. 40

టీక. వాహిని = సేన, వాగ్ధటి; వారాకరము = సముద్రము; వారానిధులు = సముద్రములు.
అలం. వ్యుచేకము.

సీ. పుడమివై నడ నేర్పి యడుగుఁబెట్టెడునాడె ధర్మంబు నాల్గుపాదముల నిలిపె
జలిబిలివలుకులు వలుక నేర్పిననాడె సత్యభాషాహరిశ్చంద్రుఁ డయ్యె

12 ప్రాలమీదటివ్రాలు వ్రాయనేర్పిననాడె కమిచి దిక్కుల జయాంఃములువ్రాసె
ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజిఁ గట్టెడునాడె కవులఁ బ్రోచుటకుఁ గంకణము గట్టె

తే. అంబమాంబికఁ గల్యాణ మైననాడె

వాసిగల కీర్తి లక్ష్మికి 1 సేసుటై

ధైర్య హేమాద్రి ప్రజ్ఞ శాలతనవుమాద్రి

రంగయామాత్యవరుని శ్రీరామమంత్రి.

41

1. చ. వితతప్రభాతితవిజ్ఞాన కోవిద. త. వి...కోవిదు. ట. వి...ప్రభాసిత...కోవిదు.

* క. జు. 2. త. భవాన. 3. చ. త. ప్రభావ. 4. త. వారానిధులేడు. 5. నవలక. 6. క. పరు
నమోదటి. చ. ప్రాలమీదటి. 7. క. సేనపెట్టె. చ. సేనపట్టె.

టీక. నడ నేర్చి = నడవనేర్చి; జీవితవిలువలు = వచ్చిరానిమాటలు - ముద్దుమాటలు; ప్రాల్మిదటివ్రాలు = [అక్షరాభ్యాసనమయమున] బియ్యముపై వ్రాయఁబడిన యక్షరములు; వ్రాయనేర్చిన నాడె = దిద్దుటకు మొదలుపెట్టినపుడే; కమిచి = ఆక్రమించి; ముఖ్యప్రతస్ఫూర్తిక్ = ఉపనయన ప్రతప్రకాశమానముగ - ఉపనయనసమయమున; ముంజి = దర్శనోఁ జేయఁబడిన మొలు నూలు; కంకణముగట్టెక్ = వ్రతము పూసెను; సేస, పట్టెక్ = తలఁబ్రాలు పోసెను; ధైర్యహేమాద్రి = ధైర్యమున మేరుప్రవర్ణతము; కాంతనవుమాద్రి = భిష్టునిసాటి. అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూపకము, అలిశయోక్తి.

సీ. సు¹హృతాంహస్సూర్తి సేహాసనుండు సృసింహవిక్రముండు సృసింహశౌరి
త్రయ్యంతవాసనా²గ్రహబుద్ధి నౌయ్యారి యొయ్యారి రామూసుజయ్యగారు
గంగాతరంగసారంగలాంఛనదీప్తి బొంస కీర్తికి రాజు రంగరాజు
శరణాగత ప్రాణకరుణాచరణకేళి వరదరాజులబోలు వరదరాజు

తే. ననంగ శ్రీరామవిభునికి నంబమకును, గలిగి రాచంద్రతారార్క⁴గతిఁ బ్రశస్తి
నలుపు రాత్తజు లొదార్యసలిలనిధులు, భుజగళాయిఁ నాలుగు భుజము లట్లు⁴

టీక. సహృతాహంసూర్తిసేహాసనుండు = నశించఁజేయఁబడిన పాపముల ప్రకాశమనెడి సేహాసనముకలవాడు; త్రయ్యంత...బుద్ధిక్ = వేదాంతవాసనకుఁ బడుకటిల్లయిన బుద్ధియందు; ఓయ్యారి = నేర్పరి; ఓయ్యారి = చక్కని; గంగా...దీప్తిక్ = గంగయలలతోను, చంద్రునితోను సాటియగు (తెల్లని)కాంతితో; శరణా...కేళిక్ = శరణుఁజొచ్చినవాని రక్షించుట యను కరుణతోడియాటయందు; ఆచంద్రతారార్కగతిక్ = చంద్ర, సూర్య, నక్షత్రము లున్నంత కాలమును; ఔదార్యసలిలనిధులు = దానసముద్రులు; అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూపకము.

తే. అందు నగ్రజుఁ డఖిలవిద్యావినోది, శ్రీసృసింహాఖ్యసంత్రసింహ⁵మమిత
లీల లక్ష్మమ్మ తనకు నిల్లాలు గాఁగఁ, జెలగె లక్ష్మీసృసింహవిశేషముద్ర. 43

టీక. మంత్రిసింహము = మంత్రిశ్రేష్ఠుడు; లక్ష్మీసృసింహవిశేషముద్రక్ = శ్రీలక్ష్మీసృసింహ రహస్య(మంత్రము)ముచే.

క. శ్రీసృసింహుని లక్ష్మీ, మానవతికి వెంగళాఖ్యమంత్రిశ్వరుండున్
గొనప్పయు ననడగు విద్యాసిధు లిరువురును బుత్తులై మని రవనిన్. 44

టీక. మంత్రిశ్వరుండుక్ = మంత్రిశ్రేష్ఠుడును.

క. నయవినయంబులకై వడి, జయతేజములట్లు విభవశమములక్రియ న
వ్యయయశులు వెంగళయ కో, నయ లిరువురు వెలసి రవనినాథార్చితులై. 45

టీక. అవ్యయయశులు = గొప్పకీర్తికలవారు. అలం. మాలాపమ.

క. ఆవెంగళమంత్రిశ్వరు, దేవికి శ్రీయాబళాఖ్యతీలకవతికి రా
థావిభుదేవేరియు నల, కావేరియు నీడుజోడు గౌరవకళన్. 46

టీక. ఔబళాఖ్యతీలకవతిక్ = ఓబళమ్మయను పేరిటి సుముగళికి; రాథావిభుదేవేరి = విష్ణుపుష్పపురాణియగు లక్ష్మీదేవి; ఈడుజోడు = సమానము. అలం. ఉపమ.

1. క. సహృతా...చ. సహృతా...2. చ. క. శయ్యగ్రహబుద్ధి. 3. చ. భుజార్చయంబమకును. 4. చ. గతి (లేదు). 5. క. మలరు. చ. మమిత.

క. గానకళాతుంబురుఁ డనఁ, గా నయవిద్యానివేకగౌరవలక్ష్మీ
జాని యనంగా నిధరఁ, గోనప్రభుఁ డొప్పు మంత్రికులతిలకంబై. 47

టీక. లక్ష్మీజాని = లక్ష్మీదేవి భార్యగా కలవాడు - విష్ణువు; అలం. రూపకము.

తే. అవిదేహాధిపతిపుత్రి యాత్మభార్య, గాఁగ విఖ్యాతఁ బొందు రాఘవనికరణి
రాఘవాంబాధినాథుడై శ్లాఘ మీరు, శ్రీనృసింహుని కోసపు సిరులకుప్ప. 48

టీక. విదేహాధిపతిపుత్రి = విదేహదేశపురాజగు జనకుని పుత్రిక - సీత; అధినాథుఁడు = భర్త.
అలం. ఉపమ.

ఉ. సామజరక్షణుం గొలిచి సన్నుతికెక్కిన భాగ్యశాలి శ్రీ
రామచమూపశేఖరుని రంగనమంత్రి నసంతమాంబికా
స్వామి నుతింతు మన్తభభుజానతపుష్పధనుర్నధూళి థా
రామధురోక్తిగుంధనభరస్ఫురణాపరిణాహిచాతురిన్. 49

టీక. సామజరక్షణుఁ = గజేంద్రుని రక్షించిన విష్ణుమూర్తిని; శ్రీరామ .. చమూపశేఖరునిఁ =
శ్రీరామమంత్రియను సేనాధిపతిశ్రేష్ఠుని; మన్తభ...చాతురిఁ - మన్తభ = మన్తభునియొక్క; భుజ =
బాహువుచే; ఆనత = వంచబడిన; పుష్పధనుర్నధూళిధారా = పూలొంటితేనెవెల్లువవలె; మధుర =
తియ్యలైన; ఉక్తిగుంధనభర = మాటలహూర్పుయొక్క అతిశయమువలని; స్ఫురణా = ప్రకాశము
యొక్క; పరిణాహిచాతురిఁ = మిక్కుటపునేరుపుతో. అలం. ఉపమ.

చ. ఉరుమతి రంగమంత్రితనయుల్ విలసిల్లిరి పుల్లమల్లికా
హరదరహాసహీరహిమహారపటీయశోధరంధరుల్
వరదయ గల్లువారు గుణపంతులు శాంతులు కాంతిచంద్రముల్
వరదయమంత్రిపుంగవుఁడు వాసవతుల్యుఁడు రాఘవయ్యయున్. 50

టీక. ఉరు...యుల్ = గొప్పబుద్ధికల రంగమంత్రియొక్కపుత్రులు; పుల్ల...ధరుల్ - పుల్ల
మల్లికా = వికసించిన మల్లెపువ్వువలెను; హర = శివునివలెను; దరహాస = మందహాసమువలెను; హీర =
వజ్రమణివలెను; హిమ = మంచువలెను; హర = ముత్యాలపేరువలెను; పటీర = చందనమువలెను;
ఉన్న - (తెల్లని) యశోధరంధరుల్ = కీర్తిని, వహించినవారు; కాంతిచంద్రముల్ = కాంతియందు
చంద్రులైనవారు; వాసవతుల్యుఁడు = ఇంద్రసమానుఁడు; అలం. ఉపమ.

క. రంగయ వరదామాత్యు విహంగమవిభుగమనభజనహంసధ్వజ సా
రంగధర హరనిభవా, గ్ధంగాశృంగారితాస్త్వికమలు నుతింతున్. 51

టీక. విహంగమ.....ధ్వజుఁ = గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁ గల విష్ణుని సేవించుట
యందు బ్రహ్మయైన (నేర్పుగల)వానిని, లేదా-హంసధ్వజుఁడను గొప్ప భక్తుని. సారంగ...కమలుఁ =
చంద్రునితోను, ముత్యాలహరముతోను సరియైన (స్వచ్ఛమైన) వాక్ ప్రవాహముచే అలంకరింపబడిన
ముఖపద్మము కలవానిని.

సీ. సమకూర్పఁగా నేర్పు సకలపైష్ణవశాస్త్ర సిద్ధాంతశుద్ధాంతసిద్ధి గరిమ
హావణింపఁగా నేర్పు సఖిలావనీపక్రసామ్రాజ్యపూజ్యవిశాలలక్ష్మి

వలపింపఁగా నేర్పు వాలారుజూపుల¹కోపులు చూపు చకోరదృశలఁ
బాలింపఁగా నేర్పు బాంధవకవిగాయకాధ్ధారి నివహంబు ననుదినంబు
తే. దండనాథునిమాత్రుడె దశదిశావ, కాశసూపూర్ణవిజయప్రకాశశాలి
రంగయామాత్యువరదయ్య ప్రకటశౌర్య²ధారి వాచాధరాధరధారిశయ్య. 52

టీక. సకల...గణిమన్ = వైష్ణవమతసిద్ధాంతరహస్యసిద్ధియొక్క గొప్పతనమును; హవ
ణింపఁగా = చక్కఁబఱచఁగా; వాలారుజూపులకోపులు = దీర్ఘములయిన చూపుల యందములు; చకోర
దృశలు = స్త్రీలు. ప్రకట శౌర్యధారి = గొప్ప శౌర్యముకలవాడు; వాచాధరాధరధారిశయ్య =
మాటలచేత విష్ణువాహనమైన శేషుడైనవాడు.

క. తిష్ఠాంబ యక్మమయు వర,దమ్మయు వరదప్పభార్యలై వెలసిరి తే
జమ్మన శక్తిత్రయమువి,ధమ్మన సకలోన్నతప్రథాప్రథితమతిన్. 53

టీక. సకలో...వతిన్ = అన్నిటను గొప్పఖ్యాతిచే బ్రసిద్ధమగునట్లు.

ఉ. మున్నొకరాఘవుండు తలమోచి భజించు విభీషణాదులన్
మన్నన బ్రోచె గాచె నను మాటలెకాని గుణప్రసన్నతన్
బ్రన్నదనంబు జూపగల రంగయరాఘవమంత్రి నిచ్చులన్
వన్నెకుఁదెచ్చు నిచ్చు నభివాంఛితవస్తువు లరికోటికిన్. 54

టీక. తలమోచి = (ఆజ్ఞ) శిరసావహించి; ప్రన్నదనంబు = మనోజ్ఞత; నిచ్చులన్ =
ఎల్లపుడును; అభివాంఛితవస్తువులు = కోరిన ద్రవ్యములు. అలం. వ్యతిరేకము.

క. తేజమున రాఘవుని యం,భోజేక్షణ తిమ్మమాంబ పోల్పందగు నా
రాజీవసదన శారద,రాజార్ధకిరీటపూర్ణరాజనిభాస్యన్. 55

టీక. రాజీవసదన = లక్ష్మీ; శారద = సరస్వతి; రాజార్ధ...నిభాస్య = చంద్రవంక కిరీటముగాఁ
గల శివుని భార్య-పార్వతి. అలం. ఉపమ.

క. శ్రీరామమంత్రివరదసు,ధీరత్వముకులవధూటి దీపించు యశో
దా³రమణిరమణ విష్ణు, శ్రీగంజిత కొండమాంబ⁴చీరపుణ్యమునన్. 56

టీక. కులవధూటి = ధర్మపత్ని; యశోదారమణిరమణన్ = యశోదాదేవిరిని; విష్ణుశ్రీరంజిత =
విష్ణువునందు భక్తికలది.

క. ఆదంపతులనుఁ గలిగిరి, గాదిలిసత్పుత్రపరులు గనుగొండనయ్యన్
శ్రీదనరు నౌబళయ్యయు, వేదస్తృతిజాయమానవినయనయగతిన్. 57

టీక. గాదిలి = ప్రియమైన-ముద్దులౌలుకు; వేద...గతిన్ = శ్రుతిస్తోత్రుల యశ్వయనము
వలనఁ గలుగు వినయ, నీతులవలె. అలం. ఉపమ.

క. కనుగొండ యితనిదైర్యము, పెనుగొండగు⁵నితని నెదిరి భీతిఁ బగలు చే
చనుఁ గొండల కనుగాఁ దగు, కనుగొండయ నాగమాంబికావల్లభుడై. 58

టీక. పెనుగొండగున్ = పెద్దకొండ యగును. పగలు = శత్రువులు.

1. చకోరదృశలు. 2. చ. ధార్య. 3. చ. తిష్ఠాజి. 4. చ. రమణీమణిజిష్ఠ 5. క. పుణ్యములన్.
త. పుణ్యమునన్. 6. క. నతని. చ. నితని. 7. క. బరద. చ. పరద.

ఆ. అతనిసోదరుండు మతికళాజంభారి

గురుండు బంధులోకసురభి వెలయు

నౌబళాఖ్యమంత్రి యకా బళా! యీతని

జయము నయము ననుచు జనులు పొగడ.

59

టీక. మతి...గురుండు = బుద్ధియందు ఇంద్రగురువగు బృహస్పతి; సురభి = కామధేవు.
అలం. రూపకము.

ఉ. ఇమ్మనవద్యహృద్యసముదీర్ణగుణాభికి, గల్పకృత్తులం

గొమ్మ నవీనదానగుణగుంభనసూభృతి, బద్ధనాభుఁ గ

న్నమ్మ నరామరస్తుతజయస్థితి కౌబళమంత్రిభార్యయా

నమ్మమ ²యమ్మదద్విరదయానకు నేనతు లీడు ధారుణిన్.

60

టీక. ఇమ్మ = స్థానము, ఆశ్రయము; అనవద్య...గుణాభికి = దొనగులులేనివియు, మనో
హరములును, గొప్పవియు నగు గుణములకు; గుంభనసంభృతి = కూర్చుంటియుండు; బద్ధనాభుఁ
గన్నమ్మ = విష్ణువుతల్లియగు దేవకీదేవి; నరా...స్థితికి = దేవతలచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడఁ
బడు గొప్పస్థితికి; అలం. రూపకము.

వ. ఏవంవిధాన్వవాయ పయఃపారావారంబునకుఁ దారకాకమనాకృతి యగు కృతి
పతితెఱుం గెట్టి దనిన.

61

టీక. తారకాకమనాకృతి = నక్షత్రేనుండగు చంద్రునిఁబోలువాడు.

ఉ. ³మానితరాజితద్యుతి సమంచితమోహనమూర్తి వైష్ణవ

జ్ఞానపరాయణుం డమృతసాగరరాజగభీరుఁ డర్థిసం

తానసురద్రుమం ⁴బితండు దా నన నానతశాత్రవుండు రా

మానుజమంత్రి వర్ధిలు మహామహాఁడై నిజవంశకర్తయై.

62

టీక. మానిత...మూర్తి = గొప్పకాంతితో ఒప్పుచున్న మనోహరమైన దేహము కలవాడు;
అమృతసాగరరాజగభీరుండు = పాలసముద్రముయొక్క గాంభీర్యముపంటి గాంభీర్యము కలవాడు;
అనతశాత్రవుండు = లొంగిన శత్రువులు కలవాడు; అలం. ఉపమ. రూపకము.

సీ. కతపత్ర మిడవచ్చు గల గాంచు నపుడైనఁ గోరికఁ బరకాంతః గోరఁ డనుచు
ముడియ వైవంగవచ్చు మొన దాఁసించిన తూరత్వమున వెన్ను చూపఁ డనుచు
దిట్ట మెత్తఁగవచ్చు నబ్బురం బగుకల్పి మేగమీరినరీతి మెలఁగఁ డనుచు
⁵జేయిసాఁపఁగవచ్చు శివుమీఁదనేనియుఁ బూనికతోఁ బల్కి బొంకఁ డనుచు

తే. జలధివలయితవసుమతీస్థలవతంస, భాసు⁶రాంస సమాశ్రితప్రాధకీర్తి

⁷శతమతఃగోత్రభవమంత్రిచక్రవర్తి, యైన రామాంజయ్యకునై కడంగి. 63

టీక. కతపత్రము = ప్రమాణపత్రము; ముడియ = చందము; మొన, తారసించిన =
నేనలు మీదికిరాగా; దిట్టము = దీపము; మేర = హద్దు; జలధి...కీర్తి-జలధివలయిత = సముద్ర
ముచే జుట్టుకొనబడిన; వసుమతీస్థలవతంస = గొప్పభూమండలముచే; భాసుర = ప్రకాశించు; రాంస =
భుజములయందు; సమాశ్రిత = ఆశ్రయించిన; ప్రాధకీర్తి = గొప్పకీర్తికలవాడు.

1. క. నంచుచు. చనుచు. 2. చ. నమ్మన. 3. చ. మానుజరాజిత. 4. మానితరాతిత. 5. క.
బతండు. త. బితండు. 6. క. చేసాఁపగా. చ. చేయిసాఁపగ. 7. త. అంశ. 7. శతమతన.

ఇందు 'కతపత్రమిచ్చుట, పంచమువేయుట, దీపమెత్తుట, శివునితలపైఁ జేయించుట' అనునవి ప్రతిష్ఠాధముపయోగింపబడుట ప్రసిద్ధము.

శా.రాధానాథ పదాబ్జభృంగ మగు నా రామానుజమాత్యు శే

జోధారావళిభాను భాను¹నుపమంజూపట్టు మిత్రాంబుజో

ద్వోధంబు బ్రతిపక్ష²కై రవనిరుద్వోధంబు శివస్త్రీయా

సాధుత్వంబు వహింప దుర్దమతమస్సంబాధముల్³ పాఱగన్.

64

టీక. రాధానాథపదాబ్జభృంగము = పాండురంగని పాదపద్మములందు తుమ్మెద అయినవాడు; లేజోధారావళి; భానుభానునుపమంజూపట్టు = కిరణములవలె ఎడతెగని లేజిపుంజములచే సూర్యుని పోలికను; మిత్రాంబుజోద్వోధంబు = పద్మములవంటి మిత్రులను ఉల్లసిల్లజేయుటను; బ్రతిపక్షకై రవనిరుద్వోధంబు = కలవలక బోలు శత్రువుల సంకోచమును; దుర్దమ .. బాధముల్ = చీకటులవంటి అంటరాని అజ్ఞానపు భయములు; పాఱగన్ = పరుగెత్తిపోక.

సూర్యుండు లేజోపంతములగు కరములతో ప్రకాశించుచు చీకట్లను బోగొట్టి, కలవలకు వికాసములేకుండ జేసి, కమలములను వికసింపజేయును; అట్లే లేజోపంతమండగు రామానుజమంత్రి శత్రువులను దురిష్టింజేసి, మిత్రులకు సంకసముగూర్చి యజ్ఞానమును తఱిమివేయనని భావము.

క. కామగవీ సురతరువులు, వేమాలును నిచ్చుచోదవులు విడిచేరముగా

రామానుజయ్యదాన, ప్రామాణికముద్ర కొంగుబంగార మగున్.

65

టీక. కామగవీసురతరువులు = కామధేనువును, కల్పవృక్షమును; తవులువిడిచేరముగాన్ = (పిసినిగొట్టు) కొనరుచేరముగా; వేమాలును = (ఒకేసారి యాయక) పెక్కుసారులుగా; ఇచ్చున్; ['తగులువిడిచేరము = అంటిఅంటని వ్యాపారము' అని పూర్వటీక] రామా...ముద్ర = శ్రీరామానుజయ్యగారి కరాచైన మాట - ప్రతిజ్ఞావాక్యము; కొంగుబంగారము = కొంగున కట్టుకొన్న బంగారము వలె సులభసాధ్యమైనది; రామానుజయ్య మాట యిచ్చినచాలును; లెరుగనేఱడు; పెక్కుసారులు త్రిపుక ఒక్కసారిగా ఆశ్రితులకోరికలను నెఱవేర్చునని భావము.

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువులో 'తవులువి (వ?)డిచేరము = విడువకుండు చేరగాని టెట్టో విడిపించుకొనుటకై చేయు చేరము' అని అర్థమియ్యబడి దానికి ఈ పద్యము ప్రమాణముగఁ జూపఁ బడినది. మఱియు "కామధేనువు, కల్పవృక్షము యాచకులు పీడించునపుడు వారిని తప్పించుకొనుటకై కొరినది యిచ్చి పంపివేయును; రామానుజయ్య కొరకయే యర్థులకోర్కులు తీర్చుచుండును" అని భావము" అని పద్యముభావము నీయఁబడినది. ఇచట నిఘంటుకారు లిచ్చిన భావమునకును, తవులువిడిచేర మను పదము నర్థమునకును పొందిక కుదురలేదు. కామగవీసురతరువులు 'కొరినది యిచ్చి' పంపివేసినచో 'వేమాలును' అను పదము నిర్లక్ష్యము.

శా.ఆరామానుజమంత్రి చంద్రుండు వివాహం బయ్యె నెయ్యంబుతో

భారద్వాజపతిత్రగోత్రనిధికి బల్పాటి కన్నయ్యకున్

గారామైన కుమారికాతిలకమున్ గౌరీధరాశారదా

మారామా⁴ ప్రతిమప్రసిద్ధమతి నమ్మాజమ్మఁ దేజంబునన్.

66

టీక. నెయ్యంబుతోన్ = ప్రీతితో; గారామైన = ప్రీతిపాత్రయైన; మారామా = లక్ష్మిదేవి; ప్రతిమప్రసిద్ధమతి = సమానమైన గొప్ప బుద్ధికలది;

1. త. నుపమం. 2. త. వైతవ. 3. చ. నర్వక్రియా. క. నిర్వక్రియా. 4. క. జాఱగన్. చ. బారగన్. త. జూరగన్. 5. త. దగులుని. 6. క. పరమప్రసిద్ధ. చ. ప్రతిమప్రసిద్ధ.

సీ. తోడవులు పెక్కులు ¹తోడివియుండెనెగాని సత్కంబు తనకు ²నిజానఁ దోడవు
చుట్టలనురభియై సొబగు నొందెనెకాని నెనరై నచుట్టంబు తనకుఁ గీర్తి
కులదై వతం బహోబలనాథుఁ ³డనెఁగాని పతిమూర్తి పరమదైవతము తనకుఁ
జక్కఁదనంబులు సహజంబు⁴లనెఁగాని తనచక్కఁదనము వర్తనమునంద

తే. యనఁగ ⁵విలసిల్లె నఖిలవిద్యారహస్య, పరమవిజ్ఞానపాండిత్యభద్రమూర్తి
విప్రసురశాఖిరామానుజప్రధాన, మాళియర్థాంగలక్ష్మీ యమ్మాజియమ్మ. 67

టీక. తోడవులు = నగలు; తోడివి = ధరించి; నిజానఁ దోడవు = నిజమైన నగ; నెనరైన =
ప్రియమైన; వర్తనము = మంచినడక; నిఖిల...పాండిత్య = అన్నివిద్యల మర్మముల నెఱుగుట
యందును పాండిత్యము కలది. (ఈపద్యమున 'అమ్మాజియమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడలేదు; సంజ్ఞావాచక
ములకును సంధి బహుళమని దీనివలన గ్రాహ్యము.)

క. ఇమ్మసా రామానుజవిభు, నమ్మాజమ్మకు జనించి రబ్బభవముఖా
బ్జమ్మలఁజోలిన సుతర, త్నమ్ములు నలువురు నుదారతాజితశరధుల్. 68

టీక. అబ్బభవముఖాబ్జమ్ములు = బ్రహ్మయొక్క (నాల్గు) ముఖపద్మములు; ఉదారతాజిత
శరధుల్ = త్యాగమున సముద్రునిమించినవారు. (ఇందు 'అమ్మాజమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడుట గమ
నింపఁదగు.

సీ. మద్రేశనిభసమున్నిద్ర శౌర్యోద్రేకవిద్రావితారి వేదాద్రిశౌరి
విష్ణుపదధ్యాననిష్ఠాత విజ్ఞాన కృష్ణండు శ్రీరామకృష్ణమంత్ర
శరశరచ్చంద్రికాహరహారహిమహీర కరకీర్తి వరశయ్య తిరుమలయ్య
పత్మలితత్యాగలక్ష్మీకరోద్యోగలక్ష్మలక్ష్మీతమూర్తి లక్ష్మీసునుడు

తే. ననఁగ వెలసిరి రామానుజయ్యనుతుల, దశరథక్షోణిపాలనందననమ్మి
దైవతేశమదాపళదంతరేఖ, నురగవర్మకవిజవతుర్వాహలక్ష్మీ. 69

టీక. మద్రేశ...తారి-మద్రేశనిభ = శల్యునితో సరియైన; సమున్నిద్రశౌర్యోద్రేక = గొప్ప
వరాక్రమ విబ్రంభణమున; విద్రావితారి = తరిమివేయఁబడిన శత్రువులు కలవాడు; నిష్ఠాత = అఱి
తేఱినవాడు; విజ్ఞానకృష్ణండు = గొప్పజ్ఞానమున కృష్ణపరమాత్మ; శర...శయ్య = రెల్లు, శరత్కాలపు
వెన్నెల, శివుడు, హరము, మంచు, వజ్రమణికిరణకాంతి - అనువీనితో సమమగు కీర్తికి తగిన శయ్య;
అనఁగా సత్కీర్తి కలవాడని యర్థము. పత్మలిత...మూర్తి, పత్మలిత = (అనందభరమున) కన్నులుమూసిన;
త్యాగలక్ష్మీకర = త్యాగలక్ష్మీని పృజించు; ఉద్యోగలక్ష్మలక్ష్మీతమూర్తి = వ్యాపారవిహీనుతోఁ గూడిన
వాడు - త్యాగశీలండు; లక్ష్మీసునుడు = లక్ష్మణయ్య యనుట. దైవతేశ...రేఖ = ఇంద్రగజముగు
విరావతముయొక్క నాల్గు దంతములవలె; ఉరగ...లక్ష్మీ = శేషశాయి యగు విష్ణుని నాలుగు
మూర్తులవలె; [వాసుదేవుడు, సుకర్షణుడు, ప్రద్యుమ్నుడు, అనిరుద్ధుడు అని విష్ణువుమూర్తులు
నాలుగు.] అలం. మాలోదమ.

ఉ. ముద్రితవైరివక్త్రులగు మువ్వరు తమ్ములుఁ బంపుసేయ వే
దాద్రి విరూరమంధిరుఁ డహర్పతితేజాడు రాజిబుల్ యశో
భద్రుండు రామభద్రుని ప్రభావనయుక్ గురుభక్తియుం బ్రతా
పద్రవిశ్రస్థినిధి గును బంధుజనంబుప్రియంబు సేయంగన్. 70

1. త. తోడవి 2. క. నిజాల. 3. త. అని. 4. త. అనికాని. 5. చ. విలసిల్లి. 6. త. మాహిరకీ.

టీక. ముద్రితవైరివత్తులు = మూతలుపడిన శత్రువుల నోళ్లకలవారు; పంపు = ఆజ్ఞ; యశోభద్రుడు = కీర్తిచే మేలైనవాడు; ప్రభావన = ప్రతిభ; ప్రతాప...ప్రసిద్ధి = పరాక్రమధనము యొక్క ప్రసిద్ధి.

సీ. ¹పట్టె వట్టువయసును బరిపుష్టి తలకట్టు గుడిసున్న కియ్యయు సుడియు ముడియు నైత్వంబు ²నేత్వంబు నందంబు మందంబు ³గిలుకయు బంతులు నిలుపు పొంపు నయము నిస్సందేహతయు నొప్పు నురువును ద్రచ్చివేసినయట్లు తగిలెటాడును నడ్లవర్ణుని జాతియోగ్యతయును ⁴ప్రతిమత్వంబు వినిచగటంబు

తే. సీలుకొన ⁵వ్రాచునాబులు వ్రాయ వ్రాచు గొంకు కొనరును జేతప్పు గొనక ⁶యందుండు లలితముక్తాఫలాకారవిలసనమున

మతిమరున్దంత్రి వేదాద్రిమంత్రిపరుడు.

71

టీక. పట్టె = గీత; వట్టువ = గుండ్రన; పరిపుష్టి = నింపు; కియ్య = యావత్తు; సుడి = వట్టునసుడి; ముడి = మాముడి; తాముడి - మావత్తు, తావత్తు; మందంబు = దిట్టము; గిలుక = వలపల గిలుక; త్రచ్చి = చెక్కి; వడ్లవర్ణుని = హల్లుల పరిశుద్ధి; [స్వర్ణము లైదువర్ణములు-య-ర-ల-వ మొదలగునవి ఆరవ వర్ణము.] చేతప్పు గొనకయుండును = వ్రాతతప్పుచేయకుండును. మతిమరున్దంత్రి = బుద్ధియందు (ఇంద్ర గురువగు) బృహస్పతి.

తే. మాద్రి మీలు విరూరి వేదాద్రిరాజు, దానధారాగ్ధ మఖిలప్రధాననదుల వెచ్చపెట్టుటఁ దలకియో విబుధతటిని, తరుణ శశిమాళిజడలలో చూగియుండు.

టీక. ధానధారాగ్ధము = దానమిచ్చునపుడు నీటిధారయ విడుచుటకయి; వెచ్చపెట్టుటన్ = ఖర్చుపఱచుటచే; తలకియో = భయపడినదో యనునట్లు; విబుధతటిని = గంగానది; తరుణశశిమాళి = శివుడు. అల. ఉల్లేఖ.

ఉ. ⁷చేతులు ద్రిప్పుచున్ ⁸బ్రభులచెంతల నూరక దుర్విసీతులై యేతులఁ బోవుచుం దిరుగు ⁹నిప్పటిమఃస్రవులు తంత్తు ¹⁰లిందలున్ భూతలకల్పవృక్షముఁ బ్రభూతగుణాధ్యుని స్వలోక విఖ్యాతు వినీతు వేదగిరి గాతరచిత్తులు పోలనేర్తురే ?

73

టీక. దుర్విసీతులు = దుర్మార్గులు; ఏతులఁబోవుచున్ = విజ్ఞునిగుఱు; ప్రభూతగుణాధ్యుడు = గొప్పగుణములు కలవాడు; వినీతుడు = వినయము కలవాడు; గాతరచిత్తులు = పిఱికిగుండె కలవారు.

సీ. కరుణించి చూచెనా కవిగాయకార్థార్థి నివహగేహంబుల నెఱయు సిరులు కోపించి చూచెనా కొండతో నెవచ్చు నెవచ్చు నతడైన నవని దూలు మెచ్చి మన్నించెనా ¹¹మెదుకపాముడైన దొరతనంబున నిల్చి పరిధమించుఁ జొందు గావించెనా భువి నెట్టి ఖలునకు నాదట కరుణాప్రసాద మొసగు

తే. ముత్రిమాత్తుండె దుర్దంత్రి మథనకథన, చారు ¹²చర్పాచమత్కారచక్రనర్తి యద్రినిభుడు విరూరి వేదాద్రి రామ, భద్రపాదసరోరువాబంధరంబు.

74

1. చ. పట్టె. 2. చ. నెక్వంబు. 3. త. గిలక. 4. క. ప్రియంబును. చ. ప్రియత్వంబు. 5. చ. రాయసంబుల. 6. చ. యుండ. 7. త. చేతుల. 8. చ. లేదు. 9. త. నప్పటి మంత్రుల. 10. చ. లిద్దలున్. 11. మెద. 12. చ. చర్పా.

టీక. కవి... గేహంబులన్ = కవులయు, సంగీతవేత్తలయు, యాచకులయు గృహములందు; నెఱయన్ = సింఠియించును. అవని, దూఱున్ = పాతాళమున కడగిపోవును; మెదుకపాలనుడు = మందుడై గ మూర్ఛుడు; పరిధవింతున్ = అతిశయించును; పొందు = స్నేహము; ఆదట = మనసార.

దుర్బంతి.....చక్రవర్తి - దుర్బంతి మహా కథన = దుష్టులముతులను మర్దించు ప్రసంగము యొక్క; చారు = చక్కని; చర్చా = విచారణ విషయమైన; చమత్కారచక్రవర్తి = చమత్కారమునం దాటిలేచినవాడు; బంధరంబు = తుష్టేద. అలం. రూపకము.

శా. జలజాతౌఁగిసరోజపట్నదము విశ్వామిత్రగోత్రోద్భవం
డలఘుప్రాభవుఁ డధిలోకసులభుండై కీర్తిఁ బెంపొందు నా
కలకాళాస్థితనూభవఁ సుగంధిలక్ష్మణ దిర్బలాంబుఁ బ్రభల్
వెలయంగాఁ గులకాంతఁజేసి వెలనెఁ వేదాద్రి భద్రోన్నతిన్.

75

టీక. జలపట్నదము = విష్ణువుపాదపద్మములయందలి తుష్టేద; అలఘుప్రాభవుడు = గొప్ప అధికారముకలవాడు; అధిలోకసులభుండు = యాచకులకు స్వాధీనుడు; కలకాళాస్థితనూభవన్ = కలకాళహస్తీయనూతని పుత్రికను. (వాడుక ననుసరించి 'కాళాస్థి' అని చెప్పబడినది.)

సీ. వృషభేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు గిరిరాజతనయ యీతిరుమలాంబ
వేదనిశ్వాసుఁ డీవేదాద్రినాథుండు భృతి శారదాంబ యీతిరుమలాంబ
విహగేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు శరధితనూజ యీతిరుమలాంబ
విబుధాధినాథుఁ డీవేదాద్రినాథుండు ధర శచీదేవి యీతిరుమలాంబ

తే. యనగ ననుకూలదాంపత్య వినుతఃపిమ
హరువు దీపించె నార! వేదాద్రివిభుండు
హరియశుఁ డైన కలకాళహస్తీతనయ
తిరుమలాంబయు నిత్యపరిష్కలక్షి.

76

టీక. వృషభేంద్రగమనుడు = శివుడు; వేదనిశ్వాసుడు = వేదములు ఊర్బలుగాఁ గల బ్రహ్మ; శరధితనూజ = లక్ష్మీదేవి; విబుధాధినాథుండు = ఇంద్రుండు; హరువు = మనోజ్ఞత; అలం. రూపకము.

సీ. వేదమూర్తప్రతిష్ఠాదైవతజ్యేష్ఠుఁ డభ్యస్తపద్ధర్మసార్థరాశి
యతిరాజరచితభాష్యగ్రంథనిర్ణేత యఖిలపురాణేతహాసకర్త
బంధురదివ్యప్రబంధానుసంధాత పంచసంస్కారప్రపంచచణుండు
వాధూలమునిచంద్రవంశవర్ధనమూర్తి సకలదేశాచార్య నికరకృషువు

తే. పట్టమేరుంగు శ్రీరంగపతికి నేనణ్ణ, గారిగర్భాంబురాశి నీహారరత్న
సరససాహిత్య సాహిత్యశయ్య నేటి, యాభివందారు కందాళయ్యగారు. 77

టీక. వేద.....జ్యేష్ఠుండు = వైదికమతమును నిలపుటయందు బ్రహ్మ; అభ్యస్త.....రాశి = అభ్యసించిన షట్శాస్త్రములు కలవాడు; [తర్కము, వ్యాకరణము, ధర్మము, మిమాంస, వైద్యము, జ్యోతిషము అని శాస్త్రము లాఱు అని శబ్దరత్నాకరము. కాని సాంఖ్య, యోగ, న్యాయ, వైశేషిక, మిమాంసా, వేదాంతములని దర్శనము లాఱుని చెప్పవలెను.]

1. య. క. 2. చ. లక్ష్మణ. 3. క. వేదనిశ్వాసుడు. చ. వేదనిశ్వాసుడే. 4. చ. గురుండు. 5. య. నన్న. 6. క. నర్వన్య. 7. సాహిత్య.

యతి.....నిర్ణేత = శ్రీరామానుజయతిచే రచించబడిన శ్రీభాష్యమున కర్థమును నిర్ణయించు వాడు; బంధుర...సంధాత = గొప్ప దివ్యప్రబంధములగు ముదలాయరము, తిరువాయ్మొళి ఇయత్నా, తిరుమొళి అను నాల్గు ద్రావిడామ్నాయగ్రంథముల ననుసంధానము చేయువాడు; వంచ...చణుడు = తాళ, పుండ్ర, నామ, మంత్ర, యాగము లను వైదు సంస్కారముల నొనర్చుటయందు నేర్పరి; పట్టమేనుంగు = పట్టపుటేనుంగు; [శ్రీరంగపతికి వాహుడనుట.] సీహరర్శి = చంద్రుడు; అజ్ఞాచార్యులపుత్రుడనుట; సార...శయ్య = సాహిత్యసారమునకు తృప్తికరమగు ఓడక; [సాహిత్య సారజ్ఞుడని యర్థము.] నేటియాళువందారు = ఈకాలమున వెలసిన అనుబంధరను పరమభక్తుడు; కందాళ యప్పగారు = కందాళ-అప్పలాచార్యులుగారు.

శా. తత్తాద్వ్యభవప్రభావనిధి గందాళేశ్వరగారిక దయా

యత్రస్వాతు నితాంతశాంతియుతు లోకాచార్యచర్యకు సుధీ

చిత్రాంభోరుహభాను గొల్పుచు దదాశీర్వాదిలభ్యస్తే

హతైక మితి విరూరిమంత్రమణి వేదాద్రిశుడు దుద్యుచ్ఛిచిన్.

73

టీక. తత్తాద్వ్యభవప్రభావనిధి = సాటిలేని సంపదకు, ప్రతిభకు నిధియైనవానిని; సుధీ...భానుక = విద్వాంసుల మనస్సులనెడి కమలములకు సూర్యుడైనవానిని; హతైక = పొంచును; ఉద్యుచ్ఛిచిన్ = గొప్ప ప్రకాశమును.

(ఇవల 'కందాళ+అప్పగారు' అనుచో 'కందాళేశ్వరగారు' అని సంధిచేయబడినది; వెనుకటి పద్యములో ఈ సంధి చేయబడలేదు.] అలం. రూపకము.

వ. వెండియు నవ్వేదాద్రిమంత్రశ్రవరుండు కవికులతలకుండును, రంగంగధిరుండును, నంబునిధిగభీరుండును, భట్టరభావాంకుండును, నకలంగుండును, సనత్కారు 10 మండలికరగండండును, నుద్దండ భుజాదండండునై, పరనారి సహోదరుండయ్యును నితరసముపార్జితవధూవల్లభుండును, గోవికాగోవిందుండయ్యు సీశ్వర లక్షణలక్షితుండును, 11 పొన్నంబలదేవ దివ్యశ్రీపాదపద్మరంధ్రసంక్షయ్యును బ్రతి ప్లాపితపరమవైష్ణవ 12 కుటుంబవిశేషుండు నైన ఘనని.

74

టీక. కవికులతలకుండు = కవులలో శ్రేష్ఠుడు; భట్టరభావాంకుండు = భట్టరు చిహ్నకలవాడు; సనత్కారు...గండండు = ఆ బిరుదముకలవాండు. పరనారిసహోదరుండయ్యుక = పరమనితలకు సోదరుడయినను; ఇతర...వల్లభుండు = (ఇతరులు సంపాదించుకొన్న) ఇతరులచే సంపాదించబడిన స్త్రీలకు ప్రీయుడైనవాడని విరోధము; శత్రువులనుండి లాగికొనబడిన రాజ్యలక్షి యను స్త్రీకి భర్త యని అభాసము. గోవికాగోవిందుండయ్యును = గొల్లపడుచులకు శ్రీకృష్ణుడయినను [అంతఃపురస్త్రీలకు శ్రీకృష్ణునివలె విలాసపురుషుడైనవాడయినను]. ఈశ్వరలక్షణలక్షితుండు = శివునిలక్షణములతోఁ గూడినవాడు అని విరోధము. ప్రభుత్వలక్షణములు కలవాడని తదాభాసము. పొన్నంబల.....రాధకుండయ్యును = నలరాజస్వామిపాదపద్మములను నేవించువాడయినను; ప్రతిష్ఠా..... విశేషుండు = విష్ణుసంబంధదేవతలను ప్రతిష్ఠించినవాడని విరోధము; వైష్ణవకుటుంబముల కాధారమును కల్పించి, వానిని నిలిపినవాడని తదాభాసము.

ఇవియన్నియును పెదసంగభూపాలునికి విశేషణములు. అలం. విరోధాభాసము.

7. క. దాను. చ. మితి. 8. క. రవి. చ. కవి. 9. క. సనత్కారు. 10. క. మండలి. చ. మండలి. 11. క. పొన్నాంచారుదేవ. చ. పొన్నంబరదేవ. 12. క. కుటుంబిని.

తే. గుఱుతు గల రాజు ఋంగయ గురువరాజు

పుత్రుఁ బెదసంగభూపాలు శత్రుజైత్రు

భానుసమతేజ విద్యావధానభోజుఁ

గొల్పి వేదాద్రి నిత్యలక్ష్మలుఁ దలిర్చు.

80

టీక. గుఱుతు = ప్రసిద్ధి, కీర్తి; విద్యావధానభోజు = విద్యాపరిశ్రమయందు భోజమహారాజైనవానిని; తలిర్చు = ఒప్పుచుండును.

మ. విభవేంద్రుండు విరూరికాసనమహావిఖ్యాతి రామానుజ

ప్రభువేదాద్రి లిఖించు ¹వ్రాయసము లౌరా! పెద్దసంగావనీ

విభుచి త్తంబు నెఱింగి గంటమువల్ విద్యావధూనూపుర

ప్రభవప్రాధర్మ్యశంయుళారభటిసాభాగ్యంబు కల్పించగన్.

81

టీక. విభవేంద్రుండు = వైభవమునం దింద్రుండు; విరూరికాసనమహావిఖ్యాతి = విరూరిగ్రామాధికారమున కీర్తికలవాడు; వ్రాయసములు = ఆజ్ఞాపత్రికలు; విద్యా...భాగ్యంబు - విద్యావధూ = సరస్వతీదేవియొక్క; నూపుర = కాలియందెలవలన; ప్రభవ = పుట్టిన; ప్రాధ = ఎక్కువైన; యుళంయుళారభటిసాభాగ్యంబు = యుళంయుళమను ధ్వనియొక్క గొప్పతనమును; లిఖించున్.

చ. అతనిసహోదరుల్ వెలసి రార్యగుణాధ్యులు రామకృష్ణుఁ డా

యతభుజశౌర్యుఁడౌ తిరుమలయ్య విచక్షణభవ్యసత్కళా

చతురుండు లక్ష్మణయ్యయు రసాతలనూతనకామధేనువుల్

²చతురపథావిధాననయసాంద్రులు చంద్రులు కాంతిసంపదన్.

82

టీక. సహోదరుల్ = తమ్ములు; ఆర్యగుణాధ్యులు = ఉత్తరగుణములు కలవారు; విచక్షణ...చతురుండు = విద్వాంసులు కొనియాడఁదగిన గొప్ప కళలయందు శేర్పరి; రసాతల నూతనకామధేనువుల్ = భూమండమునందలి (క్రోత్త) కామధేనువులు; [మహాదాతలని యభిప్రాయము.] చతురు...సాంద్రులు = నాలుగువిధములగు సుపాయముల విధానపు నీతియందు నమర్థులు; [సామదాన భేద దండోపాయములు నాలుగు.]

ఇచట మూలమున 'చతురపథావిధాననయసాంద్రులనియు, దానిటిక 'నేర్పరుల మార్గములను నిధించునట్టి నీతియందు ఆధికులు' ఆనియుఁ గలదు. అవి సరికావని సహృదయు లెఱుంగకపోరు.

తే. ధర్మనిర్ణేత వేదాద్రికూర్తితమ్ముఁ డైన శ్రీరామకృష్ణప్రధాని వెలసి

లక్ష్మమాంబాధిపాకుండై లక్ష్మితోడి, యాదినారాయణునికృప ననుచినంబు. 83

టీక. ధర్మనిర్ణేత = ధర్మములను నిర్ణయించువాడు.

క. ఇంతిది దిరుమలమంత్రియనంతముఁ గొనియాడవలయు హరిహయనగర

ప్రాంతోపవనలతాంతానంతదురందస్రవః తికాంతసూక్తిన్.

84

టీక. తిరుమల...తమన్ = తిరుమలమంత్రిభార్యయగు అనంతమ్మను; హరిహయ...సూక్తిన్ = ఇంద్రుని నగరమగు నమరావతి చేరువ పూడిఁట [నందనవనము]లోని పుష్పముల మకరందప్రవాహముతో నమానమగు మాటలు కలదానిని; కొనియాడవలయున్.

క. అలక్షణమంత్రిశ్వరు, లీలావతి వెంగళాంబ లేఖవిభవధూ

పాలితనానావిధలక్ష్యలక్షణశోభిభవశీర్షల వెంగెన్.

85

టీక. లేఖ... కీర్తలక్ = ఇంద్రుని దేవి యగు శచీదేవి పొందిన వివిధములగు శుభలక్షణములచే బ్రకాశించు సంపదతోను, కీర్తితోను.

క. సోదరులు సుతులు సతులును, వేదోదిభిర్యుచర్య విసయము నయమున్ శ్రీదాంపత్యము నెసంగగ, వేదాద్రిమహాప్రధాని వెలయుం గృతులన్. 86

టీక. వేదోదిభిర్యుచర్య = యథాశాస్త్రముగ; ఎసంగగ = అతిశయింపగా. ఆలంకృతము. (యథాసంఖ్యము.)

❖ షష్ఠ్యంతములు ❖

క. ఏవంవిధగుణమణిఖని, కావిర్భవదురుకృపాకటాక్షజనికి లక్ష్యవల్లభచరణాంబుజ, సేవాహేవాక శీలశీలనమునికిన్. 87

టీక. ఏవంవిధగుణమణిఖనిక్ = ఇట్టి గుణములనెడి రత్నములను గనియైనవానికి; ఆవి... జనిక్ = పుట్టుచున్న గొప్పదయారసమొలికెడి చూపుగలవానికి; లక్ష్య...మునికిక్ = విష్ణుపాదపద్మముల సేవాప్రభవమునెడి స్వభావమును పరిశీలించుటలో ముని యగువానికి. [అనగా విష్ణుపాదసేవ యందత్యంతానక్తి కలవానికిని భావము.]

క. అంధకరిపుగంధద్రుమ, గంధాంధద్విపవిపక్షగరుడ త్రోటీ బాంధవబంధురక్తిర్తి సు, గంధిలభుఃన త్రయనకు ఘనవినయునకున్. 88

టీక. అంధక...త్రయనకుక్ — అంధకరిపు = శివుడు; గంధద్రుమ = చందనవృక్షము; గంధాంధద్విపవిపక్ష = కటికచీకటి యను సేనుగునకు విరోధియగు సింహము—చంద్రుడు; గరుడ త్రోటీ = గరుడునిముక్కు; (అను వినికి) బాంధవ = మిత్రమైన-సమానమైన; బంధురక్తిర్తి = గొప్పకీర్తి చేత; నుగంధిత = పరిమళించుచున్న - వ్యాపించుచున్న; ఘనవనత్రయనకుక్ = స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళ లోకములు కలవానికి. ఆలంకృతము.

క. చతురుదధివలయనలయిత, కుతలభరణకరణభుజసకును సుజనునకున్ నుతశౌరికి శిశితవైరికి, హితశారికి సమదగమనహేలాకరికిన్. 89

టీక. చతురు...భుజునకును = చుట్టును నాల్గు సముద్రములు గల భూమిని భరింపగల భుజములు కలవానికి; నుతశౌరిక్ = స్తుతింపబడిన విష్ణువు కలవానికి; శిశితవైరిక్ = జయింపబడిన శత్రువులు కలవానికి; సమదగమనహేలాకరిక్ = విలాసముతోఁగూడిన గమనముచే ఏనుఁగునవానికి;

క. వాణీనఖముఖముఖరిత, వీణానిక్వాణపల్లవితనూత్నసుధా ప్రాణసఖిలేఖనీకల, రాణున కాచరితభూసురత్రాణునకున్. 90

టీక. వాణీ...రాణునకుక్ = వాణీనఖముఖముఖరిత = సరస్వతీదేవి గోటికొనలచే మీటుట; వీణానిక్వాణ = వీణాధ్వనిచే; పల్లవిత = చిగిర్చిన; నూత్నసుధాప్రాణసఖి = సరికొత్త యమృతముతోలిన; లేఖనీకలరాణునకుక్ = గంటముయొక్క మధురధ్వని కలవానికి; [వేదాద్రి గంటముతో ప్రాయుచున్నపుడు కలిగిన ధ్వని సరస్వతీదేవి వీణను మీటు ధ్వనివలె మధురమై యుండునని భావము.] ఆచరితభూసురత్రాణునకుక్ = బ్రహ్మణులను రక్షించువానికి - బ్రహ్మణులను పోషించువానికి.

క. సుధారఘుపతికి వృష, స్కంధున కైదయంగినకర్ణునకు సమిన్దాంతకు బాంధ శుభ, సుధాంతకు దాతకును వృషభగమనునకున్. 91

టీక. సంధారఘవతికి = ప్రతిజ్ఞయందు రాముడగువానికి; వృషస్కంధనకు = ఎద్దు మూపురముఁబోలు అంశములు కలవానికి; విదంయుగీనకర్తృనకు = (దానమునందు) ఈ యుగపు కర్తృఁడైనవానికి; సమిన్తాంధాతకు = యుద్ధమున మాంధాత్మచక్రవర్తి యైనవానికి; బాంధవకుభ సంధాతకు = బంధువులకు మేల్ల కూర్చున్నవానికి; దాతకు = త్యాగికి; వృషభగమనకు = వృష భముయొక్క గమనమువంటి (తీవ్రమైన) నడక గలవానికి.

క. భీష్మక్రోధాంధవిమత, సీమంతవతీలలామసీమంశముః

స్తోమాపాకరణపటు, శ్యామలకరవాలజయ సహాయభుజానకున్.

92

టీక. భీష్మ...భుజానకు - భీష్మక్రోధాంధ = భయంకరమైన కోపముచే గన్న కానని; విమత = శత్రువులయొక్క, సీమంతవతీలలామ = ఇల్లాండ్రయొక్క; సీమంతవణిస్తోమ = పాపటలయందలి మణులగుంపుకు; అపాకరణ = పోగొట్టుటయందు - అనగా - శత్రువీరులను సంహరించుటయందు; జటు = సమర్థమైన; శ్యామలకరవాల = నల్లనికత్తివలన; జయసహాయభుజానకు = జయముతోఁ గూడిన భుజము(చేయి) కలవానికి.

క. రవికిరణరుచికి మతిభారవికి విమతసచివగళితరవపదధూపా

రవికి భుజాంతరమణిహా, రవికి రుచిరాకృతికి ధరాభృతికృతికిన్.

93

టీక. రవికిరణరుచికి = సూర్యకిరణములవంటి కాంతి కలవానికి; మతిభారవికి = బుద్ధి యందు భారవికయగువానికి; విమత...రవికి = శత్రురాజుల మంత్రులయొక్క జారిన రవీముకల కాలియందెఱ్రాత కలవానికి; [శత్రురాజుల మంత్రులు తామే గొప్ప యాలోచన గలవారమని భావించి, బౌద్ధత్వముతో కాలికి బిరుదుకడియములు ధరించియుండిరి; కాని వేదాద్రిమంత్రి బుద్ధిబలము ముందర వారి బుద్ధిబలము తీసికట్టయి, వారిప్రభువుల కపజయము కలిగినది; కాన వారు తమ ప్రగల్భ ములకు సిగ్గుపడి తమ బిరుదుకడియములను దీసివేయుచుండఁగా అవి ధ్వనిచేయున్నవని భావము.] భుజాంతరమణిహార, వికి = వక్షస్థలముపై గల హారముయొక్క మణుల ప్రకాశము కలవానికి; రుచిరా కృతికి = చక్కని ఆకారముకలవానికి-నుందరునకు; ధరాభృతికృతికి = భూమిని భరించు నేర్పరికి.

క. రామానుజయ్యమతునకు, శ్రీమతున కర్దిప్పార్జణీ హూతహయ

నేమోన్నతికి విరూరి, శ్రీమద్వేదాద్రిమంత్రిసింహంబునకున్.

94

టీక. అర్ధిస్పార్ధ...న్నతికి = యాచకుల విషయమున జీమాతవాహనుని నైర్వముఁబోలిన గొప్ప నైర్వము కలవానికి; ఇచట 'జీమాతహయ' నేమోన్నతికి' అను మూలపాఠమును, 'జీమాత వాహన సమూహముయొక్క గౌరవము కలవానికి-యాచకులకు ఇష్టవస్తువులనిచ్చుటయందు జీమాత వాహనునివంటివారిని అనేకులను పోలినవానికి అని అర్థము.' అను టీకయు పూర్వము ద్రితప్రతులందు కనఁబడుచున్నవి; అవి సరికావు. జీమాతవాహనుఁడు శంఖచూడుని ప్రాణము గాపాడుటకు తన ప్రాణము నిచ్చు నైర్వము కలిగియుండెనని ప్రసిద్ధము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పాండరీకమాహాత్మ్యంబు నకుం గథావిధానం బెట్టిదనిన.

95

1. చ. కిర. 2. చ. శృతి. 3. ట. జార్య. 4. క. స్తోమోన్నతికి. చ. నేమోన్నతికి. 5. చ. కావించు.

కథాప్రారంభము

మ. తులితోక్షధ్వజసూతుడై వెలయు సూతుం గాంచి ముగ్ధ శౌనకా
దులు ఊత్రంబును వేల్పుఁ దీర్ఘము బుధస్తుశ్యప్రభావంబులై
దళితైవ స్తిమిరంబులై యిహపరాధప్రాప్తిమూలంబులై
యిలవై నొక్కడఁ గల్గెనే ననఘమూర్తి! తెల్పవే నావునున్.

96

టీక. తులితోక్షధ్వజసూతుడు = సరిపోల్చబడిన (శ్రుతి సారథియగు) బ్రహ్మ కలవాడు.
బుధస్తుశ్యప్రభావంబులై = విద్యాఽనులచేత కొనియాడబడిన గొప్పతనము కలవై; దళితైవ స్తిమిరంబులై =
నశించిపోయిబడిన పాపము లను చీకటులు కలవై; ఇహపరాధప్రాప్తిమూలంబులై = విహిక, పార
తాపకనుభవములకు పొందుటకు కారణములై.

క. ఆయుషుల ప్రశ్న మంగీకారం బొసరించి పలుకుఁ గథకుండు శ్రీనా

థారాధనహితచర్యక, బౌరాశర్యం దలంచి ప్రాంజలి యగుచున్.

97

టీక. అంగీకారంబొసరించి = (జబాబు చెప్పుటకు) గ్రహించి; కథకుండు = కథలు చెప్పు
సూతుడు; శ్రీనాథా...చర్యక = విష్ణుదేవుని యారాధన మను మేలికనచేయువానిని; పారాశర్యక =
వ్యాసుని; ప్రాంజలి, యగుచున్ = చేతులజోడించి [ప్రాసమునందుహల్లుల కేనియమముకాన - తొలి
పాదమున 'బు' ప్రాసమందుండుట దోషముకాదు].

వ. మహాత్ములారా! యీ పురావృత్తంబు త్రిరావృత్తంబుగా నుత్తరుస్థోకుం డగు
కృష్ణద్వైపాయనువలన ము న్నెఱింగినయది కల దత్రైతం గఖిలంబులకు వచ్చు
నట్లుగా విన్నవించెద వినుం డని సూతుం డి ట్లనియె.

98

టీక. పురావృత్తంబు = తొల్లిటికథ; త్రిరావృత్తంబుగాన్ = మూడుసార్లుగా; ఇందును
ముమ్మాలు చెప్పబడుట సూచితము. ఉత్తమ స్థోకుండు = గొప్పకీర్తికలవాడు.

—ॐ కా శీ పు ర వ ర్ణ న ॥—

శా. శీతాహార్యసుతాళిసీవికచరాజీవంబు విశ్వేశ్వర
బోధితిర్లింగవిశుద్ధరత్నఖని మోక్షోపాయదోదుగ్ధాభివే
లాతీరావని డుంఠినామగజాలానంబు గంగామృత
స్తోతోనస్సృతిచంద్రగోళోమన మించుం గాశి శ్రీరాశియై.

99

టీక. శీతా...వంబు - శీతాహార్యసుతా = హిమవత్పర్వతపుత్రిక యగు పార్వతి యను;
ఆళిసీ = ఆడుతున్నెదకు; వికచరాజీవంబు = వికసించిన తామరపువ్వు; విశ్వేశ్వర.....ఖని = విశ్వే
శ్వరజ్యోతిర్లింగ మను స్వచ్ఛమైన రత్నమునకు నిధియైనది; మోక్షో.....వని = మోక్షసాధనమగు
పాలనముద్రమునకు ఒడ్డు; డుంఠి...లానంబు = డుంఠి యను పేరుగల గజమునకు (వినాయకునకు)
గజబుధన స్తంభము; గంగా...గోళము = గంగ యను సమృతప్రవాహము స్రవించుటకు చంద్ర
మండలము; శ్రీరాశి = సంపదల రాశి; అలం. రూపకము.

శా. ప్రాలేయాచలకన్యకా వదనశుంభత్పద్మ సౌరభ్యముక
గ్రోలంగల్లియుఁ దుష్టి లేక మునిహృతోద్భాజ్యసౌగంధ్యలీ

1. చ. నాతడు. 2. చ. పురాతన. 3. చ. ముక్తాబి. 4. క. దుండి. 5. చ. దుంఠి. 6. చ. చంద్రగోళి. 7. చ. దుష్టి.

..లాలాలిత్యముఁ గోరు నొక్క సితరోలంబంబు నై జాకృతిఁ

దాలొందించుఁ బరాసులకా భ్రమరకీటన్యాయరీతిఁ బురికె.

100

టీక. ప్రా లేయా.....సారభ్యము = మంచుకొండపు త్రికయగు పార్వతియొక్క ముఖమును వికసించుచున్న పద్మముయొక్క పరిమళమును; క్రొలంగల్లియన్ = అనుభవించజాలియు; తుప్తిలేక = తనివితీరక; ముని...లాలిత్యము = మునుల హృదయములలోపలి పద్మముయొక్క పరిమళవికాసపు మనోజ్ఞతను [మనోజ్ఞమైన మునుల హృదయకవల పరిమళముననుట]. సితరోలంబంబు = తెల్ల తుప్పెద; (శివుడని భావము.) నై జాకృతి = తన యాకారముతో; దాలొందించు = ప్రకాశింపజేయును. [హృత్కో]డాజ్ఞ = హృదయములోపలి భాగమయిన కమలముయొక్క-అని పూర్వటీక.]

భ్రమరకీటన్యాయము = తుప్పెద యొక కీటకమును దెచ్చి తనగూటిలో నుంచి, రొడచేయుచు, ఆ గూటిచుట్టును తిరుగుచుండును. కొంతకాలమున కా కీటకముకూడ భ్రమరమగునట్లు; అట్లే ముని హృత్కమలములఁ జరించు శివుడు వారికందరికిని సారూప్యస్థిని కలిగించునని భావము. అలం. రూపకము.

సీ. ఒకనాఁడుఁ 1 దీర్ఘోపయోగి కాని శత్రుండు నొడల ధరియించు నభ్రగంగ

నాప్రాప్త పాయీరాజనట్టి నిర్వేదయు భోగించు నైశ్వర్యము లెనిమిదియుఁ బుష్కరాక్షులపొంతఁ బోని వర్షధరుండు దేహార్థమునఁ దాల్చు 2 దిగఁబోడి నాయుధప్రభఁ గాంచి యలఁగు భీరువుఁ బూను వాడిమున్నెములవేడియలుగు లే. మలినవర్తనుఁడును సుధాలితమూర్తి, మించి వర్తించు; మతిలేనిమేదకుండు మానిచర్మలఁ జదివించు మట్టినిడఁ, బంచముఖువీట మే నోసరించెనేని. 101

టీక. తీర్ఘోపయోగి = పుణ్యతీర్థమున స్నానము చేసినవాడు; శత్రుండు = మూఢుండు; దొడలన్ = తలఁపెని; ఆప్రాప్త = ఆరోజు; పాయీ రాజనట్టి = కూటికిలేనట్టి; నిర్వేద = [నిరుపేద యనుటకు క్షుప్తస్వరముగా స్వతంత్రించి యిది వాడబడినది] మిక్కిలి బీదవాడు; ఐశ్వర్యము కెనిమిదియన్ = అష్టైశ్వర్యములను. (ఆణిమ, మహిమ, గరిమ, లఘిమ, ప్రాప్తి, ప్రాకామ్యము, ఈశత్వము, వశిత్వము ననునవి ఐశ్వర్యములు.)

పుష్కరాక్షులపొంతఁ = (తామరపూలవంటికన్నులు గల) స్త్రీలవైపు; వర్షధరుండు = నపున కుండు; దేహార్థమునఁ = అహిమేనఁ; ఆయుధప్రభఁ = ఆయుధములకాంఠిని; అలఁగు = వెనుదియు; వాడి.....యలుగున్ = వాడియైన మూఢుమొనలు గల తీక్షణుగు నాయుధమును-త్రిశూలమును; మలినవర్తనుఁడును = చెడునడక కలవాఁడును; సుధాలితమూర్తి = అమృతమువలె స్వచ్ఛమైనదేహము కల చంద్రుని; మించి = అతిక్రమించి; మేదకుండు = స్తబ్ధుండు-సోమరి; పంచముఖువీట = శివుని పట్టణముగు కాళియండు; మేను, ఓసరించెనేని = శరీరమును విడిచినయెడల.

మూడిపద్యమునఁ జెప్పబడిన శివసారూప్యమే యిందు విపులముగా వర్ణింపబడినది.

క. ఆనందకాననంబున, నానందకపాణి కేశవాహ్వయమునఁ బెం

పానం దగు ముక్తిప్రదు, దానందితహారనీలతరళోపముఁడై.

102

టీక. ఆనందకాననంబునఁ = కాళియండు; ఆ నందకపాణి = నందకమును ఖడ్గము కరమునఁ గల విష్ణువు; కేశవాహ్వయమునఁ = కేశవుడను పేర; పెంపు, ఆనక, తగు = అతిశయముఁ బొందఁదగియుండును; ముక్తి...నముడై = ముక్తికాంతను తృప్తిపఱచిన హరిమునందలి నల్లనైన మధ్య మణిని పోలినవాడై. అలం. అనుసారము. ఉ ప మ.

1. క. తీర్ఘోపయోగి. 2. దిగఁబోడి. చ.

పాండురంగ-4

సీ. శ్రీకరోదయనధూలోకానన ప్రభానాటిత¹బహుచంద్ర²నాటనంబు
 సమర్థగళితోభూషారత్నమంజరి⁴యోజితరథ్యాప్రపూజనంబు
 కైలాసశైలసంకాశసౌధనివేశకౌముదీకవచితగగనతలము
 విస్తీర్ణవివశివిన్యస్తచస్తుప్రజప్రకటితరత్నగర్భజతరము

తే. విపులపవమానతాండవవేషమాన, లాంఛనధ్వజసృష్టపల్లవలలామ

మాళిచితోకళాకృత్యహేళిహయము, దీపితంబగు శ్రీకాళిదాసురంబు. 103

టీక. శ్రీక...నంబు-శ్రీకరోదయ=నంపదనుగలిగించు నుదయము కల కళలనీయ; వధూ...నన=స్త్రీలనమూహముయొక్క ముఖములయొక్క; ప్రభా = కాంతిచే; నాటిత = నాట్యముచేయబడిన; బహుచంద్ర నాటనంబు = వెక్కిరి చంద్రుల నటన కలసి; అచటిస్త్రీల ముఖములు కళలకైలుగుచు చంద్రులవలె నున్నవనియు, స్త్రీలిటునటు కదలుచుండగా వెక్కిరించి చంద్రులు నాట్యముచేయుచున్నట్టి ప్రకాశించుచున్నవనియు భావము.

సమర్థ...ప్రూజనంబు-సమర్థ = జరుల ఇటుకటముచే; గళిత = జాతిన; భూషా = నగలయందలి; రత్నమంజరి = రత్నములచేతను, ముత్యములచేతను, యోజిత = కూర్చబడిన; రథ్యాప్రపూజనంబు = రాజసిద్ధియొక్క పూజలది; జనుల యొరయికవలన నగలలోని రత్నములు, ముత్యములు రాలి, అవి రథ్యను పూజించుచున్నట్లున్నవని భావము. [మంజరి = గుత్తులతోడ అని పూర్వటీక.]

కైలాస...తలము - కైలాసశైలసంకాశ = కైలాసపర్వతముతో సమానమైన - తెల్లనైన; సౌధనివేశకౌముది = పేడల (కాంతి యనెడు) వెన్నెలచే; కవచితగగనతలము = ఆక్రమింపబడిన (ఆవరింపబడిన) ఆకాశముగలది; ఆ యూరిపేడలు కైలాసములవలె తెల్లగా నున్నవనియు, వానికాంతి గగనమెల్లడల వ్యాపించినవినియు భావము.

విస్తీర్ణ...జతరము - విస్తీర్ణవివశివిన్యస్త = విశాలములైన అంగళ్లయందు ఉంచబడిన (పేర్చబడిన); వస్తుప్రజ = వస్తునముదాయముచే; ప్రకటిత = వెల్లడిచేయబడిన; రత్నగర్భజతరము = భూగర్భము కలది; కాళియందలి విశాలములైన యంగళ్లలో వివిధములగు రత్నములు అమృతమునకు పేర్చబడగా, అవి రత్నగర్భయగు భూమి లోపలిభాగ మిట్టిదని ప్రకటించుచున్నట్లున్నదని భావము.

విపుల...హయము - విపులపవమానతాండవ = ఎక్కువైన గాలియొక్క నాట్యము (కదలిక)చే; వేషమాన = కదలుచున్న; [వేషమాన = చలింపజేయబడుచున్న అని పూర్వటీక.] లాంఛనధ్వజ = చిహ్నమైన ధ్వజముయొక్క-జెండాయొక్క; పట్టపల్లవలలామనూళి = పలిపెప్పుబట్టువస్త్రముతోనైన టెక్సెపుఁ జివటిభాగముచే; రచిత = చేయబడిన; కళాకృత్య = (కొరడాతో) త్రోలుట గల హేళిహయము = సూర్యుని గుఱ్ఱములు కలది; ఆ పట్టణమునగల జెండాగుడ్డల చివటిభాగములు గాలి కెగురుచు, సూర్యుని గుఱ్ఱములను కొరడాతో కొట్టి త్రోలుచున్నట్లున్నవని భావము; ఆ జెండాలు సూర్యమండలమువలెను వ్యాపించి యున్నవనుట. అలం. ఉదాత్తము, ఉత్పేక్ష, ఉపములు.

చ. జలజపరాగరాగరస సంగతమా పరిభాజలంబులో

పలఁ బ్రతిబింబితంబు లగు బంగరగోటకుఁ బెట్టివట్టి కొ

మ్మలచెలువంబునం బురిరమారమణీమణి యొప్పు రావియా

కులమొలనూలు పెట్టెననఁ గోరి కనుంగొనువారు మెచ్చంగన్.

104

1. ట. బహురత్న. 2. క. నాటనంబు. చ. నాటకంబు. త. నాటికంబు. 3. చ. భూషణ. 4. త. యోజక. 5. త. కళా.

టీక. జలజ...నంగతమా = తామరపూవుల పుష్పాడి రంగు నీటితోఁగూడిన; పరిఖాజలంబు లోపకల=అగడ్తనీటిలో; కొమ్మలచెలువంబునక = కొటకొమ్మల చక్కదనముచే; పురిమారమణీమణి = నరకకోభయను స్త్రీ.

అగడ్తనీటిలో నందలి తామరపూవుల పుష్పాడి వడి నీరు పచ్చనయ్యెను; అందు బంగరు కొట కొమ్మలు ప్రతిఫలించగా అవి రావియాకులవలె నున్నవి; వానితోభను చూచువారికి 'నగరయనులక్ష్మీ' నాడుది రావియాకులమొలనూలు కట్టుకొన్నదేమో; అన్నట్లు తోచుచున్నదని భావము. అలం. ఉల్లేపిక్ష.

క. పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరణతులాకోటి యతఁడు సంహృతదేహ

స్ఫురణుం డగునపు డూడిన, కరణిం బురికోట యొప్పున గనకమయంబై. 105

టీక. త్రివిక్రమేశ్వరు = త్రివిక్రమనియొక్క; చరణతులాకోటి = కాలికీదొడిగిన బంగరు టందె; సంహృతదేహస్ఫురణుండు = తగ్గింపబడిన శరీర ప్రకాశముకలవాడు - తగ్గించుకొన్న దేహముకల వామనుడు; డూడినకరణి = జాతిపడినట్లుగా; కనకమయంబై = బంగారుమయమై.

త్రివిక్రముండు దేహమును పెంచి, ఒకపాదమును స్వర్గమునకుఁ బ్రసరింపజేసెను; అపుడా పాదమున బంగరుటందె యుండెను. అతఁడు పొట్టివాడుగ మాటి పాదమును పొట్టిదిగా జేయఁగా వదులయిన అందె జారి నేలవైఁ బడినదట! ఆ బంగరుటందెవలె కాశీపట్టణపుఁగోట కనకమయమయి యున్నదని భావము. అలం. కల్పితోపమ.

చ. పరిఖ నిజాశ్రయాంబుపరిపాటిక దలిర్పఁ బదాటపన్నె బం

గరువున నైన *రాజగృహకల్పన కర్ణికగాఁగ గంధసిం

ధుములు తేటులై మొరయఁ దోరపుఁగొమ్మలు తేకు లట్లుగా

ధరయును కొల్పిలో కి మొలచు తామరపూవనఁ గోట మీటగున్. 106

టీక. పరిఖ = అగడ్త; నిజాశ్రయాంబుపరిపాటిక = తనకు ఆధారమగు నీటిక్రమమును; తలిర్పక = ప్రకాశింపఁగా; రాజగృహకల్పన = రాజగృహపుఁగూర్పు; కర్ణికగాఁగ = తామర పూవులోని దుడ్డుకాఁగా; గంధసింధుములు = మదపుటేనుగులు; మొరయక = ధ్వనిచేయఁగా; తోరపుఁగొమ్మలు = చక్కనికొమ్మలు; కొల్పిలో = కొలనిలో; [కొలనిలో అనుటకు 'కొన్నిలో' అనునది స్వతంత్రప్రయోగము.] మీటగున్ = అతిశయించి యుండును.

'భూమి యను కొలనిలో' కోటయను తామరపూవు మొలచినది; అగడ్త దానికి చుట్టునుగల నీటిమేరవలె నున్నది. కొటకొమ్మలు తేకులవలె నున్నవి. బంగారురాజగృహము పూవులోని దిమ్మవలె నున్నది. ఆ పుష్పమున వినుకలు తుమ్మెదలయి రొద చేయుచున్నవని భావము. అలం. ఉల్లేపిక్ష.

క. పురిరాకొమరుల కీర్త్యం, బరవాహిని భుజగపురికిఁ బలువిడిఁ జని యం

దిరవుకొన నెడము చాలమి, మరలినతటి బుగ్గలన నమరు సౌధంబుల్. 107

టీక. పురిరాకొమరుల = పట్టణములోని రాజపుత్రులయొక్క; కీర్త్యంబరవాహిని = కీర్తి యను నాకాశంగ; భుజగపురికి = నాగలోకమునకు - పాతాళమునకు; బలువిడిఁజని = మిక్కిలి పరాక్రమము (ఆర్భాటము)తో పోయి; ఇరవుకొనక = నిలుచుటకు - ఊండుటకు; ఎడము, చాలమిక = స్థలము చాలనందున; మఱలినతటిక, బుగ్గలు = మఱల వెనుకకుఁ దిరుగునపుడు పుట్టిన నీటిబుడగలు; సౌధంబుల్ = మేడలు; అమరున్ = ఒప్పన. అలం. ఉల్లేపిక్ష.

ఉ. నాకనదీప్రదీప్తపులినంబుల నిచ్చులు నిల్చి సన్నుతుల్

నైకతలింగపూజనము ¹సల్పుతటికొ తపఃబంధుఁడవత్పతా

కాకలకింకిణీరసము ఘంటలు మ్రోగఁగుట ధూపధూమముల్

వైకొలుపుకొ ²సమర్పగతిఁ బర్వెడు గుఁగుల ధూపధూపధోరణిన్.

108

టీక. నాక...నంబులకొ = గంగానదియొక్క ప్రతాపించు (స్వచ్ఛమైన, యనుకరిస్తేలయందు); నిచ్చులు = ఎల్లచేళల; సన్నుతుల్ = గొప్పయులులు; నైకతలింగపూజనముకొ = ఇసుకతోఁజేయఁబడిన శివలింగముల పూజ; సల్పుతటికొ = చేయునపుడు; తపఃతాకాకలకింకిణీరసము = అచటి 'జండాలకుఁ గట్టబడిన' చిలుమువ్వల మధురధ్వని; ఘంటలు మ్రోగఁగుటః = (పూజాసమయమునందలి) ఘంటానాద మును; తపఃబంధుకొ = పోలననుట. ధూపధూమముల్ = పొగలపలెవ్యాపించు నావిరి; సమర్ప గతిఁబర్వెడు = తగినరీతిని, వ్యాపించు; గుఁగులధూపధోరణికొ = గుఁగిలపుధూపపుటలిన; వైకొలుపుకొ = కలుగఁజేయును; [ఇచట 'తపఃబంధు = కలుగఁజేయునట్టి' అని పూర్వవర్తితా 'తపఃబంధు' అనునది కింకిణీరసమునకు విశేషణముగా, జెప్పఁబడినది.] అలం. ఉపమ.

చ. చదువులపుట్టినిండ్లు శమసంపద ³యిక్కులు పుణ్యలక్ష్మికికొ

⁴మొదలి దివాణముల్ సురసమాహమునాఁకటపట లంచితా

భుగ్దయనినర్గబంధువులు ప్రోడతనంబుల ⁵తాణముల్ పురికొ

బొడలెడు ⁶భూసురోత్తముల భూరిపవిత్ర శరీరవల్లరుల్.

109

టీక. శమసంపదయిక్కులు = శాంతిసంపదకు స్థానములు; 'మొదలిదివాణముల్' = ప్రధాన ములయిన కొలువుకుటములు - చోట్లు; సురసమాహమునాఁకటిపటలు = జేవతలయాఁకలికి పంట లయినవి - యాగాదులొనర్చునవి; అంచితా...బంధువులు = ఒప్పుచున్న శ్రేయస్సునకు దగ్గఱిచుట్ట ములు; ప్రోడతనంబులతాణముల్ = నైపుణ్యములకు స్థానములు; భూసురో...వల్లరుల్ = బ్రహ్మణుల పరమపవిత్రములైన తీగలవంటి దేహములు; పురికొ, పొడలెడుకొ = పృథ్విపొందును.

అచట బ్రాహ్మణులు విద్య, శాంతము, పుణ్యము, యాగాభిలాష, శ్రేయస్సు, నైపుణ్యము, పవిత్రత కలిగి వర్ణింపఁబడ్డవని భావము. [ఈ పద్యము మొదలుకొని నాలుగు పద్యములలో వరుసగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను చాతుర్వర్ణ్యము విర్ణయింపఁబడుచున్నది.]

ఉ. పుట్టిననాటినుండియును బుణ్యులు సత్ఫల ⁷మొందునంతకు

బట్టినకార్య మీశ్వరుఁడు పట్టన నీని దృఢప్రతిజ్ఞ లే

పట్టన ⁸ధర్మముల్ విడని ప్రాజ్ఞులు తద్దజ్ఞులపాలివేలువుం

జెట్టులు పోర నైదుపదిసేయని శూరులు వీటిరాసుతుల్.

110

టీక. సత్ఫలము = తగినఫలము. శాంతిశాంతి; పట్టినకార్యము = తలపెట్టిన పనిని; మీశ్వరుఁడు, పట్టినకొ = శివుఁడు వచ్చి, పట్టుదలపట్టి అడిగినను; ఈని = ఈయని - విడువని; దృఢప్రతిజ్ఞలు = గట్టి పట్టుదల కలవారు; పట్టినకొ = పట్టుదలను; ధర్మముల్, విడని = విండ్లను విడువని, న్యాయములను విడువని, ప్రాజ్ఞులు = సమర్థులు; తద్దజ్ఞులు...జెట్టులు = తత్త్వజ్ఞులపాలిటి కల్పవృక్షములు - తత్త్వజ్ఞులేమి యడిగినను వానినెల్ల ఇచ్చువారు; పోరకొ = యుద్ధమున; పదిపదిసేయని = చేతులు బోడించుకొనని - శత్రువులకు లొంగని ['పదిపదిసేయని = చేతులుబోడించుకొని 'పాలివేని' అని పూర్వవర్తిక.] వీటిరాసుతుల్ = పట్టణములొని రాజపుత్రులు.

1. చ. తలిన్. † తత్పతా.క. 2. చ. సమర్పగతి. 3. త. యిక్కులు. 4. చ. మొదలి. 5. చ. తాణముల్. 6. క. పొడలెడి. చ. పొడలెడు. 7. త. మందు. 8. ధర్మమధ్వదని. 9.

గీ. ¹బలయు రత్నాకరములు సంచలుగఁజేసి, పొదిలినిధుల్లెఁగొనిసంచి మొదలుచేసి
బేరమాడెడుపాటి యుదారలక్ష్యి, బచ్చులప్పురి నున్నారు పెచ్చుపెరిగి. 111

టీక. బలయు = (భూమిని) చుట్టుకొని యుండు - భూమినావరించిన; రత్నాకరములు = సముద్రములను; పొదివి = ఆక్రమించి; నిధుల్లెఁగొని = మహావద్నము, పద్నము, శంఖము, మకరము, కచ్చపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము అను నవనిధులను గ్రహించి; సంచి మొదలుచేసి = మూలధనముగాఁజేసి-అసలుగా నుంచి; బేరమాడెడుపాటి = బేరమాడఁగల; ఉదారలక్ష్యి = గొప్ప సంపదలతో; బచ్చులు = వైశ్యులు.

క. హరమాళిహార మచ్యుత, చరణాబ్జమందధార జాహ్నువి లోకే
శ్వరి తమసోదరి ²యగునట, పురివెలమల భాగ్యమహిమఁ బొగడఁగవశమే?

టీక. హరమాళిహారము = శివునితలమ్రెంగల వజ్రమణి; అచ్యుత . . ధార = విష్ణువుపాద పద్మమునందలి మకరందపుధార; [గంగ విష్ణుపాదోద్భవ యని ప్రసిద్ధి] జాహ్నువి = గంగ; పురివెలమలభాగ్యమహిమ = పట్టణములోని వెలమలు అను ఒకశూద్రజాతివారి గొప్పభాగ్యము; శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట గంగానదికి నహోదరులగుదురని యభిప్రాయము. [పూర్వటికలా 'వెలమల = శూద్రులయొక్క' అని యర్థము వ్రాయఁబడినది. వెలమపదము శూద్ర సామాన్యబోధకముకాదు; విశేషవాచకము.]

ఉ. భూమియు నాకసంబు తమపొంకమునక విగియించు తత్పురీ
సామజకోటియున్నతికి సర్వజగంబులఁ గల్గు నున్నతుల
భూమము డింది వామనతఁ బూనఁగ దక్షిణదిక్కు నేనుఁగుఁ
వామన మంచు వాడఁదగవా? దగ వాడరుగాక భూజనుల.

113

టీక. పొంకమునన్ = పొందికచేత - ఆకారముచేత; విగియించు = విగిసికొనునట్లుచేయు - ఇటికించు; తత్పురీ...యున్నతికిన్ = ఆపట్టణములోని ఏనుఁగుల ఎత్తునకు; భూమము, డింది=ఆధిక్యము, అణికి (పోయి); నామనతన్, పూనఁగన్ = పొట్టితనమును, పొందఁగా-పొట్టివి కాఁగా; అడఁదగవా? = పలుకుట న్యాయమా? భూజనుల్ = ప్రజలు; తగవాడరుగాక! = న్యాయము పలుకరుగదా!

“దక్షిణపుదిగ్గజమునకు వామనమని పేరు; అది పొట్టిదగుటచే ఆపేరు దానికి కలిగియుండవలెను. కాని అది సరికాదు. ఏలయన - కాళిలోని ఏనుఁగులలో సరిపోల్చి చూచినచో తక్కిన యేనుఁగు లన్నియు వామనములే యగుచున్నవి; ప్రజల న్యాయముగ పాపము! దక్షిణదిగ్గజమునకు మాత్రము వామనమనిపేరుపెట్టినారు” అని భావము. అలం. నిరుక్తి, అర్థాంతరన్యాయము.

చ. కెరలక క్రమరింప ³నడుగెంటనె నిల్పు నొకింత నూకిన
శరనిధు లేడుదాటు మెయి చాచి చివుక్కున నుక్కుమిరి సం
గరమున గాయమైన పతిఁ గాంచు జలింపఁ తత్పురీహరుల్
హరిహాయుమావు ముఖ డిగిన యంబుధిరేవున వచ్చెనో సుమీ!

114

టీక. కెరలక = సంభ్రమింపక; క్రమరింపన్ = మల్లింపఁగా; అడుగెంటన్ = అడుగుపడిన మాత్రముననే; [‘అడుగు+ఎడు’] ఒకింత = కొంచెము; నూకినన్ = త్రోవినను; శరనిధులు = సముద్రములు; మెయి = దేహము; చివుక్కునన్ = తటాలున; ఉక్కుమిరి = ఎక్కువ కౌర్యము పొంది; సంగరమునన్ = యుద్ధమునందు; గాయమైన; పతిన్ = గాయపడిన యజమానుని; తత్పురీహరుల్ =

1. చ. జలియు. ట. బలియు. 2. క. యాన. చ. యగుననుట. 3. క. పొగడఁగ. 4. చ. నడి. టి. త. దాటి.

ఆ (కాశీ) పట్టణములోని గుఱ్ఱములు; హరిహరమాపు = ఇంద్రునివాహనమైనయ్యునైచ్చివము; మున్, డిగిన = పూర్వము దిగివచ్చిన; అంబుధిరేవునక = (పాల) సముద్రపురేవునుండి; వచ్చెనోసుమి = వచ్చెనో యేమో! ఆయూరి గుఱ్ఱములు ఉచ్చైచ్చివమువలె పాలసముద్రమునఁ బుట్టి వచ్చెనో యన్నట్లు పేలిగుణములు కలిగి యున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. సారథి ఛాందసుండు బడి సాగదు చక్రయుగంబు ప్రాతపం
చారపుగుఱ్ఱముల్ రథియు శౌంధ్యమునం దరమాని సాత్తవి
స్తారము ¹ఖండఖండములు తానట మాసరి యంచుఁ దత్పురిం
దేరులు నవ్వు శంకరునిలేని గేతనకింకిణీధ్వనిక.

115

టీక. ఛాందసుండు = వేదజడుడు - నేర్పులేనివాడు; బడిన్ = క్రమముగా; ప్రాతపంచారపు గుఱ్ఱముల్ = ప్రాతవ్యావసముగల - (మార్పులేని) ప్రాతరీతినడకగల గుఱ్ఱములు; అఱమానిసి = సగము వీరుడు అర్థసారీశ్వరుడు; (లేక) సగమాడుది; అత్తవిస్తారము = తనవిదిమితన స్వరూపమంతయు; ఖండఖండములు = (అతుకులువేసిన) ముక్కముక్కలు - [శతాంగముకాన.] లేరులు = రథములు; శంకరునిలేని = (త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలుపెడలినపుడు) శంకరునికి రథమైన భూమిని; కేతనకింకిణీధ్వనిన్ = తమజెండాకుఁ గల చిఱుగంటలధ్వనిచే, శివుఁడు త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలు దేరినపుడు భూమి యాతని రథమయ్యెను; బ్రహ్మ సారథిగను, సూర్యచంద్రులు చక్రములుగాను, వేదములు గుఱ్ఱములుగను మాణినవని పురాణాధ. బ్రహ్మ ఛాందసుండనగా వేదములు చదువుకొన్నవాడనియును, రథచక్రములు సూర్యచంద్రులగుటచే ఒకదానితఱువాత నింకొకటి నడుచునుగాని, రెండు చక్రములును ఒకసారిగా నడువవనియు, నాలుగు వేదములును గుఱ్ఱము లగుటచే అవి నాటినుండి, నేటివఱకును ఎట్టిమార్పును లేక వెనుకటివద్దలిలానే యున్నవనియు, రథముయజమాని శివుఁడగుటచే అతఁడర్థసారీశ్వరుడగుట సగముమగతనము (పౌరుషము) కలవాడనియు, భూమి రథమగుటచే నది ఖండఖండములుగా నుండును (నడుమ నీరు, కొండలుమొదలగునవి యుండుట) గాని ఒకేచోట పూర్తిగ ఉండదనియు [ఖండములన భాగములనియు చెప్పవచ్చుచు] నర్థమును గ్రహింపవలయును.

సాధారణముగ రథము అతుకులులేక యుండును; సారథి నేర్పరి కావలెను; రెండు చక్రములు సరిగా సాగవలెను; గుఱ్ఱములు సూతసరీతుల నడకలను నేర్పవలెను; రథికుఁడు పూర్తిపౌరుషము కలిగి యుండవలెను. ఆయూరిలోని రథము లిట్లున్నవని భావము. 'ఈపద్ధమున 'అరమానిసాత్తవిస్తారము' అని ఇకారముమీఁద సంధి చేయఁబడినది. అది స్వతంత్రప్రయోగము.

[వెనుకటి టీకాకారులు 'ప్రాతపంచారపు = మిక్కిలి ప్రాతవైన - బహుకాలమునాటివైన = మిక్కిలి ముసలివైన -' అని అర్థమును వ్రాసియున్నారు. అందుల కాధారము వ్యుగ్రము. ఇచట అన్నియును వయసుమీఁగినవేకదా!] అలం. వ్యతిరేకము.

క. వేటాటుతునియలుగ నరి, పాటన ²మొనరించు బాహుపాటవగరిమక

మేటు లగు పోటుమగ ల, వీట్ల విహరింతు రుగ్రవిక్రము లగుచున్. 116

టీక. వేటు, ఆటుతునియలుగ = ఒక్కచేటునకు ఆటు తునక లగునట్లుగా; అరిపాటనము, ఒనరించు = శత్రువులను నఱుకుట చేయఁ- శత్రువులను సంహరించునట్టి; బాహుపాటవగరిమక = గొప్ప భుజులసామర్థ్యముచేత; మేటలగు = అధికులైన; పోటుమగలు = యుద్ధవీరులు; ఉగ్రవిక్రము లగుచున్ = భయముగొల్పు శౌర్యముకలవారై. మీఁది నాల్గు పద్యములలోను వరుసగా ఏనుగులు, గుఱ్ఱములు, రథములు, క్షౌర్యము అను చతుర్గుణము వర్ణింపఁబడినది.

రి. చ. చూడఖండములు. 9. క. మొనరించి. చ, మొనరించు.

నీ. మొలకచీకటి జలజలరాల్యుగా రాదె నెలులు మించిన వీరికురులయందు
కెరలించి యమృతంబు ¹గిలకొట్టెగా రాదె ముద్దు*చూపెడివీరి మోపులందు
పచ్చబంగారు కుప్పలు సేయంగా రాదె గబ్బిమీఱిన వీరిగుబ్బలందు
పండువెన్నెలతేటఁ బరధవింపఁగ రాదె సగవు ²గుక్కెడి వీరి మొగములందు
తే. నార! కరవాడిచూపుల యాఁకుళంబు, బాపురే! భూరికటితటిభారమహిమ
చాఁగు! మదమందగమనలక్షణము లనఁగ, నేరుపుల మింతు రప్పరివారసతులు.

టీక. మొలకచీకటి = అంకురించిన (దట్టమైన) చీకటి; రాల్యుగారాదె! రాలునట్లు చేయ
వచ్చునగదా! నెలులుమించిన = వంకరలరిగిన; కెరలించి = రేడి; మోపులందు = వెదవులయందు;
గిలకొట్టెగారాదె = వ్రేళ్లతోఁ జిలుకరాదా? కుప్పలు = ప్రాంగులు; గబ్బిమీఱిన = మదించిన-నిక్క
బాఁజియున్న; గుబ్బలందున్ = స్తనములందు; పరిధవింపఁగరాదె! = ధరించునట్లు (కలగునట్లు) చేయ
వచ్చునగదా! కెర! = ఆహ! (ఆశ్చర్యచూచకము). కర.....యాఁకుళంబు=మిక్కిలి వాడిచూపుల
ప్రసారము; బాపురే! = నెబ్బను! భూరి...మహిమ = పెద్దపిరుదులగొప్పతనము; చాఁగు! = భరి!
మద...లక్షణములు=మదముచే మెల్లనైన నడకలు; అప్పరివారసతులు=అపట్టణములోని పేలయాంధ్రు.
వారస్త్రీల కురులు చీకట్లవలె నల్లనివనియు, మోవి యమృతపుగనియనియు, గుబ్బలు బంగారు
కుప్పలవలె నున్నవనియు, ముఖకాంతులు వెన్నెలరీతి నున్నవనియు, వారు సరస్సులపై వాడిచూపులను
ప్రసరింపజేయుచు, పెద్దవైన పిరుదులబరువున మెల్లమెల్లన నడచుచుదురనియును, వారు మిక్కిలి
నేర్పులుకలవారనియు భావము.

కురుల ముడి విప్పఁగా చీకట్లు జలజల రాలుననియు, మోవిని (పంట నొక్కి రేపఁగా)
నమృతము లభించుననియు, గుబ్బలను నొక్కి బంగారు కుప్పలుగా చేయవచ్చుననియు, మోమున
మోముఁజేర్చి యా తేటును పొందవచ్చుననియు గూఢమగు చమత్కారము.

నీ. మారుతాహతి రాలు నారికేళఫలాళి³నిడిని⁴జల్లించుపుండ్రేత్తురసము
చిలుకపోటులచేతఁ ⁵జిరిగిన సహకారఫలములఁ ⁶దొరఁగెడి వచ్చితేనె
చిక్రోడ⁷దంష్ట్రలు చెక్కు సుగంధియనంటిపండ్లనుగాఱు నవ్యసుధయుఁ
బాకవేగారంభపరిపాటిఁ దమయంతఁ బగిలిన పనస*గొబ్బండ్లజేస

తే. ⁸మేకమై కాలువలుగట్టి యో⁹హేళ, బరఁగ నందలిక్రియ్యాట పసిమికోటఁ
బండు నవ్విట ముక్కారుఁ బసిఁడిగారు, సగస శాన్యంబు పంచి రాజసపు¹⁰జేల.

టీక. మారుతాహతిన్ = గాలిదెబ్బచే; రాలు = రాలి, క్రిందపడిన; నారికేళఫలాళిన్ =
కొబ్బరిబొండ్లములచే; ఇడిసి = చీలి; జల్లించు = కాలు; పుండ్రేత్తురసము = (నామాల) ఎఱ్ఱచెఱుకుల
రసము; [అనఁగా కొబ్బరిచెట్లఁ బండిన బొండ్లములు గాలికి రాలి క్రిందనున్న చెఱుకుతోటపైఁ బడఁగా
ఆదెబ్బకు చెఱుకుగడలు చీలిరసమును ప్రసించుచున్నవనుట.]

చిరిగిన = తూట్టువడిన; సహకారఫలములన్ = తీయమామిడిపండ్లనుండి; దొరఁగెడి = కారు
చున్న; వచ్చితేనె = క్రొత్తరసము; చిక్రోడదంష్ట్రలు = ఉడుతకోరలు; చెక్కు = గీరు; సుగంధి

1. చ. గిలకొట్టె. *చూపెడి శ. ర. 2. చ. లీనెడు. + యవభుళంబు. శ. ర. 3. త
నిడిసిరి. 4. క. జల్లించు. చ. జల్లించు. 5. త. జిరిగిన. 6. దొరుగెడి. చ. 7. చ. దంష్ట్రలఁజెక్కు. ట.
దంష్ట్రలు చెక్కుగడ్దినయ. *క్రిందండ్ల. క. గొబ్బండ్ల. శ. ర. చూ. 8. చ. యేకమై. 9. చ. హేళి.
10. త. జేలు.

యనంటిపండ్లను = కప్పరపుటనంటిపండ్లనుండి; నవ్యసుధ = క్రొత్త యమృతము; పాకవేగారంభపరి
పాటిక = వేగముగా బండ బ్రారంభించు క్రమమున - వేగముగా బండినదనుట; పనసగొబ్బండ్ల
పేసము = గొప్పపనసపండ్ల గుఱ్ఱు; ఏకమై = కలిసి; ఏకహేలక = ఒక్కమొగిని; పఱవన్ = ప్రప
హింపగా; క్రియ్యాటక = క్రిందియూటచేత; పసిమిలేటక = బంగారు (పచ్చని) కాంతితో;
ముక్కారుక్ = మూడు కాలములును - మూడు పంటలును; పసిడిగారు = బంగారమువంటి; రాజ
నవుండేలన్ = మేలురకపు పంటనేలలందు; పండున్.

ఆయూరి పంటపాలములకుఁ గల కాలవలందు చెఱువరసము, మామిడిపండ్లరసము, అనంటిపండ్ల
గుఱ్ఱు, పనసపండ్లగుఱ్ఱు ప్రవహించి కేలను నిండి సారవంతముల చేయటచే నత్సరమునకు మూడు పంట
లును సమృద్ధిగా బండునని భావము.

చ. తెలతెలవాఱ నొయ్య నరుదెంచి నిశాంతరతాంతతాంతలౌ

చెలువల కింపుగా మెలగి చెక్కులఁగూరిన చూర్ణకుంతలౌ

వలీ సరళంబుగా జడిసి వాడిననెజ్జలమిఁదిప్రావిరుల్

దొలఁగఁ బ్రభాతవాయువులు దోఁచుఁ బరిచారికాకృతిన్.

119

టీక. ఒయ్యక్ = తిన్నఁగా; నిశాంతరతాంతతాంతలు = వేసవజామునందలి భోగమైన
వెనుక అలసిపోయినవారు; చెలువలకుఁ = స్త్రీలకు; ఇంపుగాన్ = ఆనందము కలుగట్లు; మెలగి = సంప
రించి; చెక్కులఁ గూరిన = చెక్కులను పొందిన - చెక్కులపై జాఱిన; చూర్ణకుంతలవళిన్ = ముంగురు
లను; జడిసి = మిఁదికి తొలఁగఁద్రోసి. వాడిన = వాడిపోయిన; నెజ్జలమిఁది ప్రావిరుల్ = పడుకల
మిఁది ప్రాతపువ్వులు; తొలఁగఁ = తొలఁగి క్రింద బడిపోవునట్లుగా; పరిచారికాకృతిఁ = నేపకు
రాండ్రవలె; ప్రభాతవాయువులు, తోచుఁ = (ప్రాతకాలవాయువులు) - పిల్లగాలులు, ఉండును.

ఉదయమున వీచు పిల్లవాయువులు రతాంతమున-మిగుల శ్రమఁజేసిన స్త్రీల యాయాసము
పోవునట్లు వీచును. చెక్కులపై జాఱిన ముంగురులను వెనుకకు ద్రోసి సరిచేయును; శయ్యలపై వాడి
యున్న పూవులను త్రోసివేసి, పడుకలను శుభ్రపఱచును; ఇట్లవి పరిచారికలవలె నాయువిదలను వీచి
చును. అలం. ఉపమ.

— అగస్త్యమహర్షి సభార్యుడై సామిమలకు వెడలుట ౧ —

సీ. వీచవిధఖ్యాతి నెనఁగు ¹ శ్రీవారాణసీపట్టణంబున సిద్ధతటిని

పొంత సిద్ధాశ్రమంబు ఘటించి యందులోపాముద్రయునుదానుఁ బ్రభయఁదరణి
యునుబోలె బాయనియనుకూలదాఁపత్యమునఁ బొల్పి ముఁగోటి తను భజింపఁ
దారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత చుభుకితాంభోరాశి కలశసూతి

తే. బ్రహ్మనిభమూర్తి వెక్కుకీల్పంబు లుండి, విబుధయాథంబు స్రాగింప వింధ్యశిఖరి
విక్రమాటోప మడఁచ నవ్వీడు వెడలెఁ, బరవివత్ప్రతికారతత్పరులు ఘనులు.

టీక. వీచవిధఖ్యాతి, ఎనఁగు = ఇట్టి గొప్పతనమున నలిశయించునట్టి; వారాణసీపట్టణ
మునఁ = (పరణ, అసి యను రెండు చిన్ననదుల నడుమఁగల) కాశీపట్టణమున; సిద్ధతటినిపొంతకొ =
గంగగట్టున, సిద్ధాశ్రమంబు = యోగులు వసించు స్థలము; ఘటించి = ఏర్పఱచి; ప్రభ = ప్రకా
శము - కాంతి; తరణి = సూర్యుఁడు; అనుకూలదాఁపత్యమునఁ = భార్యాభర్తల వరప్రసము నచ్చిన
దంపతులధర్మములచే; పొల్పి = ఉండి; ముగోటి = మునులగుంపు; తను, భజింపఁ = తన్ను
నేపించగా; తారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత = (గరులను సంసారమునుండి) తరింపజేయు తత్త్వవిద్య

రహస్యము నెఱిగినవాడు; చుకితాంభోరాశి = పుడిసిట నుంచబడిన సముద్రము కలవాడు; కలశ
 నూతి = కలశమునఁ బుట్టిన అగస్త్యుడు; బ్రహ్మనిభమూర్తి = బ్రహ్మతో సమానుడు; పెక్కుకల్ప
 ములనుండి = పెక్కువేల యుగములనుండి; విబుధయాభంబు = చేతలసమూహము. [ఇచట విబుధ
 యూహమటల యప్రసిద్ధము; పశువులగుంపు 'యూశము' అనుట ప్రసిద్ధము.] విద్య...పము = విద్య
 పర్వతముయొక్క విక్రమవిభృంభణమును; ఆడపక్ష = అణచివేయుటకు అవ్వీడు, వెడలె =
 ఆ కాశీపట్టణమునుండి బయలుదేరెను. ఘనులు = గొప్పవారు; పర...రులు = ఇతరుల ఆపదలకు
 ప్రతీకారముచేయుటయందు ఎక్కువ ఇష్టముకలవారుకదా!

[పూర్వము విద్యపర్వతము మేరువువై సహాయపడి నూర్పుచున్న మార్గము సరిగ్ఘటించు
 రోజును రోజు ఎత్తుగా పెరుగుచుండెను; అపుడు దాని గర్వము నడచవలె నని దేవతలు సమన్వేషణ
 నగస్త్యునిఁ గోరిరి. అతఁడు ఉత్తరపుదిక్కుననుండి దక్షిణమునకు వచ్చుచు దారిలో విద్యమును
 డాసెను; ఆ కొండలతోడ మునిగి సాష్టాంగనమస్కార మొనరించెను: 'నేను మఱి వచ్చునఱకు నీ
 విట్లే యుండవలెనని యగస్త్యుఁ డా కొండ నాజ్ఞాపించి దక్షిణమునకుఁ బోయెను; ఇది పురాణగాథ.]
 అలం. ఉపమ.

తే. అభితోఁగూడ మును గ్రోల నౌర్వవహ్ని, యుదరబిలమున నొకచోట నుండియుండి
 జటిలవరునకుఁ గద్రూజకటకటక, విగహతాపమిమంబున వెడలె నపుడు. 121

టీక. అభితోఁగూడ = సముద్రముతోఁగలిసి; మును గ్రోలునౌర్వవహ్ని = పూర్వము
 గ్రహించిన బడబాగ్ని; ఉదరబిలమున = పొట్టయందు; జటిలవరునకు = మునిశ్రేష్ఠునకు - అగస్త్యు
 నకు; కద్రూజ...మిమంబున = పాములు కడియములుగాఁ గల శివుని నెలవగు కాశిని విడుచుట
 వలనఁ గల్గిన తాపమునెవమున; వెడలె = బయలువెడలెను.

[అగస్త్యుఁడు సముద్రమునంతకు పుడిసిటబట్టి త్రాగెనని పురాణగాథ.] అలం. అపహ్నుతి.

చ. పుడిసిటలబట్టె నేతపసి పొంగు పయోనిధి నిల్వలానుజాఁ
 కడుపున వ్రేల్చె నేతపసి గాఢతపోనిధి నయ్యగస్త్యునిఁ
 బొడఁగని విద్యభూధరము పొంకము బింకము దక్కి నేలలో
 నడఁగె నిలొంతరస్థలి భయాహతి¹ జొచ్చు కుశీరమో యనన్. 122

టీక. ఇల్వలానుజాఁ = ఇల్వలుని తమ్ముడగు వాతాపి యను రాక్షసుని, వ్రేల్చెను = ఆహు
 తిగాఁజేసెను; గాఢతపోనిధి = గొప్ప తపస్వి యగువానిని, బొడఁగని = చూచి; విద్యభూధరము =
 విద్యపర్వతము, పొంకముబింకము, దక్కి = గరువపు బిగువును విడిచి; నిలొంతరస్థలి = రంధ్రపు
 లోపలిభాగమును; భయాహతి = ఎక్కువభయమున; చొచ్చు = ప్రవేశించు - దూరు; కుశీర
 మో యనన్ = ఎండ్రయో యనునట్లు.

అగస్త్యునిజూచి వింధ్యాద్రి గర్వముడిగి, భయపడి నేలలో లీనమైనదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష

శా. ఆ వింధ్యాచల మట్లు వంధ్యనిజగర్వారంభమై యుండ న
 గ్రోవిందాభుఁ డభంగురోదయనిధి గొల్లాపురీలక్ష్మీ ర
 ఊవిద్వేషిభుజాంత రాశపదవీ శుద్ధాంతసైరంద్రిక
 నేవించె న్నుతియించె నాగమకళాసిద్ధాంతశుద్ధోక్తులన్. 123

టీక. వంధ్యనిజగర్వారంభమై = వ్యర్థమైన తన గర్వపు పడిగలచై; అగ్రోవిందాభుఁడు =
 ఆ గోవిందుని దీప్తివాటి దీప్తికలవాడు - అగస్త్యుఁడు; అభంగురోదయనిధి = గొప్ప అభ్యుదయ

మునకు ఉనికిపట్టయినదానిని, కొల్లాపురిలక్ష్మీ = కొల్లాపురమాదలి లక్ష్మీదేవిని; రక్షో...నైరంధ్రికా = రాక్షసులకు శత్రువైన విష్ణుదేవుని వక్షస్థలమునెడి యాతఃపురమునకు రక్షుగురాలగుదానిని, ఆగమ... క్తుల = వేదవ్రతపావిత సిద్ధాంతముల పరిశుద్ధవాక్యములచే, సుశిష్యులచే = శిష్యముచేసెను; అలా. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆపరమేశ్వరి తను నా, జ్ఞాపింపంగ సామిమలకు వజ్రఖపననే

వాచరతః జనియె నమ్మని, లోపాముద్రయును శిష్యులును నేనింపన్. . 124

టీక. ఆపరమేశ్వరి = ఆ (లక్ష్మీ)దేవి; సామిమలకున్ = (కుమారస్వామి యుండు) స్వామి కైలమునకు; వజ్రఖపననేవాచరతః = కుమారస్వామి పాదనీవయదని యాపత్తిచే; లోపాముద్ర = అగస్త్యునిభార్య.

వ. అట్లు చనువనరంబున.

125

టీక. చనువనరంబున = వెళ్ళునప్పుడు.

నీ. కొనలఁ జాట్టినతీగె పెనచే¹జమరవాలపరికరంబుల² జాట్టు పట్టి తిరిచి

కన్దు సొంపంగి మొగ్గల నిరుగడరాయు⁴జేగురుదిరికలఁ జెంపఁబెట్టి

⁵లేడికి నొడియు శిలీముః ఖచ్చేణిచే మేలిపూ⁶గుత్తుల ⁷రాల రువ్వి

⁸కబళనశ్చరమాణకరటి⁹తుండములచేగగలికాతరువులఁ గాల్గఁ దాచి

తే. నెఱికురులుఁ జారుసాసలు నిబ్బరంపు, గుబ్బచన్నులుఁ దొడల పెక్కువయుఁగలుగు మృగవధాజీరశుద్ధాతమిన్నననున, లర్చనలుచేసి కొలిచి ¹⁰రయ్యాలుడుగల.

టీక. అటవికస్త్రీలను వర్ణించు నీ సీసపద్యపు నాలుగు పాదములందును వరుసగా వారి కురు లకు, ముక్కులకు, గుబ్బలకు, దొడలకు గల యుపమానములు చూపబడి, సరికావని తిరస్కరింపఁ బడినవి. కొనలఁజాట్టినతీగె పెనచే = చివఱలందుఁ బెనవైచిన తీగలవలన; చమర...జాట్టుపట్టి = చమరమృగముల తోకలయందున్న జాట్టును (మెడ్రుకలను) పట్టి (కట్టి); తిరిచి = ఆకర్షించి- లాగి; ఇచట తీగలును, చమరమృగములతోకమెడ్రుకలును చెంచెతల కురులకు ఉపమానములు; ఆ కురులతోడి సామ్యమునకు ఆ రెండును పెనగులాడుచుండఁగా అందొకదానిచే నింకొకదానిని బాధింపఁ జేసి, (తుదకు ఆరెండిటిని) ఆపమానించుట యిందు వర్ణితము; ఈ పద్యతి యిందలి నాల్గుపాదములందును కనఁబడుచున్నది. [చమరవాలములమెడ్రుకలకు తీగలను జూట్టి, లాగి వానిని బాధించెనని భావము.]

ఇక నీ నాల్గు పాదములందును సహార్థమున 'తోడ'కు బదులుగ 'చేన్' వాడఁబడినదని గ్రహించిన యెడల 'తీగలపెనతో'గూడ చమరమృగవాలచికురములను లాగి బాధించి యపమానించెనని చెప్పవచ్చును.

[కుంచమృగమునను, సహార్థమునను 'చే'వాడుట రామకృష్ణునికవితయందుఁ బెక్కుచోట్లఁ గలదు.] తీగలను మెడ్రుకలను లాగుట ప్రసిద్ధమేకదా!

కన్దుసంపంగి మొగ్గల = కన్దునైన సంపెగమొగ్గలవలన; ఇరుగడరాయు = ముక్కునకు రెండు ప్రక్కలను - రెండుచెంపల నొరవీకొను; జేగురుఁ దిరికల = ఎఱ్ఱనిచిగుళ్ళను; చెంపఁబెట్టి = చెంపపై నొక్క పెట్టు పెట్టి;

1. చ. పెనచేజమర. 2. చ. జూచు. 3. జాట్టు 4. క. సంపెగల. చ. సంపంగి. 5. క. జేగురుదిరికలు. చ. జిగురుటారికలచే. 6. జిగురుదేరికలచే. 7. చ. లెడెనకొ. 8. పెనసెలొడియు. 9. క. గుత్తులు. చ. గుత్తులు. 10. త. కబళన. 9. మండలము. త. 10. రయ్యాని మగని. చ.

సంపంగిమొగ్గలును, జేగురుదిరికలును నాసిక కుపమానములు; నాసికాసామ్యమునకయి పరస్పరము పెనఁగులాడు నారెంటిలో సంపంగిమొగ్గలచే తిరికలకుఁ జెంపపెట్టు పెట్టించెనని యర్థము. ఆ రెండును అవమానింపఁబడిన వనుట గతార్థము. “మొగ్గలన్” అనుచో సహార్థమును గ్రహించి వెనుకటిరితిని ‘సంపంగిమొగ్గలతోఁగూడ జేగురుదిరికలకు చెంపపెట్టు లభించెనని చెప్పవచ్చును.

లేడికి నొడియు = జింక నాకర్నించు - జింకలను కొట్టు; శిలీముఖశ్రేణిచేత్ = మిట్టకోలలవలన; మేలిపూగుత్తులకో; రాల, రువ్వి = రాలి పడిపోవునట్లు కొట్టి, రాళ్లతోకొట్టి;

బంటివలె గుండ్రముగా నుండు మిట్టకోలల చివటిభాగములును, పూలగుత్తులును స్తనముల కుపమానములు; స్తనసామ్యము నాకాంక్షించిన యారెంటిలో-మిట్టకోలలచేత పూలగుత్తులు రాలునట్లు కొట్టి కొంచెపఱచెనని యర్థము. ‘శిలీముఖశ్రేణిచే’అను తృతీయాంతమునకు సహార్థమును గ్రహించినపుడు మిట్టకోలలతోఁబాటు పూలగుత్తులను రాలిపడునట్లు చేసెనని చెప్పవచ్చును. మిట్టకోలలయగ్రభాగములు బంతులవలె నుండుటవలన వానిని ప్రయోగించినయెడల లక్ష్యము దెబ్బతినునుగాని; దానికిఁగ్రమ్ముకొని పోదు. కావుననే తోళ్లఁగోరినవారు జింకలఁ జంపుట కిట్టి బాణములనే యుపయోగింతురు. మిట్టకోలలు (తిరిగి) క్రిందఁబడుటయు, పూగుత్తులు రాలి పడుటయు స్వాభావికములు.

కబళన...చేత్ = కబళించుటయందు వేగిరపాటు కల ఏనుఁగులతోండములవలన; కదలి కాశరువులకో = అరటిబోఁదలను; కాళ్లఁదాఁచి = మొదలంట పడఁద్రోసి; ఏనుఁగుతోండములు, అరటిబోఁదలను తొడలకు ఉపమానములు; తొడల సామ్యమును గోరు నా గెంటిలో ఏనుఁగుతోండములచేత అరటిచెట్లమొదళ్లను కట్టించి పీకించెనని భావము. ఇచటి ‘తుండములచే’ అను తృతీయాంతమునకు సహార్థమునంగీకరించినచో ‘ఏనుఁగుతోండములతోఁబాటు(వానిని కన్నినట్లే) అరటిబోఁదలను తన్ని’అని యర్థమును చెప్పవచ్చును.

నెఱికురులు=అందమైన కేశములు; చారునాసలు=చక్కనిముక్కులు; నిబ్బరంపు గుబ్బుచన్నులు= నడచి - గట్టివైన గుండ్రని చన్నులు; తొడల పెక్కువయ్యకో = తొడల ఆతిశయమును; మృగ... నయనలు = మృగములను చంపి జీవించు బోయవాండ్రయాడువారు; అర్చనలుచేసి = పూజించి; ఆయ్యాల్లుముగలకో = భార్యాభర్తలైన యా లోపాముద్రాగ్రస్తుల నిరువురను; కొలిచిరి = సేవించిరి.

ఆబోయతల కురులు తీగలవలెను, చమరవాలపుమెండ్రుకలవలెను గలవనియు, వారి నాసికలు సంపంగిమొగ్గలవలెను, ఎఱ్ఱనిచిగుళ్లవలెను ఉన్నవనియు, స్తనములు మిట్టకోలలచివటిభాగములను, పూలగుత్తులను బోలుచున్నవనియు, తొడలు ఏనుఁగుతోండములకును, అరటికంబుములకును సరియనియు భావము.

ఆస్త్రీలు తమకేశములందు సవరములను కూడఁ దెట్టుకొన్నారనియు, జేగురుదిరికలను చెంపలకు ఆలంకారములుగ పెట్టుకొన్నారనియు, మేలిపూగుత్తులను వడములపై నదిమి ఆలంకరించుకొన్నారనియు, వారు కదలికాండములను కాళ్లతోఁదన్నుచు, చమత్కారముగా నడచి పచ్చుచుండిరియు చమత్కారము న్నుదించుచున్నది. ఆలం. వ్యతిరేకము, క్రమము.

వ. ¹ఇట్లు ప్రతిదినప్రయాణంబుల నమ్మిథునంబు కుంతలదేశప్రాంతంబు గదిసిన. 127

127. ప్రతిదినప్రయాణంబులకో = రోజు, రోజుపెల్లగా చేయు ప్రయాణములచేత; అమ్మిథునంబు = ఆ దంపతులు; ప్రాంతంబు = చేరువ; కదిసిన = సమీపింపఁగా.

క. యంపాతరంగరింఖణ, యంపాసంపాద్యమానజలకణరేఖా

సంపాతశీతలాసిల, సంపద పివొదలింపెఁ బరమమైవోత్తమన్.

128

128. యంపా.....సంపద-యంపాతరంగ = యంపానదిలోని యలయొక్క; రింఖణ = పొరలికలతోడి; యంపా = దూకుళ్లచేత; సంపాద్యమాన = పుట్టింపఁబడుచున్న; జలకణరేఖా = నీటి

1. క. ఇట్లు. చ. ఇట్లుప్రతి. 2. క. పాత్య. చ. పాద్య. 3. చ. కొదవించె. త. వోపించె.

తుంపరగుంపుయొక్క; సంపాత = పాటువలన; శీతల = చల్లనైన; అనిల = వాయువుయొక్క; సంపద = కలిమి; పరమశ్రేష్ఠాత్మనున్ = పరమశివభక్తులలో శ్రేష్ఠుడగు నగస్త్యుని; పాదలింఛెన్ = సంతోషపెట్టెను.

పంపానదిలోని ప్రవాహవేగమున అలలనుండి నీటితుంపరలు పుట్టగా, వానిపైనుండి వీచు చల్లని గాలి అగస్త్యమహామునికి హాయిని కల్పించెనని భావము.

సీ. నఖరాగ్రలూనాననస్వేదకోరకం బద్ధకమాయదృగంచలంబు

ప్రబలనిశ్వాససారభతర్పితమదాళి శోషితశ్రవణశిరీషయుతము

దర్శితమధ్యవృత్తస్తమ్బదునీవి¹యప్రమత్తపయోధరాంబరంబు

సంతప్తశర్కరాసహపదన్యాసంబు నచలరజోధూమలాలకంబు

తే. సరణితరుణతరుచ్ఛాయ శమితభేదమలసమృద్ధిలాంగకంబు నై యరుగుదెంచు

నన్నిజవర్తిగ్రహముఁగూర్చి నాదరించి, పలుకు వింధ్యాద్రిసిర్బంధబాంధవుండు.

టీక. [ప్రతిదినప్రయాణంబుల నలనటఁ జెందిన లోపాముద్రాదేవి యందు పర్ణింపబడు చున్నది.]

నఖరా.....శోరకంబు = కొనగోటిచే మీటఁబడిన మొగమునందలి చిటుచెమటలు కలది; అర్ధ...లంబు = సగమెఱ్ఱివాటిని కనుగొలుకులు కలది; ప్రబల...మదాళి = దట్టమైన నిట్టార్పుగాలి పరిమళముచే దృష్టి పొందింపఁబడిన గండుతుమ్మెదలు కలది. శోషిత...యుతము = వాడిపోయిన చెవి యందలి తిరిసెనపూవుతోఁ గూడినది; దర్శిత...నీవి = చూపఁబడిన (సృకటింపఁబడిన) బొడ్డుననుండి జారిన వడులైన పోకముడి గలది; [ఇచట పూర్వటీకలో 'వృత్త = వట్టువైన -' అని అర్థము వ్రాయఁ బడినది; అది సరికాదు: మధ్యవృత్త మనఁగా నాళి.] అప్రమత్తపయోధరాంబరంబు = అజాగ్రత లేకుండఁ సవరించు స్తనములపై వస్త్రము కలది - జాటు వైట కలది; సంతప్త...న్యాసంబు = కాలిన గులకరాళ్లకు నోర్వని పాదవిన్యాసము - (నడక) కలది; అచల...లకంబు = కొండయందలి దుమ్ము చేత ఎరుపుకలిసిన బూడిదరంగు కల ముంగురులు కలది; సరణి...భేదము = బాటయందలి మొక్కల నీడలచే శాంతి పొందింపఁబడిన బడలిక కలది; అలసమృద్ధిలాంగకంబునై = బడలిన మృదువగు దేహము కలదియనయి; అరుగుదెంచు = (తనవెంట) వచ్చుచున్న; అన్నిజవర్తిగ్రహమున్ = తన ధర్మపత్నియగు నా లోపాద్రసు, వింధ్యాద్రి...వుండు = వింధ్యపర్వతముయొక్క నిర్బంధమునను బంధువైన యగస్త్యుడు; పలుకున్.

ఎడతెగని ప్రయాణములచే లోపాముద్రాదేవి మిగుల శ్రమపడెను; ఆమె ముఖమునుండి కాటు చెమటఁబిందువులను కొనగోట్లతో మీటుకొనుచుండెను; కనుగొలుకులు సగమెఱ్ఱిఁబారెను; నిట్టార్పులను విడుచుచుండెను; ఆమె కర్ణావతంసమైన శిరీషపుష్పము వాడిపోయెను; ఆమె వదులుగా పోకముడి వేయుటచే కట్టువస్త్రము కొంత జాతి బొడ్డు కన్పించుచుండెను; ఆమె ప్రయత్నించి జారిన వైటను సరిచేసికొనుచుండెను. కాలిన గులకరాళ్లపై వేయలేక, వేయలేక అడుగులు వేయుచు నామె నడుచుచుండెను; కొండనుండి ఎగిరికడు దుమ్ముచే నామెముంగురులు ధూమ్రవర్ణమును పొందెను; దారిలో నున్న చిన్నచిన్న వృక్షములనీడఁ గూరుచుండి యామె బడలికను తీర్చుకొనుచుండెను; ఆమె మృదుకరీరము మిగుల అలసిపోయెను; అట్టి భర్తకు మంచి మాటలతో శ్రమను పోగొట్టి - యామెను గౌరవించుచు నగస్త్యుఁ డిట్లు పలుకుచున్నాడని భావము అలం. స్వభావోక్తి.

మ. 'వనితా! చూచితే మూల్యవంతము ప్రభావంతంబు నానామణి
జనకోదంచితసానుకాంతము మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననా
జనకేళీపదచంద్రకాంతము నభస్సంబాధకృత్కూటవ
ర్ధనదుర్దాంతము సర్వపర్వతకథాప్రాగ్వర్ణితోదంతమున్.

130

టీక. ప్రభావంతంబునకొ = కాంతికలదానిని; నానా.....కాంతము = అనేకవిధ
ములగు మణులగుంపుయొక్క పుట్టుచోట్లయి యొప్పనట్టి చరియలచే జక్కనగుదానిని; మరుత్.....
కాంతము = మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననాజన = నిండుచంద్రునివంటి ముగ్ధము కల దేవతాస్త్రీలకు;
కేళీపద = క్రీడాస్థానమయిన; చంద్రకాంతము = చంద్రకాంతపురాళ్ళు కలదానిని నభస్.....
దుర్దాంతము = నభస్సంబాధకృత్ = ఆకాశమును దిరుగుచున్న; కూటపర్ధన = శిఖరముల పెరుగు
దలచే; దుర్దాంతము = అణచరానదానిని; సర్వ.....దంతము = సర్వపర్వతకథా = (తక్కిన)సర్వ
తముల ప్రస్తావనముకంటె, ప్రాక్ = ముందుగా; వర్ణిత = వర్ణింపబడిన; ఉదంతము = వృత్తాంతము కల
దానిని; - పర్వతములగూర్చి ప్రసంగించుచున్న అన్నింటికంటెను ముందుగ ఎన్నబడు వృత్తాంతము
కలదానిని, చూచితే = చూచితివా?

మూల్యవంత మను పర్వతము ప్రకాశము కలది దాని చరియలయందు విలువగల మణు లనే
కములు కలవు; అచటి చంద్రకాంతశీలలపము దేవతాస్త్రీలు ఆడుకొనుచుందురు; దానిశిఖరములు
ఆకాశము నొఱయుచుండును; అది పర్వతము లన్నింటను పేరెన్నిక గన్నది అని భావము. అలం.
అనుప్రాసము, ఉదాత్తము.

సీ. ఇవె యూపవృత్త శాఖ లివె లూనము ఖదర్బంకరవృత్తవేశంతనై కతంబు
లివె శబ్దసహమృగయువయుగంబులు వీరె చలకాకపక్షమస్తకులు బ్రహ్మ
చారులు నిజహోమసౌరభేయితల్లకముల నీడల నిల్చి కాచియున్న
వారు; సామోదితస్వరసంశయమునొంది చిలుక కోయిల నిచె ¹తెలియ నడిగె
తే. భసలకలభకులొక్కప్పుడును సువిసర, మస్మణమకరందమయమైన మావిమోక
కిసలయచ్చనిపునరుక్తి ²నసలుమసలు, ఋషుల చెంగావివలువందు నిందువదన.

టీక. యూపవృత్తశాఖలు = యూపస్తంభములకయి వేరుగా నుంచబడిన కొమ్మలు; [యూపవృత్త
శాఖలు = యూపస్తంభములచేత ఆవరింపబడిన వృక్షములు - అని పూర్వరీతిక.] లూన...నై కతంబులు =
కోయిలబడిన దర్బల కూడికకల (కోసిన దర్బలమొదట్ల కల) బురదగుంటలలోఁ గూడిన ఇనుకొదిబ్బలు, శబ్ద
...యుగంబులు = శబ్దమును సహించునట్టి - బెదరని-జంకల జింపతులు; చలకాకపక్షమస్తకులు =
చలించుచున్న పిల్లజాట్లు - జాని పాలు తలపై కలవారు; నిజ.....కములకొ = తమహోమధేనువుల
దూడలను; సామో.....యము = సామగానమునందలి స్వరముయొక్క సందేహమును, భసల...
...మయమైన - భసలకలభకుల = కొదమతుమైదల సమూహముచేత. ఆస్పృష్టబాగుగా తాకబడిన;
కుసుమవిసర = పుష్పసముదాయమువలని; మస్మణ = చిక్కని; మకరందమయమైన = తేనెలోఁగూడివి
మావిమోక = గన్నమామిడి; కిసలయచ్చనిపునరుక్తి = చిగళ్లకాంతిరెట్టించును; ఋషులచెంగావి
వలువందు = మునుల కావినస్త్రములందు; ఆసలుమసలు = ఒప్పెను. [ఆసలుమసలు = బుదద
గొనును - అతిశయించును - అని పూర్వరీతిక.]

మూల్యవంతప్రాంతాశ్రమభూము లిందు వర్ణింపబడుచున్నవి. అటు యూపములకొఱకు చెట్లు
కొమ్మలు కొట్టి భద్రపఱుపబడినవి; ఇనుకొదిబ్బలయందుఁ గల బురదగుంటలయొడ్డునఁగల దర్బలు కోయఁ

బడుటచే మొదట్లమాత్రము కనబడుచున్నవి; ధ్వని కలవాటువడిన లేళ్లు బెడరక నిలిచియున్నవి; పిల్ల జాట్లకల బ్రహ్మచారులు చెట్లనీడల నిలిచి యావుదూడలను కాచుచున్నారు; సామగానమున తనకుగలిగిన స్వరసంకయమును చిలక కోకిల నడుచుచున్నది; [అచటి పక్షులును పేదము నభ్యసించినవరుట.] గండు తుమ్మెదల గట్టితాకుడువలన మాచిపూగుత్తలనుండి కారిన తేనె చెట్లకు ఆరంగట్టిన కావిగుడ్డలవయి పడి, మామిడిచిగుళ్ల కాలిని ఆ నస్త్రములకుం గలిగించుచున్నది.

[వలువయందుకు బదులు 'వలువందు' అన్న స్త్రీసమముమీఁది అకారసంధితోఁగూడిన రూపము.] అలం. స్వభావోక్తి.

క. నిర్ధూతపాతకములు హ, నిర్ధూమలతాగ్రలాస్యవిలసనశితా

ధూర్ధములు నిజభజనవి, వర్ధితసుకృతంబు లిచటివాయువు లబలా! 132

టీక. నిర్ధూతపాతకములు=పూర్తిగాఁ దుడిచివేయఁబడిన పాపములు కలవి; హవి.....ధరములు - హవిర్ధూమలతాగ్ర = లతలపంటి హోమధూమములకొనలయొక్క; లాస్యవిలసనశితా = విలాసపునాట్యముయొక్క యభ్యాసముయొక్క; ధూర్ధములు = భారమును వహించునవి - అనగా హోమాగ్నినుండి వెలువడిన పొగల చివటిభాగములు తీగలవలె మీఁదికి, ప్రక్కను వ్యాపించుచుండగా, అవి నాట్యము నభ్యసించుచున్నట్లుండెనని భావము. [హవిర్ధూమ = హోమపుష్పాగ్రయనెడి; లాస్యవిలసన=నాట్యపుచతురత్వమును, ధూర్ధములు=భారమువహించునవి అని పూర్వటీక.] నిజ..... సుకృతంబులు = తమిషు సేవించుటవలన వృద్ధిపొందింపఁబడిన పుణ్యము కలవి.

ఉ. ఓలలితాంగి! యిందు సుఖ ముండు మృకండుకణాదగాధివా

ధూలముఖాతిరి క్తచరితుండు మతంగమహాతపస్వి ని

మ్మాలగళిండు నిర్మలతిగాత్రుడు నిర్మిటలేక్షణుండు ని

ర్వాశ్రయవిభూషణుండు నగు నంబరకేశుఁ డనంగఁ 1 బెంపునన్. 133

టీక. లలితాంగి! = మనోజ్ఞములగు నకయవములకల లోపాముద్రా! మృకండు..... చరితుండు = మృకండువు, కణాదుండు, గాధి, వాధూలుండు మొదలగు మనుల నడవడిని మించిన నడవడి కలవాడు; మతంగమహాతపస్వి = మతంగుఁడను పేరి గొప్ప మని; నిమ్మాలగళిండు = నల్లఁ దనములేని మెడ కలవాడు; నిర్మలతిగాత్రుడు = అడురూపు (నగము) శరీరమున లేనివాడు; నిర్మిటలేక్షణుండు = నొసట (ముఁదప) కన్న లేనివాడు; నిర్వాశ్రయవిభూషణుండు = పాములు నగలుగా లేనివాడు; అంబరకేశుఁడనంగఁ = వ్యోమకేశుఁడగు శివుఁడో యనునట్లు; పెంపునన్ = గొప్పతనమున; ఇందుక; సుఖముండుక=సుఖముగా నివసించుచుండును. అలం. వ్యతిరేకము, ఉత్పేక్ష.

తే. హోమధూమాసితప్రభ నీమహాత్మ్య, నాశ్రమం బొప్పు నీయద్రియంతికమున

వలుదయై మించు నప్పుటవలతివెలది, చంటికడ నంటు మృగనాభిచర్పవోలె.

టీక. హోమధూమాసితప్రభ = హోమమయొక్క పొగచే వైన నల్లని కాంతివలన; ఈయద్రియంతికమునక=ఈ కొండచేరువను; వలుదయై మించు = వట్టువయై ప్రకాశించు; అప్పుంట..... కడక = పంటలు పండించు కేర్పు కల - భూమియను స్త్రీయొక్క చంటిదగ్గఱ; మృగనాభిచర్పవోలె = కస్తురిపూతవలె.

మాల్వవంశము భూమియను స్త్రీయొక్క న్నమువలె ప్రకాశించుచున్నది; అపర్వతముచేరువల గల మతంగాశ్రమము హోమధూమములచే నల్లనికాంతి గల్గి యా న్నముకడ నంటిన (నల్లని) కస్తురి పూతవలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

1. క. బెంపునన్. త. పెంపునన్.

ఉ. భూరితరాభ్రవిభ్రమము పుష్కరరమ్యకరంబు దానల
 త్తీరుచిరంబు సత్వగుణకీర్తితమూర్తియు ¹వాలినాలసం
 హారవిహారకారణము నౌ రఘుకుంజరభర్త మున్ను సం
 చార మొనర్చె నీయచలసానుతలంబున సంబుజాననా!

135

టీక. మాల్వనత్యాసతలమున శ్రీరాముడును, విరుగులరాయడును సంచార మొనర్చిరని యీ పద్యమున శ్లేషమూలమునఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

శ్రీరామునిపక్షమున - భూరితరాభ్రవిభ్రమము = దట్టమైన మేఘమునంటి చక్కదనముకలది - నీలమేఘశ్యామమైనది; పుష్కరరమ్యకరంబు = తామరపూవువలె చక్కనైన హస్తముకలది; దానలత్తీరుచిరంబు = ఈవికలిమిచేఁ బ్రకాశించుచున్నది; సత్వగుణకీర్తితమూర్తియు = మహాపరాక్రమముచేఁ గొనియాడబడిన దేహము కలది; - వాలినాలసంహారవిహారకారణము = వాలియను కోఁతియొక్క నాశన మను విహారమునకుఁ గారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘునాథశ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముడు. [ఇచట 'కుంజరభర్త' - అనుటచే తదనుగుణముగ విశేషణముల చివఱి 'మ'వర్ణకము చేర్చఁబడినది.] గజపక్షమున - భూ...ముము = దట్టమైన మేఘముయొక్క కాంతివంటి కాంతికలది. నల్లనిది; పుష్కర...రంబు = (తొండముయొక్క) (అంగము) చే చక్కనైన తొండముకలది; దాన...రంబు = మదసంపదచేఁ బ్రకాశించుచున్నది. సత్త్వ...మూర్తియు = బలముచేఁ బొగడఁ బడినదియు; వాలి, సాలసంహారవిహారకారణము = మ్రొగ్గి - పూని, వృక్షములను విరిచి నాశనముచేయునట్టి యాటకు కారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘువునంటి (గొప్ప) విరుగులరాజు; [రఘువంశస్థుడైన విరుగులరాజుని పూర్వటీక.] ఈ యచలసానుతలంబున = ఈ కొండచఱియలందు; అంబుజాననా! = పద్మమును బోలిన ముఖముకల లోపాముద్రా! అలం. శ్లేష, ఉదాత్తము.

సీ. పద్మినీపద్మాతపత్రంబు శిథిలపత్రాగ్రమై రాయంచ ²యాశ్రయించె

దాలుస్రవ తేఢినజాలంబుతో ఘోషి పంచలరొంపింగలంచి యాడె

దూరోద్గమద్దావధూమంబు ఘనబుద్ధి నెప్పి లోపాదరింట నిక్కిచూచె

జతరస్థజలము నాసానాళమునఁ బీల్చి సామజం బిరుప్రక్క ³జల్లుకొనియె

తే. సరసిపై నీరు సలసల తెరలె వివిన, సకలవీధులు నిర్వృగోచ్చయములయ్యె

మట్టమధ్యాహ్న మిదిసుధామధురవాణి, యర్హమిచ్చోటఁబథ శ్రమ ⁴మపనయింప.

టీక. మధ్యాహ్న సమయవర్జన మీ పద్యమునఁ గలదు. పద్మినీపద్మాతపత్రంబు = తామర తీగయందలి గొడుగువంటి తామరపూవును; శిథిలపత్రాగ్రమై = సడలిన రెక్కలకొనలుగలదై; [తూట్లుపడిన] తెక్కకొనలుగలది' అని పూర్వటీక] తాలుస్రవ తేఢినజాలంబుతో = దవుడలనుండి కాటు నురుగు తెట్టెలతో; ఘోషి = పంది; పంచలరొంపింగలంచి = ప్రక్కలనున్న మురదను కెలికి; దూరోద్గమద్దావధూమంబు = దూరమున నెగసిన కార్చిచ్చుపొగను; ఘనబుద్ధి = మేఘమును భ్రాంతిచే; నెప్పి = నెమలి; లోపాదరింటి = పొదయొక్క లోపలిభాగమునుండి; జతరస్థజలము = చెఱువులోపలి నీటిని; నాసానాళమున = గొట్టమునంటి తొండముతో; సామజంబు = విరుగు; ఇరుప్రక్క = రెండువైపులను; సరసిపై నీరు = సరస్సువైపున్న నీరు; సలసల తెరలె = సలసల ఉడుకు (కాగు) చుండెను; వివిన, సకలవీధులు = అడవిలోని ప్రదేశము లన్నియు; నిర్వృగోచ్చయములు = చృగముల విజృంభణ - సంచారము లేనివి; [మృగసమూహములు లేనివి అని పూర్వటీక.]

1. చ. నైనవాలినం. 2. చ. యాశ్రమించె. 3. క. ధూమమంబుద-చ. ధూమంబుఘన-4. చ. జల్లి. 5. చ. శ. ర. శ్రమంబుచ.

సుధామధురవాణి! = అమృతమువలె మధురములైన మాటలు కలదానా! పృథ్వీమము = దారి బడలిక; అపసయింపజే = పోగొట్టుటను. అలం. స్వభావోక్తి.

వ. అనుచు సభార్యుండై వింధ్యాహార్యస్తంభయితోసంతాపరోగంబున నిగిడి చని.

టీక. సభార్యుండై = భార్యతో కూడుకొని; వింధ్యాహార్యస్తంభయిత = అడ్డులేకుండ వింధ్యము సరికట్టినవాడు - అగస్త్యుడు; సంతాపరోగంబున = విచారవృత్తితో; నిగిడి = వేగిరపడి.

క. నటనోద్భటుఁడైనమహానటుని జటాజూటమురిలినం దొరంగు మరు

త్కటకనది యిది యచుచుఁ జని, యటగనియెన్ దుంగభద్ర¹నభుముఖముద్రన్.

టీక. నటనోద్భటుఁడైన = నాట్యమొనర్చుటయును గొప్పవాడైన; మహానటుని = మహా నటుడైన శివుని; జటాజూటము = కవర్తము; ఊరిలిన = పీడగా; తొరంగు = స్రవించునట్టి; మరుత్కటకనది = ఆకాశగంగ; అభుముఖముద్రన్ = పాపములనోటికి ముద్ర-తాళమైనదానిని - పాప ములను సకింపజేయుదానిని; తుంగభద్రన్, కనియెన్.

శా. గంగాసంగమ విచ్ఛగించునె మదిన్ గావేరి దేవేరిగా

నంగీకార మొనర్చునే యమునతో నానందముం బొందునే!

రంగత్తుంగతరంగహస్తముల నారత్నాకరేంద్రుండు నీ

యంగం బంటి సుఖించునేని గుణభద్రా! తుంగభద్రానదీ!

139

టీక. గంగాసంగమమున్ = గంగానదిపొందును; దేవేరిగా = పుట్టపుదేవిగా - భార్యగా; రంగత్.....ములన్ = చలించుచున్న ఎత్తయిన అలలనెడి చేతులతో; ఆ రత్నాకరేంద్రుండు = సముద్రరాజు; గుణభద్రా! = మంచిగుణములు కలదానా! (ఇచటి 4-వ పాదమునపుత్రయలి) అలం. అనుప్రాసము.

క. ఓపు భూపరిధిం గల, యాపగ లవి బాహ్యతాప మాపగ; నీవే

యోపుదుగా యంతర్గత, తాపత్రయ మడఁప నోయుగన్వస్త హిళా!

140

టీక. ఓపు = సహించును; భూపరిధిం, గల = భూమండలమందున్న; అపగలు = నదులు; బాహ్యతాపము = బయటికిఁజెలియు వేడిమిని; అంతర్గత తాపత్రయము = లోపలి తాపములగు ఆధ్యాత్మిక - ఆధిదైవిక - ఆధిభౌతికము లను మూడింటిని; ఓ యుగన్వస్త హిళా! = సముద్రునకు భార్యవగు నో తుంగభద్రా!

చ. అని కొనియాడి యన్నది మహావినయంబునఁ దీగ్ధమాడి బో

రన భవరోగజాడ్యములు గ్రాగఁ దడుజ్జ్వలకస్పృరాజ్ఞగం

భసితమా రసౌషధముఁ ద్రావి తటస్థితపూజ్యపూజనం

బు నడవె గాళికావిరహభూరివిషాదము సాద మొందగన్.

141

టీక. అన్నదిన్ = ఆయెటియందు; మహావినయమంబునన్ = గొప్పనియమముతో; తీగ్ధమాడి = స్నానముచేసి; బోరనన్ = వేగముగా; భవరోగజాడ్యములు = పుట్టుక యను రోగమువలని మౌఢ్యములు; గ్రాగన్ = కాలిపోగా - నశించగా; తడుజ్జ్వల.....నిచితమా = ఆ నదియందలి బంగారు తామరపూల పరిమళముతోఁ గూడిన; రసౌషధముఁ ద్రావి = జలరూపమైన మందు త్రాగి; తటస్థితపూజ్యపూజనంబు = ఒడ్డుననున్న పూజించదగినవారి పూజను; నడవెన్ = జరిపెను; గాళికా... విషాదము = కాళిగంగయును విడుచుటవలనఁ గల్గిన గొప్ప విచారము; సాద మొందగన్ = నశించిపోగా.

1. క. సంభృతానురాగంబున. చ. సంతాపరోగంబున. 2. చ. నఖ. 3. క. ఓపును. చ. ఓపున్.

రోగముచే బాధపడువారికి బౌషధముల్లే జన్మదుఃఖముచే బాధపడువారికి ఈ నదీజలము దుఃఖమును పోగొట్టి యానందమును కల్పించునని భావము అలం. రూపకము.

వ. ఇవ్విధంబునఁ ద్రిభువనపవిత్రీకరణసమర్థచరిత్రం బగు చ ముద్ధదధికశత్రుంబున¹ ససతీ ఛాత్రుండై యుచితకృత్యంబు లాచరించి యా² సీవారముష్టింపచుండు తద్వారి పూరంబు వినిగ్గమించి మించుబోడియుం దానును బంచాక్షరీగుహాహార్యక్షం బగు విరూపాక్షు నుక్షధ్వజు దాక్షాయణీవిభు వళక్షమయూఖరేఖామకుటు భ్రుకుటిమాత్ర విద్రావితత్రిపురనికాటు హేమకూటనివాసు వాసుకివలయు వలయు తెఱంగునఁ బ్రస్తుతించి సమస్తకలుషనిరసన లలితమూర్తియై చనిచని ముందట నమందమణికందళసంధి³ హదంతరంబయి మహీమందగమనకేళికంసు కంబునుంబోలె నుత్తాలంబగు స్వామిశైలంబు నధిరోహణంబుచేసి⁴ యక్కుధర మ్మునందు.

142

టీక. త్రిభువన...చరిత్రంబు = మూడు లోకములను పవిత్రములుగఁ జేయఁదగిన ప్రవర్తన కలది; [స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళము లని లోకములు మూడు] ఉదధికశత్రుంబున¹ = సముద్రునకు భార్యయగు నా నదియందు, ససతీఛాత్రుండై = భార్యతోను, శిష్యులతోను కూడుకొన్నవాడై; ఉచితకృత్యంబులు = స్నాన, సుధ్యావ్యసనహేమంబులు; ఆచరించి = చేసి; ఆ సీవారముష్టింపచుండు = పిడికెడు నెవ్వరిధాన్యమును మాత్రము వండి తినువాడు - ఋషి - ఆగస్త్యుడు; [ఇచట ముద్రిత ప్రతిలో 'సీవారముష్టిం బంచవారంబులుండి' అనియున్నది; దాని టీక 'సీవారముష్టి' = పిడికెడు నివ్వరిధాన్యము నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత; పంచవారంబులు = ఐదు వారములు - నలవది దినములు' అని యున్నది.] తద్వారిపూరంబు = ఆ సీటిప్రవాహమును; వినిగ్గమించి = దాటి (ఆయేటిని దాటి; మించుబోడియుం = వనితయు - భార్యయు; పంచాక్షరీగుహాహార్యక్షంబు = 'ఓం నమ శ్శివాయ' అను పంచాక్షరీమంత్రమును గుహకు సింహమైనవాడు; విరూపాక్షుం = మూడు కన్నులు కలవానిని; ఉక్షధ్వజుం = పృథభము కేతనముగాఁ గలవానిని; దాక్షాయణీవిభుం = దక్షుని పుత్రికయగు సతీదేవికి భర్త యైనవానిని; వళక్షమయూఖరేఖామకుటుం = చంద్రరేఖ కిరీటముగాఁ గలవానిని; భ్రుకుటి.....నికాటుం = బొమముడిమాత్రముచేతనే ఓడింపఁబడిన త్రిపురరాక్షసులు కలవానిని; హేమకూటనివాసుం = హేమకూటపర్వతమున నివసించువానిని; వాసుకివలయుం = నర్మరాజు కంకణముగాఁ గలవానిని; వలయు తెఱంగులం = తగినరీతుల; సమస్త...మూర్తియై = ఎల్ల పాపములను తొలగించుకొనుటచేత ఇంచైన ఆకారము కలవాడై; ముందట = ఎదుట, అమంద... దంతరంబు = ఎక్కువైన మణుల యంతరముల సమూహముచే ఎచ్చుతగ్గులు కలిగినది (మిట్టపల్లములు కలది); మహీకంబునుంబోలెం = భూమియను స్త్రీయొక్క అటబంటివలె; ఉత్తాలంబగు = ఉన్నతమైన; స్వామిశైలంబును = కుమారస్వామియన్న కొండను; అధిరోహణంబుచేసి = ఎక్కి; అక్కుధరమ్మునందుం = ఆ కొండయందు.

క. షణ్ముఖు శిఖసంతప్తహి, గణ్డయనిభవర్ణః గేకిరాడ్ధ్వజుః గౌలిచణ్

షాణ్మాతురుఁ దపసి తురా, షాణ్ముఖసుఖదప్రభావు సతియుం దాసున్.

143

టీక. షణ్ముఖుం = అఱు ముఖములు కల కుమారస్వామిని; శిఖసంతప్తహిగణ్డయనిభవర్ణుం = అగ్నియందు వుటము పెట్టఁబడిన బంగారుయొక్క కాంతివంటి చాయ కలవానిని; కేకిరాడ్ధ్వజుం =

1. చ. సచ్చాత్రుండై. 2. క. సీవారముష్టింబంచ వారంబులుండి. 3. సీవారముష్టింపచవారంబు. 4. చ. కుధరంబునందు.

నెమిలిరాజు టెక్కిమునందుఁ గలవానిని; హెచ్చాతురుఁ=ఆర్ధరు తల్లులు కలవానిని; తపసి=అగస్త్యుడు; తురాహ... ప్రభావుఁ = ఇంద్రునికి ముఖము కలిగించు మహిమ కలవానిని; కొలిచెఁ = నేనించెను. [ఇచట 'తపసి తురా...ప్రభావుఁ = మునులు, దేవేంద్రుడు మొదలగువారికి ముఖము నిచ్చునట్టి మహిమకలవానిని'-అని పూర్వటీకలో కర్తయైన తపసిశబ్దము తురాహణ్ణుఖ - అనుననుష్ట పదముతోఁ జేర్చబడి, తదనుకూలముగ నర్థము వ్రాయబడినది.]

క. కొలిచి నుతించెఁ గ్రొంచా, చలవిదళననిపుణ బాహుసారఁ గుమారుఁ

గలశసుతుండుం బలుకుల, మొలకలు పుష్పి¹హారములచెలు వొసంగన్. 144

టీక. క్రొంచా.....సారఁ = క్రొంచవర్షమును భేదించుటయందు నున్నమైన బాహు బలము కలవానిని; కలశసుతుండుఁ = అగస్త్యుడును; పలుకుల మొలకలు = మృదువులగు మాటలు; పుష్పిహారముల చెలువు = పూవులకానుకల యందమును; ఒసంగన్ = కలిగిపంగా; నుతించెఁ = స్తోత్రముచేసి ఆలం. ఉపమ.

సీ. కావు కా వనుట రక్కసులమూకనెకాని ననిచె నీయొడ సింహనాదవిహృతి

పొత్తులు తొలువేలుపులగంటులనెకాని హత్తై నీమేన వజ్రాంగిజోడు

వనవల్పు దైత్యుల ప్రయ్యుగుండెనెకాని నినుఁ గప్పె వీరచందనపుదావి

యంగుళీచర్మణం బసురులందునెకాని గెలుపుచిందము మోవి నిలిచె సీకు

తే. నీవు తలమావి వీడని నినువునయను, నాడె జేజేల దళవాయి నాయకరపుఁ

బట్టమున నిల్చి తారకుఁ గిట్టి ప్రాధ, తరగణక్రీడ యొనరించు² మహాత్మ! 145

టీక. ఈ వద్యమున అగస్త్యుడు సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని నుతించుచున్నాడు. మహాత్మ! కావు, కపివనుట = కావు, కావుమని యఱచుట, రక్షింపుము, రక్షింపుమని వేడుకొనుట; [కావు కావుమనుట కిది స్వతంత్ర ప్రయోగము. అది శ్లేషమును అనుగూఢము.] రక్కసుల మూకనె కాని=రాక్షసుల గుంపునందే కాని; సింహనాదవిహృతి = సింహనాదముయొక్క విహారము. ననిచెఁ = అతిశయించెను. రక్కసుల సీచక్వము, కుమారునిమహత్త్వము ఇందు వ్యక్తము. వారు కావుకావని శిశువుల వలె యెడ్చుదురు కాని, నీవు సింహనాదమును జేయుదువని భావము. ఈ వ్యతిరేకము నాల్గుపాదము లందును గమనింపఁదగినది.

పొత్తులు = బిడ్డల ప్రక్కల వేయు మెత్తనిగుడ్డలు; తొలువేలుపుల = రాక్షసులయొక్క; గంటులనెకాని = గాయపుఁదూఁట్టయందే కాని నీమేనన్ = నీదేహమున; వజ్రాంగిజోడు = వజ్ర మయకవచము; హత్తై = అంటెను. వనవల్పు = వనవలపు - వనకంపు; దైత్యుల ప్రయ్యుగుండెనె కాని = చీలిన రాక్షసులవక్షోస్థలములందే కాని; వీరచందనపుదావి = వీరలు పూసికొను ఎఱుచందనపుఁ బరిమళము; నిఁక, కప్పెన్ = నీయందు వ్యాపించెను. అంగుళీచర్మణంబు = వ్రేళ్లను చీకుట; ఆసురు లందునెకాని = రాక్షసులందే కాని; సీకున్, మోవిన్ = పెదవిపై; గెలుపుచిందము = జయశంఖము; నిలిచెన్; తల...నాడె = తలను కప్పియున్న మోవి కూడ డొడని శిశుప్రాయమునందే - పుట్టిన వెంటనే; జేజేల = దేవతలయొక్క; దళవాయి నాయకరపుఁబట్టమునన్ = సేనాధిపతులకు నాయకుడగు పట్టమును గట్టుకొను నధికారమున; కిట్టి = సమీపించి, ప్రాధ.....క్రీడ = మిక్కిలి నేర్పుగల యుద్ధమునెడ నాట.

కుమారస్వామి శిశువై యున్నపుడు 'కావు కావు' మని యఱచుచు, పొత్తిగుడ్డలపైఁ బరుంచుచు, వనవానన కొట్టుచు, వ్రేళ్ల చీకుచు, అటలాడుకొనుచు నుండవలసియున్నది. విలయన-ఇట్లుండుట శిశువులకు సహజము. కాని యికఁడట్లుండక, అడుటకు బదులు తారకాసురునితో యుద్ధముచేసి, తనకు

ఊడవలసినవాని నన్నిటిని ఓడిపోయిన పగతుర కొనకెను. కాఁగా వారు 'రక్షింపు'మని అఱచుచు, గాయములకు గుడ్డలు కట్టుకొని, వసకంపు (మెదడుకంపు) కొట్టుకొనుచు, వ్రేళ్లకఱచుకొనుచు నుండిరి. కుమారస్వామి సింహనాదమునర్పుచు, వజ్రకవచము ధరించి, చందనపుఁబరిమళము గుబులుకొనగా జయశంఖమును పూరించెను; దేవసేనకు సర్వాధికారపదవి నొందెను. అలా. పరిసంఖ్య, వ్యతిరేకము.

ఆ. అహితగోత్రహృద్యధారోపకృతి సీదు, శక్తి కుగ్రబాహుశక్తికేదగు

¹ఘనవివృద్ధి బేర్చి గర్వింతుటలు నీదు, శిఖకి సత్ప్రతాపశిఖకి నమరు. 146

టీక. అహిత.....కృతి = శత్రువులవంశమునకు మనోవృధను కలుగఁజేయునట్టి పని; శత్రువైన (క్రొంచ) పర్వతమునకు మనోవృధను కలిగించు బాణవ్యాపారము; నీదుశక్తికే = నీయా యుధమగు శక్తికి; కుగ్రబాహుశక్తికే = భయముగొల్పు భుజబలమునకు; తగుకే = తగియుండుచు. ఘనవివృద్ధి = మేఘములయొక్క సమృద్ధిచేత, అధికముగా విజృంభించుటచేతను; పేర్చి = అతి శయించి; నీదుశిఖకి = నీ (వాహనమైన) నెమలికిని; సత్ప్రతాపశిఖకి = గొప్పప్రతాపమునెడి యగ్నికిని, అమరుకే = తగును.

కుమారుని యాయుధము శత్రువులను నశింపఁజేయఁగా భుజబలము క్రొంచమును భేదించెను; అతని వాహనము మేఘములఁజూచి అతిశయింపఁగా, ప్రతాపము ఇతరుల విజృంభణమును చూచి అతి శయించును. అలం. శ్లేషము, తుల్యయోగిత.

వ. అని యమ్మనికులచక్రవర్తి వెంశీయుం గార్తికేయం దాశ్రితార్తిహరుం డని యును, శిరపణభవుండు పరమపుష్కపవణం డనియును, మహాసేనుండు దీనజనమందారుం డని యును, శశ్వద్బాలుండు కృపావిశాలం డనియును, షడా ననుండు కీడుపలసఁ బాచి ²ప్రాచు ప్రోడ యనియును, నీలదంష్ట్రుండు జయశ్రీ లాభంబులకు మూలం బనియును, గాంగేయుండు ³ముంగిటివెన్ని ధానం బని యును, కుక్కుటధ్వజండు మ్రొక్కుటకుం దగిన వేల్పునియును, బ్రహ్మగర్భుండు నిర్భరబ్రహ్మవిద్యోపదేశదేశికుం డనియును, విశాఖుండు కుశాగ్రణధి యని యును, సుబ్రహ్మణ్యం డదభ్రగుణరత్న ⁴ఖని యనియును, శిఖవాహనుండు సాధు సఖుం డనియును, పార్వతీనందనుండు సచ్చిదానందం డనియును, బాహు లేయుండు మోహమహీధరప్రహ్లాద మేఘోపాహుం డనియును, తారకారాతి యకారణసుకృతి యనియును, శక్తిధరుండు భుక్తిముక్తికరుం డనియును, స్వామి యోగజ్ఞేమభూమి యనియును, స్కందండు జగత్సందోహోపనసంస్కందం డనియును, క్రొంచదారణుండు పంచాననాపరావతారుం డనియును, గుహుండు నిరవగ్రహశుభావహుం డనియును, గుమారుం డమరచమూసముద్ధరణ నిర్వి కారుం డనియును, మాణ్డాతురుండు తురామాణ్డాఖనుఖప్రదం డనియును, బ్రహ్మ దరసనిమగ్న ⁷మనస్కుండై యగ్నిభవుం బ్రణుతించి, యసాదంబగు తదీయ ప్రసాదంబు వడసి, కలిపయదినంబు లుచితగతిం గడపి తద్విరచిత మహాస్కంద గ్రంథసందర్భాబునం బూర్వభాగంబు విని తదాశయావబోధనుధాధునీవిని మజ్జనంబునం గాశీవియోగజనితశ్లేశంబుఁ దీసివైచి యందలి యుత్తరభాగంబున.

1. చ. ఘనకవృద్ధి. 2. చ. ప్రాచుటకు. 3. చ. (ముంగిటి - లేదు.) 4. చ. నిధి. 5. చ. నందంబు. 6. చ. వాహనుండు. 7. చ. మనస్కుండు.

టీక. అమ్మనికులచక్రవర్తి = గొప్పముని-అగస్త్యుడు; కాన్తిలేమందు = కృత్తికలగుమారుడు; ఆశ్రితార్తిహరుడు = ఆశ్రయించినవారి బాధలను సోగొట్టువాడు; శరణభవుడు = రెల్లుఅడవియందు పుట్టినవాడు; పరమపురుషార్థప్రణుండు = మోక్షసత్త్వం; మహాసేనుండు = గొప్ప నైస్యము కలవాడు; దీన...రుండు = దీనులకు కల్పనృత్యమగువాడు; శశ్వద్బాలుండు = ఎల్లపుడును బాలువాడు; నుండువాడు; పడననుండు = అటు ముఖములు కలవాడు; పాచి = తప్పించి; ప్రోడ = డుగ నుండువాడు; పడననుండు = అటు ముఖములు కలవాడు; జయశ్రీలాభంబులకు = జయమునకు, సుంపదకును; గాంగేయుండు = గంగకొడుగు; ముంగిటి పెన్నిధానము = ఇంటిముంగిటనున్న పెద్దనిధి; కుక్కుటధ్వజుండు = నెమలి ధ్వజముగాఁ గలవాడు; బ్రహ్మగర్భుండు = శివుపుత్రుడు, సిగ్గుర..... దేశికుండు = మేలైన బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించుగురువు; విశాఖుండు = విశాఖానందత్రయమున పుట్టినవాడు; నుబ్రహ్మణ్యుండు = గొప్ప బ్రహ్మభావము కలవాడు; అదభ్రగుణరత్నభిని = గొప్పరత్నములవంటిగుణములకు గని; శిఖివాహనుండు = నెమలి వాహనముగాఁ గలవాడు; సాధుసఖుండు = మంచివారికి మిత్రుడు; బాహులేయుండు = బహుమాతలకు పుత్రుడు; మోహ...చ హండు = ఆశానమనెడి కొండలసమాహమునకు ఇంద్రుడు; తారకారాతి = తారకజైరి, అరారణ్యుని = కారణము లేకయే సత్కార్యములుచేయువాడు; శక్తిధరుండు = శక్తి యను నాయుధమును ధరించినవాడు; భుక్తిముక్తి కరుండు = భోగ, మోక్షములను కలుగఁజేయువాడు స్వామి = కుమారస్వామి; యోగక్షేమభూమి = ఆపూర్వవస్తువులకును, మేలికిని స్థానము; స్కందుండు = శత్రువులను శిక్షింపఁజేయువాడు బగ... స్పందుండు = లోకములను రక్షించుటయందు స్థిరుడు; ప్రాచ దారణుండు = ప్రాచర్యతమును భేదించినవాడు; పంచ.....తారుండు = శివుని మాటురూపు గుహుండు = స్వసేనాశ్రయిండు; నిరవగ్రహశుభావహుండు = కఠవులేని - కొఱతలేని శుభముల నిచ్చువాడు; కుమారుండు = ఎల్లపుడును శిశువుగా నుండువాడు; అమర.....నిర్వికారుండు = దేవసేనల నాధునిచుటయందు వికారము పొందనివాడు; హస్తాతురుండు = ఆర్థులు తల్లులు కలవాడు; తురాహణ్యభునుభుప్రదుండు = ఇంద్రుడు మొదలగువారికి సుఖమును కలుగఁజేయువాడు; ప్రపదరసనిమగ్నమనస్కుండై = సంతోషమున మునిగిన మనస్సు కలవాడయి; అగ్నిభవుక్ = అగ్నిపుత్రుడైన [అగ్నిభార్యలగు పుత్రకృత్తికలను కుమారస్వామికిఁ దల్లులు కాన అగ్ని తండ్రి యగును.] కుమారస్వామిని; ప్రణవించి = స్తుతించి; అసాదంబు = నాశము లేనిది; తదియప్రసాదంబు = అతని (కుమారుని) యనుగ్రహమును; కలిపయదివ సంబులు = శాశ్వత నిరంజనము; తద్రచిత.....ర్థంబున = అతనిచే కూర్చబడిన గొప్ప స్వామివలన గ్రంథమునందు; పూర్వభాగంబు = మొదటిభాగమును; తదాశ.....నంబున = దాని యర్థమును తెలిసికొనుట యను అమృతప్రవాహమున మునుగుటచే-ఇంచిన యా కథను వినుటవలన; కాశీ.....క్షేత్రంబును = కాశిని విడుచుటవలనఁ గలిగిన దుఃఖమును; ఉత్తరభాగంబున = అపై (రెండవ) భాగమందు.

సీ. మిన్నేటిపాటియుఁ బెన్నయున్నతియు విపాశవానియుఁ జగద్రభాగచేగ
యను శరాసతిభూతియును వేత్రవతిచరిత్రము బాహుదయుదారతయును గృష్ణ
వేణి యగణ్యాభివృద్ధియుఁ గావేరీవియుఁ గపిశలీలావిభవము
వంజీమంజువారై వ్యభవంబును భవనాశనిక్షేపనిర్వామకృతియుఁ

తే. దుంగభద్రప్రసంగముత్తుంగభద్రరాజి రాజిల్లు గౌతమియోజ మఱియు
వార్త కెక్కిన తీర్థప్రసరనములు, స్వామి వినిపించె వింధ్యసంస్తంభయితకు.148

టీక. మిన్నేటిపాటియు = గంగానది ప్రమాణమును; పెన్నయున్నతి = పెన్నగౌరవము, విపాశవానియు = విపాశానది మేలిమియు; చేగయును = సత్తయు-శ్రేష్ఠత్వమును; భూతియును = సంపదయును; చరిత్రము = నడవడి; ఉదారతయును = ఘనతయును; కృష్ణ...వృద్ధియును = కృష్ణానది యొక్క లెక్కలేని పెంపును; తీవి = బాగు(దిర్ఘ); లీలాభవము = విలాససంపద; మంజువారై వ్యభ

వరబులు = మధురమైన జలసమృద్ధిని; క్లేశనిర్నామకృతియై = క్లేశములపేరు లేకుండ జేయుట యును; ప్రసంగము = ప్రస్తావము; ఉత్తుంగభద్రరాజీ, రాజిల్లు = అధికమైన శుభముల పరంపరచే బ్రకాశించు; గౌతమియోజ్ = గౌదావరినిధమును; వార్తకెక్కిన = ప్రసిద్ధికెక్కిన; తీర్థప్రవర్తనములు = తీర్థముల చరిత్రములు; స్వామి = కుమారుడు; వింధ్యసంస్తంభయతక = వింధ్యపర్వతము నణచినయగ స్త్యునికీ; వినిపించెన్.

క. ఆశుంభజాతో మఱియుం, గేకిధ్వజుఁ డనియె మానికేసరి! విను మిం
కే కథ వినియెదు సకలము, నీ కేకిఁగించితి నెకా ధునీచరితంబుల్. 149

టీక. శంభజాతో = అగస్త్యునితో; కేకిధ్వజుడు = కుమారస్వామి; మానికేసరి! = ముని శ్రేష్ఠుడా! ధునీచరితంబుల్ = నదులచరిత్రములను.

క. ఈగంగాదికతీర్థము, లీగంగా నీవు తమ సమిద్ధాంబువులక
దోగెడువారల గనగఁగ, గ్రాగెడు సంగాంసింధుకల్లాలములన్. 150

టీక. ఈ గంగాదికతీర్థములు = గంగ మొదలైన మీది తీర్థములు; తమ సమిద్ధాంబువులక = మిక్కిలి పవిత్రములైన తమ జలములయందు; దోగెడువారలక = మునుగువారిని; గనగఁగ్రాగెడు = గనగనమండుచున్న; అంగాంసింధుకల్లాలములక = నిప్పుబడియులయందు; ఈగంగానీవు = మునుగ నీయవు - అనగా గంగాది తీర్థములందు మునుగువారికి నరకలాకములొని నిప్పుబెట్టలా మునిగి బాధ పడవలసిన యనరము లేదని భావము. ఈ మీది తీర్థములందు మునుగువారికి పుణ్యము కల్గును. ఆలం. పర్యాయోక్తము.

క. వివిధక్షేత్రచరిత్రలు, వివిధసుపర్వానుభావవిలసనములుఁ దీ
ర్థవిశేషశ్రవణముతటిక, జెవిఁ జవి యొసఁగెనే విశిష్టచిచారా! 151

టీక. వివిధ.....నములు = పెక్కు విధములైన దేవతాప్రభావవిలాసములు; చవి=రుచి; విశిష్టచారా! = ఉత్తమాచారము కల మునీ!

చ. అనుడు నగస్త్యుఁ డిట్లనియె హైమవతీసుతుతోడఁ దోడి స
న్దును లలరంగ నోయనఘమూర్తి! సమస్తముఁ గ్రిందుచేసి మిం
చిన బలువేల్పుఁ దీర్థమును తేత్రము నొక్కెడఁ గూడియుండెనే
ని నిరుపమాదృతిం దెలిపి నీవు మముం గరుణింపఁగాఁదగున్. 152

టీక. హైమవతీసుతుతోడక = హిమవంతుని పుత్రికయగు పార్వతి యొక్క పుత్రునితో; తోడినస్తులు = తనతోఁగూడ వచ్చిన గొప్పమునులు; అలరంగక = సంతోషింపఁగా; క్రిందుచేసి = తక్కువచేసి - అతిక్రమించి; బలువేల్పు = గొప్పదేవత; ఒక్కెడక = ఒక్కచోట; నిరుపమాదృతిక = సాటిలేని యాదరముతో.

క. అని పలుకు కలశభవముఖ, మునిజనముల ప్రశ్నవాక్యములు విని పురభి
త్తనయుఁడు తత్త్రివిధము నొక్కనెలం గుమికూడి యునికీ గనజాలమికిన్. 153

టీక. కలశ.....ముల = అగస్త్యుఁడు మొదలుగాఁగల మునులయొక్క, పురభిత్తనయుఁడు = త్రిపురసంహారియగు శివునికీ పుత్రుఁడు; ఒక్కనెలక = ఒక్కచోటనే; గుమికూడి = చేరి, ఉనికిక = ఉండుటను.

1. చ. పరికితిన. 2. చ. (దిక - లేదు). 3. చ. సుపర్వా. 3. చ. మాకృతిం. 4. శ. ర. సెలన. చ. నేల.

వ. మహూర్తమాత్ర విచారణోలాభానాశస్వాంతంధై¹యా యాశ్రమవిశ్రాంతి
తులంగూర్చి యిట్లుచేయె. 154

టీక. మహూర్త.....స్వాంతంధై = తుల్యకాలము అంతాచన యనెడి యయ్యా
లయం దూగుచున్న మనస్సు కలవాడై - అంతాచనవలన నిలగడలేని మనస్సు కలవాడై; ఆయాశ్రమ
విశ్రాంతితులంగూర్చి = ఆ మహార్తులతో.

క. ఏతత్త్రితయము నొకచో, భూతలమున మేళించి పొగడొందుట మ
చ్చేతోగతిఁ దోచదు సము, పేణాశ్రుతి ముగుసకుఁజేసి భమునుబోలెన్. 155

టీక. ఏతత్త్రితయమున్ = ఈ మూటిని; మేళించి, పొగడొందుట = కలిసి, పేరుపడి
యందుట; మచ్చేతోగతిఁ = నామనోమార్గమందు - మనస్సున; సమున్ = సముత్తిఁ = అవరణ
(కప్ప); తోఁ గూడిన యద్దమందు; ఇభమునుబోలెన్ = ఏమిగునలె, తోచదు.

అద్దమునకు మూత లేనపు డెంత చిన్నవస్తువైన నాదు ప్రతిఫలించును; మూత యున్నపుడు
ఏమిగుంత పెద్ద జంతువైన నందు కనబడదు. అలా. ఉపమ.

తే. చిత్త మాశ్చర్యరసమున బొత్తిలంగ, జేయు నీప్రశ్న ముఖికోజ్జేయుచేత
నిందుధరుచేత పారుచేత నెఱుంగవలయు, గండు పోదమని మునులార! గజతగిరికి.

టీక. చిత్తము = మనస్సును; ఆశ్చర్యరసమున్ = ఆశ్చర్యమును ప్రవమున; బొత్తిలంగ
జేయు = తడియనట్లు చేయు - మనస్సును హత్తుకొనఁజేయు; అక్షికోజ్జేయుచేత = (మూడవ)
కన్న అయింధముగాఁ గల శివునివలన; ఇందుధరుచేత = చంద్రుని ధరించినవానిచేత - శివునివలన;
(పంచమ్యర్థమున తృతీయ) రజతగిరికి = కైలాసపర్వతమునకు, పోదము; రండు.

క. పాడమిన సందేహంబుల, జడిసిన మందేహంబులం బ్రసన్నులఁ జేయన్
మృదునకుఁ బని గావున మన, మడిగిన యర్థంబు నతఁడ యాదేశించున. 157

టీక. పాడమిన = కలిగిన; సందేహంబులన్ = సందేహములచేత; జడిసిన = చరించిన;
మందేహంబులన్ = నిదానము చెడినవారిని; ప్రసన్నులన్ = విశ్రాంతమునొందినవారినిగా; మృదునకున్ =
శివునకు; ఆదేశించున్ = ఉపదేశించును - తెలియఁజేయును.

క. అని కృతనిశ్చయమతి న, మ్మునులం గొని రజతశైలమున కేగఁదలం
చిన గుహలఁ బొగడెడుక్రియ బోరన మ్రోసె బ్రయాణభేరి ప్రసభారభటిన్.

టీక. కృతనిశ్చయమతిన్ = నిశ్చయించబడిన మనస్సుతో; బోరనన్ = వేగముగా; ప్రసభార
భటిన్ = ఎక్కువ ధ్వనితో. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఆసమయంబునన్ ధృతనిజాయుధు లాదృతభూషణుల్ మహా
ల్లాసలసన్నుఖుల్ వివిధలాంఛనలక్షితు లాసురాన్వయ
త్రాసకరుల్ విమానగులు దైవతవీరులు తారకారివె
న్దోసలమ్రొల నీల్చి రొకముప్పదికోటులు మూడుకోటులున్. 159

టీక. ధృతనిజాయుధులు = ధరించబడిన తమతమ ఆయుధములు కలవారు; ఆదృతభూష
ణుల్ = అదరించబడిన - ధరించబడిన నగలు కలవారు; మహాల్లాసముఖుల్ = గొప్ప సంతో
షముతోఁగూడిన (వికసించిన) ముఖములు కలవారు; వివిధలాంఛనలక్షితులు = పెక్కు విధముల
చిహ్నములతోఁ గూడినవారు; అసురాన్వయత్రాసకరుల్ = రాక్షసుల వంశమునకు భయముగొల్పు

1. యావాన్త. ట. యక్రాంతమాత్ర.

వారు; విమానగులు = విమానములవై నున్నవారు; దైవతనీరులు = దేవతనీరులు; తారకారి పెచ్చోసల మ్రోలక్ = కుమారస్వామి మొగసాలయెడుటను; నిల్పిరి.

మ. పనిత ప్రక్రియ నల్లెఱంగు లెసంగఁ బ్రస్థాననైపథ్యశో
భనముం నైకొని బ్రహ్మగర్భుడు వహత్పల్కాణకల్పాణమై
ఘనగర్జన్ ¹సకిలించువాపురము నెక్కంబోవుచో బర్హె సుం
జనితాశాకరికర్ణసంజ్వరభ రాంచత్కంచుకీధాన్వనముల్.

160

టీక. పనిత ప్రక్రియ = పొగడబడిన (గొప్ప) విధము; నల్లెఱంగులు, ఎసంగఁ = నాల్గు దిక్కులను వ్యాపింపఁగా; ప్రస్థాననైపథ్యశోభనముఁ = ప్రసూనమునకుఁ దగిన వస్త్రాభరణాదులను; బ్రహ్మగర్భుడు = శివునిపుత్రుడు - కుమారస్వామి; వహత్పల్కాణకల్పాణమై = మోయుచున్న జీనిచేత మేలయినదై; ఘనగర్జన్ = మేఘగర్జనతో - గొప్పధ్వనితో; వాపురముఁ - వారువమును - వాహనమును; సంజని.....ధాన్వనముల్ = పుట్టిన - దిగ్గజముల కర్ణములను బాధించు (బ్రద్దలు చేయు) కంచుకులయొక్క అఱుపులు; పర్హె = వ్యాపించినవి.

సీ. ఆటకు మెచ్చి బలారి యీ గొను మరుత్పల మిది యన బర్హభార మమర
హారు గుత్తుకనకాక శిరసున బోలఁ దాల్చిన జటాచ్ఛటలీల శిఖ వెలుంగ
క్షీతి శిరోభూషావిశేషన్రితికి బాల్పడు పడియచ్చుల ట్లడుగులు దగ
ధాతృవాహనభుక్తి దా నభ్యసేవ బినము మ్రొంగుభంగి దప్తఫణి గ్రాలఁ
తే. గంతగంభీరనినదంబు ఖచరయువతి, గానవిద్యకు పడ్డసంధాన మొసంగ
నెసంగు దెలికన్ను గోనల యెక్కిరింత, నెక్కె బలుకొండఁ దూటువోనేయుమేటి.

టీక. బలారి = ఇంద్రుడు; ఈగొను = ఈయఁగా, గ్రహించు; మరుత్పలము = వాయుఫలము- ఇంద్రధనుస్సు; [మరుత్పలము = దేవతలవలని లాభము అని పూర్వటిక. అది తప్ప.] బర్హభారము, అమరఁ = పింఛము ప్రకాశింపఁగా; హరుఁ = శివుని; కుత్తుకనకాక = కంతముచేతచే కాక; శిరసునఁ = శిరస్సుచేతనుకూడ; తాల్చిన = ధరించిన; జటాచ్ఛటలీలఁ = జడలగుంపువలె; శిఖ, వెలుంగఁ = జూట్టు, ప్రకాశింపఁగా; [శివుడు నీలకంఠుడు, నెమలియు నీలకంఠము-ఆ నీలశత్రువు మే కాక జటిలత్వము కూడ శివ, మయూరములకు సామాన్యధర్మమని యర్థము.] క్షీతి... ..న్రితికిఁ = భూమియొక్క శిరోభూషణవిశేషములను నిర్మించుటకు; పాల్పడు = పూనుకొనునట్టి-విర్పణుపఁబడునట్టి; పడియచ్చులట్లు = కరువులవలె - ముద్రసాధనములవలె; తగఁ = ఒప్పి యుండఁగా; ధాతృవాహన భుక్తిఁ = బ్రహ్మవాహనమైన హంసముయొక్క అహారపద్ధతిని-తామరతూండ్లను దినుటను; బినము మ్రొంగు భంగిఁ = తామరతూడుతినునట్లు; దప్తఫణిఁ = (నోట) గఱచిన పాము; గ్రాలఁ = ప్రకాశింపఁగా; కంతగంభీరనినదంబు = గంభీరమైన కేకాధ్వని; ఖచరయువతిగానవిద్యకుఁ = గంధర్వస్త్రీలయొక్క సంగీతమునకు; పడ్డసంధానము = పడ్డస్వరపు కూర్పును; [నెమలియఱుపు పడ్డస్వరము కలదని సంగీత శాస్త్రము.] ఒసంగఁ = కలుగఁజేయఁగా; ఎసంగు = ప్రకాశించునట్టి; తెలియకన్నుగోనల యెక్కిరింతఁ = తెల్లని కనుగొలుకులు కల వాహనమైన నెమలిని; బలుకొండఁదూటువోనేయుమేటి = గొప్ప కొండను (క్రాంచమును) చిల్లులపడునట్లు కొట్టిన వీరుడు - కుమారస్వామి; ఎక్కెన్.

కుమారుని వాహనమైన నెమలి యొక్క పింఛము దానియాటకు మెచ్చి యింద్రుడిచ్చిన యింద్రధనుస్సువలె రంగురంగులు కలిగి యున్నదనియు, జూట్టు శివునిజడవలెను, అడుగులు భూమియను స్త్రీ తలవై ధరించు నగలు కరువుబోయు నచ్చులవలెను, నోటితో పట్టుకొన్న పాము బినమువలెను ఉన్న పనియు, దాని కనుగొలుకులు తెల్లనివనియు, కేక పడ్డస్వరయుక్తమనియు తాత్పర్యము. అలా.ఉత్పేక్ష.

క. అది సజ్జన్యందనమై, మదకరియై తత్తదుచితమార్గంబుల నే

ర్వాదవ నొకకొంత చని పా, రద నిభశుభమూర్తి నశ్వరత్నం బగుడున్. 162

టీక. అది = ఆ నెమలి; సజ్జన్యందనమై = సిద్ధముచేయబడిన రథమై; మదకరియై = మదపు బేరునై; తత్తదుచితమార్గంబులన్ = ఆ యా రీతులకుఁ దగినట్లు; పారదనిభశుభమూర్తిన్ = పాద రసముతో సమానమగు స్వచ్ఛమైన దేహముతో; అగుడున్ = కాఁగా-మాఱఁగా ననుట.

అనెమిలి కొంతదనుక రథమువలెను, విసుగువలెను నడిచి, తుదకు అశ్వమువలె పరుగిడెనని భావము.

క. శిలికంతసుతుఁడు ఖచర, స్తుతుడై యొచ్చురూపుఁతురికి నాస్కం

దిత ధారితకన్యతరే, చితవల్లితగతులఁ ద టుచేసిన నదియున్. 163

టీక. శిలికంతసుతుఁడు = శివపుత్రుఁడు - కుమారస్వామి; ఖచరస్తుతుడై = దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడినవాడై; ఆ యిచ్చురూపుఁతురికిని = కోరినరూపముధరించు నావాహనమును; అస్కందిత గతులన్ = అస్కందితావి గమనములచేత; [అస్కందితము = మిక్కిలిచేగమును, మిక్కిలి మందమును గాని గమనము; ధారితకము = మీఁది గమనముకంటెఁ గొంచెము వడిగల నడక; ప్లతము = అతివేగముగా దాటుచు పోవుట; రేచితము = వంకరగాఁ దిరుగక వడిగాఁబోవు గమనము; వల్లితము = మీఁదికి కట్టెత్తి కదలించుచు వడిగాఁ బోవు గమనము.] తరటుసేయఁగాన్ = కొరడాతోఁగొట్టి నడిపింపఁగా.

క. మురళి గొనియు రవణమునన్, బరువడి గోమూత్రికాది భంజశులఁ గడన్

కెరలి చతుర్విధధావిత, సరిపాటిపాటవమునఁ బతి మెప్పించెన్. 164

టీక. మురళి, రవణము, పరువడి, భంజశి అను నాలుగును గుఱ్ఱము దొడుతీయుటయరదలి భేదములు; అందు మిక్కిలి వడిగాఁ బరుగెత్తుట (పరుగు+వడి) పరువడి; పామువలె వంకర, వంకరగా నడుచుట భంజశి; గోమూత్రికము భంజలిలో నొక విశేషము; ఇట్లు పూర్వటీక. కెరలి = రేఁగి; చతు.....పాటవమునన్ = నాలుగవిధముల ధావనపద్ధతుల నేర్పుచే; పతి = యజమానుని; మెప్పించెన్.

సీ. బలుపాపతలచుట్టు లలవరించినవారు లేత²చందరులఁ దాలిదినవారు

పునఃకతవ్వంటులఁ బోలుచు వీనులవారు నొసలి మిక్కిలిచూపు లెసఁగువారు

బూదుపాఱఁగ మేన బూది బూసినవారు త్రిమఖాస్త్రములు కేలఁ ద్రిష్పవారు

పులితోలుహొంబట్టుపుట్టముల్ గలవారు కొమ్మతేజుల నెక్కి గునియువారు

తే. ఘోరతపముల హరుఁ దక్కఁగొన్నవారు, కరటిదై తేనుకుంభముక్తాలలామ

హరిభుజమధ్యములవారు దారయశులు, ప్రమథవీరులు *గొలిచిరా బాహులేయు.

టీక. శివుని రూపములతో నున్న ప్రమథగణములు ఇందు వర్ణింపఁబడిన బలు పాపతలచుట్టుల = పెద్దపాముల తలపాగలు; అలవరించినవారు = ధరించినవారు; పును..... వారు = తలపుట్టెలచేఁ జేయఁబడిన కుండలములచేఁ ప్రకాశించువారు; నొసల...వారు = నొసట మూడవ కన్ను కలవారు; బూదుపాఱఁగన్ = బూఁజుపట్టినట్లు; బూది = భస్మము; త్రిమఖాస్త్రములు = త్రిశూలములు; హొంబట్టుపుట్టముల్ = బంగారు పట్టువస్త్రములు; కొమ్మతేజులన్ = వృషభవాహనములను; గునియువారు = కులికెడివారు; హరున్ = శివుని; తక్కఁగొన్న వారు = స్వాధీనముచేసికొన్నవారు; కరటి.....మధ్యములవారు = (శివునిచేఁ జంపఁబడిన) గజాసురునియొక్క కుంభస్థలమునందలి మంచి ముత్యములచే సొగసైన వక్షములు కలవారు; ఉదారయశులు =

1. క. యచ్చురూపు. † తురికిని. శ. ర. 2. చ. చంద్రులను. 3. క. నొసల. చ. నొసలి.
4. ట. బూజు. క. బూదు. బూదు, శ. ర. * గొల్చి, సూర్య.

గొప్ప కీర్తికలవారు; ఆ బాహులేయుక్ = పెక్కుమంది తల్లులు గల ఆకుమారస్వామిని; కొలిచిరి = సేవించిరి.

శా. ఊరేణుకృతంబు లంజన రజోగుచ్ఛాసితంబుల్ తమ

శ్రేణుల్ దూషితపూష¹భూషణగతి² జృంభించియున్ దూలె న

క్షీణోత్తంభితశక్తి భృద్భటశిరస్సీమాకిరీటస్ఫుర

న్దాణిక్యాతపల్లవస్తబకసామగ్రీహృతాగ్రంబులై .

166

టీక. ఊరేణుకృతంబులు = నేలనుండి లేచిన దుమ్ముచే ఏర్పడినవి; అంజన...తంబుల్ = కాటుకపోడిమప్పలవలె నల్లనైనవి; తమశ్రేణుల్ = చీకట్లు; దూషిత.....గతి² = దూషించబడిన (కొఱతచేయబడిన) సూర్యునికి భయము కల్గినట్లుగా; (సూర్యునితిరస్కరించి, అతనికి భయము కల్గినట్లుగా.) జృంభించియున్ = విజృంభించియు - వ్యాపించినను; అక్షీణో.....గ్రంబులై - అక్షీణ = తక్కువవి కానివియు; ఉత్తంభిత = మీదికి వ్యాపించినవియు నగు; శక్తిభృద్భటశిరస్సీమాకిరీట = కుమారస్వామి భటుల తలలపై నున్న కిరీటములందు; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; మాణిక్యాతపల్లవస్తబకసామగ్రీ = కెంపులవెలుగుల గుంపుల సామగ్రీచే; హృతాగ్రంబులై = పోగొట్టబడిన కొనలుగలవై; తూలెక్ = చెదరిపోయినవి.

సేనల రావడివలన నేలనుండి నల్లనిదుమ్ము వ్యాపించి లోకమును చీకట్లలో ముంచినను, వీరుల కిరీటములందలి మాణిక్యముల కాంతిచే ఆ చీకట్లు నశించినవని భావము.

క. స్మరశితతిదజపవమా,నరవిసుధాసలీలమునిజనత్కరిష్టా

సురమృత్యుజ్వలనజ లగు,సురవేశ్యలు గొలిచి రపుడు సుబ్రహ్మణ్యున్. 167

టీక. స్మర.....జ్వలనజలు = (క్రమముగా) మనఃకుండు, చంద్రుండు, మెఱుపు, బ్రహ్మ, వాయువు, సూర్యుండు, అమృతము, నీరు, మహర్షులు, భూమి, (దక్షపుత్రికయగు) అరిష్ట, దేవతలు, మృత్యువు, అగ్ని - అనువారివలన బుట్టినవారు - పదునాల్గు తెగలవారు; సురవేశ్యలు = అవ్వరసలు.

క. దైవతభటభుజశిఖర,వ్యావల్లన్న చ పృథాణవల్లిక లలరెక్

దైవపథవారినిధిసలి,లావిష్కృతవిషమషీమహార్పులుపోలెన్. 168

టీక. దైవత.....వల్లికలు = దేవవీరుల మూఁపులయందు తళతళలాడుచు చలించుచున్న తీగలవంటి సానపట్టిన కత్తులు; దైవ.....హార్పులుపోలెన్ = ఆకాశమున సముద్రపు నీటినుండి వెడలిన ఓషముయొక్క నల్లని మంటలవలె; అలరెక్ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. నయనత్రిభాగశివృతహా,నయంతంబుగ సాధ్యసతులు చల్లిన లాజల్

నయసాయుధ తనయాహుధ,చయలతికావళిల కుసుమసమత వహించెన్. 169

టీక. నయన.....తంబుగక్ = కనుకొలుకులయం దావరించిన నవ్వుతోగూడునట్లు; లాజలు = ఆచారార్థము చల్లిన పేలాలు; నయనా.....వళిల = శివుని పుత్రుడగు కుమారస్వామి యొక్క ఆయుధచయములను లతలయందలి; కుసుమసమతక్ = పూవులతోడి సామ్యమును; వహించెన్ = పొందెను. అలం. ఉల్లేపిత్.

తే. వివిధదివిషద్వధూము క్తదివిజవిటపి, కుసుమకేసరలసోదంసకూటుః డగుచు

వేల్పు బడవాలు కడువాలు విరియఁబడిన, కందమునఁ బోల్పు దుర్గకంఠాళ మనంగ.

టీక. వివిధ.....కూటుఁడు = దేవతాస్త్రీలచేత విడువబడిన పెక్కు విధములగు కల్పవృక్ష పుష్పకేసరములచే బ్రకాశించు శిఖరములవంటి మూఁపురములు కలవాడు; వేల్పుబడవాలు = దేవతల

సేనాధిపతి - కుమారస్వామి; విరియబడిన కందమునకొ = వికాసమును వహించిన మూలపురముచేత;
పొల్పు = ప్రకాశించునట్టి; దుర్గకంఠాణమనగకొ = దుర్గను నాహనమైన సింహమో యువనట్లు;
కడుకొ = మిక్కిలి; వాలుకొ = అతిశయించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. విబుధమధురాధరాభుజావీజ్యమాన

విమలచామరబహురహస్రములు వొలిచె

స్వామియరుగడఁ బుష్పవర్షములఁ దలఁకి

సురవిమానమరాళముల్ దెరలె ననఁగ.

171

టీక. విబుధ.....సహస్రములు = దేవతాస్త్రీలచేతులచే వీచబడుచు చక్కనై వేల కొలదిగనుండు విజామరలు; స్వామియరుగడకొ = స్వామికి రెండు వైపులను; పుష్పవర్షములకొ = పుష్పవర్షములవలన; తలఁకి = భయపడి; సురవిమానమరాళముల్ = దేవతల విమానములైన హంసలు; తెరలెనగకొ = తొలగిపోయెనో యువనట్లు; పొలిచెకొ = ప్రకాశించెను. వర్షమును జూచి హంసలు పాతీపోవుట సహజము; కాన పుష్పవర్షములకుఁ దలఁ విమానమరాళములు తెరలెనని వర్ణితము. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.

తే. సామిమలనుండి రాజతాచలముదాఁక, నేతు వెత్తినగతి మహాసేనసేన

రోదసీరంధ్రసీరంధ్రరూప మగుచు, నడచె గిరిసింధువనసృష్టి పుడమి నడఁగ.

టీక. సామిమలనుండి = (కుమార)స్వామి పర్వతమునుండి; రాజతాచలముదాఁకకొ = కైలాసమువఱకును; సేతువు, ఎత్తినగతికొ = వారధి కట్టినట్లు; మహాసేనసేన = కుమారస్వామి నైన్యము; రోదసీరంధ్రసీరంధ్రరూపము, అగుచుకొ = భూమ్యాకాశముల మధ్యభాగమున నందులేనిదై - (కీక్కిరిసి); పుడమికొ = భూమిపై; గిరిసింధువనసృష్టి = కొండలయు, నదులయు, అడవులయు సృష్టి; అడఁగకొ = అణగిపోవునట్లు; నడచెకొ. దక్షిణముననున్న స్వామిమలమొదలుగాని ఉత్తరమున నున్న కైలాసమువఱకును వ్యాపించి కుమారస్వామి నైన్యము నడచుచుండఁగా కొండలు పిండియై, నదులు (దుమ్ముతోఁగలసి) నిర్జలములయి, అడవులు నేలమట్టమై పేరులేకుండఁ బోవుచున్నవని భావము. అలం. ఉపమ.

ఉ. పుట్టినమోములై శిఖరముల్ వెలుఁగొంద, నితంబమండలిం

గట్టిన కృత్తియై నిబిడకాననరేఖ దలిర్ప, లోనఁ జూ

పట్టిన విశ్వమై వెలుఁగు ప్రాణికులం బలరక, గిరిశంక

పుట్టికొ గానిపించిన ప్రభం గలధౌతనగంబు తోచినన్.

173

టీక. కైలాసపర్వతము తనతండ్రియగు శివునివలెఁ గుమారస్వామికిఁ గానిపించెనని యీషద్యమున వర్ణించబడుచున్నది. శిఖరముల్ = కొండకొనలు; పుట్టిన మోములై = సద్యోజాత, వామదేవ, అఘోర, తత్పురుష, ఈశానములను (శివుని) పంచ ముఖములయి; వెలుఁగొందకొ = ప్రకాశింపఁగా; నిబిడకానన రేఖ = దట్టమైన అడవులవరుస; నితంబమండలికొ = నడుమున; కట్టిన = ధరించిన; కృత్తియై = తోలై; తలిర్పకొ = ప్రకాశింపఁగా; లోనకొ = కుక్షిలో; చూపట్టిన = కనఁబడిన - ఉన్న; విశ్వమై = ప్రపంచమై; వెలుగు = ప్రకాశించు; ప్రాణికులంబు, = జీవజాలము; అలరకొ గిరిశంక = శివుడు; అప్పట్టికొ = ఆ కుమారునికి; కానిపించిన ప్రభకొ = కనిపించునట్లుచేసిన రీతిని; కలధౌతన గంబు = కైలాసము; తోచినకొ = కనఁబడఁగా.

క. 'జైవాత్మకబింబము నిజ, జీవాత్మపుఁ గాంచి ప్రాప్తజీవము లగుచున్

జీవంజీవము లలరెడు, భావంబున బాహులేయుబలములు పొడలెన్. 174

టీక. నిజజీవాత్మపుఁ = తమ జీవనోపధమగు; జైవాత్మకబింబమున్, కాంచి = చంద్రబింబమును చూచి; ప్రాప్తజీవములు, అగుచున్ = (పోనున్న) ప్రాణములు వచ్చినవై; జీవంజీవములు = చకోరములు; అలరెడు భావంబునన్ = సంతోషించునట్లు; బాహులేయుబలములు = కుమారునిసేనలు; పొడలెన్ = సంతోషించెను. అలం. ఉపమ.

తే. పద్మరాగమణిమయపాదలబ్ధి, స్ఫురితగైరికశిఖరచంచూసమృద్ధి [బోలి.
గంధవతి ¹యను నొక్కపంకజమునడుమ, మించు నక్కొండ కొదమరాయంచఁ

టీక. పద్మ.....లబ్ధిన్ = పద్మరాగమణులను పొందుటచేతను - (కాళ్లను పొందుటచేతను, దగ్గఱనుండు చిన్న కొండలను పొందుటచేతను); స్ఫురిత.....సమృద్ధిన్ = ప్రకాశించుచు, గైరికాది ధాతువుల(రంగు)లతోఁగూడిన శిఖరములను ముక్కుల సమృద్ధిచేతను; గంధవతియను = భూమి యనునట్టి; పంకజమునడుమన్ = తామరపూవు మధ్యయందు; కొదమరాయంచఁబోలి = జవ్వనముగల రాజ హంసమువలె; అక్కొండ; మించెన్ = ప్రకాశించెను.

భూమి యొక తామరపూవువలెను, అందున్న కైలాసము (తెల్లనికొండ) ఒక రాజహంసవలె నున్నది. పద్మరాగమణులగుల (ఎఱ్ఱని) కైలాసప్రత్యంతపర్వతములు హంస కాళ్లవలెను, గైరికాది ధాతువులచే నెఱ్ఱనైన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కువలెను ఉన్నవని భావము. అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. నీలగళవాహరింఖాఖని త్రనిహతి, నింగి కెగసిన వెండిరానేలదుమ్ము

ప్రాంతవర్తిష్టు సత్త్వికరివృధులకు, ²నొసఁగు నిర్వృత్తభసితవిలసిత మచట. 176

టీక. నీల.....నిహతిన్ = శివునివాహనమగు పృథభముయొక్క గిట్టలను గొడ్డల్లదెబ్బల వలన; నింగికి = ఆకాశముపైకి; ఎగసిన = ఎగరిన; వెండిరానేలదుమ్ము = వెండిరాళ్ల తెల్లదుమ్ము; ప్రాంత ...పరివృధులకున్ = దగ్గఱనున్న సత్త్వికమండలమునకు; [కశ్యపఁడు, అత్రి, భరద్వాజుఁడు, విశ్వామిత్రుఁడు, గౌతముఁడు, వసిష్ఠఁడు, జవదగ్ని ఆను నేడ గరును సత్త్వులు.] నిర్వృత్తభసితవిల సితము = ప్రయత్నముకొనలేని భస్మధారణమును; అచటన్; దిసఁగున్.

నండిశ్వరుఁడగుఁగొట్టిన తెల్లని వెండిదుమ్ము సత్త్వులదేహములపైఁ బడి, వారు వేఱే శ్రమకడి బూడిద పూసకొననక్కఱలేకుండ చేయుచున్నదని భావము.

వ. కట్టు నిజబలనిఖలనిరీక్షణనిస్తంద్రచంద్రికా³ధీనం బగు నగ్గట్టుతేని వైమానికసే నాని మానధనుం డగు నధికుండు నిజపురుషకారంబునుంజోలె నధిరోహించి. 177

టీక. నిజ.....ధీనంబు = తన సేనల చూపులకు (దృష్టికి) తక్కువకాని వెన్నెలకు లాంగి నది - సేత్రములకు వెన్నెలవలె చల్లదనము కలిగించునది - ఆనందకరమైనది; (ఇచట 'చంద్రికాధీనంబు' అను ననువాత్తు మహద్విశేషణముగా వాడబడినది.) గమ్యస్థానముచేరినందులకుమార్గాయానపరిశ్రాంతము లగుసేనలు మిగుల సంకపించిన పనుట. వైమానికసేనాని = దేవసేనాపతి - కుమారస్వామి; నిజపురుష కారంబునుంజోలెన్ = తనప్రయత్నమువలె; అధిరోహించి = ఎక్కి. అలం. ఉపమ.

క. వాహనము డిగి గగనచర, వాహిని దత్కుధరసవిధవనవిహరణకాం

తౌహూతహృదయ నట యట, యోహో నిలు మనుచు నీలిపి యుల్లం బలరన్.

టీక. గగనచరవాహిని = దేవసేనను; తత్కుఢర...హృదయః = ఆకొండచుట్టు ప్రక్కలఁ గల వనములందు విహరించు వేడుకలతోడి మనస్సులు కలదానిని; ఉల్లంఘ = మనస్సు; ఆలర = సంతోషించుటగా.

ఉ. ఆ రవి వాలఖిల్యయుతుడై విధుగర్భము దూతెనో యనన్

దారకవైరి సంయమికదంబయతంబుగ నేగుదెంచి ము

క్తారుచిరుంద్రమైన వసుధారథుగేహముఁ బొచ్చునపు మా

రారియు నిమ్మటాంతరవిహార ముమాన్వితుడై యొనగ్గంగన్.

179

టీక. రవి = సూర్యుడు; వాలఖిల్యయుతుడై = వాలఖిల్యులను మనులతోఁ గూడి; విధుగర్భము = చంద్రునిగర్భమును; దారకవైరి = విహారస్వామి; సంయమికదంబయతంబుగ = మనులసమూహముతోఁగూడి; ముక్తారుచిరుంద్రమైన = స్వచ్ఛమైన ముత్యములకొలఁచి (ఆతిశయించిన; వసుధారథగేహము = శివుని యిల్లయిన కైలాసమును; మారారియన్ = శివుఁడును; ఈమాన్వితుడై = పార్వతితోఁ గూడి; నిమ్మటాంతరవిహారము = ఇంటినుటియన్న తోట (గృహారామ) పుష్పమున విహరించుటను; జనర్పగన్.

తే. మందిరోద్ధ్యానభేలనానందవిభవ, మనధరించెడు తారావిటార్థమాళిఁ

జీవురుగుత్తులవిరులఁ బూజించుటకుకొ, యాఱుఱుతువులు సన్నిధి యుగ్మోనచట.

టీక. మంది.....విభవము = ఇంటిపూజోటాఁగి విహరించుటవలని ఎన్నఁప అనందమును; ఆనందమైన = చిత్రగిండునట్టి - పొందునట్టి; తారావిటార్థమాళి = అర్థచంద్రునిఁ దలపై ధరించిన శివుని; విరుల = పూవులతో; పూజించుటకుకొ = పూజించుటతో యనునట్లు. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. మరువంపువలపుఁ బల్లఱుక్రొలిక్రొలి కన్ మ్రాన్చి యూరక మేనుమఱచుఁ గొన్ని
యరవిచ్చు తెలిమొల్లవిరులమూతులు సాచి పొదిగూడితెక్కలఁ బొదువుఁ గొన్ని
గురువిందపూఁదేనె పెరలకై తమలోనఁ బొత్తువోవక సారెఁ బోరుఁ గొన్ని
పక్వంబు లగుదాఁకఁ బాటించి మల్లికా కలికానికాయంబుఁ గాచుఁ గొన్ని

తే. భోగివశమైన గేదంగిపూవునకును, వగచు మదిఁ గొన్ని బంధుజీవకలతాంత

గుచ్ఛములలోన నొకొన్ని కొలుపునేయుఁ, దే టులఖిలర్తుమయవనీవాటి గమించి.

టీక. తేటలు; (1) మరువంపువలపు = మరువముయొక్క పరిమళమును; క్రొలి = క్రొలి-అనుభవించి, కన్ మ్రాన్చి = కన్నులఱమునీ, [ఇందు వసంతర్తువు గోచరము.] (2) అరవిచ్చు = సగము వికసించిన; తెలిమొల్లవిరుల = తెల్లనిమల్లిపువ్వులను; పొదిగూడి = గుమికూడి; తెక్కల, పొదువు = తెక్కలతో కప్పను. [ఇందు శిశిరర్తువు వృక్షము] (3) గురు.....పెరలకై = గురు విందపూల తేనె తెట్టెకయి; పొత్తువోవక = వంతు కుదురక; సారె = మాటిమాటికి; [ఇందు హేమంత ఋతువు సూచితము.] (4) పాటించి = ప్రతీతించి - ఎదురుచూచి - కనిపెట్టియుండి; [పాటించి = పొంది - చేరియుండి అని పూర్వటీక.] మల్లికా.....నికాయంబు = మల్లెమొగ్గలగుంపును; కాచుకొ = కాపాడును. [ఇందు గ్రీష్మర్తువు సూచితము.] (5) భోగివశమైన = పామునకు సాక్షి నైన-అనుభవించు వేరొకనిని సాక్షి నమైన; గేదంగిపూవునకును = మొగ్గలిపువ్వునకుయి; వగచుకొ = విహరించును; [ఇందు వర్షర్తువు గ్రాహ్యము] (6) బంధు.....గుచ్ఛములలోన = మంకెనపూవు గుత్తులలో; అఖల.....వాటికొ = సమస్తర్తువులతోఁగూడిన వనమును; [ఇందు శరదృతువు జ్యోతి తము.] కమించి = ఆక్రమించి.

1. చ. రుద్ర. 2. చ. వనధరింగ. 3. చ. జిగురు. 4. చ. మాల్వి. 5. చ. తెరల.

తే. పూవుచేనియఁ దడిసిన మావిచిగురు

మీఁద నంటి చరించు తుమ్మెద తలిర్చు

సమయ మగుటయు నీనినెయ్యి సమరి మరుఁడు

త్రుప్పవోఁ దోము నీలంపుఁదునుక యనఁగ.

182

టీక. పూవుచేనియఁ = పూచేసెతో; అంటి = అనుసరించి; అసిక్ = కత్తిపయి; నేయిచమరి = నేయిరాచి; త్రుప్పవోఁ = త్రుప్ప - ఇయముమీఁది ముఱికి (పింపిరి) పోవునట్లు; నీలంపుఁదునుక యనఁగఁ = నల్లతాతిముక్కయో యనునట్లు; తలిర్చుఁ = ప్రకాశించును.

మామిడిచిగురు మన్నఁకునికి ఆయఁధము (కత్తి) వంటిది. అది పూవుచేసెతో కడియఁగా, తేనెపై నానగల తుమ్మెద ఆకుమీఁదితేనెను గ్రహింపలేకను, దానిని విడువను మనసురాకను ఆ చిగురు పై నే యిటునటు తిరుగుచుండెను; అప్పుడు ఆ మన్నఁకుఁడు విరహాలపై దాడివెడలఁదలఁచి, తన కత్తికి నేయిరాచి, నల్లతాతిముక్కతో దానికి పదునుపట్టుచున్నట్లుగా వర్ణింపఁబడినది. ఇరట చిగురు కత్తితోను, తేనె నేతితోను, తుమ్మెద సానతాతిముక్కతోను పోల్చుబడినది. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. గంధవిరహిత మను బుద్ధి గనక తేటి, మూతి విచ్చిన మోదుగు మొగ్గఁ దగిలి
సారభాకాంక్షఁ జొచ్చి చెన్నారెఁ గీర, తుండవళమైన నేరేడుపండుపోలే.

టీక. గంధవిరహితము = పరిమళము లేనిది; అను బుద్ధి గనక = అను జ్ఞానమును పొందక - అను జ్ఞానము లేక; తేటి = తుమ్మెద; మూతి, విచ్చిన = చివటిభాగము ఓడిన; తగిలి = లగ్నమయి; సారభాకాంక్షఁ జొచ్చి = పరిమళము నాస్వాదించు కోరికను పొంది; కీరతుండవళమైన = చిలుక ముక్కునకు స్వాధీనమయిన.

కొంచెము వికసించిన మోదుగుపూవు చిలుకవలె నున్నదనియు, దానిచివటి నంటి నిలిచిన తుమ్మెద నేరేడుపండువలె నున్నదనియును భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఖరకరకరహతి సలసలఁ, డెరలెడుమల్లీమరందదీర్చి కచుట్టు

దిరుగు నళి యనుభవమునకుఁ, జొరదతిలోభాంధబుద్ధి సొమ్మరయు క్రియన్. 184

టీక. ఖరకరకరహతిఁ = వేడికిరిగములు గల సూర్యుని కిరిగములు సోఁకుటవలన; సలసలఁ డెరలెడు = సలసల క్రాగుచున్న; మల్లీమరందదీర్చి కచుట్టుఁ = మల్లెపూచేసె గల దిగుడుబావిచుట్టును; తిరుగునళి = తిరుగుచున్న తుమ్మెద; అతిలోభాంధబుద్ధి = గొప్ప పీనిగొట్టు; సొమ్మ, అరయుక్రియన్ = (తన) ధనము చూచుకొనునట్లు; అనుభవమునకుఁ, చొరదు = అనుభవించుటకు సిద్ధపడదు - సాహ సింపదు. అలం. ఉపమ.

క. నీలుచదితోమ్మిదిరూపంబులు గొనియుం బుష్పగంధములు మోవఁగ తే

కలసియుఁ దెచ్చెరలానుం, బలుమఱు యువజనము మేని పలుచనిచెమటల్. 185

టీక. తెచ్చెరలు = గాలులు; నలువదితోమ్మిది రూపములు, గొనియున్ = 49 రూపములు ధరించినను; [అవహము - ప్రవహము - సంవహము - ఉద్వహము - వివహము - పరివహము - పరా వహము అని వాయువులు ఏడు; ప్రళయకాలమున నీ యొక్కొక్కటియు ఏడేసి విధము లగుచున్నవి.] పుష్పగంధములు = పూలవాసనలను; అనున్ = త్రాగును.

1. వడిసిన. శ. ర. 2. మగుటను. శ. ర. క. మాటయు. చ. మగుటయు. 3. క. మసి. చ. నసి. శ. ర. నసి. 4. భద్రంబుతునుక. 5. చ. జొంచి. 6. చ. మల్లి. మకరంద. 7. దళి. 8. చ. నలుపది. 9. చ. తుమ్మెద.

పుష్పవరీమళములు మోవఁగలేనంత అధికములగుటచే, నలువది తొమ్మిది విధములుగా నున్న వాయువులను వానిని మోయలేక అలసి - డప్పిగొని, యువజనులమేని పలుచని చెమటలను త్రాగుచున్న వని భావము.

చ. విమలమయూఖరేఖయు నవీనతరోత్పలపత్రమున్ బ్రవా
శ్రమణియు నొక్క¹తీవ²యబలాప్రతిఁ దాల్చెనటగ్ను వింతు వి
భ్రమశిథిలాంగియయ్యుఁ గుచభారనితృబకపోలగోపన
క్రమకలనాకులాత్తయయి కన్నుల నీశు నదల్చె గౌరియున్.

106

టీక. విమలమయూఖరేఖయున్ = చంద్రవంకయును; అర్ధచంద్రమును పేరుగల సఖాక్షతమును; నవీనతరోత్పలపత్రమున్ = త్రొత్తదగు నల్లకలువలేకును, నుముదపత్రమును సఖాక్షతమును; ప్రవాళమణియున్ = పగడమును, ప్రవాళమణి యను దంతక్షతభేదమును; ఒక్క¹తీవ² = ఒక్కతీగ - (ఇవన్నియునుచేరి) ఆబలాప్రతిఁదాల్చెనటగ్నున్ = ఒక్క స్త్రీయొక్క సామ్యము ధరించెనని పలుకఁగా; విభ్రమశిథిలాంగి, యయ్యుఁ = విఘాసముగా శిథిలములగు అవయవములు కలదైచను; గౌరియున్ = పార్వతియు; కుచ.....లాత్తయయి = స్తనములను, పిరుదులను, చెక్కిళ్ళను కప్పిపుచ్చుటయందు తొందరపాటుగల మనస్సుకలదయి; ఈశున్ = భర్తయైన శివుని; అదల్చెన్ = బెదరించెను.

ఉద్వానవిహారమున నుండుటచేతను, తన మగఁడు తప్ప పేయ్యవృద్ధులచట లేనందుటను సార్వతి విలాసముగ - తన యవయవములను ఆఱచాటుగఁ జేసి తీవిగ మార్చుండి యుండెను. అపుడు శివుఁడు ఆమె కపోలములందలి ప్రవాళమణి దంతక్షతమును, స్తనమువైగల అర్ధచంద్రసఖాక్షతమును, నితంబమునఁగల కుముదపత్రసఖాక్షతమును జూచి యన్యాసదేశముగ (అత యొకటి ప్రవాళమణిని, చంద్రరేఖను, ఉత్పలపత్రమును ధరించి స్త్రీవలె నున్నదని) పలుకఁగా విని, పార్వతి సంగతి గ్రహించి, మెటనే తనచెక్కిళ్ళను, ఉరమును, పిరుదులను దాచుచు, వానిని చూచినందులకు శివుని వాడిచూపుటతో బెదరించెనని భావము. అలం. ప్రస్తుతాంతరము.

తే. ప్రాప్యషేజ్యపయోధరపటలిచేత, గాడ్పు నీహారకరరేఖఁ గప్పకరణి

ధరణిధరకార్దుకుండునై లతనయఁ బొదివె, బచ్చడంబునఁబొల్పు పూఁబచ్చడమున.

టీక. గాడ్పు = గాలి; ప్రాప్యషేజ్యపయోధరపటలిచేతన్ = వర్షాకాలపు మబ్బుల గుంపుచేత; నీహారకరరేఖన్ = చంద్రవంకను; కప్పకరణిన్ = కప్పినరీతి; ధరణిధరకార్దుకుండు = కొండ (మేరు పర్వతము) విల్లుగాఁగల శివుఁడు; పచ్చడంబున్ = పచ్చని కాంతిచే; పొల్పు = ప్రకాశించు; పూఁబచ్చడమున్ = పూవుల పచ్చడముచేత; నైలతనయన్ = పార్వతిని; పొదివెన్ = కప్పెను. అలం. ఉపమ.

చ. పొదుపు పరాగఘృష్టిమొగమున్, శ్రమవారిని మేళు, భానుదీ

ప్తి దవులహెచ్చు చన్దడలు, దేజము దాల్చెనెకాని యొప్పుగుం

దదు నగపుత్రి కన్తు భసితంబున వర్షముచేత నగ్నివైఁ

గదురుట నద్దమున్ లతయఁ గాంచనకుంభములున్⁴ బెడంకునే?

108

టీక. పొదుపు = ఆక్రమించిన; పరాగఘృష్టిన్ = పుష్పాడికాంతిచేత; శ్రమవారిని = చెమట నీటిచే; భానుదీప్తి, దవులన్ = సూర్యుని కాంతి కగులగా; హెచ్చుచన్దడల్ = ఉన్నత స్తనసన్నివేశములును; దేజముదాల్చెనె, కాని = ప్రకాశించెనే కాని; ఒప్పు = బాగు; కుందదు = తగ్గదు; నగపుత్రిన్ = పార్వతికి; భసితంబున్ = భస్మముచే; అగ్ని; వైగదురుటన్ = వ్యాపించుటచేత; బెడంకునే = చలించునా?

1. క. తీవి. చ. తీవ. 2. క. యబలాద్భుతి. చ. యబలాప్రబలాద్భుతిదాల్చెనన్న. 3. యబలాప్రబలాద్భుతిదాల్చెనన్న. 4. చ. బెడంగులై.

' ఇందు పార్వతీదేవి ముఖము, శరీరము, స్తనములు ఉపమేయములు; అద్దము, లత, బంగారుకూడలు నుపమానములు. బూడిదవంటి పుష్పాది పార్వతి ముఖమునఁ బడినది; విహారమువలని స్వేదజలము శరీరమున వ్యాపించినది; వేడియైన సూర్యకాంతి యామె స్తనములపయిఁ బడినది; అట్లయినను ఆమె చక్కదనము హెచ్చెనే కాని తగ్గలేదు. ఏలయున అద్దముపై బూడిద పూసిన (పూసి, తోమి) అది తళుకెక్కును; వర్షమున మేఘ తడిసిన పశుభృయి అది రాజించును; కాంచనకుంభముల నన్నియు నుంచి (మెరుగుపెట్టి)న నవి తళతళమని ప్రకాశించును. అలా. క్రమము, రూపకము.

మ. బొమ లెక్కించిన విల్లు వంచు నునుజూపుల్ చంచలాచంచల

క్రమరేఖ న్నిగిడింప శాతవిశిఖాఘంబుల్ మెయిన్నించు నె

య్యములం బల్కగ నల్కమీటి చటులజ్యాఘోషముఁజేయు న

య్యమస్తాపొంది రతీశ్వరుండు హరు బిట్టోడింప ¹నూట్టాడుచున్.

189

టీక. రతీశ్వరుండు = మన్మథుండు; హరుక్ = శివుని; బిట్టు = శిశుముగా; ఓడింప నూట్టాడుచున్ = ఓడింప సంభ్రమించుచు; ఉనుస్తాపు, ఒంది = పార్వతి నాశ్రయించి; బొమ, లెక్కించినన్ = ఆమె కనుబొమలను వైకి ఎత్తగానిక్కించగా; విల్లువంచున్ = తన చెఱకువంటిని వంచును; నునుజూపుల్ = కటాక్షములను; చంచలాచంచలక్రమరేఖక్ = మెఱుపు మెఱసినట్లు; నిగిడింపక్ = వ్యాపింపఁజేయగా; శాతవిశిఖాఘంబుల్ = వాడిబాణముల మొత్తములను; మెయిన్, నించున్ = శివుని దేహముపై పడునట్లు చేయును; నెయ్యములం బల్కగన్ = ఆమె సరసపుఁబల్కులను పలుకగా; అల్కమీటి = (తాను) శివునివైఁ గోపించి; చటులజ్యాఘోషముక్, చేయున్ = చలించుచున్న అల్లెత్రాటిధ్వనిని చేయును.

పార్వతి తనపక్షమున కనుకూల యయి, శివునివై వలపులను ప్రసరింపఁజేయుటచేత మన్మథుండు హైర్యమును పొంది తన వెనుకటి వగ సాధించి, శివు నోడించుటకు మన్మథుండు తొందరపడుచున్నాఁడని భావము. పార్వతి కనుబొమలు మన్మథుని విండ్లవలెను, ఆమెచూపులు బాణములవలెను, పలుకులు శింజినిధ్వనివలెను ఉన్నవని గ్రహింపఁదగును. అలం. వ్యంగ్యోపమ.

చ. చిగురులు దేరఁజేసి విరిచిక్కనిచక్కనిపువ్వుగుత్తులక్

చిగువుచనుంగవం ²బొదివి ప్రేలేడుచిల్కలఁ జోపి ³తేనియన్

బొగపిన పల్కులం బొగడి భూతపతిక్ బలి మెచ్చఁజేసె న

య్యగజ తదుద్యమార్హ వినయానునయాభినయానుకూలతన్.

190

టీక. దేరఁజేసి = కలుగఁజేసి - తెచ్చి; విరిచిక్కనిచిక్కనిపువ్వుగుత్తులక్ = పూలు దట్టముగాఁ గల చక్కని పూగుత్తులను; బొదివి = కట్టి; ప్రేలేడు = ప్రేలాడు - అంటిపెట్టుకొని యున్న; చోపి = తఱిమి; తేనియంబొగపిన = తేనెతో పక్వముచేసిన; తేనెపంటి మధురములైన; పల్కులక్ = మాటలతోను, గింజలలోని విత్తులతోను; అయ్యగజ = ఆపార్వతి; తదుద్య కూలతక్ = ఆయన ప్రయత్నమునకుఁ (కోరికకు) దగిన వినయము, ఉపరంభ, అభినయము లనుకూలపడునట్లు; భూతపతిక్ = ప్రాణులకు ప్రభువైనవానిని, భూతములకు ప్రభువైనవానిని; పతిక్ = భర్తయైన శివుని; మెచ్చఁజేసెన్ = మెప్పించెను.

పార్వతి చిగుళ్లను, పూగుత్తులను కోసి తెచ్చి అలంకరించుకొని, చిలుకలవలె తేనెలూకు పలుకులు పలుకుచు, వినయానునయాదులఁ జూపుచు తన భర్తను మెప్పించెను. భూతములవలని చెడుగు రాకుండుటకయి భూతపతికి బలియన్నముల నిచ్చుట సంప్రదాయము; ఇచట పూగుత్తులు ఆన్నము,

చిగుళ్లు వ్యంజనములు, చిలుకలను తఱిమి తెచ్చిన-లేనియం బొగపిన పలుకులు మధురపదార్థములు అని తాత్పర్యము.

క. ఈరీతి ప్రమదవివినవి, హారం బొనరించి హిమనగాత్మజయుం గం

జారిరిశిఖనయనుఁ డుప,చారంబులు సమదయువతిజన మొనరింపన్. 191

టీక. ప్రమదవివినవిహారంబు = ఉద్యానవనవిహారమును; కంజారిరివిశిఖనయనుఁడు = చంద్రమార్యాగ్నులు కన్నులుగాఁ గల శివుఁడును; [ఇచట సముచ్చయముండవలెను; అది మూలమునలేదు.] సమదయువతిజనము = యౌవనముతోఁ గూడిన యువతులు; ఉపచారంబులు; ఒనరింపన్ = సేవింపగా.

ఉ. నాకవిభూహలోత్కరకనచ్చిఖరావృతమైన యొక్కప

ద్వాకరతీరకేళికనకాద్రిసుఖస్థితి నుండునంతఁ బుం

జీకృతతారహారముగ శేషవిభూషణు సంఘిక్రిక నమో

వాక మొనర్చి యిట్లును శివాకలకంఠి సరుంజసోక్తులన్. 192

టీక. నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమాణిక్యసముదాయముచేఁ బ్రకాశించు నగ్ర (శిఖర) ములతోఁ (గూడినది) నావరింపఁబడినది; [నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమణుల సముదాయము చేత అవరింపఁబడినది' అని పూర్వటీక] పద్మాకరతీరకేళికనకాద్రి = సరస్సుయొక్క యొడ్డున నున్న బంగారు క్రీడావర్వతమువైసి; సుఖస్థితి = సుఖముగా; శివాకలకంఠి = పార్వతి; పుంజీకృతతార హారముగ = రాశిగాఁ జేయుబడిన ముత్యాలపేరులు కలుగునట్లుగా; [పార్వతి పరమేశ్వరుని పాదములకు వంగి నమస్కారము చేయునపుడు ఆమెపెడలో నున్న ముత్యాలహారములు ముత్యాలపోక పోసినట్లు రాశిగాఁ నేలఁబడినవని భావము.] శేషవిభూషణు సంఘిక్రిక = శివునిపాదములకు; నమోవాకము = నమస్కారమును; ఒనర్చి = చేసి; సరుంజసోక్తులన్ = ఉచితములైన మాటలతో; ఇట్లునన్.

సీ. విజ్ఞానమయ! మహాప్రాజ్ఞ! యో సర్వజ్ఞ! ప్రార్థితు ¹ని న్నొక్కయగ్రమేను

నిర్వాణఫలదమై నీ కున్మిషత్వైవత్తేత్రంబు దేవతాసింధుముఖ్య

తీర్థంబుల జయించు తీర్థంబు నత్కుత్కుటప్రభావంబుల దీప్తమైన

దైవతంబునుగూడి దర్శనస్నానపూజనములఁ గలుషభంజన మొనర్పఁ

తే. జాలునిమ్మాఁడు నొకచోట మేళవించి, యుండునోకాక *వేర్పడియుండునొక్కో!

దీనిచందంబు సకలంబుఁ దేటపడఁగ, హృదయగమ్యంబుచేసి న న్నేలుమనుడు.

టీక. విజ్ఞానమయ! = విశేషమగు జ్ఞానము స్వరూపముగాఁ గలవాఁడా! మహాప్రాజ్ఞ! = గొప్పచుడితఁడా! సర్వజ్ఞ! = అన్నియు నెఱిగినవాఁడా! నిను = నేను; అర్థము = విషయమును; నిర్వాణఫలదమై = మోక్షఫలము నిచ్చునదయి; నీకు, ఉన్మిషత్వత్వైవ = నీకు నివాసమైన; తేత్రంబు = పుణ్యస్థలము; దేవతా.....తీర్థంబులన్ = గంగానది మొదలగు పవిత్ర తీర్థములను; జయించు = అతిక్రమించునట్టి; అత్కుత్కుటప్రభావంబులన్ = మిక్కిలిగొప్ప మాహాత్మ్యములచేత; దీప్తము = ప్రకాశించునది; దర్శన, స్నాన, పూజనములన్ = (తేత్రముయొక్క) దర్శనమునను, (తీర్థమున) స్నానముచేతను, (దేవతయొక్క) పూజచేతను; కలుషభంజనము = పాపములను నశింపఁజేయుటను; మేళవించి = కలిపి; వేర్పడి = వేర్వేరుగా; దీనిచందంబు = దీనిరీతి; హృదయగమ్యంబు = మనస్సున కెఱుకపడునది.

మ. లవలీపల్లవపాండురంబు లగు గల్లతోణులం జంద్రికా
 లవలీలం దరహాస వింపెనగఁ 1 నేల వై శ మగ్గోలఁ బే
 లవలీలం గొనితెచ్చి యంకకదళాలంకారముండేసి బా
 లవిధూత్తంసుండు పల్కు మాధవకథాన్లాఘాసుఖాసక్తుడై.

194

టీక. లవలీపల్లవపాండురంబులగు = వెన్నెలతీగల చిగుళ్లవలెఁ దెల్లనివైన; గల్లతోణులం = చెక్కిలిప్రదేశములందు - చెక్కిళ్లవయ్య; చంద్రికాలవలీలం = లేతవెన్నెలరీతిని; దరహాసము = చిలు నవ్వు; వింపెనగఁ = సొగసుఁగూర్చుగా; అగ్గోలం = ముగ్ధురాలైన ఆపార్వతిని; [అగ్గోలం=అముగ్ధ స్త్రీయొక్క అని పూర్వటీక.] నేల = చేతితో (పట్టుకొని); వైశము = శీఘ్రముగా; పేలవరీలం = వృదువుగా; [లవరీలం = లేతమువిధమున అని పూర్వటీక.] కొనితెచ్చి=తీసికొనివచ్చి; అంకకదళాలంకారముండేసి = అరటిబోదెమటి తొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని; బాలవిధూత్తంసుండు = లేత చంద్రుండు కలమానికముగాఁగల శివుండు (కర్త); మాధవ.....సక్తుడై = విష్ణుదేవునియొక్క కథలను కొనియాడుటవలనఁ గలుగు సుఖమునం దిష్టముకలవాడై - విష్ణుకథలఁజెప్పటయం దిష్టము కల వాడై; పల్కు.

శివుండు చిలునవ్వు నవ్వుచు పార్వతిని మెల్లగాఁ దన తొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని యామె కోరిన సంగతిని చెప్పుడలచెనని భావము. [గల్లతోణులు గ్రామ్యముని అలంకారికము. 'కదళీ'శబ్ద మకారాంత ముగా ఇందు ప్రయోగింపఁబడినది. ఇది కవి సమృద్ధము.]

క. కించిద్వలగ్న! మిక్కిలి, మంచిది నీప్రశ్న మిది సమర్థముగా వి
 స్పించెద నను నాలోనన, కంచుకు లరుదెంచి ఘటితకరకిసలయులై.

195

టీక. కించిద్వలగ్న! = సన్నని నడుము కల పార్వతీ! మంచిది = బాగున్నది; సమర్థముగా = రహస్యములతోఁగూడ; విస్పించెదన్ = చెప్పెదను; అను నాలోనన = అనునంతలోనే; కంచుకులు = నేవకులైన బెత్తాపూరు - అంతఃపురనేవకులు; అరుదెంచి = వచ్చి; ఘటితకరకిసలయులై = బోడి చిన చిగుళ్లవంటి చేతులు కలవారై - నమస్కరించి.

క. దేవ! యగస్త్యాదికముని, నేవితుండై వచ్చినాఁడు సేనాని భవ

త్సేవార్థి యగుచు నతఁ డిట, రావచ్చునో యనుడు రాగరసభరితమతిన్.

196

టీక. సేనాని = దేవసేనాధిపతి - కుమారస్వామి; భవత్సేవార్థి = మీసేవను కోరినవాడు; రాగరసభరితమతిన్ = (శివుండు) ఎక్కవ ప్రేమతో నిండిన మనస్సుతో.

వ. దేవీసహితండ్లై యద్దేవదేవుండు తదాగమనం బనుమతించుటయు వల్లె యని
 కిసావిదల్లనికరంబు నిజకరంబులఁ బుత్తడిబెత్తంబు లంబురుమాచుంబిత⁴తరుణతరణి
 కిరణంబులం బురణింప మరల పఱచి శరీరపరాప్తభవునకు భవానీపతి⁵యనుగ్రహిం
 చుట తెలియ విన్నవించుటయు నతండు.

197

టీక. అనుమతించుటయున్ = అంగీకరింపఁగా; వల్లె = సరియే; సౌవిదల్లనికరంబు = కంచు కుల గుంపు; పుత్తడిబెత్తంబులు = బంగారుబెత్తములు. అంబు.....కిరణంబులన్ = వద్దములను ముద్దుగొనుచున్న (తాఁకుచున్న) లేతనూర్పుని కిరణములను; పురణింపన్ = అనుకరింపఁగా; [అనఁగా కంచుకుల కరములు వద్దములవలెను, చేతులందున్న బెత్తములు లేతనూర్పుని కిరణములవలెను ఉన్న వనుట.] పఱచి = పరుగెత్తి; శరీరపరాప్తభవునకు = కుమారస్వామికి; భవానీపతి = శివుండు.

1. నేల వైశ. చ. 2. క. గోలచే. చ. గోలచే. 3. చ. సౌవదల్ల. 4. చ. (తరుణ, లేదు)

5. చ. యనుగ్రహంబెఱిగించుటయు.

సీ. వీడియం బెడలించి విధురత్నకనకాలుకాంచితాంబువు పుక్కిలించి యుమిసి
యుదిరిబంగరువ్రాత హాంబట్టువలెవాటు సడలించి వెనుక గట్టిపలిని జాట్టి
యనుయాయి పృథుకహస్తాంతరస్యస్తాపదోచితార్థము తానె యుద్వహించి
యంగులీసంజ్ఞసంయములఁ బ్రత్యేకంబు మునుమున్ను లోనినీ జన నొనర్చి
తే. ద్వారపార్శ్వస్థవేదికావలుల జరత, రక్షివర్ణంబు టంక్రియారభటివరల
వలయమకుటాదికంబుగ నిలిచి మ్రొక్క, నగవుఁ జూపులఁ జూచుచు నగరుసొచ్చి.

టీక. వీడియంబు ఎడలించి = నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివైచి; విధు.....బువు =
చంద్రకాంతవజులతోఁజేనుఁబడిన గిండియందలి నీటిని; ఉదిరివలెవాటు = మేలిమి బంగారు
పనితనముగల పచ్చపట్టు వైవస్త్తమును; సడలించి = తీసి; వెనుక = నేకముగా, గట్టిపలిని; జాట్టి =
మొలను బిగించి; అనుయాయితార్థము = తన్నునునరించి పయన పచ్చుచున్న పిల్లవానిచేతి
యందున్న బహుమానోచితవస్తువును; ఉద్వహించి = పట్టుకొని; అంగులీసంజ్ఞ = చేతిప్రేలి నైఁగచే;
ప్రత్యేకంబు = పేజుగా; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; లోనినీ జననొనర్చి = లోనినీ పంపి; ద్వార
పార్శ్వస్థవేదికావలులక = ద్వారములకు రెండుప్రక్కల నుండు లిన్నెలయంగు; జరతరక్షివర్ణంబు =
ముసలికావలివాండ్రగుంపు; టంక్రియారభటిన్, వజులు = ధనుష్టంకారధ్వనిరీతిని, ఒప్పునట్టి; వలయ
మకుటాదికంబుగ = కడియములు; కిరీటములు (తలపాగలు) కలుగునట్లు, [తాను లోనికి వెళ్లనపుడు
ద్వారములకు ప్రక్కనున్న ముసలిసీపాయాలు అరుగులనుండి తొందరగా లేవఁగా, వారిచేతి కడియ
ములు, నమస్కరించునపుడు కిరీటములకుఁ దగిలి ధ్వనించినవనుట.] నగవుఁజూపుల = నవ్వులొలుకు
చూపులతో.

[పెద్దల దర్శనమునకుఁ బోవునపుడు అవలంబించవలసిన నద్దతు లిందు పట్టించబడినవి.] కుమార
స్వామి అంతవఱకు నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివేసి. పుక్కిలించి యుమ్మివైచెను; వైదిమాదివస్త్తమును
తీసి, మొలకు చుట్టుకొనెను; తాను తండ్రికియఁదలఁచిన బహుమానము నింతవఱకు మోసికొనివచ్చుచున్న
పిల్లవాని చేతినుండి తీసికొని, తానే పట్టుకొనెను. ముందుగా పెద్దలగు మునులను లోనికిఁ బంపి,
తాను వారివెనుక నేఁగెను తన్నుజూచి ద్వారముల ప్రక్కనున్న వేదికలనుండి లేచి నిలిచిన, ముసలి
పారావాండ్రు నవ్వుగుల్కు చూపులతో గౌరవించి నగరికిఁ బోయెను. అలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. పచ్చి పయోజవస్త్రముల వ్రాలెడు తుమ్మెదదొమ్మిచూఁకలక

దచ్చెన నేయుచుక బిత్తపదంబులఁ గూడటు లంట దర్శనం

బిచ్చుట మున్నుగాఁగ నీసుతియించుచు మ్రొక్కుడుఁ గేలుసాచి వే

గ్రుచ్చి కవుంగలించి కలిగుబ్బిపట్టియు *వాఁకదాల్చుడున్.

199

టీక. పయోజ...కలక = తామరపూవుజేకులవయ, సందడిచేయు తుమ్మెదగుంపులను;
తచ్చననేయుచుక = ఎగతాళిచేయుచు; పిత్తపదంబులక = తండ్రిగారిపాదములవయ; కూఁకటులు,
అంటక = పిల్లజాట్టు తాకునట్లు; దర్శనంబిచ్చుట = కన్నించుట - (చూడననుమతించుట); మున్ను
గాఁగక = మొదలుకొని; [దర్శనంబు = కానుక అని పూర్వటిక.] మ్రొక్కుడుక = నమస్కరింపఁగా;
కేలుసాచి = చేయిచూచి; వలిగుబ్బిపట్టియుక = హిమవత్పర్వతము కూతురు - పార్వతి
యను; వాఁకదాల్చుడుక = గంగానదిని (తలపై) ధరించిన శివుఁడును; గ్రుచ్చి = గట్టిగా అదిమి;
శివునిపాదముల తామరపూవురేకులవలెను, కుమారుని పిల్లజాట్టు తుమ్మెదలవలెను ఉన్నవని భావము.
అలం. ఉపమ.

తే. సమృద్ధాశ్రులు కనుఁగవఁ గమ్ముదేర, నాటుమోములబాలు నిజాంతరమున
నిలువ నతఁడొప్పె రోహిణీజలజవిసుత, మధ్యముననున్న తారాకుమారుఁ¹బోలి.

టీక. సమృద్ధాశ్రులు = ఆనందబాష్పములు; కనుగవఁ = రెండు కన్నులయందును; కమ్ముదేరఁ = వ్యాపింపఁగా; నాటుమోములసామిక్ = కుమారస్వామిని; నిజాంతరమునఁ = నిలువఁ = తమయిరువుర మధ్యను నిలువఁగా; రోహిణీ; జలజవిమతమధ్యమునఁ = రోహిణీ, చంద్రుల నడుమ; తారాకుమారుఁబోలి = బుధునితలె; ఒప్పెఁ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. నిటలాక్షువలన నప్పుడు, ఘటసంభవముఖ్యమునులు గని రెంతయు ము
చ్చటఁ బిలిచి పీట యిడి యుత్కటకృపతో నొసఁగు పరమగౌరవ మంతన్.

టీక. ఘటసంభవముఖ్యమునులు = అగస్త్యుఁడొదిగాఁగల మహర్షులు; నిటలాక్షువలనఁ = శివునివలన; ముచ్చటఁ = మక్కువతో; ఉత్కటకృపతోఁ = ఎక్కువ దయతో; ఒసఁగు = ఇచ్చు నట్టి; పరమగౌరవము = గొప్పమర్యాదను; కని = పొందిరి; అంతఁ = అపేక్ష; [ముందుపద్యమున కన్వయము.]

సీ. అలవోకఁ కనకాద్రి సెలయుచో విరిగిన హరివరాహము దంష్ట్ర నవతరించె
నెద్ది మున్నవరంజి యిసుక రాసేలలఁ జరియించు గంధర్వపరివృధునకుఁ
జిత్రాశ్వునకు నెద్ది చేకూరె నెద్ది తచ్చుద్ధాంతకామినీసురతభేద
మపనయింపఁగఁజాలె దపవాసరంబుల నంచయై గరుదంచలానిలముల

తే. నెద్ది ప్రాపించె నాభేచరేంద్రుగెలుపు, గొన్నతారకునకు వాని గుహుఁడు దునిమి
తెచ్చెదా నెద్ది యమ్ముత్య మిచ్చె నచల,సుతకు శిలికంధరునకు నిచ్చుటయు నలరి.

టీక. అలవోకఁ = అవలీలగా; కనకాద్రిఁ = మేరుపర్వతమును; సెలయుచోఁ = (ఎగఁ) చిమ్మునపుడు; హరివరాహము దంష్ట్రఁ = వరాహవతారమూర్తియొక్క కోరనుండి; ఎద్ది; యవతరించెఁ = ఏది పుట్టెనో; మున్ను = పూర్వము; అపరంజియిసుకరాసేలలఁ = బంగారపుటిసుక తాతిసేలల యందు; గంధర్వపరివృధునకుఁ = గంధర్వరాజైనవానికి; తచ్చుద్ధాంతకామినీ సురతభేదము = ఆ చిత్రాశ్వుని యంతఃపురస్త్రీయొక్క సురతస్త్రీదయందలి యాయాసమును; అపనయింపఁగఁజాలెఁ = పోగొట్టఁగలిగెనో; తపవాసరంబులఁ = వేసవిదినములందు; అంచయై = హంసయయి; గరుదంచలా నిలములఁ = రెక్కలచివఱలవలన పుట్టిన వాయువులచే; అపనయింపఁగఁజాలెఁ = పోగొట్టఁగలిగెనో; ప్రాపించెఁ = లభించెనో; భేచరేంద్రుఁ = గంధర్వుని; గెలుపుగొన్న = గెలిచిన; గుహుఁడు = కుమార స్వామి; తునిమి = చంపి; అమ్ముత్యము = ఆముత్యమును; అచలసుతకుఁ = పార్వతీదేవికిని; శిలికంధరు నకుఁ = శివునికిని; [వీరువురికిని]. అలరి = సంతోషించి.

చ. హరుఁడు శిరంబునం జెవిఁ గరాంబురుహంబునఁ దాల్పఁ జంద్రికాం

కురపరభాగమై యురగకుండలమై స్ఫటికాక్షసూత్రమై

గిరిజకరాళిఁ గర్ణమునఁ గేల వహింపఁ బసూనమాలికా

కరిరదప్రతిభామృతమశుకంబులు నై మణి యుల్లసిల్లుచున్.

203

టీక. కరాంబురుహంబునఁ = పద్మమువంటి చేతియందును; తాల్పఁ = ధరింపఁగా; చంద్రికాంకురపరభాగమై = వెన్నెలయంకురమువలె ఉత్కృష్టగుణములు కలదై; ఉరగకుండలమై = పాముచేజేయఁబడిన కుండలమువలె నున్నదై; స్ఫటికాక్షసూత్రమై = స్ఫటికజవమాలికయయి; గిరిజ

కచాళిక్ = పార్వతికొప్పువయి; ప్రసూన.....శుకంఁలునై = పూలమాలిక, దంతపత్రము, పొసార్గమయిన చిలుకయు నయి; మణి; ఊల్లసీల్లుచుక్ = ప్రకాశించుచు.

శివుఁ డామణిని తలవై ధరింపఁగా చంద్రవంకవలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా కుండలమువలెను, చేతిలో నుంచుకొనఁగా జవమాలవలెను ప్రకాశించెను; పార్వతి దానిని తలవై ధరింపఁగా పూలమాలవలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా చెవికమ్మవలెను, చేతివై నుంచుకొనఁగా చిలుకవలెను ప్రకాశించెను. అలంకరము, ఉపమ.

వ. వెండియు నక్కొండరాచూలియు ఖండపరశుడునుం డెందంబుల నెన్ని యభిలషించి రయ్యెరూపంబు లాపరమరత్నంబు ధరియించి ¹తదాదరణచరితార్థంబయ్యె నంత. 204

టీక. కొండరాచూలి = హిమవంతునికూతురు - పార్వతి; ఖండపరశుడు = శివుఁడు; అయ్యెరూపంబులు = ఆయారూపములను; ధరియించి = ధరించి; తదాదరణచరితార్థంబు = వారు (తన్ను) గౌరవించుటచే సార్థమైన పుట్టుక కలది.

క. మత్సామీప్యమునకు నీ, సత్సయమివరులు నీవుఁ జనుచెంచుటకో

వత్సా! యెయ్యది కత మని, వాత్సల్యము గదురఁ బంచవదనుఁడు పలుకన్. 205

టీక. మత్సామీప్యమునకుఁ = నావద్దకు, నీవు; సత్సయమివరులుఁ = గృహగోష్ఠమహద్దలును; చనుచెంచుటకు = వచ్చుటకు; ఓవత్సా! = ఓహమారా! కతము = కారణము; వాత్సల్యము కదురఁ = ప్రీతికలుగునట్లుగా; పంచవదనుఁడు = విదు ముఖములకల శివుఁడు. [శివుని పంచవదనులును ౧౭౩-వ పద్యవివృతిలోఁ జెప్పబడి యున్నవి.]

నీ. తనతండ్రి బలుకుఁ గ్రొంచనిపూదనుఁడు చంద్రపరిషన్నిరద్ధనీరహముకుళ

భాతి మోడుపుఁగేలు ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి యలర నోవృషభగమన!

నాపేర స్కాందంబునాఁదగు నొక పురాణము ²నీదు కరుణకలిమి రచించి

యిమ్మునీంద్రులకెల్ల నెఱిగింప నందు వీరలు సురత్తే త్రతీర్థములకథలు

తే. చాల విని విని సర్వాతికాయ యైన, దేవుఁ డేనియు నటువంటి తీర్థమేని

నట్టిసుత్తేత్రమేని భోగావవర్గదాయి కలదేని యెఱిగింపు తడయ కనిన. 206

టీక. క్రొంచనిపూదనుఁడు = కుమారస్వామి; చంద్ర...భాళిక్ = చంద్రులసమూహముచే అరికట్టబడిన (అక్రమింపబడిన) తామరమొగ్గలవిభమున; [అతఁడు రెండు చేతులను జోడించి నమస్కరింపఁగా - ఆమోడ్నుఁజేతులు తామరమొగ్గవలెను, వ్రేళ్ళగోళ్లు (౧౦) చంద్రులగుంపువలెను ఉన్నవనట. తామర చంద్రునికి దాయ యగుటవలన అది వికసింపకుండ చంద్రులరికట్టినట్లున్నదని భావము.] మోడుపుఁగేలు = ముకుళించిన హస్తములు, ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి; యలరఁ = నొసటిపై నుండి ప్రకాశింపఁగా; తనతండ్రిక్ = తనతండ్రినిగుఱించి; పలుకుఁ; ఓ పృషభగమన! = ఓ నంది వాహనుఁడా! స్కాందంబునాఁదగుఁస్కాందమును పేరుకల; సర్వాతికాయయైన=అన్నింటిని మించిన; దేవుఁడేనియుఁ = దేవుఁడును; [ఇచట 'ఏని' సముచ్చయార్థకముగా ప్రయోగింపబడినది.] తీర్థమేని = తీర్థమును; సుత్తేత్రమేని = గొప్పతేత్రమును; భోగావవర్గదాయి = భుక్తిముక్తులను రెండింటిని ఒనఁగునది; కలదేని = ఉన్నయెడల; తడయక = ఆలస్యముచేయక; ఎఱిగింపు = తెలుపుము. అలం. ఉపమ.

వ. సర్వోత్కృష్టంబు లగు తీర్థతేత్రదైవతంబుల మహాప్రభావంబు మదీయభావదర్పణంబునం బ్రతిఫలంపమింజేసి.

టీక. సర్వోత్కృష్టంబులు = అన్నింటిని మించినవి; మదీయభావదర్పణంబున్ = నామనస్సు నెడి యద్వయమునందు; ప్రతిఫలింపమిం జేసి = తోచకపోవుటచేత.

క. నీవలన ¹నడముట్టిన, దైవతమహిమయును తేత్రతత్త్వము తీర్థ శ్రీనిభవము శ్రుతిమార్గము, ధావెష్కృతిగాఁగ వినుటకై ముదమొదవన్. 203

టీక. నీవలనన కడముట్టిన = నీవలనసిద్ధించిన; దైవతమహిమయును = దేవతామాహాత్మ్యమును; తేత్రతత్త్వము = ప్రధానతేత్రస్వరూపము; తీర్థ శ్రీనిభవము = పుణ్యతీర్థసంపద; శ్రుతి...విష్కృతి గాఁగ = చెవియందమృతముపోయువిధమున - కర్ణపేయముగా; ముదమొదవన్ = వేడుక పుట్టగా.

ఉ. ఈ కలశోద్భవప్రముఖు లేనును వచ్చితి మీహితార్థల
త్తీకర! దీని మాకు నెఱిఁగింపు మనంబున నున్న సంశయో
త్సేకము మానిపింపు కృపఁదేలెడుచూపులఁ జూడుమన్నఁ దా
రాకమనార్థమాళి మధురంబుఁ బ్రియంబునుగాఁగ నిట్లనన్. 209

టీక. ఈ కలశోద్భవప్రముఖులు = అగస్త్యుఁడు మొదలుగాఁగల యీ మునులును; ఈహితార్థ లత్తీకర! = కోరినవానిని పొందఁజేయువాడా! - కోరికలను నెరవేర్చు నో తండ్రి! సంశయోత్సే కమున్ = గొప్ప సందేహమును; మానిపింపు = పోగొట్టుము; కృపఁదేలెడు = కృపారసమొలుకునట్టి; రాకాకమనార్థమాళి = అర్థచంద్రుఁడు తలవైఁగల శివుఁడు. ఇట్లనన్.

మ. మము నీయర్థమ వేడుచున్నయది యుష్మన్తాత యోపుత్ర! యీ
యుమకు న్నికు నెఱుంగఁ జెప్పెన వినుం డూహించి యేతచ్చరి
త్రము సర్వంబు కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీఁ బ్రకాశింప గో
ప్యము సేయందగు దీని విన్నపిదపన్ బ్రాణంబుగా దాచుచున్. 210

టీక. ఈయర్థమ = ఈసంగతిలే; యుష్మన్తాత = మీతల్లి - పార్వతి; డూహించి = ఆలోచించి; కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీ = ఆఱుచేతియందలి స్ఫటికముకోభను - స్ఫుటముగా; చెప్పెదన్, గోప్యము, చేయందగున్ = రహస్యముగా (దీనిని) ఉంచవలెను.

తే. శతమతికి నాస్తికునకుఁ బాపండునకును
గర్తముగుఱించి యాచించు గర్హితునకు
నీపరమగోప్యమోపుత్ర! యోపురంధ్ర!
తప్పిదారియు నెఱిఁగింపఁ దగవుకాదు. 211

టీక. శతమతికిన్ = మూర్ఖునకును; నాస్తికునకున్ = వేదప్రామాణ్యములేనివానికిని; [దేవుఁడు లేడు అనువానికిని - అని పూర్వవ్యాఖ్య.] పాపండునకును = వేదవిరుద్ధాచారములు కలవానికిని; గర్హి తునకున్ = నిందితునకును - హేతువాదికిని; పురంధ్ర = స్త్రీ; తప్పిదారియున్ = పొరపడియైనను; తగవు = న్యాయము - ధర్మము.

క. అని నిజతనూభవునకును, దనమగువకుఁ దీర్థదైవతతేత్రము లొ
క్కనెలపు నన భువనత్రయ, వినుతిఁ గనుటఁ దెలుపఁగడఁగి విధుమాళి మదిన్.

టీక. భువనత్రయిన్ = ముల్లోకములను, విధుమాళి = చంద్రమాళి - శివుఁడు.

సీ. వెడఁదకన్నులవాని వెయినామములవాని వ్రేతల వలపించు వెరవువానిఁ
జిప్పకూఁకటివానిఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ జెరివిన మంచి పించియమువానిఁ

బులుగుతత్తడివానిఁ బొడవులతుదవానిఁ బొక్కిట వెలిదమ్మిపూవువాని

మినుకుటూర్పులవాని మిసిమిమేతలవాని మెఱుంగుఁజామనిచాయమేనివాని

తే. దిస్స మొలవానిఁ బసిఁ గానఁ ద్రిప్పువాని

మురళి¹గలవాని మువ్వంకమురుపువాని

విట్టలాధీశుఁ దలచి తద్విపులమహిమ

నొడువుఁ బ్రావృణ్ణిక్రీనీడ విడిదిప్రాడ.

213

టీక. వెడదకన్నులవానిక్ = విశాలలోచనములు కలవానిని; వెయి = వేయి-సహస్రము; ప్రేతలఁ బింఁచు వెఱపువానిక్ = గొల్లపడుచులు తన్ను ప్రేమించునట్లు చేయును పాయము ఎఱిగిన వానిని; చిప్పకూకటివానిక్ = పిల్లజాట్టుకలవానిని; చిన్నినవ్వులవానిక్ = ఇంపైననవ్వులుకలవానిని; చెరిబన = దోషిన; మంచిపించియుమువానిక్ = చక్కని (నెఱుంగు) పింఁచము కలవానిని; పులుగుతత్తడి వానిక్ = పక్షి వాహనముగాఁ గలవానిని; పొడవులతుదవానిక్ = ఉన్నతమైనవాని చివఱనుండు వానిని - ఉన్నతములకంటెను ఉన్నతుడైనవానిని; పొక్కిటక్ = నాభియందు; వెలిదమ్మిపూవు వానిక్ = తెల్లతామరపూవు కలవానిని; మినుకుటూర్పులవానిక్ = పేదములు నిశ్శాన్యములుగాఁ గల వానిని, మిసిమిమేతలవానిక్ = వెన్నలినువానిని; మెఱుంగుఁజామనచాయమేనివానిక్ = మెఱుంగారు నల్లనిచాయ గల దేహము కలవానిని; దిస్స మొలవానిక్ = దిగంబరుని; పసిక్ = ఆవులగుంపును; కానక్ = అడవియందు (మేతకయి); మురళి = పిల్లనగ్రోవి; మువ్వంకమురుపువానిక్ = మూడు వంక లేర్పడునట్లు నిలుచుటచే అందముగూర్చువానిని; [మువ్వంక = త్రిభంగి అని ప్రసిద్ధము] తద్విపుల మహిమక్ = ఆ విట్టలనిగొప్పమహిమను; ప్రావృణ్ణిక్రీనీడ = ప్రాతమృణ్ణిచెట్టుక్రింది నీడ; విడిదిప్రాడ = విడిది (నివాసము) గాగల శివుఁడు; నొడువుక్ = చెప్పుచు.

శా. సారాచారవిచార! చారణసంస్థానమూనప్రథా

ధారోదారవిహార! హారసుషమాధనస్ఫుర్తిర్తిక

ర్పూరాలంకృతదిక్క! దిక్కరికరాభోగస్ఫురద్బాహుశా

ఖారారజ్యదశేషభూభరణదత్త! దక్షజీవైవభవా!

214

టీక. సారాచారవిచార! = ఆచారముల సారమును విచారించువాఁడా! చారణ..... విహార!! = చారణులను దేవజాతిస్త్రీలచేఁ గనియాడఁబడుచున్న ప్రఖ్యాతికి ఆధారమగు ఔదార్యము యొక్క విహారముకలవాఁడా! (వేదాద్రిమంత్రి గారి దానమహిమను చారణస్త్రీలు పాటలుకట్టి పాడు చున్నారని భావము.) హార.....దిక్క! - హారసుషమా = ముత్యాలపేరులయొక్క ప్రకాశము వంటి కాంతిచే; ధన్య = ధన్యమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించునట్టి; కీర్తికర్పూరాలంకృతదిక్క! = కర్పూరమువలె తెల్లనయిన కీర్తిచే ఆలంకరింపఁబడిన దిక్కులు కలవాఁడా! [ఇతనికిర్తి హారములవలెను కర్పూరమువలెను తెల్లనయి నలుగడలను వ్యాపించినదని యర్థము.] దిక్కరి.....దత్త! దిక్కరికరా భోగ = దిగ్గజముల తుండమువలె పరిపూర్ణమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; బాహుశాఖా = శాఖలవంటి భుజములచే; రారజ్యత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించు (సంతోషింప)జేయు; అశేష = సమస్త మైన; భూ = భూమిని; భరణ = భరించుటయందు, దత్త! = సమర్థుడగువాఁడా! [ఇతనిబాహువులు వినుగుతుండములవలెను, శాఖలవలెను ఉండె; సమస్తభూమిని భరించుటకుఁజాలి యున్నవని భావము.] దక్షజీవైవభవా! = విశ్వవ్యమునందు దక్షశత్రువగు శివుఁడైనవాఁడా! ఇది ముక్తపదగ్రస్తము. అలంకార సము, ఉపమ.

* చామనచాయ. శ. ర. 1. చ. గలివాని. 2. చ. నొడవు. 3. చ. దివ్యభవా!

క. నారాయణపదసేవా, పారాయణ! జంధులోకపాలనదీక్షౌ

ప్రారంభకల్పభూమహా!, భారతరామాయణాదిపరమార్థజ్ఞా!.

215

టీక. నారాయణ... పారాయణ! = విష్ణునిపాదసేవయందు ఆసక్తికలవాడా! బంధు... భూమహా! = బంధుసమూహమును పాలించు డిక్షయొక్క ప్రారంభమునకు కల్పవృక్షమైనవాడా! [వేదాద్రిమృత్తి బంధుసముద్రుడయి వారిని సదా ప్రోక్షుచుండునని భావము.] భారత... జ్ఞా! = భారత, రామాయణాదులగు పురాణముల తత్త్వమును ఎఱిగినవాడా! అలం. అనుప్రాసము.

మాలిని. సకలసుజనవర్యా! శాంభవాహార్యధైర్యా!

సుకవినినుతకీర్తి! శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి!

ముకురనిభకపోలా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా!

కకుబధిపసమానా! గౌరవశ్రీనిధానా!

216

టీక. సకలసుజనవర్యా! = సుజనులందఱిలోను శ్రేష్ఠుడగువాడా! శాంభవాహార్యధైర్యా! = శివశంబుధమగు శైలానగిరివలె చలించని ధైర్యముకలవాడా! [అహార్యము = పర్వతము] శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి! = పరిశుద్ధ స్వభావమున వర్తించువాడా! ముకురనిభకపోలా! = అద్దములవంటి చెక్కిల్లకలవాడా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా! = మనోజ్ఞుడుగు గొప్ప సుపద కలవాడా! కకుబధిపసమానా! = దిక్పాలురతో సమానుడగువాడా! గౌరవశ్రీనిధానా! = గౌరవసంపదకు నిధి యగువాడా! అలం. అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథనిరవధికృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ

రామకృష్ణకవినాథప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవతచరిత్రమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

217

టీక. పరమ..... ప్రణీతంబు - పరమపదనాథ = మోక్షాధిపతియగు విష్ణువుయొక్క; నిరవధికృపా = అంతములేని దయయొక్క; పరిపాక = పంటకు; పరిచిత = వాడుకపడిన; సరసకవితాసనాథ = సరసకవిత్యముతోఁ గూడిన; [భగవంతుని నిరవధికకరుణకు ఫలముగా ఈకవికి సరసకవితయబ్బిన దనుట.] రామకృష్ణ కవినాథ = రామకృష్ణకవిశ్రేష్ఠునిచే; పరిచితంబు = కూర్పబడినది; పాండురంగమాహాత్మ్యంబు = పాండురంగ విట్టలదేవుని గొప్పతనము (అను సర్గమిచ్చుపేరుగల ప్రబంధము) పరమభాగవతచరిత్రము = పేరుపడిన భగవద్గీతల చరిత్రము.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర బులుసూచనామక శీతారామస్వామ్యపదానిశుభ్రత, సకలవిద్యజ్ఞసవిధేయ వేంకటరమణసామధేయగ్రధితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

ద్వితీయాశ్వాసము

దయితచరణసేవా

ప్రాదుర్భవదఖిలవిభవభాసుర! సరసా

హ్లాదక! వితరణవిద్యా

వేదీ! రామాను ¹జేంద్రువేదాద్రీశా! |

టీక శ్రీదయితభాసుర! = విష్ణునిపాదసేవవలనఁ గలిగిన సమస్తైశ్వర్యములతోఁ బ్రకాశించువాఁడా! సరసా.....వేదీ! = రసకులను సంతోషింపజేసెడి త్యాగ(దాన) విద్య నెఱిగినవాఁడా! ప. ఆకర్ణింపు మాగోకర్ణకుండలుండు సకుమారంబుగాఁ గొండరాచూలిం గనుంగొని.

టీక. గోకర్ణకుండలుండు = పాములు కర్ణాభరణములుగాఁగల శివుఁడు; సకుమారంబుగాఁ = కుమారస్వామితోపాటు; కొండరామాలి = పార్వతి.

❖ శివుండు పార్వతీకుమారులకుఁ బాండరికక్షేత్రమాహాత్మ్యంబుఁ దెల్పుట ❖

సీ. చైలజ! విను విను వట్కంత! కరవీరకుశపల్లవంబులఁ గొమరుమిగులు
ఘర్తవీరానది కలనె నెచ్చట నట్టి శైమిదక్షిణతీరభాగమునకు
యోజనంబున సమస్తోన్నతం బగు తీర్థమును క్షేత్రమును జాలఁ బొగడువడయుఁ
బాండరికము లన భాసిల్లు నచట నద్దేవతోత్తముఁడు లక్ష్మీవిభుండు
తే. భక్తరక్షణదాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి, యఖిలనిగమాఘగిరిగుహాహరిపృథుకము
²పాండురంగండు సాకృతిబ్రహ్మలీల, నిలిచియున్నాఁడు భువనవర్జితవిభూతి. 3

టీక. వట్కంత! = అఱుమెడలుకల కుమారుఁడా! సమస్తోన్నతంబు = అన్నింటను గొప్పది; దాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి = దయాళుఁడు; అఖిల.....పృథుకము = వేదములను కొండగుహయందుండు సింహపుఁబిల్లి, సాకృతిబ్రహ్మలీల = దేహముదాల్చిన పరతత్త్వమువలె; వేదములు గిరిగుహగాను, పాండురంగండు సింహపుఁబిల్లిగను వర్ణింపఁబడుటచే నిందు అలంకారము రూపకము.

ప. ఆదికల్పంబునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరంబు కడకందువ శతానందాది
బృందారక సందోహ ⁴శిరశ్శేఖరశిఖర మణిగణమయూఖచ్ఛటాటోపారోప మహా
నీయచరణనఖరశిఖరుం డగు పుండరీకాక్షుండు పాండురంగాహ్వాయమునం బుండ
రీకుం డను నొక్క భూసురపుండరీకునకుఁ బ్రత్యక్షుంబై భక్తపక్షపాతంబునఁ

1. క. జేంద్ర. చ. జేంద్రు. 2. క. వరుండు. ట. విభుండు. 3. చ. పాండురాంగుండు.
4. క. శిరశ్శేఖర. చ. శిరశ్శేఖరశిఖర.

దత్తే త్ర తీర్థంబులకుఁ బొండరికంబు ¹లను నామకల్పనం బాచరించి యా చతు ర్భుజుండు నేడు నచ్చోట్టిన యున్నవాడు. అవ్వెన్నునిచరిత్రంబు మీకు శ్రోత్ర రసాయనంబు చేసెద వినుండు. ఇది మీ యిద్దరి ప్రశ్నంబులకు నుత్తరం బయ్యెడు నని మృదుండు మునిసన్నిధానంబునఁ గుమారుండు వినుకొన గిరి కుమారిం గటాక్షించి ద్రాక్షారస ²సపక్షంబు లగు నక్షరవిక్షేపంబు లొలయ నిట్లనియె.

4

టీక. కడకందువ = చివటికాలము; శతానందాది = బ్రహ్మమొదలగు; శిరశ్శేఖరశిఖర=కిరీటాగ్ర ములయందలి; మయూఖచ్ఛటాటోపారోప = గొప్పకాంతిసమూహము వ్యాపించుటచే; మహానీయ = పూజ్యుడు; చరణశిఖరశిఖరుండు = పాదముల కొనగోట్ల కలవాడు; భూసురపుండరీకునకుఁ=బ్రహ్మణ శ్రేష్ఠునకు; నామకల్పన బాచరించి = పేరు పెట్టి; శ్రోత్ర రసాయనంబు చేసెదన్ = వీనులవిదొనర్చు దను; ఉత్తరంబు = సమాధానము; వినుకొనన్=జాగ్రత్తో వినఁగా, కటాక్షించి = చూచి; ద్రాక్షారస సపక్షంబులు = ద్రాక్షారసమునకు సమానమైనవి; అక్షరనిక్షేపంబులు = పలుకులు.

— పుండరీకమహామునిచరిత్రము ౧౨ —

చ. అలికులవేణి! విన్దు రచితాఖిలపుణ్యుఁ డశేషగణ్యుఁ డ
త్యలఘువివేకపాకఖని యార్యజన స్తవనీయ³చర్యుఁ డు
జ్వలగుణ రత్నరత్ననిధి సత్యదయార్జవశాంతిదాంతిమాం
సలగతి పుండరీకుఁ డను సన్దుని పొల్పు నొకండు పెంపునన్.

5

టీక. అత్యలఘువివేకపాకఖని=అతిలేటివ తేలివని నిధియైనవాడు; ఉజ్వలగుణరత్నరత్ననిధి = ప్రకాశించుగుణములనెడి రత్నములకు సముద్రమగువాడు; (ఆలం. రూపకము.) సత్య.....గతి = సత్యము, దయ, తిన్నదనము, శాంతి, దాంతి - అనువానిచే పెంపొందిన వర్తనముకలవాడు.

సీ. చలిచీమనేనియుఁ జాంద్రోక్త శంకించుఁ బలుకఁ డెన్నఁడు మృషాభాషణములు
కలువవర్తను లున్న పొలముపొంతఁ జనండు కలిమికుబ్బుడు లేమిఁ ⁴కలఁగ డాత్మఁ
దలయెత్తి చూడఁ డెవ్వలనఁ బరస్త్రీల ధైర్యంబు విడఁ డెట్టి ⁵దర్శణుటల
నొరులసంపదకునై యుపతపింపఁడు లోన నిందింపఁ డెంతటి ⁶సీచునైన

తే. మిన్నకయ చూడఁ ⁷డాఁకలిగొన్నకడుపు
సర్వభూతదయోదయోత్సవ మొనర్చు
నిగమఘంటాపృథ్వి కాధ్వ⁸నీనబుద్ధి
బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రహ్మణుండు.

6

టీక. చాంద్రోక్త=చాంద్రోక్తులు; పొలముపొంతన్=చోటిపాలిమేరకు; కలఁగఁడు= కలఁతపడఁడు; ఎవ్వలన్ = ఏవంకను; దర్శణులన్ = ఒడుదొడుకు సమయంబులయందును; సంపద కునై = సొత్తుకొనుటకు; విడఁడు = వీడఁడు - విడువఁడు; ఉపతపింపఁడు = అనూయపడఁడు; ఆఁకలిఁ గొన్నకడుపున్ = ఆఁకలిచే బాధపడువానిని; నిగమ.....బుద్ధి = వేదమార్గము ననుసరించి నడుచు వారిలో ప్రధానుడు; బ్రహ్మ.....వద్యుండు=వేదాంతకాస్త్రవేత్త; ఇందు పుండరీకుని గొప్పతనము వర్ణింపఁబడినది;

1. క. లన. 2. క. పక్షంబులగు. చ. సపక్షంబులగు. 3. చ. ధైర్యుఁడు. 4. క. కలఁగ. 5. తత్తములు. 6. ర. చ. దర్ధరముల. 6. ట. సీచునేని. 7. క. కన్న. చ. గొన్న. 8. చ. నిసదవృత్తి. పాండురంగ—9

చ. హరిహాయదేశికాభుఁడగు నమ్మహిదైవతమాళియందు బౌ
గరువునకుఁ మృగీమదసుగంధము సంధిలుభాతి నంబుబో
దరచరణారవిందసతతస్మృతిలోలుప యైవ బుద్ధియున్
బరిణాతిఁ గాంచె సంపదలవై మఱియుం జనియించు సంపదల్.

7

టీక. హరిహాయదేశికాభుఁడగు = ఇంద్రునిగురువగు బృహస్పతితో సమానుడైన; బంగరు...
భాతి = బంగారమునకు కమ్మరిమిమళ మబ్బినట్లు; అంబుబో.....లోలుప = విష్ణుదేవుని పాద
వద్దముల నెల్లప్పుడును స్తరించుటయందలి వ్యసనము కలది; పరిణాతి = పరిపాకమును. అలం.
అర్థాంతరస్యాసము.

సీ. మొదలఁ గామక్రోధములు బరాబరి చేసి సత్యవాఙ్మయమంబు ¹సంఘటించి
సాత్త్వికస్వల్పభోజనలబ్ధిఁ గ్రోవ్వఁగి యష్టాంగకాసక్తి హావణుపఱచి
²తరించి ముప్పదిరెండు తత్త్వంబు లూహించి మది ³సత్త్వసంపద ము స్తరించి
తెలిసి ముద్రాసంబుల మేని పనిగొని పాపపూరుషుఁ ⁴పటాపంచుడేసి

తే. యతఁడు మూలాలవాల గహ్వరకరండ, కుండలీస్తానగోక్షక్కులకలాప

తత్త్వనర్మరసర్ణాధిదైవతనశ, నిర్ణయం బెంత యంతయు నిజము గాంచి.

8

టీక. బరాబరిచేసి = చెదరిపోగొట్టి-అణచి; సత్యవాఙ్మయమంబున్ = యధార్థమును మితము
నగురీతి ప్రసంగమును; క్రొవ్వ, అఁగి = క్రొవ్వనడ్డగించి - ఆడి; అష్టాంగకాసక్తి - యమ, నియంత్రణా
యామ, ప్రత్యాహర, ధ్యాన, ధారణ, మనన, సమాధులను యోగములందు అభిరిరిసి; హావణుపఱచి =
సమకూర్చి; ముప్పదిరెండుతత్త్వంబులు = ప్రకృతి, మహత్తు, అహంకారము, 11 ఇంద్రియములు, పంచ
భూతములు, పంచ విషయములు, జీవుఁడు, పరమాత్మ, షట్చక్రములు అనునవి. మస్తరించి = స్వాధీన
పఱచుకొని; మేనిపనిగొని = శరీరమును శ్రమపెట్టి; పటాపంచుచేసి = తఱిమి నిశింపఁజేసి; మూలాల
వాల.....నిర్ణయంబు = మూలాధారమగు గుహరూపమగు బుడెయగు కుండలీస్తానమందలి శేషుని
తత్త్వమును; విష్ణుతత్త్వమునకు మూలములగు బీజాక్షరములు, అధిదేవతలు, దశములు అనువాని తత్త్వ
మును బాగుగ నెఱిగెనని భావము.

చ. మనుహతరాజయోగములమర్మ మెఱింగి తదర్థసిద్ధి నె

వ్యుఁముదలిర్ప హృజ్జలజమానరసారభషట్పదంబు న

ర్జునరథభూషణంబు వెలిఁ జూడనిసిద్ధపునిట్టచూపుచున్

¹మునుకొని చొక్కు లోన నిజమార్గగళత్పుననేకదేర్పంగన్.

9

టీక. మను. మంత్రములయొక్కయు, హతరాజయోగముల హతయోగముయొక్కయు, రాజ
యోగముయొక్కయు; మర్మము = రహస్యము; తదర్థసిద్ధి = అవి నెఱిపేఱుటచే; హృజ్జలజమానరసారభ
షట్పదంబు = హృదయకమలమున దట్టముగా వ్యాపించియుండు పరిమళమునకు తుమ్మెదయైవాడు; అర్జున
రథభూషణంబు = అర్జునునకు సారథియైనవాడు; వెలిఁజూడని = బాహ్యప్రపంచమును చూడని;
సిద్ధపునిట్టచూపుచున్ = చలించని ప్రేమమయదృష్టిచేత; మునుకొని = పొంగిపొరలి; చొక్కున్ =
పరవశమగును; నిజమార్గగళత్పున = తనశరస్సునుండి జాలుచున్న అమృతము; నేడఁదేర్పంగన్ =
శ్రమనుపోగొట్టెగా. అలం. రూపకము.

1. క. సంగ్రహించు. చ. సంఘటించు. 2. చ. తరసి. 3. చ. తత్త్వసంపద. 4. క. పటా
పంచ. చ. పటాపంచు. 5. క. తలిర్చి. చ. తలిర్చి. 6. క. హృజ్జలజమాన. చ. తజ్జలజమానర,
7. క. మునుకొని. చ. మును, గని.

మ. శతపత్రాక్షము శిశ్యసఖ్యభృతిచంచన్ద్రాళిసన్నాహము
 న్నతనాసాముకుళంబు పూర్ణతరచంద్రస్నిగ్ధముగ్ధాననం
 బతసీసూనసవర్ణవర్ణ మతిసౌమ్యం బబ్జనాభంబు శ్రీ
 శ్రితవక్షంబు మహామహం బొకఁడు పర్వం దన్ననఃపేటికన్.

10

టీక. శతపత్రాక్షము = పద్మమువంటికన్నులుకలది; శిశ్య.....సన్నాహము = తలమీద
 చిక్కిముకలది; ఉన్నతనాసాముకుళంబు = పొడవై మొగ్గవలెనున్న ముక్కుకలది; అతసీసూనసవర్ణవర్ణము =
 నల్ల అవినెపూవుతో సరియగు దేహకాంతికలది; మహామహం బొకఁడు = ఒక గొప్పతేజస్సు; తన్ననః
 పేటికన్ = పెట్టెవలె దిట్టమగు నతని (పుండరీకుని) మనస్సునందు; పర్వం = వ్యాపించెను. ఇచట
 విష్ణుని లోకోత్తరస్వరూపము పుండరీకుని మనస్సున ప్రకాశించెనని గౌణముగ చెప్పబడుటచే
 ఉదాత్తాలంకారము.

సీ. సనకసనందనాదినిఖిలాంతర్వాణిహృల్లీలభావంబు సల్లపెట్టి
 విశ్వంభరాభోగ వివిధమూర్త్యంతరస్ఫురితానుభావంబు బుజలువైచి
 శింశుమారాకృతి స్వీకృతి వైకుంఠపట్నువిహారంబు జారవిడిచి
 ఊరోదమధ్యస్థలీరత్ననగగుహ గర్భనివాసంబు కచ్చు వదలి

తే. పుండరీకేక్షణుండు శిఖండిబర్హ, మండితశిఖండకుండు నతాఖండలుండు
 పుండరీకునిమానసాంభోజపీఠి, మిండతుమైదయై యాండు నిండుకొలుపు.

11

టీక. సనకసనంద.....భావంబు = సనకుండు, సనందనుండు మొదలగు విద్వాంసుల మనస్సుల
 యం దణగియుండు (నివసించియుండు)టను; సల్లపెట్టి = విడిచి; విశ్వంభరా.....నుభావంబు =
 లోకోద్ధారకములు, గొప్పవియు నగు అవతారములు ఎత్తు మహిమను; బుజలువైచి = సున్నలుపెట్టి -
 విడిచిపెట్టి; శింశుమారాకృతి స్వీకృతి = మినరూప-(జలచరరూప)మును ధరించుటచేత; వైకుంఠపట్ను
 విహారంబున్ = జ్ఞాన, శక్తి, బల విశ్వరూప, వీర్య, లేజోరూపములగు నాటువైకుంఠములందును విహరిం
 చుటను; ఊరోద.....కచ్చున్ ఊరోదమధ్యస్థలీ = పాలసముద్రము మధ్యమునందలి; రత్ననగగుహ
 గర్భనివాసంబుకచ్చు = రత్నాద్రిగుహయందు నివసించు కోరికను; శిఖండిబర్హమండితశిఖండకుండు =
 నెమిలి పింఛముచే అలంకరింపబడిన జాట్లు కలవాఁడు; నతాఖండలుండు = (తనకు) నమ్ముండైన
 ఇంద్రుండు కలవాఁడు; మిండతుమైదయై = గండుతుమైదయై. (అలం. రూపకము)నిండుకొలుపు. ఉండున్.

ఉ. అన్వహముక్ ¹ప్రవృద్ధ మగు నంబుజనాభపదారవిందభ
 క్తి స్వహి కెక్కుచు వసుమతీసురవంశవతంస మెల్లవా
 రు న్నినుతింపఁ బెంపెనగు ²ప్రోది యొనర్చుచుఁ దల్లెఁ దండ్రి ³నే
 దు నిద్విధానురూపతనుదోహదభోజనపూజనాదులన్.

12

టీక. అన్వహముక్ = ప్రతిదినమును; ప్రవృద్ధమగు = వృద్ధిపొందు; వహికెక్కుచున్ =
 ప్రసిద్ధికెక్కుచు; వసుమతీసురవంశవతంసము = బ్రాహ్మశ్రేష్ఠుండు; పెంపెనగున్ = గొప్పతనమును
 పొందును; ప్రోదియొనర్చుచున్ = పోషించుచు-కాపాడుచును; అనురూప.....నాదులన్ =
 తగినట్లు దేహమును కాపాడుట కనుకూలములగు భోజనము, పూజనము మొదలగువానిచే, ఏదున్ =
 పోషించును.

క. హరిభక్తియు గురుభక్తియు, నురుభక్తియుఁ బుటముగాఁగ యోగీంద్రశిఖా
 భరణము ముక్తామయతా, స్ఫురణము భువనప్రశస్తముగ జిగి మీఱెన్.

13

టీక. గురుభక్తి = పెద్దలయందుభక్తి; ఉరుభక్తి = ఎక్కువైనప్రేమ పుటముగాఁగ్ = అధికముకాఁగా; యోగింద్రశిఖాభరణము = యోగులగు తలమానికనుగువాఁడు-మిగులశ్రేష్ఠుఁడు; ముక్తామయతామ్రసృణము = ముత్యములచే అలంకరింపఁబడుట-లావణ్యము, విడువఁబడినరోగభావము; భువనప్రశస్తముగ్ = ప్రసిద్ధముగా; జిగి = కాంతి; మిత్ర = అతిశయించెను.

సీ. మును మీనగుటఁబట్ట మునులువైచిన బత్తి వలుబోలె జక్క మౌదలఁ దలిర్ప
వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్న ముద్దయుబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర .
జగదండవహకాలచక్రభ్రమణహేతుదండమై నిజధేనుదండ మమర
సంచిబట్టిన పద్మజాతాండములీల వలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్ల

తే. కలయఁ బూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరసనపుష్పమాలికాభరణమగ్ర
విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రు నెదుట, మందప్రాయాండకూరిమి మ్రానిపండు.

టీక. మీనగుట = మత్స్యరూపమును ధరించుటచే; పట్ట = పట్టుకొనుటను; బక్తివల = భక్తి యనువల; చిక్రము = చలిచిచిక్రము; దౌదలఁ దలిర్ప = తలపై ప్రకాశింపఁగా; వెలితిగాఁ జవిగొన్న = కొంతకొఱికిన; జగదండ.....దండమై = బ్రహ్మాండభాండమును మాయకాలచక్రము తిరుగుటకు కారణమగు కణ్ఠయై; నిజధేనుదండము = తన వసుధనుతోలడికట్టి; వలకేల = గుడిచేలియందు; కలయఁబూచిన = బాగుగాఁబూచిన; మందప్రాయాండకూరిమి మ్రానిపండు = గొల్లపడుచులప్రేమ ఫలము - శ్రీకృష్ణుఁడు. అలం. ఉదాత్తము. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. నియమాంతంబున సత్యాప్రియరూపముతోడఁ గూడఁ బెనచిన యంత

ర్నయనము సడలించి సిత్పాదయుగార్చాధీనబుద్ధిఁ దహతహ వెలుగన్. 1

టీక. నియమాంతంబున = సమాధి ముగిసినపిదప; సత్యాప్రియరూపముతోడ = (సాక్షాత్కరించిన) శ్రీకృష్ణుని స్వరూపముతోఁగూడ; అంతర్నయనము = లోపలిచూపు - యోగదృష్టి; సడలించి = విడుచునట్లుచేసి; సిత్పాదయుగ = తలదండ్రుల పాదసేవకు లొంగిన బుద్ధిలో; తహతహ = తమకము.

ఉ. పావనద్వ్యగ్లాసములు బాహ్యగతిం బచరించి చంద్రికా

శ్రీవిభవంబులం బలుచనేయు ముఖప్రభ లుల్లసిల్లఁగా

మై వదలించి పూర్వమగుమట్టును గాడ్పును సాగనిచ్చి వైఁ

గావలియిడ్డ శక్తుల సగౌరవదృష్టిఁ బరిగ్రహించుచున్.

16

టీక. పావనద్వ్యగ్లాసములు = షష్ట్రములగు తళికుఁజూపులను; బాహ్యగతి, పచరించి = బాహ్యప్రపంచమున వ్యాపింపఁజేసి; చంద్రికాశ్రీవిభవంబుల = నిండువెన్నెలసాబగును; పలుచనేయు = తేలికచేయు - తిరస్కరించునట్టి; ముఖప్రభలు = ముఖకాంతులు; మై, వదలించి = దేహమును ఆసనబంధమునుండి తప్పించి; పూర్వమగుమట్టును = (సమాధికి) పూర్వపు సంకోచమును; కావలియిడ్డ శక్తుల = లోనికి రాకుండ అటంకపఱచి యుంచిన యిచ్చాని శక్తులను; సగౌరవదృష్టి = మర్యాదతో; పరిగ్రహించుచున్ = తిరిగి తీసికొనుచు. ముందునకన్వయము.

సీ. తనువుతోఁ జరియించు ధర్మదేవతబోలె మెలఁపున వనవాటిఁ గలయఁ దిరిగి

గణనమీటిన శార్దిగుణములు హృదయసంపుటి నిండుక్రియ విరుల్ బుట్టిఁబెట్టి

తనకుఁ బవిత్రవర్ధనమే కృత్యం బనుకరణి నూతనకుశోత్కరముఁగూర్చి
యపవర్గఫలసిద్ధి హదనై నఁజేఁట్టుకై నడి బహుఫలోత్కరము ¹లాడిసి

తే. యోగయాగంబు సలుపుచో నూర్చి పశువి
శసన మొనరించుటకు యూపసమితిఁ దెచ్చు
భాతి ²సమిధలఁ గొని మహాప్రాజ్ఞుఁ డతఁడు
వచ్చు లేఁబగటికి నిజావాసమునకు.

17

టీక. మెలపునఁ = మెలకువతో; గణనమీజీన = లెక్కకు మిక్కిలియైన; హృదయసంపు
టిక = మనస్సునెడి పెట్టెయందు; బుట్టిక = బుట్టయందు; కుశోత్కరమునఁ = దగ్ధలసమూహమును;
బడిసి = తోసి; అపవర్గఫలసిద్ధి = మోక్షప్రాప్తి; హదను = అదను - తటి; ఊర్చి పశువిశసనము = వడూ
ర్పులు అను పశువులను చంపుట; [స్థూలశరీరము నాశ్రయించిన జరామరణములును, సూక్ష్మశరీరము
నంటియున్న క్షుప్తిపాసలును, కారణశరీరము నాశ్రయించిన శోకమోహములును అటు ఊర్పులు,
[పూర్వటికలో ఇచట “ఊర్చి పశువిశసనము = క్ష్యాసమనెడి పశువును చంపుటను” అని యున్నది.
అది తప్పు.] యూపసమితిక = యజ్ఞపశువులను కట్టెడి స్తంభములగుంపును; లేఁబగటికిన్ = తెల్లవాటి
ఎక్కువకాలము కాకమునుపే; నిజావాసమునకున్ = తనయింటికి. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. విహితమతిం బరిచాక, సహస్రమయి పితృయుగంబు సంభావించుక

గృహమేధివతంసము నిజ, మహిళామణి యప్రతీషమతిఁ దోడ్పడఁగన్.

18

టీక. విహితమతిక = అనుకూలించుబుద్ధితో; పరిచారకసహస్రమయి = తానొక్కడే వేయి
మందిసేవకలపెట్టు; పితృయుగంబుక = తలిదండ్రులిద్దఱిని; గృహమేధివతంసము = గృహస్థులలో
ఉత్తముఁడు; నిజమహిళామణి = తనభార్య; ఆప్రతీషమతిక = ఎదురుతిరుగనిబుద్ధితో.

సీ. ఆపాదమస్తంబు నంటు నూనియగాచి శ్వయముగా నుద్వర్తనం బొనర్చు
జలకమార్పు నఖంపచస్వచ్ఛజలములఁ దడియొత్తుఁ గడుమెదుగుడులఁ బొదివి
లఘుధౌతవసనపల్లవములు గట్టించు శిరసార్పు మృదులీల సురటి వసరి
చేయూత యొసఁగి వేంచేయించు లోనికి ద్వారావతి ³గలంతిఁ దానె యొసఁగుఁ

తే. దెలుపు సంధ్యాసమాధివిధిప్రయుక్తి, నగ్ని వేల్పించు విష్ణుసహస్రనామ

పాఠ మొనరించుతఱి, దోడుపడుగురునకు, ⁴గవలువోకుండఁబుత్తుఁడోకలువకంటి.

టీక. ఆపాదమస్తంబు = శఖశిఖాపర్యంతము - దేహమంతయు; నయముగాక = ఒడ్దికతో;
ఉద్వర్తనంబొనర్చుక = నలుగు పెట్టును; జలకమార్పుక = స్నానముచేయించును; నఖంపచస్వచ్ఛ
జలములక = గోరువెచ్చని తేటనీటితో; మెదుగుడులక = మెత్తనిగుడ్డలతో; పొదివి = కప్పి; లఘు
.....వములు = లేలకయై నిగనిగలాడు మడతవస్త్రములు; సురఃటి = వీసన; ద్వారావతి గలంతిక = జారీ
చెంబును; కవలువోకుండక = క్రమముతప్పకుండునట్లు; కలువకంటి = కలువలవంటికన్నులుగల పార్వతీ!

తే. చూపు చాలమి వివిధరూపావకరణ, వితేతిఁ దడవాడు జనకునానతి శిరమునఁ

దాల్చి నిద్దంపుబుద్ధిఁ దద్దారకుండు, చక్రహస్తార్చనమున కుపక్రమించు.

20

టీక. వివిధరూపావకరణవికలిక = పెక్కువిధములగువస్తువులసమూహమును; తడవాడు =
తడవునను, - వెదకు; నిద్దంపుబుద్ధిక = ప్రేమతో; తద్దారకుండు = అతనికొడుకు; చక్రహస్తార్చనముక =
విష్ణుని పూజించుటకు; ఉపక్రమించుక = ప్రారంభించును.

సీ. అభిషేక మొనరించు నాకాశవాహినీజననకారణపాదజలరుహునకు
వైచుఁ దో¹మాలియ వైజయంతీకాంతివలయితపక్షిఃకవాటునకును
గౌశేయ మర్పించుఁ గాంచనమయశివతీ పల్ల వారుణశివతిబంధురునకుఁ
జందనం బలఁడు నీశేందిరాకుచకుంభసంగికుంకుమపంకిలాంగునకును

తే. రత్నహారంబు సాతు నిర్యత్న²సిద్ధకౌస్తుభోదర్పిరభిరామ³ంధరునకు

ధూపకల్పన ముచ్చుగా దీప మిచ్చుఁ, దేహి! యాత డు త్రైలోక్య⁴దీపకునకు. 21

టీక. ఆకాశ.....జలరుహునకు = గంగపుట్టుటకుఁ గారణమగు పాదపద్మములు కలవానికి;
తోమాలియ = వనమాల; వైజ.....వాటునకును = వైజయంతి యను పూలమాలయొక్క కాంతిచే
నావరింపబడిన, తలపువంటి తొమ్ము కలవానికి; గౌశేయము = పట్టువస్త్రము; కాంచన.....రున
కు = చిగురువంటి బంగరపస్త్రముచే నెఱువైన మొలచే చక్కనగువానికి; అలఁడు = పూమును;
నీశేందిరా.....నకును = నీశాలక్షిదేవులకుచములయందలి కుంకుమ మంటిన దేహము కలవానికి,
చాతుకీ = సమర్పించును; నిర్యత్న.....రునకు = అప్రయత్నముగా అభించిన కౌస్తుభమణియొక్క
కాంతి పుంజముచే ఇంచైన మెడ కలవానికి; మున్నగా = మొదలుచేసి - అనఁగా - మొదట ధూప
మిచ్చి; తేజవ! = సార్వభౌమ!

క. నిడుదచిగురనఁటియాకున, నిడి వివిధాన్నములు భూసురేశ్వరుఁ డొసఁగఁ

బడి ఘంట మొరయఁజేయుచు, జడనిధితల్పనకుఁ బూజ్య సకల్యునకున్. 22

టీక. నిడుదచిగురనఁటియాకున = పొడవైన తేతయరఁటియాకులో; బడి = వరుసగా -
మెంబడిసి; మొఱవఁచేయును = వాయించును; జడనిధితల్పనకు = సముద్రముపడుక గాఁ గలవానికి -
విష్ణునకు.

క. భూమిసురసూతి సాల, గ్రామశిలావారి కంబుగర్భస్థము ది

వ్యామోదశ్రీతులసీ, గోమలదళసురభితంబు గురునకు నొసఁగున్. 23

టీక. కంబుగర్భస్థము = శంఖములో పోయఁబడినదానిని; గురునకు = తండ్రికి.

మ. తిరువారాధన మిట్టొనర్చి ధరణీదేవాన్వయశ్రేష్ఠఁ డా

హరి కర్పించుటఁ బొవనంబు లగు శాల్యన్నంబులు న్నేతులున్

వరుగుల్⁷ చారులు పప్పులప్పడముల్ దాలింపులుం బూపముల్

పరమాన్నంబులుఁ బెట్టు నెట్టన భుజింపం దల్లికిం దండ్రికిన్. 24

టీక. తిరువారాధనము = దేవతార్చన; ధరణీ.....శ్రేష్ఠఁడు = ఉత్తమబ్రాహ్మణుఁడు; అర్పించు
చుట = నైవేద్యము పెట్టుటవలన; పావనంబులు = పవిత్రములు; తాలింపులు = తాలింపుచేసినకూర
లను; పూపముల్ = ఆప్పములు - వండివంటలు; నెట్టన = సమృద్ధిగా.

వ. ఇట్లతివృద్ధులు శిథిలబుద్ధులు నగు జనయిత్రీజనకులం గని మని నడరుచు నడుగు
లకు మడుగు⁸ లొడ్డుచు నడుగునెడఁ బులిజొన్నేనియం దెచ్చి యిచ్చుచు నిచ్చు
గ్రొత్తయగు మచ్చికం గచ్చు వదలక గోము మెఱసి యోమనగాయలంగా
నోముచుఁ గాలో¹⁰చితంబులగు నోములు నోమించుచు నధరామరనందనుండు
జగదభినందితుండై యుండి వెండియు. 25

1. ట. మాలిక. 2. క. కట. చ. చటి. 3. కటి. 4. చ. సిద్ధి. 5. ట. దీపమునకు. 6. చ. విడి.
7. క. చేరులు. ట. చారులు. 8. చ. లాభూపముల్. 9. చ. లొట్టుచు. 10. చ. చితంబులుగా.

టీక. శిథిలబుద్ధులు = బుద్ధిపటుత్వము తగ్గినవారు; మనిషడచుచుకొ = వసించుచు; అడుగు.....
 లాడ్డుచుకొ = ఉత్తనేలపై నడిపించక - గౌరవముగా; మచ్చికుకొ = ప్రేమచేత; కచ్చు, పదలక =
 ప్రీతివిడువక; ఓమనగాయలంగా = ఓమనగుంటలాడుగించుటగా - చేతులమీదనే తిరుగునట్లుగా; ఓము
 చుకొ = పోషించుచు; ధరామరనందనుండు = బ్రహ్మణపుత్రుండు; జగదభినందితుడై = లోకుల
 మెప్పునుపొంది.

క. పరలోకావాససుఖా, దరపరతం జనిన తల్లిదుండ్రుల కొనఁగె
 గురుభక్తి నిగుడు కొడు కతి, కరుణామతి గంగ నస్థి గయఁ బిండంబున్. 26

టీక. పరలోకావాససుఖాదరపరతంజనిన = లోకాంతరమునకేగిన - మరణించిన; ఒనఁగె =
 అర్పించును.

క. ప్రేయసివలన బ్రబోధవి, ధేయమతుల సుతులఁ గాంచి తీర్చెఁ బితృభాణం
 బాయయ్య తదీయం బగు, ప్రాయపుబ్రాహ్మణం గొంత పడమర దిరిగెన్. 27

టీక. ప్రేయసివలన = ధర్మపత్నివలన; బ్రబోధవిధేయమతుల = విశేషజ్ఞానము, అడఁకున కల
 వారిని; పితృభాణము = పితృదేవతలబుణమును; “జీవతోర్యాకర్ణకరణాత్పుత్రసంపాదనేన చ, గయాయాం
 పిండదానేన త్రిభిః పుత్రస్యపుత్రతా.” అనువెద్దలమాటను పుండరీకుండు సార్థకపఠచిహ్నాడని భావము.

క. భాషావిభునిభుఁ డమ్ము, యీషణదూషణ మొసర్చి యిలు మఱచి మదిక
 కేషఫణిశయనుఁ గను నభి, లాఘోన్నతిఁ జేయుఁ దప మిలాధరతనయా! 28

టీక. భాషావిభునిభుండు = బ్రహ్మతోనమానుండు; ఈషణదూషణమొసర్చి = భార్యాపుత్రుల
 యందును, ధనమునకుగల వ్యామోహమును విడిచి; ఇలాధరతనయా! = పార్వతీ!

సీ. మిసిమింతు డునుగాక వసియించుఁ గుత్తుకబంటిసీరను బుండువంటి చలిని
 మోముదమ్మికిఁ దేటిమొ త్తమై పొగ పర్వ వ్రేలుఁ గ్రిందలగాఁగ వృక్షశాఖ
 వేరువెల్లెకి తాయగూర పండని కోరకుదరాన్ని గాడ్పుచే నుజ్జగించు
 నేచి యీచెవిగాడు పాచెవి ిబోవంగ నుబ్బి లింగమువోలె నుండు నెండ
 తే. నంత రాయాంధ కారంబు లలమిఁకొనిన, నడఁచు నిజదైర్యసూర్యోదయంబుచేత
 దానవారిని ⁴గుఱిచేసి తనకుఁ బోదు, చాకుఁ బోదని నమ్మి సుక్లోకుఁ డగుచు. 29

టీక. మిసిమింతుండునుగాక = అలసిపోక; పుండువంటి = శరీరమునుబాధించునట్టి క్రిందల
 గాఁగక = తలక్రిందుగ; ఉదరాన్నికొ = ఆకలిని; గాడ్పుచేకొ = వాయువుచే; ఉజ్జగించుకొ =
 పోగొట్టును - అణచివేయును; ఏచి = బంధించి; లింగమువోలె = స్థాణువువలె; అంతరాయాంధ
 కారంబులు = విఘ్నములనెడి చీకట్లు; తనకుబోదు, నాకుబోదు, అని = తపము చేయక తనకు
 దప్పుడు, వర మియక దేవునికిని తప్పుదని; నమ్మి = అ విష్ణువునే నమ్మి. [వయిది లోకోక్తి.] సుక్లోకుండు =
 సత్కీర్తికలవాడు.

ఉ. ఓగజరాజగామిని! మహోగ్రపునోములు నోచుచున్న య
 యోగివరేణ్యు నేమమున నుల్లము పెన్నవలెం *గరంగె వృ
 ద్రాగనమగ్రోపవసితాజనతాపరిరంభసంభ్రమో
 ద్యోగకళాప్రవర్తికి జతుర్ముఖపంచితధూర్తకీర్తికిన్. 30

1. చ. సుతుల. 2. చ. యీషణదూషణ. 3. చ. బోయంగ. 4. చ. న, గరుచేసి. 5. న, గురి
 చేసి. *గరంగి. 6. ర. రీ. చ. కోప.

టీక. మహాగ్రాహ=మిక్కిలిదుస్సాధ్యములగు; నోములు నోచుచున్న=వ్రతములుచేయుచున్న; నేమమున్ = నియమమువలన; ఉల్లము = మనస్సు; హృద్రాగ...ప్రవర్తిక = మించిన ప్రేమతో గోపకన్యకలను కొనిలించుటలో నేర్పుకలవానికి; చతుర్ముఖవంచితధూర్తకీర్తిక = బ్రహ్మ వంచించిన కీర్తికలవానికి, [ఇట - 'వంచితచతుర్ముఖ - 'అనుటకు మాకుగా 'చతుర్ముఖవంచిత - ' అను నమాసము - అహితాన్ని వంటిది.] వత్సాహరణమయమున బ్రహ్మ కృష్ణుడు వచ్చిచుట ప్రసిద్ధము నీ. యతి మనోగృహదీపికాంకూర మగులీల గోవర్ధనాచలగుహ మెలగుచు

గిరికూటతటరటతేక్కిరాజమురీతి రాధ చన్దనమీద ప్రాలి నగుచు

జత్రాభముల నేలు సుత్రాముకై నడి బలువన్నెయాలమందల మెలఁపుచు

కమలకాననమధ్యకలహంసవిభుభాతిఁ గూర్చి నెచ్చెలిపిండు గొని చెలఁగుచు

తే. జంద్రబింబంబునకు మృదుస్వనము గఱపు, రచనసంజ్ఞార్థశంఖ మూదచు నొనర్చు నాట లన్నియుఁ జాలించి యరిగెఁ దపసి, సర్వ శాలకు దేవకీతన్త్రకంబు. 31

టీక. యతిమనోగృహదీపికాంకూరము = యతుల మనస్సులను గృహములందలి దీపకళికలు; గిరి...రీతిక = కొండచరియ ప్రదేశములందు కేకలువేయు నెమిలిరాజువలె; ప్రాలి = ఒఱిగి; [ఇట రాధచన్దన కొండలతోఁ బోల్పఁబడినది.] చిత్రాభములనేలు = రంగురంగుల మేఘములను పాలించు; సుత్రాముకై నడిక = ఇంద్రునివలె; కూర్చి నెచ్చెలిపిండు = తోడి మిత్రులనమూహమును; మృదు స్వనము = మధురధ్వనిని; కళపురచనక = నేర్పురీతిని; సంజ్ఞార్థశంఖము = తత్త్వార్థకేతమును బోధచేయు శంఖము; [ఇచట కృష్ణునిముఖము చంద్రబింబమువలెనున్నదనియు, నతఁడు శంఖమును పూరించుగా చంద్రబింబమునకు మధురధ్వని యబ్బినట్లున్నదనియు పోలిక.] దేవకీతన్త్రకంబు = దేవకీ దేవిబిడ్డ - శ్రీకృష్ణుఁడు; అలం. ఉపమ.

చ. లలితశిరీషపుష్పమృదులంబులు నీచరణంబు లక్కటా!

యిల యిది రూక్ష మిట్టు లలయించుట ²గా దని ప్రాధనామృదూ

క్తులు సెలగంగ ³వెఁ పొదివి తొల్చుదువుల్ తగు విన్నపంబులగ

బలుమఱుఁజేయుచందమున బంగరుటందియ లుగ్గడింపగన్.

32

టీక. లలిత.....లంబులు = చక్కనితీరినపూవువలె మెత్తనివి; నీచరణంబులు = నీపాద ములు; ఇల = నేల; రూక్షము = కఠినము; ఇట్టు లలయించుట కాదు = (ఆ పాదములను) ఇట్లు కష్టపెట్టుట తగదు; అని; ప్రాధనామృదూక్తులు = ప్రార్థించు నొప్పిదపుమాటలు; చెలంగంగ = ప్రకాశింపగా; వెఁపొదివి = వెంటనఁటి, తొల్చుదువుల్ = వేదములు; పలమఱు = పెక్కు సార్లు; ఉగ్గడింపగన్ = మ్రోగగన్; శ్రీకృష్ణుడు పరుగిడి పుండరీకుని యొడ్డకుఁ బోవునపుడు కాలియంచెలు మధురముగ ధ్వని చేయుచుండెను; ఆ చప్పుడు 'కఠినమైన నేలమీద మెత్తని నీయడుగు లిడుట న్యాయము కా'దని వేదములు వెంటఁబడి మొఱపెట్టుచున్నట్లున్నదని ఉత్పేక్ష.

క. మెత్తఁగ నూఁతిన⁴చుట్టుం, గత్తిక మధుకైటభోరుకంఠము లలనాఁ

దొత్తిన హత్తిన చెన్నుం, దిత్తులక్రియ దొడలయడ్డతిత్తులు వ్రేలన్.

33

టీక. మెత్తగనూతిన = చక్కగా సానఁబట్టిన; చుట్టుంగత్తిక = చక్ర మను నాయుధముచే; మధు.....ములు = మధుకైటభు లను రాక్షసుల గొప్ప కంఠములను; అలనాఁడు = పూర్వము; ఒత్తిన = ఖండించగా; హత్తిన = అంటుకొన్న; చెన్నుందిత్తులక్రియక = సొగసైన సంఘటవలె నున్న; తొడలయడ్డతిత్తులు = తొడలప్రక్కలనున్న గచ్చకాయల సంఘట, [చక్రముచే మధుకైట

1. చ. హంసము విభాతి. 2. చ. గాదని. 3. చ. శ. ర. వేపాదలి. 4. చ. చుట్టుం.

భుల కంఠములను తెగవ్రేయునపుడు ఆ భాగములందున్న తిత్తులు చక్రమున కంటుకొని రాగా, వానినే కృష్ణుడు గ్రచ్చకాయల సుచులగాఁ జేసికొన్నాడని వర్ణింపఁబడినది.] అలం. ఉపమ.

క. మాయావృతఁడగు నాత్మని, సోయగమునఁ ¹దెగడి తీగసోగలు ముచ్చు
తైయునికి సంగరహితం, ²బయ్యెత్; గాకున్న జఘన కుభిరామ మగున్. 34

టీక. మాయావృతఁడగు = మాయచే ఆవరింపఁబడిన; సోయగమునఁ = చక్కదనముచేత;
తెగడి = తిరస్కరించి; ముచ్చుటై = మూఁడుచుట్టులుకలదై; ఆత్మ మాయచే ఆవరింపఁబడియుండును;

శ్రీకృష్ణునికటిని మాయపబోలిన వనసము ఆవరించియుండలేదు, [అతఁడు దిగంబరుఁడు.] అది ఈ కటిని ఆవరింపకుండునట్లు మూఁడు చుట్టుగా తీగ కట్టఁబడియున్నది. కాన మాయావృతాత్మను శ్రీకృష్ణుకటి మీఁతయున్నదని వర్ణితము. అలం. వ్యతిరేకము.

క. ఇటు నభ మిటు భూవలయంబిటు బలిసద్దంబు నుండు నిరవు లని యనన్
బటువు లగు వభలచెలువునఁబుటపుటనై యున్నచిన్నిబొజ్జ గదలఁగన్. 35

టీక. భూవలయంబు = భూగోళము; బలిసద్దంబు = పాతాళము; ఇరవులు = చోటలు;
బటువులగు = గుండ్రని; వభలచెలువునఁ = ముడుతల (త్రివళల) యాదముచేత; పుటపుటనై యున్న = వృద్ధిపొందియున్న. అలం. ఉత్పేక్ష.

చ. తులసికే బచ్చరాకుదురు తోయదవాహనరత్న వేది య
క్మఃమిమెఱుంగఁజోడికిని గొస్తుభఘర్షగభస్తికే నభ
* స్తలముననంగఁబొల్చి నిరతంబు కృపావిభవంబు⁴నింటి బో
ర్తలుపుఁదలంపునేయుచు నురంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్. 36

టీక. పచ్చరాకుదురు = పచ్చలు తాచిన కుదురు; తోయదవాహనరత్న వేది = ఇంద్రనీలముల
తిస్సె; కాస్తుభఘర్షగభస్తికే = కాస్తుభ ము వేడివెలుగు (సూర్యు)నట్టి, సభస్తలము = ఆకాశ
ప్రదేశము; పొల్చి = ప్రకాశించి; నిరతంబున్ = ఎల్లపుడును; కృపా.....లుపున్ = దయాసంపద
యను నింటియొక్కవీధి (పెద్దతలుపును; కలంపునేయుచున్ = సరిపోలుచు; కరంబు = మిక్కిలి;
పరిస్ఫురింపఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. రూపకము.

క. కలుషభోగవధనిధానా, కలితఘటికలనగ గ్రచ్చకాయలు వలచే
నెలకొను నల జలిబిలి వ, న్నెల వన్నెలసంచి నిండి యింపలరారన్. 37

టీక. కలుష.....ఘటికలు = పాపము లను పిట్టలనుచంపుటకుసంగ్రహించినగుండ్లు; జలిబిలి
వన్నెల = ముద్దుముద్దరంగులుగల; వన్నెలసంచి = అందమైనసంచి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. లలిత నిజీవామకరతల, కలిత⁷కనత్కంబుకాంతి కలకల నవ్వన్
గలువలచెలిగిలిగింతల, నలువగు తాలన్ బిసాళినలువగుతాలన్. 38

టీక. లలిత.....కాంతి=అందమైన తన యెడమచేతియందుండి ప్రకాశించు శంఖముయొక్క
కాంతి; కలువల.....తాలన్ = చంద్రకాంతిప్రసారమున దిద్దిదములగు చంద్రకాంతములను;
బిసాళి, నలువ గుతాలన్ = ప్రకాశించునట్టి హంసలను; కలకలనవ్వన్ = తిరస్కరింపఁగా. అలం.
ఉపమ. యమకము.

క. నిజ్జఘైర్వార్యములను, గజములకుం బొడము నిడుదకరములుఁ బోలేన్

1. చ. దెగడి. 2. చ. బయ్యెన్. 3. చ. గాన్. *స్తలము. 4. చ. నిట్టిచో. 5. చ. జగ. 6. చ.
ధామ. సూర్య. 7. చ. కరత్కం.
పాండురంగ—10

భుజములు పోషితభక్త, వ్రజములు కరవిజితపుష్కరజములు పొదలన్. 39

టీక. పొదము = పుట్టిన; నిడుదకరములఁబోలెన్ = పొదవైన తొండములవలె; పోషిత.....ములు = భక్తులసమాహారమును పోషించు (రక్షించు)నని; కరవిజితపుష్కరజములు = తామరపూవులను జయించు (తామరపూవులను మించు) అతిచేతులు కలవి. అలం. ఉపమా.

క. వదనైక స్తంభకకంక, సదనము ¹సిరికొఱ కొనర్చు స్రష్ట నీలుపు న
మొదలించి శంఖశంకువా, యిది యనఁగాఁ గంబుకంత మింపు పఠింపన్. 40

టీక. వదనైక స్తంభకనకసదనముసిరికొఱకున్ = ముఖమును నొంటికంటబపు బంగారుమేడకోభకంక; స్రష్ట = సృష్టిచేయువాడు - బ్రహ్మ; మొదలించిశంఖశంకువా = మొదటి శంకుస్థాపనచేయుట కొఱకుగ శంఖమువంటిమేక; కంబుకంతము = శంఖమువలెనున్న మెడ. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. బిక్కువ్రేతల వాలెఱ, మంకెనపూదేనెతేట మానక వైదై జై
నింకఁగ నింకఁగఁ బల్లలు, బంకించుటఁబోలె మోవి బచ్చిన హెచ్చెన్. 41

టీక. బిక్కు - తేట = బిక్కుమైన గొల్లఁతల ఎఱ్ఱనిపెవలందలి మంకెనపూదేనెనంటి అప్పుతము; బంకించుటఁబోలె = పూయుటచేతనో యునుట్లు; బచ్చెన్ = రంగు - ఎఱుపురంగు. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. తళుకు మొగము నెలపదకము, నెలపుర నిడుతీరుగాఁగ నిలిపిన యాఖం
డలనీలకళిక క్రియ నిట్టలమై స్ఫుటనాసికాపుటము దీపింపన్. 42

టీక. తళుకు...నెలపులన్ = ప్రకాశించు ముఖమును నెలపదకమునందు; ఇడుతీరుగాఁగన్ = నెలకొల్పువద్దతిగా; నిలిపిన = ఉంచిన; ఆఖండలనీలకళిక క్రియన్ = ఇంద్రునిలపు మొగ్గవలె; నిట్టలమై = హెచ్చుగానుండి; నాసికాపుటము = ముక్కు. అలం. ఉపమా.

తే. తళుకుఁజోక్కుల మకరకుండలకలాప, మరకతద్యుతిరింఘోలి హరిణోలత్తు
మండలంబుల లాంచనమండమములు, గానిపించుచిధంబుఁగ గలయఁ బ్రా. 43

టీక. మకర...రింఘోలి = చెవులయందలి మకరకుండలములందలి మరకతమణుల కాంతిసమాహారము; హరిణమండలములన్ = చంద్రబింబములందు; లాంచనమండమములు = చిహ్నములమనోజ్ఞతలు; కలయఁబ్రాకన్ = అంతకును వ్యాపించుగా. చెక్కిల్ల చంద్రబింబములవలెను, వానిపై ప్రేలాడు మకరకుండలములలోని మరకతమణులు చంద్రునిలోని మచ్చలవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. ఉపమా.

చ. తరళమసారసారనిభ తారకముల్ సితపద్మప్రబం
ధురములు రాధికాహృదయతోయజ్ఞోరకబోధన క్రియా
తరుణతరార్కరుగ్విలసితస్ఫుటరక్తిమ సక్తకోణభా
స్వరములు సూక్ష్మపక్ష్మములు వాలికకన్నులు చెన్ను మిఱుంగన్. 44

టీక. తరళ.....కముల్ = చలించు నింద్రునిములవంటి కనుపాపలు కలవి; సిత.....ధురములు = తెల్లతామరఱేకులవలె ఒప్పిదమైనవి; రాధికా.....భాస్వరములు = రాధయొక్క హృదయమనెడి తామరమొగ్గను వికసించజేయుటకైన తేజయెండయొక్క ప్రకాశమువలె స్ఫుటమైన ఎఱ్ఱని కాంతితో గూడిన కనుగొలుకులచే ప్రకాశించునవి; వాలికకన్నులు = వెడఁదలగు కన్నులు; చెన్ను మిఱుంగన్ = ప్రకాశించుగా. అలం. ఉపమా, రూపకము.

1. చ. కికోర. 2. వ్రాతల. క. వ్రేతల. శ. ర. 3. వైవై. క. * బలుమణు. శ. ర. 4. క. క్కులు. 5. క. లక్ష్మి. చ. లక్ష్మి.

తే. అలకతిమిరంబు తనుగప్పునను భయమున

ముఖసుధాసూతి నునువెల్లు నువలికిఁ గూర్చి

సవదరించిన సింగిణిచాయ నొసలి

వంకచూపునఁ దగఁ గఱివంకబొమలు.

45

టీక. అలకతిమిరంబు = ముంగురులనెడి చీకటి; ముఖసుధాసూతి = ముఖచంద్రుడు; నును వెల్లుములికి, కూర్చి = లేతవెన్నెల యను బాణమును సంధించి; సవదరించిన = కట్టిన; సింగిణిచాయ = వింటివలె; వంకచూపున = ఓరచూపున; కఱివంకబొమలు = నల్లనై, వంకరగున్న కనుబొమలు; తగఁ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. బలభిదుపలాద్రిమాళిక్, బలపలగాఁ బొడవు ముదిరపటలముపగిదిక్

లలితోత్తమాంగతలమున, జిలుగుం దెలిక్రొత్తపలిదిచిక్కిము దవరన్.

46

టీక. బలభిదుపలాద్రిమాళిక్ = ఇంద్రసీలములకొండొప్పున; పలపలగాఁ = విరళముగా; పొడవు = వ్యాపించు; ముదిరపటలముపగిదిక్ = మేఘములగుంపువలె; లలితోత్తమాంగతలమున = మనోజ్ఞమగుతలపైని; ఉపమ.

కా, దిగ్వాసుండు రుపింఛలాంఛితశిఖోద్దిప్తండు వర్షాపయో

ముగ్ధవర్ణండు నవాంబుజాహితలతాముక్తాంగదుండు సుధా

రుగ్విస్తేరముఖుండు నంగ శతజిద్రూపాధికుండు గ్రభూ

వాగ్వాగ్లోద్భవాభూమి శ్రీవిభుండు శ్రీచత్వాంశవత్సుండునై.

47

టీక. దిగ్వాసుండు = దిగంబరుడు; వర్షాపయోముగ్ధవర్ణండు = వానకాలపుమేఘమువలె (నల్లని) రంగు కలవాడు. నవాంబు.....గదుండు = లేతకలవంకవంటిమూత్యాలభుజీర్తికలవాడు; సుధా రుగ్విస్తేరముఖుండు = చంద్రునివలె వికాసముకలముఖము కలవాడు; ఆనంగ శతజిద్రూపాధికుండు = వందఁకొలదిగ నుండు మన్మథులను మించిన చక్కదనము కలవాడు; అగ్ర.....భూమి = తొలి పలుకులగు వేదములు పుట్టుటకు కారణమైనవాడు; [పూర్వటీకలో “అగ్రభూవాగ్లోద్భవభూమి = బ్రహ్మణుల మాటగర్వమునకు బుట్టినచోటు” అని కలదు. ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానము అయ్యుక్తములు.] అలం. ఉపమ.

క. *నొడువుల నడతుక మగనికి, బొడచూపని తనదురూపు పొడగనిపించె

జడనిధిశయనుండు కొంగున, ముడిచినమణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్.

48

టీక. నొడువుల.....మగనికి = సరస్వతికి భర్తయగు బ్రహ్మకు; పొడచూపని = చూపని; పొడగనిపించె = కనుపడునట్లు చేసెను - చూపెను; జడనిధిశయనుండు = నముద్రమున నిద్రించు విష్ణువు; అలం. కావ్యలింగము.

క. నిగనిగని విదళకదళి, యుగళిన్నగి జిగిదొలంకు నూరులఁ గని చొ

క్కు గదురఁజేయు జగత్పతి, దగిలి కనుంగొనుచు మునిమదావళి మెలమిన్.

టీక. నిగనిగని = తళతళలాడు; విదళకదళియుగళిక్ = అకులు లేని రెండుదంటి బోదలను; నగి = నవ్వి - తిరస్కరించి; జిగి, దొలంకు = కాంతులనీను; చొక్కు = ఛరవశతను; కదురఁజేయు = కల్పించును; మునిమదావళి = మునిశ్రేష్ఠుడు; ఎలమిక్ = ప్రీతితో; [“చొక్కుగదురఁ = ఛరవశ త్వము కలుగగా” అని పూర్వటీక. అది యనుచితము.]

1. క. దగ. చ. దగ. 2. క. దళకొత్తు. చ. దొలుక్రొత్తు. డెలిక్రొత్తు. క. ర. క. వాగ్లోద్భ. చ. వాగ్వాగ్లో. *నొడువు. క. ర. 4. చ. ముడి.

తే. విపులవీక్షణశక్తిచే¹ వెండి కుండ, లింగతలిమాంగరూచినుధ గాత్తి గ్రోలి
సంతత ప్రతకల్పనాజాయమాన, దుష్టస్థైర్యశకుంతయుఁ దొలంగఁ ద్రోచి. 50

టీక. వెండి = మణిల; కుండలింగతలిమాంగరూచి నుధ = శేషశాయియగు విష్ణుని దేహకాంతి
యను నమృతమును. పుండరీకుండు తనివీటిఁ జీకృష్టుని దివ్యతేజమును తిలకించెనని భావము.

ఉ. ఆవు నదల్పు పచ్చవెదు రంఘ్రియుఁ గాంతరవీధి నూఁది యి
గ్రాసనిఁ దేజరిల్లు కటిహస్తసమన్వితుఁ గౌస్తుభాంకు నిం
దీవిభు నింద్రసీలనిభదేహుఁ గనుంగొని హర్షవర్షధా
రావిలమానసుం డగుచు నమ్ముని కృత్యవిజ్ఞాభుద్ధిగై. 51

టీక. పచ్చవెదురు = ఆరుపచ్చని పచ్చివెదురుకట్టెను; అంఘ్రి = ననుగాంతరవీధి = రెండు
కాళ్లకును నడుమను; ఊఁది = గట్టిగా ఇరికించి; అగ్రావని = ఎదుటిభాగమున; ఇందీవిభు = లత్త
దేవికి భర్తయైనవానిని - విష్ణుని; హర్ష మానసుండగుచు = సంతోష మును వర్షధారచేఁ దడుపు
బడి ఉక్కిరిబిక్కిరియైన మనస్సుకలవాడై; కృత్యవిజ్ఞాభుద్ధిగై = స్తాభించినవాడై. అలం.
స్వభావోక్తి.

చ. విలిఖతమో శిలాకృతియొ విస్తృతి రూపునహించెనో యనన్
జలనవిదూరుఁడయ్యుఁ దొలసావివయోధరధారఁ దోఁగు స
య్యిలఁదలయెత్తు క్రొత్తపులుసేపున వే పులకల్ తనూలతన్
మొలవఁగ నున్న నన్వియదుముఖ్యుండు తానముఖ్యుని క్షణమున్. 52

టీక. విలిఖతమో = వ్రాయఁబడినదో - చిత్తరువో; శిలాకృతియొ = శిలావిగ్రహమో;
విస్తృతి, రూపునహించెనో = మూర్తీభవించిన మణివో; చలనవిదూరుఁడయ్యున్ = కదిలికలేనివా
డైనను; తొలసావివయోధరధారన్ = తొలుకరి వర్షధారలచేత; తోఁగు = తడియు; ఇలన్ = భూమిపై;
కలయెత్తు = మొలచు; క్రొత్తపులుసేపున్ = చిగురుగడ్డిసారను; పులకల్ = గగుర్పాటు; అలం.
ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

ఉ. నిచ్చలు నిచ్చలోఁ బొదలు నీపితృభక్తి జ్ఞానశక్తికే
మెచ్చితి నిచ్చితిం గఁము నీయొడ నీయొడ యేల? వేడుకొ
మిచ్చెదఁ జెచ్చెన్ వలయునీస్థితముల్ శతమేని దీననే
పొచ్చెము నొచ్చెముం జొరదు భూసురకేసరి! నమ్ము నావుడున్. 53

టీక. నిచ్చలు = ఎల్లపుడు; ఇచ్చలో = మనస్సునందు; కరము = ఆభయహస్తము; ఎడ =
ఎడమ-జాలము, భేదము; శతమేని = నూతనము; పొచ్చెము = లాపము; ఒచ్చెము = అనుమానము. అలం.
అనుప్రసము.

కా. భస్మాదూలనపాండురాంగము రమాప్రాణేశుపాదద్వయన్
విస్తేరాంబుజగామిహంస మిది నాచే వ్రాల్చుచున్ లేచి 'దే
వాస్తాకం శరణం త్వమేవ; గతి రన్యో నాస్తి; దుర్వాసనా
పస్తారం హర' యంచుఁ బల్కి మఱియున్ భక్తుండు భక్తిస్పృహన్. 54

టీక. భస్మా.....గము = బూడిదపూసికొనుటచే తెల్లవైన దేహము; విస్తేరాంబుజగామి,
హంసము = వికసించువద్దమునుగూర్చివు హంస; నాన్ = అనునట్లు; వే = వేగముగ; వ్రాల్చు

1. ట. కేడు. క. వెండి. * క. తక్షణత్తు. శ. ర. తలయెత్తు. † నియ్యెడ నియ్యెడ. శ. ర. -

చుక్ = పడవేయుచు; దేవాస్తాకం శరణం త్వమేవ = దేవా! మాకు నీవే దిక్కు; గతి రన్యోనాస్తి = వేఱుగతి లేదు; దుర్వాసనాపస్తారం హర = చెడ్డవిషయములచుందలి కోరికయను పిచ్చిని పోగొట్టుము; భక్తిష్టుహక్ = భక్తియందలి ఇచ్చచేత - భక్తితమకముచేత; ['దేవాస్తాకం' అని సంబుద్ధియు సంధి.]

సీ. పాదలు సీపొక్కిటిపువ్వుకాన్పున గదా పెనుచూయ పిల్లల బెట్టుపెల్ల
బొడము సీమొదలియూర్పుల నేపులనకదా చదువుసంధ్యల గల్గి జగము మనుట
కెరలు నీయడుగుబాదురల తేనియగదా పాపంపుఁబెనురొంపి ¹పలుచనగుట
పాసగు నీతెలిచూపుపసగదా యిది రాత్రి యిది పగలను మేర లెఱుంగఁబడుట
తే. భవనఘటనకు మొదలికంబమునఁబోలే, భవనములకెల్ల నీ వాదిభూతుఁడగుట
నిట్టనిలుచున్గిచేఁగాదె నెట్టుకొనియె, గెంటుగుంటును లేక లక్షీకళత్ర! 55

టీక. పాదలు = పరిల్లు; కాన్పున = ప్రసవముచేత; డొర్పులు = నిశ్శాన్యములు; కెరలు = అతిశయించు; తెలిచూపు = లేట తెల్లమగు దృష్టి; భవనఘటనకు = ఇల్లుకట్టుటకు; అదిభూతుఁడు = మొదటివాడవు - ప్రధానుడవు; నిట్టనిలుచున్గిచే = నిటారుగా నిలుచుండుటచేత; నెట్టుకొని యె = అతిశయించెను - లేటపడియెను; గెంటు, గుంటును, లేక = కదలిక, తగ్గులేక - నిరాటంకముగ. [ఇచట 'నీవాదిభూతుఁడవగుట' అనుటప బదులు 'నీవాదిభూతుఁడగుట' అని ప్రయోగింపఁ బడినది.]

విష్ణుని నాభికమలమునఁ బుట్టిన బ్రహ్మ సృష్టిజేయఁబూసెననియు, విష్ణుని తొలియూర్పులే వేదములయి జనుల విద్యాబుద్ధుల కవకాశము కలిగించెననియు, విష్ణువుపాదములనుండి గంగానది యుద్భవించి ప్రజలపాపములను పటాపంచలుచేసి, వారికి పుణ్యక్షేత్రములను కలిగించుచున్నదనియు, విష్ణుని కన్నులగు సూర్యచంద్రులవలననే యహర్నిశలను విభజింప వీలగుచున్నదనియు, విష్ణువు భవనములకెల్ల మూలమనియు నభిప్రాయము. అలం. ఉపమ.

చ. ముదమున సోమకాసురుఁడు ముచ్చిలి యచ్చలమారఁగొన్న ప్రా
జదువులు తెచ్చి తజ్జఠరసాంద్రతరాంత్రము లంట నంటు బల్
గదురు దొలంగఁ గీర్తియను గంగఁ దొలంచి విధాతృఁసుధుర
ద్వదనసరోజగంధలలితంబులు చేసితిగా జగన్నిధి! 56

టీక. ముచ్చిలి = దొంగిలించి; అచ్చలమారక్, కొన్న = పూనికతో అపహరించిన; ప్రాజదువులు = వేదములను; తెచ్చి; తజ్జఠరసాంద్రతరాంత్రములు = అతనిపొట్టలో ఎక్కువగనుండు ప్రేవులు; అంటక్ = అట్టకట్టగా - అంటుకొనఁగా; అంటు బల్గదురు = వ్యాపించిన ఎక్కువైన కంపును; తొలఁచి = కడిగి; విధాతృ.....తంబులు = వికసించిన కమలములవంటి బ్రహ్మముఖములందలి పరిమళముచే నువాసనగలవి. అలం. రూపకము. (ఇది మత్స్యవతారవర్ణనము)

ఉ. కోపనశాపనవ్యశిఖగోల్తసగం గోసుగంది మ్రంది త
త్రాపము నాఁచలేక తిమిథామజలభ్రమిఁగూలి తూలు జం
భాపహరాజ్యలక్ష్మీ పెరవాఱగఁ దెల్పవె యీతకాయరూ
పై పృథుకర్పరం బమర నాశితరక్షణదక్షిణేక్షణ! 57

1. చ. కలచన. 2. చ. భూతివగుచు. 3. చ. గాత్రము. రాంత్రములంటికట్టు. 4. చ. గదిరు. 5. చ. గోర్దన. 6. చ. గోల్తస. 7. చ. సుధుర. 8. చ. సుగంధ.

టీక. కోవన శాపనవ్యభిఞ్ = కోవనవ్యభిఞ్ పముకల దుర్వాసునిశాపమునెడి కనకనలాడు నివృత్తి; కోల్ సంగ = వెన్నుకాలునట్లుగా [గోల్ సంగ = మిక్కిలిచేరంగగా అని పూర్వటీక.] కనుగండి = మిక్కిలి తపించి; ముంది = సోలి; తిమి...భ్రమి = బలచరములను నివాసమును సముద్రపు మడులలో; కూలు = పడు; జుభావహారాభ్యుత్థి = జుభునిజంపిన అంద్రుని రాజ్యసంపదను; వెఱపు; అరంగ = ఉపాయమున; హితకాయరూపై = గాఢబలము అనుమలము సారకాయకూపు కలదయిన; పృథుకర్పరంబు = గొప్పనీపుటప్ప; అమర = అమరములు గా; లేల్వవె = లేలునట్లు చేయలేదా? ఆశ్రిత.....క్షణ! = ఆశ్రితులను రక్షించుటలో చయలోడి చూపుకలవాడా! [ఇది కూర్పావతారవర్ణన] అలం. ఉపమ.

ఉ. ఆవెనువెల్లి దైభుమక రాకరమేఖల సీపు చేల్పుయ

ప్రాపదటంకవిభ్రమవిడంబినియా నిజదంష్ట్రు గూర్చు త
ద్రూపము దీపితం బగు సరోరుహలోచన! సప్తజిహ్వబి
హోర్వపరిభాగధూమలయోపమమై పిజయోపలబ్ధులన్.

58

టీక. ఆ వెనువెల్లి = ఆప్రళకాయకాలపు) పెద్దప్రహరమున; త్రైల్ల = పడిన; మకరాకర మేఖల = సముద్రముమొలనులుగాంగల భూమిని; ఆప్రాపదటంకవిభ్రమవిడంబినియా = బంగారు పిడి యొక్కవిలాసము ననుకరించునట్టి [ఇచట 'బంగారును నానునట్టి యుల్లియుక్క విలాసమును పోలినది' అని పూర్వటీకయందు కలదు. అది సరికాదు.] నిజదంష్ట్రు = సీపు అయిండు; తద్రూపము = అప్పటి భూమిరూపము; విలయోపలబ్ధుల = ప్రళయకాలములందు; సప్త...పమమై = అగ్నిజ్వాలల చివఱలందు వలయాకారమున నుండు పొగలగుంపును పోలినట్టి; దీపితంబగు = ప్రకాశించును. (ఇది వరాహావతార వర్ణనము) అలం ఉపమ.

చ. అలఘు జగద్ద్విషద్ద్విషఘటాంకుశ శాతనఖాంకురాగ్రలాం

గలముల మున్ను నీపసుఁఘస్సర! వైరి భుజాంతరాలజాం
గలమహిం జాలువట్టి పయి గ్రమ్మెడునెత్తురు నీరువెట్టి యం
దలుక వె కీర్తిపూర్తికలమాంకుర మింద్రమాఘలాధివై.

59

టీక. అలఘు.....లాంగలముల = అలఘు = గోవు; జగద్ద్విషద్ద్విషఘటా = లోకశత్రువులగు రాక్షసులనెడి ఏనుగుల గుంపునకు; అంకుశ = అంకుశములైన; శాతనఖాంకురాగ్రలాంకలముల = వాడిగోళ్లకొనలనెడి నాగల్గవేత; అనురఘస్సర! = రాక్షసులను నశింపజేయువాడా! వైరి.....మహి = శత్రువుల తొమ్ములనెడి ఆడవినేలను; చాలువట్టి = చాల్లు పిర్పడునట్లు దున్ని; కీర్తిపూర్తికలమాంకురము = గొప్పకీర్తి యను పరిమొలకను; ఇంద్రమాఘలాధివై = ఇంద్రుని సంపదను నిలువదలంచి; అలుకవె = నాటవా. అలం. రూపకము.

నాగేళ్లతో తొలుత పొలముదున్ని, చాలువట్టి, నీరువెట్టి, విత్తనములు చల్లుట, అవి ఫలించుట లోకపాపాటి. ఇందు నృసింహావతారము వర్ణితము.

క. దండితబలివై జగములు, నిండఁ బెరుగుచున్నవేళ నీయడుగున భూ

మండల మతిసూక్ష్మాకృతిఁ, గొండిఁ మచ్చయనబోలెఁ గొమరొందు హరి! 60

టీక. దండితబలివై = బలిని దండించి; గొండిఁ మచ్చయనబోలె = చిన్నమచ్చవలె; కొమరొందు = ప్రకాశించును. అలం. ఆధికము, ఉపమ. ఇది వామనావతారవర్ణనము.

ఉ. మాతృకతోరకంతబిలమార్గగళద్రుధిరారుణాననం

దై తథోక్త దోఃపరశుహాసీకి మేత యొసంగవే రిపు

త్వాతలనాథ మేచకక చాకుచహారమృణాలనాళ సం
భూతము నూతనై ణమదకర్దమ వర్ధనసం ప్రభూతమున్.

61

టీక. మాతృ...ననంబై = తల్లియొక్క గట్టికంఠమునుండి కాటుచున్న నెత్తుటిచే ఎఱ్ఱనైన ముఖముకలదై; (అచుకలదము యని వరకువిషయమున గ్రహించుచుది.) తఱుకొత్తు = ప్రకాశించు; దోహదముహంసికి = చేతిలోని గండ్ర గొడ్డలియను నాడుహునను; [హంసముఖము ఎఱ్ఱగానుండునని కవిసమయము] రిపుసంఘాతమున్ - రిపుత్వాతలనాథ = శత్రురాజులయొక్క; మేచకకచా = నల్లనిజుట్టుగల స్త్రీలయొక్క - వారి భార్యలయొక్క; కుచహార = కుచములపైవ్రేలాడు హారములనెడు; మృణాలనాళసంఘాతమున్ = తామరతూండ్లగుంపును; నూతనై ణమదభూతమున్ = త్రొత్త కస్తురియను బురదయందు పుట్టి పెరిగినదానిని; [వరకురాముండు తృడ్రీయాశ్లాచోష్ఠున తల్లికుత్తుకను నఱకెననియు, తనతండ్రిని రాజు చూపిన కారణమున రాజుల నందఱిని ఇనుపదియొక్కచారి సంహరించెననియు పురాణగాథ.] ఇది వరకురామావతారవర్ణనము.

శత్రురాజులు సహరింపబడఁగా వారిభార్యలు కస్తురి నలఁగుట మునిరనియు, మెడలలో హారములను దాల్చుటయు విడిచిరనియు భావము. [హంసలు తామరతూండ్లను తిరుచు కవి సమయము.] అలం. రూపకము.

ఉ. దారుణబాణపాతమదధారలు గాఱఁగఁ గ్రాలు దోర్ధను
ర్వారణరాజుఁ గొల్చి దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ గూల్చి బృం
దారకహృత్సరోజములు దాననచేసి వికాసమాసరా

కారత నొందఁజేసిన ప్రగల్భత నీక తగున్ దగున్ హరి!

62

టీక. దారుణ.....ధారలు = శ్రూరములగు (వాడి) బాణములుపడుటయనెడి మదజలధారలు, కాఱఁగన్ = ప్రవహింపఁగా; గ్రాలు = ప్రకాశించు; దోర్ధనుర్వారణరాజున్ = హస్తచుదలి ధనుస్సును గజరాజును; గొల్చి = పురికొల్పి; దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ = రావణుని ముఖములను పద్మములను; దాననచేసి = ఆ కారణముననే - రావణుని ముఖములను పద్మములను కూల్చుటచేతనే; బృందారకహృత్సరోజములు = దేవతల హృదయము లను పద్మములను; వికాసమాసరాకారతన్ = వికాసమయొక్క సారమైన ఆకారము కల్గుటను; ప్రగల్భత = నేర్పు; హరి! = విష్ణుదేవుఁడా! - (సింహమా) నీక = నీకే; తగున్, తగున్. అలం. రూపకము. ఇది రామావతారవర్ణనము.

మ. వికటోత్తంభితసీరభోగపటలీ విస్ఫూర్తిమన్తూర్తి కం
చుక నిర్దోకభయానకంబు వికృతాశుశ్చేష్ట మగ్నిచ్చటా
వికిరస్తూరనిరీక్షణంబు నగు నీవేషంబు శేషానుకా

రికళన్ గ్రాలదే శ్రోలదే సమదవైరిప్రాణచాతులముల్.

63

టీక. ఇందు బలరామావతారము వర్ణింపబడుచున్నది.గా అక్షర డిందు శేషుండు వర్ణింపబడెను. వికట.....మూర్తి = వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్వును పడగలగమించే ప్రకాశించు దేహముకలదని బలరామునిపక్షమున అర్థము; వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్వునంటి ఒడగలగుంపుచే ప్రకాశించు దేహము కలదని శేషునిపక్షమున అర్థము. కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కంచుకము విడుచుటచే భయంకరమైనదని బలరామపక్షమునను, చొక్కావంటి కుబుసమువిడుచుటచే భయంకరమైనదని పాముపక్షమునను అర్థము.

[కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కుబుసమువిడుచుటచేత భయంకరమైనది - అని పూర్వటీక. ఈ టీకలో పాముపక్షముననే గాని; బలరామునిపక్షమున అర్థము, తుదురదు. కాన నిది అగ్రాన్యము.] వికృతాశుశ్చేష్టము = వికారమై పడిగల సింహనాదము కలదని బల-పక్షమునను, వికారమై, చేగము

గల విషము కలదని పాముచక్షుమునకు అర్థము; అగ్ని.....నిరీక్షణాలు = నిప్పులకు వెదచల్లు వాడి చూపులు కలది; (రెండుపక్షములందును ఒకే యర్థము) అగు, నీవేమబు; శేషానుకారికళణ్ = శేషుని అనుకరించురీతిని; క్రాలచ! = ప్రకాశింపదా? సమప.....వాగ్దాలమున్ = వ్రొవ్విని శత్రువుల ప్రాణవాయువును; క్రొలచె! = త్రాగదా? [పాము వాయువును భక్షించునని గ్రాహ్యము.] అలం, ఉపమ. రూపకము, స్థేషము.

చ. ప్రతిదినకేశ¹లుంచనపు²రాయిడి నెట్టిన బట్టకట్టి పైఁ
బుతపుత మంచు నున్న కుటుబోడతల్³ ధరియింప నోడిగముక్
సత⁴ పిమగుసొమ్ముగాన⁵ విడ జాలపుగా శిఖింపవచ్చి సౌ
గతమతధుర్య! దానిఁ గటిఁ గట్టుము పుట్టము మిన్న కేటికిన్.

64

టీక. ప్రతిదినకేశలుంచనపురాయిడి = ప్రతిదినము పెద్దద్రుగలకు నీగివేయుటచేసిన యువ ద్రవమున; నెట్టిన = మిక్కిలి; పుతపుతమంచు = పుతపుతాడుచు - బాధనలన దివ్యేక్కి; కుటుబోడతల్ = కురుచయైన బోడితల్లెని; ధరియింపనోడియున్ = ధరింపసాగ్యము కానిన్నను; సతమగు, సొమ్ముగాన = (నీకు) కాశ్యతమగు నగ యగుటచే; శిఖింపవచ్చి = నెమిరిపుని; విడఁజాలపుగా! = విడువలేవుగాదా! సౌగతమతధుర్య! = బుద్ధుడా! దాని = ఆపింఘమును; కటిఁగట్టుము = (వస్త్రమునకు బదులుగా) మొలకు ధరింపుము; మిన్న = అనానశ్యముగ; పుట్టము, ఏటికి? = వస్త్ర మేల! [వస్త్రముకట్టుకొనుట మాని, పింఛమునే కట్టుకొనుమని భావము. తల బట్టకట్టుటచే మొల బట్టి అక్కఱ లేదని స్థేషరూపమున చనుత్కారము.] ఇందు బాధావతారనర్జితము.

చ. కలి హిమవేళ శోభనపుగమ్మవిరుల్ సకలంబు డుల్పి భూ
వలయవనంబుఁ గప్పికొని వర్తిలు జాడ్యపుటేద వగర్జిగా
నలరులకారులీల భవదాగమనం బంటంగల్ రోషపా
టల మగు నీకనుంగడలడాలు నగున్ జిగురాకు వాక్యతిన్.

65

టీక. కలిహిమవేళ = కలికాలమున చలికాలమున; శోభనపుగమ్మవిరుల్ = చక్కదనము (శోభ) అను పరిమళయుతపుష్పములు; [శోభనపుగమ్మవిరులు = మేలులనెడి సువాసనతోడి పువ్వులు అని పూర్వపుటిక.] సకలంబు = అన్నిటిని; డుల్పి = రాల్చి; భూవలయవనంబున్ = భూమండలమున అడవిని; కప్పికొని = ఆవరించి; జాడ్యపుటేద = మందత్వమునెడి గాలి; వగర్జిగా = వ్యాపింపగా - పీవగా; అలరులకారులీల = వసంతకాలమువలె; భవదాగమనంబు = నీ (కల్పియొక్క) యొక్కరాక; అంటంగల్ = అంతటంగల్గా; రోషపాటలమగు = కోపముచే నెఱ్ఱవయిన; నీకనుంగడలడాలు = నీకడకన్నులకారి; చిగురాకువాక్యతి = చిగుళ్ళయొక్క (ఎఱ్ఱవయిన) ఆకారమును; నగున్ = భవచాసించును—పోలును. అలం. రూపకము; ఉపమ.

సీ. నీటిలోఁ జివుకక నిలిచి¹ క్రున్నరువునాన్కి² కితిసకర్పరపు³ జుక్కాను బిగువు
దంష్ట్ర నెత్తిన మహీతలపుగాడుపుజీర⁴ యురుదారుకలనయం దుదయ మగుట
పరులకుఁ దనకట్లబలిమి చూపువిధంబు పులిమిన నెత్తుగుగ్గిలపునూనె
ద్వీపాంతరమునకుఁ దెగువవైఁ జను⁵ పెంపు చేముట్టునాగంటి⁶ జీనితగులు

1. క. లుంఘన. 2. చ. రాయణి. 3. క. మగ. చ. మగు. 4. క. నిడ. త. విడ. 5. క. కమ్మరు. 6. ర. చ. క్రున్నరు, 6. క. గతిన. 7. చ. జక్కాను. 8. చ. తెంపు. 9. క. జీను. చ. జీని.

తే. సౌగతాగమకూలిమి శాస్త్రపరణి, వల్లువల్లన చిత్రధావనము గల్లు

నిన్నుఁ దరిచేసి భవవాద్ధి ని స్థిరించి, దరిఁ దఱియకున్నఁ గలదె మోవము మురారి!

టీక. ఈ పద్యము దశావతారముల సంగ్రహవర్ణనరూపము; ఇందు విష్ణుమూర్తి యొక పడవ వలె వర్ణింపఁబడినాఁడు; సుసారజలధిని దాఁటి మోక్షమును పొందుటకు ఆ తరియే యాధారముని వర్ణింపఁబడియున్నది. ఇందు విష్ణుని దశావతారములును పడవపరికరములుగా వర్ణింపఁబడియున్నవి. చివ్రుకక = తడిసిపోవుటచే సారహీనముగాక; శ్రువ్వులు పూన్మి = తిరుగుచుండు పట్టుదలయు - ప్రయత్నము [ఇటు మత్స్యావతారము సూచితము. చేప నీటిలో ఎంతకాల మున్ను చు చివ్రుకక స్వేచ్ఛగా తిరుగును.] కఠిన..... దిగువు = మోలైన నీఁపుఁజిప్పుయనెడి చుక్కాను బలము. [ఇందు కూర్మావతారము వ్యక్తము.] దంష్ట్రనెత్తిన = కోతితో నీటియండి బయటకు తీయఁబడిన; మహీ..... జీర = భూమియను తెఱచావ; [ఇందు వరాహావతారము గ్రాహ్యము. వరాహమూర్తి ముట్టెతో నముద్రమునుండి వైకి ఎత్తఁబడిన భూమి తెఱచావవలె నున్నదని భావము.] ఉరుదారుకలనయందున్ = గొప్పమ్రాని కూర్చునందు; ఉదయమగుట = పుట్టుట; [ఇందు నృసింహావతారమును గ్రహించువది. పడవ దారువు లచే జేయఁబడినది; విష్ణువు దారు స్తంభమునందు పుట్టెను.] పరులకున్ = శత్రువులకు, ఇతరులకు; తన కట్టబలిమి చూపునిధంబు = తన్ను (పలకలు దగ్గఱదగ్గఱగాఁజేర్చి) కట్టిన బలమును చూపుపద్ధతి - అని పడవపక్షమున అర్థము. (ఇందు వామనావతారము సూచింపఁబడుటచే) పగవారియెడ తాను వారిని (బలిచక్రవర్తి సూచింపఁబడెను) నిర్బంధించు శక్తిని చూపు విధము అను నర్థాంతరము గ్రాహ్యము. పుల మిన..... నూనె = (పడవలో నీరు చొరకుండ, కట్టకు) రాచిన గుగ్గిలపునూనె - అనియు, (పరుల రామావతారపక్షమున) శత్రువులను సంహరించి గుగ్గిలపునూనెవలె చిక్కినయిన నెత్తురు భూమియని పులుముట అనియు నర్థము. ద్వీపాంతరమునకున్ = (పడవపక్షమున) వేటొకదీవికి; రామావతారపక్షమున) లంకకు; తెగువమై = సాహసమున; చను, పెంపు = పోవునట్టి గొప్పతనము; చేముట్టు..... తగులు = పని ముట్టుయన నాఁగటివంటి లంగరు తగులుట్టుయని పడవ పక్షమునను, ఆయుధముయిన లంగరువంటి నాఁగటి యందలి ఆస్త్ర యని బలరామునిపక్షమునను అర్థములు. సౌగతా... సరణి = బౌద్ధాగమమునెడి పడవ న దళపూస్త్రపద్ధతి; [ఇట బౌద్ధావతారము సూచితము.] వల్లువల్లనచిత్రధావనము = చక్కనైనవల్లితమనెడి విచిత్రమగు ఖిన్నగమనము. [ఇట కల్కిమూర్తియవతారము సూచితము.] తరి = పడవ; దరి = బిడ్డు; తఱియకున్నన్ = చేరనియెడల; మోదము కలదె! = సంతోషము లేదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. లలితకళావలీ మృదువలూళపరితసుధామరంసవి

చ్చిలసుషమూప్రబోధగుణ జృంభితపూర్ణసుధాంశు బింబపు

ష్కలసితపుష్కరాయతన! పట్టుగణేంద్ర¹నవేంద్రనీల క

జ్జలజలజాప్తజాజల నిజద్యుతిచంచక కాంతిశీకంచుకా!

67

టీక. లలిత..... రాయతన! లలితకళావలీ = చక్కని కళలసమూహమనెడి; మృదువలూళ = మెత్తనిదళములచే (జేకులతో); పరిత = కూడుకొని; సుధామరందసిచ్చిల = అమృతమనెడి పూదేసె చిక్కిందనముకలిగి; సుషమా = కాంతియను; ప్రబోధగుణజృంభిత = పరిమళముతో వికసించిన; పూర్ణ సుధాంశుబింబ = నిండుచంద్రుడను; పుష్కలసితపుష్కర = ప్రకాశించు తెల్లతామరపువ్వు; ఆయ తన! = నివాసముగాఁ గలవాడా!

ఇందు పద్యము చంద్రునిగా రూపింపఁబడినది. చంద్రకళలకును, తామరపూవుజేకులకును రూపకము; అట్లే అమృతమునకును పూదేసెకును, కాంతిని, వికాసమునకును రూపకము.

1. చ. మహేంద్ర. 2. పంచకా!

పాండురంగ-11

[లలిత.....అయతన = బిచ్చినమైన గళలపడఁగూడునెడిమెల్లని గూఢులచేతచుట్టబడి, యమృతమనెడి పూఁదేనెమిఁగడయొక్కమేలైన పొందినశీటమును తోడిపోయెడిగుణముచేత కేరిన నిండుచంద్రునిబింబముయొక్క కొఱతలైన తెల్లనైన బలప్రదేహమును (పొంసముద్రము)ఇట్లుగా కలవాఁడా! అని పూర్వటిక. ఇందు కౌలపవతియు రూపకము మాఁచబడి దివస విడువఁబడినది.]

వట్టర..... కంచుకా! - వట్టరజీంద్ర = గండునొప్పిచుచు; మహేంద్రనీల = ఇంద్రనీల మణిని; కజ్జల = కాటుకను; బలభావ్యగాయల = సుశ్రుతియగు యమువాసనిబలమును; నిజద్యుతి = స్వకీయమైన కాంచితే; వందక = తన్నుపవతిచుచున్న; పొంది = దేహపొందినది; కంచుకా! = కప చముగాఁ గలవాఁడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఉత్పత్తిస్థితివిలయాఞ్ఘోర్వాదక! విట్టలాహ్వాదహస్సత! సత్రా జిత్సుత్రకాసతృష్ణదృగుత్పిబసుఖదపఘనపయోధరశాలీ! 68

టీక. ఉత్పత్తి.....త్వాదక! = ఉత్పత్తి, స్థితి, నాశనములకు కలిగించువాఁడా! - ఉత్పత్త్యాదులకు కారణమైనవాఁడా!; విట్టలాహ్వాదహస్సత! = విట్టలాడుచు పోయి గొప్పవాఁడైనవాఁడా! సత్రాజి.....శాలీ! సత్రాజిత్సుత్రకా = సత్యభామయొక్క; సతృష్ణ = సన్నిహిత్ (ఆశతో)గూడి; దృగుత్పిబ = చూపులను చాతకవత్సలను; సుఖద = సుఖమును కల్గించు; అపఘనపయోధరశాలీ! = దేహమును మేఘముచేత బిచ్చినవాఁడా! [ఉత్పిబశబ్దమునకు ఇచ్చట పూర్వటికలో 'సిక్కిపానముచేయుట వలన'అనునర్థ మియఁబడినది. అది పొరపాటు. ఉత్పిబము = (సిక్కి)త్రాగి బీదించునది] చాతకము అని యర్థము.] అలం. రూపకము.

స్వగ్విణి. అండజాధీశవాహా! జగద్దేహ! దోర్దండచుడారినిద్దిరివారి! నతా ఖండలా! గండరింఖన్దణీకుండలా! పుండరీకేక్షణా! ప్రోవునక్ష సుక్షణా! 69

టీక. అండజాధీశవాహా! = గరుడుఁడు వాహనముగాఁ గలవాఁడా!; జగద్దేహ! = ప్రపంచమే గృహముగాఁ గలవాఁడా!; దోర్దండ.....తారి! = పీఠియందలి పొడిగొన వ్రతాయుధముచే నఱకఁబడిన శత్రువులు కలవాఁడా!; నతాఖండలా! = విఘ్నేశుఁడగు ఇంద్రుఁడు కలవాఁడా!; గండరింఖన్దణీకుండలా! = చెక్కిల్లయందు నటించుచున్న రత్నసింహులములు కలవాఁడా!; పుండరీకేక్షణా! = తెల్లతామరలవంటి కన్నులు కలవాఁడా!; సుక్షణా! = మంచి యుత్సవము కలవాఁడా!

చ. అళికులభాగకుంతలము ¹లద్దపుముద్దుమొగంబుఁ జేరెన్ గొలువఁగవచ్చు కన్నులుఁ జిగుర్నగుమోవి మెఱుంగుఁజెక్కులున్ నలమరియట్లు లేమొసలివాగడపోగులు లోతుపొక్కిటన్ మొలచిన తెల్లదమ్మి బలుమూఁపులు నీలవినిలదేహమున్. 70

టీక. అళికులభాగ కుంతలములు = తుమ్మెదలయొక్కకాంతిని పొందిన - సామ్యమును పొందిన ముంగురులు; అద్దపుముద్దుమొగంబున్ = అద్దమువలె సొగసైన ముఖమును; చిగుర్నగుమోవి = చిగురును నవ్వుచున్న - చిగురుతో సమానమైన పెదవి; మెఱుంగుఁజెక్కులున్ = తళిగుచెక్కిళ్లు; వలమఱియట్లు = దక్షిణావర్తశంఖమువంటి పెద; లేమొసలివాగడపోగులు = సరిత్రోత్తమకరకుండలములు; లోతుపొక్కిటన్ = గంభీరనాభియందు; బలుమూఁపులు = గొప్పభుజములు; నీలవినిలదేహమున్ = ఇంద్రనీలమువలె నల్లనైన శరీరమును— అని ముందుపద్యమున కన్వయము. అలం. ఉపమ.

చ. కలిగినవానిఁ ²బ్రాబలుకు కమ్మనియూర్పులవాని ³నెందు నే వెలుంగునుగాని వెన్వెలుగు వెంబడినిం ⁴జనువాని నంతటా

వెలసినవాని నిక గనని వెంబరపుట్టువు రాతిపుట్టువుం

బలె గతిఁ గానలేడు యతిమానసహంసక ! కంపహింసకా !

71

టీక. ప్రాచలుకు.....వానికొ = వేదములు పరిమళించు నిట్టూర్పులుగాఁ గలవానిని; పెన్వెలుగు = గొప్ప లేజన్సు; వెంబడినిం జనువానికొ = తనమొకనుండువానిని; [విష్టువెచట నున్నను, అతనివెంట గొప్ప లేజన్సు ఉండునని భావము.] నికగనని = నిన్నుచూడని - ఎఱుంగలేని; వెంబర పుట్టువు=దుర్మార్గుడు [వెంబర = దుష్టునియొక్క అని పూర్వటీక. దానినంగీకరించినచో 'కానలేడు' అనునది కుదురుట దుర్బటము.] యతిమానసహంసక ! = యతులమనస్సు అనెడు మానససరోవరమునకు హంసయగువాడా! (శ్లెష్టపరంపరితరూపకము) [యతులయొక్క మనస్సునకు హంసయైనవాడా! అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఛత్రితశేష ! నాయెడఁ బ్రసన్నుడ వయ్యెదవే గృతోగ్రశ

త్తుత్రప మైన యీ లతితరూపముతో నిచటక వసింపు మే

క్షేత్రము నెట్టితీర్థమును జెందని యున్నతిఁ బొందుఁగాక యీ

క్షేత్రము తీర్థముక గడుప్రసిద్ధి మదాహ్వయలభిఁ బొందుచున్.

72

టీక. ఛత్రితశేష ! = గొడుగుగాఁ జేయఁబడిన శేషుడు కలవాడా! [శేషుడు విష్టునితల్పము కాఁగా, అతని పడగలు విష్టునికి గొడుగుయినవని భావము.] ప్రసన్నుడవు, ఆయ్యెదవే = అనుగ్రహముకలవాడ వైనయెడల; కృతోగ్రశత్తుత్రపమైన = శివునికి విరోధియగు మన్మథునికి సిగ్గు కలిగించెడు - మన్మథునితీక్రమించెడు; [కృతోగ్రశత్తుత్రపము = చేయఁబడిన క్రూరశత్తువుల భయము కలది - కూర్మలైన శత్తువులకు భయము కలుగఁజేయునది] అని పూర్వటీక. అది పొరపాటు.] ఈ లతితరూపముతోన్ = ఈ చక్కనిరూపుతో; చెందని = పొందనట్టి; ఉన్నతికొ = గొప్పతనమును; మదాహ్వయలభి, కడుప్రసిద్ధి, పొందుచుకొ = నాపేరే బ్రసిద్ధమగుచు, అలం. ఉపమ.

తే. క్షేత్రకులరాజమైన యీక్షేత్రమునకుఁ

దీర్ఘకులరాజమైన యీ తీర్థమునకు

నిఖిలసురనాథ ! కర్తృత్వనియతిఁ బొదవి

యీవిట వసింపుటయ వరం బిచ్చుటగుడు.

73

టీక. క్షేత్రకులరాజము = అన్నిక్షేత్రములలోను ప్రధానమైనది; నిఖిలసురనాథ ! = దేవతా గణమునకు ప్రభువైన భగవంతుడా!; కర్తృత్వనియతికొ, పొదవి = యాజమాన్యతను పొంది; ఈవు = నీవు; ఇచ్చుటగుడు - అనుచో స్త్రీసమముపయి ఆకారసంధి.

సీ. అనుకంప మెనుమోపుగను సొంపునకు వింత చెలువంబు మొలపింపఁ జిగురుమోవి పవడంపుగొన దంతపూక్తిప్రభలు పుష్పితముగాఁగ హరిపల్కు ధరణిదివిజ నివహావరేణ్యు నోనిఖిలధర్మధురీణ ! యగు నట్లు భవదాహ్వయము వహించు నితీర్థమున వసియించెద నడుచక్కి నీకు ¹జేతఃప్రీతి నెలకొనంగ

తే. భీమఘర్జాంబుసంభూతభృమి నీదు, క్షేత్రముచు దీర్ఘమును నిజోత్కృష్టనలిల

వేణి సంస్థావితములు గావింపఁగలదు, నాకు నెంతయు నిష్ట మొనర్పఁ గడఁగి.

టీక. అనుకంపమెనుమోపు = పెద్దమోపుగా - ఎక్కువగా నుండు దయ; కనుసొంపునకుకొ = కన్నులచక్కఁదనమునకు; వింతచెలువంబుకొ = క్రొత్తయందమును; మొలపింపకొ = కలుగఁజేయఁగా;

చిగురు మోవిపవడంపుంగొనక = లేతపెసవియగు పగడపుఁజిలు; చిగురున్నద్రు = పలువరుస కాంతులు; పుష్పితముగాంగక = పుష్పములబల ప్రసాదించుగా - వినిపించుగా; [ఎల్లనిపెదవులు విష్ణుగా పెడలిన దంతకాంతి ప్రవాళముదీరితూ పూవు పూచినట్లుగాముగా నున్నదని భావము.] ధరణి దివిజనివహవరేణ్యుక = బ్రహ్మజులలో శ్రేష్ఠుడగు పుండరీకపుంగుని; హరి, పల్కు = చేతుఁ డిట్లు పల్కును; ఓనిఖలధర్మధురీణ! = ఐన్నిధర్మములగుండు అతి లేతవదించడా! భవదాహ్వాయము = నీచేరు; నడుచక్కి = మధ్యభాగమున; చేతఃప్రీతి, నెలకొనంగక = మనస్సుతోషము కలుగు నట్లుగా; భీమభుక్తాంబునంభూత = శివుని చెమటనీటిసలన పుట్టినదన; నిజోత్కృష్టసలిలవేణి = తన గొప్పనీటిప్రవాహముచే; సంప్లావితములక = బాగుగాఁ దడుపుబడినవానినిగా; [ఇటు పూర్వటికలా 'నిజోత్కృష్టసలిలవేణిసంప్లావితము' అని సమస్తవచము గ్రహించబడినది.] ఇప్తము, దివర్పగడగి = ఇప్తమును కలిగింపఁబ్రయత్నించి. అలం. ఉపమ.

వ. ప్రకటగుప్తాకారంబునం బశ్చిమాభిముఖుండనై సర్వోత్తమత్వంబు నిర్వహింపుచు నే నిచ్చట ముచ్చటం దవిలి పట్టించెన. సకలశ్రేష్ఠత్వోత్తమంబులగు నీశ్రేష్ఠతీర్థంబులం బొండరికంబులై పాండురంగమాహ్వాచుండ సగు నాకు నెక్కాలంబును శ్రేష్ఠద్వీపసుధాసాగరంబులకంటె: ప్రియంబుగై నిత్యనివాసంబులై యత్యంతవిభవంబుల సభిరామంబు లయ్యెడు; సికోరినయట్లు యిచ్చితి సని యచ్చు తుర్బుజండు పుండరికునిఁ జేకొనియె. 75

టీక. ప్రకటగుప్తాకారంబున = ప్రసిద్ధమైనగుప్తమగుచువుతో; [ఇచట'సుప్త = నిద్ర పోయినవాని'అని పూర్వటిక.] పొండరికంబులై = పుండరికసంబంధముకలవయి; అభిరామంబులు = మనోహరంబులు; చేకొనియె = ఆదరించెను.

శా. శీతాహార్యకుమారి! విన్దిటులు లక్ష్మీజాని వాచయమి వ్రాతశ్రేష్ఠనకుక వరం బొసఁగి సాంద్రప్రీతి సచోన్నమ ధ్యేతీర్థంబున నున్నవాఁ డిపుడు భుక్తి ముక్తి నీ జాలు వి ఖ్యాతిం దాల్చి విచిత్రతృచయరమ్యస్వస్వహస్త్యంబునన్. 76

టీక. శీతాహార్యకుమారి! = హిమాచలపుత్రికవగు హార్యతీ!; లక్ష్మీజాని = విష్ణువు; వాచయమి వ్రాతశ్రేష్ఠనకుక = మునులగుమూహమున శ్రేష్ఠుడగు పుండరీకవచు; సాంద్రప్రీతి = ఎక్కువైన ప్రేమతో; మధ్యేతీర్థంబునక = తీర్థమునకు నడుమ; భుక్తి = ఇహలోకసుఖమును; ముక్తి = మోక్షమును; ఈజాలు = ఈయడగిన; విచిత్ర.....హస్త్యంబునక = విచిత్రములగు మణులు తాపబడిన బంగరుపేడలోవల; ఉన్నవాఁడు.

చ. నలువ మొగంబు లేల్లు సృజనప్రథమాహమునం దలిచ్చు న న్నలువున సిద్ధసాధ్యనరనాగకురుద్వర యోగిమండలి కలకలగుంభితంబులయి కాంచనచారువు లైన నాల్గువా కిళుల వెలుంగు నున్నతనికేతనరాజమునం బ్రసన్నుడై. 77

టీక. ఎట్లు = ఏరీతిని; నలువ మొగంబులు = బ్రహ్మయొక్కముఖములు; సృజనప్రథమాహమునక = సృష్టియొక్క మొదటిదినమున; తలిర్చుక = ప్రకాశించునో; అన్నలువునక = ఆవిధమున; సిద్ధ..... తంబులయి = సిద్ధులు, సాధ్యులు, నరులు, నాగులు, దేవతలు, యోగులు - అనువారి సమూహమే యొక్క కలకలధ్వనితోఁ గూడినవయి; కాంచనచారువులైన = బంగారుతోఁజేయబడి చక్కగానున్న;

1. క. సుప్తా. ట. గుప్తా. 2. క. హింకు. చ. హింపుచు.

వెలుగు = ప్రకాశించునట్టి; ఉన్నతనికేతనరాజమునకు = సౌధమునందు; - తరువాతిపద్యముతో సమన్వయము. విష్ణువునివేసించుసౌధమునకు నాల్గుబంగరువాకిట్లు కలవనియూ, నవి బ్రహ్మయొక్క నాల్గుముఖములవలె నున్నవనియు బ్రహ్మముఖములు వేదభూమితో నిండినట్లు ఈ ద్వారము లెల్లపుడును నేవార్థమరుద్రులచేసి ధృతిని కలకలభయనితో నిండియుండుననియును బాపము. అలం. ఉపమ.

తే పుండరీకుండు తేత్రపాలుండు గొలిచి

1. యుండ నవ్యక్షముఖ్యసంయుక్తుః డగుచు:

బాండు²రంగండు భక్తకల్పద్రులీల

విష్ణుఫలసిద్ధి దోరహత్తిండు సంతి !

78

టీక. తేత్రపాలుండు = తేత్రమును కాపాడువాడు - అధికారి యగువాడు; అవ్యక్త... ..యుక్తుడగుచు = అవ్యక్తస్వరూపాదులతోఁ గూడినవాడై; పాండురంగండు = విష్ణువు(కర్త; భక్తకల్పద్రులీల = భక్తులకు కోరినకోరికల నొసంగు కల్పవృక్షమువలె; విష్ణుఫలసిద్ధి = కోరిన కార్యములు సిద్ధించుటను; దోరహత్తిండు = వృద్ధిపొందజేయును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ కంబులలితకరు బుధ, కోకంబులపాలిహేళిఁ గొలుతు రబల ! ము

ల్లోకంబులవారలుఁ బరి, పాకంబుల నాత్మ సుకృతపరికర మొప్పన్.

79

టీక. ఆ, కంబులలితకరు = శంఖముచేత సాగనైన కరముగల ఆ విష్ణుని; బుధకోకంబులపాలి, హేళి = విద్వాంసులవెడల చక్రవాకపక్షులకు సూర్యుడైన వానిని; ముల్లోకంబులవారలు = అత్త సుకృతపరికరము = తాము చేసినాన్ని పుణ్యోపకరణము; పరిపాకంబుల, ఒప్పన్ = ఫలింపగా; కొలుతురు; అలం. రూపకము.

వ. అర్థయోజనస్తారంబును, దదర్శాయామసంయుతంబును నై కంబుకంధరునకు నాకుం బ్రియజనకంబై సనకసనందశాదిసజ్జనచింతితార్థప్రదంబై సర్వోత్తమంబై యవ్యహతేత్రరాజంబు పుష్కరంబునకంటె: ద్రిగుణంబును, కేవలంబునకంటెను చుడ్లగుణంబును, వారణాసికంటె డశగుణంబును, శ్రీశైలంబునకంటె సనంతంబును నై పుండరీకునివేరం బొండరికంబన మహిమండలమణికుండలం బగుచు నుండు న్నరమధామంబు నేనధిష్ఠించి.

80

టీక. అర్థయోజనవిస్తారంబును = రెండుశ్రోతముల పొడవుగలదియు [యోజనమనగా నాల్గు శ్రోతములు.] కదర్శాయామసంయుతంబును = అందునగము [ఒకశ్రోతు] వెడల్పుగలదియు; కంబుకంధరునకు = శంఖమువంటి మెడగల విష్ణునకు; నాకు (శివునకు); పుష్కరంబునకంటె = పుష్కర తేత్రముకంటె; ద్రిగుణంబును = మూడురెట్లును; చుడ్లగుణంబును = అతింతలును; వారణాసికంటె = కాశీతేత్రముకంటె; దశగుణంబును = పదింతలును; అనంతంబును = హద్దులేనిదియు; మహి... ..కుండలంబు = భూమండలము [అనుస్త్రీ] కర్ణకుండలము; నరమధామంబు = గొప్పస్థలమును; అధిష్ఠించి = ఆశ్రయముగాఁ జేసికొని.

ఉ ఆ యశభర్త నాహలధరానుజా నానవనీతచోరు నే

బాయనిభక్తితోఁ గొలుతుఁ బ్రత్యహముఁ గృహదైవతంబుగా

నో యరవిందకోరకసహోదరచారుపయోధరాధ్య ! ని

శ్చేయసకాంక్షుఁ దక్కిరులు చేరి భజింతు రసంగ నేటికిన్.

81

టీక. ఓ, యరవింద.....రాధ్య! = తామరముగలతో ననుచుండెన చక్కని స్తనములు కల పార్వతీ!; ఆ యదుభర్త = యాదవులను ప్రభువుగ నాచేపునది; హలధరానుజా = బలరాముని తమ్ముని; నవనీతచోరు = వన్నెదొంగను; ప్రశ్నహను = ప్రతినివమును; గృహదైవతంబుగా = ఇలువేల్పుగా; నిశ్చేయనకాంక్ష = శుభాకాంక్షతో; పాదనిభత్తితో = విడువనిభత్తితో; కొలుతు = నేవించును; తక్కింబులు = మిగిలినవారు. అల. కావ్యార్థాపత్తి.

క. ఇతరక్షేత్రస్థితదైవితపూజలఁ గలుగు ఫల మనశ్శము గలుగుకొ
శతదశకగుణితమై యుత్పత్తితః తిల దక్షేత్రపూజా శేచున సరునకున్. 82

టీక. ఇతర.....పూజల = మిగిలిన శ్చేత్రములందున్న దేవతలయుక్త పూజలవలన; ఆన శ్శము = తప్పక; శతదశకగుణితమై = పేయింట్లు; యుత్పత్తితః = స్థిగ్భూతితో.

క. నరుఁ డరువదివేలేడు లితరదైవతదశ్యమమునఁ దాఁ గను ఫలముకొ
వారయు నలవోకవలె శాంకరి! యాక్షేత్రస్థమంబుఁ గనుగొన్నంతన్. 83

టీక. కను ఫలము = పొందు, పేలినది; అలవోకవలె = అనాయాసముగా; వారయు = పొందును; శాంకరి! = పార్వతీ!

క. సకలక్షేత్రవాసమునకంటె నం దునికి యొప్పు సరునకు న్నగడిం
భకనయన! యేకదినవా, సకృత్తికి వే చొంగుఁ గాన సాముజ్యంబున్. 84

టీక. మృగడింభకనయన! = జింకపిల్లకన్నలవంటి కన్నలుగలదానా!-పార్వతీ!; ఏకదినవాసకృత్తికి = ఒక్కదినము నివసించిన నేర్పరికి; సాయజ్యంబు = మోక్షముకూడ, సరునకు = అందునికి = ఆక్షేత్రమున నివసించుట; సకృత్ = తగినది.

సీ. దొరకుజన్మమునకుఁ బరమభైషజ్యమా మాతృశుక్రాహసమాధి యొకటి
ఓలువాయనపువేల్పుఁగొలముఁ గొల్పక వాసుదేవు నారాధించు తెలివి యొకటి
దుర్వాసనలఁబెట్టు దొనఁగులు ¹ఒడదన్ని యధ్యాత్మవాసన సలరు టొకటి
యుద్విజీవులకెల్ల నుదయించి యుదయించి తుది మర్త్యుడై పుట్టు పదవి యొకటి

తే. కాలమున విచ్చునర్థలకాంక్ష యెఱిగి
తృప్తి నొందింపఁగలుగంగఁ దిరుగు టొకటి
దుర్లభం బెట్టుల ట్లతిదుర్లభంబు
మగువ! తత్తేత్రవాసంబు మానవులకు. 85

టీక. దొరకుజన్మమునకు = కలంగబోవు పుట్టుటకు; పరమభైషజ్యమా = గొప్పమందున; మాతృశుక్రాహసమాధి = తల్లిసేవయందలి యాసక్తి; [ఈ జన్మమున తల్లిని సేవించినయెడల తిరిగి జన్మించుటయను దుఃఖము కలగదని భావము.] చిలు.....గొలము = చిల్లర (తుద) దేవతల గుంపును; ఆరాధించు తెలివి = పూజించు జ్ఞానము; దుర్వాసనల, పెట్టు = చెడ్డవయిన విషయాపేక్షలకు లాగు; దొనఁగులు = ఆనదలను; ఒడదన్ని = తప్పించుకొని - త్రోసి; అధ్యాత్మవాసన = తత్త్వ విచారాపేక్షచేత; అలరుట = ఆనందించుట; ఉద్విజీవులకెల్ల = భూమియందలి ప్రాణులకన్నిటికిని; ఉదయించి = పుట్టి; తుది = చివరి; మర్త్యుడై = మనుష్యుడై; పదవి = గొప్పభాగ్యము; కాలమున = యా క్షణమయమందు; అర్థలకాంక్ష = యాచకులతోరకు; ఎఱిగి = తెలిసికొని; దుర్లభంబు; ఎట్టులు = ఏరీతి కష్టమో.

పునర్జన్మము లేకుండజేయు తల్లిసేవ యొనర్చు బుద్ధిపుట్టుట కష్టము; చిల్లరచేనకలకు విడిచి విష్ణుని సేవించు బుద్ధియు పుట్టుట అసాధ్యము; విషయసుఖములనుగూర్చిన విచారమును విడిచి పరమాత్మతత్త్వమును విచారించుటయు దుర్లభము; ఎన్నో సేవజన్మము లెత్తియెత్తి తుదకు మరుష్యుడుగా పుట్టుటయు కష్టము; వేళకు వచ్చిన అతిథిని గౌరవించి అతని కోరిక యీడేర్చుట కష్టము; మీఁదివానివలెను - అంత కంటె ఎక్కువగను దుర్లభమైనది పాండురంగక్షేత్రనివాసము; ఎంతో అదృష్టము చేసికొనినఁగాని అది లభింపదు.

చ. వినవె ¹యజస్రమున్ గుతపవేళ తుధార్తులకోటిఁ గూర్చి నే
త నెసరు పెట్టి వండు కలధాతపుగూడు పసిండిపప్పు భో
జన మిడి యొందుచోఁ బడయఁజాలెడు పుణ్య మగణ్యమై ఘటి
ల్లు నెలఁత! పాండరీకమహిలో మెదు కొక్కటి పెట్టువానికిన్.

86

టీక. అజస్రమున్ = ఎల్లప్పుడును; గుతపవేళ = అపరాహ్ణసమయమున - ప్రాద్దు రెండు జాములు తిరిగినవెనుక; తుధార్తులకోటిఁగూర్చి = ఆకలిచే బాధపడువారినిగూర్చి - (వారికొకకయి అటు); నేకన్ = నేతితో; కలధాతపుఁగూడు = వెండియన్నము; [తెల్లనియన్నము]; పసిండిపప్పు = బంగారు (పచ్చని) పప్పు; [అనఁగా మిక్కిలి విలువగు భోజనమనియు భావము.] ఒందుచోన్ = వేతొక చోట; పడయఁజాలెడు = పొందఁగలిగిన; అగణ్యమై = లెక్కలేనంత; ఘటిల్లు = కలుగును.

మ నియతిం బాతికయెత్తు కాంచనముగానీ వెండిగానీ జగ

త్రయపూజ్యం బగు పాండురంగవసతిన్ దానంబు గావించు పు
ణ్యయుతుం డుండు నఖండలీలఁ గలధాతాహార్యవర్జితక
ప్రియగేహంబులలో భవాంతరమునన్ బృథ్వీధరేంద్రాత్మజా !

87

టీక. నియతిన్ = నియముతో; పాతికయెత్తు; కాంచనముగానీ = (ఇచట 'ఇష్టు'నకు 'ఈ' అదేశము.) బంగారమైనను; జగత్త్రయపూజ్యంబగు = మూడు లోకములకును పూజింపఁదగిన; పాండురంగవసతిన్ = పాండురంగని నివాసముగు పాండరీకక్షేత్రమున; అఖండలీలన్ = గొప్పవిలాసముతో; భవాంతరమునన్ = మలిజన్మమున; కలధా.....గేహంబులలోన్ = వెండిపాండలవలె శ్రేష్ఠములయిన తమ యిండ్లయందు; ఉండున్; పృథ్వీధరేంద్రాత్మజా ! = పర్వతరాజపుత్రికవగు పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

శా. ప్రావారాజినరాజిఁ గంబళతలిన్ బట్టాంబరాళిన్ దయా
స్థాపన్మీగ్ధమతిన్ జలిన్ గృహణవిప్రశ్రేణిపైఁ గప్పఁబో
నేవాఁడేనియుం బాండరీకమహి వాఁ డిందు ప్రభాకందళ
శ్రీనిభ్రాజియశంబులం బొదువు ధాత్రీదిజ్జుభస్మీమలన్.

88

టీక. ఏవాఁడేనియున్ = ఎవ్వఁడయినను; ప్రావారాజినరాజిన్ = వైమోచివస్త్రముల యొక్కయు, జింకమొదలగువానితోల్లయొక్కయు గుంపును; ["తోలుఉత్తరీయపురమూహమును" అని పూర్వటీక.] కంబళతలిన్ = ఉన్నికంబళ్లను; పట్టాంబరాళిన్ = పట్టువస్త్రముల సమూహమును; దయాస్థాపన్మీగ్ధమతిన్ = మిక్కిలి దయతోఁగూడిన స్నేహబుద్ధితో; చలిన్ = చలికాలమునందు; కృపణవిప్రశ్రేణిపైఁ = దరిద్రులయిన బ్రాహ్మణులపయి; కప్పఁబోన్ = కప్పనో; వాడు; ధాత్రీదిజ్జుభస్మీమలన్ = భూమ్యాకాశదిగ్భాగములందు; ఇందు.....యశంబులన్ = వెన్నెలమొలకల కలిమివలె బ్రకాశించు కీర్తులను; పొదువున్ = కలిగించును. [ఇందు ప్రభాకందళశ్రీనిభ్రాజియశంబులన్ = వెన్నెలమొలకలకలిమిచేత వెలుగునట్టి కీర్తులచేత] అని పూర్వటీక] అలం. ఉపమ.

1. చ. పనుభుస్రమున్.

ఉ. వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు వేల్పులుఁ బుట్టఁదలంతు రోలతా
గాత్రి! త్రివిష్టపథితీ సుఖంబులు గావని కర్తృభూమిపైఁ
బత్తరథాధినాథురథుఁ 1 బాండవపత్నీలుఁ బొండ్లకను
క్షేత్రపతిఁ భజించి తమ2 చెన్న పిపుట్టువు నీఁగుకోరికన్.

89

టీక. ఓలతాగాత్రి! = తీగవంటి చేకాముగల యో పార్వతీ! వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు =
ఇంద్రుఁడు మొదలయిన; వేల్పులు = దేవతలు; త్రివిష్టపథితీ = స్వర్గమునందలియునికిచేత;
సుఖంబులు కావని = సుఖంబులు కలుగవని; తమచెన్నపిపుట్టువు = నిందింపఁదగిన - నీచమైన -
తమ జన్మమున [చెన్నఁటి = వ్యర్థమైన అని భూర్వ.గ.]; నీఁగుకోరికతో = విడుచుకోరికతో; పృ
థాధినాథురథుఁ = గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁ గలవానిని; పాండవపత్నీలు = పాండవులవయ
ప్రేమకలవానిని - శ్రీకృష్ణుని; భజించి = నీవించి; కర్తృభూమిపైఁ = కర్తృలగు స్థానమున భరతఖండము
మీద; పుట్టఁదలంతురు.

సీ. పితరు లుబ్బుదురు హృద్గతుల నాత్మకులోన్ప

పుం డెవ్వఁడేనియుఁ బొండ్లరీక

మునకు నేగకయున్నె యని, యందు నొసఁగు హ

వ్యముఁ గవ్యము నమేయమై ఫలించు

నవదరించగలేరు సాత్త్వికం బగు భావ

మేనొక్కఁడునుదక్క నివల నవల

భక్తు లెవ్వరు రజఃప్రకృతిఁ దాల్తురె కాని

పొండ్లరీకేళు శాంబరికతమునఁ

తే. దలఁప మానసమునఁ గల్గు కలుష మడఁగుఁ

1 బొగడ మాటల నగు దోషములు తొలంగుఁ

2 గనుఁగొనఁగఁ జేతఁబుట్టు 3 సఖుంబు లుడుగు

నమ్మహాక్షేత్రమునకు నెయ్యది సమంబు ?

90

టీక. పితరులు = పితృదేవతలు; హృద్గతులఁ = మనస్సులందు; అత్మకులోన్పపుండు = తమ
మంగమునఁ బుట్టినవాఁడు; విగకయున్నె = వెళ్లకపోవునా? అందుఁ = ఆ క్షేత్రమునందు; ఒసఁగు =
ఇచ్చునట్టి; హవ్యముఁ = దేవతలకిచ్చు నన్నమును; కవ్యముఁ = పితృదేవతల నుద్దేశించి చేయు పిండ
ప్రదానమును; అమేయమై = ఇంత యనిచెప్ప వీలుకానివయి; నవదరించగలేరు = పొందలేరు; ఇవల
నవలఁ = ఇటువైపు నటువైపును - ఇప్పుడు, నప్పుడు; పొండ్లరీకేళు = క్షేత్రపతియగు విష్ణుని
యొక్క; శాంబరికతమున = మాయవలన; రజఃప్రకృతిఁ = రజోగుణభావమును; తలఁదఁ = ఆ
క్షేత్రమును తలచిన; మానసమునఁ = మనస్సున; కలుషము = చెడ్డ తలఁపు; అడఁగుఁ = నశిం
చును; బొగడఁ = కొనియాడఁగా; కనుఁగొనఁగఁ = చూడఁగా; చేతఁబుట్టు = చేతివలనగల్గు -
కాయమువలనగల్గు; అఖంబులు = పాపములు; ఊడుగుఁ = నశించును. [ఇచట మనోవాక్కా
యములవలనగల్గు పాపములు - త్రికరణజన్యములు - నశించునని భావము.]

సీ. కుటుచలై గుమురులై 4 గొనఁబులై లేఁబాఁపకొమ్మఁజుట్టిన జడలై గుమురుకొనఁగ
మెఱిపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటువులై గ్రాలుకన్నులచెన్ను గబ్బుచేరఁ

1. క. బాంధవ. చ. బాండవ. 2. చ. చన్నది. 3. క. పొగడ 4. క. కనుగొనఁగ. 5. చ.
నఖంబు. 6. చ. గొమురులై.

జక్కనై చెలువమై ¹చిన్నారియై యొప్పు మోము దంష్ట్రాటంకములఁ దలిర్ప
 నీలమై నిబిడమై నిద్దమై నింగిక్రిందుగ నున్న బలుమేని²పొగరు మెఱయఁ
 తే. బ్రతిపతికేతనునిపుగఁజేత్రమూఁది, యున్నశ్రీజేత్రపాలకు యోగిలోక
 రమణు ముప్పది రెండక్షరములమంత్ర, రాజము జపించి కొల్వ దొరకు శుభములు.

టీక. కుటుచలై = పొట్టివై; గుమరులై = గుమరుగానున్నవై; గొనఁబులై = అందమైనవై; లేఁబావ
 కొప్పుక్ = చిన్నయాఁడుపాముచే; గుమరుకొనఁగ్ = దట్టమైయుండఁగా; మెఱపులై = ప్రకాశించు
 నవై; మిట్టలై = ఎత్తయినవై - ఉబికినవయ; మిక్కిలిబటువులై = మిక్కిలిగుండ్రనివయ; క్రాలు = ప్రకా
 శించు; కన్నులచెన్ను = కన్నులకాంతి; గబ్బుదేఱ్ = మదింబియుండఁగా-ఎక్కువై యుండఁగా; చిక్కనై =
 సట్లేనిదై; చెలువమై = అందమైనదై; దంష్ట్రాటంకములక్ = ఉలులవంటి కోఱలచేత; తలిర్పక్ =
 ప్రకాశింపఁగా; నీలమై = నల్లనిదై; నిబిడమై = దట్టమైనదై; నిద్దమై = నున్నవైనవై - నిగనిగలాడు
 నదై; బలుమేనిపొగరు = గొప్పదేహముయొక్క ఉద్ధతి; మెఱయక్ = ప్రకాశింపఁగా; ప్రితపతి
 కేతనుని = గరుడధ్వజుడగు విష్ణునియొక్క; పురఃజేత్రము = ఎనుటిప్రచేకమును; ఊఁది = ఆయకొని;
 శ్రీజేత్రపాలకుక్ = జేత్రపాలకుడగు పుండరీకుని; యోగిలోకరమణుక్ = యోగులలో శ్రేష్ఠుని;
 దొరకు = లభించును.

ఉ. చేరి చతుశ్శ్రీతుల్ చిలుకచే ³జదివించుచు నక్షమాలికా
 ధారిణియై తను ప్రభలు దట్టపు⁴వెన్నెలపంట పండగాఁ
 దూరుపువాకిటక్ వెలయు తోయజగర్భునిరాణి వాణి నీ
 హారమయూఖజిస్తుఖ దళాక్షరమంత్రమయిం గనందగున్.

92

టీక. చేరి = సమీపించి; చతుశ్శ్రీతుల్ = నాలుగు వేదములను; అక్షమాలికాధారిణియై =
 జపమాలను ధరించినదయ; తను ప్రభలు = తనదేహకాంతులు; తోయజగర్భునిరాణిక్ = బ్రహ్మదేవుని
 భార్యయగు; వాణిక్ = సరస్వతిని; సీహారమయూఖజిస్తుఖక్ = వెన్నెలను జయించినముఖముకల-చంద్రుని
 వంటి చక్కని ముఖము కలదానిని; దళాక్షరమంత్రమయిక్ = పదియక్షరముల మంత్రము కలదానిని;
 తూరువువాకిటక్, కనందగుక్. అలం. ఉపమ.

ఉ. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతఁ బ్రతిష్ఠితుఁ డాట దక్షిణ
 ద్వారమునందు లింగతనువై భవ మొప్పు పడక్షరీవిధుల్
 గోరి భజించువారలకుఁ గొంగుధనంబయి వేణుముద్రతో
 నారదుఁ డున్న వాఁడు రదనచ్చదభర్తితవిద్రుమద్రుమా !

93

టీక. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతక్ = లక్ష్మీదేవికి భర్తయగు విష్ణునిచే; డౌటక్ = అగుటచేత;
 లింగతనువైభవము = విగ్రహరూపవైభవము; ఓప్పక్ = ప్రకాశింపఁగా [విగ్రహరూపుడగుచు నని
 భావము] పడక్షరీవిధుల్ = 'ఓం నమోనారదాయ' అను తన పడక్షరమంత్రపద్ధతులను; గోరి; భజించు
 వారకుక్ = సేవించువారికి; కొంగుధనంబయి = కొంగుచగట్టిన బంగారమై; రదన.....ద్రుమా! =
 'వెదవికాంతిచే తిరస్కరించఁబడిన పగడపుచెట్టు కలదానా! - పార్వతీ! నారదుడు; ఉన్నవాడు;
 అలం. ఉపమ.

1. క. చిన్నది. చ. చిన్నిరి. 2. చ. పొగను. 3. చ. చదివించు. 4. క. వెన్నెలపండు.
 ట. వెన్నెలపంట.
 పాంథురంగ-12

ఉ శౌరి భజించుచుకా భుజగసద్గమునకా విహరించు ¹తన్వనో
హరిణు లైదుకోటులు మహామహిమా²న్విత ³లగ్ని దక్షిణ
ద్వారమహి⁴ విహరరతి వర్తిలి యవ్విభుః జేరి యెన్నఁడో
యారతు లిచ్చినారట! తదాయతధూపము నేడు⁵ బర్చెడున్.

94

టీక. శౌరిభజించుచుకా = విష్ణుని సేవించుచు; భుజగసద్గమునకా = పాతాళ (నాగ) లోకమున; విహరించు = తిరుగుచున్న; వాళ్ళనోహరిణులు = చమత్కారముగ మాటలాడు నాగ కన్యలు; మహామహిమాన్వితలు = గొప్ప ప్రాభవముతో కూడియున్నవారు; అగ్ని = కోరికతో; దక్షిణద్వారమహి⁴ = దక్షిణద్వారప్రదేశమునందు; విహరరతికా, వర్తిలి = విహరపునానక్తిచే ఉండి; తదాయతధూపము = వారిచ్చిన యారతుల గొప్పపాగ; నేడు⁵, పర్చెడున్ = ఇప్పటికిని వ్యాపించుచునే యున్నది.

నాగకన్యలు ఎప్పుడో వచ్చి దక్షిణద్వారముననిల్చి పాండురంగనియెడఁ గల భక్తిప్రేమలతో హరితులిచ్చినారట! ఆధూపము ఇప్పటికిని వ్యాపించుచున్నదని భావము అలం. భావికము.

క. చేడియ! యాద్వారమె యదు, చూడమని క్రీడలాడుచో టున్నహితా

క్రీడ⁶నకస్థలి హరిఁ గూ, డాడుఁ జామి యమర⁷ల్లభావలి నేడున్.

95

టీక. చేడియ! = పనితా! - పార్వతీ! ఆ ద్వారమె = దక్షిణభాగద్వారమే; యదుచూడా మణి = క్రీకష్టమిడు; క్రీడలాడుచోటు = ఆటలాడు స్థలము; అమృహితాక్రీడనకస్థలికా = ఆ గొప్ప ఆటస్థలమున; [అమృహితాక్రీడనభూస్థలికా = లెస్సగా గ్రీడించుటనుండైన ఆ పూజ్యమయిన ప్రదేశమునందు] అని పూర్వటీక. హరిఁగూడి = విష్ణువుతోఁగలిసి; అమరవల్లభావలి = దేవతాస్త్రీల సమూహము; నేడు⁵; ఆడుఁజామి! 'హరిఁగూడియాడుఁజామి' 'అనుటకు' హరిఁగూడాడుఁజామి' అని శ్లోకార్థసంధి; అలం. భావికము.

ఉ. నేచనముఖ్యకర్తములసేతకు నూతన మైన యచ్చటకా

శ్రీచరణంబు లున్నయవి సింగమువెన్నున నంటి; వానికికా

వే చని మ్రొక్కి పూజనము నేమముతో రచియించెనేని శి

తాచలపుత్రి! పూరుషుఁ డిహంబుఁ బరంబుఁ గరంబునం గొనున్.

96

టీక. నేచన..... సేతకుకా = తడుపుట మున్నగు పను లానర్చుటచే; నూతనమైన = కొత్త దయిన - శుభ్రమైన - [అది పాండురంగనిక్రీడనకస్థలమగుటచే దానిని పరిశుభ్రముగా నొనరింతురని భావము.] సింగమువెన్నునగంటి = సింహమువీపుమయిని; శ్రీచరణంబులు = శ్రీ(విష్ణుని) పాదములు; వే = వేగముగా; చని = వెళ్లి; నేమముతో = నియమముతో; శితాచలపుత్రి! = పార్వతీ! కరంబునం గొనున్ = చేరియందు (సులభముగా) గ్రహించును.

చ. మరలఁగఁ బట్టఁగట్టఁగ సమస్తమరుత్కరిఁ దన్నుఁగూర్చి యె

చ్చరిక ధరింపఁబోలునన శాతముఖాంకుశపాశముల్ విక

స్వరరుచిఁ దాల్చి పశ్చిమపు వాకిట ప్రాంకృతిమంత్రరూపభా

స్వర భువనాధినాయిక లసద్దస⁸నాయిక⁹ యొప్పు నెప్పుడున్.

97

టీక. మరలఁగఁబట్టఁగట్టఁగ = తిరిగి పట్టుకొనుటకు; కట్టఁగ = (తన్ను) కట్టుటకును; సమస్తమరుత్కరికా = సమస్తదేవతలకొను వినుగైన - ప్రధానదేవతయైన; తన్నుఁగూర్చి = పాండురంగనిఁగూర్చి

1. క. వాళ్ళనో. ట. దన్వనో. 2. క. నిర్వతు. ట. నిర్వత. 3. చ. లక్ష్మి. 4. క. సభూష్ణలి. చ నకస్థలి. 5. ట. గోడాడు. 6. మరుద్గని నన్ను. 7. ర. 7. చ. సాయక. 8. ట. మొప్పు.

ఏచ్చరికక్, ధరింపఁబోలుననక్ = జాగరూకతతో గమనించ సిద్ధముగ నున్నదో యనునట్లు; శాతముఖాంతుశముల్ = వాడిమొనలుగల యంతుశమును, పాశమును; వికస్వరరుచిక్ = స్ఫుటరీతిని; హీంకృతి... భాస్వర = హ్రీంకారమంత్రమున ప్రకాశించుచున్న; భువనాధినాయక = భువనేశ్వరి; లనద్రసనాయిక! = ప్రకాశించు, శృంగార-నాయికా! పార్వతీ! పాండురంగని దుండగములనుండి మరలించుటకు బెదరించునట్లు అచట భువనేశ్వరీదేవి యున్నదని భావము. [లనద్రసనాయిక = ఒప్పిడములైన రసములకు నాయకురాలు - సరస్వతీ - అని పూర్వటీక; కాని సరస్వతీదేవి యిదివఱకే తూర్పువాకిట నున్నట్లు వర్ణింపఁబడినది ఆమె విష్ణుని బెదరించుటయు అసంభవము.]

ఉ. ¹హారపదాధిరూఢమహిషాసురకీకసవర్గ దుర్గ నా

గారిమహోపవాహ్య ససశాక్షరమంత్రవిశేష యుత్తర

ద్వారమునందు నుండు నిరతంబును ²దా ఫలపూపపాయసా

హారములం దనుం ³దెలఁచు ⁴నయ్యలదొడ్డికి వేల్పుగిడ్డియై.

98

టీక. హర.....వర్గ = హరస్థానమున నుంచఁబడిన మహిషాసురుని ఎముకలగుంపు కలది - మహిషాసురుని ఎముకలను హరముగా ధరించినది; [పూర్వటీకలో 'హరిపదాధిరూఢ' అను పాతము ననుసరించి 'హరి = మనోహరమయిన' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] నాగారిమహోపవాహ్య = గొప్ప సింహవాహనము కలది; సుదశాక్షరమంత్రవిశేష = పదియక్షరముల మంత్రము కలది; దుర్గ = కాళి; నిరతంబును = ఎల్లప్పుడును; తాక్ = తాను; ఫలపూపపాయసాహారములక్ = పండ్లు, పిండిపంటలు, పాయసములు మొదలగు నాహారముచే; తెలచు = తృప్తిపొందించు; అయ్యలదొడ్డికి = ఉత్తముల పగులకొట్టమనకు; ['ఉత్తమజనులనమూహమునకు' అని పూర్వటీక.] వేల్పుగిడ్డియై = కామధేనువై-కోరినకోరికలనిచ్చునదయి; ఉండున్. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఇవి నాలుగు ద్వారంబులు, ధవళేక్షణ! ద్వారదేశతలు నల్లురు వీ

రవధానబుద్ధి నేత, తృప్తివిశేషార్చన మొనర్ప సఁపద లొదవున్.

99

టీక. ద్వారదేశతలు నల్లురు = తూర్పున సరస్వతి, దక్షిణమున నారదుండు, పశ్చిమమున భువనేశ్వరి, ఉత్తరమున దుర్గ యనువారు; అవధానబుద్ధిక్ = పాచ్చరిక కల్గునట్లు; ఏతత్తృప్తివిశేషార్చనము = నియమముతో వీరిని పూజించుటను; ఒదవున్ = కల్గును.

తే. సమరసన్నద్ధరక్షోనిశాతహేతి, పాతోజాతక్షత వ్రాతభూతిః దనరు

పరమోపదనాథు నెఱ్ఱేనఁ బరఁగు వర్ణ, రాజి యఖిలంబు శ్రీమంత్ర రాజ మబల!

టీక. సమర.....భూతిక్ = యుద్ధమునకు సిద్ధపడిన రాక్షసులయొక్క వాడియైన యాయధముల పాటువలన కలిగిన గాయములనమూహమయొక్క కలిమివలన; తనరు = ఒప్పునట్టి; పరమపదనాథునెఱ్ఱేనక్ = శ్రీవిష్ణునిశరీరమున; పరఁగు = ప్రకాశించు; వర్ణరాజి = అక్షరములపంక్తి; అఖిలంబు = సమస్తము; శ్రీమంత్రరాజము = శ్రీమదహోక్షరీమంత్రము.

మ. అహారారంభమునందు రక్తుడయి మథ్యావ్నాంబునక్ శుభ్రుడై

గ్రహరాడస్తమయంబునం దసితుడై గాయత్రియంబోలి య

య్యహిపర్యంకుడు మూఁడు మూర్తులకు నిమ్రై యొప్పు బూజితు ర

న్వహముం గోపలి! మూఁడుమంత్రముల నిత్యానందకాంతక్ మునుల్.

101

1. క. హరికథా. చ. హరకథా. 2. చ. నిరాధల. 3. చ. దలఁచు. 4. చ. నయ్యల. 5. చ. జాతాక్షర. 6. చ. పథ.

టీక. అహరారంభమునందుకొ = స్రాశకాలమున; రస్తుడయి; ఎట్లనివాడయి; శుభ్రుడై = తెల్లనివాడయి; గ్రహరాడస్తమయంబునందుకొ = సూర్యాస్తమయకాలమున; అసితుడై = నల్లనివాడై; గాయత్రియుంబోలి = గాయత్రీదేవివలె [ఆమెయు త్రిసంధ్యలందు మువ్విధముగా నుండును] అయ్యహి పర్యంకుడు = శేషకాయ యగు నా విష్ణువు; ఇష్టై = ఉనికిపట్టయి; ఒప్పకొ = ప్రకాశించుగా; అన్య హముకొ = ప్రతిదినమును; మునుల్; నిత్యానందకాంక్షకొ = శాశ్వతానందమును పొందు తలఁపున; భూజింతురు. అలం. ఉపమ.

క. మూర్తిత్రితయమయత్వస్ఫూర్తిక్ వర్తించు చిహ్నములు మంత్రము శ్రీ
భర్తకృప నే నెఱుంగుదు, గార్తికరాకాసుధాంశుకమనీయముఖి ! 101

టీక. మూర్తి.....స్ఫూర్తిక్ = మువ్విధములగు మూర్తుల లోపికచేత; చిహ్నములు = లక్షణములు; శ్రీభర్తకృప = విష్ణునిదయవలన; గార్తిక.....ముఖి! = శరత్కాలమునందలి నిండు చంద్రునివలె చక్కని ముఖముకల పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

మ. గద సారించి త్రిదంష్ట్రనాముఁ డగు రక్షఃపాలుఁ డొక్కండు బి
ట్టదరుల్ వాఱి మురారియెడ్డ బరిచ్రేయక్ దాన నద్దిన్కు నొ
చ్చె దళింపంబడియొక దదుగ్రహతిగాసిక్ తుల్లకాశిక్యముక్
మృదుసంరంభముతోడ నవ్వచును దున్నెక్ వాని నద్దేవుఁడున్. 103

టీక. త్రిదంష్ట్రనాముఁడగు = త్రిదంష్ట్రుడగు పేరు కల; రక్షఃపాలుఁడు = రాక్షసరాజు; గద, సారించి = గదను చాచి-ఎత్తి; బిట్టు = అధికముగా; అదరుల్ వాఱి = నిష్పరవలు రాలఁగా; మురారియెడ్డ బరిక్ = విష్ణుని యెడమ ప్రక్కను; [ఎడమ-కు 'ఎడ్డ' స్వతంత్రప్రయోగము.] వ్రేయక్ = కొట్టఁగా; దానక్ = ఆదెబ్బవలన; అద్దిన్కు = అవిడమ ప్రక్క; తదుగ్రహతిగాసిక్ = ఆదెబ్బవలని బాధచేత; తుల్లకాశిక్యముక్ = చిన్నచిక్కము - జాలెసంచి (గ్రచ్చకాయలసంచి) యును; దళింపం బడియొక్ = కొట్టబడిను - చించబడిను; వానిక్ = ఆరాక్షసుని; అద్దేవుఁడుక్ = ఆవిష్ణువును; నవ్వచును; మృదుసంగంభముతోడకొ = సులభమైన ప్రారంభమున - సులభప్రయత్నమున - అనా యాసముగ; తున్నెక్ = చంచెను.

నీ. ధాత్రీధరాత్మజ! తేత్రాత్మ యనంగఁ దీర్థాత్మ యనంగ మూర్త్యాత్మ యనంగఁ
ద్రివిధమూర్తులుదాల్చిదీపించునతఁడు¹ మూన్మెలవులయెడఁబూజనీయఁడగుట
గంబళకాశేయకలధాతకాంచన గంధసింధురతురంగమశతాంగ
కర్ణికాగ్రవేయ కటకకన్యాగంధ కాశ్చీరకస్తూరికాశివాజ్య
తే. ధాన్య²వాసాదిబహుషదార్థంబు లచట, బేదలకు వేదవిడులకుఁ బ్రీతి నొసంగ
తేత్రమయమూర్తి యగుదేవకీసుతునకుఁ బాండురంగాధిపతి కతిప్రమద మొదవు.

104. ధాత్రీధరాత్మజ! = పార్వతీ! మూన్మెలవులయెడకొ = మూఁడుస్థానములందును - తేత్ర, తీర్థ, మూర్తులందుచోట్ట; కంబళ.....పదార్థంబులు - కంబళ = కంబళ్ల; కాశేయ = పట్టు వస్త్రములు; కలధాత = వెండి; కాంచన = బంగారము; గంధసింధుర = మదపుటెనుఁగులు; తురంగము = గుఱ్ఱములు; శతాంగ = రథములు; కర్ణికా = చెవిపోగులు; గ్రావేయ = వారములు; కటక = కడియములు; కన్యా = కన్యకలు; గంధ = చందనము; కాశ్చీర = కుంకుమపువ్వు; కస్తూరికా = కస్తూరి; గవాజ్య = ఆవునెయి; ధాన్య = ధాన్యము; వాసాదిబహుషదార్థములు = గృహము మొదలగు అనేక కస్తువులను; వేదవిడులకొ = వేదముల నెఱిగినవారికిని; ప్రమదము = సంతోషము; బిదవుక్ = కలుగును.

1. చ. మున్మెలవుల. 2. చ. డగదు. 3. చ. గరాజు. 4. చ. దాసాది.

ఉ. చేడియ! తీర్థమూర్తికడఁ జేయఁదగున్ మనుజుండు సేచనా

క్రీడనముల్ మహిదివిజకేసరులన్ బరమాన్న శర్మరా

మాడబగోఘృతేతురస శాకములన్ ఫలపానకాదులన్

వీడెములన్ బ్రమోదపదవీమదలిప్పఁ జెలంగఁజేయుచున్.

105

టీక. చేడియ! = పార్వతీ! తీర్థమూర్తియగు పాండురంగనియొద్ద - తైమియను తీర్థముదగ్గఱ; మనుజుండు = మనుష్యుండు; మహిదివిజకేసరులన్ బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; పరమాన్న.....శాకములన్ = తీరాన్నము, చక్కెఱ, పులుసులు, అవునేయి, చెఱకురసము, కూరలు - అనువానితోను; ఫలపానకాదులన్ = ఫలములు, పానకములు మొదలగువానితోను; వీడెములన్ = తాంబూలములతోను; ప్రమోదపదవీమదలిప్పన్ = సంతోషమార్గమున కైపు ఎక్కిన శోరికను; చెలంగఁజేయుచున్ = పొందఁజేయుచు; [అనఁగా - వారిని మీఁదివానిచే కై వెక్కునట్లుచేయుచు] సేచనాక్రీడనముల్, చేయఁదగున్ = స్నానవిధులు ఒనర్చవలయును.

క. ప్రణతమతి నర్హపూజార్పణమునఁ ద తీర్థమూర్తి భజియించు నుధీ

మణులకు నభిముఖమతి బర్హిణబర్హాకల్పుఁ డొసఁగు నిహముం బరమున్.

106

టీక. ప్రణతమతిన్ = ఉత్తమబుద్ధితో; త తీర్థమూర్తిన్ = తీర్థస్వరూపుడగు విష్ణుని; అర్హపూజార్పణమునన్ = తగినపూజ అర్పించుటచే; భజియించు = సేవించునట్టి; నుధీమణులకున్ = బుద్ధిమంతులకు - విద్వాంసులకు; బర్హి బర్హాకల్పుండు = నెమిలిసింఘము ఆభరణముగాఁగల కృష్ణుడు; అభిముఖమతిన్ = అనుకూలబుద్ధితో; ఇహమున్ = భుక్తిని; పరమున్ = ముక్తిని; ఒనఁగున్ = ఇచ్చును.

వ. అని మూర్త్యర్చనవిధానకథనోన్ముఖుడై పంచముఖుండు శిఖరినందనతో నిట్లనియె.

టీక. పంచముఖుండు = విదుముఖములు (1-173) కల శివుండు; శిఖరినందనతోన్ = పార్వతితో.

సీ. మంత్రపూతముగాఁగ మజ్జనం బొనరించి ప్రన్నని శుభ్రాంబరములుగట్టి

ఘనసారమి శ్రీతగంధసారములంచి పరిమళం బుడివోని విరులు ముడిచి

1 సిగరలతోడ గోక్షీరపూరముతోడ బహువిధంబగు ఫలప్రతితోడ

పిండిపంటలతోడఁ 2 గండచక్కెఱతోడ నేతులతోడఁ దేనియలతోడ

తే. దధులతోఁగూడఁదగునివేద్య⁴ములఁజూపి, వనధివనధాములీతాంబరునిరమాకు

⁴చరజవినిలిపు శిఖిబర్హధరు మఖాంశభోక్తఁ బూజింపదగఁజై త్రమున శుభాంగి!

టీక. మంత్రపూతముగాఁగన్ = మంత్రములచేబిత్తమగునట్లుగా - సమంత్రకముగ; మజ్జనం బొనరించి = స్నానముచేసి; ప్రన్నని = మనోజ్ఞమైన; శుభ్రాంబరములన్ = తెల్లనివస్త్రములను; ఘన.....సారము = కర్పూరముకలిసిన మంచిగంధమును; అలంది = పూసిని; పరిమళంబుడివోని = నువ్వున తగ్గని - మంచి పరిమళము కల; విరులు = పూవులను; సిగరలతోడన్ = తాలింపుచేసిన తియ్యమజ్జికలతోను; ఫలప్రతితోడన్ = పండ్లసమూహముతోను; దధులతోఁగూడన్ = పెరుగులతోఁగూడ; నివేద్యములన్ = అరగింపువస్తువులను; చూపి = ఇచ్చి; చైత్రమునన్ = వసంతర్తునంబధమగుచైత్రమాసమునందు; [ఈ వద్యము మొదలు క్రమముగా ఆఱు వద్యములందును ఆ యా ఋతువులందు పాండురంగని మూర్త్యర్చనము చేయు విధానము చెప్పఁబడుచున్నది.] వనధివనధామున్ = సముద్రమందలి . జలము నివాస

1. చ. శిఖర; 2. క. ఖండశర్మర. చ. కండచక్కెర. 3. చ. తొడ. 4. చ. ములు.

5. చ. చరని.

ముగా: గలవానిని; పీతాంబరునికొ = పచ్చపట్టుబట్ట ధరించువానిని; రమా.....వినిలిపుకొ = లక్ష్మీదేవి
స్తనములమీదిగదపురేణువులచేత పూయబడినవానిని; [ఇచట 'రజన్' శబ్దమునకు 'రజ' అని స్వతంత్ర
ప్రయోగము.] శిఖిర్బద్ధధరుకొ = నెమిలిపించెము ధరించువానిని; మఖాంశభోక్తకొ = యజ్ఞభాగ
మును భుజించువానిని - విష్ణువును; పూజింపదగున్;

సీ. గంగఁ గాటుకొండఁ గప్ప నొప్పిద... దాల్చొత్తు నావులపాల నోలార్చి
బలితంపునురువుజొంపము ధార్తరాష్ట్రంబు జట్టివక్రియ: దెల్లపట్టుగట్టి
ముదురు వెన్నెలయొప్పు మున్నీటి గమిచి పట్టినలీలఁ ² గ్రాల జందనముఁ బూసి
వడగండ్లుపొదువు శాద్వలమహిఁ బొల్పు పొల్పుగ మల్లెపువ్వులఁ బూజచేసి
తే. మండువేసవి వాసవి మనుపుకాపు, విబుధతతిపాలి వీడర తెల్లమ్రాకు
భక్తసులభుని దెలచి పూర్వోక్తభూరి, భక్త్యభోజ్యాదు లర్పింప భద్ర మొదవు.

టీక. గంగకొ = గంగచే; కాటుకొండకొ = అంజనాద్రిని; కప్ప నొప్పిదము = కప్పిన
రీతి; తల్చొత్తుకొ = ప్రకాశింపఁగా; పిలార్చి = అభిషేకముచేసి; నల్లని శీకృష్ణసికి, తెల్లని అవుల
పాలతో అభిషేకము చేయఁగా - న్వచ్చమైన గంగాప్రవాహముచే నల్లని యంజనాద్రిని కప్పినట్లున్న
దని భావము. బలితంపునురువుజొంపము = పెద్దనురుగుమొత్తము; ధార్తరాష్ట్రంబుజట్టివక్రియకొ =
నల్లని కాలు, ముక్కులుగల హంసను చుట్టుకొన్నట్లు; [కృష్ణుఁడు ధార్తరాష్ట్రమువలెను, అతనికిగట్టిన
తెల్లపట్టునస్త్రము నురుగుజొంపమువలెను ఉన్నవచట:] ముదురువెన్నెలయొప్పు = వండువెన్నెలతేట;
మున్నీటికొ = సముద్రమును; కమిచి = ఆక్రమించి; చందనముకొ = మంచిగంధమును. [పాండు
రంగఁడు సముద్రమువలె నల్లఁగను, అతనికి బూసిన చందనము సముద్రముపై వ్యాపించిన వండు
వెన్నెలవలెను ఉన్నవని భావము.] వడగండ్లు పొదువు = వడగండ్లు వ్యాపించిన - పడిన; శాద్వల
మహికొ = పచ్చికనేలను; పొల్పుపొల్పుగకొ = అనుకరించురీతిని; [కృష్ణుఁడు పచ్చికబయటివలెను,
మల్లెపూలు వడగండ్లువలెను ఉన్నవని భావము.] వాసవిమనుపుకాపుకొ = అర్జున రక్షణము సేయువానిని -
ఆర్జునునికాపాడువానిని; విబుధతతిపాలి వీడర తెల్లమ్రాకుకొ = దేవతల పాలిటి ముంగిటికల్పవృక్షమును;
తెలచి = తృప్తిపొందించి; పూర్వోక్తభూరిభక్త్యభోజ్యాదులు = వెనుక జెప్పబడిన ఆరగింపులను;
అర్పింకొ = ఈయఁగా - నివేదనచేయఁగా; భద్రము = శుభము; ఒదవుకొ = కల్గును. అలం. ఉపమ.

సీ. వృష్టిగా శుద్ధాంబువేణి మజ్జనమార్చి శిఖరిమేఘముగ ⁴మంజిః ఘటించి
కరకపాతంబుగ విరిగొజ్జెగలఁ బూన్చి తమపంకిలతగఁ గుంకుమముఁ బూసి
⁵మఘవగోపములుగా మణిహార మర్పించి పలుమెఱుంగులుగ ⁶దీపమ్ము లెత్తి
గర్జితంబులుగ శంఖకావ్యాణములు చూపి పచ్చికగా ధూపపటలిఁ బెనచి
తే. యుత్పిబంబులు భుక్తిగా నుష్ణతైల, కక్వగుడమి శ్రపిష్టసూపపరమాన్న
రాసు లొసఁగఁగదగుఁగారురాకవారికి, నట్టి ఋతుధర్మములుచూపునంద మొంద.

టీక. వృష్టిగాకొ = వర్షముగా; శుద్ధాంబువేణికొ = లేటనిటిధారచే; మజ్జనమార్చి = స్నానము
చేయుంచి; శిఖరిమేఘముగకొ = కొండపైనున్న మేఘముగ - మేఘముట్లు; మంజిటికొ, ఘటించి = నీల
వస్త్రమును కట్టి; [ఇచట 'మంజిడి = పీతాంబరము' అని పూర్వటికయందు అర్థమియబడినది; ఈ
యర్థము నిఘంటువులలో లేదు; ప్రకృతమునకును సరిపడదు.] కరకపాతంబుగకొ = వడగండ్లుపడు
టగా; విరిగొజ్జెగలకొ, పూన్చి = వికసించిన పన్నీటిపువ్వులను ధరింపఁజేసి; తమపంకిలతకొ = నేల

0. చ. శొక్తు .2. చ. గాఁగ. 3. చ. వీడర. 4. క. మంజిడి. చ. మంజిటి. 5. చ. మఘవ.
6. చ. దీపము.

బురదగా; మఘవగోపములుగా = ఇంద్రగోపములుగా - ఆరుద్రపురుగులుగా; [ఇచట 'పట్టుపురుగులు' అని పూర్వటీక.] పలుమెఱుంగులగఁ = పెక్కుమెఱుపులుగా; దీపములు, ఎత్తి = దీపము లుంచి; గర్జితంబులగఁ = ఊటుములుగా; శంఖక్వాణములు, చూపి = శంఖములను ధ్వనింపఁజేసి - పూరించి; ధూపపటలిఁ = ధూపములగుంపును; పెనిచి = వృద్ధిపొందించి; ఉల్పిబాబులభుక్తిగాఁ = చాతక ములకాహారముగు వానసీటిగా; ఉష్ణ.....రానులు = కాచినచూనెయందు వండఁబడిన బెల్లము కలిపిన పిండివంటలు, పప్పు, పరమాన్నములసమూహములను; హరికిఁ = విష్ణువునకు, కారురాకఁ = వర్షా కాలమువచ్చునపుడు; చూపునందము, ఒండఁ = కన్నులుపండువు కలిగింపఁగా; ఒనఁగంగదగుఁ = ఈయందగును. అలం. రూపకము.

సీ. మహి నాలపాఁడి ముష్టరముగాఁ బ్రభవంప నవనవోజ్జ్వలదధిస్నానవిధియు
శుభ్రాభ్రపటలంబు లభ్రంబువైఁ బర్వలఘు ధౌతవిమలచేలములకప్ప
సీతకు శేతయ కాశశీతకరద్యుతి హెచ్చ దొరకిన యుచితంపువిరులపూజ
శాలిపాకస్ఫూర్తి క్రాల గోరోచనాసమ్మిశ్రచర్చితకృపంఘటనము

తే. ప్రజ భుజాభోజనములు క్రొంబంటవంటకములు గావింప గోధూమఖండఖండ
శర్మరాధ్యసుపక్వభోజ్యములు నెరపి, విష్ణుఁ బూజింపదగుశరద్వేళయందు. 1:1

టీక. ముష్టరముగాఁ = నమ్మిడ్డిగా; ప్రభవంపఁ = కలుగఁగా; నవ.....విధియుఁ = మిక్కిలిక్రొత్తదై (అప్పుడే చేసి) ప్రకాశించు పెరుగుతో స్నానము చేయించుటయు; శుభ్రాభ్రపట లంబులు = తెల్లని మేఘములగుంపులు; అభ్రంబువైఁ = ఆకాశమువలె; పర్వఁ = వ్యాపింపఁగా; లఘు.....కప్ప = తేలికయై తెల్లనైన మడుగుబట్టలచే గప్పుటయు; సీత.....ద్యుతి = తెల్ల తామరపూవు, రెల్లు, చంద్రులయొక్క కాంతివంటి కాంతి; హెచ్చఁ = ఎక్కువకాఁగా; దొరకిన = లభించిన; ఉచితంపువిరులపూజ = తగినపూవులతో పూజించుటయు; శాలిపాకస్ఫూర్తి = పరిపంట్ల యొక్క ప్రకాశము; క్రాలఁ = ప్రకాశింపఁగా; గోరోచనా.....సంఘటనము = గోరోచన ముతోఁగూడిన మైపూతపూయుటయు; ప్రజ = జనము; భుజాభోజనములు = మృష్టాన్నభోజన ములు - బువ్వపుబరిభోజనములు; క్రొంబంటవంటకములు = క్రొత్తగా వండిన వంటలతోఁ దయారు చేసిన వంటలు; కావంపఁ = చేయఁగా; గోధూమభోజ్యములు = గోధూమనూక, కండచక్కెఱలు కలిపి బాగుగా వండిన పిండివంటలు; నెరపి = అధికముగా అర్పించి; శరద్వేళయందుఁ = శర దృతువున; విష్ణుఁ బూజింపదగున్.

సీ. పాథోధివిహృతిసంభవతనూజాడ్యంఁ సంతప్తగోఘృతస్స పనరచన
దులసి దండయకాని కలుగనితక్కుచమరువకకుండకుట్టఁసమ్మిడ్డి
కఠినకచ్చర¹సీతకా శేయనిర్బంధ మభిరామచిత్రాంబరార్పణమున
ముదురువెన్నలఁజేయు నుదరపోషణవృత్తి నవ్యదివ్యాన్నపానప్రశస్తి

తే. నుజ్జగింపించి డెందాన కుబ్బొనర్చి, నిశలఁ గుంకుమమగులు మైచిండ నలంది
గోహమునధూపధూమ మెక్కించుకుధర, ధరుని హేమంతమునఁగొల్వదొరకుముక్తి.

టీక. పాథోధి.....జాడ్యంబుఁ = సముద్రమున విహరించుటవలన పుట్టిన దేహము యొక్క వందత్యమును, నీటిస్వభావమును (వైత్యమును); సంతప్తరచనఁ = కాంచిన అపు నేతితో స్నానముచేయించుటచేతను; కలుగని = ఎక్కువదొరకని; తక్కువఁ = తేలిక; మరువక... ..సమ్మిడ్డిఁ = మరువము, మల్లెమొగ్గలు అనువానిసంపదచేతను; కఠిన.....నిర్బంధము = ముదుకయై

ముఱికియైన పచ్చపట్టుబట్టకట్టుటను; అభిరామచిత్తాబరార్పణమునకొక = మనోహరమైన చిత్రవర్ణ
వస్త్రముల నిచ్చుటచేతను; ముసురువెన్నెలకొక = ముదిరినవెన్నెలతో - అమృతముతో; ఉదరపోషణ
వృత్తికొక = పొట్టినిపుగొనుట; నవ్య.....ప్రశస్తికొక = ప్రశస్తివైమరొడ్డిములైన అన్నపానముల
అర్పణమునకు; ఉజ్జ్వలించి = విడుచుకట్టుచేసి; డొదానకుకొక = మరస్సునకు; ఉబ్బు = సంతోషమును;
ఒనర్చి = కల్పించి; నిశలకొక = రాత్రులందు; అగలు = అగరుగంధమును; మైనిండకొక = శరీరమంత
టను; అలఁది = పూసి; గోశమునకొక = దేవాలయమును; ఎక్కించి = వ్యాపించి; కుభరధరునికొక =
గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిన విష్ణుని; ముక్తి = మోక్షము; దొరకుకొక = లభించును.

క. శిశిరాగమవాసరముల, యశోద గాఢబుపట్టి నర్చింపఁడగుకొ

శశిముఖ! తత్కాలోచిత, కుశకుసుమపటాంగ రాగకూర్పాపాదిన.

113

టీక. శిశిరా.....రములకొక = శిశిరర్తుదినములందు; తత్కాల.....సాదికొక = ఆకాలము
నకు తగిన కుశలు, పూలు, వస్త్రములు, గంధము, చొక్కాయి మొదలగువానిచే.

క. ఋతువుల నాటిట నీక్రియ, బ్రతిదినము భజింపఁ బరమపదనాథుఁడు వాం
చితశతము లొసఁగి భక్త, ప్రతతుల మన్నించు భక్తసరతంత్రుండై.

114

టీక. ఈక్రియకొక = ఈరితిన; పరమపదనాథుఁడు = విష్ణువు; వాంచితశతములు = నూరుల
కొలది శోరికలను; ఒసఁగి = నెరవేర్చి; భక్తవరతంత్రుండై = భక్తులయెడ ప్రేమకలవాడయి; భక్త
ప్రతతులకొక = భక్తులనమూహములను; మన్నించుకొక = గౌరవించును.

తే. మురవిభంజను శ్రీశ్రీత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తులకడ నేనుమున నొనర్చు
నర్చభాగవిశేషంబు లానుపూర్వి, వినుము వినిపింతుఁ బరమాణువిభవమధ్య!

టీక. మురవిభంజను = మురాసురుని సంహరించిన శ్రీవిష్ణునియొక్క; శ్రీశ్రీత్ర.....
కడకొక = శ్రీత్ర, తీర్థ, మూర్తిరూపములయొద్ద; నేనుమునకొక = నియమముతో; ఒనర్చు = చేయునట్టి;
అర్చభాగవిశేషంబులు = పూజాభాగవిశేషములను; [అర్చా - అనుటకు అర్చయచునది స్వతంత్రప్రయో
గము; ఆనుపూర్వికొక = క్రమముగా; పరమాణువిభవమధ్య! = పరమాణువుపాటి నడుము - నన్నని
నడుముగల పార్వతీ!

తే. పరమపదనాథుఁ దిరిగిరా నిరుపదేను, చేతుల ప్రమాణమునఁ గల్గుభూతలంబు

ముక్తి కరియైన శ్రీశ్రీత్రమూర్తియందు, నర్చభాగము సుష్టు చంద్రాగ్నిల!

టీక. చంద్రాగ్నిల! = అర్థచంద్రునివంటి నుదురుకల పార్వతీ! పరమపదనాథుఁకొక = విష్ణుని;
తిరిగిరాకొక = చుట్టితిరిగి - ప్రదక్షిణముచేసి వచ్చుటకయిన; ఇరుపదేనుచేతుల = ఇరువదియైదుమూరల;
ప్రమాణమునఁగల్గు = వెడల్పుగల; భూతలంబు = ప్రదేశము.....ఆనఁగా విష్ణువునకుఁ బ్రదక్షిణము
చేయుటకనువైన యిరువదియైదు మూరలవెడల్పుగలస్థలము అంతయును; ముక్తికరి = మోక్షమిచ్చునది;
అర్చభాగంబునున్న! = పూజించఁదగిన భాగమగునుమీ! పాండురంగని యాలయముచుట్టునుగల అగ్ని
మూరలప్రదేశమున నెచట పూజించినను అది అతనిశ్రీత్రమూర్తిని పూజించినట్లే యగును.

క. సకలొత్కృష్టోన్నతిః బా, యక యెయ్యది కీర్తిసదయు నస్తీర్థము పా

ల్లక! యర్చాభాగంబై, యకుటిలమతిఁ దీర్థమూర్తియందు వెలుంగున్.

117

టీక. సకలొత్కృష్టోన్నతికొక = తీర్థములన్నిటియందును మిక్కిలిగాపుతనమును; పాయక =
విడువక; కీర్తిసదయుకొక = పేరుపొందునో; అకుటిలగతికొక = వక్రముకాని - ఋజువైనపద్ధతిని;
పాల్లక! = పార్వతీ! [పాలఁతుకయనుట కిది స్వేచ్ఛాప్రయోగము.]

క. ఏ నేల మూర్తియంద, రానియమవిభాగమునఁ బ్రశస్తంబగు నా
స్థానము నర్పింపక యె, ప్వానికే దాఁ జేయు పూజ వస్తుగుఁజొమ్మి ! 118

టీక. ఏనేల = ఏచోటు; మూర్తియందుకొ = పాండురంగనిస్వరూపమున; ఆ స్థానముకొ = ఆ ప్రదేశమును—పాండురంగనినివాసస్థలమును; వస్తు = వ్యర్థము.

వ. కాపుర తేత్రమూర్తి, తీర్థమూర్తి, మూర్తిమూర్తలయందలి యర్చాభాగంబు
లెఱింగి ¹యర్పించుచు ననుచితాచరణంబులకు విముఖుండగు పూర్వానిధికి సుము
ఖుడై ²పాండురంగం డఖండానంగం పాపాదించు నని యా పరమేశ్వరుండు
పాశ్చతితో వెండియు నిట్లొయె. 119

టీక. అనుచితాచరములకుకొ, విముఖుండగు = తగని - దురాచారములపొంత పోని; పూర్వా
నిధికికొ = పూర్వాత్మనకు సుముఖుడై = అనుకూలుడై; ఆపాదించుచు = కలుగఁజేయును.

మ. హరిపశ్చాద్దిశ నూటువిండుల ప్రమాణాసక్తికల్పితో శుభో
⁴త్కరసద్గుణగు పద్మతీర్థ మను తీర్థం బొప్పు నచ్చోన సు
స్థితకొ శంఖము పద్మమన్నిధులు నర్పించుం దహోదీతుల
నరనారాయణు లున్న వా గలట బాలా! పిప్పలాకారులై. 120

టీక. హరిపశ్చాద్దిశకొ = పాండురంగనికి పడమటిదిక్కున; నూటువిండుల ప్రమాణాసక్తి
కల్పితొ = నూటువిండ్లబొటకులిగి శుభోత్కరసద్గుణగు = శుభములకు స్థానమైన; [శుభోత్కర
పద్మంబు = శుభసమూహములనెడి పద్మములుకలది] అని పూర్వటిక;] సుస్థితకొ = స్థిర
ముగా; శంఖము, పద్మముకొ, నిధులు = నవనిధులలోనివైన శంఖము, పద్మము అనునవి. [మహా
పద్మము, మకరము, కచ్ఛపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము అనునవి తక్కిన నిధులు.] తపో
దీపితుల = తపస్సుచే ప్రకాశించుచున్నవారై; పిప్పలాకారులై = రావిచెట్టురూపు ధరించినవారై.

నీ. సమధికజ్ఞాన విభ్రమముకొ గూడంగ హరిమేన నవతార మైవవారు
మదము ⁵మోపని నిండుమనసుతోకొ గూడంగ బ్రహ్మవర్ణము చిక్కిబట్టువారు
పరపురుషార్థసంపదతోడ గూడంగ ధనురాదిశస్త్రముల దాల్చువారు
దుష్టవిగ్రహవిభాధులతోడ గూడంగ బుభరక్ష ⁶తిన్నగాఁ బూనువారు

తే మహితగాంభీర్యధైర్యసామగ్రితోడ, గూడ సౌజన్యరమఁగూడి యాడువారు
కుస్తవతింబింబిభులు సకాస్తరసచక్రచనిర్భేదములు పుట్టె ధవళనయన ! 121

టీక. నర, నారాయణులను మునీశ్వరు లీ భవ్యమున వర్ణింపఁబడుచున్నారు. సమధికజ్ఞాన
విభ్రమముతోకొ = మిక్కిలి యెక్కువైన జ్ఞానముయొక్క బిూసముతో; హరిమేనకొ = విష్ణువు
దేహముయందే; అవతారమైనవారు = అవతారపురుషులుగా వచ్చినవారు; [నరనారాయణులు కృష్ణా
ర్జునులనియు, వారు భగవంతుని అవతారములనియు పురాణగాధ] చిక్కిబట్టువారు = పూర్తిగా పరి
గ్రహించినవారు; పరపురుషార్థసంపదతోడకొ = ఉత్తమపురుషార్థమగు మోక్షపునఁపదతో దుష్ట...
...తోడకొ = దుష్టులను శిక్షించుటయను (బాధ్యత) బరువుతో; గూడంగకొ = కలిపి; బుభరక్ష;
తిన్నగాకొ = యుక్తముగా; పూనువారు = వహించువారు; సౌజన్యరమకొ = మంచితనపుకలిమిని కుస్త

1. చ. యర్పింపును. 2. క. చరణవిముఖుండగు. చ. చరణంబునకు విముఖుండగు. 3. పాండు
రాంగుం. 4. క. తర్కచద్దం చ. తర్కరసద్దం. 5. క. వోవగ. చ. బోవగ. ట. మోపని. 6.
తిన్నగా. శ. ర. సూర్య. జోన్నతి. క.

పలికింబనిభులు = సూర్యునిబింబమును బోలినవారు; సగూర్వగవచకకచనిల్పేవారు = కర్ణునికవచమున భేదించినవారు - కర్ణునికి శత్రువులు; అలం. సహోద్భి, ఉపహం.

క. ఏపట్టునఁ జూపట్టుదురు, రాపట్టున మూడుగోటు బయరంగనల

ప్రాపదసాత్రనిహితమణి, నీపకళిక లగుచు శ్రీమతి భజించుటకై.

122

టీక. ఆపట్టునకొ = అక్కడ; ఏపట్టునకొ = ఏప్రభునామనకు; అమరాంగనలు = దేవతా శ్రీలు; అప్రాపద.....కళికలు = బంగారుపల్లెరములయంగ దుంచుబడిన మణినిపములు కలవారు; చూపట్టుదురు = కన్పించుదురు.

ఉ. దోశ్యమితాది శౌరి తనతోడ్డికనుండముల్ జక్షమాం

తల్కిలలోన దాఁచు బ్రమదా! యొత్తిగ్గము కుండలొభ్యమై

దుశ్యకునాదినఁ జనితదోషశతంబు సతలబునేయునం

భత్సచితక బ్రసిద్ధమగుం బన్నగళాయికి శుభిగున్నన్.

123

టీక. ప్రమదా! = పార్వతీ! దోశ్యమితాది = భుజకక్షితే నశించజేయుబడిన శత్రువులు కలవాడైన; తనతోడ్డిన = తాను ధరించిన; గొడవ - అనుటకు 'తోడ్డిన' వ్యవహారప్రయోగము. నిజ.....లోనకొ = తన నివాసభూమిలోని రాలినడును; కుండలొభ్యమై = కుండలతీర్థమును పేరు కలదై; దుశ్యకు.....శతకంబుకొ = చెడ్డకతునము మొదలగుకానివలన గలుగు నూరులొందె దోషములను; అంభత్సచితక = తీర్థజలపరిశుద్ధిచేత; శుభిగున్నన్ = భుజాన్యభాగమున.

క. వరసింహమధ్య! యచోప్ప, నరసింహుడగు కుంజరాశనతఁ దాల్చుట¹య

చెరు వడ్డేవుండు నిజమం, ప్రజాపూజై తానతాఁగూతుఁ బ్రోచున్.

124

టీక. వరసింహమధ్య! = సింహరాజమయొక్కమధ్యమవాటి మధ్యముకల పార్వతీ! కుంజరాశనతఁ దాల్చుట = రావిచెట్టురూపుధరించుటయు, విరుగును భుక్తి గాగ్రహించురూపమును (సింహరూపమును) ధరించుటయు; [ఇదట 'కుంజరాశనతక' = అశ్వత్థముచేత' అని పూర్వటిక; అది సరి కాదు.] అచ్చెరువు = ఆశ్చర్యము. నరసింహుండు సింహస్వరూపుడగుటచే గజభోక్తృత్వమును పొందుట సహజమేకాని యాశ్చర్యము కాద; ఇదట విరోధము; అయినను 'కుంజరాశనతక దాల్చుట = రావిచెట్టురూపుదాల్చుట' అను స్థేషమూలకార్థాంతరమును గ్రహించుటవలన ఆ విరోధము పోవును. అడ్డేవుండు = అనరసింహుండు; నిజ.....తాయుతుకొ = తన మంత్రమును పూజించుటయందు ఏకాగ్రత(పట్టుదల) కలవానిని; పోచుకొ = కాపాడును. అలం. విరోధాభాసము.

క. ఓరాజవదన! యచటన, నీరాజన *చుబ్బనాభునికి నీచున్నా

రేరాళము హరివల్లభ; లారామలఁ గొల్వలయు నయకాములకున్.

125

టీక. ఓరాజవదన! = చంద్రనిఁబోలు ముఖము కల పార్వతీ! నీరాజనలు = హారతులు; ఏరాళము = లెక్కకుమిక్కిలిగా; హరివల్లభలు = విష్ణుస్థియలు; ఈచున్నార = ఈయ సిద్ధముగనున్నారు. ఆ రాములకొ = ఆస్త్రీలను; అయకాములకుకొ = శుభములుకొరువారికి; [కొరువారని యభిప్రాయము.] కొల్వలయున్.

కా. అంశేందూద్వహదేవి! ప్రాంశృతిధ్రివంబై గున్న²యచోప్పటిక

ద్రింశచ్చాపశిమితోర్వి నుత్తరమునం దీపించు తీర్థంబు ముక

1. క. నచ్చేరువ. చ. యచ్చెరువడ్డే. * శ. ర. చుబ్బ. క. లబ్బ. 2. క. నచోప్ప. ట. యచోప్ప. 3. ట. యతోర్వి.

శ్రంశం బొందక వెన్నెం దత్సలిలధారా గూడె బుష్పవళి
సంశుద్ధాంబులు; లాయెడం దగు జనస్నానార్హదానక్రియల్.

146

టీక. అంశేదూద్యహదేవి ! = చంద్రకళను విహించిన శివునికి (నాకు; భార్యవైన పార్వతీ !
హీంకృతిగ్రుమతై = హీంకారబీజముతో స్థిరమై; త్రింశచ్చాసమితోర్విన్ = ముప్పుదివిండ్లదూర
మున; తీర్థంబు = ఒకానొకతీర్థము; దీపించున్ = ప్రకాశించును; శ్రంశంబు, ఒందక = పాడైపోక;
వెన్నెన్ = పిదప; తత్సలిలధారన్ = ఆ తీర్థపునీటిప్రవాహముతో; పుష్పవలినంశుద్ధాంబులు =
పూలతో పవిత్రమైన జలములు; ఆ యెడన్ = అచ్చట; జనస్నానార్హదానక్రియల్ = జపము,
స్నానము, తగినదానములు మొదలగు పనులు; తగున్ = చేయదగును.

సి. భరమానుతటిక దోడుపడ వచ్చుగటిక గేత్రోక గరమూలజన్మశులు సాగ
నెలకలంబులచల్వ నేర్పు నపారాశు లను. గపాంముల దీపాంశు లంట
గొడిబుట్టుకాళిమాంకురపుమేఘములకు మెఱుగులై చూపు గొమ్మించు లెల
న్నేహంబు పాత్రనిట్టి ప్త ముంట కుబ్బుపగిది బాల్మిండ్లు నిబ్బరమునీక
తే. హరికి: బలువంకలను దగ నగ్రవీధి, నిలిచి శతకోటిసంఖ్యల నియమపత్ర
నారతు లొసంగు దివ్యోక్తకలు ధన్యమతులు క్రిడితు రయ్యుక్తమస్థలమున.

టీక. భరము, అనుతటిక = అరతిపల్లెరముల బరువును మోయునప్పుడు; శేలితోన్ =
విలాసముతో; కరమూలజన్మశులు = చంకల నిగ నిగని వెలుగులు; సాగన్ = వ్యాపింపగా; నెల
కులంబులచల్వన్ = చంద్రసమాహముల చల్లదనమును; నేర్పు = ఆభ్యసించు; నపారాశులన్ =
క్రొత్త (ఉదయకాలపు) సూర్యకిరణముగా యచునట్లు; కపాలములన్ = చెక్కిల్లము; దీపాంశులు =
అరతిచ్చు దీపములకాంతులు; అంటన్ = అంటుకొనగా; కొడిబుట్టు = దీపపు చివటిభాగమున పుట్టు;
కాళిమాంకురపు మేఘములకున్ = నల్లదనపు మొలకలనెడి మేఘములకు; మెఱుగులై = మెఱుపులై;
చూపుగొమ్మించులు = చూపు లను క్రొత్తమెఱుపులు; అలరన్ = ప్రకాశింపగా; స్నేహంబు = నూనె,
మైత్రియు; పాత్రనిట్టి ప్తమాటకున్ = తగిన ప్రమిదయందుంచుటకును, తగినవారియెడ నుంచుటకును;
కుబ్బుపగిదిన్ = పొంగునట్లు; నిబ్బరమునీకన్ = మిక్కిలియబ్బుగా; హరికి = విష్ణువునకు; పలు
వంకలను = అన్నివైపులను; అగ్రవీధిన్ = ఎదుటను; నియమపత్రన్ = నియమమందలి ఆసక్తితో;
అలం. ఉపమ.

ఉ. గోపిక యోర్తు తొల్లి హరిఁ గూర్చి తపం బొనరిప దాని ని
స్థాపరతన్ మదిం గరఁగి శార్దూలుఁ డోచిన జూచి వేడ్కతో
నా పసిగాఁపుపూపయసాకె త్రిలోకవిమోహనక్రియా
రోపనిరూపణం బగు సరోరుహలోచనురూపుఁ జూచుచున్.

147

టీక. ఓర్తు = ఒకతె; తొల్లి = పూర్వము; దానినిస్థాపరతన్ = ఆమెనియమమునందలి
ఆసక్తివలన; మదిన్, కరఁగి = మనస్సున జాలిపొంది; తోచినన్ = ప్రత్యక్షము కాఁగా; ఆ, పసి
గాఁపుపూపయసాకె = పసులనుగాచు చిన్నిపయసాడి - గొల్లపడుచు; త్రిలోక.....నిరూపణంబగు =
మూడులోకములను మోహింపజేయుటకు రూపించు; సరోరుహలోచనురూపున్ = విష్ణునిస్వరూప
మును; చూచుచున్; తరువాతిపద్యముతో సమన్వయము.

1. చ. బుట్ట. 2. క. మాటకునబ్బు. 3. చ. సిక్కు. 4. చ. హరినెలవంకలబువంక. 5. హరికి
నెలవంక. 6. చ. గోపిని.

తే. వైషమేషవవిషమేషుశోషణమున, వేష మోషిరీతిగా నిర్మమేషనయన
యగుచునెరగొంటుండలనిపొగగొనుచున్నదోయుంబావట్లు సుప్తిసింధువునుబోలె.

టీక. వైషమే.....శోషణమున = బేసికొన్నబాణములుగల మన్మథుని బాధకు కలిగించు
బాణములవల్ల చిక్కిపోవుటచేత; [విషమేషు = బేసిబాణములవలన కలిగిన పూర్వరీతి;] వేషము = (తన, రూపు;
ఒకరిది, కాక = వేఱుగా మారినట్లుగా; నిర్మమేషు = నీకును = తెచ్చుచుంటులేని కన్నులు
కలదనచు; ఎర, గొంట = ఆహారము తీసికొనుటచే; నిలవ = నిలుగడగలు; పొగరొనినబోయి =
మత్తుగొన్న రెండు చేదలతో; చూపట్లు = కన్నులను; సుప్తిసింధువునుబోలె = మన్మథుని నదివలె.

ఆ గొల్లపడుచు విష్ణునిజూచి, మోహవరమును దాపుబాల్చుక చూచుచు వట్లనే యుండిపోయెను;
అప్పుడామె కన్నులు కనలికలేని రెండు చేదలవలెను, ఆమె చలనము లేని నీలలతం ఊడెనని భావము.
(ముందుపద్యముతో అన్వయము.) అలం. ఉపమ.

తే. క్షేకపాశంబుతోఁగూడఁ గేశపాశ, పిడుగుల బుట్టచి నుండు నీచు
నీవి యెఱుంగక యొక్కింత నీవి జాఱి, నిగ్గునొండులు దుడిచి నీవి ముచ్చిలనీ.

టీక. క్షేకపాశంబుతోఁగూడఁ = కష్టములనెడి ప్రార్థితోఁగూడ; కేశపాశము = వెండ్రుకల
ముడి; ఊరల = వీడగా; [ఊరల = బాఱఁగా అని పూర్వరీతి.] మచ్చెకంటి =
చేదలవంటి కన్నులు కల యా గోషిక; బుట్టవలెనుండు = వెమిగిడింపుము అవతంసముగాఁ గల
కృష్ణండు; కరుణ = దయతో; ఇచ్చు, నీవి, యెఱుంగక = ఇచ్చు దానము (పరము)ను తెలిసికొని
లేక; ఒక్కింత = కొంచెము; నీవి, జాఱి = విడిచిముడి జాఱినట్లుగా; తచ్చరణములు = శ్రీకృష్ణుని
పాదములు; మది నంట = మనసునందు నిలువఁగా; ముందుపద్యమున నన్వయము.]

ఆ గొల్లపడుచు శ్రీకృష్ణునిజూచి పరవశయగుటచే ఆమె జాట్టుముడి వీడిపోయెను; కట్టువస్త్రము
పోకముడి కొంత జాఱిపోయెను. ఆమె కృష్ణునిపాదములను మనమున ధ్యానించుచు నట్లే నిలిచిపోయెను.
అలం. సహాక్షి, అనుప్రాసము.

నీ. ఊరకుండినఁ జూచి యొక్కింత నగి కృష్ణుఁ డిదియేమి నీచున్న నిండునదన
కుంచితావయవభంగురవృత్తిఁ జల్పాదవిన నీజాంబులు కేల విగించుబట్టి
మచ్చి త్రహరము లో మధువైరి! నీపాదవనరుహంబులు నీవి నదలఁజాల
నీనిలావణ్య మీచేషభూషణముగా నస్తత్కూర్పితిం బట నదీగంఠ

తే. గవ యిది సలాంఛనం బగుఁగాత యనుచు, నట్ల గుఁగఁగూ! స్వంబు నతిని! నీవ
నంబరపు ముక్తకేశవి నఖిలభూషణాంచితాంగివి నై యుండు మసియె శౌరి !!81

టీక. ఒక్కింత, నగి = కొంచెము నన్ని - చిఱునవ్వునవ్వి; ఇదియేమి నీవు? అన్న =
నీవిట్లూరకుండి యుంటివేమి? అనివల్సి; ఇందుపదన = చంద్రునిమఱి ముఖముకలగోషిక; కుంచితా...
వృత్తి = ముడుచుకొనిన అవయవములతో వంగు పద్ధతిని; [వంపఁబడిన అవయవములయొక్క వంకర
తోడివ్యాపారముతో అని పూర్వరీతి.] తల్పాదవినరుహంబులు = శ్రీకృష్ణునిపాదపద్మములను; కేల,
విగించుబట్టి = చేతులతో గట్టిగా పట్టుకొని; ఓ మధువైరి! = ఓ శ్రీకృష్ణా! నీపాదవనరుహంబులు = నీ
పాదపద్మములు; మచ్చి త్రహరములు = నామనస్సును ఆకర్షించునవి; నీనిలావణ్యము = ఈపాదముల
చక్కదనము; ఈచేషభూషణముగా = ఈచేషమే అలంకార మగునట్లు; అస్తత్కూర్పితింబగుట =
నాచేతులతో వీడింపఁబడుటచేత; అడుగుగవ, యిది = ఈ నీ పాదద్వయము; సలాంఛనంబు = చిహ్న
లతోఁగూడినది; అనంబరపు = వస్త్రములేనిదానవును; ముక్తకేశవి = జాట్టు విరియఁబోసికొన్న

దానవు; అఖిల.....తాంగివినై = నగలన్నింటితో నలంకరింపఁబడిన దేహము కలదానవులు అయి; ఉండుము.

తే. అదియు నట్ల యగుచు నభిరామమూర్తియై, తనపసిండిజడలు దలఁగఁ ద్రోచి
యానతార్థ¹మూర్తియై తే త్రముఁకు నీ, శాన్యమున వసించుఁ జంద్రవదన !

టీక. అదియు = ఆ గోపకన్యయును; అభిరామమూర్తియై = మనోహరమైన దేహముకల
దయి; తనపసిండిజడలు = తనజడగంటలు (జడవేసికొనునప్పుడు ఉపయోగించునవి) కలఁగఁ ద్రోచి =
విడిచిపెట్టి; ఆనతార్థమూర్తియై = సగముకరిరమును వంచినదై - వంగి యున్నదై.

క. ఆమహావీయతే త్రశి, ఖామణివై చివరఁ బర్యే గామిని ! నానా
భూములను నిగిడి మదగజ, భ్రమి బహుళలహరిగహనభయదాకృతియై. 133

టీక. ఆ, మహ.....మణివై = తేత్రరాజునగు నా పాండురుగతేత్రమువై; నానా
భూములను = అన్నిభూముల (ప్రదేశముల) యందు; నిగిడి = చొచ్చి; మదగజభ్రమి = మదించిన
వినుగులకును భయముకొల్పినది - భ్రమివనది; బహుళలహరి గహనభయదాకృతియై = ఎక్కువైన
ప్రవాహములను నడవించే భయమును కల్పించు నాకారముకలదయి; పర్యే = వ్యాపించెను.

సీ. జడధి చల్లిన గందవాడి నేత్రములఁ బడ్డగతిఁ దామరల పరాగంబు గ్రవ్వుఁ
దదితరతే త్రముల్ తమయందు నిలుమన్న నొడ్డించుటలువోలె నూర్పు లెసఁగఁ
బంకదంభమునఁ బాపముల మ్రింగిన నీటి పెద్దనవ్వులలీల ఘన⁷మలరఁ
బెటవాహినులమీఁదఁ బెరిగిన మత్సరావేశంబు లన గ్రాహవికృతు లడర

తే. శిఖానుభూమైక జనిభూమి భ్రమి నడచి, యవ్వుహతే త్ర ముట దాని యధికభీతిఁ
జారక గిరిరుద్ధగతి యొనకఁటి ఘూర్ణనంబు నొందుడు శ్రీజగన్నాథుఁ డెఱిగి.

టీక. జడధి=జలధి-నముద్రము; పరాగంబు=పుష్పాడి; తమయందు, నిలుమన్న = తామున్న
చోట్లయందు నిలువవలెనని బలిమాలఁగా. ఒడ్డించుటలువోలె = దాఁటిపోవుటలువలె, [ఒడ్డించుటలు=
చాగించుటలు అని పూర్వటీక.] ఊర్పులు = అలలు; ఎసఁగ = ప్రకాశింపఁగా, పంకదంభమున =
బురదయొక్క బెండ్లత్యమున; నీటి పెద్దనవ్వులలీల = నీటియొక్క అట్టహాసములవలె; ఘనము, అల
ర = సురుగు ప్రకాశింపఁగా; మత్సరావేశంబులు = ఈర్ష్యయొక్క ఆక్రమణములు - ఈసు
కలుగుటలు; గ్రాహవికృతులు = జలచరముల వికారములు; అడర = వ్యాపించఁగా; భాను.....
భూమి = శివుని స్థానము జన్మస్థలముగాఁగలది - శివునిపలన ఏర్పడినది. [శూర్యనియొక్క (లేక)
ప్రకాశములయొక్క అధిక్యమునకు ముఖ్యమయిన జన్మస్థానము అని పూర్వటీక.] నడచి = కదలి -
ప్రయాణముచేసి; అధికభీతి = మిక్కిలి భయముతో; చారక = (తేత్రమును) ప్రవేశింపక; గిరి
రుద్ధగతియొనకఁటి = కొండచే అడ్డుకొనఁబడినదానిరీతిని; ఘూర్ణనంబు, ఒందుడు = తిరిగుడు
బాటును (వెనుకకు మళ్లెటను) పొందఁగా; శ్రీజగన్నాథుఁడు=విష్ణువు: ఎఱిగి=తెలిసికొని; అలం.ఉపమ.

ఉ. ఏటిఁ గుఱించి పల్కు విను మేటికి నీభయ మో శుభాంగి ! యె

ప్పాట భవత్సమాన మగుపాటి సరిన్నిరంబు లేదు ; వాః

పాటన మొప్ప మత్పదమువై బ్రవహింపు మదాజ్ఞనన్న న

చోట సపాటమై కడలిబోటియఁ గొల్పె నిజప్రవాహమున్.

135

1. చ. ట. థా. 2. చంద్రవదన. 3. చ. దామర. 4. క. తదిక. 5. చ. నొరుగు. 6. చ. ములు. 7. క. మమర. చ. మలర. 8. చ. భాను.

టీక. ఎప్పటకు = ఏవిధమునను; భవత్సమాసమగుపాటి = నీతో సరియగు ప్రమాణముగల; సరిన్నికరంబు = నదీసమాహము; లేదు; మదాజ్ఞా = నా ఆజ్ఞ నలన; మత్పదమువైక = నా అడుగు పయి; వాఃపాటవము, ఒప్పక = జలసమ్మృద్ధి ప్రకాశింపఁగా; సపాటమై = మట్టయై. కడలిజోటి యుక్ = సముద్రమునకుభార్యయగు భైమివదిసి; నిజప్రవాహము = తనపారుదలను, అచ్చోటకు = అవిష్టుపాదమును; కొన్నె = వ్యాపింపఁజేసెను.

తే. తే త్రమున భైమి చిచ్చి పొచ్చిన ప్రదేశమున జనాభీష్ట¹దము నాస్యమును జతుర్ముఖాదిసేవ్యంబు నగు నృసింహాఖ్యతీర్థ మమ²గ్రంథి³ధ్వజప్రమాణమున మెఱసి.

టీక. జనాభీష్టదము = జనులకోరికలను నెఱవేర్చునది; ఆద్యమును = మొదటిదియు - ప్రధానమైనదియు; చతు.....సేవ్యంబు = అష్టాదులచే సేవింపఁబడునదియు; త్రింశ..... ప్రమాణమున = ముప్పదివిండ్లలోఁతున; మెఱసి = ప్రకాశించి; అమరుక్ = వెలయును.

నీ ఉక్కుగంబము⁴ చచ్చి యుదయించె నేదేవుడగణి నుద్భవ⁵మొందు నగ్నికరణి వాలారుగోరు⁶ పెదగాలాముచేసె నే జేజేహిరణ్యాసుశిశుకమునను

భక్తివృద్ధుడుగాగఁడ బాటించె నేవేల్పు ప్రహ్లాదు⁷గడు బాలపండ్లనాడ నిజసింహాతకుఁ దగ సుజనహృద్ధహలందు⁸ గ్రీడించె నే త్రిలోకి నియంత

తే. యా నృహర్యక్షవర్యుండు యక్షపక్షి, ఖచరగంధర్వాకిన్నరగ్రామణీశి రోమణి⁹ నిఘృష్టచరణసరోజాడండు, నుండు ముప్పనిరెండు¹⁰ బాహువులు గలిగి.

టీక. ఉక్కుగంబము = ఉక్కుతోఁజేయఁబడిన - లేదా - ఉక్కు వలెగట్టిదగు స్తంభమును; చచ్చి = చీల్చుకొని; ఏదేవుడు = ఏనృసింహుండు; ఆరణిక్ = నివృత్తయిచుకట్టెనుండి; ఉద్భవ మొందు = పుట్టునట్టి; అగ్నికరణిక్ = అగ్నివలె; ఉదయించెక్ = పుట్టెనో; వాలారుగోరు = వాడి మొనగల గోరిని; ఏజేజే = ఏదేవుడు; హిర.....మునకుక్ = హిరణ్యకశిపుని ప్రాణ మను చేసె పిల్లకు; పెదగాలాము, చేనెక్ = పెద్దగాలాముగా నొనరించెనో; ఏవేల్పు = ఏదేవుడు; కడుక్, పాలపండ్లనాడ = మిక్కిలి పాలదంతముల పిన్నవయస్సుననే; ప్రహ్లాదు⁷; భక్తివృద్ధుడుగాగఁక్ = భక్తిచే ముసలివాడగునట్లు; పాటించెక్ = కలిగించెనో - కూర్చెనో; నిజసింహాతకుక్ = తన సింహ త్వమునకు; తగఁక్ = తగునట్లు; సుజనహృద్ధహలందుక్ = సుజనులహృదయము లను గుహలందు; ఏ, త్రిలోకినియంత = మూడులోకములను ఆజ్ఞాపించు ఏవిష్టువు; గ్రీడించెక్ = ఆటలాడెనో; ఆనృహర్యక్ష వర్యుండు = ఆనృసింహదేవుడు; యక్ష.....సరోజాడు = యక్షులు, పక్షులు, ఖచరులు, గంధ ర్వులు, కిన్నరులు మొదలగువారిలో శ్రేష్ఠుల శిరస్సులందలి మణులచేత ఒఱయఁబడిన పాదపద్మములు కలవాడు. [ఘృష్టి = వెలుగులు గల అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

శా. ఆకుంభ ప్రభవుం డొకానొక తపం బత్సుగ్రతం జేసి మున్నో కుంభస్తని! యాజలాంతరమునం దున్నంగ నే దివ్యలింగాకారంబున¹¹ నిల్చు; నట్టిదె యగస్త్యా¹²ఖ్యాతికీర్తంబు తద్వాక్యోచాశృతి సప్తసప్తతిక రాయామావృతిం జెన్నగున్. 183

టీక. ఆ కుంభప్రభవుండు = ఆ యగస్త్యుండు; ఓకుంభస్తని! = కడవలవంటి స్తనములుకల ఓ పార్వతీ! ఆ జలాంతరమునందుక్ = ఆ నృసింహతీర్థజలమధ్యమున; ఉన్నంగఁక్ = ఉంచఁగా;

1. క. దమనా. చ. దమనా. 2. క. త్రింశద్ధను. 3. చ. నందు. 4. చ. మందు. 5. చ. మే. 6. హిరణ్యాక్ష. 7. ర. 8. క. మణిఘృష్టిచరణ. చ. మణినిఘృష్టచరణ. 9. ఘృణిఘృష్టచరణ. 10. క. బాహువులు. చ. చ. 8. క. నిల్చు. చ. నిల్చు. 9. చ. ఖ్యాతిక.

ఏక్ = నేను; తాల్తుక్ = ధరింతును; అగస్త్యాఖ్యాకీర్తంబు = అగస్త్యతీర్థమును పేరుగల తీర్థము; తద్వ్యాఖ్యోచాకృతి = దాని విస్తరించిన యాకారము; సప్త.....వృత్తిక్ = డెబ్బదియేడు చేతుల విరివిగల యావణముచేత; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించును.

మ. నవనీతప్రియుఁ గొల్చి విఘ్నపతి తన్వంత్రాంగతం దాల్చి యే
యవధింబోని గణాధిపత్యపదవిం బ్రాపించి యద్దానిచెం
త వసేంపంగఁ దదాహ్వాయంబునన గాణాపత్య మానట్టి తీ
ర్థవతంసంబు నగస్త్యతీర్థమున కాద్యం బండు విద్యాధికుల్.

139

టీక. విఘ్నపతి = గణాధిపతి; నవనీతప్రియుక్ = శ్రీకృష్ణుని; తన్వంత్రాంగతక్, తాల్చి = అతని మంత్రమున కంగమగుటను పొంది; అవధిం బోని = అంతము(హద్దు)లేని; గణాధిపత్యపదవిక్ = గణములకు అధిపతియగుటను; ప్రాపించి = పొంది; అద్దానిచెంతక్ = ఆ తీర్థమునమీపమున; తదాహ్వా యంబునన = అతని పేరితో; ఆద్యంబు = మొదటిది - ప్రధానమైనది.

సీ. నగపుత్రి! యట్టి గాణాపత్యతీర్థంబునకుఁ బూర్వమై మజ్జనం బొనర్చు
వారికి మఱి వారివారికిని నవవర్గవర్గంబు నీజాలు వారి గలిగి
యచట సుకర్షణాహ్వాయతీర్థరాజంబు వెలయు; నచ్చో మున్ను హలధరుండు
తీర్థయాత్ర యొనర్చు ¹త్రిమృటమై వచ్చి యవగాహవేళఁ బ్రత్యక్షమైన
తే. పాండురంగాధిపతికృపఁ బడసి తద్వ్యరాష్ట్ర నిజనామ మతీర్థ మధిగమింపఁ
జేసి కార్తార్యమును బొందె; శ్రీసఖుండు, నంద యంతర్ని తుండయ్యె నద్భుతముగ.

టీక. నగపుత్రి! = పార్వతీ! పూర్వమై = తూర్పుననున్నదై; వారివారిక్ = వారిబాధువు లకును; అవవర్గవర్గంబుక్ = మోక్షసమూహమును; వారి, గలిగి = నీరు కలిగి; హలధరుండు = బల రాముండు; త్రిమృటమైక్ = శ్రమతో; అవగాహవేళక్ = స్నానసమయమున; తద్వ్యరాష్ట్రక్ = అతని వలని వరమును పొందుటవలన - అతనిదయవలన; నిజనామము = సుకర్షణమున తన పేరు; అధిగమింప జేసి; పొందఁజేసి; కార్తార్యముబొందెక్ = కృతార్థతను పొందెను; శ్రీసఖుండుక్ = విష్ణువును; అంద = అక్కడనే.

శా. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమున కాద్యంబై నమద్వేదని
శ్శ్వాసంబై తనదైర్ఘ్యమంతయును బంచాశద్ధనుర్చేయమై
భాసిల్లఁ నిజవారి మజ్జదళిల ప్రాణేషితత్యాగదీ
తునన్నర్థ మనం బ్రసిద్ధి వడయుఁ జాబాలితీర్థం బిలన్.

141

టీక. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమునకుక్ = ఆ, బలరామునితీర్థమునకు; ఆద్యంబై = మొదటిదయ - తరువాతదయ; నమద్వేదనిశ్శ్వాసంబై = నమస్కరించు బ్రహ్మాకలయ; తన దైర్ఘ్యము, అంతయుక్ = తన పొడవంతయును; పంచాశద్ధనుర్చేయమై = ఏబదివిడ్ల కొలత గలదయ; భాసిల్లఁ = ప్రకాశింపఁగా; నిజ.....నన్నర్థము = తన నీటియందు మునుగుచుండు నమస్తజీవులకోరికలను సెఱపేర్చు నియమమునకు సిద్ధపడుచు - తనలో మునుగువారి కోరికలను సెఱపేర్చుచు; అనక్ = అనఁగా; ఇలక్ = భూమిపై.

క. ఆ తీర్థము సంతరమున, వృత్త స్థని! బ్రహ్మాతీర్థ⁴విభు వభినుతిసం
పత్తి విలసిల్లు శతదో, ర్వృత్తాకృతి ⁵క్రొత్త దానివృత్తం బెల్లన్.

142

1. చ. త్రిమృట. 2. క. వడసి. చ. బడసి. 3. చ. తద్వద్. 4. చ. విభవభి. 5. క. కాంత. చ. క్రొత్త;

టీక. పృథ్వీ! = గుండ్రని ప్రసములు కల పార్వతీ! అతీర్థమునంతఃమనః = ఆ కాశ్యపీర్థమునకు చేరువను; [అంతరమునః = నడుమ - అని పూర్వటీక. అది సరికాదు.] బ్రహ్మతీర్థవిభవః = తీర్థరాజమైన బ్రహ్మతీర్థము; శతదోర్వృత్తాకృతిః సూక్ష్మచేతులవై వారము కలది; దానివృత్తంబెల్లః = దాని చరిత్రమంతయును; శ్రోత్రమంతయునది. [‘పృథ్వీ’ అని పూర్వపుటీక; అది సరికాదు.] క. అందు వసియించు యడకుల, నందన నేవావిధాన నందిన్న తియై

గుండవిశదరదన! శతానందుడు¹ వాణీపథాసనాథుం డగుచున్. 143

టీక. గుండవిశదరదన! = మల్లెలవలె చక్కని దంతములుకల పార్వతీ! శతానందుడు = బ్రహ్మ; వాణీపథాసనాథుండగుచున్ = సరస్వతీదేవితో కలిసినవాడగుచు; యదు.....న్న తియై = శ్రీకృష్ణుని సేవలన సంతోషించు మనస్సుకలవాడై. అలం. అనుప్రాసము.

తే. బ్రహ్మతీర్థంబునకు దంశపాణియాశ, కులశిఖిగిపుత్రి! దీపించు గలశతీర్థ
మేనుబారల నిడుపున² దీచు మిగిలి, యదియ యమ్మతామహాదేవి కాన్పదంబు.

టీక. కులశిఖిపుత్రి! = పార్వతీ! దంశపాణియాశః = యమునిదిక్కున - దక్షిణమున; మినుబారలనిడువునః = అయిదుబారలపొడవున; దీనుమిగిలి = చక్కఁదనముకల్గి; అన్పదంబు = నివాసము

తే. బ్రహ్మతీర్థంబు, గలశతీర్థంబు బొగడ, నేర రెవ్వగు చంద్రికాగౌరమయ్యుఁ
దత్తయోధార ముక్తినిధానమునకు, సంజనచ్చాయయై తోచు టద్భుతంబు.

టీక. చంద్రికాగౌరమయ్యుఁ = వెన్నెలవలె తెల్లనిదయి యున్నను; తత్పయోధార = ఆతీర్థముల నీటిధార; ముక్తినిధానమునకున్ = ముక్తి యను నిధికి; అంజనచ్చాయయై = కాటుక వంటి నల్లనికాంతికలదయి - కాటుకయైనదయి; తోచుట = కనఁబడుట; అద్భుతంబు = ఆశ్చర్యము. తెల్లగానుండు పయోధార అంజనచ్చాయ గలిగి నల్లగా నుండుట అద్భుతము; ఇట్లుండుట విరుద్ధము; అయినను అది ముక్తియను నిధిని కనిపెట్టుటకు కాటుక యగునని రూపింపఁబడుటచే మీఁది విరోధము అపాస్తమగుచున్నది. అలం. విరోధాభాసము.

ఉ. తామరసాక్షి! యందునకు దక్షిణదిక్కున సప్తదోర్నితా
యామ మయాతయామగుణమై యెసఁగున్ బితృతీర్థ మచ్చటన్
దా మొనరించు దానములు దానములుం⁴ గయఁ జేయు సత్ప్రియా
స్తోమములై పితృప్రియముఁ జొన్న సుఖిపుదు రెల్లవారలున్. 146

టీక. తామరసాక్షి! = తామరపువ్వులవంటి కన్నులు కల పార్వతీ! అందునకున్ = దానికి- ఆ కలశతీర్థమునకు; సప్తదోర్నితాయామము = ఏడు చేతుల పొడవుగలది; అయాతయామగుణమై = ఆభుక్తములగు - ఆభినవములైన గుణములు కలది; పితృతీర్థము; ఎసఁగున్ = ప్రకాశించును - ఊండును; తానములున్ = స్నానములును; సత్ప్రియాస్తోమములై = ఉత్తమకార్యముల గుంపులుగా అయి; పితృప్రియమున్ = పితృదేవతలకు ప్రీతిని; చొన్నన్ = కలిగింపఁగా.

ఉ. దానికి దక్షిణాశ వసుధాధరనందన! యొప్పు బ్రహ్మవి .

ద్యానిధి నేవితంబు ననహస్తమితం బగు చక్రతీర్థ ము

చో నలవోకయుంబలె విశుద్ధజలంబులఁ గ్రుంకి మాధవ

ధ్యానమునేయు మానులకు నబ్రములే యపవర్గదుర్గముల్.

147

టీక. వసుధాధిపనంజన! = పార్వతీ! దక్షిణాశక్ = దక్షిణపుదిక్కున; బ్రహ్మవిద్యానిధిని తంబు = బ్రహ్మవిద్య (వేదాంతవిద్య) యం దాటిలేతిన పండితులచే నేవింపఁబడినది; నవహస్త మితంబు = తొమ్మిదిచేతుల నిడివి కలది; అచ్యోత = అక్కడ; ఆలవోకయుంబలెక = అశ్రమముగ- స్వేచ్ఛగా; క్రుకి = స్నానముచేసి; మాధవధ్యానము = శ్రీకృష్ణుని ధ్యానమును; అపవర్గదుర్గముల్ = ప్రవేశింపసాధ్యముకాని మోక్షములు; అబ్రములే = వింతలుకావు; మోక్షములు నుగమములని భావము. క. చక్రస్థని! తజ్జలములఁ, జక్రాలంకృత శిలానిచయ ముదయించుక

శక్రముఖాఖిలమఖిభు, శక్రము కొనియాడుఁ దత్ప్రీత స్తగుణంబుల్. 148

టీక. చక్రస్థని! = జక్కవలఁబోలు చక్షులు కల పార్వతీ! చక్రాలంకృతశిలానచయము = చక్రముల చిహ్నములు కల రాళ్ల సమూహము; ఉదయించుక = పుట్టును; శక్ర.....చక్రము = ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగల దేవతల సమూహము; తత్ప్రీత స్తగుణంబుల్ = చక్రతీర్థపు గొప్పగుణములను; కొనియాడున్.

శా. ఆ తీర్థంబునకుం గృతాంతదిశ నాద్యం బార్తివైద్యంబు ల
క్షీతీర్థంబున నొక్కతీర్థము ప్రకాశించుక రమాదేవి వీ
తాతంకస్థితి నచ్చటం దపమునేయక నేర్పికా తొల్లి యా
దైతేయాదిభుజాంతరాళమణిసాధం బెక్కె బెన్నక్కువన్.

149

టీక. కృతాంతదిశక్ = దక్షిణదిక్కున; ఆద్యంబు = తరువాతిది; ఆర్తివైద్యంబు = మనో రోగమునకు మందైనది; రమాదేవి = లక్ష్మీదేవి; వీతాతంకస్థితిక్ = పోయిన సందేహము కలుగునట్లు = సందేహము పోవునట్లు; నేర్పికా = నేర్పియేకదా - నేర్చుకొనుటచేతనేకదా! పెన్నక్కువక్ = మిక్కిలి ప్రేమతో; దైతేయా.....సాధంబు = రాక్షసునిరోధియగు విష్ణుని వక్షఃస్థలమును మణులు తాఁచిన మేడను; ఎక్కెన్. అలం. రూచకము.

సీ. ధూతాఘమైన లక్ష్మీతీర్థమునకు దక్షిణమునఁ గొమోదకియును బద్ధ
మును శంఖమును జక్రమును నిజనామచిహ్నములుగా వెలయుతీర్థములు పొలుచు
మెలఁత! యానాల్గు లక్ష్మీతీర్థమునుగూడి శక్తిపంచకనామసుం ప్రయుక్తి
దభుకొత్తు వీనివిస్తారంబు పట్టిహస్తప్రమాణంబునఁ జాలియొందుఁ

ఆ. బహుపావనంబు పాతకనిర్మూల, నైకకర్మకంబు లోకనుతము
తత్ప్రీతభావ మసురదమనున కీ యేను, ప్రాణధనము లగుచుఁ బ్రణుతి పడయు.

టీక. ధూతాఘమైన = పాపములను నశింపఁజేయునట్టి; నిజనామచిహ్నములుగా = తమ పేర్లతోఁ గూడినవిగా; వెలయు = ప్రకాశించు; పొలుచుక = ఉండును; శక్తి.....యుక్తిక్ = శక్తిపంచకము అను పేరుకలిగి; తభుకొత్తుక్ = సొగసుమీఱును; విస్తారంబు = నిడివి; పట్టి..... ఇంబునక్ = అణువిడిచేతుల ప్రమాణమున; పరమపావనంబు = మిక్కిలి పవిత్రమైనది; పాతక నిర్మూలనైకకర్మకంబు = పాపములను నశింపఁజేయు ప్రధానమగు పని కలది; లోకనుతము = లోకులచే కొనియాడఁబడునది; అసురదమనునకుక్ = రాక్షసులను మర్దించు విష్ణువునకు; ఈ యేను = లక్ష్మీ, కామోచకీ, పద్మ, శంఖ, చక్రతీర్థము లను ఐదు తీర్థములును; ప్రణుతిపడయుక్ = కొనియాడఁబడును.

ఉ. ఆ మధువైరిదిశ్యతమవై సఃలోన్నతమూర్తియై దశ
వ్యామదిశాలమై పరమమై భువనత్రితయాభిగమ్యమై

1. క. మను. చ. మఖ. 2. చ. భూతా. 3. క. మను. చ. మను. 4. క. ఇంబున. చ. ఇంబున.

యీ మును విన్న తీర్థముల కెక్కువ చూపుచుఁ బొండరిక మ
తామగుణాభిరామ మనఁగా వినఁగా గనఁగాఁ దగుం¹దగున్.

151

టీక. ఆనుభవ.....తమవై = ఆ విష్ణుని తీర్థస్వరూపము; సకలలోన్నతమూర్తియై=అన్నింటను గొప్పస్వరూపము కలదై; దశవ్యామిశాలమై=పదిబారల నిశివికలదై; భువన త్రితయాభిగమ్యమై=మూడు లోకములను పొందదగినదయి; ఈ మును విన్న తీర్థములకు = ముందు నీవు విన్న యీ తీర్థములన్నింటికంటెను; ఎక్కువ = గొప్పతనమును; అతామగుణాభిరామము = తక్కువకాని గుణములచే ఖంపెనది.

సీ. నిడువారుగనుచూపు నిగిడినచో నెల్ల ²బీతెండ రేయెండఁ బెండ్లియాడ
నిశ్వాసపవనంబు నెలకొన్నచో నెల్ల బ్రామిన్కునెత్తావు లాముకవియఁ
బొక్కిటితెచ్చిపుప్పొడి యొల్కుచో నెల్ల బ్రహ్మాంకురంబులు పాదుకొనఁగ
నడుగు లేఁజగురాను లంటినచో నెల్ల వివిధతీర్థశ్రేణి వెల్లివాడువ

తే. బర్హమణిబంధ మోవెల్పు పచ్చవెదురు, గ్రచ్చకానులతిత్తియుఁ గంబుశక్తి
గలిగి వివారింఁచు బొండరికంబునందు, నందు లేఁబట్టి ప్రాలేయనగముపట్టి ! 152

టీక. నిడువారుగనుచూపు = మిక్కిలి వాడియైన చూపు; నిగిడినచో, ఎల్ల = వ్యాపించిన ప్రతిస్థలమునందును; బీరెండ = తీక్షణుగునెండ; రేయెండ = వెన్నెల; పెండ్లియాడ = కలిసొనఁగా; [విష్ణువు సూర్యచంద్రనేత్రుడగుటవలన అతని చాడుకలు ప్రసరించినచో ఎట్లెండయు, వెన్నెలయు కలిసొనినవని భావము.] నిశ్వాసపవనంబు = నిట్టూర్పువాయువు; నెలకొన్నచోటు, ఎల్ల = నీలచిన్ - వ్యాపించిన ప్రదేశమంతయును; బ్రామిన్కునెత్తావులు = వేదవాసలు; అముకవియ = ఎక్కువగా అవరించుకొనఁగా; [విష్ణువునకు వేదములే నిట్టూర్పువాయువు లగుటవలన వాని వాసన నలుగడలను వ్యాపించినదని భావము.] బొక్కిటి.....చోటు, ఎల్ల = బొడ్డుతామరయొక్క పుప్పొడి పడిన ప్రదేశ మంతయును; బ్రహ్మాంకురంబులు = బ్రహ్మయొక్క మొలకలు - పెక్కుమంది పిల్ల బ్రహ్మలను; వెల్లివాడువ = వ్యాపించుచేయఁగా. [‘ప్రవహింపఁగా’ అని శ. ర. అనుసరించి పూర్వటీక.]

[విష్ణువునాభికమలమున బ్రహ్మపుట్టెను; కావున నాభికమలపుపుప్పొడి పడిచినచోట్లను పెక్కురు బ్రహ్మలనొప్పి జరుగుచున్నదని భావము.]

బర్హమణిబంధము = సెమిలిపురి యను మణులుతాపిన నగ; ఆవెల్పు = ఆలనుత్రోలు; పచ్చవెదురు = ఆకుపచ్చని (పచ్చి) వెదురుకట్ట; కంబు, శక్తి = శంఖరూపమగు ఆయుధవిశేషము; నందులే బట్టి = నందుని ముద్దుకుమారుడగు కృష్ణుడు; ప్రాలేయనగముపట్టి! = పార్వతీ!

ప. అఖిలతీర్థరాజంబగు నమ్మహాతీర్థంబునకు జముదిక్కు ⁴నధిక్కృతావిముక్తంబగు ముక్తకేశితీర్థం బఖిలార్థప్రదంబై యుండు. మున్నట్లు వెన్నునివలను ⁵దీర్ఘాధిపత్యంబును ముక్తిదాయిత్యంబును గాంచిన యమ్ముక్తకేశయు నచ్చొట నచ్చు వెన్నెలఁ దొచ్చెంబుచేసి యెసఁగునిసుకదిన్నెలపై నున్నయది యట్లగుటంజేసి.

టీక. జముదిక్కు = దక్షిణదిశను; ధిక్కృతావిముక్తంబు = (గొప్పతనమున) అవిముక్త శ్రేష్ఠమును తిరస్కరించునది; అఖిలార్థప్రదంబై = కోరిన కోరికల నన్నింటిని నెఱవేర్చునదయి; వెన్నునివలన = విష్ణువువలన; దీర్ఘాధిపత్యంబును = తీర్థములకన్నింటికిని యాజమాన్యంబులు; ముక్తి

1. ట. మహిన్. 2. చ. బీరెండ. 3. క. వేల్పు. 4. చ. నాధిక్కృతా. 5. క. దీర్ఘాపత్యం. చ. తీర్థాధిపత్యం. 6. చ. దుచ్చంబు.

దాయిశ్యంబును = మోక్షమునొసంగుటను; కాంచిన = పొందిన; అచ్చవెన్నెలన్ = వండువెన్నెలను; తొచ్చెంబుచేసి = తిరగ్గురించి;

క. పులిసోపరితలగళన్ నా, తలొదరిని శిథిలపసనధమ్మిల్ల మహో

జ్వలభూషణభూషిత శిశ్నః పదవీప్రద భజింపజను గుహజననీ ! 154

టీక. పులిసోపరితలగళన్ = ఇరుకతిన్నె పయి నున్నదానిని; తలొదరిన్ = సూక్ష్మవధ్యయగు స్త్రీని; శిథిలపసనధమ్మిల్ల = వీడిపోయిన కేశబంధము, పోకముడియు కలదానిని; మహోజ్వలభూషణ భూషితన్ = మిక్కిలి ప్రకాశించు నగల నలంకరించుకొన్నదానిని; నిశ్చలపదవీప్రదన్ = మోక్షపదవి నిచ్చుదానిని - ముక్తకేశిని; గుహజననీ! = కుమారస్వామికి తల్లివగు పార్వతీ!

శా. భక్తుం డెవ్వఁడు ముక్తకేశిక¹ బయిఁపానంబు గావించి ని

ర్ముక్తకేశిక ముక్తకేశిక² కిగరంబుల్ మోడ్చి సత్కామున

స్సక్తు గన్దొను, వాఁడు గన్నయదివో జన్మంబు మైదాల్చియున్

ముక్తుం డాతఁడు భావికాలజననంబుల్ వానికిం బూజ్యముల్. 155

టీక. ముక్తకేశికన్ = ముక్తకేశితీర్థమున, పయిఁపానంబు; గావించి = నీరుగ్రోలి; నిర్ముక్త కేశికన్ = కేశములను నశింపజేయునట్టిదానికి; కరంబుల్ మోడ్చి = చేతులుజోడించి - నమస్కరించి; సత్కామునస్సక్తున్ = సత్కృతామున ప్రీయుండగు శ్రీకృష్ణుని, కన్దొనున్ = చూచునో; వాఁడు; కన్నయదివో = ఎత్తినదేశదా! మైదాల్చియున్ = శరీరమును ధరించుచున్నను; ఆతఁడు, ముక్తుండు = ఆతఁడు మోక్షమును పొందినవాడేయగును; వానికిన్ = అట్టివానికి, భావికాలజననంబుల్ = పునర్జన్మములు; పూజ్యముల్ = శూన్యములు - కలంగవని యర్థము.

చ. వారి మును సంగమాహ్వయో³ మహాసురు నాసు⁴ వృత్తిః ప్రోచి పే

పేరువడి వానిపై నడుగు లూండఁ దదంకము లెట్టిచోట గో

చరమగుచూడ్చి కా స్థలముసన్నిధి⁵ పెన్నిధి; వానిపేరిటం

బరగెడు⁶ తీర్థ మొప్పు గలభాషిణి! యీషణశోషణస్థితిన్. 156

టీక. వారి = కృష్ణుండు; మును = పూర్వము; సంగమాహ్వయమహాసురున్ = సంగముండను పేరి గొప్ప రాక్షసుని; అసురవృత్తిన్, ప్రోచి = క్రూరముగా పడఁద్రోసి; పేరువడిన్ = మిక్కిలి వేగముగా; అడుగులు, ఊండఁ = పాదములను మోపగా; చూడ్చికిన్ = చూపునకు; తదంకములు = ఆ పాదముల చిహ్నములు; ఎట్టిచోటన్, గోచరమగున్ = కనఁబడునో; ఆ స్థలముసన్నిధి = ఆస్థలము యొక్క సాన్నిధ్యమే; పెన్నిధి = పెద్దనిధియైనది; వానిపేరిటన్, బరగెడు = ఆ సంగమాసురుని పేరిట నున్న; ఈషణశోషణస్థితిన్ = దారేషణ, ధనేషణ, పుత్రేషణ యను మూఁడు ఈషణ(కోరిక)లను నశింపజేయునట్టిరీతిని; ఒప్పున్ = ప్రకాశించును.

క. స్థావితభూతల యగు ప్రహ్వనతి యను నేలు⁷ కిలియం బావనమై యో

దేవీ! సంగమతీర్థం, బావిర్భూతాఖిలాద్యతార్థత వెలయున్. 157

టీక. స్థావితభూతల = అవరింపబడిన భూప్రదేశము కలది - భూమియందు వ్యాపించినది; కిలియన్ = తనతోడేరేగా; పావనమై = పవిత్రమై; అవి.....ర్థతన్ = సమస్తములగు నదృశ్యములను పుట్టించురీతిని; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

1. క. పయి. చ. బయి. 2. క. కిగరం. 3. క. మే. ట. మై. 4. చ. సమరాసుర. 5. చ. దురువడి. 6. చ. సన్నిధి. 7. చ. నీటి. 8. క. గలయు.

సీ. ఆ తీర్థమునకు నాద్యము సోమతీర్థంబు సోమలో కావాసముఖకరంబు
దానికి దేవతీర్థము పూర్వమై యుండు దేవతాభోగోపదేష్ట¹మగుచు
నందున కలుమున్న యవతరించిన సూర్యతీర్థంబు సౌరసిద్ధిప్రదంబు
తత్తీర్థమునకుఁ బ్రాక్తనము సంస్వతీర్థంబు వాఙ్మయోద్దీపకంబు

తే. వీన నాల్గింట నాడిన వీనిమహిమఁ

బ్రస్తుతించిన వీనిపై భవముఁ గొన్నఁ

బ్రాజ్యసాయుజ్య సామ్రాజ్యపూజ్యభూరి

భోగములు పంచజఙ్గాలకుఁ బొదలుఁ గొల్లె

158

టీక. ఆద్యము = మొదటిది - తరువాతిది; సోమ.....కరంబు = చంద్రలోకమునందు
సుఖనివాసమును కలుగఁజేయునది; పూర్వమై=ముందున్నదై; దేవతాభోగోపదేష్టము = దేవభోగములను
కలుగఁజేయునది; సౌరసిద్ధిప్రదంబు = సూర్యలోకనివాససిద్ధి నిచ్చునది; ప్రాక్తనము = పురాతనము;
వాఙ్మయోద్దీపకంబు = వాక్సిద్ధిని కలిగించునది; ['వాగుప్రమై ప్రకాశించునది - 'అని పూర్వటిక.]
అహిం = సన్నానము చేసినను; ప్రస్తుతించిన = కొనియాడినను; కన్న = చూచినను; పంచజఙ్గా
లకు = చునుప్పులకు; ప్రాజ్య.....భోగములు = గొప్పదైన భగవంతునితోడి కలయుక యనెడి రాజ్యము
వలని షుక్రమైన అధికభోగములు; కొల్లె = నమ్మిదిగా; పొదలు = కలుగును.

ప్రగర. పూర్వద్వాఙ్మక సితాంగిక భువనవినుత సంభోరుహాభూషణరాణి

బర్వేందుస్పర్ధవక్త్ర భగవతి నఖలప్రాణిధీమూర్తి వాణి

దూర్వాస్త్రపత్రమల్లితులసిదళ శమీధూపదీపాక్షతాఘా

గుర్వాజ్యక్షరధారల్ గొని కొలిచినచో గోరు కోర్కుల్ ఫలించున్. 159

టీక. పూర్వద్వాఙ్మక = తూర్పువాకిట నున్నదానిని; సితాంగిక = తెల్లని దేహముకల
దానిని; భువనవినుత = లోకముచే గొనియాడఁబడుదానిని; సంభోరుహాభూషణరాణి = బహుశు
భార్యయైనదానిని; బర్వేందుస్పర్ధవక్త్ర = పున్నమనాటి చంద్రునితో నమముగు ముఖము కల
దానిని; భగవతి = పూజ్యురాలను; అఖలప్రాణిధీమూర్తి = సమస్తప్రాణులకు బుద్ధి యగుదానిని;
వాణి = సరస్వతిని; దూర్వా.....ధారల్ = దూర్వలు, శ్రీపత్రములు, మల్లెలు, తులసిదళములు,
శమీదళములు, ధూపములు, దీపములు, అక్షతలు, అగురు, నేయి, పాలు; కొని = గ్రహించి; కొలిచిన
చో = సేవించినయెడల.

పృథ్వి. తరణ్యయంతజిత్వైఖాధగధగాయితాళాంతరుం

డరణ్యమృగభూమికావ్యధితదానవస్వాంతరుం డా

హిరణ్యకశిపుద్రుహం డెపుడు నుండు నచ్చో నమ

చ్చరణ్యపదపద్మండ్రై చలదళాకృతి స్వీకృతిన్.

160

టీక. తర.....తరుండు = పదివేపురు సూర్యులను మించిన గొప్పకాంతిచే ప్రకాశించు
జేయబడిన దిక్కులమధ్యభాగము కలవాడు; అరణ్య.....స్వాంతరుండు = అరణ్యమృగముగు సింహము
వేదమున పీఠింపఁబడిన రాక్షసుడు - (హిరణ్యకశిపుడు) కలవాడు; హిరణ్యకశిపుద్రుహండు =
హిరణ్యకశిపునకు శత్రువుగు నరసింహుండు; నమ.....పద్మండ్రై = నమస్కరించువారికి రక్షణ

1. క. యగుచు. 2. చ. సిద్ధ. 3. చ. బొదితె. 4. చ. బొనుగు. 5. చ. దూర్వల్లిపత్రమల్లి. 6. ఇది
మొదలు 161 చివరివఱకు 'చ' ప్రతిలాశేదు.

మొనఁగు పాదపద్మములు కలవాడై; చలదళాకృతిస్వీకృతిఁ = అశ్వత్థవృక్షాకారముయొక్క స్వీకారమున - రావిచెట్టుగా మాటి; అనిష్ఠాఁ = అచ్చట; ఎపుడుఁ, ఉండుఁ. ఆలం. ఉపమ.

క. నీ వడిగినఁ జెప్పితి నో, దేవి! చతుర్ముఖముఖులకుఁ దెలియఁగరా దీ
దైవతతీర్థక్షేత్రము, హావిర్భావములు చింతితార్థప్రదముల్. 161

టీక. చతుర్ముఖముఖులకుఁ = బ్రహ్మమొదలకువారికిని; చింతితార్థప్రదముల్ = కోరిన కోరికల నొనఁగనట్టిది.

ఉ. ఈచరితంబు విన్నఁ బరియించిన వ్రాసినఁ బుత్రపౌత్రుల
క్షీచతురాంగనాదికవి¹షము లిష్టెయిఁ గాంచి మీఁదటఁ
జూచు నరుండు ప్రాముసులు చూడని చక్కని యిక్క నిక్క¹మో
మేచక మేఘసుపదమేయశిరోజ! సరోజదృక్కృపన్. 162

టీక. పుత్ర.....విషములు = పుత్రులు, పౌత్రులు, సుపదలు, చతురలగు స్త్రీలు మొదలగు భోగవిషములను; ఇష్టెయిఁ = ఈదేశమున - ఈజన్మమునందు; కాంచి=పొంది; మీఁదటఁ = తరువాత; ప్రాముసులు, చూడని, చక్కనియిక్కఁ = తొల్లిటి ముసులుకూడ చూడనట్టి గొప్పస్థానమునుముత్తినీ; సరోజదృక్కృపన్ = శ్రీకృష్ణునిదయవలన; నరుండు, చూచుఁ; మేచక.....శిరోజ! = నల్లనిమేఘముల సంపదతో పోల్పొందగిన కేశములు కల పార్వతీ! ఆలం. ఉపమ.

క. అని శివ్రాడు కుధరకన్యకు, వినిపించినయట్టిసరణి వినిపించె మహా
మునులకు ననుపమితతపో, ధనులకుఁ గథకుండు తత్త్రివిధమేళనమున్. 163

టీక. కుధరకన్యకుఁ = పార్వతికి; సరణిఁ = వధులని; అనుపమితతపోధనులకుఁ = సాటి లేని తపస్వి ధనముగాఁ గలవారికి; కథకుండు=కథలు చెప్పు సూతుఁడు; తత్త్రితయమేళనమున్ = తీర్థ దేవతాక్షేత్రముల మూడిటి కలయికను; వినిపించెఁ = తెలిపెను.

క. వినిపించిన విని శౌనక, మునిస్త్రిముఖినిఖిలమును లమోఘానందం
బును²మనములఁ దాల్చిరి నెల,కొను నిజతనుఫలకపులకకులకలనమునన్. 164

టీక. వినిపించినఁ = తెలుపఁగా; శౌనక.....ముఖులు = శౌనకుఁడు మొదలగు సమస్త ఋషులును; అమోఘానందమును = అధికమగు సంతోషమును; నెలకొను = కలుగునట్టి; నిజ కలనమునఁ = వలకలవంటి తమదేహములయందు గగుర్పాటుకూటమితోడి కూడికతో.

క. ఆశౌనకుండు మఱియు బి, లేశయతలిమోపధాన లీలాలోల
స్వాతిశయ్యుండు పరమపదబద్ధాశుండునై రోమహర్షణాత్తజ్ఞా³బలికెన్. 165

టీక. విలేశయ.....స్వాతిశయ్యుండు = పాము పానుపు, దిండుగాఁగల విష్ణుని, బిలాసములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవాడు; పరమపదబద్ధాశుండునై=మోక్షమునందును ఆసక్తికలవాడయి; రోమహర్షణాత్తజ్ఞా = సూతునిగూర్చి.

చ. దమనిధి! విట్టలేశ్వరుండు దైవతరత్నము; ధైమి తీర్థర
త్నము నల పొండరికవసుధాతలమన్నది క్షేత్రరత్నమీ
త్రిమణులు సూక్తిసూత్ర⁴వితతిం గుది గ్రచ్చితి మచ్చి⁵వో విధే
య మగుచు నున్ని నక్షవలయాకృతి నీకృతి యొప్పు నెవ్వుడున్. 166

1. ట. మా. 2. చ. నివమునవా. 3. బహుకు. 4. చ. బలికె. 5. చ.

టీక. దమనిధి! = ఓమునీ! దైవశరత్తుము = దేవతలలో శ్రేష్ఠుడు; పాండరికమనుభావము, అన్నది = పాండరికమను పేరుగల భూమి; త్రిమణులు = మూడురత్నములును; సూక్తిమాత్ర వికలిత = మాటలను దానమాలయందు; గుడిగుచ్చితి = గుడ్డిగాఁగూర్చితివి; మచ్చివోవిధేయము, అగుచున్నాఁ = మచ్చెవులకు పొందినది - (నచ్చినది) అగుచుండుటచేత; ఈ కృతి = ఈచరిత్రము; అక్షవలయాకృతి, ఒప్పణ = జపమాలయొక్క ఆకారమును వహించుచున్నది. [జపమాల మునులకు ముఖము; అది శ్రవణాలంకారము కూడను.]

క. చతురభవదుక్తిముకుర, ప్రతిఫలదఖలేశగుణావగంః కలుషో

ద్వి¹త¹ మగు సంతర్పప్రీతి, సతతము వీక్షింపఁ దనివి సనదు మహాత్మా! 167

టీక. చతుర.....సంపద = నేర్పుగల నీమాట యను నర్థమున ప్రతిఫలించు సర్వేశ్వరుని గుణములసంపద; కలుషోద్భి²తముగు = పాపహితమైన; అంతర్దృప్తి = లోపలిదాపుతో; సతతము = ఎల్లప్పుడు; వీక్షింపఁ = చూచినను; తనివి, సనదు = తృప్తితీరదు. అల. రూపకము.

ఉ. హరి, యాద్యుం డఖలాండనాయకుండు సందాపత్య మేలయ్యె! ద

చ్చరితం దెయ్యది? రాధ యెవ్వతె? తదిచ్చావృత్తి యేరితి? శం

కరుదేహంబున భైమి యెట్లాదవె? శ్రీకాంతాంగజాతాక్షరో

త్కరమేమింత్రరహస్య? మింతయును వక్కాణింపు మాకింపు³గన్. 163

టీక. హరి = విష్ణువు; ఆద్యుండు = (అందఱికంటెను ముఖ్యుండు) మొదటివాడు; అఖలాండనాయకుండు = సమస్తలోకములకును అధిపతి; సందాపత్యము = సందునిబిడ్డ - శ్రీకృష్ణుండు; తదిచ్చావృత్తి = ఆరాధయొక్క కోరిక; ఏరితి? = ఎట్టిది? ఒదవె = కలిగెను? శ్రీ...తర్కము = శ్రీవిష్ణుని యంగమునుండి పుట్టిన యక్షరములపంక్తి; వక్కాణింపు = చెప్పుము.

ఉ. నావుడు సూతుఁ డిట్లనియె నారదమానికి మున్ను మేచక

గ్రీవుండు పుండరీకునిచరిత్రము దెల్పె; దదర్శవైభవం

జే వినిపింతు మీరు వినుఁ డిందలు సందియమెల్ల డిందల

క్షీవిభుదివ్యలీల లఱచేతఁ గనందగు దీన దీను⁴గన్. 169

టీక. మేచక గ్రీవుండు = నీలకంఠుండు - శివుండు; సందియమెల్ల = సందేహమంతయును; డింద = సంతోషగా; దీన్ = ఈ నా తెలియఁజేయుచరిత్రమును వినుటవలన; దీనుగ = చక్కగా.

క. అని సూతు డు వెండియు నర్జునసూతు విహారములు నిరూఢోక్తుల వి
న్నను వొప్పజెప్పఁదొడఁగె, మును వేదీ⁵వ్యాసు పవనమున వినియునికిన్.

టీక. అర్జునసూతువిహారములు = అర్జునునకు సారథియైన శ్రీకృష్ణుని లీలలు; నిరూఢోక్తుల = ప్రాథమికములతో; విన్ననువు, ఒప్పణ = నేర్పు ఏర్పడఁగా; వినియునికిన్ = వినియుండుటవల్ల.

చ. ధనపతిమిత్రుఁ డట్లు ప్రమదాప్రమదార్థముగా నుపన్యసిం

చిన వచనామృతంబు శ్రుతిసీమలగా డిగి బోధభరాజన్

చన మొనరించుటకు సఫలసంభ్రములై సమయారరాజవా

హసముగ మాను లభిజల మాను ఘనంబులలీల నేగఁగన్. 171

టీక. ధనపతిమిత్రుండు = కుబేరునికి మిత్రుడగు శివుండు; ప్రమదాప్రమదార్థముగా = తనభార్యకు (పార్వతికి) సంతోషము కలుగునట్లు; ఉపన్యసించిన = వివరించిచెప్పఁగా; శ్రుతిసీమల =

1. క. ద్వి. 2. చ. చ్చి. 3. చ. యంత్ర. 4. చ. గాన్. 5. చ. గాన్. 6. చ. వ్యాస. 7. క. దిగి. 8. చ. డిగి.

గాఁ, డిగి=కర్ణప్రదేశమార్గమున లోనికి దిగి; బోధభూజనేచనము, ఒనరించుట=జ్ఞానమును వృక్షమును తడుపుటచేత; సఫలసంక్రములై = తీరిన సందేహము కలవారయి; సమయూరరాజవాహనమునగఁ = నెమలి వాహనముగాఁ గల కుమారస్వామితో కూడుకొన్నట్లుగా - కుమారస్వామితోఁ గూడ; అభిజలము, అను = సముద్రపునీటిని త్రాగు; ఘనంబులలీల = మేఘములవలె; అలం. ఉపమ.

సీ. జాలపాదము సంఘ్రి గీలితంబగు సితాబ్జముభాతిఁ గుంచె హస్తమునఁ ¹ గ్రాల
బిరుదంబుఁ బొగడుశ్రీశ్వరుశంఖ మనఁజాలి తన్నామముఖరతం ధర దనర్ప
రజతాద్రికూటగర్జత్కాలికాకృతి బృహదంసమున నిడ్డ మహతి పలుక
నిగిడి సుషుమ్న యీనిన పిల్ల వెలుగులవడవున నెఱసంజజడలు నిక్కఁ
తే. దెగినచుక్క ధరణికి నేలెంచుకరణి, దరణిజిత్ప్రభతో మేఘురణి డిగ్గి
నందనీట శతానందనందనుండు, మజ్జనంబాడి బాలేందుమూళిఁబాడి. 172

టీక. జాలపాదముసంఘ్రి = హంసపాదమునందు; గీలితంబగు = లగ్నమై యున్న; కుంచె= చామరము; సితాబ్జముభాతి = తెల్లతామరవలె; క్రాల = ప్రకాశింపఁగా; [నారదుని యెఱ్ఱనిచేతి యందు తెల్లని చామరము కలదనియు, అది హంసపాదమున చిక్కుకొనియున్న తెల్లతామరపూవువలె ప్రకాశించుచున్నదనియు భావము.] బిరుదంబు, పొగడు = సామర్థ్యమును, కొనియాడు; శ్రీశ్వరు శంఖము, అనఁజాలి = విష్ణుని పాంచజన్యమనఁదగి; తన్నామముఖరకంధర = ఆవిష్టనామస్తరణచేత్ర త్రి ధ్వనించు కంఠము; [నారదుండు విష్ణునామస్తరణ చేయుచుండఁగా అతనికంఠము పూరింపఁబడిన పాంచ జన్యమువలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము.] రజతాద్రికూటగర్జత్కాలికాకృతి = కైలాసపర్వతము చరియయందు ఊటుముచున్న కాటుమబ్బువలె; బృహదంసమున = గొప్పమూఁపుపయిని; ఇడ్డ = ఉంచిన; మహతి, పలుక = మహతియను పీఠ ధ్వనిచేయఁగా; [నారదుండు కైలాసమువలెను, అతనిమూఁపు చరియవలెను, మేళవించిన పీఠ, ఊటుముచున్న కాటుమబ్బువలెను ఉన్నవని భావము.] నిగిడి = విజృంభించి; సుషుమ్న = సుషుమ్న యను నాడి [నాడులు మూండు - అవి ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న అను నవి. సుషుమ్న యిడా, పింగళల నడుమఁబడునది.] ఈనిన = ప్రసవించిన; పిల్లవెలుగులవడవున = చిన్న కాంతులవలె; నెఱసంజజడలు = సంధ్యాకాలమువలె ఎఱ్ఱనైన జడలు; నిక్క = వ్యాపించఁగా; [నారదుని దేహముపై కలనుండి వ్రేలాడు జడలు సుషుమ్న నాడి పిల్లలను పెట్టినట్లు ఎఱ్ఱని కాంతులతో ప్రకాశించుచున్నవని యర్థము.] తరణిజిత్ప్రభతో = సూర్యుని మించు కాంతితో; మేఘురణి = మేఘుండలపుదారినుండి; శతానందనందనుండు = బ్రహ్మకుమారుడైన నారదుండు; నందనీట = కనదానదిజలమున; మజ్జనంబాడి = స్నానముచేసి - బాలేందుమూళి = చంద్రశేఖరుండగు శివుని; పొగడి = కొనియాడి. అలం. ఉపమ.

చ. తటపుటబిల్వభూరుహావితానలతానవపుష్పనిష్పత
జ్జటిలమధూళిధూళిభవసౌరభమార ! భ్రమింపఁజొచ్చె ని
చ్చట వనదేవతోద్ధతకుచద్వితయ శ్రితయక్షోర్దమ
చ్చటలఁ ²దటాలున వెడలు సారపుఁ ³దావులత్రోవ లాగుచున్. 173

టీక. తట.....సౌరభము = ఒడ్డులయందు (ప్రక్కలయందు) న్న మారేడుచెట్లగుంపు యొక్క తీగలనున్న పూవులనుండి రాలుచు, ధారాహవమగు తేనెకుంపులపరిమళము; వన..... చ్చటల = వనదేవతల నిక్కిన చనుగవలయందలి యక్షకర్ణములతోలిస కాంతులతో; [కర్పూరము, అగరు, కస్తూరి, తక్కిలములు కలిపి నూరిన అంగరంగము యక్షకర్ణము.] 'తటాలున', వెడలు =

అకస్మాత్తుగా వ్యాపించునట్టి; సారపుతావులతోవలు = గాఢమైన పరిమళములతోఁ గూడిన దారులందు; ఆగుచున్ = నిలుచుచు; భ్రమియింపఁజొచ్చెన్ = తిరుగఁజొచ్చినవి! - ఔర! = ఎంతఆశ్చర్యము! (అని నారదుఁ డనుకొనుచున్నాఁడు. ముందు అయిదు పద్యములును నారదకృతవర్ణనరూపములే.] అలం. ఉపమ.

తే. ఉచితనేపథ్యయుతలయ్యు నురగసత్తులు, సీఘ్ననిజమౌలిమణిఘ్నణివిఘ్నలబ్ధి
నభికసంకేతములకు రే లరిగి యరిగి. తిరుగుమొగమైన చిక్కులతెరువు వినిర!

టీక. ఉరగసత్తులు = నాగయువతులు; ఉచితనేపథ్యయుతలయ్యున్ = (అభినరణమునకు) అనుకూలమగు వేషముతోఁ గూడినవారియనను; రేలు = రాత్రులు; అభికసంకేతములకున్ = కమస్త్రియు లేర్పఱచిన రహస్యస్థలమునకు; అరిగి, యరిగి = పోయి, పోయి; నిఘ్న.....లబ్ధి = (తమ్ము) తెలియఁజేయు శిరోమాణిక్యముల కాంతులవలన; ఆటగాము కలుగుటచే; తిరుగుమొగమైన = వెనుకకు తిరిగిపోయిన; చిక్కులతెరువులు = చిక్కయినదారులు; ఇవిర! = ఇవికదా! [ఇచట నిఘ్న = స్వాధీనములైయుండెడి] అని పూర్వటీక, అది సరికాదు.] అలం. విషాదసము.

ఉ. వ్యాళకరాళకుంభములు ప్రచ్ఛుట¹ గ్రుచ్చుటఁబోలె బచ్చిము
తాల్మలు నఖాగ్రధారలకు నాభరణాచరణంబు నొనర్ప నీ
తైలగుహాగృహస్థులుఁ జల్పెడు నిద్దరలార! గట్టురా
చూలి వయాలివాపురము సూడుకుఁబట్టు మహాగ్రసింహముల్.

175

టీక. గట్టు.....వాపురమున్ = పార్వతీదేవికి వాహనమగు సింహమును; సూడుకుఁబట్టు = విశోధించు; మహాగ్రసింహముల్ = మిక్కిలి భయంకరములగు సింహములు; వ్యాళకరాళకుంభములు = దుష్టగజములయొక్క విశాలములగు కుంభస్థలములను; ప్రచ్ఛుట = చీల్చుట; గ్రుచ్చుటఁబోలె = గ్రుచ్చుకొన్నట్లుగా; నఖాగ్రధారలకున్ = గోటికొనలమొదలకు; ఆభరణాచరణంబు, ఒనర్పన్ = నగయగుటను పొందింపఁగా; తైల.....స్థులకున్ = మంచుకొండగుహలనెడు ఇండ్లయందు; నిద్దరలు, నల్పిడున్ = నిద్దరపోవుచున్నవి! ఔర! = ఎంతయాశ్చర్యము! అలం. ఉపమ.

సీ. కాఁబోలు నివి గణగ్రామణి కల్పితానల్పవిహారగేహంగణములు
కాఁబోలు నివి చరత్తచరచారుస్తనీ సమృద్ధగళితభూషాస్త్రజములు
కాఁబోలు నివి దక్షిణ్యాంఘ్రివిన్యాస ధన్యాసకృత్కేళిమాన్యగుహలు
కాఁబోలు నివి మోదకప్రియప్రబలదంతప్రాతనిర్భిన్నధాతుఖనులు

తే. తెలియఁ గాఁబోలు నివి వహ్నితిలకచలక, పర్దనిర్దోషసురసరిద్భవములహరి
గహనకుసుమాయమానశీకరసహిత, శీతలక్ష్యాతలోన్మధుప్రపాతకములు.

176

టీక. గణ.....హంగణములు = ప్రమథగణశ్రేష్ఠులు ఎక్కువగా విహరించు నిండ్లమంగిట్ట; చరత్.....స్త్రజములు = తిరుగుచున్న గంధర్వస్త్రీలరాయిడిరల్ల రాలిన అలంకారములగు హారములు; దక్ష.....గుహలు = పార్వతీదేవి అడుగులపెట్టుటచేత కృతార్థములును, వెక్కుపారులు క్రీడించుటచే గౌరవింపఁబడినవియు నగు గుహలు. [ఇచట పూర్వటీకలో 'ధన్యాసకృత్కేళి' అనునెడ సకృత్కేళి అని విడదీసి 'ఒకానొకప్పుడు క్రీడించెడి క్లాఘ్యమయిన గుహలు' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] మోదక.....ఖనులు = వినాయకుని బలిష్ఠములగు దంతము లను నీఁటెలచే పొడువఁబడిన జేగురు మొదలగు వాని గనులు; [పూర్వటీకలో ఈపద్యము తొలిపాదమున 'గణగ్రామణి = గణాధిపతి' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది; ఈ యర్థమునట గ్రహించిన నీ పాదము పునరుక్తప్రాయమగును.] పన్నీ.....పోత

కములు-వహ్నిలిక = అగ్ని లిలకముగాఁ గల శివునియొక్క; చల = కదలుచున్న; కవర్ణ = జటా జూటమునందలి; నిర్దోష = దోషములేని - పవిత్రమైన; సురసరిత్ = గంగానదియొక్క; బహుళ = ఎక్కువైన; లహరి = ప్రవాహములనెడి; గహన = అడవియందు. [ఇట ప్రాతటికలో 'ప్రవాహము నందలి అడవిలోని' అని కలదు.] కుసుమాయమాన = పూవులుగా చేయఁబడిన; శీకర = తుంపరల యొక్క; నిపాత = పడుటచే; శీతల = చల్లనైన; త్వాతల = భూమియందు; ఉత్థ = పుట్టిన; ద్రుప్రా తకములు = మొక్కలు. [శివుని జడలలోని గంగయొక్క తుంపరలు పూలవలె నేలరాలగా, అచ్చటి భూమి చల్లబడెననియు, అచట చిన్న చిన్న మొక్కలు లేచినవనియు నభిప్రాయము.] అలం. ఉపమ.

తే. రాజతాహార్యగో రాజ రాజమునకుఁ, జంద్ర శేఖరవరకకుచ్చారువునకు

నీ మహాసింధు వుపకంఠ సీమ నిగిడి, డాలు దీపించె నిదె గంగడోలుఁబోలే. 177

టీక. రాజితా .. రాజమునకుఁ = తైలానపర్వతము అను వృషభమునకు; జంద్ర చ్చారు వునకుఁ = శివుడను మూఁపుచే చక్కనగుదానికి; ఈ మహాసింధువు = గొప్పనదియైన యీ గంగ; ఉపకంఠసీతుఁ = కంఠనమింప ప్రదేశమున; నిగిడి = వ్యాపించి; గంగడోలుఁబోలే, డాలుదీపించె = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

ఉ. ఈ పృథివీధరంబున నిఖేంద్రతటో¹ట్టుటదానధారలై

ద్వీపవతీతరంగతట విస్ఫుట్టజై వలకందళంబులై

తాపసబాలికాశ్రవణ దత్తయవాంకురభూషణంబులై

రేపు దమంబుసేయు శబరీ కబరీ నిబరీసనీలిమల్.

178

టీక. ఈ పృథివీధరంబునకుఁ = ఈపర్వతమందు; శబరీ.....నీలిమల్ = బోయఁపడుచుల జాట్టుయందలి దట్టమగు నలుపులు; ఇఖేంద్ర ధారలై = గొప్పయేనుగుల చెక్కిల్లయందలి గొప్ప- మదధారలగుచు; ద్వీపవతీ.....కందళంబులై = గంగానదియొద్దను ప్రకాశించు నాచుమొలకలగు చును; తాపస.....భూషణంబులై = మునికన్యలచెవులకుఁబెట్టఁబడిన గడ్డే మొలకలనగలగుచును; రేపు = ఖగలు; తమంబుసేయుఁ = చీకటిని కల్పించును. అలం. ఉల్లేఖము.

క. ఇటు లనుచుఁ దోచి చని ముం

దట ముని గనుఁగొనియె వేల్పుదళములు గొలువక

ఘటపటుక ప్రముఖమహా

జటిలులతో వచ్చు నాభుజగ భుగ్వాహుక్.

179

టీక. తోచి = ముందుగా సాగి; వేల్పుదళములు = దేవసేనలు; గొలువక = సేవింపగా; ఘట.....జటిలులతో = అగస్త్యుఁడు మొదలగు గొప్ప మునులతోఁగూడ; ఆ భుజగభుగ్వాహుక్ = పాము లాహరముగాఁగల నెమలిని ఎక్కిన కుమారస్వామిని.

మ. కని యేకారణ మేగుదెంచిరొకొ యీకాసూధరుం డీమునుల్

కనఁ జిత్రంబగుఁ గంటిఁగంటి; స్వకృతస్కందోక్తియం దావహి

ల్లిన సందేహముఁ దండ్రిచే దెలియ హాళిక వీరిఁ దోకొంచుఁ గ్రొ

చనగోద్యేదియు వచ్చె నిట్లుగుటకుఁ శంకింప నింకేటికిన్.

180

టీక. ఏకారణము = ఎందులకు; కాసూధరుండు = కుమారస్వామి - శక్తిని ధరించినవాడు; ['కాను' కుమారుని యాయుధము పేరు] కంటిఁగంటిక్ = చూచితి, చూచితిని - ఎఱిగితిని;

1. క. దిత. చ. తృట. 2. ట. తండము నిలువన్. 3. క. కామాధరుం. ట. తారాసూదనుం. 4. క. కంటి.

స్వకృతస్కాందోక్తియందుఁ = తాను రచించిన స్కాందపురాణమునందు; అపహిల్లన = కలిగిన; తండ్రిచే = తండ్రివలన; తెలియునశిక్ష = తెలిసికొనునానతిచేత; వీరిఁ = ఈమునులను; లోకాంచుఁ = లోకులెప్పుగొనుచు; క్రొంచనగోడ్పెనిమిఁ = క్రొంచవిదారకుండగు కుమార స్వామియును.

క. శరవణభవయుతు లగు నీ, పరమమునులు శ్రోతలట! యపార ప్రజ్ఞా
కరుఁడు నిశాకరశిశు శేఖరుఁడు హరు డు న క్తయఁట! యగమ్యము గలదే? 181

టీక. శరవణభవయుతులగు = కుమారస్వామిలోఁ గూడియున్న; అపార ప్రజ్ఞాకరుఁడు = అంతులేని ప్రతిభకు నిధి; నిశా.....శేఖరుఁడు = బాలచంద్రుఁడు తలమానికముగాఁ గలవాఁడు. హరుఁడు; వక్త = చెప్పవాఁడు; అగమ్యము = తెలియరానిది.

తే. అతిగహస్యంబు శుద్ధంబు నాజవంజ, వార్తిహరణంబు నగు నెద్ది యడిగెనొక్కొ? కొడుకు సర్వజ్ఞవిజ్ఞానకుశలు ధర్మమర్త్యనిర్ణయవాఙ్మయమహితౌ దండ్రి. 182

టీక. అజవంజవార్తిహరణంబు = సంసారదుఃఖమును హరించునది; ధర్మ...మహితౌ = ధర్మరహస్యములను నిర్ణయించు జ్ఞానమున గొప్పవానిని; తండ్రి = శివుని.

మ. మును పుట్టెం బ్రకృతిం దమంబును రజంబున్ సత్త్వము స్నాఁగ; నం దునిలింపారులు తామసాత్మకులు; మద్భ్యుల్ రాజసుల్; సాత్త్వికుల్ దనుజద్యౌషణు; లందుఁ బూజ్యులు నితాంతఖ్యాతి నానిర్జుల్ ఘనుఁ డందింద్రుఁ డిడతీంద్రుఁ డీశుఁ డమరుల్ గా రెవ్వరు దత్సకుల్. 183

టీక మును = లోలుత; నిలింపారులు = దేవశత్రువులు - రాక్షసులు; తామసాత్మకులు = తమోగుణప్రధానులు; మద్భ్యుల్ = మనుష్యులు; రాజసుల్ = రజోగుణముకలవారు; సాత్త్వికుల్ = సత్త్వగుణప్రధానులు; దనుజద్యౌషణులు = రాక్షసులను ద్వేషించు దేవతలు; అందుఁ = ముమ్మిథముల వారియందు; నితాంతఖ్యాతి = గొప్పకీర్తియందు; నిర్జుల్ = దేవతలు; ఘనుఁడు = గొప్పవాఁడు; అతీంద్రుఁడు = ఇంద్రుని మించినవాఁడు; ఈశుఁడు = శివుఁడు; తత్సకుల్ = అతనితో సమాన మైనవారు.

ఉ. డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృఢంపునిగక్తియుఁ గల్గు నమ్మగు ద్భక్తులకుఁ భజించు మతి పుట్టక కంపలబద్ధ కాకినై యక్కట! మోసపోయితిగదా! పెనుత్రిష్టట నెంతవారికి దక్కునె! ముఖ్యసౌఖ్యము విశిష్టజనంబుల⁴సఖ్య మందమిన్. 184

టీక. డక్కిన = దక్కిన - లభించిన; దృఢంపు విరక్తియుఁ = దృఢమైన వైరాగ్యమును; అమ్మగుద్భక్తులకుఁ = గాలి ఆహారముగాఁగల పాములు కడియములుగా కల శివుని; భజించు, మతి = నేమించుమది; కంపలబద్ధ కాకినై = అనావశ్యముగ త్రిమరువాడనయి; పెనుత్రిష్టట = పెద్ద త్రిష్టటవలన - శ్రమవలన; ముఖ్యసౌఖ్యము = ప్రధానమగు సుఖము - భగవత్సేవ; విశిష్టజనంబుల సఖ్యము = గొప్పవారితోడి చెలిమి; ఒందమిన్ = పొందకుండగ; అలం. అర్థాంతరన్యాసము. లలితము.

సగ్ధర. విసం గానిమ్ము న స్త్రీయలిగురుఁడు విడం డాప్తభృత్యుండుగా న న్నానాధీనుండుగా వైష్ణవసుఖదుఁడుగా మత్కృపాపాత్రభూతుం

1. చ. వరము. 2. క. నిలింపారులదా. చ. నిలింపారులు. *నానాసుఖుల్. క. కి. క. డుపేంద్రు. చ. డతీంద్రు. 3. ట. సఖ్యమున్ మహిన్.

డా నంచుం బ్రోచి గోవ్యం బగునది తెలుపుక బ్రాభితుండై మురారి
ధ్యానానూనాశయుల్ తుల్యదృశులు దమశిష్యాల్ భావించు రెందున్. 185

టీక. యతిగురుడు = యతు (యోగు)లకు గురువైనవాడు - శివుడు; విడుడు = విడువడు; ఆక్షభృత్యుండుగాఁ = ఆపుండగు సేవకునిగాను; సన్తానాధీనుండుగాఁ = గౌరవపాత్రునిగాను; వైష్ణవసుఖిండుగాఁ = విష్ణుభక్తులకు సుఖమును కలిగించువానిగా; మత్స్యపాపాత్రభూతుండు = సేను దయతలఁపఁదగినవాడు; గోవ్యంబగునది = రహస్యమైనదానిని; మురారిధ్యానానూనాశయుల్ = విష్ణుధ్యానముచే గొప్ప మనసుకలవారు; తుల్యదృశులు = పక్షపాతములేక, సమదృష్టికలవారు; భావించురు = ఆదరించురు. అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. కావున శరణము వేడెద, నావైష్ణవసార్వభౌము నడిగెద నాకుక
గావలసిన యగ్రము లా, దేవుండును దెలుపు. ¹దేటతెల్లముగాఁగన్. 186

టీక. వైష్ణవసార్వభౌము = విష్ణుభక్తులలో శ్రేష్ఠుని; తేటతెల్లముగాఁగన్ = స్పష్టముగా.

క. అని నిశ్చలతరనిశ్చయమున నారదుఁ డరిగె సురసమూహోవాసం
బునకుం గైలాసమునకు, ననుబింబితశాంభవాట్టహాసంబునకున్. 187

టీక. నిశ్చలతరనిశ్చయమునక = చలనములేని అభిప్రాయముతో; సురసమూహోవాసంబునకుక = దేవతలగుంపునకు నివాసముగదానింగూర్చి; అనుబింబిత.....హాసంబునకుక = శివుని అట్టహాసము (పెద్దనవ్వు)ను బోలినదానింగూర్చి - తెల్లనైన దానింగూర్చి యనుట. అలం. ఉపము.

సీ. నగధన్వివాహానం బగు గోవృషము అంకెలనఁ బొల్పు ఘంటామహాకృణములు
హరశిరశ్శక్తిరేఖయపరావతారంబు లనఁబొల్పు సేవాగతాబ్జముఖులు
కాద్రవేయాశల్పకంఠమూలచ్ఛాయ లన బొల్పు నగరుధూపాచార్యులంబు
లీశానభూషణాహిస్ఫటామణికాంతు లనఁబొల్పు రత్నదీపాంకురములు

తే. ఖండపరశుతను ప్రభాఖండదుగ్ధజలధిజలశీఠము లనఁబొలుచు వేల్పు
శీతేలికలు చల్లుపూపుదోయిల్లగల్లు, ²నగముమునిముఖుల్గనకుఁదృశానందో మొసఁగె.

టీక. నగధన్వివాహానంబగు = కొండ (మేరుపర్వతము) విల్లిగాఁ గల శివుని వాహనమైన; ఘంటామహాకృణములు = ఘంటానాదములును; హర.....తారంబులు = శివునితలమానికమగు చంద్రకళయొక్క రూపాంతరములు; సేవాగతాబ్జముఖులు = శివునిసేవింపవచ్చిన స్త్రీలును; కాద్రవేయా.....చ్ఛాయలు = పాములు ఆధరణములుగాఁ గల శివుని కంఠకాంతులు; అగరుధూపాయతంబులు = ఎక్కువైన ధూపములును; ఈశాన్...కాంతులు = శివునినగలగు పాములపడగలయందలి మణుల కాంతులు; ఖండపరశు.....శీతరములు = శివునిదేహకాంతి యను అఖండమగు పాలనముద్రపు నీటితుంపరలు; వేల్పుదేలికలు = దేవతాప్రభువులు; పూపుదోయిళ్ళు = పుష్పాంజలములు; నగము = కైలాసపర్వతము; దృశానందము = కన్నులపండువును; ఒసఁగె = కలిగించెను. అలం. ఉల్లేఖ.

సీ. ఆకొండ నెత్తాన హైమసాలావలీవేల్లితంబగు ³బలుబీడు గాంచె
*నావీటి నడుచక్కి నభిరామశుభవిభాధగధగాయత మొక్కనగరు గాంచె
నామహాప్రాసాద మల్లనల్లన డాసి వాకిట నొక ⁴పివదనుఁ గాంచె
నాకపిలమచే ననుమతుండై చొచ్చి చని యొక్కముత్యాలచవికఁ గాంచె

1. క. తేట. చ. దేట. 2. చ. యుతంబు. 3. ట. దేలికలు. 4. చ. నగరు. 5. చ. మొదమె. 6. చ. బద్ధి. * క. ర. నవ్విటి. 7. క. కీక. చ. కవి రి. ట. లవదనుచే.

తే. నందు విధుకాంతవేదికాభ్యంతరమున, ద్వీపిచర్మోపనిష్ఠోదీపితార్క

కోటినిభమైన యొక నిరాఘాటనిఘ్ననిరుపమప్రభం గాంచె సీర్నిమిషదృష్టి. 189

టీక. ఆకొండనెత్తాన = ఆత్మలాసమందలి విశాలమగు సమప్రదేశమున; నైమసాలాఫీ వేల్లికంబగు = బంగారుప్రాకారములచే చుట్టుకొనబడిన; [వేల్లితంబు = ప్రకాశించునది] అని పూర్వ టీక.] బలవీడు = గొప్పపట్టణమును; ఆవీటినడుచక్కిన్ = అపట్టణపుమధ్యస్థలమున; అభిరామశుభ విభాధగధగాయికము = ఇంచై మేలయి శశితమని ప్రకాశించు; నగరు = సౌధము; ఆ మహాప్రాసాద మున్ = ఆగొప్పసౌధమును; అల్లనల్లనన్ = మెల్లమెల్లగా; డాసి = సమీపించి; కపివదనున్ = గజాన్యుని; కపిలవనుచేన్ = వినాయకనిచే; ముత్యాలవచిన్ = ముత్యాలమండపమునను విధు.....
.....కరమునన్ = చలువరాల్చితిన్నెనడుమను; ద్వీపినిభము = పులితోలివై కోటిసూర్య ప్రభలతో ప్రకాశించునది; నిరాఘాట.....ప్రభన్ = మిరరజాలనిదియు, దోషములేనిదియు, సాటి లేనిదియు నగు కాంతిని; నిగ్నిమిషదృష్టిన్ = అప్పుపాటులేని చూపుతో; కాంచెన్ = చూచెను.

ఉ. కాంచి విరించినందనుడు కన్నులు బిమ్మిటినొంద డింది యొ

క్కించుక కొంకుదేటి కనియెన్ దడుదగ్రమహాగ్రద్ధిల్లో

బంచముఖున్ శిఖీక్షణవిభాసీలలాటు మరుజ్జ రీధరున్

సంచితసత్కృపారసవశంవదు నాదికపిక్ వృసాకపిక్.

190

టీక. విరించినందనుడు = బ్రహ్మకొడుగు - నారదుడు; బిమ్మిటినొందన్ = సంకోచము పొందగా - జిగేలుమనగా; డింది = తొట్టుపడినవాడై; కొంకుదేటి = సంకోచము వీడి; తదుగ్ర మహాగ్రద్ధిల్లో = మిక్కిలి భయంకరమగు నా తేజస్సులూ; పంచముఖున్ = విదముఖములు కలవానిని; శిఖీ.....లలాటున్ = నిప్పుకంటిచే బ్రకాశించు నుదురు కలవానిని; మరుజ్జ రీధరున్ = ఆకాశగంగను దాల్చినవానిని; సంచిత - వశంవదున్ = కూడఁబెట్టిన కర్తము (పుణ్యము) నకు దయచే వశమగువానిని; అదికపిక్ = ప్రధానపై తన్యమైనవానిని; వృసాకపిక్ = శివుని; కనియెన్. అలం. పరికరము.

చ. విడువని వైరవృత్తి దటివేచి రతీకుడు చేతికత్తి నె

క్కుడురభసంబునన్ శిరసు గ్రుద్దిన సయ్యలుఁ గెల్లఁబోయి లో

నడఁగ బహిఃస్థితే త్వరుపదార్పితసూకరదంష్ట్రకైవడిన్

జడముడిఁ జంద్రరేఖ వెదచల్లఁగఁ జల్లని చిన్ని వెన్నెల్.

191

టీక. వైరవృత్తిన్ = చాచే; తటి = సమయము; రతీకుడు = మన్మథుడు; ఎక్కుడు, రభసంబునన్ = ఎక్కువతోందరతో; అయ్యలుఁగెల్లన్ = ఆ యాయుధము (కత్తి) అంతయును (పూర్తిగా); పోయి = లోనికి చొచ్చి; లోన్, అడఁగన్ = శిరస్సులూ అణగిపోగా; బహిః..... కైవడిన్ = బయట కానవచ్చుచున్న దాని పీడిగా; పందికోరవలెనున్న; వెదచల్లఁగన్ = వ్యాకింకుఁ జేయగా; అలం. ఉపమ.

ఉ. కుంకుమపంకశోణ యగు కొండలమండలనాథుపట్టి వా

మాంకము దాఁగొనన్ ఘనిఘణారవభూరికపాలమాలికా

లంకృతు లోంకృతుల్ నొడువులా గడరన్ దటవిద్రుమద్రుమ

క్రేంకృతికారి సారసపరీతసుధానిధిరీతిఁ గ్రాలుచున్.

192

టీక. కుంకుమపంకజోభి, యగు = కుంకుమకర్ణముచే బ్రకాశించు; కొండలమండలనాథు
 పట్టి = పార్వతి; వామాంకము, దాశానక్ = ఎడమతొడను; చేరగా; ఘట.....లు
 కృతులు = ఘటఘటముని ధ్వనిచేయు పురుకలగలు; ఓంకృతుల్ = ఓంకారములను; నొడువులాగు,
 అడరక్ = పలుకునట్లు ప్రకాశింపఁగా; తట.....సుధానిధిరీతిక్ = ఒడ్డుననున్న పగడపుచెట్లపై
 క్రేంకారములు చేయుచున్న చాతకపక్షులు గల పాలసముద్రమువలె; క్రాలుచుక్ = ప్రకాశించుచు.
 [ఇచట పూర్వటీకలో “సారసపరిత = తామరచేత చుట్టుబడిన; సుధానిధిరీతిక్ = చంద్రునివిధమున”
 అనియున్నది. అది సంగతముగా లేదు.] శివుఁడు పాలసముద్రమువలెను, పార్వతి కుంకుమోజు యగు
 టచే పగడపుమ్రానివలెను, పురుకలధ్వని చాతకములక్రేంకారములవలెను ఉన్నవని అర్థము అలం. ఉపమ.

చ. ఉమ¹ పసుపాడి మోముతడి యొత్తిన హత్తిన తన్నిశాంకదృ

క్రమలదశిశాంజనాంకకలకంబుగ² నింబగుచేలఁ గేలి వి

శ్రుతుగతిఁ⁴ గప్పివాడడనఁగఁ బచ్చనినల్లనిచారలక్ మనో

రమ మగు ద్వీపిరాడజినరత్నము యత్నము మీఱఁ బాల్పుచున్.

193

టీక. ఉమ = పార్వతీదేవి; పసుపాడి = పసుపుపూసికొని, స్నానముచేసి; మేలితడి యొత్తి
 నక్ = దేహమువైరుండు తడిని ఒత్తగా; హత్తిన = అంటుకొనిన; తన్నిశాంక.....కంబుగక్ =
 ఆ పసుపుగుఱుకులతోడి తామరలవంటి కన్నులయందలి కాటుకగుఱుకులకు మేలిమిగా; ఇంబగు =
 ఇంచిన; చేలక్ = వస్త్రమును; కేలివిశ్రమగతిక్ = ఆటయందలివిలాసపుశోభిత; మనోరమమగు =
 మనోహరమైన; ద్వీపిరాడజినరత్నముక్ = మేలయిన పులిచర్మమును; అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

ఉ. దండనమస్త్రియాభిరతిఁ దండములై బలభిన్నభామరుల్

తండునుచర్ణదండముఖతాడనభిన్న కిరీటులయ్యుఁ బెక్

జండితనంబునక్ మిగుల సందడినేయుచుఁ జొచ్చిరాఁ గృపం

బండిన నిండుఁజూపునయ్యుఁ బర్వంగ వారల గౌరవించుచున్.

194

టీక. దండనమస్త్రియాభిరతిక్ = దండప్రణామము నాచరించుకోరికతో; తండములై =
 గుంపుగాఁ గూడినవారై; బలభిన్నభామరుల్ = ఇంద్రుఁడాదిగాఁగల దేవతలు; తండు.....లయ్యుక్ =
 శివకింకరుఁడగు నందియొక్క బంగారుబెత్తముచే; కొట్టుటవలన పడిన కిరీటుములు కలవారైనను; పెక్,
 చండితనంబునక్ = పెద్ద మూర్ఖతచేత; కృపక్, పండిననిండుఁజూపు = దయ కలచూపు; పయిక్,
 పర్వంగక్ = వారిపై, వ్యాపింపఁగా; గౌరవించుచుక్ = గౌరవించుచు.

తే. చరణపీతోపకంఠనివల్లవృషభ, రాజకకుదర్పితాంఘ్రిసరోజాఁ డగుచు

నిండుకొలుపున్న దేవతామండలేశు, నీశు డగ్గటి మ్రొక్కి యోగీశ్వరుండు. 195

టీక. చరణ.....సరోజాఁడు = పాదముల సమీపమునఁ గూర్చున్న నందిశ్వరునిమూఁపుపై
 నుండెఁబడిన పద్మములదోలు పాదములు కలవాఁడు; దేవతామండలేశుక్ = దేవతలకు ప్రభువగు
 వానిని; డగ్గటి = సమీపించి.

క. కనదధరకాంతిపల్లవ, మును దశనద్యుతి లతాంతమునుగా వాళ్చూ

జన మొనరించె బురారికి, దనివిసనక⁵ మానికులవతంసుఁడు వేడ్కన్.

196

1. చ. ట. పసుపాడి. 2. చ. శాబ్ద. 3. క. నిమ్మగు. చ. నింబగు. 4. గట్టివా. ట. గట్టివా.

5. ట. సనకమానితమృండు.

టీక. కనదధరకాంతి = ప్రకాశించుపెదవికాంతి; పల్లవమును = చిగురును; దశనద్యుత = దంతకాంతి; లతాంతమునుగాక = పుష్పమును కాకగా; వాహ్నుజనము = స్తుతించుటయనుపూజను; తనివి, చనక = తృప్తితీతక; ఒనరించెన్ = చేసెను. అలం. రూపకము.

తే. కాళరాత్రిశుం డగు నీకుఁ గడిదితమము

పుండరీకాభుం డగు నీకు భూరిరజము

సత్కృపాంభోధి యగు నీకు సత్త్వభృతియు

ననుగుణంబులు మూర్తిత్రయైకనిలయ !

197

టీక. మూర్తిత్రయైకనిలయ! = సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకములగు మూడుమూర్తులకును నిలయమవగు నో షుషేత్వరుడా!; కాళరాత్రిశుండుగు = దుర్గాదేవికిభర్తవగు; కడిదితమము = ఆనాభ్యుమగు - దట్టమైన, తమోగుణము; (రాత్రి పక్షమున చీకటి). పుండరీకాభుండుగు = తామరపూవుతోననునమగు కాంతి గల; భూరిరజము = ఎక్కువైన రజోగుణము = (పూవుపక్షమున పువ్వుడి); సత్కృపాంభోధియగు = గొప్పదయాసముద్రుడవగు; సత్త్వభృతియై = సత్త్వగుణము(సముద్రపక్షమున జలచరములు) కలిగియుండుటయు; అనుగుణంబులు = యుక్తములు. అలం. శ్లేష, కావ్యలింగము.

ఉ వేదవివాదగోష్ఠిబడి వృద్ధుల బుద్ధుల గొల్వవచ్చు శ్రీ
గాదిలియై మెలంగఁ గలకాలము గ్రాలఁగవచ్చు నిచ్చునం
బ్రోదిడు నవ్యభవ్యసుఖముల్ మఖమూల్యము లొందవచ్చుగా
కేదొంకేటికిం దొరకు నీవు విషాగుల వివాదబట్టుటల్.

198

టీక. వేదవివాదగోష్ఠి, పడి = వేదచర్చలయందు మునిగి; వృద్ధుల = పెద్దలను; బుద్ధుల = మనస్సులందు; గొల్వవచ్చు = నేపింపవచ్చును; [బ్రహ్మవేదచర్చలందు మునిగి - కష్టములేక యున్నాడని భవని.] శ్రీ = సంపద; గాదిలియై = ప్రేమగలదై; మెలంగ = చరింపఁగా; కలకాలము = కాశ్వతముగా; గ్రాలఁగవచ్చు = ప్రకాశింపవచ్చును. [విష్ణువు కష్టమెఱుంగక కలకాలము శ్రీదేవితోఁగూడి యున్నాడని భవని.] ఇచ్చుట, ప్రోదిడు = కోరికలను వృద్ధిపొందించి నెఱవేర్చు; [ప్రోది+యడు = ప్రోదిడు - ఇకారసంధి.] నవ్యభవ్యసుఖముల్ = క్రొత్తవైన మేలిసుఖములను; మఖమూల్యములు = యజ్ఞములకు వెలలైనవానిని; [ఇంద్రుడు ఏకష్టములులేక యజ్ఞముల నొనర్చి నమస్తభోగములను అనుభవించుచున్నాడని భవని.] విషాగుల = కాలకూటవిషశ్వాలలను; అనఁబెట్టుటల్ = విజృంభింపకుండ ఆటంకపఱచుటలు. [కాలకూటాగ్నిని అడఁచి యాజ్ఞపెట్టుట శివునకేగాని వేటొకరికి సాధ్యపడలేదని భావము.]

క. అని పలుకు సిద్ధసంయమి, గనుఁగొని కృపమీఱి నీలకంఠుడు రా ర
మృని కూర్చుండుటకుం దగ, ననుజ్ఞఁ గావించె హాసోసార్థాధరుడై.

199

టీక. సిద్ధసంయమి = సిద్ధముని యగు నారదుని; హాససార్థాధరుడై = చిఱునవ్వుతోడి పెదవికలవాడై.

క. కలహాశనముని చెన్నగు, నలికేడు సవిధవసుధ నానీనుండై
వలిమలపురోధరిత్రి, మొలచిన ప్రత్యంతకుధరమునకుం దరంబై.

200

1. క. నలు. చ. ట. నను. 2. క. గొల్వవచ్చు. చ. ట. గొల్వవచ్చు. రి. చ. ట. మెలంగు.

3. క. లు. చ. ట. కుం. రి. క. నాను. చ. ట. నాజ్ఞ. రి. . క. సాంధ్ర. చ. సార్థ.

టీక. కలహాశనముని = నారదుడు; అలికేక్షణునివిధవనుధక్ = నొసటఁ గన్నుగల శివుని సమీపప్రదేశమున; వలిమలపురోధరిత్రిక్ = హిమాలయపుటెడటిభూమియందు; ప్రత్యంతకుధరము నకు = దగ్గఱించిన్నకొండకు; తరంతై = సమానమై; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

చ. హరుకృప నిట్లు కన్గొని తదానంద త్రనిశీక్షణాబ్జుడై
సురముని పల్కు నో పురనిషాదన! నీయనుజీవి నేను మీఁ
దరయక మోసపోయితి గుహాన్వితులై మును లర్థి వేడ సు
స్థిరమతి మీరు తత్త్వమును దెల్పెడుచో నిట నుండఁగల్గిమిన్. 201

టీక. హరుకృపక్ = శివునిదయను; కన్గొని = పొంది; తదానంద త్రనిశీక్షణాబ్జుడై = ఆ శివునిముఖముపై నుంచిన వద్దములవంటి చూపులు కలవాడై; ఓపురనిషాదన! = త్రిపురములను నశింపఁజేసిన యో హరుఁడా! మీయనుజీవిక్ = మీసేవకుడైనవాడను; మీఁదు, అరయక = ముందు గానక; గుహాన్వితులై = కుమారస్వామితో కలిసి వచ్చినవారై.

ఆ. సాధుజనులతోడి సంసర్గమురివిస, హాని భయము క్లేశ మావహిల్లు
నెంతవారికైన నిది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచివచ్చె నాగహరి! 202

టీక. సంసర్గము = కూడియుండుటను; ఉరివిన్ = విడిచినచో; ['విడిచిన' అని పూర్వటీక.] అవహిల్లుక్ = కలుగును; నన్ను మోచి = నన్ను పహించి - నేను తార్కాణముగ; నాగహరి! = పాములు హరిములుగాఁగల హరుఁడా!

తే. దండితానంగ! నీదండ నుండియుండి, యిపుడు నేఁ జన్నయంతలో ఋషులువచ్చి
యొద్ది ప్రార్థించిరో మీర లేవిధమున, నుత్తరం బిచ్చితిరో వారియుక్తులకును.

టీక. దండితానంగ! = శక్తింపబడిన మన్మథుఁడు కల శివుఁడా! నీదండక్ = నీసమీపముదు.

క. కాలీచవడఁ జరింపుదు, నీలోకమునందు నెల్ల నీహితబోధ
శ్రీలాభబుద్ధి నెవ్వరు, బోలరు తత్త్వంబుఁ దెలుపు పొలుపున నిన్నున్. 204

టీక. కాలు; ఈ; చవడక్ = నిస్సత్త్వముకాఁగా - శక్తిలేనివికాఁగా; నీహితబోధశ్రీలాభ బుద్ధిని = హితముఁదెలిసి, మేలుపొందఁజేయునట్టి నీ గొప్ప మేధయందును; పొలుపునక్ = వద్దతియందును.

ఉ. కావునఁ క్రౌంచభేదియు నగస్త్యుఁడు డక్కుమునుల్ త్రిలోకర
తౌషళబుద్ధి నిన్నడిగి కాంచిన యర్థము లానతిచ్చి న
బ్రోవఁగఁ బాడి; యట్లగుటఁ బోష్యులు శిష్యులు నైనవారలక్
దేవరవంటివా రలఁతడిర్చి కృపారసదృష్టిఁ దెల్పరే? 205

టీక. క్రౌంచభేదియుక్ = కుమారస్వామియను; అర్థములు = విషయములను; పాడి = న్యాయము. అలఁతక్, తీర్చి = శ్రమను పోఁగొట్టి.

క. అని పలికి యూరకుండిన, మునిముఖునినినయ వాక్యముల కలరి మనం
బునఁ గృష్ణ నిలిపి పురమర్థుఁ డిట్లనుఁ దత్కథాకథనలాలనుఁడై. 206

టీక. అరి = సంతోషించి; పురమర్థుఁడు = శివుఁడు; తత్కథాకథనలాలనుఁడై = ఆ విష్ణుని కథలను చెప్పటయందు ఆసక్తికలవాడై.

చ. విను మునినాథ! నా ఋషులు వేడిన యథామహోధర్మ ము
త్యనఘ మనంతపూర్ణఫలదాననిదాన మశ్వరంబు వి
శ్వనతము దీనిపెంపు గనజాలరు తక్కినవార లెన్నరు
దనుజరిపు ప్రసాదజనిత ప్రతిభానిధి నేన¹దక్కగన్.

207

టీక. ఆబోధతీర్థము = ఎఱుకలేని మాహాత్మ్యముకలది; అత్యనఘము = మిక్కిలి పుణ్యమైనది; అనంత.....నిదానము = సాటిలేని పుణ్యఫలములనిచ్చుటకు మూలకారణము; అనశ్వరంబు = నశించనిది - చెడనిది; విశ్వనతము = లోకముచే కొనియాడబడినది; దనుజ.....నిధిని = విష్ణువు యొక్క దయవలన గలిగిన ప్రతిభకు నిధివైనవాడను.

సీ తరిద్రాడు* సీద్రంపు బొరలంటి గాలిచే జడియుచందమున నంచలు శ్రమింప
సురలు బంతులుపాగిసుధమిథఃస్పృహ² ద్రాగు తీండ్ర దేటులుపూవుచేసె లాన
నా మహావిషమాను నామూర్తులన జంబుఫలములం³ దెల్ల చిల్కలు భుజింప
నా శ్రితాశ్రము లశ్రమతిని గూఁకలు వెట్టుక్రియ మయూరంబులు కెరలి పలుక
తే. నల్లి మధియింప నొక్కట నవతరిల్లు, నాఁగిసిరి వొల్చుచాడ్చున నవననర్తు
లత్తీఁ దిలకింప మదికి నుల్లసన మొసఁగు, మందరంబున మున్నే నుమయునుగూడి.

టీక. తరిద్రాడు సీద్రంపు బొరలు = కవ్వపుత్రాడయిన నాగరాజయొక్క పొరలు; జడియు చందమున = చలించుచుండు; అంచలు = హంసలు; సురలు = దేవతలు; బంతులుపాగి = వరుసలు తీర్చి; సుధ = అమృతము; మిథఃస్పృహ = ఆనోన్య్యాన క్షితో; తీండ్ర = తీవ్రవాచతో; [తీంట్లు ఒకదానికంటె నింకొక్కటి ముందుగాఁదేసె లానుచున్నవి; అట్లుండుట - ఒకరికంటె వేఱొకరు ముందుగ నమృతపానముగోరు దేవతలచొరవపాటుతో నమానముగనున్నదనుట.] ఆను = త్రాగు; జంబుఫలముల = నేరేడుపండ్లను; ఆశ్రితాశ్రములు = మేఘములనాశ్రయించిన; అశ్రమతిని = వేఱే మబ్బులనుబుద్ధి; గూఁకలు వెట్టుక్రియ = ఊఁబుమురీతిని; కెరలి = విజృంభించి; పలుక = కేకలు వేయఁగా; అట్టి = సముద్రమును; ఒక్కట = ఒక్కసారిగా; అవతరిల్లు = పుట్టు; నవననర్తులత్తీ = కొంగ్రొత్తబుతుతోభవన; ఉల్లసనము, ఒసఁగు = ఉల్లాసమును కలిగించు.

ఇందు మొదటిపాదమున శరత్కాలమును, ద్వితీయపాదమున వసంతమును, తృతీయ, చతుర్థ పాదములందు వర్షర్తువును సూచింపబడుచున్నవి. అలం. ఉపమ.

ఉ. లాలితలీల నైందవశిలాస్థలి నాస్థలిగుర్పఁ గ్రాలుచో
నా లలితాంగిఁ జూచి విను మద్రిజ! నామదిఁ గూలముద్రుజం
బై లలి నీల్చె నీదగువిహారము తోరముగాఁగ; వేడు మి
వ్వేళ వరంబు లిత్తు నిదె వేళమ⁴ నావిని దేవి యిట్లనున్.

209

టీక. లాలితలీల = ఒప్పదమైన విలాసముతో; నిందవశిలాస్థలి = చంద్రకాంతవేదికవయి; అస్థలిగుర్ప = శారీరకతీరికరక్షణ; కూలముద్రుజంబై = గట్టులనొరయినదై - అధికమైనదయి; నీదగు విహారము = నీవు నాతో విహరించురీతి; లలి = ఇంపుగా; తోరముగాఁగ = అధికము అగునట్లు; వేళమ = త్వరితముగా.

1. క. నేను. చ. నేన. * క. ర. సీద్రంబుపొర. 2. చ. త్రావు. 3. చ. (లేదు). ట. నెల్ల. 4. చ. వేళయ

ఉ. నేవకకల్పధూరు¹హము శిష్టసుధాంబుధి భక్త²రోహణ
గ్రావము దేవముఖ్యుఁ డనఁగాఁ దగు³వేల్పు! యనల్పరక్తి⁴ నీ
సేవకురాలి కిట్లు దయచేసిన యావర మిప్పు డొల్ల నే
గావలె నన్ననాఁ డొసఁగఁగాఁ దగు నాదగు విన్నవంబునన్.

210

టీక. నేవకకల్పధూరుహము = నేవించువారిపాలిటి కల్పవృక్షము; శిష్టసుధాంబుధి = శిష్టుల
పాలి పాలనముద్రము; భక్తరోహణ గ్రావము = భక్తులపాలి రోహణ (రత్న)పర్వతము; 'దేవముఖ్యుఁడు' =
ప్రధానదేవత; వేల్పు! = ఓదేవుడా! అనల్పరక్తి = ఎక్కువప్రేమతో; అలం. రూపకము.

క. అని పలికి కొంతకాలము, చన నే డుపవనవిహారసమయమునందున్
మును నాకడ నున్న వరము, కొని వేఁడెఁ గుమారజనని గుఱతత్త్వనిధి!

211

టీక. కుమారజనని = కుమారస్వామితల్లి - పార్వతి; గుఱతత్త్వనిధి = గొప్పతత్త్వములకు
నిధియగు నారదుడా!

సీ. కాశి గుహాటవి గయ కురుక్షేత్రంబు సైంధవంబును నైమిశంబు పుష్క
రంబును దండకారణ్యంబు చంపకారణ్యంబు గాంచనారణ్యకంబు
కేదార⁵మను మహాక్షేత్రంబు గంగ యమున సరస్వతి గూడి మొనసి మెలఁగు
నెలపును మొదలుగాఁగలక్షేత్రములు వేనవే లుర్విఁ బొగడొందు; వీనిలోనఁ

తే. గాఁపురమునేయఁ గొన్నింటఁ గలుగు మేలు
మహిమఁ గొన్నింటఁ జేకులు మై దొఱంగ
నిట్టి క్షేత్రంబులకు నెక్కు డెద్ది యెద్ది
మును పరం బిచ్చు నేక్షేత్రమునికి నీకు?

212

టీక. మొనసి = కలసి; మెలఁగునెలపు = ఉండు స్థానమును - త్రివేణీసంగమమును - ప్రయాగ
యును; వేనవేలు = వేలకొలఁదిగ; మై, లొఱంగ = దేహమును విడువఁగా - మరణింపఁగా; పరంబు =
మోక్షమును; నీకు = ఉనికి = నీకు, నివాసమై యుండునది.

సీ. నీరజగర్భండు నీవు నింద్రుండు భాస్కరుండు చంద్రుండు బృహస్పతియు దక్ష
ముఖ్యప్రజేశసమూహంబు మన్వాదిచక్రవర్తులు మునుల్ సాధ్యసిద్ధ
మనుజుమహారగదనుజ సరీసృప పశుకీట⁶ క్షృగపక్షి పరికరంబు
స్థావరజంగమాత్మక మగు భౌతికం బెవ్వనిచే బుట్టు నెవ్వనికృప

తే. నిలుచు నెవ్వని కినుకచే విలయ మొందు, నమృహాశక్తిసంపన్నుఁ డమృహాక్షుఁ
డమృహానందుఁ డెచ్చోట నధిపనించు, నెట్టివాఁ డమృహావిష్ణుఁ డిందుమకుట!

213

టీక. నీరజగర్భండు = బ్రహ్మ; దక్ష.....సమూహంబు = దక్షుండు మొదలగు ప్రళా
పతుల గుంపు; మహారగ = నాగులు; సరీసృప = పాములు; ఎవ్వనిచే = ఎవ్వనివలన; ఎవ్వని
కినుకచే = ఎవ్వనిపోవమువలన; విలయమొందు = నశించునో; ఇందుమకుట! = చంద్రుండు కిరీ
టముగాఁగల ప్రభా!

1. చ. హవిశి. 2. క. రోహణ. 3. క. వేల్పువ. చ. వేల్పుయ. 4. చ. చన్నకా. 5. చ.
మును. 6. చ. యెనసి. 7. క. గన. ట. మును. 8. చ. పితృమాతృ.

క. గంగాదితీర్థమహిమ మహిం గాదను తీర్థ మెద్ది? యిచ్చుమాడు ¹మిథః
సంగతి నెచ్చో నుండు న,నంగాహిత! దీని నెఱిగి యానతియూవే? 214

టీక. గంగాదితీర్థమహిమ = గంగాదికములగు పుణ్యతీర్థముల మాహాత్మ్యమును; గాదను = తిరస్కరించు - అతిశయించు; ఇచ్చుమాడు = తేత్ర ప్రవత తీర్థములు మూడును; మిథఃసంగతి = ఒకదానితో నింకొకటి కలసి; అనంగాహిత! = మన్మథుని శత్రుడవగు నీకర్మరుడా!

మ. అని దాక్షయణి వేడ నుత్తరము నెయ్యం బొప్ప నీ నున్నయం
త నగస్త్రాదులు గొల్వ వచ్చె శిఖమీదం బొల్చి నేనాని; యే
ననుపక్ష స్కందపురాణ మమ్మునులకు ²వ్యాఖ్యాతముండేయ మున్
³జని వారల్ ⁴శ్రుతతీర్థులై యదియ గాంక్షన్ వేడఁ దా గానమిన్. 215

టీక. దాక్షయణి = పార్వతి; శిఖమీదంబొల్చి = నెమిలిపై నెక్కి ప్రకాశించి; శ్రుతతీర్థులై = వివరించిన తీర్థములు కలవారై; అదియ = మీది తీర్థ, దైవత, తేత్రము లొక్కచో నుండు విషయ మున; గాంక్షన్ = ఆసక్తితో; తాన్, కానమిన్ = తాను, చూడనందున - తనకు దెలియనందున.

తే. వచ్చి శ్రీతేత్రతీర్థదైవతచరిత్ర, మన్ముఖులు మహానిసమన్వితముగ
నెఱిగి వారలు దా నిప్పు ⁵డిట్టె యరిగె, నంత నీ వేగుదెంచితి నజతనూజ!

టీక. మన్ముఖులన్ = నావలన; మహానిసమన్వితముగన్ = మునులతోఁగూడ; అజతనూజ! = నారద!

ఉ. నావిని శంకరుం బలుకు నారదుఁ డో మదనారి! భూరికా
ర్యావహబుద్ధిబోలె భువనాళిని హాళిఁ జరింతు భ్రాంతియన్
కావిరివావిరి దగిలి కాళుల దోవతి యగ్నియై తేత్రమున్
దేవుడు తీర్థ మొక్కకడఁ దీవ్రతరప్రభ నిల్చు లేఁ గనన్. 217

టీక. మదనారి! = మన్మథుని శత్రువగు హరుడా! భూరి వోలెన్ = ఎక్కువ కనిసి నెఱవేర్చుబుద్ధికలవానివలె; భువనాళిని = లోకములను; హాళి = ఆసక్తితో; చరింతున్ = తిరుగుదును; భ్రాంతియన్ కావిరి = భ్రాంతియను నలంపుచీకటి - అజ్ఞానము; వావిరిన్ = క్రమముతో; కాళులన్ = కాళ్లయందు; దోవతియ్యెన్ = అడ్డముగా పంచ ఆద్యును. కాళ్లలో కట్టుబట్ట వడి నట్టయ్యెను. నిమ్మియోజనముగాఁ దిరిగితి ననుట. అలం. లలితము.

తే. తేత్రదైవతీర్థచారిత్ర మెపుడు
గరళకంధర! యొకచోటఁ గలసి యునికి
యానతి యొసంగి నన్నుఁ గృతార్థుఁడేయు
మనుడుఁ గలహాళిఁ బలుకు నమ్మనసీజారి. 218

టీక. గరళకంధర! = శివుడా! మనసీజారి = శివుడు; కలహాళి = నారదునిఁగూర్చి; పలుకున్. మ. తనమది ⁷వల్పు భామినికి. దక్కిన నీక్కపుమోహింబోలె నే
మనుజుఁడు బుద్ధి నిల్చు మురమర్దనదివ్యకథానుభూతిపై
ననిశము మత్స్యయుం డతడ యట్లగుట వినిపింతు నీకు నేఁ
గని విని యున్నగోప్యము నగమ్యమునైన ⁸యదఃప్రపంచమున్. 219

1. క. సదా. చ. ట. మిథ. 2. క. వ్యాఖ్యాత. చ. ట. వ్యాఖ్యాత. 3. క. చని. 4. చ. శ్రుతి. 5. క. డిట్టు. చ. డిట్టె. 6. క. భావతి. చ. దోవతి. 7. చ. గల్పు. ట. గల్పు. 8. క. యదః ట. చ. యద

టీక. తనమది = తనమనస్సు; వల్పు = వలచు - ప్రేమించు; భామినికో = స్త్రీకి; నిక్కవు మోహిఁబోలె = నిజముగా మోహించువానినిబోలె; మురచుద్దను దివ్యకథానుభూతిపై = శ్రీకృష్ణుని దివ్యకథలను వినుటయందు; బుద్ధికో; అనిశము = ఎల్లపుడు; నిల్పుకో = నిల్పునో; గోప్యముకో = రహస్యమును; అగమ్యముకో = దుర్లభమైనదియు; అదఃప్రపంచముకో ఈ వృత్తాంతమును; [అధః ప్రపంచముకో = కడచిన సమాచారమును అని పూర్వటీక.]

ఉ. ఈ సముదగ్రతత్త్వపద మే నొకరుండ నెఱుంగుదుకో సరో
జాసనుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు నభితనూజ యొక రైఱుంగు న
వాసవుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు వాఙ్మనుభోగివతార్ త్సులొత్తఁ బ్ర
గ్వాసనమై నెఱుంగుదురుగాసి తదస్య లెఱుంగ రెవ్వరున్. 220

టీక. సరోజాసనుఁడు = బ్రహ్మ; అభితనూజ = లక్ష్మీదేవి; వాసవుఁడు = ఇంద్రుఁడు; వాఙ్మను, భోగివ, తార్ త్సులు = సరస్వతి, మనువు, ఆదిశేషుఁడు, గరుత్మంతుఁడును; ప్రాగ్వా సనమైకో = తమ పూర్వజన్మవాసవచేత; ఎఱుంగుదురు.

తే. దాఁచఁడగువాని మిక్కిలి దాఁచఁగలిగి, త్రేతములకెల్లఁ బరమమై కీర్తివడయు
నిచ్చహాత్రేత రాజంబు నెఱుంగఁజాలు, ప్రాజ్ఞుఁడగువాఁడు మునుగఁడు పాపజలధి.

టీక. పరమమై = ఉత్తమమై.

క. పుడమికి విత స్తిమాత్రపుఁబొడువున నా త్రేత రాజము విరాజిల్లుకో
నడుమన జ్యోతిర్యానము, వడువునఁ దేజోమయాభివ ర్తితమూర్తిన్. 222

టీక. విత స్తిమాత్రపుఁబొడువునన్ = పండ్రెండంగుళముల ఎత్తున - జ్యోతిర్యానము వడు వునకో = విమానమువలె; దేజోమయాభివ ర్తితమూర్తికో = ప్రకాశించుచున్న రూపముతో.

క. ఆత్రేతమునకు సురస, దక్షిణీతి పాతాళముల సమంబై బుధలో
కక్షేమంకర మగునది, యేత్రేతము గాకయుండు నిధవిభూతిన్. 223

టీక. సురసద్ద, క్షితి, పాతాళములకో = స్వర్గ, భూ, పాతాళలోకములలో; సమంబై = సమానమైనదై; ఇధవిభూతికో = ప్రకాశించునైశ్వర్యమునందు; బుధలోకక్షేమంకరము = పండితసమూ హమునకు మేలు కూర్చునది.

క. ఏవంవిధబహుమహిమై, కావాసంబైన యచ్చహాత్రేతమునం
దే వసియింపుదు విను వసు, దేవసుతార్చా విధేయధీయోగమునన్. 224

టీక. ఏవం.....వాసంబు = ఇట్టి పెక్కుమహిమలకు ముఖ్యమగు నునికిపట్టు; ఏకో = నేను; వసుదేవ.....యోగమునకో = శ్రీకృష్ణుని పూజించు బుద్ధితో;

సీ. సహ్యాపాదోద్భూతసరిదన్వయమునకు నేను ధాతయును లక్ష్మీశ్వరుండు
నభిమానులముగాన నందుఁ గృష్ణుఁడు కృష్ణ బ్రహ్మ గౌతమి నేను ఖైమిఁ గాఁచి
యధివసించుము దండకాటవి మొదలు పంపతుడ గాఁగలత్రేత పటలమెల్ల
నజానకు హరికి నాకాయ త్తమై హత్తు ఖైమి విష్ణుత్రేతభూమిఁ బఱచి

తే. వైష్ణవి యనంగఁడగు నందువలన నాదు
త్రేతమున నిల్చి వైవినా ధాత్రి వెలయుఁ

దామరససంభవక్షేత్రతలము¹నందు

బ్రాహ్మియై యొప్పు నిపాటు బ్రహ్మపుత్ర !

225

టీక. సహ్య.....యమునకు² = సహ్యపర్వతముదగ్గటి చిన్నకొండలందు; బుట్టిన నడుల సముదాయమునకు; ఆయ త్రమై = స్వాధీనమై; హతు³ = చేరును; పఱచి = పాటి; తామరస..... నందు⁴ = బ్రహ్మ యుండు క్షేత్రమున; ఇపాటు⁵ = హరిలిని;

తే. పుణ్యగుణగణ్య పాతకారణ్యహేతి, బహుళపుణ్యద్విజన్త జపిహితకూల

దీపితాకృతి బుధలోకదీపకళిక, యఖిలలోకవిపచ్చాంతి యాస్రసంతి. 226

టీక. పాతకారణ్యహేతి = పాపములను నడవీరి (భండించు) ఆయుధము - గొడ్డలి; ['పాపములను అడవికి కొఱువ' అని పూర్వటీక.] బహుళ.....కూల = ఎక్కువగా నుండు పుణ్యాత్ములగు బ్రాహ్మణులచేతను, ఉత్తములగు పత్తులచేతను కప్పబడిన [వ్యాపింపబడిన] ఒడ్డులు కలది; దీపితాకృతి = ప్రకాశించు నాకారము కలది; బుధబోధదీపకళిక = పండితుల తెలివికి గీపజ్వాల యైనది; ఆస్రసంతి = ఆయులు ధైర్యమివ్వినది; అఖిలలోకవిపచ్చాంతి = జనులందఱి పాపములను పోగొట్టునది; అలంకారము;

తే. నడచి భగవంతుక్షేత్రంబు¹ నడుము జొచ్చి

విరజ యనుసింధు వెచ్చోట విడిసియుండు

నృహరి ప్రత్యక్షమై యుండు నెట్టిచోట

నెట్టిచోటను వైష్ణవి యనంగ బరంగు. 227

టీక. సింధువు = నది; విడిసియుండు² = ప్రవహించియుండునో; నృహరి = నరసింహ స్వామి.

తే. కృష్ణవేణి ప్రకాశించు నెంతమేర

నెంతమేర మదీయయై యతిశయిల్లు

భైమి; యట మున్న జలజసంభవునియదియ

కాన మూర్తిత్రయమయాకారోయయ్యె. 228

టీక. కృష్ణవేణి = ఒకనది. కృష్ణానది; ['నల్లనినీటిపాయ' అని పూర్వటీక.]

సీ. చలిచిచిక్కపుజిల్లరినాలుముల్కాసుపై నొయ్యారముగఁ బింఛ మొయ్యఁ జెరివి
భాస్కరాంశులు దూటి పాటు వ్రేల్చినుల వెలలేని మకరకుండలము లునిచి
మోచేతివంపుగా ముడిచి పట్టినకేల వరదాభయంబు లావటముచేసి
పొరలేని యరయుల నిరసించు మృదులోరుయమళమధ్యమున గోయప్టి నిలిపి

తే. నిగమనూపురములు మ్రోయ నిరుకుళముగ, సిగ్గువాసిన కటి ప్రకాశింప నురము

కెంపు లేయొండఁ గ్రక్క జెక్కిల్ల నగవు, మొలప న తీర్థమున నిల్చి పొల్పు జక్రి.

టీక. చది,.....కాసువై¹ = నగిషీ, పట్టుపనితనముకల చలిచిచిక్కపుటల్లికవయ; ఒయ్యారముగ² = సొగసుగా; ఒయ్య³ = బాగుగా; చెరివి = దోపి; భాస్కరాంశులు = సూర్యకిరణములు; దూటిపాటు = (కన్నములద్వారమున) ప్రవేశించు-వ్యాపించు; వ్రేల్చీనీను⁴ = వ్రేలాడుచున్నచెవుల యందు; ముడిచి = వంచి; అవటముచేసి = బొందుపఱచి; పొరలేని - పొరలేవక నున్నగా నున్న; నిర

1. క. నంటి. చ. నందు. 2. చ. నడుము. 3. చ. ట. నంత. 4. చ. చొకింత. 5. చ. మయ్యె. 6. చ. సాగుముసాగుతై.

సింఁచు = తిరస్కరించు; మృదులోరుయమశమధ్యమునకొ = సుకుమారమైన రెండు తొడలనడుమను; గోయప్తీకొ = వశువులగాఁచు చేతికట్టను; నిగమనూపురములు = వేదము లను కాలియందెలు; ఇరు కుళముగకొ = అడ్డములేక; సిగ్గువాసినకటి = దిస్సములు; ఉరముకెంపు = వక్షఃస్థలముపై నేలాడు మాణిక్యము; లేయెండకొ = ఉదయభాసునికాంఠిని; చక్రి = విష్ణువు; బొల్పుకొ = ప్రకాశించును. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

తే. తీర్థహారంబునకు వాసు¹దేవుమూర్తి, నీలతరళాకృతిస్ఫూర్తి నెలవుకొనంగ
నత్తోడవునకు సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము దభుకొత్తు హత్తిన శోలికిబోలె. 230
టీక. తీర్థహారంబునకుకొ = తీర్థమనెడి హారమునకు; వాసుదేవుమూర్తి = శ్రీకృష్ణుని విగ్రహము; నీలతరళాకృతిస్ఫూర్తికొ = నాయకమణియగు నీలముయొక్కప్రకాశముతో; నెలవు కొనంగకొ = ఉండఁగా; అత్తోడవునకుకొ = హారరూపమగు ఆ నగకు; సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము = సంగమమును తీర్థము; హత్తిన = చేరిన; శోలికిబోలెకొ, తళుకుత్తుకొ = ప్రకాశించును. అలం. రూపకము, ఉపమ.

చ. ఖరనఖరా గ్రనిర్దళిత కర్బురరాజభుజాంతయండు శ్రీ
నరహరి యుండు సంగమమునం జలమాడి నృసింహు నంప్రిసం
కరుహయుగంబు గాంచి తనకల్గినమాత్రము దాన మిచ్చు నే
నరుఁ డొకవూట వాడును గనంగలఁ దాదిమవిష్ణుధివ్యమున్. 231

టీక. ఖర.....రుండు = వాడిగోళ్లకొనలచే భేదింపబడిన హిరణ్యకశిపునిరొమ్మకలవాడు; శ్రీనరహరి = నృసింహస్వామి; ఉండు = నెలకొనియున్నట్టి; తాదిమవిష్ణుధివ్యముకొ = విరాట్పురుషుని స్థానమును - దైవతమును; కనంగలఁడు.

క. కలుషోవనస్థోషదవా, నలకీలావలయమైన నరహరిక్షేత్ర
స్థలపుణ్యమహిమ లెన్నినఁ, గలుగుఁ గురుక్షేత్రముఖ్యకమనఫలంబుల్. 232
టీక. కలుష.....వలయమైన = పాపములను అడవిని కాలవనట్టి కార్పిచ్చుమంటల ఆప రణము కలదైన; ఎన్నినకొ = కొనియాడినచో; కురు.....ఫలంబుల్ = కురుక్షేత్రము మొదలగు ప్రధానక్షేత్రములకు వెళ్లఁగాఁ గలుగు పుణ్యములు; కలుగున్.

తే. అపువరావృత్తి శాశ్వతవిపులసౌఖ్య
సిద్ధి ప్రహ్లాదునికి దయచేసినట్టి
యానృహర్యక్షవిభుక్షేత్ర మధిగమించు
జనుండు పాపంబువలన మోచనముఁ గాంచు. 233

టీక. అపున.....సిద్ధి = పునర్జన్మలేని శాశ్వతమోక్షసిద్ధిని; నృహర్యక్షవిభుక్షేత్రము = నరసింహక్షేత్రమును; అధిగమించు, జనుండు = చేరిన మనుష్యుఁడు; మోచనముఁగాంచుకొ = విడుదలను పొందును - ముక్తఁడగును.

శా. ఆక్షేత్రస్థలి క్రోశపంచకమితంబైయుండుఁ దత్రత్తులకొ
వీక్షించుం దివికుండి వేల్పుగమి దిగ్బేదండశుండా²కృతా
రక్షుడైతరదోశ్చతుష్టయులఁగా రాజీవరాజీవ స
చ్చక్షూరముద్బలఁగా హిరణ్మయోపటీనక్తోరులంఁగా మహిన్. 234

1. క. దేవ. చ. దేవు. 2. చ. కలికి. 3. చ. దవష్టోష. 4. చ. వనదోషదావా. 5. క. గుకను క్షేత్ర. 6. గుగురుక్షేత్ర. 7. క్రుతో. చ. 8. చ. చటా.

టీక. ఆక్షేత్రస్థలి = ఆ నృసింహక్షేత్రపువైశాల్యము; శ్రోశపంచకమితంబై = విడు శ్రోశములు కలదై; తత్రత్యులక్ = అచ్చటనుండువారిను; దివినుండి = స్వర్గమునుండి; వేల్పుగమి = దేవతలసమూహము; దిగ్విదండ.....యలంగా = దిగ్విజముల తొండములవలెనుండి,, తొండర పాటును, గొప్పతనమును గల నాల్గుచేతులుకలవారినిగాను; [దిగ్విజముల తొండములవలె గలుగఁజేయఁ బడిన వడిగల విశాలములయిన నాలుగుచేతులు కలవారినిగాను' అని పూర్వపుటిక.] రాజీవ.....రమ్యు లంగా = తామరపూలవలెను, మత్స్యములవలెను సొగసైన చక్కని కన్నులు కలవారినిగాను; [‘తామరలపంక్తికి ఉనికిపట్టులగు కన్నులచేత అందగించువారినిగను’ అని పూర్వపుటిక.] పిరణ్ణయవశీ సక్తోరులంగా = బంగారు(పచ్చని)వస్త్రమును తొడలపై దాల్చినవారినిగను; అనంగా - విష్ణుస్వరూపు లనుగా నని అర్థము. మహి = భూమియందు (ఉన్నవారిని); వీక్షించున్.

ఉ. పంచన యంత్ర లేక బహువారము లెంతయుఁ గ్రూరచిత్తుడై
పంచజనుండు పంచవిధపాతకముల్ మును చేసెనేనియున్
బంచత శ్రీనృసింహకుడిభాగమునం గను పుణ్య మొక్కడున్
గాంచినఁ జాలు విష్ణుదపగామి యగున్ గులకోటితోడుతన్. 235

టీక. పంచన = అరమర; ఇంత = కొంచెమైనను; బహువారములు = పెక్కుసార్లు; పంచ జనుండు = మనుష్యుడు; పంచవిధపాతకముల్ = బ్రహ్మహత్య, సురాపానము, స్వర్గస్తేయము, గురు తల్పగమనము, మీఁదివానిని చేసినవారితోడి సహవాసము అను వైదు ఘోరపాపములను; పంచతక్ = మరణమును; కను=పొందు; ఒక్కడున్ = ఒక్కటియును; విష్ణుదపగామి = వైకుంఠమును పొందినవాడు.

ఉ. దేవునివామభాగమున దేహము నూడ్చిన సార్వభౌముడౌ
దేవునివెన్క¹ మేల్కొనని త్రేనుపు కైకొన నాకవాసియా
దేవుని మ్రోల దక్షిణపుదిక్కున నీల్గియేని ముక్తుడౌ
గావున మానవుం డెపుడుఁ గాపుర మాయెడఁ జేయఁగాఁదగున్. 236

టీక. వామభాగమున = ఎడమవైపు; ఉడ్చినన్ = విడువఁగా; సార్వభౌముడు = చక్రవర్తి; మేల్కొననిత్రేనుపు = తిరిగి తెలివిరానిత్రేపు - మరణము; కైకొనన్ = గ్రహించఁగా - పొందఁగా; నాకవాసియాన్ = స్వర్గనివాసి యగును; నీల్గియేనిన్ = మరణించినయెడల; ముక్తుడు = మోక్షమును పొందినవాడు.

క. యతిపతి! యేతత్క్షేత్రోర్జితచరితం బ్రకటనంబు నేయఁగఁదగు న
య్యతిహాస మొకటిగల దది, శ్రుతి²పేయంబు విను మనుచు రుద్రుండు పల్కున్.

టీక. యతిపతి! = గొప్పమునీ! ఏతత్.....చరితన్ = ఈ నృసింహక్షేత్రముయొక్క గొప్పచరితము - మాహాత్మ్యమును; ప్రకటనంబు = వెల్లడి; ఇతిహాసము = ఉదంతము - కథ; శ్రుతి పేయము = కర్ణావృతము.

శా. అంభోరాశిగభీర! భీరహితచిత్తాఽఽభోగ! భోగావధీ
సంభారామరరాజ! రాజకృతపూజాయోగ్య! యోగ్యర్థిమి
త్రాంభోజాపిమథామ! థామహితనిత్యావాసలక్ష్మీసము
జ్జలంభాలంకృతవక్త్ర! వక్త్రభిముఖశ్రీమద్దక్షిణప్రాభవా! 238

1. క. మేల్కొనిన. చే. మేల్కొనని. త్రేనుట. ట. మేల్కొనన. త్రే. 2. క. పేయముచేయు. న. పేయంబువిను. ట. ప్రియముచేయు.

టీక. ఇదిము క్షపదగ్రస్తము. అంభోరాశిగభీర! = సముద్రవరే లోతైన(మనసు)వాడా! భీరహితచిత్తాఽఽభోగ! = భయములేని పరిపూర్ణమైన మనస్సుకలవాడా! భోగావశీనంభారామరరాజ! = భోగముల ననుభవించుటలో నింద్రుడైనవాడా; ఈ పద్యము ముక్షపదగ్రస్తమని గమనింపకయో, యేమో టీకాకారులు 'భీరహితచిత్తా!' అనియు 'అంభోగభోగావశీనంభారామరరాజ' అనియు పదచ్ఛేదముచేసి 'భీరహితచిత్తా! = భయములేని మనసుకలవాడా! అంభోగ.....రాజ=విశేషములయిన భోగములను అనుభవించుటయందు ఇంద్రుడా!' అని యర్థమిచ్చియున్నారు.] రాజ.....యోగ్య! = రాజులు చేయుగౌరవమునకు తగినవాడా! యోగ్య...ధామ! = యోగులు, యాచకులు, మిత్రులు ననెడి తామరలకు సూర్యుడా! ధామ.....వక్త! = ఇంటికీ మేలయి యెల్లప్పుడును వసించునట్టి లక్ష్మీయొక్క విజృంభణముచే అలంకరింపబడిన ముఖము కలవాడా! వక్తభి...ప్రాభవా! = వక్తలకు అనుకూలమగు సంపదలములతోడి అధికారము కలవాడా!

క. శతమతన! వంశవర్ధన! కఠినకుతారాగ్రదళితగర్వితవిద్వి
జ్ఞతరమునితుల్య! వితరణ, పఠనకళాభ్యాసవిభవపారీణమతీ! 239

టీక. కఠిన.....వితరణ! = కఠోరమైన గండ్రగొడ్డలిమొనచేత భేదించబడిన గర్వింపిన శత్రువుల కడుపులు గల మునియైన పఠశురామునితోఁ బోల్చుదగిన వాడా! వితరణ.....మతీ = త్యాగము పఠించుటయను కళ నభ్యసించుటకగు సంపదయందు దాటి లేచిన బుద్ధికలవాడా!

మూలిన. కవిశకుసహకారా! కల్పవృక్షావతారా!

సవినయనిజమూర్తి! సర్వదిగ్గాహిణీర్తి!

భువనహితచరిత్రా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా!

నవరసికవతంసా! నవ్యసూక్తిప్రశంసా!

240

టీక. కవి.....సహకారా! కవులనెడి చిలకలకు తీయమామిడివేట్టయినవాడా! సవినయ నిజమూర్తి! = వినయముతోఁగూడినవాడా! సర్వ.....కీర్తి! = అన్నిదిక్కులందును వ్యాపించినకీర్తి కలవాడా! ['సర్వదిగ్గాహిణీర్తి! = ఎల్లదిక్కులను గ్రహించునట్టి కీర్తి కలవాడా!'] అని పూర్వటిక. భువనహితచరిత్రా! = లోకమునకు హితవైన చరిత్రముకలవాడా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా! = ['ధర్మము, మోక్షమొకటి మిత్రము కలవాడా!'] అని పూర్వటిక. న్యాయము, దయ అను మిత్రులు కలవాడా! నవ.....వతంసా! (తొమ్మిది రసములను గ్రహించు) నూతనరసములలో శ్రేష్ఠుడగు వాడా; నవ్యసూక్తిప్రశంసా! = శ్లాఘ్యమైన మంచిమాటలతోగ డ్డకలవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీపరమోపదసనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవిసాధ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే గ్రహించునది.

ఇది శ్రీగౌతమగోత్రపవిత్ర ఋతుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర నకలవిద్వజ్జనవిధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన. పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

తృతీయాశ్వాసము

రమ్యచరణతలలా
తూరసరాగాభిరమ్యశంకావహదృ
గ్ధార! సమారాధితరఘు
వీరా! రామానుజయ్యవేదాద్రీశా!

టీక. శ్రీరమ్య.....గ్ధార! = లక్ష్మీదేవియొక్క రమ్యములగు పాదములందలి లత్తుకయొక్క యెఱుఁపుయొక్క చక్కదన మను శంకను పొందు కన్నులతోని ఎఱ్ఱజీరలుకలవాడా! సమారాధితరఘు వీరా! = పూజించఁబడిన శ్రీరాముడు కలవాడా! - శ్రీరాముని పూజించువాడా!

వ. ఆకర్ణింపు మా యర్ణవతూజీరుండు వీణామునిం గనుంగొని యిట్లునియె. 2

టీక. అర్ణవతూజీరుండు = సముద్రము అమృతపాదీగాఁగల శివుఁడు; వీణామునిఁ = నారదుని.
ఉ. 1 ప్రాసుగువిత్తువంటి నెఱపాటుకొలంబునఁబుట్టి వేదముల్
వోసినగాదె శాస్త్రములు పుట్టిన యిల్లు కళాకలాపముల్
డాసిన రచ్చ యంచు 2 నఖలంబుఁ దనుం గొనియాడ నొప్పు ను
ద్భాసితభాసితద్యుతి సభాపతి నా నొకఁ డాహితాగ్నియై.

టీక. ప్రాసుగువిత్తువంటి = రాజపువరివిత్తుఁబోలిన; నెఱ, పాటుకొలంబునఁ = ఉత్తమబ్రాహ్మణ వంశమునందు; కళాకలాపముల్ = కళలనమూహములు; డాసిన = సమీపించిన - చేరిన; కచ్చ = సభ; అఖలంబుఁ = అందఱును; ఉద్భాసిత, భాసితద్యుతి = విజృంభించు (ప్రకాశించు) కాంతికి చంద్రుఁ డైనవాడు - చంద్రునికాంతివంటి కాంతికలవాడు; ఆహితాగ్నియై = ఎల్లపుడును అగ్నిహోత్ర ములఁజేయువాడై. అలం. ఉషమ, రూపకము.

వ. అతండు కలింగదేశాభరణంబగు వీణికాపుగం బధిష్ఠించి సకలమహీసుపర్వశ్రేష్ఠుండై వెలయునంత. 4

టీక. వీణికాపురంబు, అధిష్ఠించి = వీణాపురమున నివసించి; సకల.....శ్రేష్ఠుండై = బ్రహ్మణు లందరితోను ఉత్తముఁడై.

తే. ఆ మహీసురులేమకు నతులనిష్ఠ
నింగివేల్పుల నేలకు, నేలవేల్పు
కొలము నింగికిఁ దెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్తుఁ
ఊక్కఁ డుదయించె దత్కృతాభ్యుదయమహిమ.

1. చ. ప్రాసుగువిత్త. 2. ట. సకలంబు.

టీక. అతులనిష్ఠఁ = గొప్పనియమముతో; నింగివేల్పులఁ = దేవతలను; నేలకుఁ = భూమికిని; నేలవేల్పులముఁ = బ్రాహ్మణులగుంపును; నింగికిఁ = (సంతోషపెట్టి) ఆకాశమువలనను; కొలువఁ = సేవింపఁగా. [సభాపతిగారిభార్య గొప్పపూజలను చేసి, దేవతలు భూమికి వచ్చునట్లు చేయును; బ్రాహ్మణులను సంతోషపెట్టి, వారు ఆనందమున నాకాశము నందుకొనునట్లు చేయునని భావము.] ఆ మహీసురు లేమకుఁ = ఆ బ్రాహ్మణుని భార్యకు; తత్కృపాభ్యుదయచుహిమఁ = ఆ నింగి, నేలవేల్పుల గొప్ప దయవలన.

నిగమశర్తాపాఖ్యానము 3

మ. వనితామానససూనపాయకుండు జీవత్రాతపాదుండు భూ

జనసన్ధాన్యవిశుద్ధవర్తనుఁ డుదంచిత్రాగళిలుండు చం

ద్రునిపెన్నుద్ది సమగ్రకాంతిమహిమఁ నూనూగుమీసాలలే

గొనబుం బ్రాయపుదేజాకూన యతః డుతోక్తచుండు వాచాలతన్.

6

టీక. వనితా.....మఁడు = యువతుల మనస్సులకు (వాని నాకర్షించుటలో) మన్వఁధుడైన వాఁడు; జీవత్రాతపాదుండు = జీవించియున్న తండ్రికలవాడు; భూజన్.....మఁడు = ప్రజలచే గౌరవింపబడిన పరిశుద్ధస్వభావము కలవాడు; ఉదంచిత్రాగళిలుండు = గొప్ప వితరణబుద్ధికలవాడు; సమగ్రకాంతిమహిమఁ = పరిపూర్ణమైక కాంతియందు; చంద్రునిపెన్నుద్ది = చంద్రునికి సమానమైన వాడు; కొమరుంబ్రాయపుదేజాకూన = యౌవనపుత్రేజస్సుకల చిన్నవాడు; వాచాలతన్ = అధిక ప్రసంగమున; ఉతోక్తచుండు = దిట్ట; ['ఉతోక్తచుండు = అధిమఁడు' అని పూర్వటీక].

వ. అజ్జగతీసుపర్వసంభవువకుం బితృదత్తంబగు నిగమశర్తాభిధానంబు ప్రసిద్ధంబై యుండు వెండియు.

7

టీక. అజ్జ.....నకుఁ = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రునకు; పితృదత్తంబగు = తండ్రిపెట్టిన; నిగమ శర్తాభిధానంబు = నిగమశర్తయను పేరు.

తే. అతఁ డనూచానసంతతి నవతరిలియు, సగలనిగమశిఖారహస్యములు గనియు

మనసుఁ దార్త్రీయపురుషార్థము¹నకె తార్చె, దైవఘటనావశంబున ²నోవశీంద్ర !

టీక. అనూచానసంతతిఁ = వేదాధ్యయనసంపన్నుల శిష్టవంశమున; అవతరిలియుఁ = పుట్టినను; సకల.....ములు = సమస్త వేదాంతరహస్యములను; కనియుఁ = గ్రహించినను; దైవ.....నఁ = తనవిధికి లొంగియుండుటవలన; తార్త్రీయపురుషార్థమునకె = మూడవపురుషార్థమగు కామమునకే; మనసుఁ, తార్చెఁ = చేర్చెను. ఓ వశీంద్ర ! ఇంద్రియనిగ్రహము కల ఓ నారదమునీ !

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతఁటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్నభోజనము చంచనచర్చ ప్రసూనదామకం

బులు కపురంపు*వీడ్వమును భూషణపక్ష్మిలుకల్లి నిచ్చలుక

పులుగడుగంగఁబడ్డ నునుముత్యముఁబోలుచు వాలుచుం బురిన్.

9

టీక. తలగడుగు = అభ్యంగస్నానము; అంగమర్దనము = శరీరమును మర్దించుకొనుట - శరీర సంవాహనము; ధౌతఁటావరణంబు = మడుగువస్త్రముకట్టుకొనుట; సంస్కృత.....భోజనము = పక్వము చేయఁబడి మిలమిలలాడు వరియన్నము; చందనచర్చ = గంధపులఁబూజ; ప్రసూనదామకంబులు = పూల మాలలు; కపురంపువీడ్వమును = కర్పూరపుతాంబూలమును; భూషణపంక్తులు = నగలగుంపులు; పులు గడుగంగఁబడ్డ = (ముత్యములపైఁబడు) ముఱికి కడుగఁబడిన; నునుముత్యముఁబోలుచుఁ = నవ్వుచున్న

1. చ. నక. 2. చ. తావశీంద్ర. 3. క. బును. * విడ్వములు. 4. ర. 5. చ. తెలిముత్యము. పాండురంగ-17

మత్స్యమువలెనుండి; పురిక్ = పట్టణమునందు; వాలుచుక్ = మీఱుచు - అతిశయించుచు; [మండు పద్యమున కన్యాయము.]

సీ. కలదు లేకనువాదమున కోర్చి మీనుమీ, సమునంటి యొంటిజం దెము మెఱవంగ
బహుసంకుపదపంక పాణింధమంటైన, తాళిగోణపుజుంగు నేల జీరఁ
గడలేని*వీడ్యంపుఁ గప్పఁజందురుకావి, మోవి పల్లాత్తుల ముసుగుదన్న
సానతాకులుగల్గు సూనాస్త్రుశంఖంబుగతి నఖరేఖాంకగళము దనర

తే. సఖులు పరిహాసకులు వెంటఁజనఁగ యువతి, భుక్తనిర్దుక్తపరిధానయు క్తుఁ డగుచు
నగరఘంటాపథంబున నగుచు: దిరుగు, నొఱపుగల¹తీని జాతిమాత్రో²జీవి. 10

టీక. బహు.....మంటైన = ఎక్కువైన జవాదిబురదచే దట్టమైన; తాళిగోణపుజుంగు = ప్రక్కగోచియుక్క చెంగు; నేలక్, జీరక్ = నేలమై రాయుచుండఁగా; కడలేని = హద్దుమీఱిన; వీడ్యంపు = తాంబూలమువల్లకలిగిన; కప్ప = గారగల; చందురుకావిమోవి = సిందూరపురంగుల పెదవి; పల్లాత్తుల = దంతక్షతములచేత; ముసుగుదన్నక్ = ఆవరింపబడఁగా; సూనాస్త్రుశంఖంబు గతిక్ = మన్నభునిశంఖమువలెనున్న; నఖరేఖాంకగళము = నఖక్షతములతోఁగూడిన మెడ; తనరక్ = ప్రకాశింపఁగా; యువతి.....యుక్తుడు = యువతులను అనుభవించుటచే మలినమైన కట్టుపస్త్రము కలవాడగుచు; జాతిమాత్రో³జీవి = బ్రాహ్మణుడనని చెప్పి⁴ని జీవించువాడు - నిగమశర్త్త; ఒఱపుగల తీవిక్ = చక్కదనముతోడి దర్జాతో; నగుచుక్; నగరఘంటాపథంబులక్ = అట్టణములోని రాచబాట లందు; తిరుగున్. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. భార్యపాల్గిండ్లు రిక్తకుంభములు; రోయి
వెలఁచిచనుదోయి నిండుకుండలు; కులంబు
తరుణిఫాలంబు చవిలిచందురుడు; వేశ్య
నుదురు వానికీ బ్రతిపదిందుండు నయ్యె.

11

టీక. రోయివెలఁచిచనుదోయి = బోగమువడతిచనుగవ; కులంబుతరుణిఫాలంబు = భార్యనుదురు; చవిలిచందురుడు = చూడఁదగినది; బ్రతిపదిందుండు = పరిశీలించి చూడఁదగినది. అలం. రూపకము.

సీ. ఉష్ణాని హోమాగ్ని యూడ నొల్లఁడుగాని విహజ్వరా²ర్థితో³ వెచ్చనూర్పు
సంధ్యకుఁ బ్రార్థనాంజలి ఘటింపఁడుగాని యెరఁగు నీర్వాణక⁴మాయితల కర్థి
లాగమవాదంబు లొగాదనఁడుగాని విటవాదములు తీర్పు వేగి లేచి
కంబుభృత్వాదోదకంబు గ్రోలఁడుగాని యాపతాధరశీధువాని చొక్కు
తే. బుణ్యచిహ్నంబు లపఘనంబున ఘటింప, సిగ్గుపడుఁగాని కరనఖిఖర⁵లసిత
జాతనూత్న⁶తాంకముల్ సమృత్తించు, నారజము మీరి యా దుర్విహారహారి.

టీక. విరహజ్వరా¹ర్థితో²న్ = విరహవృద్ధివలనగలిగిన జ్వరముచే; ప్రార్థనాంజలిక్ = నమస్కార మును; ఘటింపడు = కూర్చుండు; అర్థిక్ = మక్కువతో; ఈర్వాణక³మాయితలకుక్ = (ఇతరపనితా సాంగత్యమును) ఓర్వలేక కన్నులెఱ్ఱచేసిన స్త్రీలకు; ఎఱుగుక్ = నమస్కరించును; ఆగమవాదంబులు = నేదచర్చలు; వేగి, లేచి = తెల్లవాఱి, లేవఁగానే; విటవాదములు = గతరాత్రిని విటులకును, విటీ జనమునకును కలిగిన కలహములను; కంబు...కంబుక్ = శంఖమునఁ బోయఁబడిన విష్ణుపాదతీర్థమును;

* వీడ్యంబు. 1. చ. రంబున. 2. చ. దీవి. 3. ట. ర్థితో. క. దుండై. 4. ర. ర్థితో. 5. ట. యదుడు. 6. చ. లిఖన. కలిఖత. 7. ర. లసిత.

క్రొలండు = క్రాగండు; యావతాధరశీఘ్రపు = యువతీసమూహముయొక్క మోవిలేనెను; ఆని = క్రాగి; చొక్కు = పరవతుండగును; అవఘనంబున = దేహమున; పుణ్యాచిహ్నములు = తిరుమణి, తిరుచార్ణము మొదలగునవి; ఘటింబ = ధరించుట; కర.....ముల్ = (యావతుల) చేతిగోళ్ల వాడిమొనలు గ్రుచ్చుటవలనఁగలిగిన శ్రోత్రగాయముల గుఱుతులను; అరజముమీఱ = ఎక్కువ దుర్విలాసమున; ఆ దుర్విహారహరి = చెడ్డనడతకల ఆ పోరికి; సప్తలించు = అంగీకరించును.

తే. నిగమశర్తాభిధానంబు నేతిబీర, కాయమునుబోలె నయథార్థగాఢంబు దాల్చు
వైదికాచారదూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు నవ్వీటిప్రోగు. 13

టీక. నిగమశర్తాభిధానంబు = నిగమశర్త [వేదవేత్త] యను పేరు; అయథార్థగాఢం, తాల్చు = అబద్ధపుకఠకాఢం; వీటిప్రోగు = కొల్లలరాశి - మిక్కిలి దుర్వ్యవసము కలవాడు; వైదికా.....నముల = వేదవిరుద్ధములగు నడతలతో; వీట = నగరమున; విహరించు = తిరుగుచుండును. అలం. ఉపమ.

క. వెడవెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి గడిదేటి గురుజనము శిక్షింపఁ
గడుసువడి విప్రతనయుండు, సడి కోరిచి¹ వంకపొరక చాటు మానెన్. 14

టీక. వెడవెడ = మందముగా - కొంచెము కొంచెముగా; దుర్వ్యవహారపునడవడి = చెడ్డ నడతయందు; గడిదేటి = అతితేటి; గురుజనము = పెద్దలు; గడుసువడి = అసాధ్యుడయి - ధీరుడై - గడుసుమీఱి; విప్రతనయుండు = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రుడు - నిగమశర్త; వంకపొరకచాటు = వంకర గడ్డిపోచచాటునుకూడ.

తే. తాతముత్తాతతండ్రులతరతరంబు, చీమవలె: గూడఁబెట్టి యూర్జితముసేయు
విత్తముడివోయి దత్తరామత్త మగుచు, నురగదప్పునిమేని నెత్తురునుబోలె.

టీక. తరతరంబు = క్రమక్రమముగా; ఊర్జితముసేయు = భద్రపఱచఁబడినట్టి; విత్తము = ధనము; తత్తరామత్తమగుచు = ఆతనిచేతికి చిక్కినదయి; ఊడిపోయె = నశించెను. అలం. ఉపమ.

సీ. దినవెచ్చమునకునై తనమేనఁగలసొమ్ము కొదుకక బచ్చింటఁ గుదువ వైచు
నీదు గీచినరీతి నించుకించుక చేరిగిలుబాడుఁ దల్లిపైఁగల పసిండి

తండ్రికి నిడ్డ పత్రములు దొంగిలిపోయి పోయినంతకు నిచ్చి పొరయుఁ గొంత²
మిండవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపములైన సాహసాలచే ఋణగ్రాహి యగుచు

తే. గుడ్డనృత్తులు, వృత్తులు గొలుచు గుత్తచేలు గ్రామాంశములు³ గాది నేలలెల్ల
జనవరుల కప్పుఁజూపు నిచ్చావిహార, వర్తి వాడేమి కానున్న వాడో మీఁద. 16

టీక. దినవెచ్చమునకునై = ప్రతిదినమున చేయు చిల్లరకర్పనకుగాను; ('దినవెచ్చము' అనునది అనింద్యగ్రాహ్యము) సొమ్ము = నగను; కొదుకక = సంకోచింపక; బచ్చింట = కోమటింట; ['బచ్చునింట' అనుదానికి బదులు స్వతంత్రప్రయోగము.] కుదువవైచు = తాకట్టుపెట్టును; ఇంచుకించుకచేరి = మెల్లమెల్లగా (తల్లిని) నమింపించి; పసిండి = (నగలరూపముననున్న) బంగారమును; ఈదుగీచినరీతి = ఈతచెట్టును (మధ్యమునకై) గీచినట్లు - [ఈతచెట్టును కట్టుకయి గీచినయెడల పెక్కురోజులపఱకును కొంచెము కొంచెముగా నది పచ్చుననిభావము.] గిలుబాడు = అపహరించును; [ఇచట 'ఇందుగీసిన రీతి' అను ముద్రితప్రతిపాతమును, 'చిల్లరింజరాచినవిధమున' అను దానినీటియను అనుగతములు.] పోయి

1. క. వంకపరక. చ. వంగపొరక. వంగ. శ. ర. 2. ట. విత్తముద్రితప్రతి అభిన్నాచిక. కొంత. 3. క. మిడ్డ. చ. ట. మిండ. 4. చ. గుడ్డనృత్తులుపుత్తులు. 5. క. నాధి. చ. ట. గాది.

నంతకు = చెలామణి అగునంతసొమ్మునకు; పొరయన్ = పొందును; మిండవడ్డికి = ఎక్కువవడ్డికి - చక్ర వృద్ధికి; ఓర్పి = సహించి - అంగీకరించి; సాహులచేత్ = సాహుకారులవలన; ఋణగ్రాహి యగుచున్ = ఆవృత్తినొసినవాడయి; గుడ్డవృత్తులు = వృత్తినంజులుగల పంటచేలు; వృత్తులు = వృత్తినంజులుగల పొలములు; కొలుచు = ధాన్యము; గుత్తచేలు = గుత్తను తీసికొనిన పంటచేలు; గ్రామాంశములు = గ్రామము మొత్తముగా నిచ్చిన మాన్యములు; గాదినేలలు = పాతఱులు, ఎల్లన్ = అన్నియును; ఇచ్చావిహార వర్తి = స్వేచ్ఛగా విహరించువాడు - నిగమశర్త; చనవరులకున్ = పరిచితులకు - మిత్రులకు; [ఈ పద్యమున 'గుడ్డవృత్తులు = చేనిసేద్యపుఁబనులు' అనియు, 'చనవరులకున్ = అధికారులకు' అనియు ప్రాచీనీకయందు అర్థము లీయఁబడియున్నవి; అవి సరికావు.]

క. అతఁడు కలింగోద్భవుఁడగు, కతముననో వ్రేలుజూపఁ గనుగందక యో గ్యతమస్వీకారమునకు, నితరుండై యుండె ముచికులేశ్వర! వింటే.

17

టీక. అతఁడు = నిగమశర్త; కలింగోద్భవుఁడు = కలింగదేశమున పుట్టినవాఁడు; వ్రేల్, చూపన్ = తప్పందమున వ్రేలుపెట్టి చూపుచుండఁగా; కనుగందక = కొంచెమైనను జంకక; యోగ్య తమస్వీకారమునకున్ = గొప్పయోగ్యుల అంగీకారమునకు - యోగ్యులచుర్రాసినను; ఇతరుండై = అన్యుండై - తగనివాడై. కలింగదేశస్థుల సాచారపరులని ప్రాచీనులయోశయము.

ఇచట అర్థాంతరమును గ్రహింపవలసినది. కలింగము (పుచ్చతీగ) యొక్క బుట్టినకాయ - పుచ్చ కాయ - వ్రేలితోఁజూపిన ముఱిసిపోదు; [తక్కినకాయలు తీగను వ్రేలాడుచుండఁగా; దానిని చూసిన యెడల ముఱిసిపోవును.] మఱియు పుచ్చకాయ నిషిద్ధపస్తువుకాన శిష్టులేవ్వరును దానిని ఆహారముగా గ్రహించరు. ఈపద్యమున నీ యర్థము ధృవీకరము.

తే. పొందుబట్టుల నప్పలు పొడిచి పొడిచి, దొరతనంబున్ జాట్టాలఁ దిరిసి తిరిసి

నలగి శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకు; * బార మెఱుంగక తిరుగు నాబ్రాహ్మణుండు.

టీక. పొందుబట్టులన్ = దొరకనచోట్లా; పొడిచి పొడిచి = తీసితిరిసి; దొరతనంబునన్ = దివాణమునందును; చుట్టాలన్ = బంధువులదగ్గఱను; తిరిసి తిరిసి = చిచ్చుమెత్తియెత్తి - యూచించి; నలగి = బాధపడి; శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకున్ = కూడు, హుళుములయెడఁగల అసక్తికి; పారము = హద్దును.

చ. తనచెలులిండ్లయం దదవద్రావుడు త్రావుచు నింటి కెన్నఁడున్

జనక దురోదరాజితముఁ జౌర్యహృతం బనృతోపపన్నమున్

జెనఁటి పిసాలి వెచ్చములఁ జేర్చుచు దొల్లిటివైభవంబు లె

ల్ల నడఁగ నవ్వెడంగు కడు లాఘవవృత్తికిఁ జొచ్చి నిచ్చులున్.

19

టీక. తనచెలులిండ్లయందున్ = తనమిత్రులయిండ్లలో ['చెలుయిండ్లయందున్' అని యుండ వలెను; ఇది న్యతంత్రప్రయోగము.] అదవత్రావుడు = చెడ్డత్రాగుడు - సురాదీకము; త్రావుచున్; చనక = వెళ్లక; దురోదరాజితమున్ = జూదమున నార్జింపఁబడినదియు; చౌర్యహృతంబు = దొంగతనమువలన సంపాదించఁబడినదియు; అనృతోపపన్నమున్ = అబద్ధములాడి సంపాదించినదియు నగు ధనమును; జెనఁటి పిసాలి వెచ్చములన్, చేర్చుచున్ = అబద్ధములాడి సంపాదించినదియు చేయు కర్వుల కుపయోగించుచు; అడఁగన్ = నశింపఁగా; అవ్వెడంగు = వివేకములేని యా నిగమ శర్త; నిచ్చులున్ = ఎల్లపుడును; లాఘవవృత్తికిఁ; చొచ్చెన్ = చులకదనమును (అవమానమును) పొందెను. ఇందు 'అదవత్రావుడు = స్థిరములేనిత్రాగుట' అనియు, 'లాఘవవృత్తికి = తక్కువవ్యాపారమునకు' అనియు పూర్వజీకయం దర్థములు ఈయఁబడినవి.

* భార. సూర్య. 4. చ. ట. చెలికారునిండ్లనవ.

క. మితి † గడచిన ఋణదాతలు, వెతవెట్టంగ నూరుచొరక వెలివెలి దిరుగున్
దతిఁ గూడులేక యాఁకటఁ, గుతిలపడు నతండు ¹గువ్వకుత్తుకతోడన్. 20

టీక. మితిగడచినన్ = వెట్టినగడువు తప్పిపోగా; వెతవెట్టంగన్ = బాధింపగా; చొరక = ప్రవేశింపక; వెలివెలిదిరుగున్ = మైపెచోట్టనే తిరుగును; తతిఁ = సమయమునందు; అతండు; గువ్వకుత్తుకతోడకతోడన్ = గువ్వగొంతువంటిపీనస్వరముతో; కుతిలపడున్ = బాధపడును. అలం. ఉపమ.

క. వలువకు: గూటికినై నీ, చుల వేడం బోడచొరవజొచ్చు నతండు పూ
వులు ముడిచిన యంగళ్ల నె, కలకల వీడెల్ల నవ్వఁ గల్పెలు మోసెన్. 21

టీక. వలువకున్ = వస్త్రమునకు; బోడచొరవన్ = ముండిచొరవను; వీడెల్లన్ = పట్టణ మంతయు; కలకల, నవ్వన్. అలం. లలితము.

తే. పదను ²దివిసిన కస్తూరి పూచి యలరు, పాయఁబాటినకూడు నీర్వట్టు మడుగు
గళితమణి యగు సొమ్మునై కానఁబడియె, దుర్విదగ్ధండు గౌరవదూరుఁ డగుచు.

టీక. పదనుదివిసిన = తడి యారిపోయిన - వాసనపోయిన; పూచియలరు = వాడిపోయిన పూవు; పాయఁబాటిన = పాసిపోయినట్టి; కూడు=ఆన్నము; నీర్వట్టు = నీరువట్టిపోయిన - నీరులేని; మడుగు = చెఱువు; గళితమణి = రవలుజాటిపోయిన; సొమ్ము = నగ; దుర్విదగ్ధండు = పోకిరి; గౌరవదూరుఁడగుచున్ = మర్యాదకు దూరమై - మర్యాద లేనివాడై; కానఁబడియె. అలం. రూపకము.

క. ఆలో నొకనాఁ డాదు, శీలరతునియక్క యోర్పు శిక్షించెద నీ
బాలిశు నని తనమగనిక, బాలురఁ గొనివచ్చె మాతృభవనంబునకున్. 22

టీక. దుశీలరతుని = చెడ్డనడకయం దిష్టముకల నిగమశర్మయొక్క; బాలిశున్ = మూర్ఖుని; మాతృభవనంబునకున్ = పుట్టినింటికి;

వ. ఇట్లు ⁴పంచమ యోజనమాత్ర దూరంబగు తనయూరినుండి వచ్చి పితృభవనంబు
చొచ్చి యచ్చటం గొన్ని ప్రాధులు గడపి, కొడుకుచెడునడవడికి నడలుకడలిం
బడి నుడివడియెడు తల్లిదండ్రులఁ దీండ్రగల వచనరచనావమత్కారంబుల
నుదారముదారోపణకరణోపచారంబులఁ గొంతకొంత వంతకుం దొలంగించుచు,
మందిరముకుందారాధనాతిథిసంతర్పణంబులు నేర్పునం బచరింపించుచు జన
యిత్రీదర్శితంబగు మూలవిత్తంబు నష్టావశిష్టం బగునది గుప్తంబునేయుచు
బళుశిశుదాసదాసీజనంబులఁ దనవారింగా మెలఁగించి నలంకువలకుం దొలం
గించుచు: బుద్ధకభాండాగారంబు నిజభర్తృహస్తాంతరంబున నాశుశుక్షణి
శిథిలబంధనయాచక ప్రముఖోపద్రవంబులవలనం బాచి ప్రోచుచు, విగళిత
సన్నాహం బగు గేహంబు యథాపూర్వనిర్వహణమనోహరంబుగా నను
⁵సంధించి చదువు, ⁶సంధ్య సాగించి నడపించుచు నిజానుజా దుర్వ్యవసంబువలన
గాసిబొందని రాజానుగ్రహలబ్ధంబులగు ⁷నేకభోగ గ్రామంబు లొత్తాధీనంబు

† కడచిన. క. ర. 1. క. గు. 2. ట. దివిచిన. 3. చ. వాటిన. 4. క. పంచయో. చ. పంచ
షయో. 5. చ. (ంచి. లేదు.) 6. క. సంధించి. చ. సంధించి. 7. క. సంత. చ. సంధ్య. 8. ట.
ననేక. 9. చ. లనాత్తా.

లుగా నొనరించుచు *దప్పిదారి మడిమట్ర చేమచెట్లున్న పట్టరసి తనపట్టులం గాఢువెట్టుచు, గుట్టిక నలంగియు నత్తమామలచి త్తంబువచ్చునట్లు భక్తిశక్తులు మెఱసి పాటులంబడు మఱందలి సౌందర్యంబు ననివార్యజ్వరభణంబగు యావ నారంభంబును, నవచంద్రికావైభవంబును, ¹వనకేళీపలాశదోహదంబు నగుటకు వగచి వగచి, తెగచి కడుపు చుమ్ములు²చుట్టఁ గన్నీరుట్టిపడం బొట్టుపొర లగు చుండునంతం జొక్క తెగిపడినఁడుపున నెక్కడనుండియో యాకస్మికంబుగ నింటికీ జలిదివంటకంబుఁ గుడువం జనుదెంచి తన్నుఁ గాంచి డెందంబునం గొంచి యుం బోరాక చేరి నమస్కరించి తలవంచికొనియున్న తమ్మునిం గని కిడిసి కొదమనెలవంకల వంకలొత్తుచు నెత్తురులు చిలుకుచుం గుకవిపదఁబంధంబునుం బోలెనసకలప్రవృత్తంబులయి మదోన్నతమత్తకాశీద త్తంబులగు ³సఖాంకంబుల కతనఁ గర్కశంబగు నతనిశరీరంబుఁ గౌగిలించు నగ్గలించి శంకించి యాసీమంటిని యొక్కింత ⁴బుజుస్వాంతయై యాదుర్విదగ్ధవిదగ్ధాలాపంబు లొలయ సీమంతపుం బెండ్లికొడుకవు గమ్మని పాతుగర్భితంబుగా నాశీర్వాదించి యతండు తనుకంబు గమకంబునం బోవ ⁵నుంకించిన వానిసోకోర్వమి యెఱింగి తరంగితవివయసౌహార్ద మార్ద్రవమధురంబులగు మాటలతేటలం బందిరివెట్టి యిండు బింబుబునుంబోని నిజనందనుం జిలుతవాని మేనల్లుని నిందమని చంక కిచ్చి యెచ్చుటి కేఁగెదవు మీ బావబంతి నారగింతువు⁶గాక శాకపాకంబులు నిమిషంబులోనం గావింతు నని నిలిపి వెనుకదెస నెడగలసియున్న తత్కళత్రంబునకు నేత్రసౌజ్ఞ యొసంగుట యును.

24

టీక. వంచ.....దూరంబు = విదారు యోజనములు మాత్రము దూరము కలది; (యోజన మనఁగా ఎనిమిదిమైళ్లు - ఆమడ.) ప్రొద్దులు = రోజులు; అడలుకడలికొ = విచారముద్రమునందు; నుడివడియెడు = తిరుగుడుపడుచున్న - కలఁజవడు; తీంద్ర = చూరవ - ధైర్యము; ఉదార..... చారంబులకొ = మిక్కిలి సంతోషమును కలిగించు నుపచారములచేత; వంతకొక = విచారమునుండి; తొలగించుచుకొ = తప్పించుచు; మందిర.....ణంబులు = ఇలవేల్పుగు విష్ణునిపూజనము, అతిథి పూజలు; పవరింపించుచుకొ = చేయించుచు; జనయివ్రీదర్శితంబు = తల్లిచే చూపఁబడినది; మూల విత్తము = (కర్ముచేయక) నిలువగా ఉంచినసొమ్ము; నష్టావశిష్టంబు = పోగా మిగిలినది; గుప్తంబు చేయుచుకొ = భద్రపఱచుచు; మెలగించి = సంచరించునట్లుచేసి - తనవైపు త్రిప్పుకొని; నలంకువల కుకొ = కష్టములనుండి; పుస్తకభండారంబుకొ = గ్రంథాలయమును; ['భండారంబు = బొక్క సముంబని పూర్వటిక.] నిజ.....రంబునకొ = తనభర్తస్వాధీనమున; ఆకు.....వలనకొ = అగ్ని, చినికిపోవుట, యాచకులు మొదలగు నుపద్రవములనుండి; పాచి = తప్పించి; పోచుచుకొ = కాపాడుచు. ['వొ. అగ్ని రక్ష, జలాద్రక్ష, రక్ష మాం శ్లఘంభనాత్; పునశ్చయాచకాద్రక్ష యాచ నాంతం హి పుస్తకప్రసి పుస్తకప్రార్థన.]

*క. తప్పిదారి. తప్పిదారి శ. ర. 1. చ. నవకేసికలాశి. 2. క. చుట్టి. చ. చుట్ట. 3. చ. లొలెడు. 4. చ. సఖాంకురంబు. 5. చ. గౌగిలించుచు. 6. చ. భుజస్వాంత. 7. చ. నుంకించిన. 8. చ. గాని.

విగళితనన్నాహంబగు = జాతీపోయిన - పోయినవస్తువులు కలిగిన; [విగళితనన్నాహంబు=తోల-
గిన ప్రయత్నముకలది - చక్కబఱువఁబడినది] అని పూర్వటీక; ఇది పొసగదు. గేహంబుకొ=ఇంటిని;
యథాపూర్వ.....రంబుగాకొ = పూర్వపురీతిని శోభావంతమైనట్లు; అనుసంధించి = కూర్చి-చక్క-
బఱచి; గాసింబొందని = పాడుకాని; ఏకభోగగ్రామంబులకొ=వేలు వంతుదారులులేక పూర్తిహక్కు
గల గ్రామములను; తప్పి, దారి = పొరపాటున (తమస్థలములనుండి) తప్పిపోయి; ఉన్నపట్టు = ఉన్న
చోట్లను; అరసి = తెలిసికొని - అవి యితరులకు చెందకుండునట్లుచేసి; తనపట్టులకొ = తనబిడ్డలను;
కాపువెట్టుచుకొ = కావలియుంచుచు; గుట్టు+ఈక = రహస్యమును బయటపెట్టక; నలగియుకొ =
శ్రమపొందియును; మెఱసి = ప్రకాశించుకొని; పాటులంబడు = కష్టములుపడుచున్న; అనివార్య
బృంభణంబగు = అడ్డగింపరాని పొంగుగలదైన; యావనారంభము = క్రొత్తయావనమును; వనచం-
ద్రికావైభవంబును = అడవిగాచిన వెన్నెలశోభయగుదానిని; వన.....దోహదంబును = అడవి
మొక్కలకు చేసిన దోహదక్రియయు; [కాలముకానికాలమున చెట్లు చిగిరి, పుష్పించి, ఫలించుటకు
జేయు చికిత్సలకు దోహదములని పేరు.] వగచివగచి = మిక్కిలి విచారించి; తెగచి = కలతపడి;
[తెగించి] అని పూర్వటీక. కడుపు చువ్వులుచుట్టకొ = కడుపు, కలియపెట్టగా; ఉట్టివడకొ=కాఱగా;
పొట్టిపారలు, ఆగుచుండునంతకొ = సుగటపడుచుండగా; పడివడుపునకొ = పడినరీతిగా; ఆకస్మికం-
బుగకొ = తటాలున; కొంచెయింకొ = సందేహించినను - జంకియు; పోరాక = పోవుటకు సాధ్యపడక;
కొదమ.....లాత్తుచుకొ = లేతచంద్రవంకలకు తప్పులుద్దిడుచు - లేతచంద్రవంకలతో సమానము
లయి; కుకవిపదబంధంబునుంబోలెకొ = చెడ్డ కవుల పదములకూర్పులరీతి; అనకలప్రవృత్తంబులయి =
అంతటను ప్రచారము పొందనివై - ఆదరమును పొందనివయి; (నఖక్షతములపక్షమున - పూర్తిగా
గుండ్రదనమును పొందనివి - అనగా వంకరైనవి) మదోన్నత.....ధత్తంబులు = క్రొవ్విన్ స్త్రీలచే
కూర్ప(కలిగింప)బడినవి; నఖాంకంబులకతనకొ = నఖక్షతములమూలమున; కర్కశంబగు = కఠినమైన;
ఆగ్గలించి = ప్రయత్నించి; సీమంఠిని = ముత్తయుచు; ఋజుస్వాంతయై = సరిచేసికొన్న మనస్సు
కలదై; దుర్విదగ్ధకొ = పోకిరిని; విదగ్ధాలాపంబులు = నేర్పుమాటలు; ఒలయకొ = ప్రకాశింపగా;
హేతుగర్భితంబుగాకొ = అభిప్రాయముతోఁ గూడియుండునట్లు; తమకంబుగమకంబునకొ = మోహము
యొక్క తొందరపాటువలన; ఉంకించినకొ = ప్రయత్నింపగా; వానిసోఁగోర్వమి = వాని అనిష్ట
తను; తరంగిత.....చుధరంబులు = పొంగుచున్న వినయ, స్నేహములతో; మృదుమధురములు;
వందిరిపెట్టి = అల్లి; ఇందుబింబంబునుంబోలి = చంద్రునివలె చక్కగా నున్న; నిజనందనకొ = తన
పుత్రుని; ఎడ, గలసియున్న = దూరముగ నున్న; తత్కళత్రంబునకుకొ = అతనిభార్యకు; సేత్రనంజు =
కనునైఁగ; ఒసంగుటయొకొ = చేయగా.

క. ఆవైదలి ప్రాణేశ్వరు, శ్రీపాదద్వయముఁ గడిగె శీతలవారిక

వ్యాపృత నిజనిశ్వాసజ, తాపంబునఁ గొంతకొంత తప్తముగాఁగన్. 25

టీక. ఆవైదలి = ఆ యిల్లాలు; శీతలవారికొ = చల్లనీటితో; ప్రాణేశ్వరు శ్రీపాదద్వయ-
ముకొ = భర్తయొక్క రెండుపాదములను; వ్యాపృత.....తాపంబునకొ = వ్యాపింపఁజేయఁబడిన
తన నిట్టూర్పుగాలులవలని వేడిమిచేత; తప్తముగాఁగకొ = వేడియైనది కాగా.

క. విను వేల్పునకును మెచ్చొల, యని బలువిందునకుఁజోలె నఖలాన్నంబులొ

కనుగీటినంతలోననె, యనుజునకుఁ దదగ్రజాత యమరించి తగన్. 26

టీక. విను=వినుము; వేల్పునకును = దేవునకును; మెచ్చొలయని = మెప్పులేని - దేవునికంటెను
గౌరవింపఁదగిన; బలువిందునకుకొ, పోలెకొ = గొప్పచుట్టమునకువలె; అనుజునకుకొ = తమ్మునికి; తదగ్ర-
జాత = అతనియక్క.

చ. తల గడిగించి ధౌతపరిధానము గట్టంగ నిచ్చి లెస్సంగా
నలకలయందుఁ గల్లు తడి యాటిచి క్రొవ్విరులానటించి మై
మలయజచర్పచేసి గృహమాధవద త్తమనోజ్ఞభోజనం
బు లొసఁగెఁ దల్లి తండ్రి నిజపుత్రులు భర్తయుఁ దో భుజింపఁగన్. 27

టీక. తల గడిగించి = అభ్యంజనముచేయించి; ధౌతపరిధానము = మడుగుకోవరిని; అలకల
యందు = తలవెండ్రుకలయందు; క్రొవ్విరులు = అప్పుడు పూచినపూలు; ఆనటించి = ధరింపఁ
జేసి; మలయజచర్పచేసి = చందనపుఁబూత పూసి; గృహ.....భోజనంబులు = ఇలవేల్పుగు విష్ణువు
నకు నిశేదించిన మృష్టాన్నములను; తో = నిగమకర్తతోఁగూడ;

ఉ. ఇష్టములైన వంటకము లిట్లు భుజించి యతండు వార్చి సుం
తుప్తమనస్కుడై తనదు తొయ్యలి వీడ్డముచుట్టి యీ మహా
శిష్టుఁడుఁబోలెఁ దిన్నెపయి చిర్నగ వొప్పఁగఁ గూరుచున్నచోఁ
బుష్టి సమస్తముం గదపిపుచ్చి తదగ్రజ పూర్ణచిత్తయై. 28

టీక. వార్చి = (భోజనానంతరము చేయు) నాచమనము చేసి; తనదుతొయ్యలి = తనభార్య;
పుష్టి = ఉత్సాహముతో; ['నిండుకొన్నతనముచేత' అని పూర్వటీక.] పూర్ణచిత్తయై = నిండు
మనస్సుకలదయి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. ఇంతలు నంతలు నగు తనసంతానము చంట వెంట సందడిసేయక
బ్రాంతమున నిలిచి తమ్ముని, కుంతలబంధంబు విడిచి కుశలాశయయై. 29

టీక. బ్రాంతమున = సమీపమున - చేరువఁగా; కుంతలబంధంబు = జాట్టుముడిసి; విడిచి =
విప్పి; కుశలాశయయై = సదభిప్రాయము - మంచిమనస్సు కలదయి. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. ఎలయు సీతార్ములతోడ నీళ్లు గ్రుక్కి
* యంటునంటులు పరికించి యంటుఁ బోడిచి
గోరుముక్కల † దిగదువ్వి తూరు పెత్తి
నెలులఁ గలగిన పేల నన్నింటి ‡ దిగిచి. 30

టీక. ఎలయు = కలుగుచున్న; సీతార్ములతోడ = 'ఇన్' అను అనుకరణధ్వనులతో;
ఈళ్లు = ఈళ్లును, - పేలికెల్లు; గ్రుక్కి = నొక్కి; అంటునంటులు = అంటుకొనిపోయిన జాట్టుపాయ
లను; పరికించి = శోధించి; అంటు = అంటుపేలను; గోరుముక్కల = కొనగోళ్లతో; దిగదువ్వి =
క్రిందికి దువ్వి; తూరు పెత్తి = మీఁదికి ఎత్తిపట్టిదులిసి; నెలుల = తలవెండ్రుకలయందు; తిగిచె =
తీసివేసెను. అలం. స్వభావోక్తి.

క. మెడమన్ను నలచి యలకలు, ముడిగొని నిజపాణిపద్మములు గరగరగాఁ
గడిగొని తనకు మరదలు, విడె మొసఁగుచుఁ బసిమి పసిడివీవన వీవన్. 31

టీక. అలకలు = జాట్లు; ముడిగొని = ముడివేసి; నిజపాణిపద్మములు = పద్మములనుబోలిన తన
చేతులను; గరగరగా = పరిశుభ్రముగా; పసిమిపసిడివీవన = పచ్చని బంగారువినకణ్ణితో; అలం.
స్వభావోక్తి.

1. చ. కుష్టి. ట. దృష్టి. 2. చ. వచ్చి. * క. ర. అంటునంటును. సూర్య. అంటుసొంటులు
3. క. బొడిచె. క. ర. చి. † దిగ. క. ర. ‡ దిగిచి. క. ర. క. దిగిచె.

తే. చేటికానీత పీఠికానీన యగుచు, బద్ధకర్ణిక గొలుపున్న పద్మవోలె
గుడివలన నింత ¹యోరంగా గొమరు మెఱసి, బిడ్డ చను ద్రావ నిట్లను బిసరుహాక్షి.

టీక. చేటికా.....నీన = దాని తెచ్చిన పీటవయి కూర్చున్నది; పద్మకర్ణిక = తామరపూ
దుద్దువయి; పద్మవోలె = లక్ష్మీదేవివలె; గుడివలన = కుడివైపు; బిసరుహాక్షి = తామరలపంటి
కన్నులుకల ఆమె; గొమరుమెఱసి = ఇంపుగులుకుడు; అలం. స్వభావోక్తి. ఉపమ.

శా. ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకు బ్రత్యూహ మానంచునో
యేరా తమ్ముడ! నన్నుజూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయుండి చ
తూర జీవయగంబు వాచె నినుఁ గన్తోకున్ని మీ బావయు
నీరాకల్ మదిఁ గోరుఁ జంద్రుపొడుపున్ నీరాకరంబుంబలెన్. 33

టీక. ప్రత్యూహము = విఘ్నము - ఆటంకము; చక్షూరాజీవయగంబు = పద్మములబోలు
కనుగవ; నీరాకల్ = నీవు వచ్చుటలకు; చంద్రుపొడుపున్ = చంద్రోదయమును; నీరాకరంబుంబలెన్ =
నముద్రమువలె. (వీరాతమ్ముడ! ఎన్నాళ్లనోయుండి'అనున విచట జాతీయములు.) అలం. ఉపమ.

శా. శ్రీలాలిత్యము నిత్యశుద్ధియు గుణోత్సేకంబునం గల్గి య
ద్వేలస్ఫూర్తిఁ దలిర్పు తండ్రి యను నభిం జంద్రుడై తోచినన్
బోలుంగాక; భవాదృశుం డితరుడై పుణ్యంబులం బాసినన్
సాలగ్రామఖనిం జనించునెకదా జాత్యల్పపాపాణముల్. 34

టీక. శ్రీలాలిత్యము = చక్కని సౌభాగ్యము; గుణోత్సేకంబు = గుణములసమృద్ధి; ఉద్వేల
స్ఫూర్తి = ఎక్కువప్రకాశముతో - ఒడ్డులను అతిక్రమించునో యనునట్లుగా; తలిర్పు = అతిశ
యంచునట్టి; భవాదృశుండు = సీవంటివాడు; ఇతరుడై = మీదివానికంటె విభిన్నపద్ధతులు కలవాడై -
అక్రమప్రవృత్తి కలవాడై; సాలగ్రామఖనిన్ = సాలగ్రామములుండు గనియందు; జాత్యల్ప
పాపాణముల్ = తక్కువజాతులైన రాళ్ళు. అలం. నిదర్శన.

క. ఏ నమ్ముడు గడవఁగఁ దత్సూనులు కసుగందు లగ్రజాండవు నీ వి
తై నతటి నెంత దుఃఖమొ, యీనీప్రోపానపడెడు ⁴నీగురువులకున్. 35

టీక. అమ్ముడుగడవఁగఁ = ఇతరులసొత్తు కాఁగా; తత్సూనులు = వారిబిడ్డలు; అగ్రజాండవు =
పెద్దవాడవు; ఈ నీప్రోపు = నీ రక్షణమును; ఆనపడెడు = కోరునట్టి; ఈగురువులకున్ = ఈ నీ
గురువులయిన తల్లిదండ్రులకు; ఎంత దుఃఖమొ = ఎంత దుఃఖము కలుగునో అలాచింపుము.

నీ. పరమేష్ఠినుండి నీతరముదాక విశుద్ధతరమైన వంశంబుఁ దలఁపవై తి
తఱి ⁵దక్కియున్న యీ తల్లిదండ్రుల జాల పఱచవై సంతోషపఱచవై తి
సన్నిపాక్షిగఁ బెండ్లియాడిన యిల్లాలి నిల్లాలితాకార నొల్లవై తి
ధర్మశాస్త్రార్థ విత్తముల విత్తములచే నలరించి విభ్రాంతి నందవై తి

తే. శీల మఖలంబు నిది పిల్లశీల మనుచు, జడువు లినియెల్ల జిల్కలచదువు లనుచు
దోడివారలు నవ్వ నాతోడ! యేల, బేల వైతి? యీగుణం బేల నీకు ? 36

టీక. పరమేష్ఠినుండి = బ్రహ్మమొదలుకొని; నీతరముదాక = నీపురుషాంతరమువఱకును;
తఱి, దక్కియున్న = (మరణ)సమయమునకు వశమైయున్న; పఱచవై = అల్పుడవై - నీచుఁ

1. చ. వారగా. 2. క. చంద్రు. 3. చ. భవ. 4. క. నిరు. చ. నీ. 5. చ. ద్రొక్కి.
6. చ. పన్ని.
పాండురంగ-18

డవై; ఇల్లాలిక్ = భార్యను; ఇల్లాలితాకారక్ = మనోజ్ఞుడుగు ఆకారముగల యామెను; ఒట్టవైతి = గ్రహింపవైతివి; ధర్మ.....త్తములక్ = ధర్మశాస్త్రముల యధమును వివరించు పండితులను; విక్రములచేక్ = ధనములచే; ఆలరించి = సంతోషపెట్టి; చిల్లలచదువులు = అర్థశ్ఞానములేని చదువులు; పిల్లిశిలము = కపటమైన నడత; నాతోడ! = నాతమ్ముడా! బేలవు = మూఁడుడవు.

వ. అని తదీయదురాచరణస్తరణసంతప్తస్వాంతయై యక్కంతీరసమధ్య యమర్షోత్కంఠ కలకంఠకులకంఠపాకలీలాపహంబగు నెలుంగు చెలంగం గలంగి కుంతితప్రబోధుండగు నాశుంతుం గెరలి పలికియు నలుక మగిడించి యుదంచిత ప్రయోజనఘటనాపారవశ్యంబున సామరస్యంబు మీఱ నిట్లనియె. 37

టీక. తదీయ.....స్వాంతయై = అతని చెడ్డనడతలను తలఁచుటవలన సంతాపమును పొందిన మనస్సు కలదయి; అక్కంతీరసమధ్య = సింహమునడుమువంటి నడుము గల యామె; అమర్షో..... పహంబగు = కోపమున గట్టిగా నఱచుటచే, కోకిలకాకలీధ్వని నలెక్రమించియున్న; ఎలుంగు = కంఠ స్వరము; కలంగి = కలఁతపడి; కుంతితప్రబోధుండగు = వ్యర్థమైన యుపదేశముకల; [కుంతితప్రబోధుండు = మొక్కుపోయిన తెలివిగలవాడు అని పూర్వటీక.] శుంతునిక్ = మూఁడుని; కెరలితో కోపించి; పలికియుక్ = పలికినను; అలుక, మగిడించి = కోపమును; శాంతింపఁజేసి; ఉదంచిత..... వశ్యంబునక్ = మేలైన ప్రయోజనమును కూర్చు పరవశత్వమున; సామరస్యంబు, మీఱక్ = అనుకూల్యము ప్రకాశింపఁగా.

చ. పడఁబడఁబాటుచుక్ వడుకుపట్టిన తల్లిని దండ్రి నేలలో వెడలని తమ్ముగుఱుల నవీనకులాంగన నోరులేని యీ తొడుకుల బంటుఁడైన విడఁద్రోవక ప్రోవఁగ నెందు నీక పాల్పడినది; కర్ణు నొడలనె భారతసంహిత నిల్చు చాడునన్. 38

టీక. పడఁబడఁబాటుచుక్ = మిక్కిలి శ్రమలను పొందుచు; నేలలో, వెడలని = భూమిపై నడుగుపెట్టి తిరుగని - మిక్కిలి పసివాండ్రయిన; నవీనకులాంగనక్ = శ్రీత్రగా గాఁపురమునకు వచ్చిన భార్యను, తొడుకులక్ = అవులను; బంటుక్ = సేవకుని; వైడక్ = పనులకుఱువానిని; విడఁద్రోవక = త్రోసివేయక - విడువక; కర్ణునొడలనె = కర్ణునిశలపైకే. అలం. ఉపమ.

ఉ. నాదుసహోదరుండు సుజనస్తవనీయనయప్రసక్తి బ్రహ్మదుల మెప్పుడే నతని యజ్ఞమునం గడుఁ బూజ్యురాలనై వేది యలంకరింతు నని వేపురిముందర నాడుకొందు నీ వేదియులేక సర్వగుణహీనుడ వొంట యెలుంగఁ దమ్ముడా! 39

టీక. నాదుసహోదరుండు = నాసోదరుండు; సుజన.....ప్రసక్తిక్ = నత్తురుఘలచే గొనియాడఁబడు నీతివద్ధలియందు; వేదిక్ = యజ్ఞ వేదికను; ఆడుకొందుక్ = చెప్పకొనుచున్నాను; కా. వీరావేశము దాల్చి సర్వధనముల్ వెచ్చింతుగాకేమి ముక్కూరుం బండు నఖండనేతువృతముల్ కాశీరఖండంపుఁగే దారంబుల్ తెగనవ్వుఁగాఁజనునె నిర్దారుండవే వేన్న నెవ్వారుక్ లేరె సహోదరాదులు? కులధ్వంసంబు నీ కర్త మే? 40

1. చ. ట. సహంబగు. 2. క. శుంతుని. చ. శుంతుం. 3. చ. నేలతో. 4. క. వేపురిలోవల. చ. వేపురిముందర. 5. చ. యెన్న (దెన్న)

టీక. వీరావేశముక్ = ఎక్కువపొరువమును - [నేనే యెక్కువగా వెచ్చచేయుదునను గొప్ప తనమును, పేరునుపొందు నహంకారమును] వెచ్చింతుగాకేమి = వెచ్చముచేసినది యటుండనిమ్ము; [చరాస్త్రీని ఖర్చుచేసినక జేయుదువుగాక!] ముక్కారుక్, పండు = మూడు పంటలు పండుచున్న; అఖండసేతువుతముల్ = ఎడతెగకపాటు పంటకాలువలు కలసి; కాశ్చీరఖండంపుగేదారంబుల్ = కాశ్చీరదేశపుపాలములు-బాగుగా ఫలించు మేలిరకపుపాలములు; నిర్దారుండవే! = భార్యలేనివాడవా? - బ్రహ్మచారివా? అర్హమే! = తగునా?

ఉ. కామవికార మాత్త నవగాఢత దాల్చినయేని నిర్భర
శ్రీమెఱయంగ రూపగుణశీలకులోన్నతి గల్గు విప్రక
న్యాయములక సహస్రమయినక వరియించి రమింపరాదె యే
మీ ¹మునులే గృహస్థులు? రమించుట యెగ్గె కులాంగనాతతిన్. 41

టీక. అత్తక్ = మనస్సులో; నవగాఢతక్ = శ్రోతదగు అతిశయమును; నిర్భరశ్రీ = గొప్ప శోభ. (“నిండినంపద” అని పూర్వటీక.) రూప.....న్నతి = గొప్పచక్కదనము, గుణము కలము, శీలము; ఏమి గృహస్థులు మునులే? = సంసారులు మునులు కారసుట; కులాంగనాతతిక్ = ధర్మ పత్నులనమూహమును; రమించుట = కూడుట; ఎగ్గె = తప్పుకాదు.

కా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లంగా
నేలా? వెచ్చమునేయ నెవ్వలన మన్నీలాధ్యులుం జాలరే!
2కోలాభోఽజనియంచు కివేడ నిను వీడ్కో లాభమో తండ్రి! దు
శ్శీలాగారము వారయావతము నిస్సీ! మేటి పాటించునే! 42

టీక. లోలత్వంబునక్ = చావల్యమువలన; మత్తకాశినులకుక్ = (భోగపు) స్త్రీలకు; ఇల్లుక్ = స్థిరాస్త్రీయు; బొల్లునుక్ = చరాస్త్రీయును; చెల్లంగానేలా? = ఎందులకు నాశముకావలెను? ఎవ్వలనక్ = ఎచ్చోనయినను; మన్నీలు = రాజులు - జమిందారులు; అధ్యులుక్ = ధనవంతు లను; చాలరే! = తగరే! (వారును వెలయాండ్ర కీరితిని ఖర్చుచేయ సాధ్యముకాదే!) ‘కోలాభోఽజనియంచుక్’ = [ఇట్లు ఖర్చుపెట్టటవలన నీకేమిలాభము కల్గినది? అనివల్కుచు; వేడక్, నినుక్ = నిన్ను, ప్రార్థింపఁగా; వీడ్కో, లాభము = వారిని విడిచిపెట్టగా లాభమగును; దుశ్శీలా గారముక్ = చెడునడతకు నిలయమైనదానిని; వారయావతముక్ = వారవనితలగుంపును; మేటి = ఉత్తముడు; పాటించునే! = లెక్కింపఁడు.

[ఇందు ‘కోలంబో, జనియించు’ అను పాతము గ్రహింపఁబడి ప్రాకటికలో ‘కోలంబు = అట’ అను సర్థము వ్రాయఁబడినది; అది ఉచితము కాదు.]

సీ. నర్తగరోక్ష్మిక్తులు నక్కటక్కులు వింత నయగారములు బహునాటకములు
పిలుపిచ్చవిద్యలు పీఠ వన్నియలును బెలుచడనంబులు వ్రేలడములు
వక్రభావంబులు వలకారిబాగులు వలసి యొల్లములును వట్టివసలు
కేరడంబులు సాళిగింపులు కిల్చిపాక్రీడనంబులు నడకించువగలు

తే. బాసపోసనములు విడంబములు భ్రమలు, లేని మచ్చిక లివి యాదియైన వివిధ
దుర్గుణంబులప్రాప్తులు ద్రోహమతులు, వారకాంతలఁ దడవిన వచ్చు గీడు. 43

1. క. మునులే. చ. ట. మునులే. 2. క. కోలంబోజనియించు. చ. కోలాభోజనియంచు. 3. క. వేడినను. చ. వెండినను. 4. చ. ట. యొల్లంబులు.

టీక. నర్తగర్భోక్తులు = అర్ధాంతరములతో గూడిన చమత్కారపుమాటలు; నక్కటక్కులు = అతివినయములు; వింతనయగారములు = వింతలైన కవలపుమొత్తదనములు; బహునాటకములు = వివిధములగు నటనలు; పిలుపిచ్చవిద్యలు = సీచపువసులు; వీరకవన్నియలు = వైశేఖణియలు; పెలుచుదనంబులు = కఠినత్వములు; - మొఱుటదనములు; శ్రేలడములు = శ్రేలుటలు; వక్రభావంబులు = వంకరతలపులు; పలకారిబాగులు = పలపించునేర్పులు; పలసియొల్లములు = అంగీకారము లేని అపేక్షలు; కేరడంబులు = పరిహాసములు; సాశగింపులు = పలకలుపుదనములు; కిల్బిహక్రీడనంబులు = తప్పుడుఆటలు; అడకించు, వగలు = పంచించుటలు; బాసపోసనములు = పొందికగల (వైశేఖణి)మాటలు; కిడంబులు = మోసములు, బ్రతులు = భ్రాంతులు; లేని మచ్చికలు = కవలపు ప్రేమలు; ఇని, యాదియైన = ఈమొదలయిన; తడవిన్ = తాఁకినను; కీడు; వచ్చున్ = కలుగును.

చ. ¹విడు మింకనైన నిట్టి యవివేకము, మామకబుద్ధిపద్ధతి

నడువుము; నీకుఁ గావలసెనా హరికౌస్తుభమైనఁ బెచ్చుద

గడుసరి యచ్చకూళ పలుగాకుల నీడుము చేయి మీఁడుగా

నడచినపూర్ణకాముడవు నాయనుజన్తుడ విట్లు నేయుచే!

44

టీక. అవివేకము = తెలివిలేమి; మామకబుద్ధిపద్ధతి = నా హితముగనునరించి; హరికౌస్తుభమైన = విష్ణువు ధరించిన కౌస్తుభమణియైనను - అసాధ్యమగువస్తువునైనను; గడుసరి = అసాధ్యము; అచ్చకూళపలుగాకుల = అచ్చపుగుచ్చితమగు దుష్టులకు; చేయి మీఁడుగా = (వైచేయియందు) నట్లు గొప్పగా; పూర్ణకాముడవు = కోరికలు నెఱవేరినవాడవు; నాయనుజన్తుడవు = నాతమ్ముడవు.

తే. అక్క యారితి నయము ప్రియంబుఁ గలుగ, నానతిచ్చిన సహృద్ధి యాదరించె
జాలదినములనుండియు మైనపడిన, బడుగు గావున వాఁ డన్నపానకాంక్ష. 45

టీక. మైలపడిన = ఆకుచిగా నున్న; బడుగు = చిక్కినవాడు; అన్నపానకాంక్ష = కూడు వైని, నీటివైనిగల ఆశచే.

సీ. రాజాలయమునకు రాకపోకలు నేయు మాసినచదువులు మరలఁ జదువు
నిన్నాళ్ల నెచ్చెలు లెదురైనఁ దలవంచుఁ ²గులవధూరత్నంబుఁ గుస్తరించు
నాచార్యజనముఁ ³బ్రత్యహము సంభావించు నర్పావళికి నుపహార మిచ్చు
నర్పించుఁ ⁴కుతవవేళాగతాతిథికోటిఁ బనిసేదు దర్శించుఁ బైరుపచ్చు.

తే. దండ్రియదగ్గమనీయంబుఁ దానె యుడుకు, నత్తికాభర్తతో నవ్వు నల్పసరణి
గ్రామకార్యంబుఁ దీర్చు నంగడికివచ్చి, తేనెపూసినకత్తి ధాత్రీసురుండు. 46

టీక. రాజాలయమునకు = దివాణమునకు; మాసిన = మఱచిన; కులవధూరత్నంబు = ధర్మపత్నిని; కుస్తరించున్ = ఊఱుచును; ఆచార్యజనము = గురుజనులను; ప్రత్యహము = ప్రతిదినమును; సంభావించున్ = గౌరవించును; అర్పావళికి = దేవతావిగ్రహములకు; ఉపహారము = వైషేద్యమును; కుతవవేళాగతాతిథికోటి = అపరాష్ట్రసమయమున వచ్చిన యతిథిబృందమును; పని = పనులమందను; ఏడు = కాపాడును; దర్శించున్ = గమనించును; ఉద్గమనీయంబు = దోవలిని; అత్తికాభర్తతో = అక్కపెనిమిటితో; అల్పసరణి = మెల్లగా; అంగడికి = రచ్చపట్టునకు; గ్రామకార్యంబు = తీర్పుచెప్పబడిన మొదలగు పనిని; తేనెపూసినకత్తి = మేకవన్నెపులి - కవలనటనా నటుడు; ధాత్రీసురుండు = బ్రహ్మణుడు. అలం. స్వభావోక్తి. రూపకము.

వ; అతం డొక్కనాడు.

47

సీ. గోమేధికోపలాంకుర మానితంబులు ⁴పుష్పరాగచ్చటాపుంఖతములు
వైడూర్యసః ధానవర్ణ నీయంబులు హరిసీలకీలనాభ్యంతితములు
కురువింద సందర్భగురుతరంబులు చతుర్విధవజ్రదళసమావేల్లితములు
మహానీయతరహరిన్వణిపరీతంబులు నకలుపస్థూలమాక్తికయతములు
తే. పద్మరాగపరింభభాస్వరములు,దంతవిద్రుమకృతసముద్గకభృతములు
మాతృభూషలు నత్తికామండనములు,నిజయుతి దాల్పుసొమ్మలన్నియుహరించి.

టీక. గోమేధి.....తంబులు = గోమేధికమాణికముల పొళ్ళు కూర్పబడినవియు; పుష్ప...
...తములు = పుష్పరాగముల సమూహముచే పొదుగబడినవియు; వైడూర్య.....నంబులు =
వైడూర్యములకూర్పుచే బాగయినవి; హరి.....తములు = ఇంద్రసీలములు చెక్కబడుటచే మిక్కిలి
యొప్పిదమయినవియు; కురువింద.....బులు = కెంపులకూరుపుచే గొప్పవైనవియు; చతు.....
తములు = నాలుగు రకముల వజ్రదళములచే బాగుగా ప్రకాశించునవియు; మహా.....తంబులు =
గొప్పచచ్చలచే పొదుగబడినవియు; అకలుప.....యతములు = దోషములేని మంచిముత్యములతో
కూడినవియు; పద్మరాగ.....ములు = పద్మరాగములు పొదుగుటచే ప్రకాశించునవియు; దంత...
ములు = దంతముతోను, పగడములతోను తయారుచేయబడిన బరణాలందుంచబడినవి; అత్తికామండన
ములు = అక్కనగలు; (ఈపద్యమున నవ రత్నములవర్ణనయుఁ గలదు.)

క. ఒకనాటిరాత్రి పడు పడు,కకుఁ జెప్పక యిల్లువెడలి గాఢతరతమో
నికరము తన ¹తగుతోడుగ,నొకరుఁడుఁ జేరడవిత్రోవ నూడనిబాడెన్. 49

టీక. పడు = పండుకొన్న; గాఢతమోనికరము = కాలుగ్రమ్మినచీకటియే; తనతగుతోడుగఁ =
తనకుఁదగిన సాయము కాఁగా; 'చేదరివిత్రోవ' = కాఱదవిదారిని; ఊడనిబాడెన్ = పరుగెత్తి
పోయెను.

సీ. ²శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మవితృదత్త దర్శముద్రికకుఁ జిత్తంబుగలఁగి
నత్తగా రిచ్చిన హరిసురర్చనపుఁజేసునకు ముత్తయిదువ వనటఁబొందుఁ
గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కరకు⁴నైయడలు దుర్వారయై యాడుబిడ్డ
జామాత వెతఁబొందు వ్యామోహియై నవగ్రహకర్ణ వేపునశ్రంశమునకు

తే. నెంత దుర్బుద్ధి యెంత దుర్భాగింతి యహహ!
సర్వధనములు నద్దురాచారశీలుఁ
దూచ ముట్టుగ నిలుదోచి యుటికి చనుట
యెఱుంగఁగోగాక ⁵యవ్వేళ యెఱుకగలదె! 50

టీక. వృద్ధభూసురుఁడు = ముసలిబ్రాహ్మణుఁడు - తండ్రి; ఆత్మ.....ముద్రికకుఁ = తన
తండ్రిగారివలన ఈయఁబడిన దర్శముడియంగరమునకు; కలఁగి = కలఁతపడి; ముత్తయిదువ = తల్లి;
వనటఁ = దుఃఖమును! దుర్వారయై = ఇతరులచే నూదార్పరానిదయి; ఆడుబిడ్డ = పుత్రిక;
అడలం = విచారించును. జామాత = ఆల్లుఁడు; వ్యామోహియై = (ఆ నగపైని) మమతకలనాడై;
నవ...మునకుఁ = నవగ్రహముల చెవిపోగు పోవుటకయి; వెతఁబొందున్ = విచారమును పొందును;
దుర్భాగింతి=చెడ్డభాగింతి; దురాచారశీలుఁడు = చెడ్డనడతకు ఆలవాటుపడినవారు; ఊచముట్టుగఁ =
కొంచెమైనను మిగులకుండ - పూర్తిగా; అవ్వేళ=పోయేకాలము; ఎఱుకగలదె! = తెలియఁగలదా?

1. చ. ట. పుష్పరాగ. 2. క. దగు. చ. శ. ర. రి. చ. శోకించ. 3. క. గలగ. ట. శ. ర.
గలగి. 4. చ. గా. శ. ర. కొనిన. శ. ర. రి. క. యెవ్వేళ. చ. యెవ్వేళ.

ఉ. మోవఁ దరంబుకాని ధనమున్ బెనుమోపుగ వాఁడమర్చి యే
 త్రోవయుఁగొని వేరడవి దూటి 'హటాహుటి నొక్కరుండు లోఁ.
 జావున శింగవింది పెలుచం జనుచుండఁగ నొక్కనాఁటి సం
 ధ్యావసరంబునం దొక పురాంతికఘోరపనాంతరస్థలిన్.

51

టీక. మోవఁదరంబుకాని = మోయుటకు సాధ్యపడని; పెనుపోపుగ = పెద్దమూటగా; అమర్చి = కూర్చి - కట్టి; ఏ త్రోవయున్, కాని = దారియు, తెన్నును లేని; వేరడవి = పెద్ద యడవిని; హటాహుటి = మిక్కిలివేగముగా; లోఁ = మనస్సులో; అంగవించి = సిద్ధపడి; సాహ సింది - పెలుచక = అతిశయముతో; పురాంతిక.....స్థలిన్ = పట్టణమునకు సమీపముననున్న కాఁడవిలో. [మీఁదిపద్యమున సమన్వయము.]

ఉ. కరుణాదూరులు చోరు లంధతమసాకారుల్ పదార్థాహృతి
 త్వరితాంతఃకరణుల్ దురాసదులు విశ్వద్రోహు లుద్బాహులై
 తెరువాక్కువృడ్డి గ్రమ్మి తొమ్మగల సందీప్తాశుగ శ్రేణి నే
 నీరి ధాత్రీసురసూనుఁ గార్చక⁴రవాల్లిష్టాశులై యీసునన్.

52

టీక. కరుణాదూరులు = దయ లేనివారు; చోరులు = దొంగలు, అంధతమసాకారుల్ = కాఱు పీఠటివలె నల్లనైనవారు; పదార్థా.....కరణుల్ = వస్తువులను అపహరించుటయందు తొందరపడు మనస్సుకలవారు; దురాసదులు = ఆసాధ్యులు; విశ్వద్రోహులు = ప్రపంచమునకు ద్రోహముచేయు వారు; ఉద్బాహులై = చేతులెత్తినవారై; ఒక్కవృడ్డి = ఒక్కపెట్టున; తెరువు = మార్గమును; క్రమ్మి = ఆక్రమించి; తొమ్మగల = తొమ్మిది పగులునట్లుగా - గుండె బద్దలగునట్లు; సందీప్తాశుగ శ్రేణి = ప్రకాశించు బాణముల సమూహముచే; ఈసునన్ = కోపముతో; కార్చక రవాల్లిష్టాశులై = ధనుష్టం కారముచే కూడిన (మార్చి)గిన దిక్కులు కలవారై; ధాత్రీసురసూనున్ = బ్రహ్మజుని; ఏసిరి = కొట్టిరి.

క. కాయంబునఁ బెదపెదపలు, గాయంబులు నేసెఁగొని కడువాడిమి¹మై

నాయుంబు లవ్వహీసురు, నాయుంబులు దాఁకవయ్యె నాయుర్నహిమన్.

53

టీక. కాయంబునన్ = దేహమువైసి; పెద.....గాయంబులు = చాల పెద్దపెద్దగాయములు; ఆ, యంబులు = అబాణములు; ఆయుర్నహిమన్ = ఆయుస్సొందుటవలన; ఆయంబులు = మర్త స్థానములను; తాఁకవయ్యెన్.

క. ఒకనెత్తురుబొట్టున కూరక యసురులు వేపు రొడియు క్రమమున దొంగల్

బకనిభు లా పతితుని దోఁచిగొని రయం బడరఁ జనిరి² చెట్టకొకరుడై.

54

టీక. కూరక = విడవక; ఆసురులు = రాక్షసులు; వేపురు = వేయుచుండి; ఒడియుక్రమ మున్ = క్రమ్ముకొనెడిరీతిని; బకనిభులు = బకాసురునిపంటివారు; పతితున్ = భ్రష్టుని; రయంబు, అడరన్ = గముగా; చెట్టకొకరుడై = చెట్టున కొక పిట్టగా-చెల్లాచెదరై; చనిరి = పోయిరి. ఆలం. ఉపమ.

క. కాపుకొడు కొక్కరుం డా, కాపురుఘం దెచ్చె నింటికడ కనుకంపా

టోపొద్దీపితబుద్ధిఁ ద, దాపద్వినివారణ క్రియాభిముఖుండై.

55

టీక. కాపుకొడుకు = కూర్చుండు; కాపురుఘన్ = చెడ్డవానిని - నీచుని; అనుకంపా..... బుద్ధిన్ = ఎక్కువ దయచే ప్రకాశించు బుద్ధితో; తదాప.....ముఖుండై = అతని (బ్రహ్మజుని) యాచన తొలగించునట్టి సనియం దానత్తుడయి.

1. చ. గాచి. 2. క. ర. కంగవించి. చ. కగ్గవించి. 3. తొమ్మిది. 4. చ. రవాల్లిష్టాశులై. 5. చ. కనున్. 6. చ. ట. చెట్టకరుడై.

సీ. పితృపరిత్యాగవర్ధితకల్పిషమువోవ¹ నొత్తుకై వడి వ్రేళ్ల నెత్తురొత్తి

'కూర్కుప్రాణముల మేల్కొలుపుచాడున్న గంట్ల శాకినీకాండంబు సణపి చూచి
సమయంబుగా దని శమనుదూతలఁ ద్రోయుజాడ² మైనాటు నస్త్రములు వెఱికి
పతయాభవగు బొంది వడకుండుటకు³ గండ్రపురు లిచ్చుగతిఁ జాల పొత్తు లునిచి
తే. వట్టికూడును⁴ వేన్నీళ్లు పెట్టి యొట్టి, గలుగు వీడ్యంబు లిప్పించి⁵ వలఁతియైన
వెజ్జ నెచరించి యరయించె విప్రసుతునిఁ, 'గంట వత్తిడుకొని నై రిక ప్రభుండు.

టీక. పితృ.....కల్పిషము = తండ్రిని విడుచుటవలన వృద్ధిపొందిన పాపము; కూర్కుప్రాణ
ముల⁶ = నిందించుచున్న (పోషకున్న) జీవములను; శాకినీకాండంబు⁷ = పెరుగుతోటహారకాడ
లను; ['వత్తుల నమూనామును' పూర్వజీక.] సణపి = చొప్పించి; సమయంబు = ప్రాణములను గొని
పోవుటకుఁ దగిన యదను; శమనుదూతల⁸ = యమకింకరులను; మైనాటు = దేహమున నాటుకొని
యొన్న; అస్త్రములు = బాణములను; వెఱికి = ఊడఁదీసి; పతయాభవు = వడుటకు సిద్ధమయినది;
బొంది = శరీరము; గండ్రపురులు = ఊతకోలలు; గాయవడినవారికిఁ జేయునొక ఉపచారము;
పొత్తులు = పొత్తిగుడ్డలు; వట్టి కూడును = వ్యంజనములు లేని యన్నమును; ఒట్టగలుగు = కారమైన;
వలఁతి = సమర్థుడు; వెజ్జ⁹ = వైద్యుని; ఎచరించి = హెచ్చరించి; నై రిక ప్రభుండు = కాఁపు
పెద్ద; కంట, వత్తిడుకొని = మిక్కిలి జాగరూకతతో; విప్రసుతుని¹⁰ = బ్రాహ్మణమారుని;
అరయించె¹¹ = చూచునట్లుచేసెను.

క. నిరనిలసంచారస్థల, మరయిక సున్నేహపూరిమాయుఃస్థితి యా

యలుదెఱగు బలిమి దుర్దశఁ, బొరయక¹ దీపముపగిది భూసురుఁ డెసఁగెన్. 57

టీక. నిరనిలసంచారస్థలము = గాలిలేనిచోటు; అరయిక = భద్రముగాఁ జూచుట; సున్నేహ
పూరిము = పూర్తిమగుడువక్కువ, మంచిచూసె నిండుగా నుండుట; ఆయుష్స్థితి = ఆయుర్దాయపుటునికీ,
నిలిచియుండుట; ఇలుదెఱగుబలిమి² = రెండువిధములగు బలములచే; - అనఁగా వైవ, పౌరుష
ప్రయత్నములు రెండింటిచేతను; [ఇటు నిరనిలసంచారస్థలము, నాయుఃస్థితియు వైవబలములు; అరయి
కయు, సున్నేహపూరిమును మానువబలములు.] దుర్దశ³ = చెడ్డస్థితిని; బొరయక = పొందక;
భూసురుండు = బ్రాహ్మణుండు; ఎసఁగెన్ = ప్రకాశించెను.

[ఇవట ప్రాతఃజీకలో 'సున్నేహపూరిము = (మెదటియందలి) మంచివమురుయొక్క
నవృద్ధి' అని వ్రాయఁబడినది. అది యుక్తముగాఁ గానరాదు.] అలం. క్లేష, ఉపమ.

ఉ. తాన ప్రసంగముల్ దిగిచి తత్పరణి¹ దనపెంపుపెద్దగాఁ

బూని వచించు నక్కపటపూరుషు నిక్కమ నమై నెప్పుడి²

జానపదాగ్రగామి తనజాతియు నాతియుఁ గూడి దేవుని

గా నిజదేశికోత్తమునిఁగాఁ బరమాపునిగాఁ దలంచుచున్. 58

టీక. జానపదాగ్రగామి=వర్ణవట్టులం దుండువారిలో ముఖ్యుండు - కాఁపుపెద్ద; తానప్రసంగ
ముల్=అధిక ప్రసంగము; తిగిచి = విడిచిపెట్టి - అనఁగా తా నా బ్రాహ్మణునితో ఎక్కువ మాటలాడక;
తత్పరణి³ = అధిక ప్రసంగవర్ధిని; తనపెంపు = తా నాతనిని రక్షించి, పెంచుట; పెద్దగా⁴, పూని=
గొప్పగా గ్రహించి; వచించు = మాటాడునట్టి; అక్కపటపూరుషు⁵ = ఆ కుచ్చితప్రవాసిని;

1. క. నెత్తుకైవడి. చ. నొత్తుకైవడి. 2. చ. జాట 3. క. మైనాటుశస్త్రములు. చ. మైనాటు
నస్త్రములు. ట. మైనానునస్త్రములు. 4. చ. ఖండ. 5. చ. వేసీరు. 6. చ. వలఁతులైన. 7. క. కంట.
8. దీపకము. చ. 9. చ. పరమాత్మునిగా.

నైపుదిక్ = నిండుమనమున; తనజాతియుక్ = తనకూద్రకులమున; నాలియుక్ = భార్యయును; నిజదేశికోత్తమునిగాక్ = తమ గురువువలెను; పరచూపునిగాక్ ప్రాణమిత్రునివలెను; నమ్మెక్.

క. తలలోపల నాలుక వూసలలో దారంబు పాలజల్లిన నీరం

బలె వెలి యెఱుంగక మనసులు, గలసి యభేదమునఁ గాపుకడ నతఁ డుండెన్.

టీక. పాలక్, చల్లిన = పాలతోఁగలిపిన; వెలి, యెఱుంగక = ఎరుసులేక; అలం. మాహాత్మ్యము.

క. కల దా కూద్రవసతి శశి, కల దా ననఁజాలు నొకవికారపుఁగోడల్

చలదాలోలకటాక్షం, చలదామనిబద్ధతరణజనఖంజనయై.

60

టీక. ఆ, కూద్రవసతిక్ = ఆకాపుటింటియందు; తాక్ = తాను; శశికలయనఁగఁజాలు = చంద్రకళయనఁదగిన; చల ... జనయై = చలించుచు, అంతటను తిరుగుచున్న కడకంటిమాపులనెడి యురిత్రాళ్లచేఁ గట్టివేయఁబడిన యువకులనెడి కాటుకపిట్టలు కలవై; అలం. గూఢకము.

ఉ. శిఖంటును నడ్డమాఁక యొక యింతయులేక చరించువానిని కే

నంటినఁ గండుకెందళుకు లంగమునఁ గలవాని మిక్కిలిం

గంటికి నించువానిఁ దెలికన్నులవానిఁ బసాళిబాపనిం

బంటుది శిగోరుఁ జారుకుచపంజరకీరముఁగా రచింపఁగన్.

61

టీక. అడ్డము = ఎదురు; అఁక = అటకము; చేనంటినక్ = చేతితోఁ దాఁకినను; కండు = ఎఱ్ఱబడిపోవు; కెందళుకులు = ఎఱ్ఱని (చక్కని) కాంతులు; కంటికిక్, ఇంచువానిక్ = నచ్చిన వానిని; తెలికన్నులవానిక్ = అందమై, విప్పారిన కన్నులు కలవానిని; పసాళిబాపనిక్ = పంచకుఁ డగు బ్రాహ్మణుని; బంటుది = కాపువడఁది; చారుకుచపంజరకీరముగాక్ = చక్కని చన్నులను పంజరమునకుఁ జిలుకయైనవానినిగా; రచింపఁగక్ = చేయుటకు; శిగోరుక్; [‘కీరముక్’ = చిలుకను’ అని పూర్వటీక.] అలం. గూఢకము.

సీ. పలువికారంబుల కలగల్పుచూపుల రాకపోకలు బయల్ ప్రాక. జేయుఁ

దమకంబు గమకంబుఁ దత్తరంబును హత్తి మనసు సాఁగిన పజ్జు జూనుపుఁ గోర్కి

కుమరుపాలిండ్లపైఁ గొంగుజాఁగఁ గొప్పవీడ నూఁక నవ్వు వెఱ్ఱినవ్వు

నేరాలిపట్టి బిట్టెత్తి చెక్కిలి నొవ్వఁ గఱచి వాఁ డేఁప్పినఁ గొంగిలించు

తే. ¹దండసకిమెడఁ బుంజాలదండఁ బెట్టు, దిట్టు మెట్టెలు బిగువంచుఁ దెగి కళాదు

వనిత చిన్నారిపొన్నారి వయసువాని, విప్రనందనుఁ గన్నంత వెకలి యగుచు. ²

టీక. పలు.....పోకలు = ఎక్కువ వికారములకలుపుగోలుతనము గలిగిన చూపులయొక్క రాకపోకలను - [ప్రసారోపసంహారములను]. బయల్ = బయట; ప్రాకఁజేయుక్ = వ్యాపింపఁ జేయును - అనఁగా వికారపుఁజూపులను ప్రసరింపఁజేయుచును, చూపులను మరలించుగొనుచుండును; తమకంబుగమకంబు = మోహముయొక్క అధిక్యమును; తత్తరంబును = తొందరపాటును; హత్తి = పొంది; సాఁగినపజ్జుక్ = వెల్లినవైపున; చూపుక్ = వ్యాపింపఁజేయును; పిరాలిపట్టిక్ = తోడి కోడలిబిడ్డను; బిట్టు = మిక్కిలిగా; ఎత్తి = మిఁదికెత్తి; చెక్కిలి నొవ్వక్ = వాని బుగ్గకొచ్చునట్లు; దండసకిమెడక్ = దగ్ధముండు తెలికత్తెమెడలో; పుంజాలదండక్, పెట్టుక్ = ఒకవిధమగు కంఠమాల నుంచును - తెగి = సాహసించి; కళాదుక్ = కమసాలిని; చిన్నారిపొన్నారివయసువానిక్ = మంచి వయసుకలవానిని; విప్రనందనుక్ = బ్రాహ్మణపుత్రుని; వెకలి = ఆనవ్వురాలు - మదనవికారముకలది.

1. క. ఇంటికి. చ. ఇంట(ను) 2. క. నిచే. 3. క. గోరుచారు. 4. క. గారవింపఁగన్. 5. క. రంబులగల. 6. చ. చూపులు. 7. చ. ట. దండసఖ.

క. దుర్గలితాతమవిలసన ¹నిర్లజ్జస్యాంతకాంత నేరుపు మెఱయన్

శెర్లాటమాడు. మోహము, లేర్లయి వర్తిల్లి నమ్మహిసురుతోడన్.

63

టీక. దుర్గలితా.....స్వాంత = దుష్టమయిన ఒయ్యారముతోడి ముత్తతోడేకముచేత సిగ్గు లేని మనస్సుగలది; మోహములు = వలపులు; విర్లయి, వర్తిల్లె = విప్లవాప్రవహింపఁగా; శెర్లాట మాడున్ = ఎక్కువ పరిహాసపుటాట లాడును.

తే. దృష్టిపాతంబు నొడిచి మైః దెరలఁ బెట్టు, ఫాలపట్టిక గనుపట్టు బాల చేల

నిఱియః దలఁగట్టి యొకమూల నొఱిగు నేల, గ్రుడ్లనీరుట్టుబఱచినకొంగుమీఁద.

టీక. దృష్టిపాతంబు, నొడిచి = దృష్టిగొట్టినదని చెప్పి; మైః = దేహమును; తెరలఁబెట్టు = క్రాగఁజేయునట్టి; ఫాలపట్టిక = నుదుటిబాగము; కనుపట్టె = కనబడఁగా; చేల = వస్త్రముతో; ఇఱియన్ = మీకముగా; గ్రుడ్లనీరు = కన్నీరు; డట్టె = కాఱఁగా; నేలన్; ఒఱిగున్ = పండు కొనును.

ఉ. తేలేడు కన్నదోయి వడదేఱెడు ముద్దుమొగంబు సారెఁ గై

వ్రాలెడు గొప్పకొప్పు వసివాడెడు నన్నునకొను కాకలం

దూలెడు లేతమేను నయి తొత్రి నమ్మగనాలి నాలిబా

గా లఘు వర్తనుం డరసి యంగజబాధితగాఁ దలంచుచున్.

65

టీక. ఆ, లఘువర్తనుఁడు = ఆ, చెడునడకగల నిగమశర్మ; తేలేడుకన్నదోయి = తేలిపోవు రెండు కన్నులును; వడదేఱెడు = బడలికపడుచున్న; సారెన్ = మాటిమాటికిని; కైవ్రాలెడు = చేరికి వ్రాలిపోవుచున్న - విడిపోవుచున్న; వసివాడెడునన్నునకొను = మిక్కిలివాడిపోయిన నన్నని నడుము; కాకలన్ = తాపములచేత; అమ్మగనాలి, నాలిబాగు = బీభత్సర్పక యగు (మగఁడు జీవించియున్న) ఆ కాఁపువడఁచియొక్క కుచ్చితపుబాగును; అరసి = చూచి; అంగజబాధితగాన్ = మన్తభవికారమును పొందినదానినిగా; తలంచుచున్ = ఊహించును.

క. ఎవ్వనికి పలచెనొకొ యీ, జవ్వని యని రవ్వ మీలు సరసోక్తులు లే

నవ్వలు ముడిచిన పువ్వల, ⁴రువ్వలుఁ దనయందె సమధిరూఢము లగుటన్. రిరి

టీక. ఎవ్వనికి = ఎవ్వనిగూర్చి; రవ్వమీలు = పోకిరితనముగల; ముడిచినపువ్వల రువ్వలు = (తలతో) ముడుచుకొన్న పువ్వలను విసరుటలు; తనయందె = విషయముననే; సమధిరూఢములు, అగు టన్ = బాగుగా ఎక్కినవి - అన్వయించునవి అగుటవలన; [ముందుపద్యముతో అన్వయము.]

మ. బళిరా! తేరకుఁ దేర *రక్కె నిటు లీ బంగారుకుం డంచు జం

కలు దాటించుచుఁ గెంపుమోవి దొడుకంగా గుబ్బపాలిండ్లు బి

ట్టలమంగా ముఖగంధపారణము సేయంగాఁ గట్టిసీను ను

⁵త్వలపత్రాలి ఘటించఁగాఁ దివరు మిత్రద్రోహి మోహంధతన్.

67

టీక. తేరకుతేరదక్కెన్ = మిక్కిలి సులభముగా (కష్టములేక) చిక్కినది; తాటించుచున్ = (అనందమున); ఎగురవేయుచు; కెంపుమోవిన్ = ఎఱ్ఱనిపెదవిని; తొడుకంగాన్ = (దంతములతో) ఒడిసి పట్టుటకును; బిట్టు = ఎక్కువగా - గాఢముగా; అలమంగాన్ = కొఁగిలించుటకును; [ఆక్ర మింపను - పట్టున్ అని పూర్వటిక.] ముఖ.....ణము, చేయంగాన్ = ముఖమునుండి వెలువడు నువాసనను, వాసనచూచుటకును; కట్టిసీనున్ = పిరుదులపైని; ఉత్పలపత్రాలిక్ = నితంబసీమయందుంచు

1. క. నిర్లజ్జ. చ. క. ర. నిర్లజ్జ. 2. చ. బెట్టు. క. బట్టు. క. ర. మెడఁబుజాలదండవెట్టు
3. చ. గలచె. 4. చ. రవ్వలు. *రక్కె. క. ర. రీ. ట. పత్రంబు
పాండురంగ-19

కుముదపత్రము¹లను పేరిటి నభిక్షతములను; ఘటింపఁగా² = కూర్చుటకు - ఉంచుటకు; తివురు³ యర్పించును - ఉబలాటపడును.

సీ. తలపుండ్లు గడిగించి తను బ్రతికించెగా యడవి జోరాహతుండైన దెచ్చి
కన్నబిడ్డలకన్న గారవంబున జనవిచ్చెగా నిచ్చలు నింటిలోన
గ్రాసవాసఃక్లేశ కర్తలత్వ మడంచి యనురక్తి⁴ బెనిచెగా యన దినంబు
గురువుగా వేల్పుగాఁ గూర్చుచుట్టంబుగా భావించి కొలిచెగా భక్తియుక్తి

తే. నెవ్వఁ డా¹రెడ్డియింటికి నెగ్గు చాలఁ, జేయు గుడినుండి గుడితొట్ల దీయుకరణిఁ
గపటనటనానటుండు త్రాటిగట్టుబోయ, కాయజా² మేయసాయ కామాతభీతి. 68

టీక. చోరాహతుండు = దొంగలచేఁగొట్టబడినవాడు; గారవంబున³ = (ఎక్కువ) గౌరవముతో; చనవు = పరిచయమును; గ్రాస.....త్వము = అన్న, వస్త్రములకయిన కష్టమనెడి నీవత్వమును; అడంచి = పోగొట్టి - కూడు, గుడ్డలచ్చి; అనురక్తి⁴ = ప్రేమతో; కూర్చుచుట్టంబుగా⁵ = ప్రియమైన బంధువుగా; భావించి; భక్తియుక్తి⁶ = భక్తితోగూడుకొనునట్లు; ఎగ్గు = హని - ఆటకారమును; కపటననానటుండు = కపటములను నటించుటయందు నేర్పరి; త్రాటిగట్టుబోయ = చెడ్డబ్రాహ్మణుండు (త్రాటిగట్టు = యజ్ఞోపవీతధారి - పాటుండు) కాయ.....భీతి⁷ = మన్నఘని ఎదురైన బాణములు పడుటయను భయమువలన; అలం. ఉపమ, లలితము.

చ. కరఁగిన డెందముల్ విసువు గానని కోర్కులు పారవశ్యము¹
బొరసిన నిట్టచూపులు గుముర్కొను ముత్తులకాంకురావళుల్²
చిరిగిన సిగ్గులుం గలిగి చీకటి³వేకటిరేలఁ జాల⁴ వ్రా
లిరి తలిరాకుబోడియు నభీకవిశిష్టుండు దుష్టచేష్టలన్. 69

టీక. కరఁగిన = ద్రవించిన - మెత్తబడిన; డెందముల్ = మనస్సులు; విడుపు, గానని = హద్దులేని - ఎడతెగని; బొరసిన = పొందిన; నిట్టచూపులు = కదలికలేని చూపులు - ఒకరినొకరు చూచుకొనుటలు; గుముర్కొను = దట్టమైన; ముత్తులకాంకురావళుల్ = అనందమువలనఁగలుగు గగురుపాటు మొలకలగుంపులు; - సంతోషపుజలదంపులు; చిరిగిన=పోయిన; చీకటివేకటిరేల⁵ = చీకటితోనిండి రాత్రులయందు; తలిరాకుబోడియు⁶ = చిగురుబోడియు - నుందరియు; అభీకవిశిష్టుండు⁷ = కపటపు యోగ్యతకలవాడును - నిగమశర్మయు; దుష్టచేష్టలన్ = చెడునడకలతో - కూడికలతో; వ్రాలి = ఒఱిగిరి - పరవశతఁ బొందిరి.

క. మలి¹ బాప మనక ప్రాణచ్యుతికరముగు తెగువ కతఁడు చొరఁబడె సరకే²
సతి కో దోషో మరణే, సతికిం భయ³ మన్న చదువు చదువంబోలున్. 70

టీక. మలి¹ = మనసులో; ప్రాణచ్యుతికరము = ప్రాణాపాయమును కలిగించునది; తెగువకు² = సాహసమునకు; చొరఁబడెను = సిద్ధపడెను; సరకే సతి కో దోషో³ = సరకమునకు సిద్ధపడఁగా - అంతకుగాని తప్పేమున్నది! మరణే సతి కిం భయమ్ = చావునకుఁడెగింపఁగా అంతకంటె భయమేమున్నది! చదువంబోలున్ = చదివి యుండవచ్చును.

ఉ. అద్దమరేయిదాఁక పొల మారసి మారశిలీముఖాహతి¹
నిద్దురఁ గాచియున్న మగని² జగిసిలిపిసాళిజంత యు

1. చ. చెప్తి 2. చ. త్రాట్లగోయు ట. త్రాళ్ళదీయు. 3. ట. మయ. 4. చ. ట. వ్రేకటిరేల. 5. చ. వ్రాలిరి. 6. చాలిరి.

మృద్దియ నేననేయ దోక ముచ్చట యాడదు మూగఁజోలె నే
సుద్దియు లేక కన్నోగిచి చూచు మనోగతిఁ దోఁచు చెల్లునిన్.

71

టీక. అద్దమరేయిదాఁకఁ = సగమురాత్రివఱకును; పొలము, అరసి = పొలమువసులు చూచి
కొని; మారళిలిముఖాహతిఁ = మన్నఁగునిబాణములవలని దెబ్బలవలన - కామోద్రేకమువలన; మగ
నిఁ = భర్తనుగూర్చి - అతనికొఱకయి; జిగసిలిపిసాళిజంత = మాయలాఁడి యగు ధూర్జరాలు; (అగు)
వినుద్దియున్ = వినుచుమాటయును; కన్నోగిచి = కన్నులుమాసి; మనోగతిఁ, తోఁచు = మనస్సులో
కన్పించు; చెల్లునిన్ = ప్రియుని - నిగమశర్తను; చూచున్.

సీ. పొన్నాకు¹వైఁ దేనె సన్న²చెంద్రికమోవి మాధుర్య³ మనక వేమాటుఁ బొగడి
యామని బుగబుగ లంగచంపకదామగంధం⁴ బనక పెక్కుగతుల నెన్ని
పడనున్న పండ్లసంపదపెంపు పాలిండ్లబీరం బనక సారె సారె దలచి

తెలియ నభ్రచ్చాయ వలమానకచభరప్రకటనం బనక మాటికిని మెచ్చి

తే. దినదినంబును గసికాటు⁵ చెనకువలన, దప్పిల్లిఱిని తమకంబు దెప్పరంబుఁ

బాప సమకట్టి జారుఁ డక్కాపునతిని, నెత్తుకొనిపోవ నిందందు నెడరువేచె. 72

టీక. సన్న...మాధుర్యము = సన్ననై యెఱ్ఱగనున్న పెదవియందలి తీపి; పొన్నాకువయిపడినలేనె
పంటిది అస్థిరమైనది; అనక = అని తలఁపక; వేమాటు = పెక్కుసారులు; అంగచంపకదామగంధంబు =
శరీరమను సంపంగిపూలదండయొక్క సువాసన; ఆమనిబుగబుగ, యనక = వసంతర్తువుయొక్క బలి
మళమయొక్క ప్యావనమని తలఁపక - అస్థిరమనుకొనక; పెక్కుగతులన్ = అనేకవిధముల; ఎన్ని =
కొనియాడి; పాలిండ్లబీరంబు = స్తనముల విగువు; పడనున్న.....పెంపు = పడిపోవుటకు సిద్ధముగా
నున్న పండ్లయొక్క సౌందర్యము - అనిత్యము; సారెసారెన్ = మాటిమాటికిని; కలచి = కొనియాడి;
వలమాన కచభరప్రకటనంబు = గుండ్రముగా చుట్టఁబడుచున్న - సిగచుట్టఁబడుచున్న కొప్పును ప్రకా
శింపజేయుట; తెలియన్ = అలోచింపఁగా; అభ్రచ్చాయ = మేఘకాంతి - కొలదికాలముండునది;
కసికాటుచెనకువలనన్ = తగిలితగలనికాటువలన - తృప్తితీరనిరతివలన; దప్పిల్లిఱిని = దాహముతీఱిని -
తనివీటిరని; తమకంబు = మోహమును; దెప్పరంబున్, పాపన్ = శక్యమగునట్లుగా - తృప్తితీఱు
నట్లుగా; సమకట్టి = సిద్ధపడి; జారుడు = అుకులాడు - నిగమశర్త; ఎడరున్ = యుక్తసమయమును;
వేచెన్ = ఎదురుచూచెను. ఈ పద్యమునందు మోదిలేనెకును-మకరందమునకును, దేహమునకును-సంపంగి
పూవునకును; పాలిండ్లకును - పండ్లకును, కేశభారమునకు - మేఘమునకును సామ్యములు చూపఁబడినవి.
ఉపమ వ్యంగ్యము.

క. ఆ తటి నన్నగరిపతి, జాతర * సాటించె బళువిసర మనితరసా

ధావ్యతవాతామయనిర్హితాహతిఁ దూల గాలిగంగల కెల్లన్.

73

టీక. తన్నగరిపతి = ఆపట్టణపు రాజు; బళువిసరము = బళువులగుంపు; అనితర.....హతిఁ =
ఇతరమార్గములచే సాధింపరాని ఎక్కువైన, గాలిసోఁకుడు రోగము అను పిడుగుజెబ్బచే; తూలన్ =
ఎగిరిపోఁగా - నశింపఁగా; గాలిగంగలకున్, ఎల్లన్ = గాలియావున నున్న తుద్రదేవతల కన్నింటి
కిని; జాతర, చాటిచెన్ = పండుగను చాటించెను.

సీ. గోర్నెచ్చ¹ చమురంటుకొనిరి మస్తకముల జలకమాడిరి నిశామిలితవారిఁ

గట్టిరి చిలుతచౌకముల కొంబుట్టముల్ కాటుకదీర్చిరి కన్నుగవల

1. క. వైతేనె. 2. క. చంద్రిక. 3. చ. మునక. 4. చ. బునక. 5. చ. చెనుకు. 6. ర. కాటుక
జెను. 6. క. పాటుడఁది. చ. క్కాపునతిని. * 7. చ. ట. తెలియఁటి.

దిద్దిరి సీందూరజలకంబు బటువుగా నిక్కుగొప్పల విరుల్ గ్రుక్కి రథి
నింబప్రసూనమాల్యంబులు వైచిరి చిట్టిబొట్టు ధరించి నిట్టునట్టు
తే. తరుణధావనధగధగద్దళనమణుల, హత్తుకొలిపిరి లేతనీడ్యముల డాలు
పర్వదినములఁ బామర ప్రమదలుదిత, నియమసంభావనాగంభనిభృతబుద్ధి. 74

టీక. పర్వదినములఁ = ఆ పండుగురోజులలో; పామర ప్రమదలు = పల్లెటూరి కాపువడఁతులు;
ఉదిత.....బుద్ధిఁ = ఆ యా నియమములను అడరించు ప్రయత్నమునఁగల శ్రద్ధతో; గోర్వచ్చ
చమరు = గోరువెచ్చనినూసెను; మస్తకములఁ, అంటుకొనిరి = తలయందుఁగొనిరి; నిశామిళితవారిఁ =
బహుళకలిసిన నీటిలో; జలకమాడిరి = స్నానముచేసిరి; నిలుకఱముల క్రొంబుట్టుముల్ = చిన్న చిన్న
గడులు గల క్రొత్తకోకలను; బటువుగాఁ = గుండ్రముగా; దిద్దిరి = తీర్చిరి; అర్థిఁ - పీఠితో;
గ్రుక్కిరి = ముడిచిరి; నింబప్రవాళమాల్యంబులు = వేసవిగుళ్ల మాలికలను; వైచిరి = వేసికొనిరి.
ధరించిరి; ఇట్టునట్టుఁ = వృత్త్యస్తముగా - అనాచరముగా; చిట్టిబొట్టు = చిన్న మంగళసూత్రపు
సామును; [ఇచట పూర్వజీకాకారులు 'చిట్టిపొట్టి' అను పాఠమును గ్రహించి 'చిన్న చిన్నసాములను'
అని అర్థమును వ్రాసిరి.] కరుణ.....మణులఁ = క్రొత్తగా (అప్పుడే) లోముటచే దగదగలాడు
ముత్యాలవంటి పలువరుసను; [ఇచట 'సమయమునందుఁ దోముకోబడిన దగదగ ప్రకాశించెడి రత్న
ములవంటి పండ్లయందు' అని పూర్వజీకాకారులు అర్థమును వ్రాసిరి. అది సరికాదు.] లేతనీడ్యముల
డాలుఁ = లేత తాంబూలపురాగమును; హత్తుకొలిపిరి = కూర్చిరి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. ఎడ్డెతనపుఁ గయిసే తల, రడ్డులు 2నడచిరి పురస్సరద్భార్యముగా
గుడ్డంబుచక్కిఁ గట్టం, ఒడ్డు మహాశక్తిదివ్యభవంబునకున్. 75

టీక. ఎడ్డెతనపుఁగయిసేతలఁ = మోటుకనపుటలంకారములతో; పురస్సరద్భార్యముగాఁ =
ముందు నడచుచున్న భార్యలు కలుగునట్లుగా - తమ భార్యలు ముందుగా నడవఁగా వారిమెంట ననుట;
గుడ్డంబుచక్కిఁ = (ఊరిపాలిమేరను) - ఊరిపాలమువైపు; కట్టంబడ్డ = కట్టబడిన; మహా.....
నకుఁ = గ్రామదేవతగుడికి; రడ్డులు = రెడ్డు; నడచిరి.

వ. అష్టహోతృన మజప్రధాన మగుట విబుధసంభంబోలియు 4మహాసురోద్ధారం
బును, తమోవికృతివిధేయం బగుట విధుబింబంబునుంబోలియుఁ దారావియోగ
ముదితంబును, బహుళభవనిపరితం బగుట సత్కవిత్వంబునుంబోలియు నసాధు
వర్ణసంబౌధంబురంబు 5నయ్యె నయ్యెడ. 76

టీక. అష్టహోతృనంబు = ఆ గ్రామదేవత పండుగు; అజప్రధానంబగుటఁ = మేఁక(వేట)
ప్రధానముగాఁ గల దగుటచే - అని ఉత్పవక్షమునను; అష్టప్రధానముగాఁ గల దగుటచే నని
వివిధసంభవమునను అర్థము. విబుధసంభంబోలియుఁ = దేవసంభవలె నున్నను; మహాసురోద్ధారంబును =
గొప్ప మద్యములనుద్ధరించుదని యుత్పవక్షమున నర్థము; దేవసంభవమున 'గొప్ప రాక్షసుల నుద్ధ
రించున'దని విరోధము; విలయన దేవసంభ రాక్షసుల నుద్ధరించుట అసంభవము. 'మహాసుర+ఉద్ధారం
బును' అను పదవిభాగమువలన 'గొప్పదేవతల నుద్ధరించునది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరో
ధము ఆపాస్తమగను. ఇచట 'అజప్రధానంబు, మహాసురోద్ధారంబు' అను రెండు పదములను ఉత్పను
దేవసంభలు రెండిటికిని సామ్యమును కల్పించుచున్నది. ఇందు మొదటిది కేవల క్లేషములకము; రెండవ
విశేషము విరోధముతోఁ గూడినది; ఇట్లే తక్కిన విశేషములయెడను విరోధ, తదాభాసములను
తెలియునది.

1. ట. బొట్టు. క. పొట్టి. † క. ర. ఇద్యము. 2. చ. గడిచిరి. రి. క. నభయం. చ. ట. నభం
3. క. కారు ట. ధారం 4. క. బయ్యె. చ. ట. బునయ్యె.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'మహానురోదారంబు = అధికమైన కల్లుచేత హెచ్చినది, గొప్ప యను రులచేత దొడ్డది' అని మాత్రము తెలుపబడినది.] తమోవికృతివిధేయంబగుటకే = తమోగుణవికారమున కునికిపట్టగుటచేతను - అని మహాత్మ్యవక్షమునను, చీకటిమాటిపోవుటకు లొంగినదగుటచేత - (చీకటిని నశింపజేయున దగుటచేత) నని విధుబింబవక్షమునను అర్థము. విధుబింబంబునబోలియుం = చంద్రబింబమువలె నుండియు; తారావియోగముదితంబును = కన్దుగ్రుడ్లయెడఁబాటుచేత సంతోషించునది - అనఁగా (మద్యపానమున) కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించునదని మహాత్మ్యవక్షమున నర్థము; చంద్రబింబవక్షమున 'తారయొక్క వియోగముచేత సంతసించునదని విరోధము; ఏలయన చంద్రుఁడు తారయొక్క కూడికవలన సంతసించునగాని, వియోగమువలన సంతసించుడు; 'తారా+ అవియోగముదితంబును' అను పదవిభాగమువలన 'తారయొక్క అవియోగము(కూడిక)వలన సంతసించునది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరోధము నశించును. ఇచటను వెనుకటివలెనే 'తమోవికృతి విధేయంబు, తారానియోగముదితంబు' అను రెండు సాధారణధర్మబోధక విశేషణములుండును మొదటిది శ్లేషములకము; రెండవది విరోధవిశిష్టశ్లేషమూలకము.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'తమోవికృతివిధేయంబు = తమోగుణవికారమునకు ఉనికిపట్టునది; చీకటివికారముచేత బాఁకవై నది; తారావియోగముదితంబు = కంటి గ్రుడ్లయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది - అనఁగా కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించినది; తారయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది' అని కలదు. ఇది అసంపూర్ణము.]

బహుళధ్వనిపరితంబగుటకే = గొప్ప ధ్వని చేత ఆవరింపబడినదగుటచేత నని మహాత్మ్యవక్షము నను, పెక్కుధ్వనిరూప (ఉత్తమ) కావ్యములతోఁగూడినదగుటచేతనని సత్కవిత్వంబువక్షమునను అర్థము. సత్కవిత్వంబునబోలియుం = సత్కవిత్వమును పోలియున్నట్లుటికిని; అసాధువర్ణసంబాధబంధురంబును = సీచకాతుల ప్రజల యొఱిసిడిచేత ఒప్పిదమైనదని మహాత్మ్యవక్షమున నర్థము. సత్కవిత్వ వక్షమున 'తప్పటక్రూరములు ఇఱుకుకొనుటచే (చేరుటచే) చక్కనిదని విరోధము; ఏలయన మంచి కవిత్వమునందు తప్పటక్రూరము లుండనేజువు; తప్పటక్షరములను బాధించుటచే - చేరుకుండజేయుటచే చక్కనిదని యర్థమును చెప్పినచో మీఁది విరోధము పోవును. సంబంధకబ్ధమునకు మీఁది రెండర్థములను కలవు. [ఇచట వెనుకటి టీకలో సత్కవిత్వవక్షమున అసాధువర్ణసంబాధబంధురంబునదానికి 'తప్ప అక్షరముల నింపుచేత ఒప్పిదమైనది' అని మాత్ర మర్థము చెప్పబడియున్నది.] అలం. శ్లేష, విరోధా భాసము.

సీ. అంభోధరముక్తింద నసియాడు నై రావతియుఁబోలె నీడి వ్రేలెఁ దెఱవయోర్తు
చెందమృతిలన రంజిల్లునంచయు బోలె నీప్పుటేట నటించె నెలతయోర్తు
తొలుసంజయెండ వర్తిలు జ్జవయుఁబోలె నీఁగెఁ బందిరి నుండమింతి యోర్తు
జలనీలివై నీక్కుకలువ మొగ్గయుఁబోలె ననఁటాకు నర్తించె నతివ యోర్తు

తే. కాంత యొక్కర్తు మూఁపునఁ గండ లిచ్చె
మాటుగా లిచ్చె నొక సుధామధురవాణి
లలన యొక్కర్తు నోరి తాళంబు లిచ్చె
శక్తిహితరఁ దమభక్తిశక్తు లెసఁగ.

రీ. క. జరించె. చ. నటించె. రీ. చ. కొండనెల్ల. 7. క. నెక్కు. చ. ట. నిక్కు. రి. చ. ట. వల్లింపె. 1. చ. గండమింపె. 2. చ. ట. మాటుగామింపె. రి. క. నద్భక్తి. *చ. ట. తమభక్తి. క. ఘోర. క. ర. దార.

టీక. అంభోధదరముక్రిందక = మబ్బుక్రింద; అసియాడు = చలించుచున్న; ఐరావతి యునుబోలె = మెలుపువలె; తేజన, యోర్తు = ఒక స్త్రీ; సిడివేలె = సిడిమ్రానియందు ప్రేలాడెను; చెందమ్మిలనక = ఎట్టితామరల చెలువున; రంజిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; అంచయునుబోలె = హంసవలె; నిప్పుటేటక = నిప్పుల యేటి(ప్రవాహమున)యందు; నెలక, యోర్తు = ఒక యాడుది; నటింపెక = నాట్యముచేసెను; తొలుసంజయెండక = ప్రాతఃకాలపు లేతయెండయందు; వర్తిలు = ఉండు; జక్కవయునుబోలె = చక్కవాకపక్షివలె; పందిరిగుండముక = పందిరిలోని నిప్పుగుండమున; ఇంటి; యోర్తు; ఈగె = ప్రవేశించెను.

జలనీలివై = పాచివయి; నిక్కు = విజృంభించి నిలుచు; అనటాకుక = అరటియాకు పయి; నర్తించెక = నాట్యమాడెను. మూపున గండలు = (తన మ్రొక్కుబడి ననుసరించి) భుజము మీదిభాగములోని కండలను; సుధామధురవాణి = అమృతము వలె మధురములగు మాటలు కల స్త్రీ; మారుగాలు = (నాట్యమున) ఇంకొకరి కాలికి బదులు కాలు ఇచ్చుట; లలన = స్త్రీ; శక్తిభాకరక = గ్రామదేవతపండుగన; ఎనగె = ప్రకాశింపగా - వానికి తగినట్లు. అలం. ఉపమ.

క. బత్తులు నునువాకత్తుల, మొత్తి పశుసమజముండములు చండములౌ

నెత్తురు ధారలు*దారవి, పత్తిమిరనవారుణప్రభలు ప్రబలం¹గాన్.

78

టీక. బత్తులు = భక్తులు; [శ. ర. లో కమసాలలని అర్థమియ్యబడినది.] చండములౌ = భయంకరములగు; ధూర.....ప్రభలు = భయంకరములగు ఆపవలను చీకట్లకు క్రొత్తసూర్యకాంతులైనవి; [ఇట పూర్వటీకలో 'భయంకరమయిన యాపత్కాలమునందలి క్రొత్తవియగు ఎట్టినికాంతులు' అని అర్థ మియ్యబడినది. ఇది సరికాదు] నెత్తురుధారలు, ప్రబలగె = వ్యాపింపగా; పశుసమజముండములు = పశువులగుంపుల కలలను; నునువాకత్తులక = మిక్కిలివాడియైనకత్తులతో; మొత్తి = నటికిరి. అలం. రూపకము.

తే. వెలుచగ గలుచొక్కు చెలువలతలకు నెక్క

దోన దిక్కులతల కెక్కదొడగెదమము

దేవిగుడిలోన నొక్కొక్కదివియ దోప

దోన నొక్కొక్కచుక్కయు దోచె మింట.

79

టీక. వెలుచక = అధికముగా; కలుచొక్కు = కల్లుత్రాగుటవలనిమత్తు; చెలువలతలకు = స్త్రీలతలకు; తోనక = దానితోఁగూడ-వెంటనే; తమము = చీకటి; దిక్కులతలకు, ఎక్కె = దిక్కుల వ్యాపించెను; దివియ = దీపము; మింటక = ఆకాశమున; తోచె = కన్పించెను. అలం. సహోక్తి.

క. ఎడ రగుట దెలిసి పాటుం, బొడవడగు గొని చనియె మాటుభూమికి నట సందడి బొమ్మను పెండ్లాడెడు, వదువున గసుగావు పూచు వయసుమిటారిన్. 80

టీక. ఎడరు = మంచినమయము - తరుణము; పాటుంబొడువడ = దుష్టబ్రాహ్మణుడు - నిగమశర్మ; అటక = అచ్చట; సందడిక = సమృద్ధిమునందు; కసుగావుబూసవయసుమిటారిక = పసిదియు, పూవువలె మనోజ్ఞమైన వయసుకలదియు నైన కావుపడుచును; బొమ్మను; పెండ్లాడెడివడువునక = బెండ్లియాడినరిలిని - ఆనాయాసముగా - అతిమరలేక; కొని = తీసికొని; మాటుభూమికి = దేశాంతరమునకు; ఏగె.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'పాటుంబొడువడ = దుష్టబ్రాహ్మణుడు' అని అర్థము ఈయబడినది; మాటు 'బొమ్మ' = బ్రాహ్మణుడు' అను నర్థమును అందు కలదు; ఈరీతి టీకయందు పానరుక్త్యబోధము. కలగట నుష్టము.]

తే. కాఁపుగోడలు కంచంత కాఁపురంబుఁ

బాలవంటికులంబుఁ *గాడ్పటిచి ²యుటికె

మగని నటువెట్టి రెండవమగనివెంట;

నువిదలకు బుద్ధి ³పెడతల నుండుఁగాదె!

టీక. కాఁపుగోడలు = కాఁపుటింటిగోడలు - కాఁపుపడుచు; కంచంతకాఁపురంబును 'కంచి' అనుపట్టణమంత (వెద్ద)సంసారమును; [కంచి+అంత = కంచంత; ఇత్వసంధి] పాలవంటికులంబుఁ = పాలవలె స్వచ్ఛమైన జాతిని; గాడ్పటిచి = చెఱిచి; అటువెట్టి = త్రోసి; రెండవమగనివెంటఁ = ఉపవతి (అంకుమగని)వెంట; ఉటికె = పాటిపోయెను. ఉవిదలకుఁ = స్త్రీలకు; పెడతలఁ = తల వెనుకప్రక్కను - తల్లక్రిందుగ; అలం. అర్థాంతరస్యాసము.

ఉ. ఆకుములుగు ⁴పిందె ⁵యటు లంతిపురంబునఁబోలె యున్నరా

కాకుము దప్రియాస్య భయఁగాఢతరత్వర నేగుఁగాని లో

నాకలె దప్పియుం రవికరా ర్తియు నెన్నదు; మన్నథాన్త్రకి

లాకులత వ్తచిత్తకు లక్ష్యమె తక్కిననొప్పు లెవ్వియున్.

83

టీక. ఆకుమఱంగుపిందెయయి = ఆకుమఱంగుననున్న పిందెవలె వెద్దలచే సురక్షింపబడి; అంతిపురంబునఁబోలె = అంతఃపురమునందున్నరీతిని; రాకాకుముదప్రియాస్య = పున్నసనాటిచంద్రుని వలె చక్కనైన ముఖముకలస్త్రీ; భయఁగాఢతరత్వరఁ = (తమవారు వెదకి పట్టుకొందురేమో యను) భయముచేత మిక్కిలి హెచ్చయిన వేగిరపాటుచేత; ఏగుఁ = పోవుచు; లోఁ = మనసులో; రవిక రార్తియుం = ఎడతాకువలనిబాధను; ఎన్నదు = లెక్కింపదు; మన్నథా.....లకుఁ = మన్నథుని బాణములవలని మంటలచేత కలఁతపడి, తపించునట్టి మనస్సు కలవారికి; లక్ష్యమె=లెక్కవరావు. అలం. అర్థాంతరస్యాసము, ఉపమ.

సీ. కఠినకఠిఁ వాక్షతనఖక్షతజర త్కరిశిరశ్శుక్తిశార్కరిలతలము

7లాచాంతజంతుకంతాస్యగుగ్రవ్యాఘ్ర ముఖగుహాభాంకారముఖరితంబు

లశ్వద్విషద్విషాణాగ్రనిగ్రహ వహత్ప్రిస్తర ప్రసవసౌరభమయంబు

లజ్జాతరవికరవ్యాపారభూరుహాచ్ఛాయానపాయాతిశైత్యఖనులు

తే. గహనఘంటాపథంబులు గడచి నడచి,యొక్కపక్కణ మొడిచి యూరడిల్లి

యరరవర్ణస్నుషయు బ్రావ్హణాధముండు,బోయకులమునఁ గలసిరి పాలుపుదక్కి.

టీక. కఠిన.....తలములు - కఠిన = వాడియైన; కఠీరవాక్షతనఖ = సింహములయొక్క మొక్కవోని గోళ్లవలని; ఖక్ష = గాయములు కల - దెబ్బతినిన; జరత్కరి = ముఖరియేనుగులయొక్క; శిరశ్శుక్తి = కపాలభాగములచేత; శార్కరిలతలములు = గులకరాట్టగలవైనట్లు చేయబడిన చోటులు గలవియు; [ఈ పద్యమున ఎత్తుగీతములొకల 'గగనఘంటాపథంబులు' అనుదానికి ఇది విశేషము. తక్కిన సీసపాదములు మూడను ఇట్లే యని గ్రహించఁదగినది.] [పూర్వటికలో ఇచ్చట "శిరః = తలల యందలి శుక్తి = ముత్యపుఁజిప్పలచేత; శార్కరిల = గులకగలవియయిన" అని యర్థము వ్రాయఁ బడినది. గజములకుంభస్థలములందు ముత్యములుండుట కవినయసిద్ధము.....అందుకొఱకు ముత్యపుఁ జిప్పలకూడ ఉండఁబనిలేదు ఉండవు కూడ.]

1. చ. కలము గాడు. * శ. ర. గీడ్పటిచి. 2. చ. నుఱికె. 3. చ. కట. 4. చ. టంద. 5. చ. ట. యటు. 6. క. ఋను. చట. ఋను. 7. చ. లాకాంత.

సీహములు వీనుగల కుంభస్థలములను బ్రద్దలయొట్టగా వాని తలయొముకలభాగములు నేలపైబడి కంకరజాళ్లవలె కాలికి గ్రుచ్చుకొనుచున్నవని భావము.

ఆచారత.....ముఖాతంబులు-ఆచారత = పీల్చబడిన; జాతుకంతాన్యక్ = జాతువుల కంతము లందలిరక్తము కలవైన; ఉగ్ర = భయంకరములైన; వ్యాఘ్ర = పులులయొక్క; ముఖగుహ = గుహ వంటి ముఖమువలని [ముఖగుహ = నోళ్ళవలన వెడలెడి] అని పూర్వటీక.] భాంకార = బొబ్బరింతల చేత; ముఖరితంబులు = ప్రతిధ్వనించునట్లు చేయబడినవియును; అశ్వ.....మయంబులు - అశ్వ ద్వివల్ = అడవిదున్నలయొక్క; విహజాగ్ర = కొమ్మలమొనలచేత; నిగ్రహ = పొడుచుటచేత; వహత్ = వహించుచున్న - పొందుచున్న; ప్రస్తరప్రవసారధమయంబులు = తాతిపువ్వలవరిమళ ముతోఁగూడినవియును; అజ్ఞాత.....భులు - అజ్ఞాత = తెలియబడని; రవికరవ్యాపార = సూర్య కిరణములపని (ఎండ) కల - ఎండ చొచ్చుటకును సాధ్యపడని; భూరుహ = చెట్లయొక్క; ఛాయా = నీడచేత; అనపాయ, అతితైత్త్యభులు = అపాయములేని ఎక్కువచల్లదనమునకు గనులైనవియు; [అగు నట్టి] గగనఘటావధంబులు = అడవిమార్గములను; కడచి = దాటి; ఒక్క ఒక్కమునక = ఒక్క బోయవలెను; ఈక్షింబి = చూచి; ఉరదెల్లి = కాంతిని బొంది; అవరవృష్ణుషయిన్ = కాఁపుకోడ లును; పొలుపునక్కి = ఒప్పదమును విడిచి అలం. ఉదాత్తము.

తే. ఎన్ని జన్మంబులేనియుఁ జన్నపిదపఁగఁని ప్రాసింపరాని ధరానిలింప

జాతి¹ గడెలోన నప్పావజాతి తొఱిగి, కల్లు² పెల్లాను; వేటాడూ; కఱచు నెఱచి.

టీక. చన్నపిదపఁగాని = ఎత్తినతరువాతఁగాని; ప్రాసింపరాని = పొందరాని; ధరానిలింప జాతి = బ్రహ్మాండమమును; అప్పావజాతి = పాపాత్ముడగు నిగమశర్మ; గడెలోనక = గడియలోనిముసములో; తొఱిగి = విడిచి; పెల్లు, అనున్ = అధికముగా త్రాగును; కఱచున్, ఎఱచిన్ = మాంసము కొఱుకును - తినును. [గరును = మేర అని పూర్వటీక.]

క. స్వప్నానానిలసారథ, మాఘాజింపంగ మదాకులాభేటగతి

⁴వ్యాఘ్రాధికభయదాటవి, శీఘ్రగతి మెలగు నసతి చెలువుఁడు దానున్.

టీక. అసతి = దుర్విసేతురాలైన కాపువడుచు; స్వప్నానానిలసారథము = (చెలువుఁడు) తన యూర్వుగాలిపరిమళమును; అఘ్రాజింపంగక = వాసనచూడఁగా - అనుభవింపఁగా; మదాకులాభేట రతి = మత్తుచే గూడిన వేటతమకముచే; శీఘ్రగతి = వేగముగ; చెలువుఁడున్, తానున్, వ్యాఘ్రాధికభయదాటకన్ = పెద్దపులులు మున్నగువానిచే మిక్కిలి భయంకరమగు నడవయందు; మెలగున్ = తిరుగును.

మ. గతి చుధ్యస్తన కుంతల స్తబకపీఠగర్వదుర్వార యీ

సలిచే మానమె యూనమయ్యె నిక¹ స్సార్గంపుఁ బ్రాణంబు దా

ల్పు తగుల్ గాదని రోసి యా వృషలివాలుండుపుఁగొమ్మంట కా

కావలతియకా బర్హిమృగేంద్రకుంభచమరీయూథంబు నేణంబులున్.

86

టీక. గతి.....దుర్వార = నడక, నడుము, కుచములు, జాట్లు, చూపులు అనువాని (చక్కదనము)చే నగు గర్వమువలన అడ్డరానిది - (ఎక్కువ గర్వించునది) అగు; ఈ సలిచే = ఈ స్త్రీచలన మానమె = మనమర్పాదయే; ఉనమయ్యెన్ = తగ్గిపోయినది - నశించినది; నిస్సార్గంపుఁ బ్రాణంబున్ = సారములేని జీవమును; కాల్పు తగుల్ = ధరించుకొరిక; కాదు = తగదు; రోసి = ఏవగించి; బర్హి... యూథంబున్ = నెలలి, సీహము, వీనుగ (కుంభస్థలముకలది), చమరీమృగములగుంపును; ఏణంబు

1. చ. నడ. 2. క. పెల్లాను. 3. క. గరునునొరని. చ. ట. కలచునెఱచి. 4. క. దిక. చ. ధిక. 5. క. స్సార్గంబు. చ. ట. స్సార్గంపు.

లుక్ = జింకలును; ఆ పృథులివారుండుపుఁగ్రొమ్మంటుకున్ = ఆశూద్రస్త్రీయొక్క వాడిమైన బాణములవలని అగ్నిజ్వాలలకు; ఆహుతి యాక్ = కాలిపోవును - చనిపోవును.

‘ఆ శూద్రస్త్రీయొక్క యవయవము లిదివఱకే తమ మానమును హరించినది; ఇంకస్వర్ణములగు ప్రాణములుండిమాత్ర మేమి ప్రయోజనమని తలచి యడవిమృగములు ఆమెబాణముల కెఱి యగుచున్నవని భావము. ఆమెనడక నెమలినడకను, నడుము సింహమునడుమును, స్తనములు కరికుంఠములను, కేశపాశము చమరీమృగవాలమును; మాపులు లేడిమాపులను బోలి యున్నవని కవి వర్ణనము. ఆమె వానిని వేటాడుచున్నదనియు నర్థము. అలం. ఉపమ, క్రమము.

సీ. జభకులువార లెస్సగ దంచి పెడురుబియ్యమును బువ్వులవలె నలఁతిలోవి

వార్చి డించిన క్రొత్త వంటకం బతిమాత్ర ధాతశరావపాత్రమునఁ జాల
వడ్డించి పలువన్నె వన్యామిమంబులు చుట్టువారంగ నుంచి చొక్కటముగఁ
గాచిన గురునెయ్యి చేఛాఁచఁజాలినంతయుఁ గుమ్మరించి తత్తక్రపూర

తే. మొక యలాబుశలాటుఖండోదరమున, బూన్చి యటు డించి తానును బొత్తుగలసి
సామిదప్తాన్నకబళముల్ సామిఁకొనఁగు, నగుచుఁ జవు లెచ్చరించుచు నిగురుఁబోడి.

టీక. జభకులువాఱక్ = మెఱుఁగులు కల్లునట్లు - తెల్లనగునట్లుగా; [‘జభకులు = పొట్టు’ అని పూర్వటీక. ఈ టీకకు ‘సీ. జభకులువాఱక్.....వార్చి. ఇక్కడ జభకులు అనఁగా పొట్టు అని తోఁచెడి పాండు. పి. ఆ.’ అను శబ్దరత్నాకరము ఆధారమై యుండవలెను.] అలఁతిలోవిక్ = చిన్నవంట కుండయందు; వార్చి = వండి, గంజివార్చి; డించిన = దింపిన - సిద్ధముచేసిన; అతిమాత్ర ధాతశరావపాత్రమునక్ = బాగుగా తోమఁబడిన మూఁకుటియందు; పలువన్నె వన్యామిమంబులు = పెక్కువిధముల అడవిమృగముల మానములను; చుట్టువాఱగక్ = చుట్టును ఉండునట్లు; చొక్కటముగక్ = స్వచ్ఛముగ - బాగుగ; గురునెయ్యి = గవయమృగసంబంధమగు నేయి; [ఆవును బోలియున్న యడవిమృగము గవయము.] కుమ్మరించి = పోసి; తత్తక్రపూరము = అగవయమృగముమజ్జిగను; అలాబుశలాటు ఖండోదరమునక్ = వెఱ్ఱిసారకాయచిప్పలో; పూన్చి = నిండాఁబోసి; ఆటు డించి = ఒకప్రక్క నుంచి; పొత్తుగలసి = బుఱిలోఁగూర్చుండి; ఇగురుఁబోడి = చిగురువంటి దేహము కల కాఁపుపడఁతి; నగుచుక్ = నవ్వుచును; చవులు, ఎచ్చరించుచుక్ = ఆయా రుచులను తెలియఁజెప్పఁచు - లేక ప్రశ్నించుచు; సామిదప్తాన్నకబళముల్ = సగముకొఱిసిన యన్నపుల బిడుచలను; సామికిక్ = భర్తకు-నిగమశర్తకు; ఒనఁగుక్ = ఇచ్చును. అలం. స్వభావోక్తి.

కా. కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి పరలోకం బంత ప్రాకింపుడు

వ్యాపాదంబున నాతఁ డొండుగడ రూపాజీవరాజాననం

దాపింఛచ్చదగుచ్చనచ్చని మదాంధః బంధురశ్రోణి వీ

తాపాణింధమపాణి నొక్క ప్లవకనన్యంగాడి క్రీడింపఁగన్.

83

టీక. అంతక్ = పిదప; కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి = కాఁపుపడఁతి; పరలోకంబు, ప్రాపింపుడుక్ = మరణింపఁగా; వ్యాపాదంబునక్ = ద్రోహచింతతో - మోసముచేక; ఆతఁడు = ఆ నిగమ శర్మ; ఒండుకడక్ = వేటొకచోట; రూపాజీవక్ = బోగముదానిని; రాజాననక్ = చంద్రముఖిని; [పూర్వటీకలో ‘రూపాజీవరాజాననక్ = బోగముదానిని’ అని యున్నది. ఆ యర్థము ‘రూపాజీవ’ పదమునకే చెప్పఁదగియున్నది; ‘రాజాననక్’ అనునది విశేషణము.] తాపింఛచ్చదగుచ్చనచ్చనిక్ = చీకటిమృనియాకుల గుత్తులతో సహనముగు (నల్లని) కాంతి కలదానిని; మదాంధన్ = క్రొవ్వి

దానిని; బంధురశ్రీణ్ = చక్కని పిరుదులు గలదానిని; వీణాపాణింధమన్ = వీణను వాయించు దానిని; వ్యవకన్యక్ = మాలవడుచును; క్రీడింపగన్ = రమించుగా.

వ. అపవిత్రంబగు పుత్రలాభంబు దత్తశత్రంబునందు సంభవించె నిట్లా నష్టపూర్వ *ద్విజన్తుండు శివమార్గంబున నెలసి నెలతయుం దానును బాలుమాలి మృణాళనాళపేశలంబగు షణ్ణాధరపరివృథః షణ్ణాళలతఖింబున నంటసిలంబడ నెడనెడం బెక్కు పాతకంబు లుపార్జించుచు నర్జించి నర్జించి యొక్కనాఁ డొక్క రుండును గుర్కురకుమారయుగళంబు, గుపితశరభనిభం బగుదాని గళగళాయ మాన గళనిగళనియమితంబుగఁ గేలం గీలించి యొటిపాటున వేటపైఁ గల తివుట నూటాడుచు సమీపాటవీమధ్యంబుఁ జొచ్చి యాసోఢించి పిక్క నెదరక విక్కులు పరిశ్రమించి యదభ్రమదలిత్ర శుభ్రాయుష్మంబులగుమృగంబులం దెగఁజూచి యేచి కన్నిచ్చుక శివచ్చుపెక్కు నజ్జంబులు + చేపడించక కావడించి ప్రాద్ధస్తమించునంతకు నిజనిశాంతంబునకుఁ బటతెంచునప్పుడు.

89

టీక. తత్తశత్రంబునందున్ = ఆ భార్యయందు - మాలవడుచునందు; సంభవించెన్ = కలిగెను; నష్టపూర్వద్విజన్తుండు = ఇదివఱకే నశించిపోయిన బ్రాహ్మణుండు; శివమార్గంబునన్, ఎలసి = చెడునడకఁబ్రవేశించి; నెలతయున్ = భార్యయు; పాలుమాలి = లెక్కనేయక; మృణాళనాళపేశలంబు, అగు = తామరతూటిలోనిదారమువలె సుకుమారమైన; షణ్ణాధరపరివృథ = నాగరాజుయొక్క; షణ్ణాళలకతలిమంబునన్ = బల్లవరుపుగానుండు వడగయను తల్పమున; అంటసిలంబడన్ = అంటుకొను నట్లు పడుదీరిని - తమ్ము అధిపాతాళమునకు అణచివేయుటకుఁ జాలునట్లుగా; ఎడనెడన్ = నడుచు నడుచు; పాతకంబులు = ఘోరపాపములను; ఉపార్జించుచున్ = సంపాదించుచు; కుర్కురకుమార యుగళంబున్ = కుక్కపిల్లలజంటను; గుపితశరభనిభంబు = కొప్పించిన శరభమృగముల కీడైనదానిని; గళ.....తంబుగన్ = గళగళమని ధ్వనిచేయు మెడగొలుసులచేఁ గట్టఁబడినదానినిగా; కేలం గీలించి = చేతిలో పట్టుకొని; ఒంటిపాటునన్ = ఏకాంతముగా - రహస్యముగా; తివుటన్ = పట్టుదలతో; డోటాడుచున్ = సంచరించుచు; సమీపాటవీమధ్యంబునన్ = దగ్గఱనున్న అడవి నడుచుచు; చొచ్చి = ప్రవేశించి; ఆసోఢించి = భుజములు చఱచి; పిక్కనెదరక = పిక్కలబలము తగ్గకుండగా; పరిశ్రమించి = తిరిగి; అదభ్రమదలిత్ర శుభ్రాయుష్మంబులగు = ఎక్కువ మదరిత్రాంతి కలవైన - మిక్కిలి మదించిన. [మిక్కుటమయిన త్రిపుటచే నిండుకొన్నవి - మిక్కిలి త్రిపుటచేత అలసినవి] అని పూర్వ టీక.] తెగఁజూచి = చంపి; ఏచి = విజృంభించి; కన్నిచ్చుక, వచ్చు = కంటికి నచ్చిన; పెక్కునంజాడులు = చాల మాంసములను; చేపడించక = తగ్గించక - ఎక్కువగాఁదీసి; కావడించి = కావడి వేసి - కావడిలోనుంచి, మోసికొనుచు; ప్రాద్ధు, అస్తమించునంతకున్ = సూర్యాస్తమయమగుసరికి; నిజనిశాంతంబునకున్ = తనయింటికి; పరతెంచునప్పుడు = రాగా.

మాలిని కుపితశమన చతుఃక్రూరదుర్వారకీలా

స్థపుటిత మగు వప్పిన్ దద్దివాకీర్తియిల్ ము
గ్గిపడియె మధుపానక్షీబజాయాతనూజా
తపరిజనయుతందై దైవదుర్భావదృష్టిన్.

90

1. క. నందును. చ. ట. నందు. *ద్విజుండు. క. ర. 2. చ. నష్ట. 3. చ. నెలయ. 4. చ. దామనుమోమం. ట. నెలయందును మోమంజాలు. 5. చ. షణ్ణ. 6. క. కేల. చ. కేలం. 7. చ. (శిథిలము) 8. చ. రిక్కక. ట. పెక్కునిక్కలు. 9. ట. పచ్చి. + క. ర. బ్రావడించక.

టీక. కుపిత.....స్థపుటికము, అగు = కోపించిన యమునికన్నులవలని (కన్నులనుండి పుట్టి) తీక్ష్ణమై, అడ్డులేనివగు మంటలచే ఆక్రమించబడినదైన; కద్దివాక్ ర్తియోః = ఆ మాలవానియట్లు; దైవ దుర్భావదృష్టి = దైవముయొక్క కెడ్డచూపుచే; మధు.....యుతంబై = కల్లుత్రాగుటచే మత్తు గొన్న భార్య, పుత్రులు, సేవకులతోఁగూడ; మృగ్ని, పడియెన్ = కాలి, పడిపోయెను - నశించెను.

చ. తనగృహ మిట్లువత్సవశుదారధనాదులతోడ¹ మృగ్నగాఁ గని వెఱగంది కంది కనుఁగ్రంతల² ముంతలబోసి³నట్లు బో రనఁ గడుఁబాష్పపూరములు గ్రమ్మఁగ నేడ్పుచు మూర్ఛనోయి యల్లనఁ దెలిసెన్ వినిందితకులచ్యవహర్త మనోబలంబునన్. 91

టీక. తనగృహము = తనయిల్లు; ఇట్లు = ఈరీతిని; అవశ్యవశుదార ధనాదులతోడ = బిడ్డలు, వశువులు, భార్య, ధనము మొదలగువానితోఁగూడ; మృగ్నగాఁ = కాలిపోఁగా; కని = చూచి; వెఱగు, అంది = ఆశ్చర్యపడి; కంది = పడిపోయి; వినిందితకులవ్యవహర్త = నిందింపఁబడిన కులాచారములు కలవాడు - చెడిపోయినవాడు - నిగమశర్త; కనుఁగ్రంతల = కన్నులరంధ్రముల (కన్నుల)నుండి; ముంతల, పోసినట్లు = ముంతలతోఁ గ్రుమ్మరించినట్లు; బోరన = శీఘ్రముగ; కడున్ = ఎక్కువఁగా; బాష్పపూరములు = కన్నీటిధారలు; క్రమ్మఁగ = వ్యాపింపఁగా; మనో బలంబున = ధైర్యముఁబలిమిని; అల్లనన్ = మెల్లగా; తెలిసెన్ = తెలిపొందెను.

ఓ. ఇలఁ జదివీకలఁబడి పలుమఱు, తలదోర్పుచు వికృతమగు వదనమున లాలా జలములు తీగెలుపాఁగఁగఁ, బలుకు నతం డాలిఁగఁజేచి పరిచితర క్తిన్. 92

టీక. ఇలన్ = భూమిపయి; పలుమఱు = పెక్కుసార్లు; తల, దోర్పుచున్ = తల వ్రేల వేయుచు; వికృతమగు = వికారముగనున్న; వదనమునన్ = నోటినుండి; లాలాజలములు = చొంగ నీళ్లు; అతండు = నిగమశర్త; పరిచితర క్తిన్ = ఎక్కువప్రేమతో; ఆలిగుఱిచి = భార్యనుగఱిచి - భార్యను దలఁచి; పలుకున్.

ఉ. ఎల్లరు నెల్లచో ధనము లిచ్చి మృగాక్షులఁ గొండుగ్రాని యో పల్లవపాణి! యేఁ బరమపావనవంశము నిచ్చి కొంటి నీ నల్లనిరూపు నిక్కమని నమ్మి; ధృవం బదిగాక నేడు వి ద్యుల్లతికాధి కాభినయధూర్వహమాట యెఱుంగ నితయున్. 93

టీక. ఎల్లరున్ = అందఱును; మృగాక్షులన్ = స్త్రీలను; కొండుగ్రాని = కొందురుగాని - గ్రహింతురుగాని; ఓ పల్లవపాణి! = చిగురువంటి (సున్నితమగు) చేయిగల ఓ స్త్రీయారా! పరమపావన వంశమున్ = మిక్కిలి షుభ్రమగు బ్రాహ్మణజాతిని; ఇచ్చి; నిక్కమని, నమ్మి = నిజమని (కాశ్వతమని) నమ్మి; కొంటిక; అది = ఆరూపు; ధృవంబుగాక = కాశ్వతమైనదికాక; విద్యు.....వహము, టొట = మెఱుపుతీగకంటె ఎక్కువైన అభినయభారమును వహించినది - మెఱుపు మెఱిసినంతలో నశించునది యగుననుటను; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; ఎఱుంగన్.

ఉ. సన్నపుసీబ్బెముల్ గలుగు చున్నులఁ బయ్యెదకొంగు¹వాలఁగాఁ గిన్నెరవీడె మోసి శ్రుతి గీల్కొన సారెలు చక్క నొత్తి యు ద్యన్నఖర ప్రఘాణములఁ దంతులు మీటుచు నాలపించు * నీ తిన్ననియెల్లు నాచెవులఁ దేనియలొల్కుచవుల్ దలంచెదన్. 94

టీక. సన్నపుసిద్ధిముత్ = చిన్న (నల్లని) మన్నలు - (చూచుకములు) కల; చన్నులక్ = ప్రసములపయ; వాలంగాక్ = జాతంగ; కిన్నెరసీజ్ = (మేలుజాతి వీణలు) - ఒకవిధమైన వీణలు; శ్రుతి, గీర్వానక్ = స్వరము కూడగ; సారెలు, చక్కన్; ఒత్తి = వీణమెట్లు బాగుగా నొక్కి; ఉద్యన్నభరప్రమాణములక్ = ఎత్తబడినకొనగొట్టవేళ; తంత్తులు = వీణతీగలు; అలపించు = అలాపన చేయు; నీ తిన్ననియెల్లు = నీ మధుగమైన కంఠధ్వని; తేనియలొల్లు చక్రల్ = తేనెలకారు రుచులు; తలంచెదన్. అలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. ఈకడజాలినాతి కిహీహీ! పహీదేవుడు చిక్కె సంచు న్

రాకకుం బోకకున్ జనవరంపర కెంపగు గూడ్కిం జూచి యం

బూకృత మాచరించుటకు బుద్ధి దలంకడ గలకనుకృతం

ద్రాకృతి బొల్పు నీ ముఖమునం దభ్యుదయితి గాంచి మించుటన్.

95

టీక. ఈ కడజాలినాతికిన్ = ఈ మాలపడుచునకు; పహీదేవుడు = బ్రాహ్మణుడు; చిక్కెన్ = దొఱకెను; రాకకున్, పోకకున్ = నా రాకపోకలకు; జనవరంపర = జనులగుంపు; కెంపగుగూడ్కిన్ = ఎఱ్ఱమైన చూపుతో - కోపముతో; అంబూకృతము, ఆచరించుటకున్ = ఉమ్మిపెయ్యటకు; కలంకముక్త చంద్రాకృతిక్ = మచ్చలేని చంద్రునిరూపున; పొల్పు = ప్రకాశించు; అమృతశీతిక్ = అమృత ముండుటకు; కాంచి = చూచి; మించుటన్ = అతిశయించుటచే; బుద్ధిక్, తలంకన్ = నానమ్మిక నుండి చలింపను. [నీయందుగల మోహముచే నన్నెవ్వరేమి నిందించినను, నన్ను జూచి యుమ్మిపైచి నను గూడ తక్కుచేయవలెనని నిగమకర్త మాలపడలించుటచే దురపిల్లచున్నాడు.]

ఉ. పుత్రులులేరె యెవ్వరికి భూమి మదన్వయిల్గకుల్ భవ

త్పుత్రులవంటివారు మును పుట్టరుగాక తదాన్వకాంతి త

ద్ధాత్రవివృద్ధి తద్భుజయుగస్ఫురణంబు తదుక్తిలక్ష్మి త

న్నేత్రసరోజపత్రరమణీయత చూపఱ జొక్కజేయవే!

96

టీక. భూమిక్ = ప్రపంచమున; ఎవ్వరికిన్, పుత్రులు లేరే? మదన్వయిల్గకుల్ = నావంశ మును వృద్ధిపొందించువారు - నావంశమును నిలుపువారు; భవత్పుత్రులవంటివారు = నీపుత్రులతోలిస వారు; తదాన్వకాంతి = వారి ముఖకాంతి; తద్ధాత్రవివృద్ధి = వారిచేహముల పుష్టి; తద్భుజయుగస్ఫురణంబు = రెండు భుజములయొక్క విజృంభణము; తదుక్తిలక్ష్మి = నారిమాటలసొంపు; తన్నేత్రసరోజ పత్రరమణీయత = తామరపూవులవంటి వారి కన్నుల చక్కదనము; చూపఱ = చూచువారిని; చొక్కజేయవే! = పరపశులనుగాజేయవే!

క. అని తనయాల్నిని దనయాల్నిని గని మఱికాని కుడవలే: గూడు జలం,

బును ద్రావలే ననుచు ననశనమున నతఁ డేగఁజొచ్చె జనరహితమహిన్.

97

టీక. అని = ఇట్లు విచారించి; తన, యాల్నిన్ = తనభార్యను; తనయాల్నిని = తనయల నమూ హమును; కని, మఱికాని = చూచిన తరువాతఁ గాని; కూడు, కుడువలేక్ = తిండి తినలేను; అన శనమునక్ = తిండిలేకయే; అతఁడు = నిగమకర్త; జనరహితమహిన్ = మనుష్యులలేని భూమి యందు; ఏగఁజొచ్చెక్ = పోసాగెను.

క. కాగలపుణ్యుండు దుఃఖపు, వ్రేగు వహించుటనెపోలే విషమాటవిలోఁ

దూగుచుఁ దూలుచు నీరము, లీగుచుఁ దలవాంచి యురక యేగుచునుండెన్.

* క. ర. సూర్య. నా. 1. క. కలంక. 2. క. వర్ధకుల్. చ. వర్ధకుల్. 3. చ. చేయదే
4. క. తనయా. 5. చ. దూరుచు. 6. చ. బడు.

టీక. కాగలపుణ్యండు = ముందు పుణ్యాత్మండు కాబోవువాడు; దక్షిణపుత్రేగుర్ = దక్షిణముయొక్కబరువును; సహించుటవోలేక = సహించియుండునీటిని; [నిగమశర్మ] విషమాటవి లోక = కాఱవిడలో; తూగుచుక = ఊగులాడుచు; తూలుచుక = తూలిపడుచు; కరములు, ఈగుచుక = పొదలలోదురుచు; తలవాంచి = తలను మంచుకొని, ఉరక = ఊరకయే - పని లేకయే; నిగుచునుండెక = పోవుచుండెను. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

తే. సీచమగుమేను పాఱంగవైచుకరణి, బడి సరోరుహనేత్రు నపారకరుణా
నధమలోకంబువిడిచియ్యమరపథము; జూచుటకు బోలేదనుతానలేచునతడు.

టీక. పాఱంగవైచుకరణి = పారవేయునట్లుగా; అతడు = నిగమశర్మ; బడి = నేలపైబడి; సరోరుహనేత్రునపారకరుణ = అంతములేనిదైన విష్ణునిదయచే; అధమలోకంబు = నరకలోక మును; విడిచి; అయ్యమరపథము = ఆ శ్రీవైకుంఠమును; చూచుటకుబోలేక = చూచుటకో యనునట్లుగా; తనుతాన, లేచుక = తనుతట తానే మఱల లేచుచు.

నిగమశర్మ నేలపై బడుట - అతడు సీచదేహమును నేలపై పాఱవేయునట్లును, అతడు తిరిగి లేచుట విష్ణునిదయవలన అధమలోకమును విడిచి, వైకుంఠమును జేరజూడదలచినట్లును ఉత్పేక్షింపబడినవి. అలం. ఉత్పేక్ష.

ప. ఇట్లనుద్దిష్టప్రయోజనండు బహుయోజనంబులు నిర్భోజనండు నిరంబుభజనుండునై యాకుజనుండు పెక్కుదినంబు లాక్రాంతమహాగహనవిహరణుండై శియె చొచ్చుట నిశాటపతి వక్షకవాటపుటవిఘటనఁటుచటులఘటనఖరముఖరత్నాభరణాయమాన త్రిభువనభరణుండగు సృసింహుండుపసంహృతవైకుంఠనగరనివాసుండై విజయంచేసియుండు నప్పూర్ణప్రదేశంబుం బ్రవేశించి. 100

టీక. అనుద్దిష్టప్రయోజనండు = ఎట్టి ప్రయోజనమును ఉద్దేశించనివాడై; నిర్భోజ నుండుక = లిండిలేనివాడును; నిరంబుభజనుండునై = నీరుత్రాగనివాడునయి; ఆ, కుజనుండు = ఆ దురాత్ముడు; అక్రాంతమహాగహనవిహరణుండై = పొందిన గొప్పయడవుల విహరముల కలవాడై - పెక్కు కాఱడవులను తిరిగినవాడై; ఎచ్చోటక = ఏక్షేత్రమునందు; నిశాట.....భరణుండు - నిశాటపతి = రాక్షసుని (హిరణ్యకశిపుని) యొక్క; వక్షకవాటపుట = తలపువంటి అొమ్మయొక్క; విఘటన = భేదించుటయందు; టలు = సమర్థమైన; చటుల = మనోహరముగా; ఘట = కూర్చుంటుండు (తగిన); నఖరముఖ = కొనగోళ్లే; రత్నాభరణాయమాన = రత్నములయలంకారములుగాఁ గల; త్రిభువన భరణుండు = మూల్లోకములను రక్షించువాడు; అగు = అయియున్న; ఉప...ండై = వైకుంఠమును విడిచినవాడై; విజయంచేసియుండుక = వేంచేసియున్నాడో; అప్పూర్ణప్రదేశంబుక = ఆనరసింహాక్షేత్రమును.

ఉ. చేరువ చేరువై కడుఁ బచేళిమమై తనుడాయు పూర్వసం
స్కారతపఃఫలంబున భజద్వృజనావళినాశకృన్నతం
తీరవదేవ నిత్యసదసీకృతసంగమతీర్థరాజవా
గ్ధారల నాడి తత్పరమధామపతిఁ బలుమాఱు జూచుచున్. 101

టీక. చేరువచేరువై = మిక్కిలి సమీపించినదై; కడుక = మిక్కిలి; పచేళిమమై = పరి వ్యమైనదై; తను, డాయు = తన్ను చేరుచున్న; పూర్వసంస్కారతపఃఫలంబున = పెనుకటి జన్మ మునఁజేసికొన్న తపస్సుయొక్క ఫలముచేత; భజత్వార్ధారణ-భజత్ = సేవించువారియొక్క;

వృజినావళినాశకృత్ = పాపసమూహములను నశింపజేయునట్టి; నృకంతీరవదేవ = శ్రీనృసింహస్వామి; నిత్యసదనీకృత = శ్రీరనివాసముగాఁ జేయఁబడిన; సంగమతీర్థరాజవార్ధారణ = సంగమతీర్థజలములందు; ఆడి = స్నానముచేసి; [కర్త నిగమశర్త] శత్రురమథామవతిక్ = ఆ వైకుంఠ ప్రభువును నరసింహస్వామిని; పలుమాటు = పెక్కుసార్లు; చూచుచున్.

సీ. ఒకయింత తెప్పవేయఁ మాచుఁ బెటవారిఁ దలకొట్టుకొని దుఃఖజలధిమునుగు
 'బిలము లెఱవుమంచు బృథివిలో జొరఁబాటుసమధిక స్తూభోద్భవముగమించుఁ
 'దిరియు వాడునుబోలే దెసలకుఁ జెయిచాచుఁ దొరఁగున స్రాంబుధి దొప్పదోగు
 హ! హాయిలే యనియఁజుచు భార్యగుఱించి 'బహుమధై రాసక్తి భాగ్గింటిఁబొందుఁ
 తే. జేరఁగారాని దర్శనస్థితి వహించు, బాడబస్సూర్తి లోఁగొన్నపగిదినుండు
 దానవారాతి కాఁబూని తదవతార,దశకమును మున్నె తాల్పెనా ధరణిసురుండు.

టీక. ఈ పద్యమునందు నిగమశర్తచేష్టలు భగవంతుని పది యవతారములతోఁ బోల్పుఁబడినవి. ధరణిసురుండు = బ్రహ్మణుండు - నిగమశర్త; దానవారాతి, కాఁబూని = (తాను) విష్ణువు కాదలచి-తాను విష్ణుసారూప్యమును పొందఁదలచి; మున్నె = ముందుగానే; తదవతారదశకమును = ఆ దేవుని పది యవతారములను; తాల్పెనా = ధరించెనో యనునట్లు; పెటవారి = ఇతరులను; ఒకయింత = కొంచెమైనను; తెప్పవేయకచూచున్ = తెప్పవ్రాల్చక చూచుచుండును; [ఇట మత్స్యవతారము నూచితము; చేప తెప్పవేయక చూచట సహజము.] తలకొట్టుకొని, దుఃఖజలధి = దుఃఖసముద్రమునందు; మునుగున్; [ఇందు కూర్వావతారము కాననగు. ఆదికూర్తము సముద్రమున మునిగియుండుట సాజము.]

బిలము = రంధ్రమును; లెఱవుము = లెఱుచుకొనుము; అంచున్ = అని పలుకుచు; వృథి విలా = భూమిలో; చొఱఁబాటున్ = ప్రవేశింపఁబూనును; [వరాహవతార మిచట ఊహ్యము; వరాహము భూమిలోచొచ్చుట ప్రసిద్ధము.] సమధిక స్తంబోద్భవమున్ = మిక్కిలియెక్కువైన కొయ్య బాటినస్థితిని; గమించున్ = పొందును. [ఇచట నరసింహవతారము సూచితము. నరసింహస్వామి స్తంభమునుండి పుట్టుట ప్రసిద్ధము.] తిరియువాడునుబోలే = బిచ్చమెత్తువానిరీతిని; జనలకున్ = నలుప్రక్కలకును; చెయిచాచున్ = చేతులుచాచును. [ఇట వామనావతార మూహ్యము, వామనుడు తిరిగిమెత్తుట ప్రసిద్ధము.] తొరఁగు నస్రాంబుధి = కాటుచున్న కన్నీటిసముద్రమున; తొప్పదోగున్ = ఎక్కువగా మునుగును; [వరకురామావతారపక్షమున నిచట 'ప్రవహించుచున్న రక్త సముద్రమున బాగుగ మునుగునని యర్థము; అస్త్రమునకు రక్తమనియు నర్థము.]

(నిగమశర్త) భార్యగుఱించి హ! హాయిలే! అని యఱుచును; విష్ణువు శ్రీరామావతారకాలమునను సీతనుగూర్చి యట్లే యఱుచెను.

బహువిధై రాసక్తిక్ = పెక్కువిధములంగ దప్పిచే; భాగ్గింటి నొందున్ = విభాగింటిని పొందును; [బలరామావతారపక్షమున 'పెక్కురకముల మద్యములం దాసక్తి కలుగుటచే మత్తుపొందు'నని యర్థము.] [ఇర = కల్లు, జలము.] చేరఁగారాని = సమీపిండుగా లేని; దర్శనస్థితిక్ = చూపుయొక్క యునికిని చూపు చెడిపోవుటను; వహించున్ = పొందును. [బౌద్ధావతారపక్షమున 'దగ్గఱకుఁ జేదఁగారాని మతముయొక్క (బౌద్ధమతముయొక్క) స్థితిని పొందునని యర్థము. దర్శనము = చూపు, కాస్త్రము.] బాడబస్సూర్తిక్ = బడబాగ్నియొక్క తోడికను; లోక్ = ఉదరములో; కొన్నపగిదిన్ = గ్రహించినరీతిని; ఉండున్ - బడబాగ్ని కడుపులోఁ ప్రవేశించినరీతిని అందోశనపడును. [కల్పిపక్షమున 'గుఱ్ఱముయొక్క నర్మరూపమును వహించెనుట. బాడబము = బడబాగ్ని, గుఱ్ఱము.] అలం. రత్నావళి, శిష్యుడు.

శ్లో. క. బిలముచు. ట. బిలమా! 5. క. తిరియు. క. బహువిధాన్ శ్రి విభాగింటి. 1. చ. దైరానక్తి.

క. ఉడుగని పస్టులఁ జెవులను, గడియలుపడ మేను వడఁకఁ గాలము గడవం

బడమిఁ బుడమి వేలపు వడి, చెడి పుడమింబడియై; ¹విగతజీవుఁడు నయ్యెన్. 103

టీక. ఉడుగనివస్తులకొ = ఎడతెగని ఉపవాసములచే; గడియలుపడకొ = వినివీరినవారకా;
కాలము = రోజులు; కడవంబడమికొ = కడవకపోకా; పుడమిలేలవు = బ్రాహ్మణుడు - నిగమకర్త;

ఉ. ఈవిధమైనయయ్యధము హీనపుమే నపుడెక్కెఁ గాకఘూ

కావలి దావకీలలగు ²నల్కలు ముంగల మొల్కలెత్త దం

తావళజాలనీలమగు దండధరాసుచరాగ్రణీబలం

భావలఁ ద్రోవలాఁచి దెస యాతనపుండసువాఁగి రేగఁగన్. 104

టీక. కాకఘాకావలి = కాకులయొక్కయు, గుడ్డఘాబలయొక్కయు గుఱు; దావకీలగు = దావాగ్నిశ్వాలగు - దావాగ్నిశ్వాలపు బోలినవైన - ఎఱ్ఱనివైన; అల్కులు = అలుకలు - కోవములు; ముంగలకో = ముందుట; మొల్కరెక్కో = అంగురొండుగా; దుతావళిజాలిలమగు = ఏయగుసీమవలె నల్లనైన; దండ.....బంబు = యమునియొక్క భటశ్రేష్ఠులఁపు; త్రోవలు, ఆచి = దారులుడు అడగించి; యాతనపుందనువు = యాతనాదేహము; ఆగి = నిలిపి; రేంగగఱ = విజృంభించుగా;

సీ. లలనాజనోష్ఠలాలాజలాశీవిలముగఁ గోరె మద్యముపేరికులమునెల్ల
వావివర్తనలతావావంత దలఁచక కన్నుచ్చుపడరేఁచెఁ గామవికృతి
జనులు పుష్పంగఁదిట్టి సడికోర్పు యార్జించె బశ్యతోహరవృత్తిఁ బసిడిప్రాగు
కన్న పెట్టియుఁ ద్రోవగాచి కొట్టియుఁ జంపె లెక్కకు మిగులు భూలేఖనరూప

తే. మఱియు నీ రీతిఁ గూరుల మెఱివడసె

నితరపాతకములుచేసె నెన్నియేని

వీనిఁ బొదువుడు కట్టుడు వ్రేయుఁ డనుచు

జమునిదూతలు బాధింప జడిసి యతఁడు. 105

టీక. లలనా.....ముగ్గ = స్త్రీ జనుయొక్క పెదవిచొంగతోఁ గూడునట్లుగా; మద్యము పేరి కలమునెల్లఁ = రకరకములగు మద్యములనన్నింటిని; [వీడు కర్త.] కొరె; వాచివర్తనలతావు = వాచి వరుసలరీతిని; ఆపంక = (ఆప + అంక) కొంచెమైనను; కామవికృతిఁ = మన్మథవికారమున; కన్నుచ్చవడఁ = తనకంటికిచ్చునట్లు - తనకంటికి నచ్చిన స్త్రీనిపొంది; రేచెఁ = విజృంభించెను జనులు = ప్రజలు; పుష్పగఁ, తిట్టఁ = తన్ను పురుగులు కాఱునట్లు తిట్టగా; సడికి, ఓర్పి = ఆవహనమును సహించి; పశ్యతోహర పృథిక్ = చూచుచుండగా దొంగిలించు పద్ధతిని - బందిపోటుదొంగతనపుపద్ధతిని; వసిడిప్రాగు = బంగారపు ప్రొక్కలను; ఆర్జించెఁ = సంపాదించెను; కన్న పెట్టియొక్ = (కన్నము 'ము' లోపము) ఇండ్లకు కన్నములు వేసియు; లెక్కనుమిగులు = లెక్కించుటకు ఎక్కువైన - లెక్కలేనంతమందిని; భూలేఖనరులఁ = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; చంచె; ఇకరపాతకములు = తక్కిన మహాపాపములను; జనునిదూతలు = యమభటులు; ఆతడు = నిగమకర్త; జడిసి = భయపడి.

క. ఆశ్రోశం బొనరించె ది, శాక్రామన్నాదముగ విశంకటగతి నూ

త్వక్ కమమగు నామొలు విని, సక్రోధాక్రమణానిపుణసంభ్రమ మడరన్. 106

టీక. దిక్ కామన్నాదముగఁ = దిక్కులందు వ్యాపించు భృనికలుగునట్లుగా - దిక్కులు ప్రతిభృనివంగా; ఆశోశంఖు, ఒనరించెఁ = మొఱివెట్టెను; విశంకటగతిఁ = గొప్పశీలిని; నూత్న

1. చ. జీవుండయ్యో. 2. క. వాల్కలు. చ. ట. నల్కలు. 3. క. స్వితముగ. చ. విలముగ.

శ్రీ. చ, నాథంత. ధీ. చ. ప్రావృ.

క్రమమగు = వింతరీతిమన్న; ఆ మొఱ్ఱ = ఆ యాక్రందనమును; సక్రొధ.....మము, అడరక్ = శోభముతోఁగూడ ఆక్రమించుకొను తొందరపాటు అతిశయింపఁగా.

మ. అమరద్రోహివిరోధి మున్నచట రక్షోన్ధంబుగా నీడ్డచ
క్రము విక్రంతి వహించి భాస్కరసహస్రక్రమై వచ్చియ
య్యమదూతావళిహావళిం దెరల విప్రాధీనబంధప్రతా
నము ఖండించె నఖండితారశిఖసన్నాహంబు దిగ్గాహిగన్.

107

టీక. అమరద్రోహివిరోధి = దేవతలకు శత్రువులగు రాక్షసులకు విరోధియైన విష్ణువు; మున్ను = పూర్వము; అచట = ఆనృసింహక్షేత్రస్థలమున; రక్షోన్ధంబుగా = కాపుదలగా; ఇడ్డ = ఉంచిన; చక్రము = సుదర్శననాయుధము; విక్రంతి, వహించి = విక్రమించి; భాస్కరసహస్రక్రమై = వేయిమంది సూర్యులవలె తీక్షణమైనదై, వచ్చి; అయ్యమదూతావళిహావళి = ఆ యమ భటుల యువద్రవముకూడ; తెరల = తొలగఁగా; సన్నాహంబు = (తన)ప్రయత్నము; దిగ్గాహిగన్ = దిక్కులను వ్యాపించునట్లు - ప్రసీధమగునట్లు; అఖండితాశిఖ = మొక్కువోని యంచు చేత; విప్రాధీనబంధప్రతానము = బ్రహ్మణునికి గట్టఁబడిన కట్టులగుంపును; ఖండించెన్ = కోసివేసెను. క. శీకులును గాందిశీకులు, నైకాలానుగులు గునుక నపుడరుదెంచెన్

శ్రీకాముకపారిషదా, నీకములు సుదర్శనాని శిరీరజములతోన్.

108

టీక. కాలానుగులు = యమభటులు; శీకులు = చెదరిపోయినవారును; [శీకులు = హింస కలవారు' అని టీక.] గాందిశీకులునై = భయపడినవారు నయి; కునుకన్ = తరలిపోఁగా - జాఱిపోఁగా; శ్రీకాముకపారిషదానీకములు = విష్ణుదూతల సమూహములు; సుదర్శనానిశిరీరజములతోన్ = సుదర్శనము, నందకము, పాంచజన్యములతోఁగూడ; అపుడు; అరుదెంచెన్ = వచ్చెను [సుదర్శనాదిశిరీరజములతోన్ = సుదర్శనచక్రము లోనగువానితోను, శంఖములతోను, అని పూర్వఠీక.]

క. అరుదెంచి జముపుకిరి జను, తెరువున మరలించి తెల్లదీవి తెరువునన్

హరిభృత్యులు నడపించిరి, గరుడాంచితయానమున నిగమశర్తాఖ్యున్.

109

టీక. హరిభృత్యులు = విష్ణుదూతలు; అరుదెంచి = వచ్చి; జముపుకిరి = యమునినట్టణమునకు; చను తెరువునన్ = పోవుదారినుండి; మరలించి = తప్పించి; తెల్లదీవి తెరువునన్ = శ్వేదదీప్తము దారిని; నిగమశర్తాఖ్యున్, గరుడాంచితయానమున్ = గరుకవాహనముపై (కూర్చుండఁబెట్టి); నడపించిరి.

సీ. ఉత్తాలఫణిభుగ్గుత్తాలవృంతానిలాశాంతఘర్తాంబు వయ్యె మేను
ప్రత్యగ్రముక్తాతపత్రీభవచ్ఛేషవారితాతపమయ్యెఁ జారుమాళి
సూత్రవతీశదోర్జ్వలదత్తావకాశామరంబయ్యెఁ గటాక్షవిహృతి
భృగుభరద్వాజప్రభృతి కృతస్వస్తివాగ్భరముఖరములయ్యెఁ బార్శ్వతలము
తే. లరుణకిరణసహస్రాభ మభగంబు, నగు విమానంబుపై నెక్కి నిగమశర్త
తీండ్ర బుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి, పరమధామంబునకుఁ బోవుపథమునందు.

టీక. నిగమశర్త; అరుణకిరణసహస్రాభము = వేయిమంది సూర్యులకాంతిగలదియు; అశ్ర గంబున్ = ఆకాశమువైఁ బోవునదియు; ఆగు; విమానంబుపైన్; ఎక్కి; తీండ్రన్ = తేజస్సుచేత; పుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి = చెఱుకువిల్కొండగు మన్మథునికి తండ్రీయగు విష్ణువువలె; పరమ ధామంబునకున్ = వైకుంఠమును; పోవు పథమునందున్ = పోవుదారిలో; మేను = అతనిదేహము; ఉత్తాల

.....బువు - ఉత్తాల = ఉన్నతమైన; ఫణిభుక్ = గరుత్మంతునియొక్క; గరుత్తాలవృంత = ఊక్కలను విననకట్టవలసి; అనిల = గాలిచేత; ఆకాంతఘర్షాంబువు = బాగుగా శమించిన (పోయిన) చెమటనీరుకలది; అయ్యోక్; గరుడుడు అతనికి చెమటపోవునట్లు ఊక్కలతో వినరుచుండెనని భావము. చారుమాళి = చక్కని శిరస్సు; ప్రత్యగ్ర.....తపము, అయ్యోక్ - ప్రత్యగ్ర = శ్రోత్ర; ముక్తాత పత్రీ భవత్ = ముత్యాలగొడుగుగా ఆగుచున్న; కేష = ఆదికేషునిచే; వారితాతపము = పోగొట్టఁ బడిన ఎండగలది; అయ్యోను; కేషుడు నిగమశర్మకు ముత్యాలగొడుగుగా వడగను విప్పి, అతనికి ఎండ తగులకుండునట్లు చేసెనని భావము. కటాక్షవిహృతి = కడకంటిచూపులవిహారము; సూత్రవతీ..... మరంబు, అయ్యోక్ - సూత్రవతీశ = సూత్రవతీదేవిభర్తయగు విష్వక్సేనునియొక్క; దోర్వేత్ర = చేతి యందలి బెత్తముచే; దత్తావకాశము = ఇవ్వఁబడిన ఎడముకల దేవతలుకలది; అయ్యోను; నిగమశర్మదారి చేయవలెనని క్రేగంటిలో నూచింపఁగా విష్వక్సేనుడు దేవతలందఱిని తొలగించి దేవునియొద్దకుఁ బోవుటకు అతనికి దారి చేసెనని భావము. పార్శ్వతలములు = తన ప్రక్కభాగములు; భృగు..... ముఖరములు, అయ్యోక్ = భృగుభరద్వాజప్రభృతి = భృగువు, భరద్వాజుడు మొదలగు మునులచే; కృత = చేయఁబడిన; స్వస్తివాగ్గరముఖరములు = స్వస్తివచనములచేఁ బ్రతిధ్వనించినవి, అయ్యోను.

ఇతని ప్రక్కలఁజేరి భృగువుమొదలగు మునులు స్వస్తిచెప్పుచుండిరి భావము. కాఁగా నిగమ శర్మ భగవత్సూర్యాప్యమును పొందెనని తాత్పర్యము.

సీ. ఆజానుద్గ్రంభులై హరిన్దణిమయ స్తంభంబులకుఁ గులస్వాము లగుచు
దివ్యగంధముల నుద్రేకించి విద్యుదంకుర రేఖలకు జోడుకొడె లగుచుఁ
దలచుట్టుఁదిరిగి రాఁ గలిగి పాండురపద్మ పత్రంబులకుఁ బ్రాణబంధు లగుచు
సకలంబు వెలిగింపఁజాలి బాలార్కబింబములకు ననుబింబపంక్తు లగుచు

తే. నాల్గుచేతులుఁ గాంచన నలినమాలి
కలు వెడఁదకన్ను లాస్యప్రభలు చెలంగఁ
గుముదుఁ డనుపేరఁ బరమేశ్వర గొలిచి నిలిచి
యున్నవాఁ డాతఁ డిప్పుడు నో మునీంద్ర!

111

టీక. ఈ పద్యమున సీసపాదములు నాలుగింటికిని ఎత్తుగీతలాని మొదటి రెండు పాదములకును క్రమసమన్వయసంబంధము; ఆజానుద్గ్రంభులై = మోకాలిపఱకును వ్రేలుచున్నవై; హరి.....లకుఁ = పచ్చలు తాపన స్తంభములకు; కులస్వాములు, ఆగుచుఁ = మాతృకలగుచు - వానిని పోలుచునున్న; - 'నాల్గుచేతులు;' దివ్యగంధములకుఁ = గొప్పపరిమళములచే; ఉద్రేకించి = విజృంభించి; విద్యుదంకురరేఖ లకుఁ = మొలకమెఱుపులకాంతులకు; జోడుకొడెలగుచుఁ = సమానమగుచున్న; 'కాంచననలిన మాలికలు' = బంగారుకమలముల మాలికలు; తలచుట్టుఁ, తిరిగి రాఁగలిగి = (చెవులను దాటుకొని) తలవెనుకకుఁబోయి మఱులరాఁగలిగి - మిక్కిలి విశాలములయి; పాండురపద్మపత్రంబులకుఁ = తెల్ల తామరరేకులకు; ప్రాణబంధులగుచుఁ = దగ్గఱిచుట్టములగుచు - సమానములగుచు నున్న; 'వెడఁద కన్నులు' = విశాలనేత్రములును; సకలంబుఁ = ప్రపంచమునంతటిని; వెలిగింపఁజాలి = వెలుతురుతో నిండునట్లు చేయఁగల్గి; బాలార్కబింబములకుఁ = లేతసూర్యుని బింబములకు; అనుబింబపంక్తులు, ఆగుచుఁ = ప్రతిబింబములసమూహము లగుచు - వానితో సమానములగుచున్న; అస్యప్రభలు = ముఖము యొక్క కాంతులు; వెలంగఁ = ప్రకాశింపఁగా; అతఁడు = ఆ నిగమశర్మ; ఇప్పుడు; కుముదుఁ డను పేరఁ; పరమేశ్వరఁ = విష్ణుని; గొలిచి నిలిచి, యున్నవాఁడు.

నిగమశర్మ బాహువులు పచ్చలుతాపన స్తంభములపగిదిని, ధరించిన బంగరుభూలమాలలు మెఱు పులరీతిని, విశాలనేత్రములు తెల్లతామరభూవురేకులవలెను, ముఖము లేతసూర్యునిబింబమువలెను ఉన్న పనిభావము. అలం, క్రమము, ఉపము.

తే. పుండరీకుండు ¹శంఖకర్ణుండు వామ

నుండు కుముదాక్షుండును విజయుండు జయుండు

²సర్పనేత్రుండు నను పార్శ్వచరులలోన

హరికిఁ గుముదుండు మాననీయత వహించు.

112

టీక. పార్శ్వచరులలోన = సేవకులలో; మాననీయత = వహించు = గౌరవమును (ఎక్కువగా) పొందును.

క. అమృతమయమూర్తి బుధహిత, విమలవిభోద్భాసి మసృణావిలసనశుభల

క్షమహితవత్సుండు విధుఁ డాట, కుముదానందప్రదానకుశలుండు కాండే? 113

టీక. ఈ పద్యమున విష్ణువునకును, చంద్రునికిని క్షేష చెప్పబడుచున్నది.

విష్ణుపక్షమున - అమృతమయమూర్తి = జలరూపదేహము కలవాడు. లేక మృతి గానని రూపు కలవాడు; బుధహితవిమలవిభోద్భాసి = విద్వాంసులకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు విశేషకాంతితో ప్రకాశించువాడు; మసృణ.....వత్సుండు = మెఱుగులుదేలు ప్రకాశముకల్గి శుభకరమగు శ్రీవత్సాంకముచే గొప్పదగు తొమ్ము కలవాడు; విధుఁ డాట! = దేవుఁడాట! కుముదానందప్రదానకుశలుండు = కుముదుఁ డను పార్శ్వవర్తికి ఆనందమునిచ్చుటలో నేర్పరి; చంద్రునిపక్షమున - అమృతమయమూర్తి = అమృతముచేఁజేయఁబడిన దేహముకలవాడు; బుధ.....ద్భాసి = బుధునకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు కాంతితో - వెన్నెలలోఁ బ్రకాశించువాడు; మసృణ.....వత్సుండు = దట్టముగానుండి ప్రకాశించు చక్రమి మచ్చతోఁ గూడిన నడిమిప్రదేశము కలవాడు; విధుండు = చంద్రుండు; కుముదా.....కుశలుండు = కలువలకు ఆనందము నిచ్చుటలో నేర్పరి. [ఇట పూర్వజీకలా 'బుధ.....వత్సుండు' అని వికపదముగా గ్రహించఁబడి 'బుధ = పెద్దలకు, దేవతలకు; హిత = మేలైన; విమల = నిర్మలమైన; విభా = విశేషకాంతిచేత, ఉద్భాసిత(?) = ప్రకాశించునట్టి; మసృణ = మెఱుగులుదేరునట్టి; విలసన = ప్రకాశముగల; లక్ష్య = చిహ్నముచేత; మహిత = పూజ్యమయిన; వత్సుండు = తొమ్ముకలవాడు' అని యర్థ మియఁబడినది.] అలం. క్షేషము.

శా. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి లోకేశుం జితక్షేశు మం

⁴దావిర్భావహస్తైకమాత్రదలితోద్యద్దైత్యగర్వాంధకా

రావేశున్ సరకేసరిన్ గొలిచి నిత్యప్రీతి నున్నారు వా

గ్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్ణయలు తత్క్షేత్రాధికారంబునన్.

114

టీక. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి = ఇట్టి గొప్పప్రభావములకు ఉనికిపట్టగువానిని; జితక్షేశున్ = జయించఁబడిన కష్టములు కలవానిని; మందా.....రావేశున్ = కొంచెముగా పుట్టుచున్న నవ్వుచేతనే - (కేవలమైన చిఱునవ్వుచేతనే - ఆయాస మించుకంతయును లేకయే.) భేదించఁబడిన గర్వింపిన రాక్షసులదైన అహంకారపుటావేశము గలవానిని; సరకేసరిన్ = నృసింహదేవుని; వాగ్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్ణయలు = బ్రహ్మ మొదలుగాఁగల దేవతలు.

క. ఆ నెలవుల నర్ధనిశల, వీనులకుం దోచు నేచి విధినందన! వై

మానికనాయకకృతఘం, టానాదము నృహరిబిగువునగవుంబోలెన్.

115

టీక. ఆ, నెలవున = అచ్చట - ఆక్షేత్రమున; అర్ధనిశలన్ = అర్ధరాత్రులందు; వేచి = అరికయించి; విధినందన! = నారదుడా! నృహరిబిగువునగవుంబోలెన్ = నరసింహుని అట్టహాసము

వలె; వైమానిక.....నాదము = ఇంద్రునిచే చేయబడిన ఘంటాధ్వని; వీనులకు, లోచకు = వినబడును. అలా. ఉపము.

క. ఆ త్రేత్రంబున నృహరికి, దక్షిణదిశ నే వసించు దత్తరమతి నీ
యక్షులతో నీప్రమథా, ధ్యక్షులతో నీ నగేశ్వరాత్మజతోడన్. 116

టీక. ఆ త్రేత్రంబునకే; నృహరికి; దక్షిణదిశకే; తత్తరమతికే = మిక్కిలి అనర్హతతో; ఈ ప్రమథాధ్యక్షులతోకే = ఈ ప్రమథగణములతోను; ఈ నగేశ్వరాత్మజతోడకే = ఈపార్వతి తోను గూడ.

క. మాతృవధము పితృవధమును, భ్రాతృవధము గురువధంబు బ్రకటించియు నో
ధాతృసుత! యిల్లి సురపుర, నేతృకు దెలిపొందు నెట్టి నీచుడు నచటన్.

టీక. ఓ భాతృకుక! = ఓ నారదుడా! ప్రకటించియుకే = చేసినను; అచటకే; ఈల్లి = నురజించి; సురపురనేతృకుకే, తెలిపొందుకే = ఇంద్రుడవని బొందును.

క. కావున నరులకు: దత్తే, త్రావాన మొనర్చ నైహికాముష్మికముల్
చేవలెతుల లోచు: దిద్యోక్తును, నావుడు నా మృదుగుడించి నారదు: డనియెన్.

టీక. విహికాముష్మికముల్ = ఈ లోకపు సుఖములు, పరలోకసుఖములును; చేవలె
తులగుచుకే = చేరికొనిపోవుచుండు; దిద్యోక్తుకే = భూనానాన - కల్లును.

క. దేవ! భవత్కృప నరమృగ, దేవమహా త్రేత్రమహిమ: దెలిసితి నన్న
ద్భావము ప్రమోదమేదుర, భావము: గైకొనియె: జనియె భ్రమము: దమమున్.

టీక. భవత్కృపకే = నీదయవలన; తెలిసితికే = తెలిసికొంటిని; అన్నద్భావము =
నాయాత్మ; ప్రమోదమేదురభావముకే = ఆనందముచే గొప్పదగు నభిప్రాయమును; భ్రమముకే =
భ్రాంతియు; తమముకే = అజ్ఞానమును; చనియెకే = నశించెను.

క. దైవము త్రేత్రము తీర్థము, నా వాచయములు గుహుండు నడిగిన మీరల్
భావించి తెలుపు తత్త్వము, నావీనుల జొనుపు మనుపు నను: బురవైరీ! 120

టీక. ఆ వాచయములు = ఆ మురులును; గుహుండుకే = పునానాస్వామియును; మనుపు =
రక్షింపుము; పురవైరీ! = త్రిపురశత్రువనగు శివుడా!

తే. అనుడు నుడురాజు పురుషు: డిట్లును నృసింహ, తీర్థమునకు భిదేళిమదిక్కునందు
సిద్ధమానవవినుత ప్రసిద్ధి వెలయు, నాద్యమై ఘర్తవీరామహా ప్రవంతి. 121

టీక. ఉడురాజుపురుషుండు = చంద్రశేఖరుండు; భిదేళిమదిక్కునందు - ఎదుటిదైన దిక్కు
నందు - ఎదురుగా; ఘర్తవీరామహాప్రవంతి = ఘర్తవీర యను గొప్ప నది; అద్యమై = ప్రధానమై;
సిద్ధమానవవినుతప్రసిద్ధికే = సిద్ధులచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడబడు ప్రసిద్ధితో; వెలయుకే =
ప్రకాశించును.

తే. తీర్థసార్థావతంస మత్తీర్థ మభిమ
తార్థదశ్రీల: జంద్రభాగాఖ్య నందు
నందు: దవ మాచరించి మున్నింద్రు: డొందె
నమర¹తతిలోన ⁷రుంద్రభోగాతిశయము. 122

1. క. తత్పర. 2. క. ప్రకటిం. 3. చ. యిలిగిపుచ్చుర. 4. క. తీర్థముత్రేత్రము 5. త్రేత్రము
ము, 6. చ. సార్థ. 7. చ. వతి. 7. చ. దుద్ర.

టీక. తీర్థసార్థావతంసము = తీర్థములగుంపునకు ప్రధానము; అయిన; అతీర్థము; అభిమతార్థదశ్శీలఁ = కోరిన కోరికలను ఇచ్చు సంపదలచే; చంద్రభాగాభ్యుక్, అందుఁ = చంద్రభాగమును పొందును; అమరతతిలోనన్ = దేవతలగుంపులో; చంద్రభాగతిశయముఁ = విశేషముగు భాగములను; ఒండెఁ = పొందెను.

ఉ. తైర్థికు లర్థిఁ గొల్వఁదగుదానికి యోజనమాత్రభూస్థలిఁ
తీర్థపదాస్పదం బఖిలదివ్య మతివ్యవహారయోగ్యమి
ష్టైర్థసమర్థసక్షమమునై¹తమముఁ విరియించు బాతకా
నర్థము పొండరిక మనునర్థము దూషితరోష²పోషణా!

123

టీక. తైర్థికులు = తీర్థయాత్రావరులు; అర్థిఁ = ప్రీతితో; కొల్వఁదగు = సేవింపదగిన; దానికిఁ = ఆ తీర్థమునకు; తీర్థపదాస్పదంబు = తీర్థమును పేరు ఉంచుకొనఁదగినది - నిజమైన తీర్థమగునది; అఖిలదివ్యము = అన్నింటికన్నను శ్రేష్ఠము; అతివ్యవహారయోగ్యము = ఉపయోగించుటకు మిక్కిలి తగినది; ఇష్టైర్థసమర్థసక్షమము = కోరిన కోరికలను నెఱవేర్చుటకు మిక్కిలి తగినది; పాతకానర్థము = గొప్ప పాపములను నశింపజేయునది; పొండరికమను నర్థము = పొండరికమను పేరుగల వస్తువు - తీర్థము; తమముఁ = ఆజ్ఞానమును; విరియించుఁ = పోగొట్టును; [అర్థము, తమమును విరియించు ననఁగా - వస్తుయథార్థజ్ఞానము తద్విషయకమగు నజ్ఞానమును నశింపజేయు నను విశేషార్థము ఇచట వ్యక్తమగును.] దూషితరోషపోషణా! = దూషింపఁబడిన కోపముకలవారిని - (తాంతుము కలవారిని) పోషించువాఁడా! [పూర్వటీకలో 'దూషితరోషభూషణా! = దూషింపఁబడిన కోపముగలవారికి ఆలంకారమైనవాఁడా! - కోపము నణచినవారి నేలువాఁడా!' అని కలదు.]

శా. నక్షత్రంబులకుఁ శుపాధిపతికి నాకుఁ ద్రియామాచరా

ధ్యక్షద్యేషికి భాసుపుత్రికి మరుత్కల్లోలినీవేణికి

బక్షిశ్రేణికి బక్షివల్లభునకుఁ భాసిల్లువాసికి సమ

స్తత్రేత్రంబులలో ననూనముగు నేతత్త్రేత్ర మొక్షింపఁగన్.

124

టీక. అనూనము = తక్కువకాని - గొప్పదైన; ఈక్షింపఁగన్ = చూడఁగా; శుపాధిపతికిఁ = చంద్రునికిని; త్రియామా.....ద్యేషికిఁ = రాత్రించరులగు రాక్షసుల ప్రభువును ద్యేషించు విష్ణునకును; భాసుపుత్రికిఁ = యమునకును; మరుత్కల్లోలినీవేణికిఁ = గంగానదికిని; బక్షివల్లభునకుఁ = గరుడనకును; వాసికిఁ = వాసియును - అధిక్యము కూడ; భాసిల్లుఁ = ప్రకాశించునట్లు.

క. ఇదమిత్యే¹వ్వుని యేనును, మది మితి నేయంగ నేర మౌనీశ్వర! త

ద్విదితప్రభావ మోపిన, విధమున వినిపింతు నీకు విను దృఢబుద్ధిన్.

125

టీక. ఇదమిత్యేవ్వుని = ఇది యిట్టిదని - దీని రూపిట్టిదని; మితి నేయంగనేరఁ = ప్రమాణమును చెప్పలేను; ఓసవిధమునఁ = (నాకు) శక్తమగునట్లు - తెలిసినంతవఱకును.

తే. జముని చెలియలు నిర్జరకై వలనియు, బెఱసి మెఱసిన నడుచక్కిఁ బేరు గ్రుచ్చి
ఋషులు తెల్సిన తీర్థములెల్లఁ బొండ, రికపొండతకళఁ బోలలేక బడియు.

126

టీక. జమునిచెలియలు = యముని చెల్లెలు - యమునానదియును; నిర్జరకైవలనియుఁ = గంగానదియును; బెఱసి = కూడి; మెఱసిన = ప్రకాశించిన; నడుచక్కిఁ = మధ్యభాగమును; పేరు

— 1. చ. తమమున్. 2. క. భూషణా! చ. భీషణా! ట. పోషణా! 3. క. దానన్. చ. ట. దానన్
4. ఛ. యని. 5. చ. యుండు.

గ్రచ్చి = దండగాఁగూర్చి; ['పేరుచెప్పి'యని పూర్వటీక.] పాండరీకహాడశకశ్చ = పాండరీకతీర్థము. యొక్క చరామవంతు కాంతిని; జడియొక్క = తొలఁగును - ఓడిపోవును.

సీ. పాతక వ్రాతభూజాతజాతానలం బాశ్రితాభీష్టపాకావసరము
విషధిరాట్పర్యంకవిహరణస్థానంబు నిఖలపుణ్యక్షేత్రముఖముకురము
నమదస్త్రదాదినానామరు¹న్నాథంబు వర్ణితాఖలపుణ్యవైజ్ఞానము
దైత్యభిన్నగరయాత్రాపస్తానంబు²వాఙ్మనసామేయవైభవంబు

ఆ. ³వంకువామదేవ వాల్మీకి విరతంతు, గర్లగాధిపుత్రగౌతమాశ్రి
జహ్ను జామదగ్ని జాబాలి జైమిని, ప్రియకరంబు పాండరీక షనఘ ! 127

టీక. పాండరీకము = పాండరీకక్షేత్రము; పాతక...తానలంబు = పాపములగుంపునకు చెట్టునుండి తనంతటపుట్టిన యగ్ని - కారుచిచ్చు; ఆశ్రితాభీష్టపాకావసరము = ఆశ్రియించినవారికోరికలకు పంటకాలము; విషధిరాట్పర్యంకవిహరణస్థానంబు = సముద్రతలుండగు విష్ణువునకు విహరించుచోటు; నిఖల.....ముకురము = సమస్తపుణ్యస్థలముల ముఖములకును - (వానిబాగోగులు చూచుచుటకుఁదగిన) అద్దము; నమల్.....నాథంబు = నమస్కారముచేయుచున్న మావంటి దేవశ్రేష్ఠులు కలది; వర్ణితాఖలపుణ్యవైజ్ఞానము = కొనియాడఁబడిన సమస్తపుణ్యములను పుట్టించు (కలుగఁజేయు)నది; దైత్య.... ఘరణ్ణంబు = విష్ణునగరమునకు (వైకుంఠమునకు) పోవుయాత్రకు ఘరణ్ణవమైనది (మఱిలియైనది.) వాఙ్మనసామేయవైభవంబు = మాటలకు, మనస్సునకు అగోచరయగు నైభవము కలది; వంతు..... ప్రియకరంబు = వంతువు మొదలగు మనుల కందఱికిని ప్రీతిని కలిగించునది; ఆలం. రూపకము.

మహాప్రగ్ధర. కననీ గొడ్రాలు బిడ్డక గగనకుసుమముక గల్గనీ రాయి మాటల్
విననీ ముక్తుండు వెండిక విపులఁ బొడమనీ వింటివా పాండురంగా
వనిఁ ⁴బాసపున్య జన్యవ్యవహృతిఁ గన నేవంక దుష్పంకశంకల్
వనరాశిం జొచ్చు నేరై వడి*నెడి యడఁగుక వారిజభ్రాణసూతీ ! 128

టీక. గొడ్రాలు = వంధ్య; వెండిక ('యం'లోకము) = వెండియును - మఱుల; విపులక = భూమిపై; పొడమనీ = పుట్టనిమ్ము; పాసపున్యజన్యవ్యవహృతిక = మరల మరలఁబుట్టుటచేత - ఆచట పునర్జన్మములను ఎత్తుటచేత; ఏవంకక = ఎన్నిధమునను; దుష్పంకశంకల్ = పాపములనెడి సందేహములు; కనవు = చూడవు - ఁందవు; అవి - వనరాశిక = సముద్రమును; చొచ్చు = ప్రవేశించునట్టి; వడినెడి = వడిచెడి - వేగముచెడి;]'వడినెడి = వేగముచెడి' అని పూర్వటీక.] అడఁగుక; వారిజభ్రాణసూతీ! = కమలగర్భుండగు బ్రహ్మయొక్క పుత్రుండవగు నారదుఁడా! 'కననీ, కల్గనీ' ఇత్యాదులందు ఇష్టునకు ఈకారాదేశము.

తే. ఊరిఁ గురుక్షేత్రముఖమహాక్షేత్రలము
లందుఁ జేయ ననశ్వరం బగుచు నిగుడు
దురితతరిఁ గిట్టి నిజశక్తి దునుము గాన,
మేటి యాక్షేత్ర మొక పరిపాటి గాదు.

129

టీక. కురుక్షేత్ర.....లందుక = కురుక్షేత్రము మొదలగు గొప్పక్షేత్రములందు; అనశ్వరంబు = స్థిరమైనది; నిగుడు = న్యాపించునట్టి; దురితతరిక = పాపములగుంపును; కిట్టి = తాకి; తునుముక = సంహరించుచు; ఒక పరిపాటి = ఒక సాధారణమైనది.

1. చ. న్నాదంబు. 2. క. వాఙ్మన. చ. వాఙ్మన. 3. క. తే. 4. చ. పీఠపుణ్యజన్యవ్యవహృతి. 5. క. నడి.

క. దాన స్నాననిధనవాః పానాదులు ¹నెట్టి యెట్టి ఫఃములు పెఱచో

నౌ నవి సకలముఁ జేతులు, మానవులకు నందు నిమిషమాత్రమునందున్. 130

టీక. దాన.....దులక్ = దానము, స్నానము, మరణము, నీరుత్రాగుట మొదలగువానిని; ఎట్టియెట్టి ఫలములు = వియోగిఫలములు; పెఱచోక్ = తక్కిన చోట్లయందు.

శా. భర్తస్తేయము బ్రహ్మహత్యయు సురాపానం బగమ్యారహః

కర్తంబుక్ గృహదాహధేనువధవాక్సారుష్యముల్ మున్నుగా

దుర్మార్గుల్ పఠరించుచున్నతతతుల్ దూఱుక్ ²మృగేంద్రధ్వనిక్

మార్తోముల్ వడు లేటిమూఁకలనఁ దన్నామంబు వాక్రుచ్చినన్. 131

టీక. భర్తస్తేయము = బుగారును దొంగిలించుట; బ్రహ్మహత్యయును = బ్రాహ్మణుని చంపుటయును; అగమ్యారహఃకర్తంబుక్ = పాండరాని స్త్రీలను సంగమించుటయును; గృహ.....ముల్ = ఇల్లుకాల్పుట, గోవధము, తిట్టుట; మున్నుగాక్ = మొదలైన; పఠరించు = జరపు - చేయునట్టి; దుష్కృతతతుల్ = పాపపుంజములు; తన్నామంబు = పాండరికక్షేత్రముపేరు; వాక్రుచ్చినన్ = పలుకఁగా; మృగేంద్రధ్వనిక్ = సింహగర్జనచే; మార్తోముల్, వడు = వెఱకకుఁబాఱిపోవు; లేటిమూఁకలు, అనక్ = జింకలగుంపులలో నునట్లు; తూలుక్ = చెదరిపోవును - నశించును. అలం. ఉల్లేఖ.

సీ. ఉరసిజాదృతపీఠ సరసిజాసనురాణి పూర్వకోటిగ మహాద్భుతచరిత్ర

గజవైరివాహ దుర్గాదేవి పశ్చిమకోటిగ లస్తక్రోడసీమ

భువననాయకిగాఁగఁ బొగడొంది యోజనార్థము విస్తృతియుఁ దదర్థంబు నిడుపు

గలిగిన తత్తేత్రకార్ముకంబు ధరించి జగదేశధన్ని శ్రీశార్ఙ్గపాణి

తే. తీర్థశరములు దొడివి యుదీర్ఘకలుష, విషమలక్ష్యపరంపరల్ విలుంగనేయుఁ

గాన ¹నదియ శరణ్యమై ²వీను మిగులు, వైహికాముష్టికాకాంక్షులగు జనులకు.

టీక. మహాద్భుతచరిత్ర = మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమగు చరిత్రకలదియు; ఉరసిజాదృతపీఠ = స్తనములచే గౌరవింపఁబడెన - (స్తనముల కానించుకొన్న) పీఠకలదియు (నగు); సరసిజాసనురాణి = బ్రహ్మభార్య - సరస్వతి; పూర్వకోటిగక్ = వింటియొక్క మొదటిచివఱగను; గజవైరివాహ = సింహము వాహనముగాఁ గలదైన; దుర్గాదేవి = పార్వతీదేవి; లస్తక్రోడసీమక్ = వింటినడుమైన లోపలి ప్రదేశమునందు; భువననాయకిగాఁగక్ = లోకమునకు నాయకురాలుగా; యోజనార్థము = వాలుగు మైళ్లు; విస్తృతియుక్ = పొడవును; తదర్థంబు = అందులో సగము; నిడుపుక్ = వైకాల్యమును; తేత్రకార్ముకంబుక్ = తేత్రమును వింటిని; జగదేశధన్ని = లోకములన్నింట సాటిలేని విలుకాడైన; శ్రీశార్ఙ్గపాణి = శ్రీవిష్ణువు; తీర్థశరములు = తీర్థ మను బాణములను; తొడివి = నంధించి; [శరములు = జలములనెడి బాణములు అని పూర్వటిక.] విషమలక్ష్యపరంపరల్ = మిక్కిలి అసాధ్యములైన లక్ష్యముల సమూహములను; విలుంగనేయుక్ = వడఁగొట్టును; విహికాముష్టికాకాంక్షులం = ఈ లోకమునుభములను, కరలొకనుభములను గోరువారు; శరణ్యమై = దిక్కుయి; వీనుమిగులుక్ = ప్రసిద్ధికెక్కును. అలం. రూపకము.

1. క. జేయునట్టి. చ. నెట్టియెట్టి. 2. చ. మృగాం. 3. చ. కోటియు. 4. ట. కోటిగా.
1. చ. యది. 2. క. దీను. చ. వీను. 3. ర. వీను.

తే. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరముల,యందుఁ బురుషార్థములు నాల్గు ననఁగి పెనఁగి
తలలు ముదిరిన దురితదంతావళములఁ,బొండరికంబు హరిలీలఁ జెండివైచు. 133

టీక. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరములయందుకొ = తన పేరనున్న నాల్గుక్షరములందును; పురు
షార్థములు = భర్తార్థకామ మోక్షములు; అనఁగి పెనఁగి = కలసిపెలిసియుండి; తలలు ముదిరిన = బలిసిన
తలలు కల - క్రొవ్వియున్న; దురితదంతావళములకొ = పాపములను విరుగులను; హరిలీలకొ =
సింహమురీరిని; చెండివైచుకొ = నటికివైచును. అలా. రూపకము, ఉపమ

శా.ఆత్మే త్రంబున నుండు నట్టచుడుకొ యత్నాత్మకేళీరతుం
డక్షోభ్యుం డజరుం డనాదినిధనుం ¹డత్తామః త్తాచయుం
డీత్తామాత్రకృతాఖిలుండు నవశక్తీశుండు కృష్ణుండు ప్ర
త్యక్షంబై యనుడుకొ మరున్తుని యుమాప్రాణేశుతో నిట్లనున్. 134

టీక. యత్నాత్మకేళీరతుండు = కుదేరాత్మను నాట యాడుటయం దానక్తికలవాడు; ఆత్మో
భ్యుండు = కలఁచుటకు సాధ్యపడనివాడు; అజరుండు = ముదిమి లేనివాడు; అనాదినిధనుండు =
పుట్టువు, చావు లేనివాడు; అత్తామరత్తాచయుండు = తక్కువ కాని-కఱివు లేని రక్షణస్వరూపుఁడు;
ఈత్తామాత్రకృతాఖిలుండు = చూపుమాత్రముచేతనే నమస్తమును సృజించువాడు - చూపుచేతనే
శమస్తలోకములను కలుగఁజేయువాడు; నవశక్తీశుండు = తొప్పుండుగురుశక్తులకును భర్త; [ఇచ్చా
శక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, ఉత్సాహశక్తి; మంత్రశక్తి; సత్వశక్తి, రజశక్తి, తమ
శక్తి అని శక్తులు తొమ్మిది.] మరున్తుని - దేవముని = నారదుఁడు.

క. అద్భుత మయ్యెద్యది నిఖిలజగద్భరితుఁడు యోగిహృదయగమ్యుం డచోచ్చ
నుద్భవ మొందుట కీ కథ, సద్భద్రా! నొడువు ను ప్రసన్నత ననుడున్. 135

టీక. శద్భద్రా! మంచిమేలుకలవాడా! - శుభముల నొసఁగువాడా!

ఉ. ఆపురవైరి పల్కుఁ గలహాళిఁ గు శేషయపాత్ర! విన్దు ముకొ
ద్యాపర ముజ్జగిల్లుకటి దాంతూడు శాంతుఁడు హృద్విపక్షశి
త్తాపటుశక్తి విష్ణుపరసంభృతభక్తియునై జనించె ని
ష్పాపుఁడు పుండరీకుఁడను బ్రాహ్మణుఁ డొక్కఁడు డక్కజుబుగన్. 136

టీక. పురవైరి = త్రిపురసంహరి - శివుఁడు; కలహాళికొ = జగదమే తిండిగా కల నారదుని
గూర్చి; కుశేషయపాత్ర! = పద్మమునకు మరుమండైనవాడా! [పద్మమునకు బ్రహ్మ పుత్రుఁడు - ఆ
బ్రహ్మకు పుత్రుఁడు నారదుఁడు.] ఉజ్జగిల్లుకటికొ = తొలఁగునట్టి సమయమునందు - ముగియునప్పుడు;
దాంతుఁడు = మనోనిగ్రహముకలవాడు; శాంతుఁడు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; హృద్విపక్ష
శిత్తాపటుశక్తి = హృదయములాని శత్రువులగు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యము
లను శిక్షించుట (అణఁచుట) యందు దృఢమైన శక్తికలవాడు; విష్ణుపరసంభృతభక్తియుకొ = విష్ణువు
పాదములందు పూర్ణమైన భక్తికలవాడును; అక్కజుబుగకొ = అశ్రద్ధముగా.

సీ. పాతకంబులఁ బింపంబుగాళముగఁ జేయుఁ గనుగొన్నమాత్ర మోక్షంబు నొసఁగు
మున్ముఖపుష్కరంబునకు *నల్లఱుంపకు నిది యనఁదగుఁ బ్రకటమహిమ
బిందుసరఃప్రతిబింబమై పర్వి స్వర్గద్వారమునకంటఁ గరముమేటి
యగుఁ జంద్రభాగామహాపుష్కరిణితటంబునఁ జూతభిర్భరపనసజంబు

1. చ. డత్తామయుం డప్రయుం. 2. చ. డద. 3. క. చుచ. 4. క. ర. ధ్ను. 5. క. ర. డుగు.
4. చ. చాధ.

తే. కాంచనయుతంబు నృత్యచ్ఛిఖండికూజ, దిష్టపరిపుష్టగాయదళీంద్రజుష్ట
మలసకల్వారపవనసమ్రాగదళము, నైన యాశ్రమ మమరించి యందు నతఁడు.

టీక. పాతకంబులకొ = పాపములను; పంచబంగాళముగకొ = నీలికలయి పాఱునట్లు - చెల్లాచెదరగునట్లు - శూన్యముగా; ముమ్మల్లు = మూడంతలు; నల్లల్లు = నాలుగంతలు; బిందుగరి ప్రతిబింబమై = బిందువరస్సునకు సమానమై; పర్వి = వ్యాపించి; చూత, భర్తూర, పనస, జంబు, కాంచనయుతంబు = మామిడి, భర్తూరము, పనస, శేరేడు, సంపంగులతో, కూడినది; నృత్యచ్ఛిఖండి = నాట్యముచేయుచున్న సెమల్లకలది; కూజదిష్టపరపుష్ట = కూయుచున్న ఇష్టమైన కోయిలలు కలది; గాయదళీంద్రజుష్టము = పాడుచున్న గండుతుమ్మెదలచే సేవింపబడినది; అలసకల్వారపవనసమ్రాగదళముకొ = మెల్లిని సౌగంధికములమీఁది గాలిచేత పంగిన మీఁదియాఁకులుకలదియును; అమరించి = ఏర్పఱచి; అందుకొ; అతఁడు; ముందుపద్యమున నన్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

సీ. నిండుమనంబున నుండు నారాయణుండెఱిగించెనో *నీట వఱలు నునికి
నొసలిలోపలిచక్కి నెసఁగు చంద్రుడు దిద్దెనోమింట వ్రేలెడు దీమసంబు
మూలాలవాలస్థలీ లేలిహానంబు గొలిపెనో పవనంబు గ్రోలు నేర్పు
కమలంబు ¹లిరుమూడు కఱవెనో సూర్యవలోకనంబున కాత్తలోగని ధృతి

తే. యనఁగఁ దత్తత్త్రియలయందు నలతలేక, భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్ష
బాధనిష్ఠాసురక్షి దక్షం బొనర్చు, గుదిసి ముల్లోకములును గగ్గోలుపడఁగ. 188

టీక. నీటకొ, వఱలునునికికొ = నీటిలో ఉండుపద్ధతిని; లోపలి చక్కికొ = లోపప్రదేశము నందు; ఎసఁగు చంద్రుడు = ఉండెడు చంద్రుడు; దిద్దెనో = నేర్చెనో; దీమసంబుకొ = ఉపాయమును; [నొసలు చంద్రునివలెనున్నదనుట] మూలాలవాలస్థలీ, లేలిహానంబు = మూలముయొక్కపాడున నుండెడి పాము; గొలిపెనో = సరిపఱచెనో - శోధించెనో; గ్రోలు = పీల్చునట్టి; ఇరుమూడు = అఱు; [మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరక, అనాహత - విశుద్ధ - అజ్ఞలు.] కఱవెకొ = బోధించెనో; సూర్యవలోకనంబునకుకొ = సూర్యునిమాచుటకు; లోగని = తగ్గని; ధృతి = ధైర్యమును; అలత = అలయుట; భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్షకొ = గొప్పసామ్రాజ్యము ననుభవించు కోరికతో; బాధనిష్ఠాసురక్షికొ = దృఢమైన నియమమునదలి యాసక్తితో; గుదిసి = అణగి; గగ్గోలుపడఁగకొ = కలతనొందఁగా; తపంబుకొ; ఒనర్చుకొ = చేయును. అలం. ఉల్లేఖి.

తే. భక్తిసంయుక్తి యను పోతపాల నొయ్యె, జెట్టుకట్టుచు మునిశాఖ ²నిట్టచూప
నిజమనోమార్గసంపన్నీలవర్ణ, కైతవంబున ³లోజేగ గలయనూరె. 189

టీక. పోతపాలకొ = పోసినపాలతో; ఒయ్యెకొ = తిన్నగా; జెట్టుకట్టుచుకొ = జెట్టుగా నేర్పడుచు - వృద్ధిపొందుచు; మునిశాఖ = మునియనెడి వృక్షము; నిట్టచూపకొ = నిట్కును చూపగా; నిజమనోమార్గ సంపన్నీలవర్ణకైతవంబునకొ = తనమనోమార్గమున నివసించుచున్న విష్ణుదేవుడను మిష చేత; లోజేగలయకొ = లోపలి, చేప, (సారము) వ్యాపించఁగ; ఊరెను. = అధికమయ్యెను; అలం. రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. పుండరీకాఖ్యుడగుటనో పుండరీక, నేత్రభృంగంబు తనలోన నెలవుకొనఁగ
ఊతిసురేంద్రుండు తప మిట్లుచేయుచున్న, కాలమున నేగె ధరవిష్ణు గనుగొనంగ

†క. ర. లోనుండు. *క. ర. యిట. 1. చ. లీముడు. 2. చ. నెట్టు. 3. చ. జేవ.

టీక. అగుటనో = అగుటచేతఁ గాఁబోలు; పుండరీకనేత్రభృంగంబు = తామరపూవులవంటి కన్నులు కల భగవంతుఁడనెడి తుమ్మెద; తనశాసనఁ; నెలవుకొనఁగఁ = తనహృదయమున నివసించుగా; ప్రితిసురేంద్రుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు; ధర = భూమి (కర్తృవచనము) అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. డెందమునఁ బుట్టు నలత ముకుందువలనఁ

దీర్ప నూహించి చను మహిదేవి కొసఁగె

గలశపాథోనిధానంబు కన్నుగవల

తెలివి లలితంపు నమృతవర్తియునుబోలె.

141

టీక. మహిదేవిక = భూదేవికి; డెందమునఁ = మనస్సునందు; అలత = శ్రమను - అయాసమును; కలశపాథోనిధానంబు = పాలనముద్రము; లలితంపునమృతవర్తియునుబోలె = అమృతముదగు (పోయిన దృష్టినిచ్చు) కాటుకవలె; కన్నుగవల తెలివిక = చూపును; డనఁగె = ఇచ్చెను. అలం. ఉపమ.

సీ. నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ చతురంబు సితపామజప్రభునకుఁ

బానలుబృభప్రపాకల్పనము సూతికానికేతనము పుష్కరసరనకుఁ

గామధుక్సందానసీమధ్యదేశంబు రసవతి దేవతావిసరమునకు

గోత్రభిల్లొకచకోరదృగ్గోత్రంబు మందురాస్థాన మమర్త్యహరికిఁ

తే. గాయమానంబు బలిగృహంగణవసుధకు, సకలవాహినులకు జనాంతికపదంబు

సారలోహారము భూద్రవైరిబద్ధబుద్ధి జౌరఁ బొందియున్నదంభోలి కబ్ధి. 142

టీక. అబ్ధి = సముద్రము - ఊరాబ్ధి; నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ = పద్మము గర్భమందుఁ గల విష్ణువుయోగనిద్ర నావరించు చోటు; - [విష్ణువు పరుండుచోటనుట]; సితపామజప్రభునకుఁ = తెల్లయునుఁడైన విరావతమునకు; చతురంబు = గజశాల; [విరావతము పుట్టినచోటనుట.] పానలుబృభాబ్ధి ప్రపాకల్పనము = దప్పిగొన్న మేఘములు చలివేంద్రయైనది; [మేఘములు సముద్రజలమును త్రాగు ననుట.] పుష్కరసరనకుఁ = పద్మాసన యగు లక్ష్మీకి, సూతికానికేతనము = పులిటిల్లు - పుట్టుచోటు; [లక్ష్మీ పాలనముద్రమునఁ బుట్టినదనుట.] కామధుక్ సందానసీమధ్యదేశంబు = కామధేనువునకు గోశాల యందలి మధ్యభాగము; [కామధేనువు పుట్టుచోటనుట.] (ఇచట పూర్వటీకలో 'సందానసీ = దామెన త్రాడిదైన?' అనువ్రాత కలదు; అది తప్పు; సందానని యనఁగా గోవులశాల.) దేవతావిసరమునకుఁ = దేవతలగుంపునకు; రసవతి = వంటయిల్లు; [దేవతలు అచటనే తమ కాహారమగు నమృతమును సంపాదించి రనుట.] (ఇచట పూర్వటీకలో 'రసవతి = రసముకలది' అని కలదు; అది తప్పు.) గోత్రభిల్లొకచకోర దృగ్గోత్రంబు = ఇంద్రలోకములోని స్త్రీలకు వంశము - జన్మస్థానము; [అప్పరసలలో నొక జాతి ఊరోదధియండి పుట్టినదనుట.] అమర్త్యహరికిఁ = దేవతల యశ్వమునకు - ఉత్తమైశ్వర్యమునకు; మందురాస్థానము = అశ్వశాల; [ఉత్తమైశ్వర్యము పుట్టినచోటనుట.] బలిగృహంగణవసుధకుఁ = బలియింటి ముంగిటికి; కాయమానంబు = వందిరి. [సముద్రమును బ్రవేశించి పోయిన బాతాళము కనఁబడుననుట.] సకలవాహినులకుఁ = నదులన్నింటికి; జనాంతికపదంబు = ఏకాంతభూమి-అంతఃపురము; [నదులన్నియు దీనికి భార్యలనుట.] [పూర్వటీకలో 'జనాంతికపదంబు = రచ్చపట్ట' అని కలదు.] భూద్రవైరిబద్ధబుద్ధి = కొండలకత్తు వగు నింద్రునియెడ లగ్నమైన బుద్ధితో; చౌర = లోకబ్రవేశించుటకు; పొందియున్న =

1. చ. బట్టు. 2. క. కలశ. 3. చ. ట. గవకు. 4. చ. తంబు. 5. చ. వరక. ట. వరక. 6. చ.

పాలనబృభా. 7. ట. సందాన. 8. క. కాయమానంబు.

పాండురంగ-22

నక్కాయన్న; దంభోభిక్ష = వజ్రాయుధమునకు; సారలోహోరము = బలమైన యిరువతలుపు. [వజ్రము తనలోఁ బ్రవేశించఁబోఁగా నిది పోనియదనుట.] అలం రూపకము.

చ. అమితపిశాచభర్త త్రిపురాంతకుఁ ¹దొందిన రాజశేఖర
త్యముఁ బెనుగొల్లఁ డచ్యుతుఁడు బాలుచు శ్రీపతిభావమున్ మరు
త్కమునులు శిహుటిపేద కిలటుగాక సదా యమృతాన్నభోజులౌ
క్రమము సుధాభిపుణ్యమునఁ గల్గిన ²వంచు నుతించు లోకముల్. 143

టీక. అమితపిశాచభర్త = నమస్తభూతములకును నాయకుడైన; త్రిపురాంతకుడు = శివుడు; దొందిన = పొందిన; రాజశేఖరత్వమున్ = చంద్రచూడుఁడగుటయును; పెనుగొల్లఁడు = గొల్లవెద్దయైన; శ్రీపతిభావమున్ = లక్ష్మీవల్లభుఁడగుటయు; మరుత్కమునులు = దేవతలు, వాయుభుక్తులు; శిహుటిపేదలుగాక = లిండికి లేక; సదా = ఎల్లపుడును; అమృతాన్నభోజులౌ, క్రమమున్ = ఆమృతమును భుజించురీతియును; సుధాభిపుణ్యమున్ = పాలకడలి యుండుటఁబట్టియే; లోకముల్; నుతించున్. [పాలసముద్రమునఁ జంద్రుఁడు పుట్టఁబట్టియే అతనిని శివుఁడు శిరోభూషణముగా ధరించెను; లక్ష్మీ కలుగఁబట్టియే విష్ణు నొక యింటివాఁ డయ్యెను; అమృతము పుట్టుటచేతనే దేవతలు కడుపునిడుగ నింత తిని బ్రతుకుచున్నారని భావము.]

ఉ. ధేనుగజాశ్వరత్నసుదతీప్రముఖాఖిలవస్తుకోటి వై
మానికభర్త మున్దొనియు మచ్చరమారఁ బయోధిలోఁతు గై
కో నెన కొల్పెనో బలుో మొగుళ్లవిస్ఫువ్వకరీషపిండరే
ఖానిభవృత్తి నత్రైఃగుగోకట నీరవి ద్రావనేటికిన్. 144

టీక. వైమానికభర్త = విమానములవైఁ దిరుగు దేవతలకు ప్రభువగు సింద్రుఁడు; ధేను... ..కోటి = కామధేనువు, విరావతము, ఉత్తైశ్రవము, చింతామణి, అమృతసల మొదలగు వస్తువుల సమూహమును; మున్ = మునుపు; కొనియున్ = గ్రహించియు; మచ్చరమార = పగ విజృంభించుగా; పయోధిలోఁతున్; త్రైకో = గ్రహించుటకు; విస్ఫువ్వకరీషపిండరేఖానిభవృత్తి = మిక్కిలి కల్పాబడిన ఎండుపేద పిడుకలవిధమున నున్న; బలుమొగుళ్ల = గొప్ప మేఘములను; ఎనకొల్పెనో = ప్రేరేపించెనో, యేమో! అత్రైఃగుగాక = ఆ విధమేకానిచో; అవి = మేఘములు; ఆటన్ = ఆ సముద్రమున; నీరు; ద్రావనేటికిన్? అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

శా. అంతర్మగ్నదిగంతదంతికటనిర్వద్ధానధారార్థురా
క్రాంతంబుల్ నిజవేగభగ్నవపురుగ్రాహముల్ మేఘఘో
షాంతేవాసి విశంకటధ్వనులు నాగావాసగాహుల్ పయ
స్సంతానంబులు గ్రాటుఁ బాలకడలిన్ జాగ్రత్పృచారంబులై. 145

టీక. అంతర్మగ్న.....క్రాంతంబుల్ - అంతర్మగ్న = లోపలిభాగమున మునియున్న; దిగంతదంతి = దిగ్గజములయొక్క; కట = గండస్థలములనుండి; నిర్వల్ = కారుచున్న; దానధారార్థురా క్రాంతంబుల్ = మదజలప్రవాహములచే ఆక్రమింపఁబడినవి - వానిమదజలప్రవాహములతోఁ గూడినవి; [‘ఝరం’ నెలయేళ్లచేత’ అని పూర్వటీక.] నిజ.....గ్రాహముల్ = తనవేగముచేత చూలినదేహములగుల తిమింగలములు కలవి; మేఘ.....ధ్వనులు = ఉఱుములకు శిష్యప్రాయములైన గొప్పహోరుధ్వనులు కలవి; నాగావాసగాహుల్ = పాతాళమువఱకును వ్యాపించునవి; అగు; పయస్సంతానంబులు =

1. చ. నొందిన ప్రభా. 2. చ. ట. కూటిబీద. 3. చ. లట. 4. చ. వచ్చు. 5. చ. ట. మొగుల్లమి. 6. క. కల. చ. కట. 7. క. పాలకడలిన్.

జలముల గుంపులు; ['జలచరముల సమూహములు' అని పూర్వటీక.] జాగ్రత్ప్రచారంబులై = ఎక్కువ వ్యాప్తి కలవై; పాలకడలిక్ = పాలసముద్రమున; క్రాలుక్ = ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము. శా. మాణిక్యంబులు మున్నుగా నిగుడు భ్రామ్యద్భంగసత్వంబు ల

క్షీణశ్రీగెరలక్ జలద్విపకరచ్చిన్న ప్రవాళద్రుమ

శ్రేణీగర్వము డిగ్గి యకార్యదవసంశీర్ణంబులై కానన

క్షోణులవోలె దలిర్చు నిచ్చలు సుధాకూపారపారస్థలల్.

146

టీక. మున్నుగాక్ = మొదలుకొని - వానితోగూడ; నిగుడు = వ్యాపించునట్టి; భ్రామ్యద్భంగసత్వంబులు = అలయందుం దిరుగుచున్న జలచరములు; అక్షీణశ్రీక్ = ఎక్కువైన శోభతో; కెరలక్ = రేగఁగా; జల.....గర్వము = నీటియేనుఁగుల తొండములచే బెల్లగింపఁబడిన షగడపుఁ జెట్ల యాద్యత్యము; డిగ్గి = జాఱి - నశించి; యకార్యదవసంశీర్ణంబులై = బడబాగ్నియను కాఱుచిచ్చుతోఁ గూడి; కాననశ్రేణుల్ వోలెక్ = అడవియందు కలవలె; సుధాకూపారపారస్థలల్ = పాలసముద్రపు టొడ్డు; నిచ్చలుక్ = ఎల్లపుడును; తలిర్చుక్ = ప్రకాశించును.

[అడవి అంటుకొనినప్పుడు జంతువులు దారి తెలియక తిరుగుచుండును; చిచ్చు వ్యాపించును. ఆ రీతినే పాలసంద్రపుటొడ్డు అలలలోఁ దిరుగుచున్న జలచరములతోఁగూడి, నీటియేనుఁగులు పెల్లగించి విసరిన షగడపు (ఎఱ్ఱని) ప్రాకులతో నిండియున్నవని భావము; కార్పిచ్చువలె నిచటి బడబాగ్నియుం గలదు.] అలం. ఉపమ.

క. తరుణ ప్రవాళశోణో, దరతలమై శంఖచక్రధరమై వరపు

మృగపుష్కలమై హరికర, సరసీరుహ మనఁగఁ గలశజలనిధి చెలఁగున్.

147

టీక. ఈపద్యమున పాలసముద్రము విష్ణునిచేతితోఁ బోల్చుటచున్నది. విష్ణుపుష్కమున - తరుణ.....తలమై = లేతవగడమువలె ఎఱ్ఱనైన లోపలిభాగము (ఆఱచేయి) కలవై; శంఖచక్ర ధరమై; వరపుమృగపుష్కలమై = శ్రేష్ఠమగు తామరపూవువలె చక్కనిదై; చెలఁగున్; కలశజలనిధి పక్షమున - తరుణ.....తలమై = లేతవగడములచేత, ఎఱ్ఱని గర్భప్రదేశముకలవై; శంఖచక్రధరమై = శంఖములు, నుడిగుండములు కలవై; వర.....పుష్కలమై = ఉత్తమజలముచేత నిండినదై; [పూర్వ టీకలో నిటఁ గొన్నిపదములకు మాత్రమర్థము ఈయఁబడినది; అదియును పాలసముద్రపక్షముననే.]

తే. నూన్న పీచుల సముపాధరత్న పుష్ప, నికరనిబిరస మగుసీరు నించి తెచ్చి

యల్లి ¹వేలాసమాభ్యాగతాతురాచ, లాఘలకు నర్థి బాదార్థ్య మూచరించు.

టీక. ఆల్లి = సముద్రము; నూన్నపీచులక్ = శ్రొత్తయలలచే ['అలయందు' అని పూర్వ టీక.] సముపాధ.....నిబిరసము = మీఁదికి లేవనెత్తిన రత్నములనెడి పుష్పములతో నిండినది; ['సముపాధ = మంచి పండుపోకవఁటి' అని పూర్వటీక.] వేలా.....అర్థలకుక్ = బిడ్డనకు వచ్చిన ఆతురులగు (శ్రమపడిన) కొండలను అతిథులకు; అర్థిక్ = పీఠితో: పాదార్థ్యము = పాదపూజ సమును; ఆచరించుక్ = చేయును. [ఇచట అలలు చేతులు; రత్నములు పూవులు; కొండలు అతిథులు.] అలం. రూపకము.

తే. వార్ధి నావర్త గర్తప్రవర్త లగుచు, నుదరరత్నాంశువులు గ్రన్తు త్రిదశు లమర తరులు నఱుకంగఁ దన్మూలతలములమృత, నేకమున వెండిచిగిరించు బిగురు లనఁగ.

టీక. వార్ధిక్ = సముద్రమునందు; ఉదరరత్నాంశువులు = లోపలనున్న రత్నముల కాంతులు [కర్తృపదము.] ఆవర్తగర్తప్రవర్తలు, అగుచుక్ = నుడులను గోతులయందు తిరుగుచు; ['ఆవర్త

గర్త = సుల్లనెడి బొక్కలయందు' అని పూర్వటిక.] ల్రిదశులు = దేవతలు; అమరతరులు = కల్ప వృక్షములను; నఱకంగళ్ = తన్మలతలములు = అచెట్లమొదళ్ళు; అమృతసేకమనన్ = అమృతముతో తడుపుటచేత; వెండి = మఱుల; చిగురులనంగళ్ = చిగుళ్ళోయనునట్లు; క్రమ్మున్ = వ్యాపించును.

[పూర్వము దేవతలు పారిజాతవృక్షములను నఱకి తీసికొనిపోగా మొదళ్ళమాత్రము గోతులలో నుండినవి; వానిపై అమృతము చిలుకరింపఁబడుటచే నవి చిగిర్చినట్లు సముద్రములోని రత్నముల కాంతులు కన్పించుచున్నవి. అని భావము] అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లగణితగుణాభిరామంబగు నమ్మినభామంబు సంగ్రామాభీరుండఁడు శూరుండునుంబోలె బెనువారుగంటలం గనుఁజెట్టి ¹కుశలభటవిముక్తంబగు విశిఖంబునుంబోలె నెల్లకందువలనుమీటి, ²పాటలస్ఫురితంబగు జరతవిలోచనంబునుంబోలె ³సీరుపాపలం బొడువుట కలిగి, పేదవడిన పుడవిపేలుపుంబోలె బలియింటి వాకిట నడంగి, వీరభద్రగదావిదారితంబగు పూషార్కువదనగహ్వరంబునుంబోలె బలువరస విగిదెరల నొరలి, మతంగకులకన్యక⁴యుంబోలె బలుకందగు నీలుకడ దాల్చి, విభావరీవిరామసమయంబునుంబోలె ⁵వెల్లదీవియల మించుటకు గఱియై, మఱియు నొక్కొక్కచోటఁ గుముదోదరవిశదంబులు, నొక్కొక్క యెడ నీలోత్పలమాలికామేచకంబులు, నొక్కొక్కడ శుక⁶చంచూపుట పాటలంబులు, నొక్కొక్కచక్క ⁷శుక్తిశబలోదరంబులు, నరుణోపలఁజ్ఞాంబులంబొట్ట వెంచుచు నిట్టలంబుగ మిట్టించు వేలానిలసముద్భూత నూతనశీకరనికరంబులవలన నలినభవాండంబునకుఁ గర్పూరకరండభావంబు నుత్పాదించుచు నుత్తాలకాలిస్కంధపలాశకులాసితద్యుతికూలంకమంబులగు బాలకైవాలవల్లీమ తల్లికల నల్లిబిల్లికొను నుల్లోల ప్రవాళశాఖాశిఖిలవలన నుదవాసక్లేశంబున ¹⁰నుడ్డుకుడిచి వెలుపఁటికిం బుట మెగయుచు, నుద్దామధూమధోరణివ్యాజంబునం దలలు ¹¹వీడ ¹²నీడాడం బొడసూపు నిబిడబడ బానల కీలాకలాపంబులశంక నంకురితంబుసేయుచు, సలికరటి చటులతరదనశిఖర ¹³విఘట్టితగర్భగిరిగైరికసంక్రమణారుణంబులగు మృదుసముదితతరంగకిశోరంబులచేత ¹⁴విహితావకాశంబై, ¹⁵లక్ష్మీనారాయణశరీరారూఢనిస్సమరఘస్పణరజోరంజితంబును, ¹⁶దదీయవిలుంతనావిరూఢత ¹⁷పీడాపీడనంబు నగు తలిమంబువిలసనంబు వశీకరించుచు, సాత్త్వికుక్రియ విధుఁజృంభణముదితంబు ¹⁸బంటకారుఁగిదింబ్రసన్న ¹⁹శరంబును, సత్యలోకంబు నాకృతిం గమల ²⁰భూయిష్ఠంబును, విలాసినికరంబుకరణి వివిధమణికిరణ పుంజరంజితోర్చికంబును, ²¹బరబ్రహ్మంబు విధంబున నహార్యపదంబునై యొదవు నాటవకడలి పుడవిముద్దియకుఁ దద్దయుఁ బ్రియంబు పుట్టించె నితైఱంగున. ¹⁵⁰

1. చ. లో శ లేదు. 2. క. పాటలస్ఫురికంబై. చ. ఫలస్ఫుటితంబై. 3. చ. నిరు. 4. చ. ట. లో క లేదు. 5. చ. వెల్లదీవియరు. ట. దివియల. 6. చ. చంచు. 7. క. ముక్తాశుక్తి. చ. శుక్తి. 8. క. శబర. చ. శబర. 9. చ. కంద. 10. చ. నుండు. * లికిం. శ. ర. 11. చ. విడ. 12. చ. నిడాడు. 13. చ. విఘటిత. 14. క. విహితా. చ. విహితా. 15. క. తదీయ. 16. క. పీడా. చ. పీడా. 17. క. మంట. 18. క. శరీరంబు. చ. ట. శరంబు. 19. చ. ట. గమత. 20. క. మర.

టీక. అగణిత.....రామంబు = లెక్కలేని గుణములచే మనోహరమైనది; మినఘామంబు = సముద్రము; సంగ్రాహభీరుండగు = యుద్ధమున వెరుదివియని; పెరువాలగుంటులం గనుపట్టి = (తూర పక్షమున) పెద్దకత్తులవలని గాయంబులచేజూపట్టి; (సముద్రపక్షమున) పెద్దలైన వాలంగలను చేపల సంబంధముచే జూపట్టి; కుశల.....ము క్తంబగు = నేర్పరి యగు భటునిచే విడువబడిన; విభిఖామయం బోలె = బాణముపగిది; ఎల్ల, కందువలను = (బాణపక్షమున) అన్ని జాడలను - గుఱులను, (సముద్ర పక్షమున) అన్నిచోట్లను; మీఱి = దాటి; [కందువలను = జాడలచేతను, సుకేతస్థలములచేతను] అని పూర్వటీక.] పాటల.....లై = లేతయెఱ్ఱకాంతి గలిగినదై; (సముద్రపక్షమున) ఎఱ్ఱచేపలంగలదై; జరతవిలోచనంబునుబోలె = ముసలివానికంటివలె; నీరుపావలంబొదువుట గలిగి = (కంటిపక్షమున) నీరు, కంటిపావలవయి వ్యాపించుట గలిగి, (సముద్రపక్షమున) నీటిబిడ్డలను పెంచుటకల్గి; [‘పాటల స్ఫురితంబు = పండఁబాటులను తోఁపించునది’ అని పూర్వటీక.] పుడమివేలుపుబోలె = బ్రహ్మజుని రీతిని; బలియింటివాకిట నదాగి = (బ్రహ్మజపక్షమున) అధికారము కలవాని యింటిముంగిట నిలిచి, (సముద్రపక్షమున) బలివక్రవర్తియింటి (పాతాళపు) వాకిట నుడి; వీరభద్ర.....బగు = వీరభద్రుని (చేలిలాని) గడచే చీల్చబడిన; పూహర్కు.....బోలె = పూహర్కుని గుహవంటినోటిరీతిని; పలువరున బిగిదెరల నొరలి = (పూహర్కుపక్షమున) పండ్లవరున బిగువువదలఁగా, (సముద్రపక్షమున) అనేకములగు వరుసల బిగువుతోడి కెరటములతో భగ్నించి; మతంగకులకన్యకంబోలె = మాలవడుచు రీతిని; పలుకందగు నిలకడదాల్చి = (పడుచుపక్షమున) నిందింపఁదగు నిలకడను బొంది, (సముద్ర పక్షమున) చెప్పఁదగిన (కొనియాడఁదగిన) నిలకడఁబొంది; విభావరీరామసమయంబును బోలె = తెల్లవాణుజాముపగిదిని; వెల్లడివియలె, మించుటకు, గుఱియె = (కాలపక్షమున) తెల్లఁబాఱిన దీప ములచే ఆతిశయించుటకు లక్ష్యమయి, (సముద్రపక్షమున) శ్వేతద్వీపములచే మించుటకు లక్ష్యమై; [‘శ్వేతద్వీపమును ఆక్రమింపఁజేయుటకు’ అని పూర్వటీక.] కుముదో.....లును = తెల్లగలువలొపలి భాగమువలె మిక్కిలి తెల్లవియు; సిలోత్పల.....లును = నల్లకలువలగుంపువలె నల్లనివియును; కుకలును = చిలుకముక్కువలె లేతయెఱ్ఱపురంగు కలవియు; ఒక్కొక్కచెక్కి = ఒక్కొక్కచోట; ముక్తా.....ములు = మంచముత్యములవలె చిత్రవర్ణములుగల లోపలిభాగములు కలవియు; [‘శబరీదరంబులు = చేపకడుపులు, నీటి లొపలిభాగములు’ అని పూర్వటీక.] [ఈపైవన్నియును ముందు రాఁబోవు తరంగకిరీరముల విశేషణముల] ఆరుణోపలవట్టంబులె = కెంపులకులకలవయి; పొట్ట పెంచుచు = దేహమును పెంచుచు; ఇట్టలంబుగ = అధికముగా; మిట్టించు = పైకెగయు; వేలావలన = ఒడ్డునందలి గాలినుండిపుట్టిన క్రొత్తతూపురులవలన; నలినభవాండంబునకు = బ్రహ్మాండమునకు; కర్పూరకరండభావంబు = కర్పూరపురిజెయగుటకును; ఉత్పాదించుచు = కలిగించుచు; [అలలుఎఱ్ఱని కెంపులకకుండగలిగి మీఱికి లేవఁగా, ఒడ్డునుండి వీచినగాలి ఆ యలలపై వ్యాపించి నీటితుండల నెగఁజిమ్మఁగా, ఆ తుండలంబు కర్పూరమువలెను, కెంపులక భరణివలెను. ఉన్న దని భావము.] ఉత్తాల.....మంబులగు = పొడవైన పీఠటిమూని యాకుల నల్లనికాంతిచే ఒడ్డు నొరయించున్నవై; బాల.....మతల్లికన = ప్రకృతమైన లేతనాచుతీగలతో; అల్లిబిల్లిసొ = పెనఁగొను; ఉల్లాల ప్రవాళశాఖాశిఖలవలన = మిక్కిలి ఎక్కువగాఁ దిరుగుచున్న పగడపుడిగల కొనలవలన; [‘ఉల్లాల = పెద్దయలలలోని’ అని పూర్వటీక.] ఉడవానక్లేశంబున = నీళ్లయందే నివసించుట వలని శ్రమచేత; ఉడ్డుకుడిచి = ఊటిని పుల్క - లికమకళాడి; పుటమెగయుచు = దాటుచు; ఉడ్డామ.....వ్యాజంబున = పెద్దప్రాగవరుసయను మివచే; ఈడాడ = ఇక్కడక్కడ; పొడ చూపు = కన్పించు; నిబిడ.....శంక = దట్టమైన బడబాగ్నిజ్వాలలగుం ఖను సందేహమును; అంకు రితంబు, సేయుచు = కలిగించుచు; [‘అంకురితము = మొలచినది’ అని పూర్వటీక.] [నల్లనిపాచి తీగలు ఎఱ్ఱని పగడపుమ్రాసికొమ్మలకుఁ జూట్టుకొనఁగా, అకొమ్మలు మిక్కిలి యెక్కువగాఁ గడలాడు

చున్నది; అట్లుండుట - నీటిలో నివసించలేక బడబాగ్ని బయటికిరాఁ బ్రయత్నించుచున్నట్లున్నది. పాచి తీగలు పొగలవలెను, ప్రవాళశాఖలు అగ్నిజ్వాలలవలెను ఉన్నవని భావము.] సలిల.....అరుణంబులు, ఆగు, సలిలకరటి = నీటిమేనుగులయొక్క; చటులతర మిక్కిలివాఁడయైన; రదనశిఖర = దంతముల కొనలచే; విఘట్టితగర్భ = భేదింపఁబడిన లోపలిభాగములు గల; గిరి = కొండలయందలి; గైరిక = క్షేగురు మట్టియొక్క; సంక్రమణ=అంటుకొనుటచే; అరుణంబులు, అగు = ఎఱ్ఱవైన; తరంగకిశోరంబులచేత = పిల్లయలచేత; విహితావకాశంబై = కప్పఁబడిన యెడము కలదై - అంతటను వ్యాపించినదయి; లక్ష్మీ.....రంజితంబును = లక్ష్మీనారాయణుల శరీరములందు పూయఁబడిన దట్టమగు కుంకుమపుష్పాడిచే ఎఱ్ఱయైనదియను; తదీయ.....వీడనంబు నగు = వారి పౌరలికవలనఁ బుట్టిన బాధయే అలంకారముగ గలిగినది యగు; తలిమతలంబువిలసనంబు = పడకయొక్కప్రకాశమును; వశీకరించుచు = వశ పఱచుచు - తాను పడకగా నేర్పడుచు; [పాలసముద్రము విష్ణుని పాన్నుట] సాత్త్వికుక్రియ = సత్త్వగుణముకలవానివలె; విధువిజృంభణముదితంబును = (సాత్త్వికపక్షమున) విష్ణుని విజృంభణము వలన సంతోషించినది, (సముద్రపక్షమున) చంద్రోదయమువలన సంతసించినది; పంటకారుఁగడి = శరత్కాలమువలె; ప్రసన్నశరంబును = (కాలపక్షమున) వికసించినరెల్లకలది, (స. పక్షమున) నిర్మల మగు జలముకది; [ప్రసన్నశరీరము = తేటపాటిన దేహముకలది] అని పూర్వటిక.] సత్యలోకంబు నాకృతి = సత్యలోకమువలె; కమలభూయిష్టంబును = (సత్యలోకపక్షమున) బ్రహ్మకు ఇష్టమయినది. (సముద్రపక్షమున) ఎక్కువనీరు కలది; [‘‘కమలములచేత అతిశయించినది’’ అని పూర్వటిక.] విలాసినికరంబు కరణీ = విలాసముగలస్త్రీచేతివలె; విదిధ...కంబును = (కరపక్షమున) వివిధములగు మణులకాంతిసమూహముచే ప్రకాశించు ముద్రికలుకలది, (సముద్రపక్షమున) వివిధములగు రత్నముల కాంతిసమూహమున రంజించు అలలుకలది; పరబ్రహ్మంబునిధంబున = పరమాత్మవలె; ఆహార్యపదంబునై = (బ్రహ్మపక్షమున) చలించునీటి కలది, (సముద్రపక్షమున) కొండలకు స్థానమైనదియనయి ఒదవు=కలుగు-ఉండు; ఆఱవ కడలి = లవణేశ్వరురాసర్విద్ధధీరజలార్థములలో ఆఱవదగు పాలసంద్రము; పుడమిముద్దయకు = భూదేవికి; తద్దయ = మిక్కిలి.

ఉ. ఎన్నఁగ నింత రత్నచయ మింత గభీరిమ యింత దానసం
పన్నత యింతశుద్ధి యని బ్రహ్మయ నోరు మెదల్చలేని య
త్యున్నతిఁ గన్న పన్నడలి నుత్తితమై వెడిచి చెన్నగున్
వెన్నెలయేటిలోనఁ బ్రభవించిన కప్రపుగొండకై వడిన్.

151

టీక. రత్నచయము = రత్నములగుంపు; గభీరిమ = లోఁతు; దానసంపన్నత = వదాన్యత - త్యాగము; నోరు, మెదల్చలేని = వర్ణించఁజాలని; ఆభ్యున్నతి = గొప్పతనమును; వెన్నెడలి = వెద్దదైన - పాలసముద్రమున; ఉత్తితమై = లేచినదై - పుట్టినదై; వెడిచి = క్షేపదీపము; చెన్నగున్ = ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము, ఉపము.

శా. ధూతాతంక మవేతపంకము బుధస్తుత్యంబు నిత్యంబు వి
ఖ్యాతం బాతపశీతవాతసహసాంద్రానందయోగీంద్రసం
కేతం బాతతేభూతి భూతిలకలక్ష్మీకారితోరంబునై
శ్వేతదీప్యమము దీపితంబగు జగత్సేవైక్యభవోన్నతిన్.

152

టీక. ధూతాతంకము = పోయిన భయముకలది; అవేతపంకము = పోయిన పాపములుకలది; ఆతత.....సంకేతంబు = ఎక్కువయైన చలిని, గాలిని సహించఁజేసి, ఎల్లపుడును ఆనందముకల్గిన యోగీంద్రులు చేరదగిన చోటు; [‘‘సంకేతము = గుఱుతుకలది’’ అని పూర్వటిక.] అతతభూతి=ఎక్కువ

సంపదకలది; భూతిలకలక్ష్యకారి=భూమికి తిలకముయొక్క సంపదకు కూర్చున్నది - భూమి యకు పడఁతికి తిలకమైనది; తోరంబు = గొప్పది; జగత్సేవైక్యకభవోన్మతిక్ = లోకముచే నేవింపఁదగిన మిక్కిలి గొప్పకారవముతో; శ్వేతద్వీపము, దీపితబగ్గ్ = ప్రకాశించును. అలం. పరికరము, రూపకము.

ఆ. వణఁతుగుబ్బలికిని వైడూర్యశృంగంబు, మొలచినట్లు మిన్ను మోచియున్న తెల్లదీపియందు దీపించు వైకుంఠపురము కనకవస్త్రపరివృతంబు. 153

టీక. వణఁతుగుబ్బలికిని = హిమాలయమునకు; మిన్ను మోచియున్న = ఆకాశమునంటియున్న; తెల్లదీపియందుక్ = శ్వేతద్వీపమున; కనకవస్త్రపరివృతంబు = బంగారుప్రాకారముతోఁగూడినదైన.

తెల్లని మంచుకొండవలె పచ్చనివైడూర్యశిఖరమున్నట్లు, తెల్లని శ్వేతద్వీపమువలె బచ్చని బంగారుతోటగోడలుకల వైకుంఠనగర మున్నదని యర్థము. అలం. ఉపమ.

ఉ. సారసువర్ణ సీరమయసాలవిశాలము నీలవర్ణసం
చారచమత్క్రియాచరణశాలియునై పురి చెన్నగున్ మహా
మేరువుకొఁగిటం బొలుపుమీఱి మహాత్మకూటకూటసంచర
ద్వారణరాజమై సొబగు దాల్చిన రోహణశైలమో యనన్. 154

టీక. సార...విశాలము=చక్కని బంగారు నీటిపూతగల ప్రాకారముచేత విశాలమైనది; నీలవర్ణ ...శాలియునై=విష్ణుదేవునియొక్క సంచారముచే చతుర్తార్కరముకలుగునదియైనది; పురి=వైకుంఠము; పొలుపుమీఱి = చక్కదనముమీఱి; మహాత్మకూట.....రాజమై = మిక్కిలిఎత్తయిన శిఖరములవలె సంచరించు గొప్పయేనుగుగలదై; సొబగుదాల్చిన = అందగించిన; రోహణశైలమో యనన్ = రోహణాద్రియో అనునట్లు చెప్పుగ్గ్ = ప్రకాశించును. [ఇచట సాలము మేరువువలెను, పురము రోహణము వలెను, విష్ణువు గజమువలెను ఉన్నట్లు వర్ణింపఁబడినది.] అలం. ఉల్లేఖ.

సీ. త్రైవిక్రమాంఘ్రి ముక్ 1దవిలి వీడిన పద్మశాండఖండములీల నలరుఁ గోట
పలుమాఱు గమతాధిపతి పూని డించు మందరములభాతి సౌధములు వెలయు
నిజవిహారార్థంబు నృహరియై హరిచేయు పసతులో యనఁ గేళివనము లెసఁగు
శాంబరీమత్స్యసంచారోచితాపరశరథులక్రియఁ 2బద్ధసరసు లమరు
తే. నఖిలభవనాంతరాళపురాధిదేవ,తావితానంబు తత్సేవకై 3చరించు
సరణిఁ జూపట్టుమరు శరత్సమయపూర్ణ,రాజవదనలు వైకుంఠ రాజధాని. 155

టీక. వైకుంఠరాజధానిక్ = వైకుంఠనగరమునందు; కోట; ముక్ = పూర్వము; త్రైవిక్ర మాంఘ్రిక్ = త్రైవిక్రమస్వామియగు విష్ణునియొక్క పాదమును; వీడిన=జారిపడిన; పద్మశాండఖండము లీలక్ = బ్రహ్మాండగోళపుతుకుకవలె; అలరుక్ = ప్రకాశించును పలుమాఱు = పెక్కుసార్లు - అనేక యుగాంతరములయందు; కమతాధిపతి = ఆదికూర్మము; పూని = ప్రయత్నించి; డించు = తనవైకుండి దించునట్టి; మందరములభాతిక్ = మందరపర్వతములరీతిని; సౌధములు = మేడలు; వెలయుక్. నృహరియై = నరసింహుడై; హరి = విష్ణువు; నిజవిహారార్థంబు = తాను విలాసముగ సంచరించుట కొఱకు; చేయు పసతులో = చేయునట్టి నివాసములో యనురీతిని; కేళివనములు = ఉద్యానములు; శాంబరీ.....క్రియక్ = మాయామత్స్యమగు మత్స్యావతారవిష్ణుని సంచారమునకుఁ దగిన వేఱు సముద్రములరీతిని; పద్మసరసులు = పద్మతటాకములు; ఎసఁగుక్ = ప్రకాశించును. అఖి...వితా నంబు = సమస్తలోకములలోని పురములలోని అధిదేవతలగుంపులు; తత్సేవకై = విష్ణుని సేవించుటకు;

చరించునరణి = లిరుగుచుడునట్లు; శరత్.....వదనలు = శరత్కాలపు సౌభాగ్యచంద్రులవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; చూపట్టుదురు. అలా. ఉదాత్తము, ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

సీ. జలధినీచీవాత్యం జలిదాఃకేగా యని యగ్గున నందంద యలమి యలమి
ప్రామట్టియా కొత్తిరాయిడిబొందెగా యని సన్నపొత్తుల నునిచి యునిచి
వాపోయి వాపోయి వసివాడి యాఁకటఁ బెగఁడెగా యని యుగ్గు వెట్టి వెట్టి
పెనుజేకటులుగ్రమ్మ వెకబైట వసి యంచి వెఱచెఁగా యని పుల్ల విఱచి విఱచి

తే. మంచలక్షణముల పుట్టుచుచ్చవాడు

నేత్రములు విప్పనట్టి యీ నెత్తుగండు

వరద నేతెంచె నెవ్వారివాడో యనుచు

విలయహరిఁ దెచ్చి పెనుతు రవ్వీటిసతులు.

156

టీక. అవ్వీటిసతులు = ఆ పట్టణము (వైకుంఠము)లోని స్త్రీలు; మంచి...వాడు = శుభలక్షణములతోఁగూడిన (శ్రీవత్సమున) పుట్టుచుచ్చ కలవాడు; నేత్రములు విప్పనట్టి = కన్నులయినను తెరవనట్టి; ఈ నెత్తుగండు = ఈ పుట్టుగడ్డు; వరద = వరదలో - ప్రవాహమునఁగొట్టుకొని; ఎవ్వారివాడో! = పాప, పెవ్వరిప్పివాడో!; అని; విలయహరి = ప్రళయకాలమందలి విష్ణువు; తెచ్చి; జలధినీచీవాత్యం = సముద్రపుకెరటములమీఁది చలిగాలిచే; చలిదాఃకేగా యని; అగ్గున = తొమ్మన; అందంద = మఱిమఱి; అలమియలమి = అదిమియదిమి; (ఆ వెచ్చదనముచే జలి పోవునని భావము) ప్రామట్టియాకు, ఒత్తి = ప్రాతదైన (శయ్య యగు) వటవత్రము మృదుదేహమున కొత్తుకొని; రాయిడిబొందెగా, యని = చిరసికొనిపోయెనని; సన్నపొత్తుల = మెత్తని పొత్తిగడ్డలవలన; ఉనిచియునిచి = ఉంచుచును; వాపోయి వాపోయి = మిక్కిలివిడిచి; వసివాడి = మిక్కిలి యలసిపోయి; ఆఁకట బెగఁడెగా, యని = ఆఁకలిచే బెగటియెనని; ఉగ్గు = చిడ్డలకుఁజోయు చనుబాలుకలిసిన ఆముదము; నేయి మొదలగునది; పెనుజేకటులు గ్రమ్మ = గాఢాంధకారములు వ్యాపించు; వెకబైట = బట్టబయట; వెఱచెగా యని = జడునుకొనెనని; పుల్లవిరిచి, విరిచి = దృప్తితీసి, తీసి; పెనుతురు = మెచ్చుదురు. ప్రళయకాలమునందున వైకుంఠనగరమున కెట్టి యిక్కట్లులు లేదనియు, నందలి జనులు అపుడును సుఖముగ నుండుననియు భావము. అలా. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

వ. మఱియు నప్పురంబు పలుదెరలు తిరిగిచచ్చుట నాఖేటస్థలంబును, నర్తనప్రదేశంబునుంబోలె; లెస్స వారిం గలిగి గజగ్రహణసంవిధానంబును, సుజనునింబోలె; బెక్కుపట్టులఁ గనుపట్టి కురువిందమందిరంబును, కశ్యపమునీశ్వరునింబోలె; హరికి గిరిగుహయును; మాధవునకు నుపనవిశేషంబును; విజక్రికి శ్రీఖండతరుకోట రంబునై యడరం బుడమినిడువాలుగంటి తడవు మెచ్చుచుం జొచ్చి వియచ్చర సంబాధబంధురంబు నిసర్గశృంగారతరంగితంబు నగు రాజమార్గంబునం జని చని ముందట నేత్రసన్నిహితజగత్త్రయంబునుంబోలె బహువిధజనాకీర్ణంబై యుద్ధిర్ల వైభవంబున పర్ణింపదగి బృందాచకద్విరదంబుచందంబున వలభిదారాధోపరిభాగంబును; జాంగలయేత్రంబువైచిత్ర యవనికామహితంబును; నాటకసంఘానంబుకై వడి శుద్ధమిశ్రవిష్కంభసంభృతంబును; దధీచిశరీరంబుకరణి సురభిగోము

* నెత్తుగండు. శ. ర. 1. క. వఱల. చ. ట. వరద. 2. చ. బోలి. 3. క. చక్రికి. చ. ఇది మొదలు 'రాజమార్గమునం' వఱకులేదు. 4. చ. ముస్తాబ.

భావిద్ధంబునై యొప్పు ¹గూఢపా త్తల్పునివ్యభవనంబు దటిసి విరసజనహృదయం
బులం దగులునడని² బ్రహ్మవిద్యయుంబోలె నోజిహ్వాప్రకారంబున సప్తకర్మ్యంత
రంబు లలిక్రమించి ముందట.

157

టీక. (గ) పలుచెరలు, తిరిగివచ్చుటక్ = పెక్కు అడ్డములుదాటి వచ్చుటచే; ఆభేటస్థలంబును =
పేటాడుచోటును [పురపక్షమున తెరలు = అడ్డుపలలు]; నర్తన ప్రదేశంబునంబోలె = నాట్యరంగము
[ఈ యర్థమున తెఱ = తెఱచిర;] నుబోలి; (ఁ) లెస్సవారిగలిగి = (పట్టణపక్షమున) మంచిసిటిని గలిగి;
గజగ్రహణసంవిధానంబును = విశుగులను పట్టుకొను పద్ధతిని [ఈయెడ లెస్సవారి = మంచిగొయ్యిగజ
బంధనస్థానము]; సుజనునిబోలె = మంచివానిని [ఇయ్యెడ మంచివారిక్ = మంచిమనస్సుకలజనులను]
బోలి; [పూర్వటీకలో నిచ్చట 'సంవిధానము = కబళము, మంచియాజ్ఞ గలది' అని యున్నది. అనగా
నేమో తెలియలేదు.] (3) పెక్కుపట్టులంగనుపట్టి = (నగరపక్షమున) చాల నివాసస్థానములతో -
ఇండ్లతో కనబడి; కరువిందమందిరంబును = అడ్డపుటింటిని (ఈపక్షమున పెక్కుపట్టులనగా పలు
తావులయందు); కశ్యపమునిశ్వురుని (ఈపట్టున పెక్కుపట్టులంగనుపట్టుట యనగా పెక్కువిధముల
బంధుత్వమును కలిగియుండుట - ప్రపంచములోని జీవజాలము లన్నింటికిని కశ్యపుడే మూలపురుషు
డనుట) బోలియు. [ఇ:కమి:ద వచ్చు మూడు పోలికలు విరోధములకములు.]

(i) హరికిక్ = విష్ణునకు; గిరిగుహయ్యుక్ = కొండగుహయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానిని
పోగొట్టుటకు హరిశబ్దమునకు సీంహ మను నర్థము గ్రాహ్యము.] (ii) మాధవునకుక్ = లక్ష్మీకీర్తయగు
విష్ణువునకు; ఉపవనంబును = ఉద్యానవనమైనదియు; [ఇది విరోధము; దానిబోగొట్టుటకు మాధవ
శబ్దమునకు 'వనంతర్దువు' అను నర్థము గ్రాహ్యము] (iii) చక్రికిక్ = చక్రాయుధముగల విష్ణునకు;
శ్రీభండతరుకోటరంబును = చందనవృక్షపు తొట్టయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానిచోగొట్టుటకు
'చక్రి'కి 'పాము' అను నర్థము గ్రాహ్యము.] అడరక్ = ప్రకాశించగా; పుడమినిడువాలంగంటి = భూమి
యను పొడవువాలికకన్నులుగల పడఁతి; కడవు = చాలనేవు; చొచ్చి = ప్రవేశించి; వియచ్చరసంబాధ
బంధురంబుక్ = దేవతల సమృద్ధముచే మనోహరమైనదియు; సిసర్గశృంగారతరంగితంబు నగు = స్వభావ
సిద్ధమగు నలంకారములచే నింపుకొల్పినదియునైన; నేత్ర...బునుబోలె = కన్నులయెదుట నుంచ
బడిన మూడు లోకములు పల్కి నాయకుడు లేని ముల్లోకములవలెనదియు; బహువిధజనాకీర్ణంతై =
అనేకవిధములుగా నున్న జనులతో నిండియున్నదై; [విష్ణునైవార్థము ముల్లోకముల జనులను వచ్చిరనుట.]
ఉదీర్ణవై భవంబునక్ = గొప్పవిశ్వరూపుతో; [ఇ:కమి:ది నాల్గు పోలికలు శ్లేషములకములు.] బృందార
కద్విరదంబుచందంబునక్ = విరావక్షముపగిది; పలభిదారూఢోపభాగంబును = ఇంద్రునిచే [ప-బలకు
అభేదమును గ్రహించవలెను.] అధిష్ఠింపబడిన వీచు కలది; విష్ణునిభవనము (పలభి+దారు+ఊఢ+ఉపరి
భాగంబు =) ముంజారుపట్టెవయి ఉంచబడిన మీదిభాగము కలది; లాంగలక్షేత్రంబువై చిత్రిక్ =
పెట్టబాలమువిధమున; యవనికామహితంబును = (యవ+నికామ+హితంబును) యవధాన్యముచే
మిక్రిలి పితమైనది, లేదా-బ్రహ్మదర్శచే గొప్పదైనదియు; (భవనపక్షమున) యవనికలచే (తెఱలచే)
అలంకరింపబడినది; ['యవనికామహితంబు=ఓమముచేత పూజ్యమయినది, తెరవీరచేతదోడ్పడి' అని పూర్వ
టీక.] నాటకసంవిధానంబునై పడిక్ = నాటకరచనముపగిది; శుద్ధ.....సంభృతంబును = శుద్ధవిష్కంభము,
మిశ్రవిష్కంభములతో¹ గూడినదియు; (భవనపక్షమున) శుద్ధముగాను (ప్రత్యేకముగాను) మిశ్రము
గాను (పేటొకదానితో²గలసియు) నున్న గడ్డమ్రానిచేగూర్చబడినది. దధీచిశరీరంబుకరణిక్ = దధీచి
మహర్షి దేవమువలె; సురభిగోముఖావిద్ధంబునై = మనోహరమగు సురభిగోముఖులచే చూడబడినదై,
(భవనపక్షమున) మంచి వానగలద్రవ్యముచే అలంకరించినది. గూఢపా త్తల్పు = పాము పడకగాగల

1. క. గూఢపాదతల్పు. చ. గూఢపా త్తల్పు. 2. క. జిహ్వ. చ. జిహ్వ.

పాండురంగ-23

విష్ణునియొక్క; తఱిసి = సమీపించి; విరసజనహృదయంబులకొ = చెడ్డమనుష్యులమనస్సులందు; తగులు
వడని = అంటని; బ్రహ్మవిద్యయుంబోలెకొ = పరమాత్మజ్ఞానమువలె; అజిహ్వాప్రకారంబునకొ = మంకర
లేనిదిని - తిన్నని నడకతో; సప్తకక్ష్యంతరంబులు = ఏడు లోపలనగళ్లను; అతిక్రమించి = దాటి.

సీ. ననుసాధాపరిభాంబునివహ ముద్బేడుచోట మెఱుంగుఁబు త్రడితోట మించుచోట
నిగిడి యీగులకెంపు నెలకట్టుగలచోటఁ గల్వకావిరి కారుగ్రమ్ముచోటఁ
నలరు ముద్వేనులకట్టావు లూరెడుచోటఁ గెలకులకొలఁకులు దొలఁకుచోట
గంధర్వగాంధర్వ¹గంధ మింపగుచోట గరుడకేతనములు గ్రాలుచోటఁ

తే. బరమయోగిచరేణ్ణ నిర్భరసమాధి, సౌఖ్యసంపద నిరపాయసంప్రదాయ
సిద్ధిఁ దిలకించుచోట నశేషభవన, వివిధధర్మంబు లావిర్భవించుచోట 169

టీక. నవ.....నివహము = శ్రొత్తదైవయమృతపుటగ ద్దలోని జలప్రవాహము; మెఱుంగు
బు త్రడితోట = తళతళలాడు బంగారుతోట; నిగిడి = విజృంభించి; ఈగులకెంపునెలకట్టు = చింతా
మణితోఁజేయఁబడిన కట్టదళుఁబని; కల్వకావిరి = కలువలనల్లనికాంతి; కారుగ్రమ్ముచోటకొ = దట్టముగా
వ్యాపించుచోట; అలరుముద్వేనులకట్టావులు = పూవులయగ్రభాగములనుండి పెద్దకావ్యములు (పరి
మళయుక్తవాయువులు) డోరెడుచోటకొ = ఎడతెగక పుట్టునలమున; కెలకులకొలఁకులు = ప్రక్క
నున్న చెఱువులు; తొలఁకుచోటకొ = తొనుకుచున్న (నీటితోనిండి యందమైన) చోట; గంధర్వ.....
గంధము = గంధర్వుల పాటలయొక్క అతిశయము; [గంధర్వగంధము = పాటలవలనివాసన] అని
పూర్వటిక.] క్రాలుచోటకొ = ప్రకాశించుచోట; పరమ.....సమాధి = గొప్ప యోగీశ్వరుని
పాచ్చగు యోగసిద్ధయొక్క; సౌఖ్యసంపద; నిరపాయసిద్ధికొ = అపాయములేనట్టి సిద్ధిని; తిలకించు
చోటకొ = కనుగొనుచోట. [తులకించు = ప్రకాశించు] అని పూర్వటిక.] అశేష.....ధర్మంబులు =
సమస్తలోకముల ధర్మములన్నియును; ఆవిర్భవించుచోటకొ = (పుట్టు) ఉత్పత్తియగుచోట-(వైకుంఠ
మున) ముందు పద్మమున అన్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

క. ౧. హుయోజనవిస్తీర్ణము, బహునారీజనయుతంబు ౧. హువిధమహిమా
వహము నగు నొక్కకేలి, గృహమున నానందకోరకితమానసుడై. 159

టీక. కేళిగృహమునకొ = విలాసమందిరమున; ఆనంద.....మానసుడై = సంతోషముచే
చిగురెత్తిన మనస్సుకలవాడై (కర్త - విష్ణువు.)

మ. కలదోఁకంకణఝంకృతంబుల మరుత్కన్యల్ సుధాబిందు పి

చ్చిఃసీహారమయూఖ¹ బింబసదృశస్విన్నాననశ్రేణి వ
ర్తిల నొయ్యెయ్యన² నూప నూగు ఫణభృత్ప్రేంభోళిక³ లచ్చిని
ట్టెంపుం జగ్గవఁదోలు⁴ మున్నోరగు ము⁵ డాడేసి యుల్లాసియై. 160

టీక. మరుత్కన్యలు = దేవతాస్త్రీలు; సుధా.....శ్రేణి - సుధాబిందుపిచ్చిల = అమృత
బిందువులచే పేరుకొనిన; సీహారమయూఖబింబ = చంద్రబింబముతో; సదృశ = పోలియున్న;
స్విన్నాననశ్రేణి = చెమటకట్టిన ముఖముల సమూహము; వర్తిలకొ = ప్రవర్తిల్లగా - ఉండఁగా; కలదోఁ
కంకణఝంకృతంబులకొ = చేతులయందలి కంకణముల గలగలమచు మధురధ్వనులతో; ఒయ్యెయ్యనకొ =
మెల్లఁగా; డాడేవకొ; డోగు = డోగుచున్నట్టి; ఫణిభృత్ప్రేంభోళికకొ = పాము అను సూర్యులయందు;

1. చ. గాంధముంపగు. 2. క. దులకించు. చ. ట. దిలకించు. 3. చ. వింధ. 4. చ. ట.
యూచు. 5. చ. ట్టెంపుం. 6. చ. ట. పొల్ప. 7. చ. మెరుగు.

లచ్చి.....బోలు = లక్ష్మీదేవియొక్క ఎత్తయన (ఉన్నతమైన) ప్రసద్దయమువలెనున్న; మున్నెరగు = ముందుంచుకొను దిండును; ముక్క, డా, చేసి = ముందుభాగమున దగ్గఱగా (అథారముగా) నుంచుకొని; ఉల్లాసియై = సంతోషించువాడై - ఆనందించువాడై.

[దేవతాస్త్రీలు సర్వపుటయ్యాల చూడగా అందు విష్ణువు ముందటిదిండును ముందుంచి దాని నానుకొని సంతోషమున నున్నాడని భావము.] అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. దీపించువానిఁ ద్రిభువన, దీపకుఁ డగువానిఁ జంద్రదినకరమయ వీ

తాపాతపలితనిజభ, క్తాద్భాంతప్రవాహం డనడగువానిన్.

161

టీక. దీపించువాని = ప్రకాశించువానిని; త్రిభువనదీపకుడు = ముల్లోకములను ప్రకాశింపజేయువాడు; చంద్ర.....ప్రవాహండు - చంద్రదినకరమయ = చంద్ర, సూర్యులూపున నున్న; వీక్షా = చూపులయొక్క; పాత = (వ్యాపనమన) పడుటవలన; దళిత = ఛేదించబడిన; భక్తా వద్భాంతప్రవాహండు = భక్తుల యాపద లను చీకటివంతులు గలవాడు. అలం. రూపకము.

తే. నగవు నురువులు మణిపూరనలినహాని

1 కుండల గ్రాహములు నేత్రకుముదరుచియుఁ

గలుగు తనుకాంతికాళిందిఁ గన్న తరుణ

తరణియును బోని యురమురత్నంబువాని.

162

టీక.] ఈ పద్యమున శ్రీవిష్ణుని నల్లనిదేహము యమునానదిగా వర్ణింపబడుచున్నది.] ఈజేవుని తనుకాంతి యను కాళిందికి (యమునకు)] నగవు నురువులు = తెల్లనివత్సలే నురుగులు; మణిపూరనలిన హాని = మణులప్రవాహములే (గుంపులే) పద్మములును, హంసలును; కుండల గ్రాహములు = (చైత్రల నలంకరించిన) మకరకుండలములే మొనళ్ళు; నేత్రకుముదరుచియున్ = కన్నులే కలుకలకాంతికలవి; (ఇవి) కలుగు, తనుకాంతికాళిందికి; కన్ను; తరుణతరణియునుబోని = లేతసూర్యునివలెనున్న; ఉపమ రత్నంబువానిన్ = వక్షఃస్థలమునందలి కాన్తుభూమికియముకలవానిని - శ్రీవిష్ణుని. ఇందు మణిపూరకమను పద్మమునకు శ్రీకృష్ణుండు హంసయగుటయు, కుండలియు సూచితములు.] [ముందుపద్యముతో అన్వయము] అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. పుండరీకతపోజాతభువనపీఠ, విన్నపము సేయు నజానంసవీధిఁగోలు

సాచి హేమాద్రి *కందగాన క్తమేఘు, మాలికంబగు గగనంబుఁ బోలువాని. 163

టీక. పుండరీక.....పీఠ = పుండరీకుని తపస్సువలనగలిగిన ప్రపంచబాధకు; విన్నపము చేయునజానంసవీధి = మనవిచేయుచున్న బ్రహ్మభుజముపై; కేలసాచి = చేయిచేసి; హేమాద్రి... ..మాలికంబగు = మేరుపువర్షతపు చరియపై వ్యాపించిన మేఘమండలు గల; గగనంబు బోలువానిన్ = ఆకాశమువలె నున్నవానిని; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము] [విష్ణువు ఆకాశమువలెను, అతని బాహువు మేఘములవరుసవలెను, బ్రహ్మమేరువువలెను ఉన్నట్లు వర్ణితము.] అలం. ఉపమ.

తే. లలితలక్ష్మీనఖాంఠరూపలాలిసమునఁ, గమ్రకల్పారదళగంధగౌరవమున

నతులనై పథ్యరత్నచంద్రాతపమున, నొప్పమిహితన నును సేసకొప్పవాని. 164

టీక. లలిత...లాలసమునన్ = లక్ష్మీదేవి చక్కనికొనగోళ్లతో దువ్వుటచేతను; కమ్ర..... గౌరవమునన్ = మనోజ్ఞమగు కల్పార (ఎఱుపుకలిగిన తెలుపురంగు కలిగి మిక్కిలిపరిమళముతో నిండి యున్న కలువల)ముల రేకులయొక్క ఎక్కువపరిమళముతోను; అతుల.....తమునన్ = బాగుగా

నలంకరింపఁబడిన రత్నములవలని వెన్నెల (వెన్నెలవంటికొంటి)తోను; ఒప్పుమీఱిన = బాగుగానున్న; నునుసేనకొప్పువానికొ = చిన్న కొండెసిగలవానిని; మీఱి పవ్యముతో నన్వయము.

[విష్ణునితలను లక్ష్మీదేవి బాగుగా దువ్విజుట్టువేసి, అందు కల్వారదశములను, రత్నములను అలంకరించినదని భావము.]

తే. ఊరుయుగళంబుమీఁదఁ జెల్వారు నడిమి, తానవంబు నెపంబున దనుజనదన

నిర్మిత స్తంభసంభవనిజపురాణ, పురుషహరిలీలఁ దెలిపెడు పాలుపువాని. 165

టీక. ఊరుయుగళంబుమీఁదఁ = రెండుతోడలపైని; చెల్వారు = ప్రకాశించు; నడిమితాన వంబునెపంబునకొ = మధ్యముయొక్క నన్నదన మను మిషచే; దనుజ.....లీలకొ = రాక్షసుడగు హిరణ్యకశిపుని యింటి స్తంభమునుండి పుట్టిన తన పూర్వపుకాథ - (నృసింహావతారచరిత్రము) విలాసమును; తెలిపెడు పాలుపువానికొ = తెలిపుచున్న అందముకలవానిని; మీఱిపవ్యముతో అన్వయము. [విష్ణునియూరుపులు స్తంభములవలెను, నడుము సింహపునడుమురీతిని ఉన్నవనుట. అలం. అపహ్నాతి.

తే. అభినవాయాతుఁ దనపుత్రు నజానిఁ గాంచి

సంతసంబున నాభివేశంతజలజ

ముచ్చి వెలిగ్రాయు పుష్పాడియొఱపు నెఱపు

¹హళఁదిపుట్టంబు కటిసీమ ²నలరువాని. 166

టీక. అభినవాయాతుకొ = అప్పుడే వచ్చిన; [‘అభినవాయాతుకొ = క్రొత్తగా వచ్చిన వాని’ అని పూర్వటీక.] అజానికొ = బ్రహ్మను; నాభివేశంతజలజము = (కర్త) నాభియను మడుగు నందలి తామరపూవు; ఉచ్చి = పొంగి; వెలిగ్రాయు = వెడలఁగ్రక్కునట్టి; పుష్పాడియొఱపుకొ = పుష్పాడియందమును; నెఱపు = వ్యాసింపఁజేయునట్టి; హళఁదిపుట్టంబు = చనువువన్నెబట్ట; [ముందున కన్వయము.] విష్ణువు పుష్పాడివలె వచ్చునైన వస్త్రమును ధరించెనని భావము. అలం. ఉపమ.

తే. అడుగునడుగులఁ బొడము చిహ్నంపుమీల, మేనిచిప్పలువోలె నానానిలింప

కనకకోటిర హీరాగ్రఘ్నణమున, మెఱుంగువచ్చిన నఖపంక్తి మించువాని. 167

టీక. అడుగునడుగులకొ = అఱపాదములందు; పొడము = పుట్టిన - ఉన్న; చిహ్నంపుమీల మేని చిప్పలువోలెకొ = చిహ్నములుగా నున్న మత్స్యముల వీచులవలె [ఉపమేయము నఖపంక్తి]; నానా.....ఘ్నణమునకొ = వివిధదేవతలయొక్క బుఱుగారుకీటములందలి వజ్రములయంచుల యొరపిడిచేత; మెఱుంగువచ్చిన; నఖపంక్తికొ = గోళ్లచే; మించువానికొ = అతిశయించువానిని. [ముందున కన్వయము.] అలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

తే. ఆద్యుఁ బ్రణవస్వరూపు వేదాంతవేద్యు, మోక్షవిద్యోపదేష్టనిర్దుక్తజనసు

విష్ణుఁ బ్రభవిష్ణు నిత్యవర్ధిష్ణుఁ గాంచి, మ్రొక్క నారీజనోచితంబుగ ధరిత్రి. 168

టీక. ఆద్యుకొ = మూలపురుషుని; ప్రణవస్వరూపుకొ = హింకారస్వరూపుని; వేదాంతవేద్యుకొ = ఉపనిషత్తులచే నెఱుంగఁదగువానిని; మోక్షవిద్యోపదేష్టకొ = ముక్తిహితకగు విద్యను బోధించువానిని; నిర్దుక్తజనసుకొ = విదంపఁబడిన పుట్టుక కలవానిని - జన్మరహితుని; ప్రభవిష్ణుకొ = ప్రభువును; సర్వవర్ధిష్ణుకొ = అంతటను వృద్ధిపొందు - (పెరుగు)వానిని; విష్ణుకొ = సర్వవ్యాపకుడగు భగవంతుని; ధరిత్రి = భూమి (కర్తృప్రదము) నారీజనోచితంబుగకొ = స్త్రీలకుఁదగినరీతిగా; మ్రొక్కన్. అలం. పరికరము.

క. మ్రొక్కి. ¹వినిపించె దనమది, నెక్కిను నెగులెల్ల నేలనెలతుక కన్నీ
రొక్కిక్కొట్టు మెఱుగుం, జెక్కుల ²డిగజాటఁ గోరఁజిమ్ముచు హరికిన్. 169

టీక. నేలనెలతుక = భూదేవి; తనమచి = తనమనస్సులో; నెక్కిను = పాదుకొనియున్న; నెగులెల్ల = దుఃఖమునంతటిని.

క. బలువ్రేగునొప్పి నిమ్రై, నిల పలికిన పలుకుకతన హృదయముగలఁగె
నలనోదరునకు విలయా, నలయాతాయాతచలిత నీరధివోలెన్. 170

టీక. బలువ్రేగునొప్పి = అధికభారమునగుబాధచే; ఇమ్రై = యుక్తమై - స్పృష్టమై ఇల పలికినపలుకు కతన = భూదేవి పలికిన మాటలవలన; నలనోదరునకు = పద్మనాభుడగు విష్ణునకు; విలయా.....నీరధివోలెన్ = ప్రళయకాలము గాలియొక్క రాకపోకల (ప్రసారణములన) వలన చలించు సముద్రమువలె, హృదయము; కలఁగెన్ = కలఁకపడెను. అలం. ఉపమ.

వ. ఇవ్విధంబున నస్తుధుమధసుండు పసుంధరమీఁదంగల కనికరంబునం దరంగితం
బగు నంతరంగంబు తదభిరక్షణంబున కభిముఖంబుఁ గావించి యటమున్న
యకాండ ప్రళయంబగు పుండరీకుతపోదహనంబు దురపగాహంబును, ద్రిభువన
⁴దాహదోహళంబు నగునని విన్నపంబునేసి డానియున్నచిరించి గించితృప్తిహ
సితాననుండై కనుంగొనుచు. 171

టీక. అస్తుధుమధసుండు = మధురాక్షసుని చంపిన ఆ విష్ణువు; తరంగితంబగు = పొంగిపారలిన; అంతరంగంబు = మనస్సు; అభిముఖంబు = ఎదురైనది - అనుమానమైనది; అటమున్న = అంతకుఁ బూర్వమే; అకాండ ప్రళయంబగు = కాలముకానికాలమునఁబుట్టిన ప్రళయమైన; దురపగాహంబును = తెలిసికొన నసాధ్యమును; త్రిభువనదాహదోహళంబును = ముల్లోకములను గాల్చి నమర్థమైనదియు; గించితృప్తిహసితాననుండై = చిరునవ్వుతోఁగూడిన ముఖము కలవాడై.

నీ. కాంబరీకచ్చవేశ్వరకంతసందీప్తతాపింఛవల్లీమతల్లి యనఁగ
బవనపారణవతి స్ఫాటిక స్తంభజంభద్విషణ్ణాణిసాలభంజి యనఁగ
సవనవరాహదంష్ట్రాఖనిత్రప్రోత కనకాక్ష ఘనకాలఖండ మనఁగ
గకుబంతకరవరస్కంధసింధుద్విష సాంసారికానీతహంసి యనఁగ

తే. భూరిభూభృచ్చిఖోద్యన్త యూరి యనఁగ, నృగుభగీరథభరతాది నృపభుజాగ్ర
ఘటితకాలాగడుస్థానకం బనంగ, దగువసుంధరః గృహబల్కు దైత్యధేని. 172

టీక. కాంబరీ.....మతల్లి - కాంబరీకచ్చపేశ్వర = కపటహర్షముయొక్క - హర్షరూపుడగు విష్ణునియొక్క; కంత = మెడపై; సందీప్త = ప్రకాశించునట్టి; తాపింఛవల్లీమతల్లి = వీరకటిమ్రానిరెమ్మ; పవన.....సాలభంజిక - పవనపారణవతి = గాలియే ఆహారముగాఁ గల పాములకు రాజైన ఆనందుడను; స్ఫాటిక స్తంభ = స్ఫటికమయమగు స్తంభమునందలి; జంభద్విషణ్ణాణిసాలభంజిక = ఇంద్రనీలములతోఁ బెక్కిన బొమ్మ; [సాలభంజిక = పుత్రడిబొమ్మ అని పూర్వటీక] సవన.....ఖండము - సవనవరాహ = యజ్ఞవరాహమూర్తియొక్క; దంష్ట్రాఖనిత్ర = కొరయను గొడ్డలిచేత; ప్రోత = గ్రుచ్చబడిన; కనకాక్షఘనకాలఖండము = హిరణ్యాక్షుని కారిజము; కమబాత.....హంసీ-కమబాతకరవర = దిక్కుల చివఱనుండు గొప్పగజములయొక్క-దిగ్గజములయొక్క; స్కంధ = స్కంధభాగములపైడి; సింధుద్విష =

1. క. వినుతించె. చ. వినిపించె. 2. క. దిగ. చ. డిగ. 3. చ. నొవ్వి. 4. ట. దోహలంబు. 5. ట. కండ.

ఏటిదిల్పబయందలి; సాంసారికానితహంసీ=కాపురముగా నున్న నల్లని యాడుహంస; భూరిభూభృత్సీ భోద్యన్తయూరి=గొప్ప పర్వతముల శిఖరములపై దిరుగు నాడునెమలి; [విస్తారమయిన కొండలనెడి శిఖలు పుట్టుచున్న ఆడునెమలి' అని పూర్వటీక. ఇది అననుగుణము] నృగు.....స్థానకంబు=నృగుడు, భగీరథుడు' భరతుడు మొదలగు రాజులమూపులవయి నున్న నల్లని యగురు మొదలగువానిపూత; (ఇవి యన్నియు భూమికి విశేషణములు.) వసుంధరక=భూమినిగూర్చి; దైత్యభేది=విష్ణువు. అలం. ఉత్పేక్ష.

శా. ఓ యంభోరుహపత్రనేత్ర! మది నీయుద్వేగముఁ మాను వై
తేయప్రాయస్పాన్వవాయముల మర్దింతుఁ భవ¹ద్భారముఁ
బాయంద్రోలుదుఁ జేయుదుఁ సుఖులగా మద్భక్తియుక్తాత్మలఁ
మాయమానుషమూర్తిని పొడమి నానావిక్రమక్రీడలన్.

173

టీక. ఓ అంభోరుహపత్రనేత్ర! =తామరపూవురేకులవంటి కన్నులుకల ఓ భూదేవీ! మది = మనస్సులో; ఈయుద్వేగముఁ = ఈ యలజడిని; వైతేయప్రాయస్పాన్వవాయములఁ = రాక్షస సమానులగు రాజులవంశములను; మర్దింతుఁ = సంహరింతును; భవద్భారముఁ = నీబరువును; ప్రాయంద్రోలుదుఁ = పోగొట్టుదును; మాయమానుషమూర్తిని = మాయవలన మనుష్యుడనుగా; పొడమి = పుట్టి.

సీ. క్రూరాసిథారావిదారితద్విపకుంభకూటముక్తాముక్తిగోస్తనములఁ
బటుగదాపాతనిర్భగ్నసైంధవశిరిస్సృవదస్రకుంకుమస్థానకముల
శరలూనరథకేతు సౌవర్ణకింకిణీకుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభనముల
ముసలమర్దితపదాతిసహస్రభూషానవీన రజఃపటేవేల్లనముల

తే. విజయలక్ష్మీకి నైపథ్య విభవ మొసఁగి, చటులరోషకహయితాశయవిరోధి
యూధమథనక్రియాహేతుయుద్ధకేళి, దేలి నీకిత్తు నానంద²మేలతాంగి! 174

టీక. క్రూరాసి ... గోస్తనములఁ-క్రూరాసిథారా = వాడియైనకత్తియంచుచే; విదారిత = నఱకబడిన; ద్విప = ఏనుగులయొక్క; కుంభ = కుంభస్థలములయొక్క; కూట = శిఖరములనెడి; ముక్తాముక్తి = ముత్యములచిప్పలచేతనైన; గోస్తనములఁ = నలువదిపేటల ముత్యాలహారములచేతను; బటు.....స్థానకములఁ-బటుగదాపాత = బలిష్ఠమగు గదదెబ్బచే; నిర్భిన్న = పగులగొట్టబడిన; సైంధవశిరి = గుఱ్ఱముల తలలనుండి; స్రవత్ = కాలుచున్న; అస్ర = రక్తమును; కుంకుమస్థానకములఁ = కుంకుమపువ్వులచేతను; శర.....గుంభనములఁ, శరలూన = బాణములచే గొట్టబడిన; రథకేతుసౌవర్ణకింకిణీ = రథములజెండాలుకుంగల బంగారు చిలుగంటలనెడి; కుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభనములఁ = పూలగుత్తులగుంపుల కూర్చులచేతను; ముసలవేల్లనములఁ - ముసలమర్దితకముసల మను నాయుధములచే మర్దింపబడిన; పదాతిసహస్ర = పేదలదిగనున్న భటులకు; భూషానగయైన; నవీనరజః = కొంగ్రొత్తచుట్టు అనెడి; పటావేల్లనములఁ = మేలిముసుగులచేతను; నైపథ్యవిభవము = అలంకారసంపదను; ఒసఁగి = ఇచ్చి; చటుల.....కేళిఁ = చలించుచున్న రోషముచే శత్రువులగుంపుయొక్క సంహారమునకు కారణమైన యుద్ధవిహారమును; లతాంగి!; ఏక = సేను; నీకుఁ; ఆనందమిత్తుఁ = సంతోషమును గలుగఁజేయుదును. [శత్రువులను సంహరించి నీ బరువు తగ్గించెదననుట.]

1. చ. ద్భారమున్. 2. చ. స్థానకములు. 3. చ. పటా. 4. క. మోలతాంగి. చ. మేలతాంగి.

వ. మత్కృతంబులు, మదీయరచితంబులు నగు నగణితాహవక్రీడనంబుల సక్రోధ విరోధివధం ¹బొనరించి తెదీయకంతనాళక రాళరుధిరథారాసారంబుల నీకుం దాపొపశమనంబాపాదించెదం బాపికారి నిరసనంబు నాకు నవశ్యకృత్యం బగుట యెఱుంగవే! ²యుత్తరంబగు భవద్భారంబు తొలఁగించుటయ కాదు సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు పుండరీకతపాదహనవిహారంబు వారించు తలంపు నున్న యది యిన్నలువ యిప్పు డిట మున్న తన్నిమిత్తం బని పనివిన్నవాడ, యెన్నిక దినంబుల నిన్నియు శుభోదర్శనంబు లయ్యెడు సని పుడమిపడఁతియడ లుడిపి సగౌరవంబుగా వీక్షకొలిపి ³యపురమపురుషం డంతర్ధానంబు నొందె; శతానందుడును సానందంబుగ యథాస్థానంబునకుం జనియె నిట్లు. 175

టీక. మత్కృతంబులు = నాచేజేయఁబడినవి; మదీయరచితంబులు = నాచేదొలుక కల్పించఁ బడినవి; ఆహవక్రీడనంబుల = యుద్ధపుటలందు; సక్రోధవిరోధివధంబు = శోపముతోఁగూడిన శత్రువుల సంహారము; బనరించి = చేసి; తదీయ.....సారంబుల = వారిగొంతుక్రోవులందలి భయంకరమై ఎడతెగని రక్తధారలచే; తాపొపశమనంబు = నీ తాపము (వేడిమి) చల్లారుటను; ఆపాదించెద = కలుగఁజేసెదను; పాపకారినిరసనంబు = దుష్టజనశత్రుణము; అవశ్యక ర్తవ్యంబు = ప్రధానముగాఁ జేయఁదగినది; క్షత్తరంబగు = మిక్కిలి అధికమైన; భవద్భారంబు = నీబరువును; సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు = పుట్టింపఁబడిన ముల్లోకముల యుపద్రవము కల; పుండరీకతపాదహనవిహారంబు = పుండరీకమహర్షి తపస్సువలనఁ గల్గిన చిచ్చయొక్క వ్యాప్తిని; వారించు = పోఁగొట్టు; ఇన్నలువ = నాలుగు మోములు గల యీ బ్రహ్మ; పనివిన్నవాడు = ఆజ్ఞానువర్తియై యున్నవాడు; ఎన్నికదినంబుల = లెక్కపెట్టఁదగిన రోజులలో - కొలఁదిదినములలోనే; శుభోదర్శనంబులు = మేలఁకలిగించు నవి - సానుకూలములు; పుడమిపడఁతియడలు = భూదేవిదుఃఖమును; ఉడిపి = పోఁగొట్టి; వీడుకొలిపి = పంపి; ఆపురమపురుషుడు = ఆవిష్టువు; శతానందుడును = బ్రహ్మయును.

ఆ. పుండరీకతపము భూదేవిభారంబు, ఫలము నందఁజేయఁ దొలఁగఁద్రోయఁ గోరి మర్త్యుడయ్యె శౌరి; పరార్థమై, పురుషవరులు వికృతిఁ బొరయు టొప్పు.

టీక. శౌరి = విష్టువు; మర్త్యుడు = మనుష్యుడు; పరార్థమై = ఇతరులకొఱకు; పురుషవరులు = మహాత్ములు; వికృతి = వికారము - మార్పు; పొరయుట = పొందుట; ఒప్పు = తగును. అలం. క్రమము, అర్థాంతరన్యాసము.

— శ్రీకృష్ణవతారచరిత్రము ౧౧ —

సీ. వసుమతీభారనిర్వాహణోద్యక్తుడు వర్ధితయాశ్రవాన్వయపయోధి
దేవకీవసుదేవశేషధి నందమందిరసాలావాసపరభృతంబు
పూతనాప్రాణసంఘాతవాతూలాహి శకటాంగవిఘటనచలులబుద్ధి
సమదత్పూణవర్తసంవర్తసమవర్తి పాతితార్జునపాదపద్మయుండు
తే. వత్సప్రాప్తాయకం బభివ్యధితబకుండు, మర్దితాఘండు కాళియమానభేది
నిష్ఠురానిలపారణనైష్ఠికుండు, కృష్ణుఁ డాశ్రితలోకవర్ధిష్ణుఁ డలరు. 177

1. చ. బాచ. 2. చ. కార. 3. క. యుత్తరం. చ. యుత్తరంగం. ట. యంతరంగం. 4. క. భరమ. చ. యపురమ. 5. క. పారయు. 6. చ. సౌరసా.

టీక. వసుమతీ.....ద్యుత్తుండు = భూభారమును తగ్గించుటయొడఁబ్రయత్నించువాడు; వర్ధిత.....వయోధి = యౌదత్తలవంశ మను సముద్రమును వృద్ధిబొందించువాడు - యౌదత్తవంశ మను సముద్రమునకు చంద్రుడైనవాడు; దేవకీవసుదేవతేపథి = దేవకీవసుదేవులకు (తల్లిదండ్రులకు) నిధి యైనవాడు; నంద.....వరభృతంబు = నందుని యిల్లను తీయమామిడిచెట్టున నివసించు కోకిలము; పూతనా.....లాహి = పూతన (అను రాక్షసి) యొక్క ప్రాణవాయువులకు పాము; శకటాంగ... ..బుద్ధి = శకటాసురుని దేహమును విరుచుటయందు కదలాడు బుద్ధికలవాడు - శకటాసురుని సంహరించినవాడు; సమద.....సమవర్తి = మదించిన తృణావర్తనడను రాక్షసునికి ప్రళయమునందలి యముడైనవాడు; పాలితా.....ద్యుయిండు = పడఁగొట్టఁబడిన రెండు తెల్లమద్దిచెట్లు కలవాడు - వత్సహస్తానామకంబు = వత్సాసురుని హృదయమునకు బాణమైనవాడు; అభివృద్ధితలకుండు = బకాసురుని బాధించి (చంపి)నవాడు; మర్దితాఘండు = అఘాసురుని చంపినవాడు; కాళియమానభేది = కాళియుడను పాము గర్వము నడచినవాడు; నిష్ఠురా.....నైష్ఠికండు = తూరమైన దవనలమును భక్షించునట్టి నియమము కలవాడు - ఆశ్రితలోకవర్ధిష్ఠుండు = తన్నాశ్రయించిన ప్రజలకు వృద్ధి కలుగఁజేయువాడైన; కృష్ణుండు = కృష్ణవతారము; ఆలరుక్ = ప్రకాశించును. ఆలం. పరికరము.

సీ. కనుగట్టి గాంగేయగర్భ డాంగురుమూత లాడించె వత్సపహరణవేళ
నాలమందలఁ బ్రోస నైల మెత్తెడి పూనిఁ గేలిమై కందుకక్రీడ నలిపె
బాటించె గంబాలయాట రాసక్రీడ నాభీరభీరుమధ్యాంకపాళి
చెలయించె యిత్తుక్షవిహరణం బలకాధిరాజకింకర శిరోరత్నరాజి
తే. దన్ను బిల్లాడె నంగుష్ఠదళితసర్పతను సుదర్శననామవిద్యాభిరేంద్ర
కఠినజతరచ్చలమున నగ్రజుండఁ దాను, నందసూనుండు బృందావనంబునందు.

టీక. నందసూనుండు = నందుని (వెంపుడు) కొడుకైన శ్రీకృష్ణుండు; వత్సపహరణవేళ = దూడలను అవహరించుకొని పోయినపుడు; కనుకట్టి = ఇంద్రజాలివద్ద నువయోగించి - మాయచేసి; గాంగేయగర్భుక్ = హిరణ్యగర్భుడగు బ్రహ్మను; డాంగురుమూత లాడించె = కన్నులుకప్పి అడు ఆటను ఆడించెను. [బ్రహ్మ యొకప్పుడు శ్రీకృష్ణుని బరిక్షింపఁగోరి, మందలాని గోవత్సముల నన్నింటిని మాయముచేసెను; ఆపుడు శ్రీకృష్ణుండు తానే గోవులంగను, వత్సములంగను మాత్రీ బ్రహ్మను విభ్రాంతుని చేసెను.] ఆలమందలలక్ = గోగణమును; నైలము = గోవర్ధనపర్వతమును; కేలిమై=విలాసముగా; కందుకక్రీడనల్పెక్ = బలియాట యాడెను. బలిపతి నా కొండను సునాయాసముగ నెత్తెననుట. [శ్రీకృష్ణుండు తన పూజ నాటంకపఱచెనని కోపించి దేవేంద్రుండు గొప్ప వానలను కురిపించి గొల్లలను బాధింపఁగా కృష్ణుండు గోవర్ధనపర్వతము నెత్తి, దానిక్రింద వా రందఱును సుఖముగా నుండునట్లు చేసి వానిని రక్షించెను.] రాసక్రీడక్ = రాసక్రీడయందు; అభీరభీరుమధ్యాంకపాళిక్ = గొల్లపడుచుల కొఁగిలింతలయందు; కంబాలయాటక్ = స్తంభములగడుచు నాడు నాటను; పాటిం చెక్ = జరిపెను. ఈయాటయందు స్తంభములను గొఁగిలించుకొనుట యుండుట నీతఁడు గోవస్త్రీల కొఁగిల్లఁ జేలియాడెనని గ్రాహ్యము. ఆలకా.....రాజిక్ = ఆలకాధిపతియగు కుబేరుని సేవకుని శిరస్సునందలి రత్నములచే; యత్తుక్షవిహరణంబుక్, చెలయించెక్ = కుబేరాక్షుమను ఆట నాడెను; నందసూనుండు = కృష్ణుండు - తానును, అగ్రజుండుక్ = బలరాముండును; బృందావనంబు నందుక్; అంగుష్ఠ.....తనుక్ = కాలిబొటనవ్రేలితోఁ జిమ్మఁగొట్టఁబడిన పాము దేహము కల వాడైన; కఠినజతరచ్చలమునక్ = కఠినమైన దేహము మివతో తన్ను బిల్లాడెక్ = తన్ను బిల్లయను నాట నాడెను. [తనవైకివచ్చిన సుదర్శనుని సంహరించెనుట.]

ఈ మీదఁ జెప్పబడిన దానినిమాత్ర, బుధిమాట, ప్రభులమాట, సోగటాలమాట, తన్నుబిల్లులు పిల్లలు చిన్నతనమున నాడునట్టివి.

శ్రీ రాధాదేవీచరిత్రము

వ. ఇవ్విధంబున నప్పుడుకైటభవిరోధి మాయామానుషవిగ్రహంబు సంగీకరించయు నమానుషంబులగు విక్రమగోకేషంబులం బ్రవర్తించుచుండె నంత నటు మున్న ¹యవ్వెన్నునకు మనఃప్రీతనంబుఁ గావింపఁ దలంచి విరించి నిఖిలభవనమోహిని యగు నొక్కశక్తిం ²బుట్టించుటయు నప్పుక్షకాశిని తదాదేశంబున నందు కిడుటయగు శతగోపుం డను సోపాలునకుం గూరిమిపుత్రియై పెరుగుచుండె నంత దంతాశమరాశిఖావళిగమనంబుల గమకంబు నమకుం దొడ వగుచు నిగుడు నడవడులం దెడంగారి బంగారంపుమెట్టకెందమ్ములకు నెత్తురుంబొత్తుచుట్టంబులనం జూపట్టు చిగురుటడుగులును; దారల³గారవంబును, ముత్తియంబుల⁴క్రొందిభుకును, ⁵జంద్రచండలంబు నఖండలా⁶ణ్యంబును నేవగించు చరణ⁷నఖరముకురంబులును; మకరధ్వజశరధిశాలిగచ్చ⁸సోపుచ్చకాహళాసందర్శంబులసౌభాగ్యంబు నావరించుచిటుతోడలును; ⁹సంపదతనంబులు సలపందనంబులు ¹⁰నిద్దంపుడనంబులు తద్దయుం కలిగి కరికరాకారంబులై కరిభనిభంబులై కనకకడళీమృదులంబులునైన పెందొడలును; కరటిశి¹¹శి¹²తరంబును రథాంగరమా¹³ధురంధరంబును ¹⁴బులికఘనంబునగు జఘనంబును; ¹⁵నావర్తవర్తలంబును, నితాంత¹⁶పున్నాగలతాంతకాంతంబును నతిగంభీ¹⁷ంబునగు నాభిసోవరంబును; ¹⁸ననితబిలేశయ¹⁹జాలకంబునకు నేలికయై, చలిచీమచాలునకుం బోలికయై, శ్రేవాలవల్లికిం దల్లియై చెలువారు నూగారును; ²⁰నాగడవలం గడచివైచి వీచీరేఖలం బో²¹ద్రోచి కుసుమనారాచుకేళాకూళిం గల జాళువా²²సోపానంబులఁ బ్రతిఘటించు త్రి²³శి²⁴విభాగంబును; ²⁵కమలకోరక కనకకలశకరికుంభ ప్రముఖంబు²⁶లగు నుపమాద్రవ్యంబులక్రొవ్వడంచి²⁷పంచారించి పిక్కటిల్లి పెరిగి నిక్కి కక్కసించి కవజక్కవలఁబెక్కువలలంబెట్టుచు ²⁸జూపట్టి దోర్నాలకూలంకచంబులగు కుసలికచంబులును; ²⁹బ్లక్షకల్లవచల్లభంబును ³⁰జవేట పుటపరిస్ఫుటంబును నగు వేదీమధ్య³¹భిమధ్యంబును; ఫణిఫణాఫలకభాసురంబులును ³²దాంబూలీదళతరుణంబులునునై నిగళగనిపడి³³త³⁴డంబెగడు కరమూలంబులును; ³⁵గందర్వ³⁶కళలచెన్నునం బూవుటెత్తులయెత్తున సోగతీగలబాగున

1. చ. వెన్నునకు. 2. కమలమైచు. చ. బుట్టించు. 3. చ. నురసి. 4. క. గారవ. చ. గారవ. 5. చ. క్రొత్తకు. 6. క. చంద్ర. 7. క. నఖ. చ. నఖర. 8. చ. లో ఇది మొదలు 'తోడలును, వఱకులేదు. 9. క. నిద్దంపు. 10. క. పులిస. 11. క. అవర్త. 12. చ. 'పున్నాగలతాంత'లేదు. 13. క. అసిక. 14. ట. జాలకం. క. బాలి. 15. క. అగడపు. చ. నాగడపు. గదియవైచి). క. ర. 16. క. సోపనంబు. చ. సోపానంబు. ట. శోభనంబు క. క. సోపనం. సూర్య. 17. క. విభాగంబులును. చ. భాగంబును. 18. క. కమల. 19. చ. లకు. 20. క. పంచారించి. చ. ట. పంచారించి. 21. క. పట్టు. 22. క. ప్లవ. 23. క. చపేట. 24. క. తాంబూలీ. 25. చ. ట. జగటుం. 26. క. కందర్ప. 27. కళల. చ. ట. కళల. క.

¹బుజగలిగిన²బుజంబులును ; ³గలువజేకులచెలువున బోకమీఱు వాలారు
 కొనగోరులును ; ⁴బవడంపు జివురులపగిదిగ గల రక్తాంగుళిప్రవాళంబులునుం గలిగి
 నెత్తు రుట్టివడు కరతలంబులును ; ⁵గంబు ⁶బిబ్బికాపహంబును ⁷క్రముకీఢల
 కమనీయంబును ⁸గోమలాంశుమత్సలాముకుళమోహనంబు నగు కంధరాభోగం
 బును ; సమిశ్రుటఫలద్యయశోభాద్వైతనిబిడం బగు చిబుకంబును ; ¹⁰జక్కెఱుల
 ధిక్కరించి తేనెఱుబోనాడి చెఱుకురసంబుల నిర¹¹సింఱుచు మధురిను నమరు నధర
 బంధుజీవప్రసూనంబును ; మొల్లల నుల్లసంబాడి యాణిము త్రియంబుల నుత్తరించి
 సుధాబిందువుల బలుచరుసల¹²సరసంబులాడు పలుచరునయ ; సంధ్యారాగరంజితం
 బగు కళారాజరేఖపాత్తు వడయు నుత్తరోష్ఠపుటంబును ; ¹³బరిస్ఫుటనాసికా
 సుగంధనిశ్శ్వాసధారాధోరణీనిశిత మార్ద్రంబునుంబోని యయ్యార్థోష్ఠబింబ
 ఫలంబుమీఱి నిమ్మభావంబును ; సూనసాయకుదోనివిల్లును ¹⁴బల్లవకరవాలు
 లాంగలాయుధంబును సామివికసిత¹⁵చంపకకోరకంబును నువ్వుబువ్వును నవ్వుచు
 నివ్వటిల్లు నుల్లఱితనాసికాశిఖరంబును ; ¹⁶సితమయూఖరేఖాసఖంబగు నొసలును ;
 నింబకినలయంబుల ¹⁷కపనయం బొందించు ముక్కును ; నరంటి¹⁸మొక్క మొదలి
 యాకుతెక్కలనెక్కసక్కెంబునేయుచుఁ గాయజు¹⁹సింగిణులవంగడంబగు నెల
 వంక కన్నబొమలకొమలును ; ²⁰జకోరంబుల ప్రకారంబును జేరలతీరును సార
 సంబుల²¹దారసంబును మీలమేలును మెఱుపులయొఱుపును మరుతూపులకోపును
 నుత్పలంబులయొప్పును ²²గైరవంబుల ²³గౌరవంబును నేణనేత్రంబులవైచిత్రయు
 విసూత్రితంబులు గావించి ²⁴మించి శ్రవణపుటకూపపతయాళువులగు విలోల
 విలోచనంబులును ; దర్పణంబులదర్పంబును సరోజంబులయోజయు సుధాశల
 శంబులవిలసనంబును నంబు²⁵రుహాబింబంబు మదంబునుం బోషించియు నశేషకళా
 కలాపపాణింధమస్వరభాస్వరంబగు వదనవలయంబును ; శ్రీకారంబులబోకయుఁ
 దొమ్మిదింటిలెక్కలయొమ్మికయు మోదుగువిరులసిరు²⁶లును ²⁷బోసరించి వాసీవడ
 యు శ్రుతిశక్కులికలును ; నిమ్మలంకంబులై నిబిడంబులై నిద్దంబులై ²⁸సీరంధ్రం
 బులై నీలంపుగుంపులసొంపు లామతించు మంచి నెఱికురులునుం గలిగి వలరాజు
 నెత్త పలక * తమకునం గనుపట్టు వీచున నేపారి యా పారిజాతామోదమేదుర
 విలాసంబుల ²⁹భాసిల్లు వెండియు.

179

1. చ. భుజ. 2. భుజం. 3. క. కలువ. 4. క. చవడం. 5. క. కంబు. 6. చ. బిబ్బికా
 7. క. క్రముక. 8. క. తరు. చ. ఫల. 9. క. కోమలాం. 10. క. చక్కెఱు. 11. చ. సింఱుచు.
 12. సరసంబాడు. చ. ట. సరసంబులాడు. 13. క. పరి. 14. క. పల్లవ. 15. చ. చన్నక. 16. చ.
 కి. 17. చ. ట. కపనలం. 18. ట. మొక్క. 19. చ. సింగిణివంగడం. 20. క. చకోరం. 21. చ.
 ట. గౌరవంబును. 22. క. గైరవం. 23. చ. గౌరవంబును. 24. క. మించు. చ. ట. మించి.
 25. చ. రుహంబును. ట. బిబ్బంబును. క. బిబ్బంబులను. 26. చ. లను. 27. బోస. 28. చ.
 లా. లేదు. * క. ర. తమకు. సూర్య. తళుకు. 29. క. భాసిల్లె. చ. భాసిల్లు.

టీక. ఆవృద్ధుడై ఓభవిరోధి = మధు, వై ఓభు లను రాక్షసులకు పగవాడగు విష్ణువు; మాయా
మానుషవిగ్రహంబుకొ = మాయచేనైన మనుష్యశరీరమును; ఆమానుషంబులగు = మనుష్యుల కతీతము
లగు; అఃటమన్న = అంకకరబూర్చుమె - అతని యమానుషచర్యలకు ముందుగనే; ఆవ్యెన్నునకుకొ =
ఆ విష్ణువునకు; మనఃప్రీణనంబు = మనస్సంతోషమును; విరించి = బ్రహ్మ; నిఖిలభువనమోహిని = సమస్త
లోకములను మోహింపఁజేయునది; శక్తికొ = స్త్రీ దేవతను; ఆవృత్తకాశిని = ఆ యుక్తమవనిత; తదా
దేశంబునన్ = ఆ బ్రహ్మయాజ్ఞవలన; [ఇంకమీద రాధయొక్క యవయవములు వర్ణింపఁబడును.]
దంతాపశ్చ...గమకంబు = ఏనుగులయు, హంసలయు, నెమిళ్లయు నడకల మనోజ్ఞత; తోడవు =
అలాకారము; నిగుడు = వ్యాకించు; నడవడులన్ = గమనములచే; బెడంగారి = అందము నిచ్చి; బంగా
రంపుమెట్టకెందములకొక = నేలవైచిట్టిన బంగారుకదములకు; నెత్తురుంబొత్తుచుట్టుంబు లనకొ = రక్త
సంబంధముగల మిక్కిలిదగ్గటి (సోదర సుబంధ) బంధువులా! యనుఁగితిని; చిగురుటడుగులును = చిగుళ్ల
వంటి పాదములును; [రాధిక పాదములు చిగుళ్లవలెను బంగారుకదములవలెను ఉన్నవనియ, ఆమెనడక
గజాదుల నడకతోఁబోలి యున్నదనియు భావము] తారల గారవంబును = నక్షత్రములగొప్పతన
మును; ఏవగించు = అసహ్యపడు - తిరస్కరించు; చరణసఖరముకురంబులును = అద్దములవంటి [నిగనిగ
లాడు] కాలిచేళ్లును; [ఆమెకాలిచేళ్లు శుక్కులను, ముత్యములను, చంద్రబింబమును, అద్దమును పోలి
యున్నవని భావము.] మకర...సౌభాగ్యంబుకొ, మకరధ్వజశరధి=మన్మథుని యమ్మఁబొది; కాలిగర్భ =
వరిపొట్ట; గోవుచ్చ-అవుతోక; కాహళా=బాకా; వీనిసంకర్షణంబుల=కూర్పులయొక్క సౌభాగ్యంబుకొ =
చక్కదనమును; ఆవరించు=ఆక్రమించుకొన్న; చిఱుతోడలు=పిక్కలును; [రాధికపిక్కలు మన్మథుని
యమ్మలపొది మొదలగువానివలెనున్నవనుట] వలడతనంబులకొ=లావుగా నుండుటలును; సలపందనము
లున్ = నిద్దంపుదనములు - నున్నగానుండుటలును; తద్దయన్ = మిక్కిలి; కరికరాకారంబులై =
ఏనుగుతోండములవలె నున్నవయి; కరభినిభంబులై = మనికట్టుమొదలు చిటికెనచేలిమొదటిదాకఁగల
చేతి వెలువలిభాగముతో సమానములయి; కనకదళిమృదులంబులునైన = బంగారుటఁటిబోదలవలె
మృదువులైన; పెందోడలును = తోడలును; [ఆమెతోడలు లావై, ఇంద్రై, నునుపుగలవై, ఏనుగు
తోండములను, బంగారుటఁటిబోదలను పోలుచున్నవని భావము.] కరటిశిరకతినంబును = ఏనుగు
తలవలె కతినముగ నున్నదియును; రథాంగరమాధురంధరంబును=చక్రమువంటి చక్కదనము కలదియును;
పులిసఘనంబును = ఇసుకతిన్నెవలె పెద్దదియు; జఘనంబును = పిఱుదును; [ఆమెపిరుదులు చక్రమువలె
గుండ్రనై, ఇసుకతిన్నెలవలె పెద్దవై, ఏనుగుతలలవలె గట్టివై యున్నవనుట.] అవర్తవర్తులంబును=సుడి
వలె గుండ్రమైనదియు; నితాంతపున్నాగలతాంతకాంతంబును = లోకోత్తరమైన పొన్నపువ్వువలె మనో
హరమైనదియును; [పున్నాగలతాంతకాంతంబు = పువ్వువంటి మనోజ్ఞత కలది] అని పూర్వటీక.] అతి
గంభీరంబు = మిక్కిలి లోతైనది; నాభిసరోవరంబును = సరస్సువంటి బొడ్డును; [రాధికనాభి సరస్సు
వలె లోతయు, సుడివలె గుండ్రనయి, పొన్నపువ్వువలె మనోజ్ఞమై యున్నదనుట.] ఆనీకవిలేశయశాల
కంబునకుకొ = నల్లనిత్రాచుపాముపిల్లకు; విలికయై = పాలకమయి - సమానమై; చలిచీమలచాలు
నకుకొ = చలిచీమలబొరునకు; వైచాలవల్లికొ = నాచుతీగకు; తల్లియై = సమానమై; [ఆమె
నూఁగారు నల్లత్రాచుపిల్లవలెను, చలిచీమలబొరువలెను, నాచుతీగవలెను అందముగా నున్నదనుట.] అగడ
వలకొ, గడచివైచి = దొంతిమట్టులను త్రోసిపుచ్చి - తిరస్కరించి - [వానితో సమానమై]; వీచీరేఖ
లకొ=అలలవరుసలను; పోంద్రోచి = తిరస్కరించి - సామ్యమును పొంది; కుమమనారాచుకేళాకూళిం
గల = మన్మథుని క్రీడాసరస్సునందుఁగల; జాళువాసోపాసంబులకొ = బంగారుమెట్టును, ప్రతిఘటించు
ఎదిరించు - పోవు; త్రివళివిభాగంబును = కడుపుమీది మూఁడు మడకలును; [రాధాదేవివశిత్రయము
దొంతిమేఘములను, అలలను, క్రీడాసరస్సునకుఁగల బంగారుమెట్టును పోలి యున్నదని భావము.]
కమల.....ప్రముఖంబులు, అగు = తామరమొగ్గలు, బంగారుకలకములు, ఏనుగుకుంభధ్వజములు

మొదలగు; ఈవనూద్రవ్యంబులకొవ్వు = సరిపోల్చువస్తువుల గర్వమును; [‘వచారించి = వ్యాపించి’ అని పూర్వటీక.] వచారించి = కుదురునిండినెలవుకొని; పిక్కటిల్లి = కదిసి; కక్కసించి = బాధించి; కవ జక్కవలక = చక్రవాకవక్షిద్దంద్యమును; పెక్కు వలలక, పెట్టుచుకొ = చాల వలలలో చిక్కుకొను నట్లు చేయుచు - బాధించుచు; చూపట్టు = కిందబడు; దోర్లలకూలకషంబులగు = చంకలవత్తును వ్యాపించియున్న; లికుచకుచంబులును = గజన్ముచుడ్లవంటి స్తనములును; [రాధ స్తనములు తామర మొగ్గలు, బంగారుకుండలు, వీనుగకుంభములు, చక్రవాకములు, నిమ్మచుడ్లు అనువానిని పోలి కుదురు నిండి చంకలవత్తు వ్యాపించి వ్యామగ్రాహ్యములై పుట్టువనుట.] ప్లక్షపల్లవవల్లభంబును = జాన్వించిగురు వలె మనోహరమును; చపేటపుటపరిస్ఫుటంబును = చాచినవేల్డగల అఱచేతిలోభాగమువలె ప్రకాశించునదియును; వేదిమధ్యనిభమధ్యంబును = యజ్ఞ వేదికయొక్కనడిమి భాగముతో సమముగు నడుమును; ఫణిఫణాఫలకభాసురంబులును = పలకవంటి పాముపడగలవలె ప్రకాశించునవియును; తాంబూలీదళ తరుణంబులును = లేతమలపాకులవలె లేతవియు - అందమైనవియు; నిగనిగని = నిగనిగలాడు; పసిండి తగడుకొ = బంగారు రేకును; తెగడు = తిరస్కరించు - పోలిన; కరమూలంబులును = కక్షచంకలును; [అమెకక్షలు పాముపడగలవలెను, తమలపాకులరీతిని, బంగారురేకులవలెను ప్రకాశించుచున్నవనుట.] కందర్పకశలశ్చెన్నుకొ = మన్మథునిశీరాడాలరీతిని; పూవుటెత్తులయెత్తునకొ = పూలనరములనిధమునను; బుజ, గలిగిన = వట్టువత్తనము కలిగిన; జోకమీఱు = ఎక్కువ అందముగానుండు; వాలారుంగినగోరు లును = వాడియొనకొనుగల గోట్టును; రక్తాంగుళిప్రవాళంబులునుకొ = ఎఱ్ఱనివేళ్లను చిగుళ్లు; నెత్తురుట్టి పడు = నెత్తురుగ్రక్కుచున్న - ఎఱ్ఱనైన; కరతలంబులును = అఱచేతులును; కంబుజిబ్బోకావహంబును = శంఖమునకు అనాదరము కలిగించునదియును - శంఖమును తిరస్కరించునదియును; [‘శంఖమునకు అంద మును గలిగించునదియును’ అని పూర్వటీక.] క్రముకఫలకమనీయంబును = పోకకాయవలె అందమైనది యును; [‘క్రముకతరుకమనీయంబు = పోక మ్రానిమనోహరత్వము కలది’ అని ప్రాతటీక] కోమలాంశుమత్స లాముకుళ మోహనంబు = మృదువైన యరటి మొగ్గవలె చక్కనైనదియును; కంధరాభోగంబును = మెడ యొక్క పరిపూర్ణతయును; సమిశ్ర.....నివిడంబు, అగు = కలిసి - చేరియున్న రెండు మట్టిపండ్ల చక్కదనముచే దట్టమైనదగు; చిబుకంబును = గడ్డంబును; మధురిమకొ, అమరు = తియ్యదనము కల; అధరబంధుజీవ ప్రసూనంబును = మంకెనపువ్వువంటి పెదవియును; మొల్లలకొ = మల్లెపువ్వులను; ఉల్లసం బాడి = పరిహసించి; ఆణిముత్తయంబులును = గుండ్రనిముత్యములను; ఉత్తరించి = దాటి-మీటి; సుధా బిందువులకొ = అమృతపుణ్యకులను; పలునరసులకొ = అనేకములగు బావ, మామ, మొదలగు వావుల చేత; పలువరుసయు = దంతవంత్రియును; సుధార్ధారాగరంజితంబగు = సాయంకాలపు టెఱ్ఱనికాంతిచే రంగుపూయబడిన; కళారాజరేఖపాత్తు = కళామాత్రపురాపుగల చంద్రుని స్నేహమును - చంద్రుని పోలికను; పడయు = పొందు; ఉత్తరోష్ఠపుటంబును = మీడిపెదవియును; పరిస్ఫుట.....మార్గం బునుంబోని = స్పష్టముగ నున్న ముక్కునుండి వచ్చు నువాసనతోడి యూర్పులవ్యాపనమునకు సమర్థ మైన దారివలెనున్న; [‘మంచివాసనతోడి యూర్పుల ప్రసరణముయొక్క అడ్డములేని చుట్టుకుగల దారి’ అని పూర్వటీక.] అయ్యార్ధోష్ఠపింబఫలంబుమీడి = దొండపండువలెనున్న ఆ మీడిపెదవిపై నున్న; నిచ్చుభావంబును = పల్లమును; సూనసాయకు దోనివిల్లును = మన్మథుని అప్పమైన ధనుస్సును; కల్లవకరవాలు = చిగురు కత్తిగా గల మన్మథునియొక్క; లాంగలాయంధంబును = పుష్పాయంధంబును; సామివికసితచంపకకొరకంబును = సగముచిచ్చిన సంపంగి మొగ్గను; నివృట్టిల్లు = అవిశయించు; ఉల్లక్షిత నాసికాకాఖిరంబును = మీడికి నిక్కిన ముక్కుమొనయును; శితమయూఖారేఖాసఖంబు = చంద్ర రేఖతో సమానమైనది; నింబశిలయంబులకుకొ = వేదచిగుళ్లకు; అపనయంబు = త్రోసివేయుట - తిరస్కారము; ఎక్కునక్కింబునీయుచుకొ = పరిహసించుచు; కాయజా సింగిజులపంగడంబు = మన్మథుని విండ్ల వంశము; నెలవంకకన్నుబొమలకొమలును = చంద్రవంకలవలెనున్న కన్నుబొమలచివఱలును;

సారసంబుల దారసంబును = సారసవక్షుల అతిశయమును - గొప్పతనమును; మెఱపులయొఱపులు = మెఱపుల యందమును; మరుతూపులకోపులు = మన్తకబాణముల విధమును; ఏగానేత్రంబులవై చిత్రియున్ = జింకకన్నులచరుక్రూరియును; విసూత్రితుంబులు = సూత్రములు లేనివి - విఘటికములైనవి - ఒక ఏర్పాటు లేనివి; శ్రవణపుటకూప పజహూళువులగు = చెవులను నూఁతులందు పడు స్వభావముకల; దర్పణంబుల దర్పంబును = ఆర్ద్రముల గర్దమును, ఓజయన్ = విధమును; సుధాకలశంబుల = అమృతభాండముల; విలసనంబును = చక్కదనమును; (పెదవులందు సుధ యుండుటచే ముఖము అమృతకలశముతోఁ బోల్చబడెను.) అంబురుకాబింబంబుమందంబును = చంద్రబింబముగర్దమును; అశేష... భాస్వరంబగు = సమస్తకళాసమాహమును ఆలపించు వాద్యముయొక్క స్వరముచే ప్రకాశించునట్టి; [“పాణింధ మము = ఊడదుతిత్తి” అని పూర్వటీక.] పదనవలయంబును = గుండ్రనిమగ్నమును; జోక = విధము; ఒమ్మికయన్ = అందమును; పోసరించి = పోకరించి - ఆతిశయించి; వాసివడయన్ = అందము పొందిన; శ్రుతిశక్తులకలులు = చక్కిలములవంటి చెవులును; నిమ్మలంకంబులై = లోపములేనివై; నిబిడంబులై = నింపుకలిగినవై; సిద్ధంబులై = నురుపులవయి; సిరుద్రింబులై = సందులేనివై; సిలపు గుంపులసొంపులు = ఇంద్రసిలముల మొత్తముల యందములను; ఆమరించు = పూజించునట్టి-పోలునట్టి; నెఱికురులున్ = నొక్కులుగలజాట్టును; పలరాజునెత్తవలక కలకున్ = మన్తధుని సొగటూల కలక విధమును; వీరపునన్ = వీరపుతోను; ఏపారి = ఆతిశయించి; ఆ పారిజాతామోద = పారిజాతము వంటి పరిమళముగల యా రాధిక; మేదురనిలాసంబులన్ = ఆతిశయించిన విలాసములతో; భాస్వరైన్ = ప్రకాశించెను. [ఇచట ‘ఆమోదమేదుర = పరిమళాలిశయముయొక్క’ అని పూర్వటీక. అది ఆననుగుణము.]

ఆ. వివిధయువతికోటి వేసులు సృజించి, యవ్వధూటిజేయు నజ్ఞుడు తలచి

కేలుదోయి గడుగ వ్రేలుతుడ నంటు, జలకణంబులేమొ సతి¹నఖాలి. 180

టీక. అజ్ఞుడు = బ్రహ్మ; వేమలు = పెక్కుసారులు; వివిధయువతికోటి = పెక్కురకముల స్త్రీలగుంపును; సృజించి = సృష్టిచేసి - (ఆమోదనే); అవ్వధూటిన్ = ఆ రాధాదేవిని; కేలు దోయిన్ = రెండు చేతులను; సతి¹నఖాలి = రాధవ్రేలిగోట్టు; అలం. ఉల్లేఖ.

తే. అంబుజానన పెదదొడ లరంటు లగుట, ²వాన గలిగిన లావణ్యసూనభరము

వలనిపై రేకు లొక రెండు వ్రాలి బోర, గిలబడినరీతి మిఁగాళు లలరు సతికి. 181

టీక. అంబుజాననపెదదొడలు = రాధాదేయొక్క ఊరువులు; అరంటులగుటన్ = అరటి బోదెలగుటచేత; వానన్ = వానినుండి; కల్గిన = పుట్టిన, లావణ్యసూనభరమువలనిపైరేకులు = లావణ్య మను పూగుత్తియందలి దళములు; మిఁగాళులు = పాదములమీదిభాగములు. [ఇచట ‘వానగలిగిన’ అనుటబట్టి వానవలన అరంటులు పుట్టించు నను సర్థమును ధ్వనితమగుచున్నది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మదిరాక్షిజంఘు లంగజు, గదబగు ³నూహింపఁగావు కాహళు⁴లైన

⁵న్నదుకువడక ⁶గిపెట్టక, పదను దివిసి రాగిదేటి పలుకకయున్నే. 182

టీక. మదిరాక్షిజంఘులు = మదమును కలిగించు - మోహింపఁజేయు చూపులుకల రాధ యొక్క పిక్కలు; అంగజుగదలు, అగున్ = మన్తధుని గదలయి యుండును; ఊహింపన్ = ఆలోచించుగా; కాహళులు, కావు = బాకాలు కాంచాలవు; ఐనన్ = బాకాలయి యుండినయెడ; అదుకు

1. ట. సఖాలి. 2. క. దాన.చ. వాన. 3. చ. నూయింప. 4. చ. ట. రైతే. లలియేనడుగు. 5. ర. 5. చ. నగుకు. 6. చ. ని. టగ్గి పెట్టక.

పడక = ఆతుకులు లేక; గీపెట్టక = ధ్వనిచేయక; పదను దివిసి = పరిపాకదశను సారమును ఆకర్షించి; రాగదేహి = ఎఱుకెక్కి, అనురాగమును పొంది; పలుకకయున్నే = (స్వరములను) పలుకకుండునా?

కాహళులు పదనన పడుటకు ఆతుకులు పడుచు - గీనును; రాగిదేహునట్లు చేయబడును. ఈ రాధికజంఘులకు ఆతుకులులేవు; ఇవి గీపెట్టవు. అయినను పరిపాకదశను పొంది, ఆకర్షణీయములై యున్నవని భావము. అలం. రూపకము, వ్యతిరేకము.

లే. కరికరంబులు త్వగ్తోషకల్పమంబు, నవసంయంపంగ సతియూరులై పొడమియుఁ

బుష్కరంబులతగులంబు బూనెఁ జరణాదంభమునఁ; బూర్వవాసన¹ తలఁగు టెట్లు?

టీక. కరికరంబులు = వినుఁగఁగొండములు; త్వగ్తోషకల్పమంబు = చర్మమునందలి కాఠిన్యమును పాపమును (లేక - చర్మమునందలి దోషమైన నలుపును); ఆవసంయంపంగ = పోఁగొట్టుకొనుటకయి; సతియూరులై = రాధయొక్కతోడలయి; పొడమియున్ = పుట్టియును; చరణాదంభమునన్ = పాదములను నెవమున; పుష్కరంబులతగులంబున్ = పుష్కరములతోడి - (తామరపూవులతోడి) సంబంధమును పొందెనని యూరుపక్షమునను, తొండముచివఱఁగల యంగములయొక్క సంబంధమునని తొండములపక్షమునను అర్థము; పూనెన్ = పొందెను - వహించెను. పూర్వవాసన వెనుకటి జన్మపువాసన; తలఁగుట, ఎట్లు? = ఎట్లు తొలఁగిపోఁగలదు? అలం. విషమము. అర్థాంతరన్యాసము.

లే. వినరుహాననకటిసీమ పృథివి యగుట

నిక్క; మటుగాకయున్నఁ బై నెలవుకొనునె?

కాంచియును మధ్య మాయయుఁ గన్మనాభి

లక్ష్మీయును ద్వారవతియు సలక్షణముగ.

184

టీక. వినరుహాననకటిసీమ = పద్మముఖయైన రాధయొక్క మొల; పృథివి = భూమి; పైన్ = దానిపైభాగమునందు; కాంచియును = (భూమిపక్షమున) కంచియునుపట్టణమును, (కటిపక్షమున) మొల నూలును; మధ్యమాయయున్ = (భూ. ప.) మధ్యమున హరిద్వారక్షేత్రమును, (క. ప.) మాయయైన అకాశరూపమైన నడుమును; కన్మనాభి లక్ష్మీయును = (భూ. ప.) చక్కని నడిమిభాగపు కోణయును, (క. ప.) చక్కని బొడ్డుయొక్క అందమును; ద్వారవతియున్ = (భూ. ప.) ద్వారకయును పట్టణమును, (క. ప.); ద్వారముకలదియు సలక్షణముగన్ = బాగుగ; నెలవుకొనునె? = స్థిరమయి యుండునా? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

లే. సకియనాభియముననుండి జవ్వనంపు, బాలకృష్ణుండు వెడలింప బయలుపడిన

కాళియఘణీంధ్రుఁ డేమొ రోమాళి మధ్యవిష్ణుపదమున శిఖాఁగినవిధముగలిగె.

టీక. వెడలింపన్ = తఱిమివేయఁగా; బయలుపడిన = బయటకు వెడలిన; కాళియఘణీంధ్రుఁ డేమొ! కాళియుండను పామెయేమో! రోమాళి = మాఁగారు; మధ్యవిష్ణుపదమునకున్ = నడుము అను నాకాశమునకు; విష్ణువుయొక్క పాదములకు; అఱిగినవిధము = లొంగినరీతి-నమస్కరించు పద్ధతియు; కలిగెన్ = విధిడెను. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.

భా. మానవతీలరామతనుమధ్యమ మక గజవైరి కుల్కి త

ద్యానమరున్నదావళము యావనపుంబొదరిల్లు దూఱఁ పైఁ

గానఁగవచ్చుకుంభములు కావుగదా కుచకుంభయుగ్గకం!

బొ; నటులైన వల్లభ¹నఖాంకుశరేఖలు ²గల్గు మీఁదటన్.

186

1. క. చరణ. 2. నడలఁగు. మార్క. 2. చ. నడిగి. 3. కడగిన. 4. క. గా. చ. ట. 5. చ. నఖాంకుర. క. గల్గి. క. నఱిగి. ట. నఖాంకుశయోగ్యతగల్గు. 6. క. మీటగున్. చ. ట. మీఁదటన్.

కటి. మానవతీలరామతనుమధ్యమమక్ = రాధికయొక్క నూత్నమైన (నన్నని) నడుము అను; గజదైరిక్ = సింహమునకు; [మధ్యమునకు సింహసామ్యము కవినమయసిద్ధము.] ఉల్కి = భయ పడి; తద్వ్యానమరున్దావళిము = ఆమె గమన (నడక) మును దేవతలయేరుగు - విరావతము; యావ నపుబొదరిల్లు = యావనమనెడి బొదరుటింటిని; దూఱ్ = ప్ర జేశింపఁగా-అందు దాగుకొనఁగా; కుచ కుంభయొక్క కంబు = కుంభముపంటి స్తనములు; వైక్ = (అమీఁదగా) అమీఁదుగా-బయటికి; కానగవచ్చు = కనఁబడుచున్న; కుంభములు, కావుగదా! = (వీరుగు) కుంభస్థలములేమో! టౌక్ = అగుచు - అవి కుంభస్థలములే; ఆటలైరక్ = ఆటలకుటలన; మీఁదటక్ = ముచ్చుందు; వల్లభనఖాంకిశరేఖలు = ప్రియునియొక్క గోళ్లనెడి యుంకుశముల చిహ్నములు - నఖక్షతములు; కల్లక్; అలం. రూపకము.

తే. వజ్రలు లావణ్యవారిధివలన నిగుడు, వీచిలతికలు కాఁబోలు వెలదికేలు

విపులకంకణమంగుళివిద్రుమంబు, మత్స్యరేఖాంకితము నగు మహిమకలిమి. 137

టీక. వెలదికేలు = రాధయొక్కనా స్తనములు; వరలు = ప్ర కాశించు; లావణ్యవారిధివలనక్ = తక్కువదనమున నమద్రముచుండి; నిగుడు = వ్యాపించు - పుట్టు; వీచిలతికలు, కాఁబోలుక్ = తీగల పంటి ఆలలు కాఁబోలును; విపులకంకణము = విస్తారమగు జలకణము; గొప్పదైన చేతికడియమును; అంగుళివిద్రుమంబుక్ = ప్రే శ్లను వగడములును; [‘విద్రుమంబు = చిగురు, వగడము’ అని పూర్వటీక. ఇంట చిగురు ఆ ప్రసక్తము.] మహిమ, కలిగి; మత్స్యరేఖాంకితముక్ = చేపలచాలు (వరుస)తో గూడినది, చేప రేఖలతో గూడినదియను. అగుక్; అలం. ఉల్పేక్ష, ఉపమ.

తే. ముదితకరమూలముల యొప్పు మ్రచ్చిలించి

యీకయుండిన నొక్కొ నాళీకభవుడు

1 ఫణిగణంబులఁ దద్భిగవద్దరాగ

యోగమున తాలు మోపించుచున్నవాడు.

138

టీక. ముదితకరమూలములయొప్పుక్ = రాధయొక్క చంకల చక్కదనమును; మ్రచ్చి లించి = (కర్త - ఫణిగణము) దొంగిలించి; ఈయకుండిననొక్కొ! = ఈయకపోవుటచేతకాఁబోలును; నాళీకభవుడు = బ్రహ్మ; ఫణిగణంబులక్ = పాములగుంపులచేత; తద్భిగవద్దరాగయోగమునక్ = వాని పడగలయందు మణులు కూర్చుటచేత; తాలు = తాళ్లను; మోపించుచున్నవాడు = మోయు నట్లు చేయుచున్నాడు. దొంగలకు తాళ్లుమోయునట్టి శిక్ష ప్రసిద్ధము. అలం. ఉల్పేక్ష, లోకోక్తి.

ఆ. కంబుపాణి తనకుఁ గాంతుండుగాఁగల్గు, బెజ్జీకి కంఠకంబు నింతి దాల్చె

నొక్కొ! యొప్పుగాదె యుత్తమసతులకుఁబతులు పూనినట్టివ్రతము దాల్చు. 139

టీక. కంబుపాణి = శంఖము చేతియందుఁ గల విష్ణువు; కాంతుండు = భర్త; కాఁగల్గుట = కాఁబోవుటను; ఇంతి = స్త్రీ - రాధ; కంఠకంబుక్ = శంఖముపంటి కంఠమును; తాల్చెనొక్కొ! = కలిగియుండెనా యేమి! అలం. అర్థాంతరన్యాసము, ఉల్పేక్ష.

తే. సోమబింబాస్య 2 దశవవాసోమతల్లి, †యొప్పుఃశంద్రిక నెఱిఁదాలు గుప్పించి

జిలుగుఁబలుచనివాసోవిశేషములకుఁ, జెన్నొసఁగుఁగాదె యెటువంటి 4వన్నెకలిమి.

టీక. సోమ.....మతల్లి = రాధయొక్క మేలైన పెదవి; శంద్రికనెఱిఁదాలు = వెన్నెల యొక్క చక్కనికాంతిని - కుసుంభా వర్ణమును; గుప్పించి = పుట్టించి; ఒప్పుక్ = వెలయును; వాసోవిశేషములకుక్ = వస్త్రములను; వన్నెకలిమి = రంగుయొక్క సంపదయు; చెన్ను = కాంతిని;

1. చ. క. ఫణంబులు. 2. చ. వదన. 3. ర. కొప్పు. 4. చ. వాలు. 5. క. కన్నె. చ. వన్నె. చెన్ను. 6. ర.

జనఁగఁగాఁచె! = కలుగఁజేయును. గదా! ['కన్నెకలిమి = నూతనసంపద' అని పూర్వటీక.] అలం. దృష్టాంతము.

తే. అలరుఁడేనియ నానిచి మొలకగట్టి, శర్మరాబీజములు * సుధాశాదభూమి
భావజుఁడు విత్తమొలచినవైరు¹ నెఱపె, రదవిజాసంబు పూఁబోడిపెదవివదవి,

టీక. భావజుఁడు = మన్మథుఁడు; అలరుఁడేనియన్, నానిచి = పూఁచేనెయందు నానచేసి; [అట్లు నానచేసిన మొలకలెత్తుట సులభము.] శర్మరాబీజములు = చక్కెరమొలకలను; సుధాశాదభూమి = అమృతముచే పదమచేసిన నేలపయ; విత్తక్ = నాటఁగా; వైరు = పంటయే; రదవిజాసంబు = దంతముల శోభను; పూఁబోడిపెదవివదవి = రాధయొక్క పెదవియొక్క సౌభాగ్యమును; నెఱపెక్ = వ్యాపింపఁజేసెను. అలం. ప్రాధోక్తి.

తే. దాడిమీబీజరాజికెందభుకు మొల్ల, మొగ్గలపిసాశమును² ముత్తైముల సుపాణి
తమ్మిపూవింటఁ గొలుపున్న నెమ్మి వడయు, దంతురాలకసున్నిగ్ధదంతపంక్తి. 192

టీక. దంతు.....పంక్తి = నొక్కులతోఁగూడిన ముంగురులు కల రాధయొక్క పలు వరుగు; దాడిమీబీజరాజికెందభుకు = దానిమ్మగింజల యెఱ్ఱనికాంతియు; మొల్లమొగ్గల పిసాశమును = మల్లెమొగ్గలకాంతియు; ముత్తైములనుపాణి = ముత్యముల స్వచ్ఛమైన మెఱుంగును; తమ్మిపూవింటకొలుపున్న నెమ్మి = నద్దమున నద్దమున కింజల్కముల చక్కదనమును; వడయుక్ = పొందును.

[రాధ దంతములు దానిమ్మగింజలయు, మల్లెలయు, ముత్తైములయు పద్మములకింజల్కముల ముత్యములయు కాంతివలెను ఉన్నవనుట.] అలం. ఉపమ.

తే. ఊరకంతంబు * లని బ్రహ్మవారువముల

గెంటసం బాడు నడగల్గు కిసలయోష్ఠి

సుస్వరము లెక్కగనునోటు! సూడ నిత్య

పల్లవగ్రాహిపాండిత్య*పరభృతముల.

193

టీక. బ్రహ్మవారువములక్ = బ్రహ్మకు వాహనములైన హంసలను; ఊరకంతంబులని=ఇంకను పాలు త్రాగుచున్నవని - బసివని - నేర్పులేనివని; [హంసములు ఊరమును త్రాగునవనుట ప్రసిద్ధము.] గెంటసంబాడు = ధరిహాసముచేయునట్టి - అతిక్రమించునట్టి; నడగల్గు = నడక కలిగిన; కిసలయోష్ఠి సుస్వరము = చిగురువంటి పెదవిగల ఆ రాధాదేవియొక్క చక్కని గొంతుక; చూడక్ = ఆలోచింపఁగా; నిత్య.....తములక్ = ఎల్లప్పుడును పూర్తిగాఁగాక, చివరి నందుకొను పాండిత్యముగల కోకిలములను; [కోకిలములు ఎల్లప్పుడును పల్లవములను (చిగుళ్లను) గ్రహించి (తని) పాండిత్యమును పొందుచుండుట ప్రసిద్ధముకదా!] లెక్కనేయునోటు! లెక్కచేయునా? - చేయదు.

[రాధికనడక హంసనడకను, స్వరము కోకిలస్వరమును అతిక్రమించి యున్నవని భావము.] [ఇచట 'ఓటు = ఓటమి - ఆపజయము; పల్లవగ్రాహి = చిగుళ్లను గ్రహించునది - విటులను గ్రహించునది' అని పూర్వటీక. అది అవనుగుణము.]

క. వదనారవిందదళమున, మృదుగతిఁ జను మందహాసమిషచంద్రికల

వృదదంతావళగమనకు, నుదధి శయన దృక్ చకోరయుగవార్షదముల్.

194

* క. ర. ముల. 1. చ. రెల (ర) - ట. నేర. క. పేర, పెద క. ర. నెఱపె, రద.

2. క. ముత్యముల. చ. ముత్తైముల. 3. క. పువ్వింట. చ. ట. పూవింట. 4. క. సూపి. * క. భరభృతములు.

టీక. వదనారవిందదళమునన్ = ముఖమనెడి తామరపూవు తేకుపయి; మృదుగలిన్ = మెల్లగా; చను = నడుచు - వ్యాపించునట్టి; మందహాసమిషచంద్రికలు = చిఱువులనెడి నెవముగల వెన్నెలలు; ఉద.....హర్షదముల్ = విష్ణుని రెండు కన్నులు అను చకోరములకు సంతోషమును కలిగించునవయి; అమృతదంతావళగమనకున్ = గజయాన యగు నా రాధకు; [అమరునని శేషము.] అలం. ఉపమ, రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. యువమనోజాంగలక్షేత్ర¹ మొత్తరించి
గరుసువడ దున్ను మదనశాంగలెకు హలము
కామినీమణిము; క్కటుగాకయున్న
నాసికాభరణపుంగట్టు నాటునోటు.

195

టీక. యువ.....క్షేత్రము = యువకుల మనస్సునెడు మెరకనేలకు; ఓత్తరించి=ఆక్రమించి - (మొక్కలు మొదలగువానిని కొట్టివేసి) సరిచేసి; గరుసువడన్ = అనుకూలమగునట్లు - మెత్తవడగా అనుట; దున్ను = దున్నునట్టి; మదనశాంగలికు హలము = మన్నధుండకు కర్న కుని నాగలియే; కామినీ మణిముక్కు = రాధికుముక్కు; నాసికాభరణపుంగట్టు = అడ్డిగయను నాగటివక్కు; నాటునోటు? = నాటునాయేమి? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

క. బిసకుహరజమునన్ బైకం, దుసిమిన² ధగధగ వెలుంగు నుడురాజుక్రియన్
కిసలయపాణిముఖాంబుజ, మసమాయుధు³ సౌధకుంభ మై జృంభించున్. 196

టీక. బిసకుహరజమునన్ = తామరపుష్పాడితో; బైకండు = మైనున్న నలుపుకు; (మచ్చును); ఉసిమినన్ = (తోమి) తుడువగా; ఉడురాజుక్రియన్ = చంద్రునివలె; కిసలయపాణిముఖాంబుజము = రాధముఖపద్మము; అసమా.....కుంభమై = మన్నధుని భవనముమీది కలశమయి; జృంభించున్ = విజృంభించును - ప్రకాశించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆవృత్తోన్మిలితరా, జీవములకు మరుపతాకజీవంబులకున్
జీవంజీవంబుల కా, జీవంబులు చెలువకన్నుసిరులమెఱుంగుల్. 197

టీక. చెలువ.....మెఱుంగుల్ = రాధికున్నలకాంతులు; ఆవృత్తోన్మిలితరాజీవములకున్ = వర్తలమయి, విరిసిన తామరపూవులకును; మరుపతాకజీవంబులకున్ = మన్నధుని ధ్వజములగు చేరలకును; జీవంజీవంబులకున్ = చకోరములకును; అజీవంబులు = బ్రతుకు తెఱువులయినవి - ఆశ్రయింపఁ దగినవి. అలం. ఉపమ.

తే. వాసుదేవ నానాశక్తివైభవంబు
రుక్తిజీవత్యభామలరూపరేఖ
యిదియె⁴ వహియించునని నల్వ యిషి⁵న¹⁰పదనా
కొంటి లెక్కనన్ గనుబొమ్మలువిద కమరు.

193

టీక. వాసుదేవ.....వైభవంబున్ = భగవంతుని లొమ్మిదిశక్తుల సంపదలును - [శక్తులు 9. ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి. ఉత్సాహశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, మంత్రశక్తి, సత్త్వశక్తి, రజశశక్తి, తమశశక్తి] ఇదియె = ఈ లెక్కయే; నల్వ = బ్రహ్మ; ఇషి = ఉంచిన - విర్బుజచిన; పదనాకొంటి లెక్కనన్ = ఏకాదశ (11) సంఖ్య యనునట్లు; ఉవిదకున్ = రాధకు; అమరున్. అలం. ఉల్లేఖ.

1. ట. శ. ర. మొత్తరించి. 2. చ. ట. గీ. రి. దగదగ. 3. క. బిసరుహ. ట. శ. ర. కిసలయ. 4. క. యుధ. చ. యుధు. 5. క. త్రోర్తిలలిత. చ. త్రోర్తిలిత. 7. క. వాసుదేవాదినవ చ. వాసుదేవ నానా. ట. వాసుదేవాది. 8. చ. రూపు. 9. చ. పసియించు. 10. చ. పదనా.

మ. పడఁతి¹ముఖాంశునిష్కములు భాసురవర్ణలలాటపత్రకం

విశి బుణలీలఁ కైకొనియె నిందుఁడు నద్దము సాక్షిగాఁగ నె

న్నడొ; జలజాత మప్పు జతనంబుగఁ దీర్చనిబల్లికొక్కొ పే

రడుసున నీట నెండ నిల నాఁగిన దూఁగిన నోర్పుచుండుటల్.

199

టీక. జలజాతము = పద్మము; ఎన్నడొ = ఎప్పుడొ - చాలకాలముక్రిందటనే; పడఁతి ముఖాంశునిష్కములు = రాధముఖకాంతులనెడు నాణెములను; ఇందుఁడు = చంద్రుఁడును; అద్దముగ్, సాక్షిగాఁగ్; భాసుర.....పత్రకంబు, ఇడి=ప్రకాశించు వర్ణములు కల [వర్ణములు = అక్షరములు (పత్రకపక్షమున) (చందనాదికముల పూతలు అని లలాటపక్షమున అర్థములు.] నదురు అను పత్రమును, వ్రాసి; బుణలీలఁ = ఆపూగా; కైకొనియె = తీసికొనెను; అప్పు = ఆ యప్పును; జతనంబుగ్ = ప్రయత్నముతో - ప్రయత్నించి; తీర్చనిబల్లికొక్కొ! = తీర్చకపోవుటచేతనైన బల వంతముచేఁగాబోలు! పేరడుసునఁ = పెద్దబురదలాను; నీటఁ; ఎండఁ; అఁగినఁ = (బురదయందు) అటుంకపఱచినను - నిలిపినను; దోఁగినఁ = (నీటియందు) ముంచినను; ఓర్పుచుండుటల్ = సహించు టలు; [ఇట్టివన్నియును అప్పుతీర్చనివారికిఁజేయు శిక్షలని గ్రాహ్యము.] అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష. తే. సితకరశ్రీఁ బయోగుహాశ్రీని జేయుఁ, గాంతి²మొగ మని శ్రుతిపుటకైతవమున నలువ వ్రాసిన శ్రీకారములయుగంబు, వర్ణనాతీతయచి మించు కర్ణయుగలి. 200

టీక. కాంతమొగము = రాధముఖము; సితకరశ్రీఁ = చంద్రునిశ్రీని - శోభను; పయోగుహాశ్రీని = పద్మములశ్రీని-సొగసును; చేయును+అని; నలువ = బ్రహ్మ; శ్రుతిపుటకైతవమునఁ = కర్ణములను నెవమున; వ్రాసిన; శ్రీకారములయుగంబు = (రెండుప్రక్కల) రెండు శ్రీకారములుగా; కర్ణయుగలి; వర్ణనాతీతము = వర్ణింప నసాధ్యమయి; ఒప్పుగ్ = ప్రకాశించును అలం. ఉత్పేక్ష. నీ. ముఖమంబురుహమని ముమ్మరంబుగ నప్పలించుతేనియోడిండి⁴లెంక లనఁగ

నాననచంద్రుని యంకకర్ణమ మొకకడ కోసరించిన పొడ వనంగ

నధరసుధాపూరితాస్యహేమకలశి మూసిన నీలంపుమూఁతు డనఁగ

వదనపద్మనిధిపై వ్రాలిన యువవనో మోహంధకారసమూహ మనఁగఁ

ఆ. గఱకుఁదనముఁ జాలఁ దఱచుఁదనంబును, నెరులసిరులు గలిగి విరులవేరి

కీర్తి⁵బుగులుకొనఁగఁ గిసలయాధర గొప్ప, కొప్పుకప్పు మీఱి⁶యొప్పుటొప్పు

టీక. అంబురుహము, అని = పద్మముని; ముమ్మరంబుగ్ = దట్టముగా; అప్పలించు = కప్పు నట్టి; తేనియండిలెంకలు = తుమ్మెదబంట్లు; ఆనన.....కర్ణము = ముఖచంద్రుని మచ్చయను బురదను; ఓసరించిన = త్రోసివేసిన; పొడవు = రూపు; అధర.....కలశిఁ = పెదవియందలి అమృతము గల ముఖ ముచ బంగారుచెంబును; వదనపద్మనిధిపై = ముఖమును పద్మరూపనిక్షేపమువయి; యువ... ..సమూహము = యువకుల మనస్సులొని ప్రేమరూపమగు నజ్ఞానపుగుంపు; కఱకుఁదనముగ్ = కఠినత్వ మును; తఱచుఁదనంబును = దట్టముగా నుండుటయు; నెరులసిరులుగ్ = పెండ్లుకలనంపదలును; విరుల వేరికీర్తి = పూవులనెడి కీర్తి - కీర్తివలె తెల్లనైన పూలు; బుగులుకొనఁగ్ వ్యాపించుగా; కప్పుమీఱి = నలుపును అతిశయించి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. వలరాజు కేలివాలుం, బలకయు బలె నలరు వేణి పాణింధముమై

లలితాంగి వెన్ను చట్టియ, *తళతళ మను కుందనంపుఁ 7దగఁజ్ దెగడున్. 202

1. చ. ముఖముశుష్క. 2. చ. ముఖముని. 3. చ. దండిలేగలనఁగ. 4. క. ర. లేకలన. 5. చ. బులుగు. 6. చ. యిప్పుడొప్పు. *క.ధళధళ. 7. ర. తళతళ. 7. చ. తగడఁ.

టీక. వేణి = రాధజుట్టు; వలరాజుకేలివాలుబలకయుంబలె = మన్నభునిచేతిలోని కత్తి, డాలు వలె; కుందనంపుచగడు = బంగారు రేకులు; తెగడు = తిరస్కరించుట. అలం. ఉపమ.

శా. ఈ ధారక భువనైకమోహనః భాహేలావిలాసంబులక

రాధాకన్యక ధన్యకాంతిః దనకారక దన్వితాశారతిః

గోధుగ్భాలదివ్యమూర్తి యగు శ్రీగోపందుః డంభోజినీ

మాధుర్యంబునః గల్గించు నలినమ్రాడాకృతిం గైకొనున్.

203

టీక. ఈ ధారక = ఈ ధముక; భువనైక.....విలాసంబులక = లోకములను మోహించు జేయు కళావిలాసములచే; కనకారక = ప్రకాశింపఁగా; తద్వ్యాకారతి = ఆమెయెడఁగల శారీరక యందలి ఆసక్తిచే; గోధుగ్భాలదివ్యమూర్తి = గొల్లపిల్లవానిరూపున అవతరించినవాడు - కృష్ణుడు; అంభోజినీమాధుర్యంబునకు = పద్మమకరందమునకు; అగ్గలించు = ఉత్సహించునట్టి; ఆననమ్రాడాకృతి = తుమ్మెదరాజునాకారము; గైకొనున్ = గ్రహించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ రాధామాధవులకు, గోచక లనోన్మన్యహృదయకోటరముల నం

కూరితము లయ్యె దినముఖి, వారిజగర్భముల నుబ్బు వాసనలక్రియన్.

204

టీక. అనోన్మన్యహృదయకోటరములక = పరస్పరమును చెట్టుతోఱుటవంటి మనస్సులతో; అంకూరితములు = పుట్టినవి; దినముఖివారిజగర్భములక = ప్రాతఃకాలమునందలి పద్మముల గర్భము లందు; ఉబ్బు = పొంగు; వాసనలక్రియన్ = పరిమళములవలె. అలం. ఉపమ.

శా. చాణక్య ప్రతిభావభావ! సుషమాసర్వస్వపుష్పాస్త్ర! శ్రీ

వాణీనిత్యనివాసనేత్రముఖ! సేవాసాపథానాఖిల

క్షోణీనాథ! చమూపనందన! భుజాకోదండలంకారి! య

క్షీణోదర్క జితార్క! సూన్యతలతాశృంగార చైత్రాగమా!

205

టీక. చాణక్యప్రతిభావభావ! = చాణక్యనితోసమమగు స్వభావము కలవాడా! సుషమా సర్వస్వపుష్పాస్త్ర! = పరిపూర్ణమగు శోభకు మన్నభుడైనవాడా! శ్రీవాణీనిత్యనివాస నేత్రముఖ! = సంపదయు, సరస్వతియు సెల్లవృక్షుడును సెలకొనియుండు నేత్రములు, నోరు కలవాడా! [కన్నులందు సిరియు, నోట విద్యయు కలవాడవనుట.] సేవా.....నాథ! = సేవించుటకు వచ్చిన సమస్తభూపాలు రును కలవాడా! చమూపనందన! = సేనాధ్యక్షునికిఁ బుత్రుడైనవాడా! భుజాకోదండలంకారి! = భుజకక్షేత్రే శ్రీరాముడైనవాడా! అక్షీణోదర్కజితార్క! = తక్కువకాని ఫలములచే జయింపఁబడిన యింద్రుడు కలవాడా; [అక్షీణోదర్క! = తక్కువకాని భవిష్యత్ఫలములు కలవాడా! జితార్క! = (తేజస్సుచేత) జయింపఁబడిన సూర్యుడు కలవాడా! అని పూర్వటీక.] సూన్యత... ..గమా! = సత్యమును లతకు శృంగారమైన వసంతర్తువయినవాడా!

క. సకలాస్థానసరోవర, నికరమరాళాయమాన! నిజకీర్తివిభా

ముకుర ప్రతిఫలితదయా, సుకృతవితరణప్రతాపశుభముఖ్యగుణా!

206

టీక. సకలా.....మరాళాయమాన! = సమస్తములగు నాస్థానము లను సరోవరములకును హంస యగువాడా! నిజ...గుణా! = స్వకీయమగు కీర్తియొక్క విశేషకాంతి యను అద్భుతమనందు ప్రతిబింబించు దయ, సుకృతము, త్యాగము, ప్రతాపము మొదలగు ప్రధానములైన శుభగుణములు కలవాడా! అలం. రూపకము.

మాలిని. వితరణరణదత్తా! ¹వేదపద్యాసపత్నా!

చతురమతివిశేషా! సారసంగీతపోషా!

క్రతుభుగధిపభోగా! కార్యదత్తానురాగా!

ప్రతిభయభుజగర్వా! భక్తికాభ్యాసశర్వా!

207

టీక. వితరణరణదత్తా! = త్యాగమునను, యుద్ధమునను సమర్థుడగువాడా! వేదపద్యాస
పత్నా! = వేదమార్గమునకు మిత్రుడగువాడా! క్రతుభుగధిపభోగా! = ఇంద్రభోగము కలవాడా!
ప్రతి.....గర్వా! = శత్రువులకు భయముగొల్పు భుజదర్పము కలవాడా! భక్తికాభ్యాసశర్వా! =
సేవకుల తరిబీతున శివుడైనవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీశ్రీమత్పరమపదసనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితానాథ
రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబును పరమభాగవత
చరిత్రంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసపు గద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీ గౌతమనగోత్రపవిత్ర బులుసుపనాచుక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర విద్యజ్ఞు
విధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యటీకయందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

చతుర్థాశ్వాసము

ద్వ్యతి సువర్ణరేఖా

విద్యోతిత సదనచిహ్న! విద్వదనీక

ప్రద్యోతను సుత! గుణశత

వేద్యా! రామానుజేంద్ర వేదాద్రిశా!

1

టీక. శ్రీద్వ్యతి.....నికష! సంపదయొక్క కాంతి యను బంగారుగీటుచే ప్రకాశింపజేయఁ బడిన సౌధ మను గీటుతాయి కలవాడా! [గీటురాయి బంగారపు గీటుచే ప్రకాశించునట్లు నీ సౌధము సంపదలతోఁ బ్రకాశించుచున్నదనుట.] [‘నికష=సానరాయియైన’ అని పూర్వటీక.] విద్వ.....సుత! = పండితసమూహమునకు (దానముచే) సూర్యపుత్రుడగు కర్ణుడైనవాడా! గుణశతవేద్యా! = పందల కొలది గుణములచే తెలియఁదగినవాడా! - శతాధికగుణములు కలవాడా! అలం. రూపకము.

వ. ఆకర్ణింపు మా నిలింపనదీకిరిటుండు హాటకగర్భసంభవునితో నిట్లనియె నీనట్లు దిన దిన ప్రవర్ధమానంబగు ననురాగంబు చిగురుఁగొమ్మయును జేగయై గొససాగు చునీకిం దనికీ రాధ మాధవుం దనకు సధినాథుంగాఁ గోరి గోవర్ధనాచలసమీప వర్తి యగు ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబు నేయంగడంగి.

2

టీక. నిలింప.....టుండు = గంగానది కిరీటముగాఁగల శివుఁడు; హాటకగర్భసంభవునితో = నారదునితో; దినదిన ప్రవర్ధమానంబు = రోజురోజునకు వృద్ధిపొందునది; చిగురుఁగొమ్మయును జేగయై = లేత - శ్రొత్తదయినను సారవంతమయి; గొససాగుచునీకి = విజృంభించుచుండుటకు; తనికీ = తపించి; [‘ప్రకాశించి’యని పూర్వటీక.] మాధవుఁ = శ్రీకృష్ణుని; అధినాథుంగాఁ = భర్తగా; కడంగి = ప్రారంభించి.

నీ. ననలక్రొందోడిమ యొత్తినఁ గంటగిలు మస్తకం *బెట్టులోచ్చెనో కఱకుజడలు కస్తూరితిలకంబు గాలివాటిసనేర్చు నొస లెట్లు సనిచెనో భసితమునకు వజ్రాలనూలు నోర్వని కటితటి యెట్లు తాళెనో పటుదర్భదామకాంచి జిలుగుదువ్వలు వింత బెళకెన గరుదాల్పు తను వెట్టు లోచ్చెనో థాతువస్త్ర

తే. భరణమున కంచు జనము లచ్చెరువు నొందఁ గొమ్మ గావించె దప మట్టి పూరనిష్ఠఁ గడలి కంపించు క్రియ జగం బడలి వణకఁ దత్సమయజాత హేమంతతరుణవాత్య.

3

1. క. జేంద్ర. చ. జేంద్ర. 2. ట. ట్లనుదిన. 3. క. గొమ్మను. 4. చ. తొడమె. *బెట్టు మోచెనో. 5. ర. రీ. చ. గాల్గుపా. 6. చ. వెళకెన. 7. చ. ట. ద్రాల్పు. 8. క. కడలి. 9. ఛ. ట. వణకె.

టీక. ననలక్రొందొడిమ=పూవులలేతలొడిమ; ఒత్తినక్=ఒత్తుకొనగా; కంటగిలు మస్తకంబు= బాధపొందు తల; కఱకుజడలక్=మోటుగానుండు జడలకు; గాలివాటినక్=తడియిగిరిపోగా; ఏర్పు=మండునట్టి; భీశితమునకుక్=విభూతికి; ననిచెనో=ఇష్టపడెనో? వజ్రాలనూలుక్=వజ్రాలతాపిన మొలత్రాటినిగూడ; పీర్వని=సహించలేని; కటితటి=మొల; పటుదర్శదామకాంచిక్=విజునైన దర్శత్రాటి మొలనూలిని; తాశెనో=సహించెనో? జిలుగుదువ్వలువ=సన్ననిచీర; ఇంత=కొంచెము; బెళికినక్=ఒరసిగొన్నను; గరుదాల్పు తనువు=గగుర్నాటుపొందు దేహము; ధాతువస్త్ర భరణమునకుక్=కావిగుడ్డను కట్టుటకు; ఆచ్చెరువునొందక్=ఆచ్చర్యపడగా; కొమ్మ=స్త్రీ-రాధ; తత్సయము.....వాత్సలక్=ఆనమయమునబుట్టిన హేమంత ద్రువునందలి దట్టమైన చలిగాలిచేత; కడలి, కంపించుక్రియక్=సముద్రము గడగడలాడునట్లు; జగంబు=లోకము; ఆడలి=భయపడి; అట్టి పూరనిష్ఠక్=మోడిరిలిని కఠినమగు నియమమున; తపము, కావించెక్=తపస్సుచేసెను. అలం. విషమము. ఛా. తత్తాదృష్ట దజృంభమాణ తరుణీతారుణ్యసంపదృశా

ప్రాప్తుంగస్తనానిస్తలోష్ఠకవచంబుల్ పూనంగా నోచుట

జితానందము కల్లుభోగులకు సిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై

యుత్తాలంబగు సీతుకందున కరం బుద్వేగ మొందింపగన్.

4

టీక. తత్తాదృష్ట.....కవచంబుల్ - తత్తాదృష్టద = సాటిలేని పొంకముచే; జృంభమాణ = విజృంభించుచున్న; ['తాదృష్టదజృంభమాణ = దానివంటివచముచే విజృంభించుచున్న' అని పూర్వ టీక.] తరుణీ = యువతులయొక్క; తారుణ్యసంపదృశా = యౌవనసంపదచే; ప్రాప్తుంగ = మిక్కిలి యున్నతములైన; స్తన = కుచములపైని; నిస్తలోష్ఠకవచంబుల్ = గుండ్రదనముగలిగి, వేడిమిని కలిగించు ఊవికలను;-పాముపక్షమున 'గుండ్రమై, వేడిమిని గలిగించు కుటుసములను; పూనంగా, నోచుట' = ధరించినకారణముచే; చిత్రానందము, కల్లు = (అంతకమున్ను) మనస్సున నానందము పొందిన; భోగులకుక్ = భోగపురుషులకు, పాములకును; ఉత్తాలంబగు = అధికమైన; సీతుకందున = చలికాలము; నిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై = గట్టి కత్తివేదెనదై - కత్తివ్రేటువంటిభాదను కలిగించునదై; కరంబు = మిక్కిలి; ఉద్వేగము, ఒందింపగన్ = అందోళనమును కల్గింపగా. భయముగ.

“ఇంతకుఋత్యము స్త్రీలు చలి లేనందున కంచుకములను ధరింపకపోగా, వార్షిక్రియలు యువ తులస్తనములను కౌగిలించుకొని ఎక్కువ ఆనందమును పొందుచుండిరి. కాని యిప్పుడు శీతకాలమగుటఁ జలిచే యువతులు వెచ్చని ఊవికలను ధరింపగా, యువకులకు ప్రత్యక్షముగా వారి స్తనాలింగన భాగ్యము దొఱకలేదు” అని భావము. ఆడుపాములును పొరలతో నుండుటచే నాగములకును వానితో అసంగి వెనగి యుండుట కవకాశము లేకపోయినదనియు భావము. అలం. శాస్త్రలింగము, క్లేషము.

తే. చంద్రబింబాస్య కుచశైలజన్మభూమి, గాన రాగరూపునోలె నక్కడిఁదిచలికి
నించుకంతయుఁ గంపింప దివముకొనుచు, ముజ్జగంబులు పచరింప మూటి లెక్క.

టీక. చంద్రబింబాస్య = చంద్రబింబమువంటిముఖముకల రాధ; కుచశైలజన్మభూమి, కానక్=స్తనములను కొండలకు పుట్టిన చోటు - భూమి యగుటచే; ఇవముకొనుచుక్=చలిగొనుచు; ముజ్జగంబులక్=ముల్లోకములును; మూటిలెక్క, పచరింపక్=మూఁదంకెవేసినట్లు ముడుచుకొని పరుండగా; రాూపునోలెక్=తాతిబొమ్మవలె; ఇంచుకంతయుక్=కొంచెమైనను; కంపింపదు = చలించదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

—1. క. నిస్తలోష్ఠ. చ. ట. నిస్తలోష్ఠ. 2. క. చుటల్. 3. క. చిత్రా. † రూపునోలె. క. ర. రూపునోలె. క.

తే. పారదంబునఁ దోచిన వసిఁడితీగ, సగిది రాజిల్లె రాధ చంపక! సవర్ణ

వర్ణ మగుమేను కుముదధళితమార, పటలకంచుక వేల్చనఘటనకలిమి.

6

టీక. చంపకసవర్ణవర్ణము = సుపరిపూర్ణ సమాన కాలి గలది; మేను = శరీరము; కుముద... కలిమి = తెల్లకలువవలె తెల్లనైన మంచునమూసా మము అవికను భరించినశోభచే; రాధ = రాధాదేవి; పారదంబున = పాదరసముచుడు; తోచిన = ముంచిన; వసిఁడితీగపగిది = బంగారుతీగవలె; రాజిల్లె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, రూపకము.

తే. నవ్యకాలాగరూప్యర్తముల సతుల, చన్నుగొండల నూష్టాన్ని సంభవించె

మతిసమగ్రులు ధూమానుమానకలన, నన్ని సాధింతు రచలంబులుందు నెపుడు.

టీక. నవ్యకాలాగరూప్యర్తముల = శ్రోతృకస్థూరిపూజకలన; [ఉద్వర్తము = నలభుని అని పూర్వటీక.] సతులచన్నుగొండల = కొండలఁబోలు స్త్రీలచన్నులమీఁద; ఉష్టాన్ని = వేడిమియను నన్ని; సంభవించె = కలిగెను; మతిసమగ్రులు = బుద్ధిమంతులు - మండితులు; ధూమానుమానకలన = పొగయొక్క అనుమానమువలన; రచలంబులుందు = కొండలపయి; అన్ని = అన్నిటి; సాధింతురు = నిశ్చయింతురుకదా! పర్వతముపయి వ్యాపించియున్న పొగను చూచి తార్కికులు ఆ పర్వతముపయి అన్ని యున్నదని నిశ్చయింతురు. అట్లు నిశ్చయించుటయే అచమితి; అన్ని లేనిచోట ఉండని ధూమము ఆక్కడ ఉండుటవలన పర్వతముపయి అన్ని యుండితీరుననియే వారి యాశా. ఆ సిద్ధాంతము రాధవిషయమున రూపకమూలమున సిద్ధింపఁబడినది. ఇచట కాలాగరు ధూమముగాను, ఆమె స్తనములు కొండలగును, వేడిమి అన్నిగాను చూపింపఁబడినవి. అలం. రూపకము.

తే. సురులు కళల్లెఱ్ఱ గ్రోలిన సోము తనువు, కష్టరము ప్రవృత్తిచినికనక శ్రోవి

పువ్వుచేనియ చనిన యంభోరుహంబు, ననగ మంచింకి బ్రహ్మాండ మగలె జలికి.

టీక. సురులు = దేవతలు; కళల్లెఱ్ఱ = సమస్తకళలను; గ్రోలిన = పీల్చివేసిన [గ్రోలి = త్రాగి; అని పూర్వటీక.] సోముతనువు = చంద్రబింబము; కష్టరము ప్రవృత్తిచిన = ఎక్కువగా ఒలుకఁబడిన; కనకశ్రోవి = బంగారు బరణి; [మిత్రసమాసము] చనిన = పోయిన; అంభోరుహంబు = తామర పువ్వును; అనగ = అనునట్లుగా; మంచు; ఇంకి; బ్రహ్మాండము = ప్రపంచము; చలిని = చలి కాలమున; అగలె = భేదిల్లెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. అగరుం గుంకుమపువ్వును, దొగరుంజేలలును సీతుఁ డ్రోవంగలవే!

పొగలేని ముద్దురంబులు, మగువలీపాలిండ్లు భోగమహనీయంబుల్.

9

టీక. అగలు = అగరును; దొగరుంజేలలును = ఎఱ్ఱని చీరలును; సీతు = చలిని; డ్రోవంగలవే! = పోగొట్టంగలవా? పొగలేని, ముద్దురంబులు = పొగలేనట్టి ఊకకుంపట్టును; మగువలీ పాలిండ్లు = భోగమహనీయంబుల్ = (చలికాలమున) అనుభవించదగినవి. 'హసంతీ చ హసంతీ చ హసంతీ వామలాచనాం, హేమస్తే యే న సేమతే తే సరా దైవమచితాః' అని ఆభియుక్తాక్తి.

క. వైగరియు మంచుతువ్వర, వానలచే దడిసి కమలవనలక్ష్మి పారి

ధ్యాననిమితిలోచన, యశా నలరాధావధూటి క్షకగల మయ్యెన్.

10

టీక. కమలవనలక్ష్మి = శౌలంకులలోని తామరసంపద; మంచుతువ్వరవానలచే = మంచు బిందువులవర్షముచే; తడిసి = (తడిసి - మూసికొనిపోయి.) పారి.....లోచనయశా = విష్ణుధ్యానమున

1. క. సువర్ణ. చ. ట. సువర్ణ. 2. సుష్టాన్ని. చ. ట. నూష్టాన్ని. 3. చ. కనప. ట. కనర. 4. క. భోరుహంబోయన. చ. ట. భోరుహంబున. 5. క. అగలు. చ. అగరుం. 6. క. పాలిండ్లు. చ. పాలిండ్ల. 7. చ. తుంపర. ట. తువ్వర. క. ర. మంచుదువ్వర.

కన్నులుమూసికొనియున్న; రాధావధూటికిఁ = రాధాదేవికి; అనుగలము, అయ్యో = సమాన మయ్యెను - ఆమెను పోలియుండెను. [‘అనుగలము = అనుకూలము’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

జే. కాలుఁగాలును గేలునుగేలు మోవి, మోవియును దార్చి భోగిసమూహ మమరె; నూహనేయంగ భోగిసమూహమునకుఁ, బొసంగ మసకంపుఁ బెనకువ లెనఁగుఁగాచె.

టీక. తార్చి = దగ్గరగా కూర్చి - చేర్చి; భోగిసమూహము = యువతీయ, వసుల గుంపు; భోగి సమూహమునకుఁ = పాములగుంపునకు; మసకంపుఁ బెనకువలు = సంభోగమునందలి యిచ్చచే పెనఁగు లాటలు; ఎనఁగుఁగాచె! = కలుగునుగదా! అలం. అనుప్రాసము క్లేషము.

క. శ్యామలకాలాగురు నవ, ధూమ మెగకు సుఖ మొనర్పఁ దోరపుఁగన్నుల్
వే మొగుచుకరణి సౌధ, స్తోమ మమరె గప్పఁబడిన సోరణగండ్లన్. 12

టీక. శ్యామల.....ధూమము = నల్లని కస్తూరి ధూవపుఁబొగ; ఎడకుఁ = హృదయమునకు; తోరపుఁగన్నుల్ = వికాలనేత్రములను; వే = వేగముగా; మొగుచుకరణిఁ = (సుఖపారవశ్యమున) మూయుచీతిని; కప్పఁబడిన = మూయఁబడిన; సోరణగండ్లఁ = గవాక్షములచేత; సౌధస్తోమము = మేడల వరుస; అమరెఁ = ఒప్పెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. అంత వసంతము జితహే, మంతము దీపించె మత్తమధురకకలభా

క్రాంత మురుపుష్పరసవే, శంతము సకలద్రువులఁ బిసాళము చెలఁగన్. 13

టీక. జితహేమంతము = గెలువఁబడిన చలికాలముకలది - చలికాలమును త్రోసి, వచ్చినది; మత్త...క్రాంతము = మడించిన కొదమతుమ్మెదలచే ఆకమింపఁబడినది; ఉరుపుష్పరసవేశంతము = అధికమైన పూవుఁదేనెవడిములకలది; అగు - వసంతము = వసంతర్తువు; సకలద్రువులఁ = అన్ని వృక్ష ములుదును; పిసాళము = వికాసము; చెలఁగన్ = అతిశయింపఁగా; దీపించెఁ = ప్రకాశించెను.

ఉ. కెంజిగురాకు డాలు దులకించిన ధాతుపటంబుచాయఁ జే

యం శబద కెక్కుపుష్పాదుల నంటినోలేటులు భూతిభృంజటా

పుంజముఁబోలఁగా విపినభూములలో మధులక్ష్మి పాలై నీ

లాంజనవర్ణుఁ గోరి తప ముట్టొనరించు మృగాక్షికై వడిన్. 14

టీక. కెంజిగురాకుడాలు = ఎఱ్ఱనిలేజిగురుకాంతి; తులకించిన ధాతుపటంబుచాయఁ, చేయఁ = ప్రకాశించినకావితృకాంతిని పొందఁగా; చదుకెక్కు = రాలిన; [‘బురదలుదేఱునట్టి’ అని పూర్వటీక.] పుష్పాదులఁ, అంటిన = పుష్పాల్లను తాఁకిన - తమవైఁ బుష్పాడిని అంటించుకొన్న; లేటులు = తుమ్మెదలు; భూతిభృంజటాపుంజముఁ, పోలఁగాన్ = బూడిద పూసికొనిన జడలగుంపువలె నుండఁగా; మధు లక్ష్మి = వసంతకోభ; విపినభూములలోఁ = అడవి నేలందు; నీలాంజనవర్ణుఁ, కోరి = నల్లనికాటుకవన్నెకల వానిని - కృష్ణుని; మృగాక్షికై వడిఁ = రాధాదేవివలె; పాలైన్ = ప్రకాశించెను.

వసంతకోభకు కెంజిగురాకుకాంతి కావినస్త్రమువలెను, పుష్పాడియంటిన తుమ్మెదలు విభూతి పూసికొన్న జడలవలెను ఉండుటవల్ల ఆ వసంతలక్ష్మి తపస్సుచేయుచున్న రాధతోఁబాలుచున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఆవిర్భవించె నీల, గ్రీవాళికకీలికీలకేవలసఖమై

పూవులకా రుడివోవం, గా వేసని హాసవిపులఖరకర మగుచున్. 15

1. చ. లసిసాళము. 2. ట. చెలఁగన్. 3. చ. చేతఃజాయం. 4. చ. ట. చదుకెక్కు. 5. చ. లేటులు. 6. క. బోలెవడ్చిన.

టీక. పూవులకారు = వసంతముతువు; ఉడివోపగా = ఉడిగిపోగా - పోగా; నీల... నఖమై = శివునినోసటి యగ్నిజ్వాలలకు ముఖ్యమిత్రము - వానితో సమానము; హాసవిపులఖరకర మగుచు = ఆనందముచే ఆతిశయించిన సూర్యుడు కలదై; వేసవి; ఆవిర్భవించె = వచ్చెను.

వ. అప్పు డప్పటుగభస్తి హస్తియుంబోలె బద్ధి నీప్రమోదావహకరప్రచారుండై, దవదహనంబు కురుమహీవిభుండునుంబోలె స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణంబై, మల్లియలవెల్లు కన్నడకవితావితానంబునుంబోలె పట్నదవృత్తవిలాసభాసురంబై, సరసులు సరసులుంబోలె వనితావిహారమహనీయంబులై రహీనహించె. అంచలంచలం జంచలాచనలంబులును, విపులంబులు నగు పడమటిపవనంబులు పొరుగుల¹యువ వనంబులం బెరుగు కరువలివాగువంబులకు గమనాధ్యయనగురువులుంబోలె వడి మెరిసి సుడిసి, యసిత మగు వసుధఁగాడి, నెఱియలువాఁజీనం దమదరఁగిస్సురి తాంత్రలతామతల్లికల* వెల్లనం బాతాళవ్యాళంబులు గానవచ్చె. చెచ్చువెరుగు ఖరకరకరనిపాతంబుల² నాతక్తంబులగు నెలవులం దొరఁగి³ పరఁగు వెలఁది⁴ వెన్నెలల నీర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు పొట్టలు నిండ నాస్వాదించె⁵ రక్కెనజవ్వనులు మద్వంపుమచ్చికల నిచ్చలు గ్రీడింప నావ్రీడావతుల యతులనాభీవికరంబుల నింకినవియుంబోలె నదులయుదకంబు లింకె. విచికిలమాలికాలంకృతమాళిభాగులును, నారంజితథాతు⁶పట పరభాగులు నగు భోగులబాగున గ్రుడ్డు⁷మోచు నెఱచీమలచాలు⁸ చెమ్మయిమ్ములం గ్రున్నురందొడ⁹గె. ¹⁰వ్యావహారికసత్యంబు ప్రకటించు ప్రపంచంబుచేత వంచితులగు నెఱుకలేని కఱటులకరణి హరిణంబులు మరీచికావీచికాపానవిశంబులై దిశల బరిభ్రమించె. ముంచుకొను సంపెగల సౌరభంబునకుం ¹¹దాళని రోలంబులలీచి వియోగి¹²లోకంబులు విషయవిము ¹³ఖంబు లయ్యె. ఇసుక ¹⁴మెరుపునెలవులం బచ్చిన పసుపుటాఁకుంజప్పురంబుల లోనం గుప్పించిన కప్పురంబుతోడి ¹⁵కురువేరుపరిమళం¹⁶బులును, జాడివిరులవల పును, వట్టివేళ్ల వాసవలుంగల ప్రపాపాలికా¹⁷పసునవర్జితంబులగు కలశోదకంబులు గ్రోలి నేదదేఱి తెరువరులు తాలవృంతానిలంబు¹⁸ బలుపు కొలిపి మున్ను పరిక్షిణంబులగు ప్రాణవనంబులం ¹⁸దోసరింపజేసిరి; తత్కాలంబున. 16

టీక. పట్టుగభస్తి = వాడికిరణములు గల సూర్యుడు; హస్తియుంబోలె = వినుఁగుపోలిక; పద్ధి నీ..... ప్రచారుండై = పద్మలతకు సుతోషము కలుగఁజేయు కిరణముల వ్యావముకలవాడై; [వినుఁగు పద్ధినిగి (ఆడుయేనుగునకు) సంతసమును కలిగించు తుండప్రసరణముకలదని శ్లిష్టమగు నర్థము. ఈ యర్థము పూర్వటికలో లేదు.] దవదహనంబు = కాఱుచిచ్చు; కురుమహీవిభుండునుంబోలె = దుర్యోధనునివలె; స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణంబై = తనదగు వనమును (తానాశ్రయించిన వనమును)

1. చ. యువవనంబులును పొరు. ట. లో ఈపదములేదు. * క. పెల్లనం. 2. చ. నతక్తం. 3. చ. వరుగు. 4. క. వెన్నెల. చ. వెన్నెల. 5. చ. కక్కన. 6. క. పట. చ. పట. 7. చ. మ్రోచు. ట. నోచు. 8. చ. చెమ్మ. 9. చ. గి. 10. చ. వ్యావహ. 11. ట. తాళక. 12. చ. లోకంబు. 13. ఖంబుయ్యె. 14. చ. మెరుపు. 5. ర. మెరుపు. 15. చ. కుసు. 16. చ. బురుబాదిరి. ట. బుబాదిరి. 17. చ. పవర్ణి. 18. చ. బాసరిం.

దహించుటయందు నేర్పుకలదై; దుర్యోధనుడు స్వగోత్ర-తన వంశపువారిని - (సోదరులను) నశింపజేయుటయందు నేర్పు కలవాడని శ్లిష్టార్థము. మల్లియలపెల్లు = మల్లెపూలనంబు; కన్నడకవితానితానంబునంబోలె = కన్నడభాషయందలి కవిత్వపు పరంపరవలె; పట్నదవృత్తవిలాసభానురంజై = తుమ్మెదల యునికివలని విలాసముచేత ప్రకాశించునదై; కన్నడకవిత్వ పట్నదము అను వృత్తముయొక్క విలాసమున ప్రకాశించునని శ్లిష్టార్థము. సరసులు = చెఱువులు; సరసులుంబోలె = రసికులవగిది; పనితావిహారమహనీయంబులై = స్త్రీలవిహారముచేత గొప్పవయి; రసికులపక్షమున-స్త్రీలతోడి విహారముచే గొప్పవారనుట; రహిక్, పహించెక్ = బాగుమీఱెను. అంచలంచలెక్ = ప్రతిపార్శ్వమునను; చంచలాచలంబులును = మెఱుపులవలె జలించునవియు; విపులంబులు = ఎక్కువైనవియును; ఆగు; పొరుగులయుపవనంబులెక్ = ప్రక్కనుండు ఉద్యానవనములందు; కరువలివారువంబులకుక్ = గాలికి వాహనములైన జింకలకు; గమనాధ్యయనగురువులుంబోలెక్ = నడకను నేర్పు గురువులవలె; వడిమెఱసి = వేగముగలిగి; నుడిసి = చుట్టిచుట్టిపించి; ఆనితయగు = నల్లనైన; పసుధక్ = భూమిపైని; కాడి = నాటి; సెఱియలు వాఱినక్ = బీటలుపడఁగా; తదుద.....పెల్లనక్ = దానికడుపులో (లోపలిభాగమున) ప్రకాశించునట్టి పెద్ద ప్రేగుల యాధిక్యమో (నంపదయో) యనునట్లు; పాతాళవ్యాళంబులు = పాతాళలోకములోని పాములు; [పెల్లనక్ = అతిశయముచేత అని పూర్వటీక.] పెచ్చుపెరుగు = మిక్కిలి ఎక్కువైన; భరకరకరనిపాతంబులెక్ = సూర్యుని (వాడి) కిరణములవలన; అతప్తంబులగు = బాగుగా తమింపజేయఁబడిన; సెలవులెక్ = చోట్లయందు; తొరఁగి = ప్రవహించి; పరఁగు = ఒప్పిదమైన; వెలదివెన్నెలలెక్ = స్వచ్ఛములగు చంద్రకాంతులను - (అందలి మంచును); నీర్వట్టు = దక్కిగొన్న; వెన్నెలపిట్టలు = సుశోరపక్షులు; అస్మాదించెక్ = త్రాగెను. రక్తానజవ్యయలు = రాక్షసయువతులు; మవ్వంపుమచ్చికలెక్ = ఎక్కువ పేడుకలతో; క్రిడించక్ = జలక్రిడలాడఁగా; ఆవ్రీడావతుల, ఆతుల నాభీవరంబులెక్ = ఆ స్త్రీల లోకమైన నాభీరంధ్రములందు; ఇంకినవియుంబోలెక్ = ఇంకినవో యనునట్లు; విచికిల.....భాగులును = మల్లెపూలమాలలచే అలాకరింపఁబడిన సిగలు కలవారును; ఆరంజితధాతుపటపరభాగులును = అంతట ఎఱుగైన బట్టలచే ప్రకాశించువారును; భోగులబాగునక్ = విలాసపురుషులరీతి; ఎఱివీమలచాలు = ఎఱివీమలబారు; చెన్నయిమ్మలెక్ = చెన్నుగల చోట్లయందు; వ్యావ... ..నత్యత్వంబు = లేని యధార్థమును - మోసపునంగతులను; ప్రకటించు = వెల్లడించు; పంచితలు = మోసగింపఁబడినవారు; ఎఱుకలేని = జ్ఞానములేని; కఱటులకరణిక్ = మూఢులరీతిని; హరిణంబులు = జింకలు; మరీ.....శంబులై = ఎండమావుల ప్రవాహమును త్రాగ నిచ్చుగించినవై; దిశలెక్ = దిక్కులందు; పరిమ్రమించెక్ = తిరిగెను. ముంచుకొను = దట్టమై వ్యాపించు; సారభంబునకుక్ = సువాసనకు; తాళని = సహించలేని; రోలంబంబులలీలెక్ = తుమ్మెదలపగిదిని; వియోగిలోకంబులు = విరహాలగుంపులు; విషయవిముఖంబులయ్యెక్ = భోగముల కిష్టపడనివయ్యెను; ఇసుకమెదువునెలవులెక్ = ఇసుకచే మెత్తనైన నేలలందు; పన్నిన = వేసిన; పసుపుటాకుంజవ్వరంబులొనక్ = పచ్చనిపందిళ్లయందు; గుప్పించిన = చట్టిన; ('నిండించిన' అని పూర్వటీక.) వలపును = వాసనయు; ప్రపా.....తంబులగు = చలిది పందిరులందుండుపడుచుల ఆవయవములనుండి; ('చేతులనుండి) విడువఁబడినవైన; ['దేహములనుండి' అని పూర్వటీక.] క్రొలి = త్రాగి; తెరువరులు = బాటసారులు; తాలవృంతానిలంబులెక్ = వీవనల గాలులవలన; బలుపుకొలిపి = పృథ్విభాండజేసి; మున్ను = (శ్రమతీర్చుకొనుటకు) పూర్వము; పరిక్షీణంబులగు = క్షీణములైయున్న; ప్రాణవపనంబులెక్ = ప్రాణవాయువులను; పోనరింపజేసిరి = విజృంభింపజేసిరి - తెచ్చరిలఁజేసిరి.

క. ఆ పద్మిని దినకరకర, తాపమునకు నోర్చి ఘోరతప మొనరించెన్

శ్రీపతి యశగులగొడుగుల, ప్రాపాద²వివహరిం దాభర మేలంటున్ ? -17

టీక. పద్మిని = పద్మినీజాతిస్త్రీయగు రాధ, తామరతీగయును; దినకరకరతాపమునకున్ = సూర్యుని కిరణములవేడిమికి; శ్రీపతి.....ప్రాప్త=శ్రీవిష్ణువుయొక్కపాదము లను గొడుగుల యాశ్రయము; ఒదవినవారిన్ = కడిగినవారిని; ఏల, అంటున్? = అంటుకొనడు.

తే. ఇట్లు లత్యుగ్రమగు గ్రీష్మ మేలరేగి³

కాలవశమున దూదాని దిలుపడినె

పెచ్చుపెరుగెట్టిది ను⁴ హెచ్చి వేర్పులెల్ల

సగ్గుటకె యని లోకో⁵ చాటుగాదె.

13

టీక. ఇట్లు = ఈరీతిని; అత్యుగ్రమగు = మిక్కిలి భయంకరమగు; గ్రీష్మము = వేసవి; వినరేగి = మిగుల విజృంభించి; కరుదాన = తనంతలానే; తీలుదడియెన్ = తీరించెను; (దీలు వడియే' అని పూర్వటీక.) పేర్పుట = అతిశయించుట; సగ్గుటకె = తగ్గుటకే; అలం. ఆధాంత న్యాసము.

క. దీప ర్ముడుగఁ జేకటియును, గోపముమగ కాంతగుణముఁ గోల్కొనుక్రియ నా

టోపోద్భటముగువేసవి, కైపు రిసడిలఁ దోఁచెఁ గారుకాలము దళమై. 19

టీక. దీపము, ఉడుగన్ = దీప మారిపోగా; ఉడుగన్ = నశించగా; గోల్కొనుక్రియన్ = వర్ధిల్లునట్లు; అటోపోద్భటము = మిక్కిలి ఆర్భాటము కలది; వేసవికైపు = వేసవివిజృంభణము; సడిలన్ = తగ్గిపోగా; కారుకాలము = వర్ష కాలము; దళమై = దట్టమై; తోఁచెన్ = వచ్చెను. అలం. ఉపమ.

క. ఆకాశతత్త్వతనుఁడగు, కాశోలగ్రీవుకంతకాళిమ యనఁగా

గోకిలనీలము జలధర, పాకము పర్యాయవృద్ధి బ్రబలదొడంగెన్. 20

టీక. ఆకాశ.....తనుడు = ఆకాశతత్త్వదేహుడు; కాశోలగ్రీవుకంతకాళిమ = గరళము కంతమునందుఁ గల శివుని కంతముయొక్క నలుపు; గోకిలనీలము = గోయిలవలె నల్లనైనది; జలధర పాకము = పిల్లమేళుము; పర్యాయవృద్ధిన్ = క్రమక్రమాభివృద్ధిచే; బ్రబలదొడంగెన్ = పెరుగ సాగెను. అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

సీ. ధభుధభుక్కున నంగిఁ దాటించె బలుమారు⁷ నీరాళ్ల గొండి గన్నియమెఱుంగు

పాలస్త్యపవనసంపాతకాత⁸ శ్రీతి నివిరిన మ్రాకుల కెలమి వచ్చె

బ్రథమోదబిందుసంభారంబు మందునూనియ యయ్యెఁ బగిలిన నేలమేని

కుఱుము మంతురసానియునుబోలెఁ గనుపించె దోరంపుమణులవిదూరభూమిఁ

తే. గెరలి నకిలించె పట్టుఖు⁹మఱువమాపు, గరిమళము చూచె గరి శుష్కపల్వలంబు

గడిమి చిగిరించె¹⁰ గ్రాజునంగడము ననిచె, నఖిలహితమైన మేఘోదయంబునందు.

టీక. నింగిన్ = ఆకాశమున; నీరాళ్లగొండిన్ = ఈశాన్యదిగ్భాగమున; [అని. సూర్య. ని] కన్నియమెఱుంగు = శ్రొత్తమెఱుపు; తాటించెన్ = తాకునట్లు (శోట్టనట్లు) చేసెను; పాలస్త్య..... శ్రీతిన్ = ఉత్తరపుగాలి సోఁకుటవలన బుట్టిన శ్రీతిచేత; ఇవిరిన మ్రాకులకున్ = ఎండిపోయిన చెట్లకు; ఎలమి = వికాసము; వచ్చెన్ = కలిగెను; బ్రథమోదబిందుసంభారంబు = తొలకరివాన చిను

1. చ. ట. చున్. 2. చ. ట. నమని. 3. ట. మెనగరేగి. 4. చ. ట. హెచ్చి. 5. క. మణగ. చ. ముడుగ. 6. చ. నడలి. 7. ట. నీరాళ్. 8. చ. స్పూర్తి. 9. ట. మణుత. 10. చ. గ్రాజ. ట. శ్రాంజ.

కుల సమూహము; మంతరసానియునుబోలెన్ = మంత్రసానివలె; తోరంపుచుంబులవిదూరభూమిన్ = పెద్ద మణులుగల విదూరపర్వత ప్రదేశమున; కనుపించెన్; కెరలి = విజృంభించి; వజ్రాఖుమణువమావు = కుమారస్వామియొక్క మూఁగగుఱ్ఱమయిన నెమలి; శుష్కపల్వలంబు = ఎండిపోయిన బురదగుంట; గ్రాజవంగడము = గ్రాజజాతిచెలవంశము; ననిచెన్ = పూచెను; మేఘోదయంబునందున్ = వానకాలమున. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. కారుచిచ్ఛను భృగురాముకారణమునఁ, బెటిలి నిర్వంశమైన భూభృత్కులంబు
క్షేత్రముల వంశవృద్ధి రాజిల్లె మఱియు, జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధి. 22

టీక. కారుచిచ్ఛు = దావాగ్ని; భృగురాముకారణమునన్ = పరశురామునికతమున; పెటిలి = కాలి, బద్దలయి; నిర్వంశమైన, భూభృత్కులంబుక్షేత్రములన్ = (దావాగ్నిపక్షమున) వెదురులు నశించిన కొండలగుంపులపాలములందు; (పరశురామపక్షమున; వంశములు నశించిన రాజుల భార్యలయందు; మఱియున్ = మఱుల - తిరిగి; జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధిన్ = వానకాల మను బ్రాహ్మణులయనుగ్రహమును పొందుటవలన; వంశవృద్ధి = (కాలపక్షమున) వెదుళ్లనవృద్ధి, (బ్రాహ్మణపక్షమున) రాజవంశపువృద్ధి; రాజిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, క్లేష.

తే. ¹ ప్రబలువడగండ్లు నింద్రగోపములు జంబు

ఫలములును బొల్పె బచ్చికపట్టులందు

వనధిసీరాన²దొరలు నవ్వులులనెల్ల

నంబుదంబులు వెలిగ్రాసె నటుగకనగ.

23

టీక. ప్రబలు = ఎక్కువైన; ఇంద్రగోపములు = అరుద్రపురుగులు; జంబుఫలములున్ = నేరేడుపండ్లును; వచ్చికపట్టులందున్ = పచ్చని వచ్చికబయళ్లయందు; అంబుదములు = మేఘములు; వనధిసీరు = సముద్రపునీటిని; ఆనన్ = త్రాగఁగా; దొరలు, నవ్వులులనెల్లన్ = (నీటితో) కలిసియున్న తెల్లని, ఎఱ్ఱని, నల్లనిమాణిక్యముల నన్నింటిని; ('తెరలు = బయలువెడలు' అని పూర్వటీక.) అరుగక; వెలిగ్రాసెనగన్ = వెడలఁగక్రినవో అనునట్లుగా; పొల్పెన్ = ఒప్పెను. అలం. ఉచ్ఛేదీక.

తే. మోచిచెలువంబు గేదంగిపూవుతేకు, సోయగము నూపుగన్నులసొబగుఁ జికుర
బర్హి బర్హిప్రభయఁ జూపి ప్రతిఘటించె, నంబుధరకాలసౌభాగ్య మంబుజాక్షి.

టీక. అంబుధరకాలసౌభాగ్యము = వర్షకాలపుకోభ; మోచిచెలువంబున్ = మోచియను చెట్టు సొరును, పెదవిసొరును; గేదంగిపూవుతేకుసోయగమున్ = మొగలితేకునందమున; ఊచుగన్నుల సొబగున్ = చలించుచున్న శేత్రములచక్కదనమును; [ఇచట పూర్వటీకలో 'చలించుజేయబడునట్టి నెమలిపురికన్నులయొక్క యందము' అని అర్థాంతరమును వ్రాయబడినది. అది ప్రకృతాననుగుణముగ తోచుచున్నది.] చికురబర్హి బర్హిప్రభయన్ = కేశములవంటి నెమలిపించెపుకాంతిని; నెమలిపించెము వంటి = చికురములకాంతిని; చూపి; అంబుజాక్షి = రాధాదేవిని; ప్రతిఘటించెన్ = ఎదురుకొనెను.

ఇచటగల మూఁడు పోలికలలోను మొదటిది క్లేషరూపము; రెండవది వ్యస్తము; మూడవది సమస్తమయి రూపకోపములతోడి శిష్టము.

క. సలిలంపువృద్ధజలధరములు పూనిన యూతకోలమొత్తములక్రియన్

దోలువానకాళు లెసఁగెన్, గలహంకులంబులెల్లఁ గలకంబడఁగన్.

25

టీక. సలిలంపువృద్ధజలధరములు = నీటితో నిండిన కారుమట్టులు; పూనిన = పట్టుకొనిన; (మువలితనమున నడుచుట కనుకూలముగా ధరించిన) ఊతకోలమొత్తములక్రియన్ = ఆధారరూపము

లగు కణ్ణలవరె; కలహంసకులంబుల్లెక్క = హంసల మొత్తము లన్నియు; కలగంబడగ = బెదరు పాటు పొందగా; తోలువానకాళిలు = తోలుకరి వానచినుకుల ధారలు; ఎనగె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

శా. ఆ ద్రి గ్రావము లుర్వి కాల ¹బలిహోషాడంబరంబుల్ వియో
గిదోహం ²వీనరింప వారినిధి కెంగే లంటంగా వాహినుల్
భద్రేభ ప్రతిమానమూర్తి యగుచు ³బాధోధరశ్రేణి కుం
భద్రోజంబులు గుమ్మరించె విమలాంభఃపూరధారావళిన్.

26

టీక. పాధోధరశ్రేణి = మేఘములగుంపు; భద్రేభ ప్రతిమానమూర్తి, యగుచు = భద్రజాతి (గొప్ప) గజమును పోలివదగుచు; ఆ ద్రి గ్రావములు = కొండలతాళ్లు; ఊర్వి = భూమిపై; రాలి = దొర్లిపడగా; బలిహోషాడంబరంబుల్ = గొప్పబలము కల ఉణుముల ఆర్కాటములు; వియోగి ద్రోహంబు = విరహాలప కష్టమును; ఒనరించె = కలిగించగా; వాహినుల్ = నదులు; వారినిధి కెంగేలు = సముద్రపుహస్తమును; అంటంగా = గ్రహించగా - అనగా నదులు సముద్రముతోఁ గలిసిగనగా; విమలాంభఃపూరధారావళి = నిర్మలజలప్రవాహపూరమును; కుంభద్రోజంబులు = కుండలు, తూములును - కడవలతోఁ గుమ్మరించినట్లుగా; కుమ్మరించె = ఎక్కువగా పెడల గ్రక్కెను. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. పాపట తెలుపున డిగి నా, సాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై రా
ధాపృథువత్సోరుహముల, వైవై బ్రథమోదబిందుపటలము నిగిడెన్.

27

టీక. ప్రథమోదబిందుపటలము = తోలుకరి మొదటివానచినుకులగుంపు; పాపట తెలుపున = సీమంతమార్గమున; డిగి = దిగి - జాతి; నాసాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై = ముక్కుచివఱ, ముత్యముల వలె నున్నదయి; రాధాపృథువత్సోరుహములవైవై = రాధాదేవియొక్క పెద్దస్తనములమీఁదు మీఁదుగా; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

ఈ వర్ణనమునకు గాళిదాసమహాకవి కుమారసంభవమున హర్షిణ “స్థితాః క్షణంపక్షను తాడి తాధరాః, పయోధరోల్లేషధనిపాతచూర్ణితాః; వళిమకస్యాస్థలితాః ప్రపేదిరే, చిరేణ నాభిం ప్రథ మోదబిందవః” అను ప్రసిద్ధాంక మాధారముగాఁ గన్నడుచున్నది. అయినను ఆ వర్ణన మీదు చాల వఱకు మాతీనది. పాపట తెలుపునటచే సీమంతము, ఒక మార్గమును పోలియున్నదనియు, ముక్కు కొనకు జాతీన సీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనుటయు, ఉన్నతములగు స్తనముల వైవైబడటయొ రుమణీ యములగు కల్పనములు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

సీ. వెరిగి సూచీముఖాభేద్యంబులగు సంధకారధారాచ్ఛటల్ గాఱుకొనిన
గర్జజ్వరాపాదకంబులై దంభోళి గంభీరరవములు గడలుకొనిన
ముజ్జగంబుల ముచ్చముణిగింపఁగాఁజాలు నీడగాడుపులు బిట్టెదురుకొనిన
దుర్దమకర్దమస్తోమసంఘన్నభూముల సోనవానలు ముంచుకొనిన
తే. జెదర ¹క ఆకాలఁ గన్ను వచ్చినవిధాన, నాథసంకేతముల కేఁగు నడికీరేలు

కాయసంభవబాధానహాయ మగుచు, నైర్వరిణీకోటి నిర్భయనైర్వరధాటి. 28

టీక. వెరిగి = దట్టములై; సూచీముఖాభేద్యంబులు = నూది మొనచేతఁగూడ భేదించరానివి-నూది మొనమోపుటకును సందులేనివి; అంధకారధారాచ్ఛటల్ = చీకటుల తెలల గుంపులు; కాయకొనిన =

1. క. బల. చ. ట. బలి. 2. చ. ట. ఋనోనర్ప. 3. క. పాధో. 4. చ. ట. ములు. 5. చ. కటుకాళ్ల. (తే. లో ౧, ౨ పాదములు వ్యక్త్యస్తములు.)

వ్యాపించినను సరే; దంభోళిగంభీరపములు = గొప్పపిడుగుల ధ్వనులు; [వజ్రాయుధముయొక్క వెలితిలేని ధ్వనులు] అని పూర్వటిక.] కర్ణజ్వరాపాదకంబులై = చెవులకు బాధను కలిగించునవై. చెవులు బ్రద్దలుచేయునవై; కడలుకొనినక = దిక్కులన్నిటవ్యాపించినను సరే; ముజ్జగంబులు = మూడు లోకములను; ముచ్చముడిగింపగాఁజాలు = మిక్కిలి ముడుగుకొనునట్లు (చలికి కాళ్లు దగ్గఱగా ముడుచు కొనునట్లు) చేయునట్టి; ఈదగాడుపులు; = చలిగాలులు, బిట్టు = వేగముగా; ఎదురుకొనినక = ఎదురుగా పీచి, బాధించినను సరే; సోనవానలు = మునురువానలు; దురమ.....భూములక = ఎక్కువైన ఋరదగుంపులచే కప్పబడిన నేలలవయి; ముంచుకొనినక = ఎక్కువగా వ్యాపించి వను సరే; బెదరక = జడియక; అఱకాలక, కన్నువచ్చినవిధానక = అఱకాలిలో కన్ను ఉన్నట్లుగా. దారికప్పిపోకుండునట్లు; నడికిరేలు = అర్ధరాత్రిలందు; నైర్విణికోటి = కులటలగుంపు - (ఇది కర్తృ పదము) కాయ.....సహాయము = మన్ననబాధయే సహాయముగాఁగలది; అగుచుక; నిర్భయస్వైర ధాటిక = భయములేని స్వేచ్ఛాగమనమున; నాశనంకేతములకుక = ప్రియులు ఉన్న తావులకు; ఏగున్. అలం. విశేషాక్తి, లోకోక్తి.

క. త్రిదశగురుప్రతిమానులు, నిది ఒకలిది రాత్రి యనుచు నేలుపటుపలే
రుదళితహరినీలమణి, చ్ఛదనీలము మొగులు సూర్యచంద్రుల ప్రింగన్. 29

టీక. దళిత,.....నీలము = కోఁజోయఁబడిన ఇంద్రనీలమణికాంతివంటి కాంతి కల్గిన దయన; మొగులు = మేఘము; ప్రింగన్ = కప్పిచేయఁగా; త్రిదశగురుప్రతిమానులక = (బుద్ధియందు) బృహస్పతితో సమానులును; వేలుపటుపలేరు = నిర్ణయింపలేరైరి. అలం. ఉపమ.

క. తరణిలయానంతరమునఁ, గర మమరు దిగంతములను ఖద్యోతంబుల్
మరలఁగఁ దైజససృష్టిక, బరమాణుచయంబు గూడఁబడుచందమునన్. 30

టీక. తరణిలయానంతరమునక = సూర్యాస్తమయమునకుఁ దరువాత; ఖద్యోతంబుల్ = మిజుఁగురుమరుగులు; మరలఁగక = తిరిగియు; తైజససృష్టిక = తేజస్విస్సృజింపఁబడుటకు; వరమాణుచయంబు = తేజవరమాణుపుంజము; గూడఁబడుచందమునక = దగ్గఱదగ్గఱగాఁ జేరుచున్నట్లుగా; దిగంతములను = దిక్కులకొనలందు; కరము = మిక్కిలి; అమరుక = ఉండును - ప్రకాశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఇంద్రచాపంబు గా దిది హాళిత¹లమున సరరించు బర్హిపింఛంబుగాని
భిదుర²ఘోషంబు గా దిది పాచజన్యసంజాతగంభీరఘోషంబుగాని
యాశ్రయించిన బలాకావళి గా దిది హారిముక్తాహరయష్టిగాని
యిది కోలమెఱుంగుగా దుదిరిబంగారంపుఁబసిమి గ్రమైదు పచ్చపట్టుగాని
తే. వృష్టిగా దిది కరుణాంబువృష్టిగాని, నీలమేఘంబు గా దిది నీలవర్ణః
డౌర! నామ్రాలఁ బ్రత్యక్షమయ్యె ననుచు, హర్షపులకితతనువయ్యె నవ్వధూటి.

టీక. రాధాదేవి నదా విష్ణుధ్యానతత్పరయై యుండుటచే వర్షకాలపు విలసనముఁ న్నియు నామెకు విష్ణువిలసములుగనే కన్నుడిన ట్టిందు వర్ణింపఁబడుచున్నది. ఇంద్రచాపంబు = ఇంద్రధనుస్సు; హాళితలమునక = శిరస్సుపై; సరరించు = అలంకరించిన; బర్హిపింఛంబు = నెమిలిపించెము; భిదురఘోషంబు = పిగుడుచప్పుడు; పాంచ.....ఘోషంబు = పాంచజన్యమును పేటికి శంఖముచుండి పుట్టిన గొప్పధ్వని; బలాకావళి = కొంగలగుంపు; హారిముక్తాహరయష్టి = మనోహరమైన ముత్యాలహరముయొక్క పేట; కోలమెఱుంగు = వంకరలేని మెఱుపు; ఉదిరి బంగారంపుఁబసిమి = మేలిమిబంగారపుకాంతి; గ్రమైదు =

1. చ. తటమున. 2. చ. ఘాతంబు.

వ్యాపించునట్టి; వృత్తి = వర్తము; కరుణాంబువృత్తి = దయయును వర్తము; అవ్యధాటి = అస్త్రీ - రాధాదేవి; హర్షవృత్తికకనువు = సంతోషమున గగుర్పాటుపొందిన దేహము కలది. అలం. అవహ్నాలి. వ. ఇ ట్లనవకత ధ్యానధారాప్రవాహముగ్నహృదయ యగు నా గగనావలగ్నకు నిఖిలజగద్వలయంబును విష్ణుమయంబై తోచె; సంత భక్తవత్సలం డగు శ్రీవత్సవత్తుండు. 32

టీక. అనవరత.....హృదయ = ఎడతెగని ధ్యానమును ప్రవాహమున మునిగిన మనస్సుకలది; గగనావలగ్నకు = ఆకాశమువంటి (కూన్మముగు) నడుము గల రాధాదేవికి; నిఖిలజగద్వలయంబును = సమస్తభూమండలమును; శ్రీవత్సవత్తుండు = శ్రీవత్సనును మచ్చ తొమ్మన కలవాడు - శ్రీకృష్ణుండు. సీ. అరచంద్రులోని చిహ్నంశకంబునుబోలె నుడుట గన్తురిబొట్టు పదనుకొనఁగ గగనంబునందలి ఖరమరిచియుఁబోలె నురమునఁ గొన్తుభం బొఱపుమీఱి సురభూజశాఖలఁ జుట్టు తేటలుఁబోలెఁ గేలఁ బిచ్చులకడియాలు మెఱయఁ గొదమ సంపెంగ మొగ్గుతునఁ బొన్నవిరి బోలె ముక్కున ముంగఱము త్రోమమర తే. నీలగిరి గప్పు వెన్నెలనిగ్గుబోలె, నవకరుగుమేన హరిచందనంబు వొడువ వివిధమణిభూషణప్రభల్ వెలయ ఫలిత, కల్పవృక్షలీల రాధయగ్రమున నిలిచి.

టీక. అరచంద్రులోని = చంద్రవకలోని; చిహ్నంశకంబునుబోలి = చిన్నమచ్చవలె; పదను కొనఁగ = చెప్పగిల్లఁగా; కృష్ణునినుదురు చంద్రవకవలెను, అందలి నల్లని కన్తురిబొట్టు మచ్చవలెను ఉన్నవనియు, చంద్రునిలోని యమృతమువలన మచ్చ చెప్పగిల్లినట్లు, చెమర్చుచే కన్తురిబొట్టు చెప్ప గిల్లినదనియు భావము ఖరమరిచియుఁబోలె = సూర్యునివలె; ఒఱపుమీఱి = అందగింపఁగా; [గగనవక్షములకును, సూర్యకొన్తుభములకును సామ్యము.] సురభూజశాఖల = కల్పవృక్షపుఁగొమ్మలను; చుట్టు = చుట్టుకొనియున్న; కేల = హస్తములందు; (బాహువులు శాఖలవలెను, గరుడపచ్చల కడియాలు తుమ్మెదలవలెను గలవనుట); కొదమసంపెంగమొగ్గుతునఁ = లేతసంపెంగమొగ్గచివఱ; ముంగర ముత్రము = నాసామణియైన ముత్యము; (ముక్కు సంపెంగమొగ్గవలెను, ముత్యము పొన్నపువ్వువలెను ఉన్న వని భావము.) కప్పు = ఆక్రమించిన; వెన్నెలనిగ్గువోలె = తేటవెన్నెలవలె; నవకరుగు = మృదువైన; యెన్ = శరీరమున; హరిచందనంబు = పచ్చని గంధము; పొడువ = క్రమ్యఁగా; ఫలితకల్పకరు లీల = పండిన కల్పవృక్షమువలె, [పండిన కల్పవృక్షమున రంగురంగుల చుట్టుండుచుట.] రాధ యగ్రము = రాధయెదుట. అలా ఉపమ.

ఉ. శ్రీదనర్క గృహారసము చిల్క దపానలజాయమానహృ

త్తేదము మానిపించి తనకేలను గేల్మెమలించి నిర్భరా

ష్టోద మెలర్ప నయ్యువతి నర్థశరీరము నట్లు ప్రోచె న

య్యాదవరాజంశమణి యద్రజ నేలిన గూటిపొలికన్.

34

టీక. శ్రీ, తనర్క = శోభ, ప్రకాశింపఁగా; గృహారసము = దయ; చిల్క = ప్రసరింపఁగా; ఆయాదవరాజంశమణి = యాదవరాజులలో శ్రేష్ఠుడయిన శ్రీకృష్ణుండు; తపానల...త్తేదము = అగ్నివంటి తపస్సువలన కలిగిన శరీరాయాసమును; మానిపించి = పోగొట్టి; తనకేలను = తనచేతితో; కేల్, తెమలించి = రాధచేతిని కదలించి; నిర్భరాష్టోదము = అంతములేని సంతసము; ఎలర్ప = ఆరికయింపఁగా; అయ్యువతి = ఆరాధను; అర్థశరీరమునట్లె = తనదేహములోని సగభాగమునట్లు -

1. క. అంశంబును. చ. అంశకంబును 2. చ. బచ్చని. 3. చ. తుది. 4. క. ముత్య. చ. ట. ముత్తె.

(భార్యనుగాజేసికొని); అద్రిజ్ = పార్వతీదేవిని; శూలిపోలిక = శివునివలె; ప్రాణై : కాపాడెను - బాధలేకుండ రక్షించెను. అలం. ఉపమ.

క. రాధాసంగమ ముదితుని, మాధవుఁ గని యోటుపడినమాడ్కిఁ దెరలె శం
పాధరము తనదువర్ణము, బాధిత మగునేని వెలుకఁబాటు ఘనుండున్. 35

టీక. రాధాసంగమముదితుని = రాధచేరికచే సంతోషించినవానిని; మాధవు = శ్రీకృష్ణుని; ఓటుపడినమాడ్కి = జయింపఁబడినట్లు; శంపాధరము = మేఘము; తెరలె = కలఁతపడెను; తనదువర్ణము = తనరంగు, తనజాతియు; ఘనుండు = మేఘమును, గొప్పవాఁడును కూడ; వెలుకఁబాటు = వెలవెలపోవును; (ఘనుఁడు వెలివేయఁబడుననియు గ్రాహ్యము.) జాతిభ్రష్టుఁడు వెలివేయఁబడుట ఆచారసిద్ధము. [శరద్వర్ణనము.] [‘తెరలె’ = చలించెను’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉత్పేక్ష, క్షే.

క. నీలాంజనవర్ణుఁడు రా, ధాలీలావతిఁ ¹బెనంగి తనరెడుకరణిఁ
గాలము శరత్సమాగమ, హేలాసౌభాగ్యమహిమ నేపు వహించెన్. 36

టీక. నీలాంజనవర్ణుఁడు = నల్లకాటుకకాంతి కల శ్రీకృష్ణుఁడు; పెనంగి = కలసిమెలసి; తనరెడుకరణి = అతిశయించునట్లుగా; కాలము = ఆ సమయము; శరత్...మహిమ = శరత్కాలపురాకయొక్క విలాసపుకృష్ణతనముచే; ఏపు = ఆధిక్యమును; వహించె = పొందెను. అలం. ఉపమ.

నీ. కలఁకనీ రెంతయు గతకల్మషముఁజేసె, గతకాఫలమురీతిఁ గలశసూతి
పాపటదీర్చె భూభాగంబు ²నాశ్యాన, శాదంబు శకటాఘనక్రధార
శిఖ తాండవము *కళాసిగఁ జేసి సడలించె గఱకుటికలపేరి కానెదిగువు
లుడిగిన జడివాన లుదయించె వెండియుఁ గరిఘటామదవృష్టికై తవమున
తే. తెల్లు శోభిల్లె మంకెన లుల్లసిల్లెఁ, గాలకంధరవాహంబు గజ్జు³రేఁగె
ముదిత⁴శతగోపకన్య కావదనతులిత, లలితరుచిఁ బొల్పె రాకాకళాధరుండు. 37

టీక. కలఁకనూతి = అగస్త్యుఁడు; కలఁకనీరు = బురదనీటిని; కతకాఫలమురీతి = ఇండుగువలె; గతకల్మషము = మురికిలేని దానిని - పరిశుద్ధమైనదానినిగా; ఆశ్యానశాదంబు = ఎండిన బురదగల; భూభాగంబు = భూమిని; శకటాఘనక్రధార = బండ్లచక్రములఅంచులు; పాపటదీర్చె = పాపట. ఏరుపడునట్లుచేసెను-(ఎండిన బురదనేలలపయి బండ్ల వరుసగా నడువఁగా, చక్రములచాట్ల విర్పడెననుట.) శిఖ = నెమిలి; తాండవము = నృత్యమును; కళాసిగఁజేసి = అలసిపోవునట్లు - విపరీతముగఁజేసి; కఱకుటికలపేరికానెదిగువులు = బిఱుగుమెద్రుకలను దట్టివిగువు; సడలించె = జాతివిడిచెను-రాల్చెను. [ఇచట‘కళాసిక’అను పాఠముప్రకారము ‘కళాసికఁజేసి=నాట్యక్రియావిశేషముచేత’ అని పూర్వటీకయందును, ‘కళాసిక = తాండవాదులచివఱఁ గావించు కృత్యవిశేషము? అని కొంత సందిగ్ధముగ సూర్యరాయాంధ్రసింఘులువునను అర్థ మియఁబడినది. కాని శిఖ కళాసిగఁ తాండవము, చేసి, కఱకు.....దిగువులు, సడల్చె’ అని యుండుటచే మిఁది యర్థము లనుగుణములు కావని తెలియకపోదు.] ఉడిగిన = అగిపోయిన; కరి.....పమున = ఏనుగుగుంపులయొక్క మదవర్షపునెపమున; వెండియు = మఱుల; ఉదయించె = పుట్టెను - ప్రారంభమయ్యెను. కాలకంధరవాహంబుగజ్జు = నీలకంఠుని వాహనమగు వృషభముయొక్క మదము; రేఁగె = విజృంభించెను. రాకాకళాధరుండు = సంపూర్ణచంద్రుఁడు; ముదిత.....రుచి = సంతోషించిన రాధాదేవి ముఖకాంతితో సమానమగు కాంతితో; పొల్పె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, న్యూభావోక్తి.

1. క. తినిపెనంగి చ. తిదెనంగి. 2. చ. నాన్యసస్యాదం. *క. కళాసిక. సూర్య. కళాసిక. చ. కళాసిక 3. చ. వెగ. 4. చ. కత.

క. చనుమొలకలు గల కన్యాజనములఁ బురుడించె బద్ధసరసిరేఖల్

ననవిలుతు మిట్టకోలలు, ననరుహముకుళములు గానవచ్చుటకతనన్.

38

టీక. ననవిలుతు మిట్టకోలలు = పూవులు విండ్లుగాఁ గల మన్నఁగుని మిట్టకోలలయిన; [చివఱ కొంచెము గుండ్రముగా, మొద్దుగా నుండు బాణములు మిట్టకోలలు; ఇచట పూర్వవీకాకారులు 'మిట్ట= తీక్షణము' 'మిట్టకోల' అను శబ్దరత్నాకరము ననుసరించి 'కఱుకుబాణములు' అను నర్థమును గ్రహించిరి. అది సరికాదు.] వనరుహముకుళములు = తామరమొగ్గలు; కానవచ్చుటకతనన్ = కనబడుటచేత; బద్ధసరసిరేఖల్ = తామరకొలఁకులు; చనుమొలకలు, గల = మొలకచవులు కల; పురుడించెన్ = అనుకరించెను - పోలెను. అలా. ఉపమ.

చవులకు మిట్టకోలలతోడి సామ్యము ప్రథమాశ్వాసమునను చెప్పబడినది. 126; యున్నది.

క. అలరాధికాధరాధర, దివళమున యదుభర్త నినుచు దంతక్షతరే

ఖలువోలెఁ గ్రొత్త ముంకెన, యలరులపైఁ దేటు లమరె నా సమయమునన్. 39

టీక. అల = ప్రసిద్ధమైన; రాధికాధరాధరదళములన్ = రాధయొక్క క్రిందిపెదవియొక్క యదుభర్త = శ్రీకృష్ణుడు; నినుచు = నివు - ఉంచు; దంతక్షతరేఖలువోలెన్ = పంటికాటుల చిహ్నములవలె; క్రొత్తముంకెనయలరులపైన్ = అప్పుడు పూచిన ముంకెనపూలయొక్క లేటులు = తుప్పెదలు; అమరెన్. అలా. ఉపమ.

తే. పాంచజన్యంబు రాధికాచంచలాక్షి, కంధరకునోడి యెచటనో క్రాగిపోవఁ

దగ్ధతధ్వని తద్భర్తదాయ యనియొచ్చెరె వృషభంబుకంఠకుటీరవాటి. 40

టీక. పాంచజన్యంబు = విష్ణువుశంఖము; రాధికాచంచలాక్షికంధరకున్ = రాధయొక్క మెడకు; క్రాగిపోవన్ = క్రాగగా నశించిపోగా; [క్రాగి = తపించి' అని పూర్వవీక.] తద్గతధ్వని = పాంచజన్యపుధ్వని; తద్భర్తదాయ యనియొచ్చెరె = రాధభర్తయగు కృష్ణుని శత్రువగు కారణముచేతనో విమో; వృషభంబుకంఠకుటీరవాటిన్ = వృషభముయొక్క కంఠమును గుడిసిచాటును; చేరెన్ = దాగు కొనెను. రాధకంఠము ఆకారమున పాంచజన్యము నోడించుటచే ఆ రెండిటికిని శత్రుత్వము ఏర్పడెను. కావున రాధమగడగు కృష్ణుడును శత్రువయ్యెను. అందువలన శంఖముయొక్క ధ్వనియు కృష్ణునకు పగయగుటచే అతని శత్రువగు వృషభమును శరణుజొచ్చెను. [కృష్ణునకు వృషభానురుడు పగవాడగుట ప్రసిద్ధము.] రాధమెడ పాంచజన్యమువలె నున్నదనియు, ఆ శరత్కాలములోని యెద్దులఱుకెలు పాంచ జన్యధ్వనిని పోలుచున్నవనియు తాత్పర్యము. పగవానితోడిన దాయ, ఆ పగవానికి పగవాడగువానిని ఆశ్రయించుట రాజనీతి. శత్రువుయొక్క శత్రువు మిత్రుడగునుకదా !

తే. పుండరీకుని రక్షింప భూమిభార, నణఃప నవనీతలంబున నవతరిలిన

యల్లునిగఁజేంచి వచ్చు దుగ్ధాబ్ధి యనఁగఁజంద్రికాపాండుజలధరచ్చాయవొడలె.

టీక. అవనీతలంబునన్ = భూమిపై; అవతరిలిన = పుట్టిన; అల్లునిగుఱించి = అల్లుడగు విష్ణువు కొఱకయి; దుగ్ధాబ్ధియనఁగన్ = పాలసముద్రమో యశనట్లు; చంద్రికా.....చ్చాయ = వెన్నెల వలె తెల్లనైన మేఘములకాంతి; పొడలెన్ = వ్యాపించెను. శరద్వతువున మేఘములు వెల్లనగుట స్వభావము. అలా. ఉల్లేఖ.

1. చ. బురుడించె. 2. చ. సరసిజ. 3. చ. దళమున. క. దళముల. 4. క. నిలుచు. చ. నినుచు.

5. క. ఖలువోలె. 6. చ. కందరకు.

పాండురంగ—27

సీ. కలుగకుండిన నేమి కడిమిపువ్వులతావి ననిచిన మరున మెంతటికి నోప?

దొడవకుండిన నేమి మదకేసటనంబు చాలదె యంచల సంభ్రమంబు?

1 మెఱుగుకుండిన నేమి మెఱుగులపొలప మేతన్నాత్రములె శావిధళధళములు?

సుడియకుండిన నేమి సోనవానలపెల్లు గజదానవృష్టికి గడమ కలదె?

తే. కారుకాలానఁ గలిగిన గౌరవంబు, చౌకయై తోచె శరదృతుస్థావమున

2 సురిలి తొల్లికి యధికారి యొసరిలిన, వెనుక యధికారియవికావె విభవకళలు.

టీక. ననిచిన = చిగించిన; ఎంతటికి = చేసికి? ఓనదు? = తగదు? మదకేసటనంబు = మదిం
చిన నెనుళ్ళనాట్యము; ఒడవకుండిన = విమి? = కలుగకపోయిన (నవ్వుము) విమి? మెఱుగులపొల
ము = మెఱుపులకాంతి; శావిధళధళములు = శాలిధాన్యపుంజేల తళతళకాంతులు; ఏతన్నాత్రములే =
సామాన్యమైనవా? (సాటిలేనివని భావము.) సోనవానలపెల్లు = జల్లువానలమొత్తము; సుడియకుండిన
నేమి? = చుట్టిచుట్టి రాకున్న విమి నవ్వుము? గజదానవృష్టికి = ఏనుగుల మదజలవర్షమునకు; కడమ,
కలదె? = హద్దు లేదు. శర.....వమున = శరత్కాలపు సంవదవలన; కారుకాలాన = వర్ష
ర్షపున; గౌరవంబు = గొప్పతనము; చౌకయై = లేలకయై; తోచె = ఏలయన - శరదృతువు తన
ధర్మములను కలిగియుండియు, వర్షకాలపు ధర్మములనుగూడ చూడజాలియుండుటచే ఈ ఋతువు
ముందు వర్షర్షపు తీసికట్టయ్యెనని భావము. ఉరిలి = (తనయధికారమును) విడిచి; ఓసరిలిన = తప్పు
కొన్నచో - (అధికారమును విడిచి) పోగా; విభవకళలు = విశ్వరూపుకళలు - అధికారములు; వెనుకయధి
కారియవికావె! = అతనిక్రింద నుండిన అధికారి వేకదా! పెద్దయధికారి యొకఁడు విశ్రాంతిదీసికొని వివ
రింపఁగా అటుపైని అధికారమంతయును క్రిందియధికారిచే కదా! అలం. విభావన, అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. పాడియుం బంటయుం గలిగి పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్

3 వేడినచోట నెల్లె బ్రభవింపగ, భానుఁడు శీతభానుఁడున్

గాడిన మేఘకాళిమవికారము దూరమునేను సెంతయున్

నాఁడెముచూపె శారదదినంబులు నిర్మలమాక్షికాకృతిన్.

43

టీక. పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్ = బురదలేని స్వచ్ఛజలములు; వేడినచోటనెల్లె = కోరిన
స్థలములన్నింటను; బ్రభవింపగ = పుట్టగా - కలుగగా - ఉత్పన్నగా; భానుఁడున్ = సూర్యుఁడును;
శీతభానుఁడున్ = చంద్రుఁడును; గాడిన = నాటుకొన్న; మేఘకాళిమవికారమున్ = మేఘముల
యొక్క వికారపునల్లరూపును; శారదదినంబులు = శరత్కాలపురోజులు; నిర్మలమాక్షికాకృతిన్ =
స్వచ్ఛములగు ముత్యములవలె - నిర్మలమయి యనుట; నాఁడెముచూపెన్ = గొప్పతనమును చూపెను;
[ముదితప్రతిభా ఇట 'వేడిననెల్లెచోట' అనుపాఠము కలదు; టీకాకర్తలు 'వేడినన్' = కోరినను.
అని అర్థమును వ్రాసిరి.]

సీ. రక్షగట్టిరి మహీరమణు లశ్వములకు భూరిసీరాజనపూర్వకముగ

ఫలకగ్రహణముఁ జౌవదములగరిమంబుఁ బరగె బాలకులకు గురువులిండ్ల

దుమికి చిచ్చుతొరణములు దూఱినవారు దూఱరైరి కృతాంతుతొరణములు

భుజియించె బ్రజ భుజాభోజనంబులు సిగబంటిగాఁ దొలుకొత్తవంటకములు

తే. నఖిలదిగ్గయకాంక్షుఁ బుష్పాయుధుండు, వెలిగుడారంబులో వచ్చి విడిచిచేసె

మురళి మ్రోయించె ద్రిభువనమోహనముగ, రాధ కింఘగ నాదినారాయణుండు.

1. చ. ట. మఱియ. 2. చ. నురివి. 3. క. నెల్లెచోట. చ. ట. చోటనెల్ల. 4. క. తొలి. చ. తొలు

టీక. మహారములు = రాజులు; భూరి.....కముగ్ = గొప్పహారతులిచ్చుటతోగూడ -
 తొలక హారతుల నిచ్చి; రక్షగట్టిరి = రక్షణమునకైన మూలికాదికమును కట్టిరి; గురువులిండ్లకే = గురు
 వుల గృహములందు; ఫలకగ్రహణముకే = పలకలు పట్టుకొనుటయు; చౌపదములగరిమంబుకే = (గీతికల)
 గలకలపద్యముల గొప్పకనమును; ఋగ్వే = జరిగెను; ["చౌపదముల = చిందులు త్రొక్కుటల
 యొక్క" అని పూర్వటీక.] దుమికి = గంతులుపెసి; చిచ్చుతితోరణములు = జ్వాలాతోరణములను;
 [ఎండుటరుటియాకులు మొదలగువానిని తోరణములుగఁ గట్టి, వానికి నిప్పు అంటించి, అవి జ్వలించు
 చున్నపుడు వానికిండునుండి పోవుటకు పువయోగించు తోరణములు; ఈ యుత్సవము కార్తికపూర్ణిమ
 నాఁడు. శరవృతువున, వచ్చును.] ["చిచ్చుతితోరణములు = నిప్పుగుండములచాట్లు" అని పూర్వటీక.]
 కృతాంతతోరణములు = యమునిచే విర్మణుఁబడిన దుర్గములగు తోరణములను; దూరరైరి =
 ప్రవేశింపరైరి; ఈ లోకమున జ్వాలాతోరణములక్రిందనుండి పోవువారికి యమలోకమున తోరణ
 ములను దూరు బాధ లేదని భావము. ప్రజ = జనము; భుజాభోజనంబులు = విందుభోజనములుగా -
 తేరగా వచ్చిన భోజనములుగా; తొలుక్రోత్తపటకములకే = అప్పటికప్పుడు కయారయిన ఆహార
 వస్తువులను; సిగబంటిగాకే = తలమునుగ - సమృద్ధిగా; భుజియించెకే; [ఈ 'భుజాభోజనములు' 'భుగా
 భోజనములు'గా వాడుకలో నున్నది.] పుష్పాయధుండు = మన్నథుండు; ఆశుల ద్విజయకాంక్షకే =
 అన్నిదిక్కులను జయించు కోరికతో; వచ్చి; వెలిగుడారంబులొకే = బయటి (పొలిమేర వన్నిన)
 గుడారములొకే; విడిచిచేసెకే = బసచేసెను - రాధకు సమీపముననే పొంచి యుండెనుట; ఆదినారా
 యణుండు = విష్ణువు; త్రిభువనమోహనముగ్ = ముల్లోకములు పరవశము లగునట్లు; మురళికే =
 పిల్లనగ్రోవిని; మ్రోయించెకే. - ప్రత్యక్షమై యామెకోరిక నీడేచ్చెననుట. ఆలం. స్వభావోక్తి,
 ఉదాత్తము.

వ. ఇట్లు నిజజలనిమజ్జజ్వలతుజాలంబులకు ఋణత్రయమోచనహేతువగు నా ఋణ
 విమోచనతీర్థంబునం దపంబు సేసి రాధ కృతార్థ యయ్యె, నయ్యాదవకి ¹కోరుం
 డును గృహోదరీసహాయుండై మాయాశబలితుండగు జీవపురుషుని ²పరుసున
 వివిధభోగపరాయణుండై ³ప్రవర్తించుచుండె నయ్యెడఁ బుండరీకుని ప్రకారం
 బాకర్ణింపుము. 45

టీక. నిజ.....జాలంబులకుకే = తన నీటియందు మునిగిన ప్రాణులకు; ఋణత్రయవిమోచన
 హేతువగు = దేవఋణము, బుద్ధిఋణము, పిశ్చఋణము అను ముత్రైఘ్నముల ఋణములను తీర్చుకొనుటకు
 కారణమైన; [జప, పూజా, హోమాదులవలన దేవఋణమును, వేదాధ్యయనమువలన బుద్ధిఋణమును,
 పుత్రసంతానమువలన పిశ్చఋణమును తీర్చవలెని పెద్దలందురు.] ఆయ్యాదవకోరంబును = ఆ గోప
 బాలకుండగు కృష్ణుండును; కృహోదరీసహాయుండై = ఆ రాధతోగూడి; మాయాశబలితుండగు = మాయచే
 అవరింపఁబడిన; జీవపురుషునిపరుసునకే = జీవాత్మవిధమున; వివిధభోగపరాయణుండై = అనేకములగు
 భోగముల ననుభవించువాడై.

క. ఉపమింపగ రాని తప, స్తవమునఁ గడువాఁడి మీఱు ⁴ధరణీసుమన
 స్తవనుండు కమలవికాసం, బెపుడును నుడివోనితావి నింపునహింపన్. 46

టీక. ఉపమింపగరాని = సాటిలేని; తపస్తవమునకే = తపస్సునెడి వేసరియందు; వాఁడి
 మీఱు = విజృంభించుచున్న; ధరణీసుమనస్తవనుండు = బ్రహ్మణుడైన (పుండరీకుండను) సూర్యుండు;

1. క. కోరంబును. చ. కోరుండును. 2. చ. పరుసన. 3. క. పరుగు. చ. ట. ప్రవర్తించు.
 4. చ. ధారుణి.

ఎపుడును = ఎల్లపుడును; ఉడివోని తావిక = మానని - విడువని పరిమళము చేతను, పరమాత్మ సాక్షాత్కార రూపపరిమళము చేతను; కమలవికాసంబు = తామరపూవులు వికసించుట; హృత్కమలము వికసించుట యును. ఆలం. శ్లేష.

క. ఆద్యశ్రీవాధిష్ఠితమై, యుద్యజ్ఞోత్తిరిర్విలాసయుతమై స్వశిరః

1 ప్రద్యోద్భవమై కడు నన, పద్యమునౌ దశశతారపనజమునందున్.

47

టీక. ఆద్యశ్రీవాధిష్ఠితమై = పరమాత్మకు ఉనికిపట్టయి; ఉద్యత్యుతమై = బయలు దేటుచున్న కాంతుల విలాసముతో కూడినదై; [“ఉద్యత్ = వెలుగుచున్న” అని పూర్వటీక.] స్వశిరఃవమై = తన శిరోమార్గమునందు పుట్టినదయి; కడక = మిక్కిలి; అనపద్యమునౌ = దోషరహితమును అయిన; దశనందున్ = సహస్రదశపద్యమునందు; ఆలం. పరికరము.

చ. జోటజోట ధారగా వడియుచుం గడలెత్తు సుధారసంబు 2 గ్రం

గుటుగుటు నప్పటప్పటికి గ్రోలుచు నాలుగురెండుమూలలక

గుటిలత దాల్చు భోగిని గగుర్పొడవించుచు దక్షిణశ్రవ

స్తటవిసరత్పయోదనినదంబునక జొక్కుచు ముబ్బు 3 గ్రక్కుచున్.

టీక. ధారగా = ప్రవాహముగా; వడియుచున్ = కారుచు; కడలెత్తు = పొంగుచున్న; సుధారసంబున్ = అమృతరసమును; [గుటుగుటుగుటు యనునది త్రాగుటయందలి అనుకరణము.] గ్రోలుచున్ = త్రాగుచు; నాలుగురెండుమూలలక = ఎనిమిదిదిక్కులను; కుటిలతదాల్చు = పంగియుండు తిరుగుచుండు; భోగిని = కుండలిని; దక్షిణనక, చొక్కుచున్ = కుడిచేయినుండివ్యాపించు మేఘద్వనికి బరపకమగుచు; ముబ్బుగ్రక్కుచున్ = పైతన్యముకల్పించు.

ఉ. విచ్చిన కమ్మదమ్మలకు విందులుపెట్టు వెడందకన్నులక

బచ్చనికట్టు బేరురముఁ బ్రాకిన మచ్చయుఁ బీలి నెట్టెముక

బచ్చికచాయయుఁ జిటుత 4 పాయము గల్గువెలుంగు నిచ్చలో

రచ్చ యొనర్ప నందలి పరాకునక దేలుచు వేడ్క నేలుచున్.

49

టీక. = విచ్చిన = విప్పిన; కమ్మదమ్మలకున్ = పద్మములఁబోలు కన్నులకు; విందులు పెట్టు = ఆనందమునుకలుగజేయు; వెడందకన్నులక = వికాలనేత్రములును; పచ్చనికట్టున్ = పీతాంబరమును; పేరురముక = వికాలపక్షమువయి; ప్రాకిన = వ్యాపించిన; మచ్చయున్ = శ్రీవత్సాంకమును; పీలి నెట్టెముక = పికిలిపిట్టయీకలతలపాగయును; పచ్చికచాయయున్ = పచ్చికవలె క్యామలమైన రంగును; వెలుంగున్ = కాంతి-దివ్యజ్యోతియు; ఇచ్చలో = మనస్సునందు; రచ్చయొనర్పన్ = కొలువు తీర్చియుండగా - భగవంతుడు మనస్సున తోచగా; అందలిపరాకునక = అందలి ఆసక్తి యందు; తత్పరత్వమునందు; ఆలం. పర్యాయోక్తము.

చ. గురుజనభక్తియుం గపటగోపకుమార 5 పదాబ్జభక్తియున్

6 దరులుగక బొపభూరుహావితానము 7 లీనముగాఁ జెలంగు భా

స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యము నొందుచుఁ జిద్విసాంకురా

హరణ మొనర్చి భూమిసురహంసము చాల బ్రతంస నొందగన్.

50

టీక. కపటసక్తియున్ = శ్రీకృష్ణావతారమైన భగవంతుని పాదములయెడఁ గల ఆసక్తియును; దరులుగక = ఒడ్డులుగను; [ఇచట పూర్వటీకలో ‘తరలగక = చలించగా’ అని

1. చ. ప్రద్యోద్భవమై 2. చ. ట. గ్రగ్గుటుకున. 3. చ. ట. ప్రక్కుచున్. 4. ట. పాయము. 5. చ. కుమారు. 6. క. దరలగ. చ. క. ర. ట. దరులుగ. 7. విలీనము.

యున్నది; అది తప్ప.] పాపభూరుహావితానము = పాపముల నెడి వృక్షముల గుంపు; లీనముగాఁ = మునిగి పోవునట్లుగా - నశించునట్లుగా; చెలంగు = ప్రకాశించు; భాస్వరతరయోగసింధువునఁ = మిక్కిలి ప్రకాశించు యోగమును నదియందు; చిద్విసాంకురాహరణము, ఒనర్చి = జ్ఞానమునెడి తామరతూండ్ల అంకురములను తిని; భూమిసురహంసము = బ్రహ్మజుండను (పుండరీకుండను) హంసము; అలం. రూపకము.

సీ. తన మొగంబులు ప్రాతమినుకుమానికముల గము లుద్భవిల్లెడు కనులుగాఁగఁ

దన కమండలువారి దనుజారిపాదార్ఘ్య ములవరించుట కూటచెలమగాఁగఁ

దనమది నెద్దిదోచిన నది యొక్కొక్కరూపాంతరంబునఁ బోదిపడయఁ

దన కట్టునజినరత్నము సృష్టిదీక్షకై కట్టినయదివోలె గప్పుచేర

తే. వీచు వీవన చేబూని వెనుకఁ దనకు

చిటుతచనుదోయి యొరగుగాఁజేసి పలుకు

జెలువ కొలువంగఁ దొలుకారు శిలఁకపులుఁగు

మాపురావుత్తు నిలిచె బ్రహ్మజునిమ్రాల.

51

టీక. ప్రాత.....గములు = వేదములనెడి రత్నములగుంపులు; ఉద్భవిల్లెడు = పుట్టునట్టి; కమండలువారి = కమండలములారీ జలము; దనుజారిపాదార్ఘ్యము = విష్ణువునకు కాట్లకడుగుటను; అలవరించుటకుఁ = కూర్చుట్టకు; తనమదిఁ = తనమనస్సునందు; ఏది, తోచినఁ = ఏది (చేయుటకు) తోచినను; అది = అయ్యది; ఒక్కొక్కరూపాంతరంబునఁ = వేఱువేఱు రూపున; ప్రోది, పడయఁ = రక్షణను పొందఁగా; తనకట్టునజినరత్నము = తాను కట్టుకొన్న శ్రేష్ఠమయిన చర్మము; సృష్టిదీక్షకై = సృష్టిచేయవలెనను దీక్షకొఱకయి; కప్పుచేఱఁ = నలుపెక్కెఁగా - దీక్షావస్త్రము చాల రోజులవఱకును విడువరాని దగుటచే అది ముఱికికలదయి నలుపెక్కినదనుట; ఒఱగుగాఁజేసి = ఆనుకొనుదిండుగాఁజేసి; పలుకుఁజెలువ = సరస్వతీదేవి; తొలుకారు.....రాహుత్తు = వర్షాకాలమున కలఁతపొందు పక్షియగు హంస వాహనముగాఁగల బ్రహ్మ. అలం. ఉదాత్తము, పర్యాయోక్తము.

చ. నిలిచి నిలింపలోకతటిసీతటసీరజ హేమసీరజో

జ్వలబిసనాశ్శఖాదనమువంకన పాంశము మీఱు త్రొవ్వనఁ

గళము గదల్పలేని తురగంబుఁ దటాలున డిగ్గి నమ్రతా

కలితశరీరుని దిగిచి కౌగిటఁ జేరి చెఁ బుండరీకునిన్.

52

టీక. నిలింప.....వంకన - నిలింపలోకతటిసీ = స్వర్గంగానదియొక్క; తట = ఒడ్డునఁగల; సీరజ = సీటిలోఁబుట్టిన; హేమసీరజ = స్వర్ణకమలములయొక్క; ఉజ్వల = మిక్కిలి ప్రకాశించు; బిసనాశ్శఖాదనమువంక = తామరతూండ్లకాండలను తినుటయందే; పాంశముమీఱు = అతిశయించు; త్రొవ్వనఁ = మడముచే; గళముఁ = మెడను; తురగంబుఁ = వాహనమైన హంసనుండి; నమ్రతా కలితశరీరునిఁ = వినయముతోఁగూడిన - వంచఁబడిన దేహముకల; పుండరీకునిఁ; తిగిచి = చేరఁదీసి; కౌగిటఁ, చేరిచెఁ = కౌగిలింపెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. చేరిచి నేమమే? సీతకు శేషయలోచనగోచరాత్త! సీ

వారికి నీకు నన్న విని వారిరుహాసనుఁ బల్కు నమృతహో

దారుఁ డమేయభద్రసముదాయోసిదానము నీవు వచ్చుటఁ

పారసగర్భ! యింకఁ గొనసాఁగుఁజూమీ కుశలంబు మాదెసన్.

53

1. చ. కూటు. 2. క. కష్టి. చ. కట్టి. 3. శ. ర. కలుగు. 4. క. మీరు. చ. మీఱు. 5. క. నిదానము. చ. నిదానము. 6. చ. మీదెసన్.

టీక. నిత.....రాత్త! = తెల్లదామరలవంటికన్నులుగల విష్ణువు గోచరమగు మనస్సుకల పుండరీకుఁడా! వారిరుహానమఁ = బ్రహ్మనుగూర్చి; సారసగర్భ! = ఓబ్రహ్మ! ఆమేయభద్రసముదాయ నిదానము = సాటిలేని శుభములగుంపునకు మూలకారణమైనవాడవు.

క. అని పరమానన మిడి¹తా, ననిమిషు లర్పించి²నట్లు యర్పించె జగ

జ్జననస్థితిలయకారణ, జని సజానిక్ సుజనమతిరజనిరజనీశున్.

54

టీక. పరమాననము, ఇడి = గొప్ప ఆననమును వేసి; తాను = పుండరీకుఁడు; అనిమిషులు = తెప్పపాటు లేని దేవతలు; అర్పించినట్లు = పూజించువిధమున - గొప్పగా; జగత్.....జనిక్ = లోకములక్షణత్వత్తి, స్థితి, లయములకు కారణమగువానిని; సుజన...రజనీశున్ = మంచివారిమనస్సు ఆసాడి రాత్రికి చంద్రుడైనవానిని; అజానిక్ = బ్రహ్మను; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. పరికరము.

క. అర్పించి నిలిచి చేతులు, గూర్చి పురఃస్థలికిఁ జాంచి గోవిందపదా

బ్రాహ్మరసోపాకవిధుఁ డ,నర్చిత తదితరుఁడు, ఊతినురాగ్రణి పల్కున్.

55

టీక. చేతులు కూర్చి = చేతులు జోడించి; పురఃస్థలికిఁ = ముందునకు; గోవింద.....విధుఁడు = శ్రీవిష్ణుపాదారింది పూజయను రసపాకమునకు చంద్రుడైనవాఁడు; అనర్చితతదితరుఁడు = పూజించు యితరులు కలవాఁడు - ఇతరదేవతలు పూజించనివాఁడు; ఊతినురాగ్రణి = బ్రాహ్మణుఁడు - పుండరీ కుఁడు. అలం. రూపకము, పరికరము.

సీ. విజ్ఞానవంద్యుఁ డీవిశ్వనిర్దాత యాత్తారాముఁ డీత్రిలోకాధికారి

భ్రూమధ్యజనితరుద్రుం డీమహామతి యజ్ఞాతచర్యుఁ డీ ప్రాజ్ఞతముఁడు

సర్వావయవజప్రజాప్రజాం డీవేల్పు ముఖ్యాత్ముఁ డీత్రయామూలభూతి

దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతు వీయయ్య కర్తైకసాక్షి యీనిర్మలుండు

తే. శాశ్వతుం డీతఁ డద్భుతైశ్వర్యుఁ డీతఁడు

శాంతుఁ డీతఁడు వాఙ్మనఃకాంతుఁ డీతఁడు

ననగ వెలుగొందు నీవు నా కతిథి వైతి

వేను⁴దొలిమేనఁ జేసిన దెట్టి నోమొ !

56

టీక. విజ్ఞానవంద్యుఁడు-విజ్ఞాన=విశేషజ్ఞానము కలుగుటచే (కలవాడగుటచే); వంద్యుఁడు=నను స్కరింపఁదగినవాఁడు; విశ్వనిర్దాత = లోకసృష్టికర్త; త్రిలోకాధికారి = ముట్టాకములకును ప్రభువు; ఆత్మారాముఁడు = ఆత్మయందు శ్రీడించి ఆనందించువాఁడు; మహామతి = గొప్పబుద్ధికలవాఁడు; భ్రూమధ్యజనితరుద్రుండు = కనుబొమలనడుమపుట్టిన శివుఁడు కలవాఁడు; ప్రాజ్ఞతముఁడు = ప్రాజ్ఞులలో శ్రేష్ఠుఁడు; అజ్ఞాతచర్యుఁడు = తెలియరాని చిత్రచర్యకలవాఁడు; వేల్పు = దేవత; సర్వా..... ప్రజాండు = (తనయొక్క) అన్ని ఆవయవములనుండియు పుట్టిన ప్రజల సమూహము కలవాఁడు; ముఖ్యాత్ముఁడు = ప్రధానమైనవాఁడు; త్రయామూలభూతి = వేదములకు మూలకారణము; దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతువు = దక్షుఁడుమొదలగు ప్రజాపతులపుట్టుకకు కారణమైనవాఁడు; కర్తైకసాక్షి = (మనముచేయు)కర్తలకు ముఖ్యసాక్షి; వాఙ్మనఃకాంతుఁడు = సరస్వతీదేవికి భర్త.

మ. అరుణావిష్కృతి భాస్కరోదయముఁ బద్మామోద మంభోరుహః

కరమున్ వెలుపునిల్ ప్రవర్షణము నోంకారంబు మంత్రాక్షర

స్ఫురణంబుక బ్రకటింపఁగా మొదల నుద్భూతంబు లై నట్లు ¹శ్రీ
శ్వరుఁ డేతెంచుటకుక ద్వదాగమమహా! సంసూచకం బయ్యెడున్.

57

టీక. అరుణావిచ్ఛ్రాంతి = అనూరునిపాడుపు; భాస్కరోదయము = భూరోదయమును; పద్మా
మోదము = తామరలపరిమళము; అంభోరుహకరము = పద్మ సరస్సును; వేలుపునిల్ = ఇంద్రధనుస్సు;
ప్రవర్ణణముల్ = ఎక్కువవర్ణమును; ప్రకటింపఁగా = తెలియఁ జేయుటకు; ఉద్భూతంబులు,
విసట్లు = పుట్టినట్లు; త్వగామము = నీరాక; శ్రీశ్వరుఁడు = విష్ణువు; ఏతెంచుటకు = వచ్చుటకు;
ఆహా! = ఎంతసంతోషము! సంసూచకంబు, అయ్యెడున్ = తెలియఁజేయునదై యున్నది. అలం.
మాలాపము.

ఉ త్వాదృశులందు నందకము ²దాలుచు వేల్పు వనించునట్లు ల
ర్పానుల నూదియుండఁ డని యాడుద; రట్లగుటక సమస్తవ
స్తూదయహేతుభూతి వెలుఁగొందెడు మీరిట కీట్లు వచ్చుటక
శ్రీదయతాగమంబు కడు. జేవచయా నని నిశ్చయించితిన్.

58

టీక. త్వాదృశులందు = నీవంటివారియందు; నందకము దాలుచు వేలుపు = నందకమును
పేరిటి కత్తిని ధరించు విష్ణువు; అర్పానులక = పూజమొదలగువానియందు; ఊది = పూని; అడుదురు =
పలుకుదురు. సమస్తవస్తూదయహేతుభూతి = అన్నివదార్థముల అభ్యుదయమునకును కారణభూతుఁ
డైనవాడవు - బ్రహ్మవు; శ్రీదయతాగమంబు = శ్రీవిష్ణుజేవునిరాక.

క. నావిని నగుమొగమున న, దేవజ్యేష్ఠుండు వాసుదేవప్రియు సం
భావించి నజలజలధర, రావనిభగభీర³కంధరాధ్వనిఁ బలుకున్.

59

టీక. దేవజ్యేష్ఠుండు = దేవతలకు పెద్ద - బ్రహ్మ; వాసుదేవప్రియున్ = విష్ణుభక్తుని - పుండ
రీకుని; సంభావించి = గౌరవించి; నజల...ధ్వనిన్ = నజలజలధర = నీటితోఁగూడిన మేఘముయొక్క;
రావ = ధ్వనితో; నిభ = సమానమైన; గభీరకంధరాధ్వనిన్ = గంభీరమైనకంఠస్వరముతో. అలం. ఉపమ
చ. ఒసఁగెద ⁴వేడు సీకు వరమో పరమప్రత! యొద్దియేనియున్
మసలక యన్న నన్నయసమన్వితం డిట్లను నట్టి ⁵దేనియున్
బిసరుహగర్భ! దుర్భవవిభేదనువైఁ దలఁపుం దదీయసం
గసుఖ మఖండధర్తపరికర్తముఁ గూర్చి నొసంగు నాకొగిన్.

60

టీక. పరమప్రత! = గొప్ప నియమముగలవాఁడా! (పుండరీకుఁడా!) మసలక = అలసింపక;
అన్నయసమన్వితండు = ఆ సీతిమార్గయుక్తుడగు పుండరీకుఁడు; బిసరుహగర్భ! = బ్రహ్మ! దుర్భవవిభే
దనువై = చెడ్డవైన పుట్టుకలను నశింపజేయు విష్ణువువము; తదీయసంగసుఖము = అతనిజేరుటవలనఁ
గల్గు సుఖమును; అఖండధర్తపరికర్తము = అడ్డులేని ధర్తమార్గప్రవర్తనమును; ఒగిన్ = బాగుగా - ప్రీతితో.
చ. అనవుడు నట్ల యిచ్చి కమలాసనుఁ ⁶డా శమశాలిఁ బలుకు నో
మునివర! వీవుసేయుతపముక జపముక బెరఁచేప నెల్లి నేఁ
టన భవదగ్రవీధికి గడారపటుం డిటు వచ్చు; మున్నె యా
యన నిను నేలినాఁడు చరితార్థుడ వీవు చతుర్థసంపదన్.

61

1. క. లీ. చ. ట. శ్రీ. 2. క. మహా. చ. మహా. 3. చ. దాల్చుచు. 4. చ. నట్లు. 5. క.
కంధర. చ. ట. కంధరా. 6. క. నీకువేడు. చ. వేడునీకు. 7. చ. లేనియున్. 8. చ. డద్దను.

టీక. కమలానకుడు = బ్రహ్మ; శమశాలిక = శాంతగుణముచే ఒప్పు మునిని - పుండరీక్షుని గూర్చి; పెరరేపక = ప్రేరేపించుగా - ప్రోత్సహించుగా; కదారపటుండు = కపిలవర్ణముగల వస్త్రమును ధరించినవాడు - పీతాంబరుడు - విష్ణువు; ఎల్లి, నేటన = నేడురేపులలో; భవదగ్రపీఠిక = నీయెదుటికి; ఈవు = నీవు; చతుర్థసంపదక = మోక్షసంపదచేత; చరితార్థుడవు = కృతార్థుడవయితివి. క. నీ యీశ్వరము నోముని, నాయక ! దేవర్షి¹ నరగణప్రార్థితని

శ్లో²యసవదాన్య మగు నని, పోయెఁ బయోజాతసూతి; పోయిన నతడున్. 62

టీక. దేవర్షి వదాన్యము = దేవతలు, మునులు, నరులు మొదలగువారి సమూహముచే గౌరవజీన శుభములనొసఁగునది; పయోజాతసూతి = కమలోద్భవుడగు - బ్రహ్మ.

ఉ. ధాతఁ దలంచి మ్రొక్కి యసదాతసరోజదళాక్షుఁ 2 గాంచు లో

బ్రాంతి 3 పెనంచి యన్నలువపల్కులు సత్యములొక్కొక్క వాక్కథా

4 ప్రోత ముకుందుఁ 5 డెందు ననుజోటికి దక్కునె? దక్క కేమి? భ

క్రాతురతాపహారి దనుజారి యనా వినమే బుధో క్తులన్. 63

టీక. ధాతఁ = బ్రహ్మను; అవదాతసరోజదళాక్షుఁ = తెల్లదామరలవంటి కన్నులుగల విష్ణుని; గాంచు = చూచునట్టి; లోబ్రాంతి = మనస్సులోని అసక్తిని; పెనంచి = పెనచుకొని - అతిశయించు జేసికొని - విష్ణుజూచు ఆతురత ఎక్కువ కాఁగా-అని భావము; అన్నలువపల్కులు = ఆ బ్రహ్మమాటలు; వాక్కథా ప్రోత = వాక్కులచేతను, కథలచేతను కూర్చుబడినవాడు - కొనియాడఁబడినవాడు; ముకుందుడు = మోక్షదాత; దనుజారి = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణువు; భక్రాతురతాపహారి = భక్తులయొక్కయు, విషన్నులయొక్కయు బాధను పోగొట్టువాడు. [క్రిందివద్యముతో సమన్వయము.] అలం. అనుప్రాసము.

సీ. అవచూడ బర్హి బర్హ మున నొండొంటి 6 సీక్కుము లంటి చల్లిచిక్కుము దలిర్పఁ
బంటకార్వలీదమ్మి 7 డంట గెంటసమాడు వెడఁదకన్నీలకాంతి 8 వెల్లివొడువ
మెటుఁగుఁజెక్కులమీఁద మిట్టించి మొసలివాగడమద్దికాయలకభ్రకు లమర
వక్షఃఫలమున శ్రీసత్యకౌస్తుభవైజయంతు లొదిరతోడి వంతు వడయ

తే. నిమ్ననాభియుఁ ద్రివళి¹⁰వల్లితజతరము

కరకలితచిత్రభస్త్రశంఖములు నమర

11 మన్ననస్సీమ నేప్రాద్దు మలయుచున్న

ధూర్తబాలుడు నామ్రోలఁ దోచునొక్కొక్క ! 64

టీక. అవచూడబర్హి బర్హ మునక = సిగయందలి నెమిలిసింఘమున; ఒండొంటి...లంటి = ఒక దానియట్టిక నింకొకటి చిక్కుకొని; అమరక = అమరియొండగా - తగినట్లుండగా; పంటకార్వలీదమ్మి జంటక = కరత్రాల్లమునందలి మేలైన తెల్లతామరలను; గెంటసమాడు = తిరస్కరించు; వెడఁద = వికాలమైన; వెల్లివొడువక = వ్యాపించుగా; మిట్టించి = మీఁదికెగిరి - విజృంభించి; మొసలివాగడ మద్దికాయలకభ్రకులు = మకరకుండలముల తళుకులు; ఇందిరతోడక = లక్ష్మీదేవితోఁగూడ; వంతు వడయక = వంతుచేసికొనఁగా - లక్ష్మీతోఁబాటు అవియును వక్షఃఫలమున ఉండఁగా; నిమ్ననాభియుక = లోతైన బొడ్డును; త్రివళివల్లితజతరము = మూడు మడతలతోనుకూడిన కడుపు; కర...శంఖములు = చేలిలోని రంగులసంచియు, శంఖమును; మలయుచున్న = తోచుచున్న - తిరుగుచున్న; ధూర్త బాలుడు = అల్లరిపిల్లవాడైన శ్రీకృష్ణుడు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

1. చ. సుర. 2. క. గాంచి. చ. ట. గాంచు. 3. చ. ట. పెనంచి. 4. చ. ప్రోకు. 5. చ. ట. సంధ. 6. చ. సిద్ధము. 7. ట. దంటు. 8. చ. లోలేదు. 9. క. తళుకు. చ. కళుకు. 10. చ. పద్ధత. 11. క. మన్ననంబును. చ. ట. మన్ననస్సీమ.

క. అని యీగతి మీమాంసా,చని మానసమృగముఁ ద్రిప్పు వైష్ణవరత్నం

బునకు నిజదక్షిణోక్షణ,వనజచ్ఛర మదరె శుభనివహపిశునంబై.

65

టీక. ఈగతి = హరితిని; మానసమృగము = మనస్సును జింకను; మీమాంసాపని = సందేహమును అడవియందు; నిజ...చ్ఛరము = తామరపూవురేకువంటి తన కుడికన్ను; శుభనివహాపి శునంబై = శుభసమూహమునకు సూచకమై; అదరె = కుడికన్నదరుట మగవారికి శుభసూచకముని సంప్రదాయసిద్ధమగు సిద్ధాంతము.

తే. నాఁడు మఱునాఁడు నవ్విప్రనందనుండు, ధాతమాటలచుదంబు దానవారి

తనకడకు¹వచ్చురాములుదలఁచితలఁచి, ముచ్చటలయేటితరంగలమునిఁగి మునిఁగి.

టీక. అవిప్రనందనుడు = ఆ బ్రహ్మణ్యమూరుండు - పుండరీకుండు; దానవారి = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణువు. అలా. రూపకము.

వ. మూఁడవనాఁడు యథాకాలప్రబుద్ధుండై పూర్వాశ్రితసిద్ధాశ్రమమున బద్ధ⁷⁶
పద్మాసనాసీచుండై.

టీక. యథాకాలప్రబుద్ధుండై = యుక్తకాలమున మేల్కొన్నవాడై; బద్ధపద్మాసనాసీచుండై = పద్మాసనబంధము వేసికొని కూర్చున్నవాడై.

క. కరివదనదేవతామిళ,దరుణాభచతుర్దళాధ్య వాదిమసాంతా

క్షయ్యుత మగు నాధారాంబురుహంబునఁ గలుగు వలపు బుగులుకొనంగన్,⁶³

టీక. కరి...య్యుతము - కరివదనదేవతామిళత్ = విఘ్నేశ్వరుండు దేవతగాఁగలదియు; అరుణాభ = ఎఱ్ఱనికాంతి గలదియు; చతుర్దళాధ్య = నాలుగు జేతులు కలదియు; వాదిమ, సాంతాక్షరయ్యుతము = వకారము మొదలు సకారమువఱకుఁగల అక్షరములు - వశషస-అను నక్షరములు కలది; ఆగు; ఆధారాంబురుహంబున = మూలాధారకమలమునందు; కలుగు వలపు = ఉన్న పరిమళము; బుగులు కొనంగన్ = విడుకొనఁగా.

క. ²పూనఁ దటిత్పృథ పద్ధళ,మై నలువ వసింప బాది లాంతాక్షరసం

ధానస్ఫుట మగు స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందు వెడల సత్సౌరభముల్.

69

టీక. తటిత్పృథ = మెఱుపుయొక్క కాంతివంటికాంతితో; పద్ధళమై = ఆఱు జేతులుకలదియు; నలువ వసింప = బ్రహ్మ అధిష్ఠానదేవత కాఁగా; బాదిలాంతాక్షరసంధానస్ఫుటము = బ మొదలుకొని ల వఱకుఁగల-(బభమయర - అను) నక్షరములకూర్చుచే ప్రకాశించునది; స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందున్ = స్వాధిష్ఠానపద్మముయొడి; సత్సౌరభముల్ = మంచిపరిమళములు; వెడలన్ = బయట వ్యాపింపఁగా.

క. డాద్యము ఫాంతిమమును నీ,ల ద్యుతియుఁ బురాణపురుషలాలితము సుధీ

వేద్యము నగు దశపత్ర సముద్యన్తణిపూరకమున మొలవఁగఁ దావుల్.

70

టీక. డాద్యము = డకారము మొదలుఁగలది; ఫాంతికము = వకారము చివఱుఁగలది - అనఁగా; ద ధ ణ త థ ద ధ న ప ఫ అని నక్షరములుకలది; నీలద్యుతియున్ = నల్లనికాంతియు; పురాణపురుషలాలితము = విష్ణుదేవతచే లాలించఁబడినది - ఇంతైనది;-విష్ణు వధిదేవత యగుటచే చక్కనిదనుట. సుధీవేద్యము = పండితులచేఁ జెలియఁదగినది; దశపత్రసముద్యన్తణిపూరకమునన్ = పదిజేతులచే వెలుగు మణిపూరకకమలమునందు; తావుల్ = పరిమళములు; మొలవఁగన్ = పుట్టఁగా.

క. శైవము ద్వాదశదళరే,ఖావలితకతంబు కమ్రకనకచ్చాయా

శ్రీనవాము నొ ననాహత, మేవేళం జెడని గంధ మిగురొత్తింపన్.

71

1. 'వారి' అని ఒకప్రతిపాతము. క. ర. 2. చ. డోన.

టీక. వైవము = శివుడు దేవతాః గలదియును; ద్వావశ...శుబు = పుండ్రోడు తేజఃవేకః జుట్టుబడిన క మొనలు త వఱకుఁగల - క భ గ ణు జ చ ఛ జ యు ఖ ట త-అను పుండ్రోడక్షరములు కలది; కమ్మకనకఞ్చామూర్తివహము = ప్రకాశించు బంగారువన్నెకలిమిని వహించినది - బంగారు వన్నెకలిగి ప్రకాశించునది; అనాహతము = అనాహతకమలము; ఏవేళకే = ఎల్లప్పుడును; చెడని గంధము = చెడిపోని గొప్పపరిమళమును; ఇగురొత్తింపకే = చిగుర్చునట్లు చేయఁగా - అతిశయింపఁజేయఁగా.

క. పదియాఱుతేకులందును, బదియాఱుసొరంబు లుండఁ బరమజ్యోతి

వృద్ధమై సురమునివశతకై, బొదలు విశుద్ధమునఁ బొంకముగఁ బరిమళముల్. 72

టీక. పదియాఱుసొరంబులు = స్వర్గములగు పదునాఱుచ్చులును - అ - ఆ - ఇ - ఈ - ఉ - ఊ - ఋ - ౠ - ఌ - య - ఏ - ఐ - ఓ - ఔ - అం - అః అనువః; పరమజ్యోతివృద్ధమై = గొప్ప వెలుగునకు స్థానమై; సురమునివశతకే = నారకుఁడు అధిదేవతగాఁ గలదగుటచేత; విశుద్ధమునకే = విశుద్ధ కమలమునందు; పొంకమునకే = పొందికగానుండఁగా; - పొందిక కాఁగా.

క. దళయుగమున హంతుంబులు, పాలుపొందఁ జిదంశ మగుచు భూరిమణివిభా
వలిఁ దగు నాజ్ఞాపురమునఁగలవాసన లేసరేఁగి కడలుకొనంగన్. 73

టీక. దళయుగమునకే = రెండుతేకులందు; [‘రెండుతేకులచేత’అని పూర్వటీక.] పాలు పొందకే = ప్రకాశింపఁగా; చిదంశమగుచుకే = జ్ఞానాశయమైనదగుచు; భూరిమణివిభావళికే = ఎక్కువైన మణుల కాలిపంక్తులచే; తగు = తగియున్న; ఆజ్ఞాపురమునకే = ఆజ్ఞాచక్రమయిన కమలము నందు; వాసనలు = పరిమళములు; ఏసరేఁగి = మిక్కిలిలేఁగి; కడలుకొనంగకే = వ్యాపింపఁగా.

ఉ. ఇంతకు నుద్ధవమై శిరసు నిక్క నధోముఖమూర్తిఁ బొల్పి య

త్యంతవికాసకాలియయి ¹యాద్యశివాశ్రయమై సహస్రప

ద్ధాంతరచిత్సుధారసమహార్షురదుర్దిన మాచరించు న

ద్ధాంతరపువ్వునం గలుగు తోరపుఁగంపులు వెంపుమీఱఁగన్. 74

టీక. ఇంతకుకే, ఉద్ధవమై = ఈ యాఱుకమలములకును మీఱఁగానుండి; శిరసునిక్కకే = శిరస్సును స్థానమున - శిరోభాగమున; అధోముఖమూర్తికే = క్రిందుగానుండుముఖముగలరూపుతో - తలక్రిందుగా; పొల్పి = ప్రకాశించి; అత్యంతవికాసకాలి, యయి = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్నదయి; ఆద్యశివాశ్రయమై = మొదటివాడైన - మూలపురుషుడైన భగవంతునికి (పరమాత్మకు) నివాసము; సహస్ర.....దుర్దినము - సహస్రవృత్త = వేయితేకులు గల సహస్రారకమలముయొక్క; అంతర = లోపలనున్న; చిత్సుధారస మహార్షుర = జ్ఞానామృతరసముయొక్క గొప్పప్రవాహముచే; దుర్దినము = (మేఘములుకప్పిన) వర్షాకాలపునీనమును; ఆచరించు = చేయు - కలిగించు; అద్ధాంతరపువ్వునకే = సహస్రారమున; తోరపుఁగంపులు = ఎక్కువైన పరిమళములు.

మీఁదియాఱు కమలములకును మీఱఁగా శిరోభాగమున సహస్రారవద్దమున్నదనియు, అది పరమాత్మకు నివాసమనియు అందుండి చిదానందామృతము వెల్లువలయి పాఱుచుండుననియు, అట్టి వద్దముపరిమళములు నలుగడల వ్యాపించుననియు భావము.

చ. కనదరుణప్రభావిభవగర్వ మఖర్వముగా నొనర్చుచుం

దనువు తేళుక్కునకే మెఱవఁ దత్సరసీరుహపంక్తివేరి ని

చ్చైన వడి నెక్కి నిక్కి నిజజిహ్వాకఁ జూచి లలాటమధ్యగు

జనిత సుధామయూఖసుధ సర్పపురంద్రక క్రోలి సోలగన్. 75

టీక. కనద.....గర్వము = ప్రకాశించు ఎఱ్ఱనికాంతి సంపదయొక్క అతిశయమును; అఖర్వముగా = ఎక్కువగా (తక్కువకాని దానినిగా); ఒనర్చుచు = చేయుచును; తత్సరసీరుహ పంక్తిపేరి నిచ్చెనన్ = మీది కమలములసమూహమునెడి నిచ్చెనను; నిజహింసాకన్ = తననాలుకను; లలాట.....సుధన్ = నొసటిమధ్యమున (సహస్రారమున) బుట్టిన చంద్రునియందలి అమృతమును; సర్వపురుద్రిక = ఉత్తమజాలినాగుఁబాము; త్రోలి = త్రాగి; సోలగన్ = పరకముకాఁగా.

క. హృన్వణి సూత్రాకృతి యగు, చిన్మూర్తి బురాణపురుషు¹ కేమావాసుం
గన్వోగిచి లోనిచూపున, సన్తాన్యం డతండు చూచు సమయమునందున్. 76

టీక. సన్తాన్యండు = గొప్పవారిచే పూజింపఁదగినవాఁడు; (అతఁడు = పుండరీకుఁడు); హృన్వణి సూత్రాకృతి = హృదయమనునణియందు సూత్రముయొక్క ఆకారముకలవానిని - సూత్రమైనవానిని; చిన్మూర్తి = జ్ఞానస్వరూపుని; పురాణపురుషున్ = మిక్కిలిప్రాచీనుడైన పురుషుని - ఆదిపురుషుని; కేమావాసున్ = కేమనిపై నుండువానిని - కేవలమున శయనించువానిని; గన్వోగిచి = కన్నుమూసి; లోనిచూపున్ = అంతర్దృష్టితో.

దండకము, కడిది² యనురుధేనుకు³ ధేనుకుల్మీల దంభోలి⁴ కిసంస్తంభిదోస్తంభ సుభూతశౌర్యాగ్నిచే గ్రాచి గోలోకముం గాచి గోవర్ధనక్షోణి భృత్కందర యోణి. గ్రీడించు విన్నాణి - పెన్నాటకందైన క్రాల్లన్నులం గల్లుపెండల్కులన్⁵ నల్లడం జిల్లు నెమ్మోముజాబిల్లి శోభిల్లి, నుత్పుల్ల గల్లద్వయిన్⁶ వాత్తి మత్తిల్లి వర్తించుచున్ మాకరాకారరేఖాభిరామంబులొ కుండలంబుల్ సమగ్రప్రభా మండలంబుల్ చలింపన్, నిలింపాశుగాసాకృతిన్⁷ మాసరందైన మాయూర పింఛంబుతో నైకకముం బొందు చిక్కంబుచే గొప్పయై కొప్పు గన్నట్టు, గన్న ట్టుగోరాని వేడ్కన్ మహాఫాలపట్టంబుపై నెట్టుకో నిగమకమలగంధముల్ సంధిలం జేయు నాసాపుటన్ ప్రస్ఫుటసూపుర్తి వర్తింప దృష్టాద్ధనుస్సంపదల్ పెంపుమీఱంగ, రంగద్రుచిన్ శాక్వరస్కంధబంధుత్వగంధంబు రూపించు మూపుల్ పురాయింప, నింపారురేఖత్రయీమైత్రి నేత్రప్రియం బిచ్చుచున్ గంబు⁸ పాకంబుపాకంబున్⁹ బంధురందై వలత్కంధరం బొప్పు, గప్పెక్కు నీలం పుగంబంబులంబోలు బల్లెలు లీలావిభూషావళిం జాల భాసిల్లి, నుల్లోకసౌందర్య ధుర్వృత్తిన్¹⁰ విస్తృతంబొ నురస్సీమ జీమూతమై హారవర్షోపలశ్రేణి రాణించు మించుం బురాణింపఁగాఁజేయు నచ్చోన యుచ్చాన⁷ భానుచ్చవిం దుచ్చముంజేసి కంజాతవాసాంస్త్రికంజాతలాక్షింకశంకావహందైన పంకేజరాగం బిగుర్పంగ, శ్రీచరణోయుగళహాటకందై కనోద్ధాటకోద్భృత్తులాకోటు లూటాడుచున్ జాటు వాచాటతన్¹⁰ బాటి ముప్పేటగాఁ జాట్టినన్ దీగచుట్టుల్ గటిన్ సంఘటిల్లన్, దటిల్లేఖ లేఖర్వభుం జేరి రంజిల్లునా నుల్లలత్కాంతిగోయష్టి యుత్కృష్టమై హెచ్చుగా నిచ్చుకున్ వచ్చుచున్ గ్రచ్చకాయల్ కరాధిష్ఠితాజాండపండంబు

1. ట. చింతింపుచుదా. 2. క. యనురు. చ. ట. యనురు. 3. చ. సస్తాభ. ట. సస్తంభ. 4. చ. ట. నల్లడం. క. నల్లడన్. 5. చ. గోరి. 6. క. లో మొదటి 'పాకంబు' లేదు. చ. ట. లలో ఉన్నది. 7. క. కాను. చ. ట. భాను. 8. చ. యుగళి. 9. చ. ధాటన్. 10. చ. జాటు.

లోనాఁ గడుఁ జిత్రభక్త్రుంబున¹ నిల్వినం బొల్పుగాఁ గల్పక స్వచ్ఛగుచ్ఛంబు
సత్యాధ్యమై నిత్యముం గ్రొత్తగాఁ బూనియున్నాడన² భవ్యశంఖంబు సవ్యాగ్ర
హస్తంబునం³ దిమ్ముగా దివ్యభూషావిశేషార్భటుల్ గ్రమ్మ, లేచెమైరల్
గ్రమ్మగా నమదిక్పాలకమస్తుతుల్ స్వస్థలం బంటఁగా, నంటఁగా రాక రాకా
సుధాభాసు భానూజ్వలజ్వల కీలాకుల ప్రాధ⁴రీధా కృదారూఢగాఢత్వడౌఘంబు
మోఘంబుగా⁵ మేఘవీధిం⁶ ధరాధోజగద్ధో⁷ణిక⁸ దోరణల్ గట్ట, యాదవ
రమణుండు నాభిసంజాతకంజాతజాతుం డఖండాప్రిసీతీభవద్విశ్వవిశ్వంభరా
భాగుం డాభోగవద్భోగి భోగాసనుం డాసవామోదమాధుర్యధుర్యాసు⁹ స్త్రీ
కిపాలద్వయీ పత్రరేఖాపకారక్రియాహారచక్రాంకుఁ డోంకారసర్వస్వనిర్వా
హకుం డుర్విచే దుర్వహంగ ప్రభాగుర్విచే నోషధుల్ గన్న పృథ్వాఖ్యపృథ్వీశ
ముఖ్యుండు పుండ్రేంతుకోదండలతైఘః డంచద్దరస్తేరసారుం డుదారుండు
దారోత్తమల్ నీలయ¹⁰ బాలయ¹¹ లక్ష్మీయ¹² పద్మలాక్షీశిరోరత్నము¹³
భూమియ¹⁴ భామయ¹⁵ బ్రేమఁ గామించి వెన్నాడఁగా మించి పంచాబ్దుఁ
డయ్యుం గడుం బ్రోడలా బోడలుం జూడఁగాలేని వెన్నిక్క నిక్కంబ యావి
స్కృతిం జూపి దీపించి యుండన్.

77

టీక. కడిదియసురు¹ = అసాధ్యుడైన రాక్షసుడగు; ధేనుకు² = ధేనుకుడనువానిని;
ధేను.....కౌర్యాగ్నిచే³, ధేనుకుత్మీలదంభోళి = గోవర్ధనపర్వతమును పిడుగును; సుస్తంభి=అడ్డు
కొను - పడకుండఁజేయు; దోఃస్తంభ = స్తంభములబోలు భుజములనుండి; సంభూత = పుట్టిన;
కౌర్యాగ్నిచేన్ = వరాక్రమమును అగ్నిచే; క్రాచి = దహించి - అనఁగా ధేనుకాసురుని సంహరించి
[ధేనుకుత్మీల = గోవర్ధనపర్వతముచేత, అని పూర్వటీక.] గోలోకముంగాచి = గోవులగుంపును రక్షించి;
గోవర్ధన.....తోణిక⁴ = గోవర్ధనపర్వతపు గుహప్రదేశమున; క్రీడించు = ఆటలాడు; విన్నాజి =
నేర్పరి - శ్రీకృష్ణుడు; పెన్నాటకందైన = మిక్కిలి చలించుచున్న; - నటించుచున్న; క్రాల్లన్నుల⁵,
కల్లు = ప్రకాశించుకన్నులనుండి వెలువడు; పెదక్కల⁶ = ఎక్కువైన కాంతులను; నల్లడన్ =
నాల్గదిక్కులను; చిల్లు = చిమ్మఁజేయు - ప్రసరింపఁజేయు; సెమ్మైముజాజిల్లి = ముఖచంద్రుడు;
శోభిల్ల⁷ = ప్రకాశించుగా; ఉత్కుల్లగల్గద్యయి⁸ = ప్రకాశించు రెండు చెక్కిల్పయందును; హత్తి =
అంటుకొని; మత్తిల్లి = మదించి; మాకరాకారరేఖాభిరామంబులా = మొసలియొక్క రూపమువంటి
రూపముచే ఇంపయినవైన; సమగ్రప్రభామండలంబుల్ = నిండు వెలుంగల సముదాయము కలది; చలిం
వ⁹ = కదలాడఁగా; నిలింపాశుగాసాకృతి¹⁰ = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క ఆకారమున; మాసరంబైన =
అతిశయించి యున్న; మాయూరసింఘంబుతో¹¹ = సెమలిసింపెనుతో (సెమలిసింపెను కృష్ణునికి శిరో
ఽలంకారమనుట); నికృముంబొందు = కలిసియుండు = కూడియుండు; కొప్పు = జుట్టు; కన్నట్టగా
రాని = చూడగా రాని - చూడ్దుమీఱిన; వేడ్క¹² = మక్కువతో; మహాఫాలపట్టంబువై¹³ = వికాల
మగు నుడుటివయి; కెట్టకొ¹⁴; నిగమకమలగంధముల్ = వేదములను పద్యముల పరిమళములను;
సంధిలంజేయు = కలిగించు - వ్యాపింపఁజేయు; నాసాపుటి¹⁵ = నాసికయందు; ప్రస్ఫుటస్ఫూర్తి =
మిక్కిలిస్ఫుటమగు ప్రకాశము; దృఢ్య.....దల్ = గొప్పవైన విండ్లకోధలు; పెంపుమీఱంగ¹⁶ = అతి

1. క. నిల్వినం. చ. 2. నిల్వినం. ట. చ. బొల్పుగా. 3. చ. లీధా. 4. చ. ధవిరి. 5. చ. ధరాధో. 6. చ. దోరణుల్. 7. చ. శోత్తముల్.

శయింపఁగా; రంగద్రుచిక్ = నాట్యముచేయుకాంతితో - తొలుకాడు కాంతితో; కాక్వరస్కంధ బంధుత్వగంధంబుక్ = ఎద్దుమూపురము బంధుత్వవాసనను - ఎద్దుమూపురపుఁబోలికను. [కాక్వర... ..గంధంబుక్ = ఎద్దుమూపురమునుబోలి నిక్కుగల గర్వముచేతని పూర్వటీక.] రూపించు = ప్రకాశింపఁజేయు; మూపుల్ = భుజములు; పురాంబుక్ = వర్ధిల్లగా - విజృంభింపఁగా; ఇంపారు రేఖత్రయైత్రిక్ = చక్కనైన మూడుగీతలకూడికచే; కంబుపాకంబుపాకంబునక్ = చిన్న శంఖమువిధమున; బంధురంటై = నిమోన్నతములు కలదై - ఒప్పిదమై; వలత్కంధరంబు, ఒప్పుక్ = గుండ్రనిమెడ ప్రకాశింపఁగా; కప్పెక్కు = నల్లని; నీలంపుఁ గంబంబులబోలు = ఇంద్రనీలముల స్తంభములవలె నున్న; బల్లెలు = గొప్పచేతులు; లీలావిభూషావళిక్ = విలాసార్థమయిన నగలసమూహముచే; చాలక్ = ఎక్కువగా; భాసిల్లక్ = ప్రకాశింపఁగా; ఉల్లొకసౌందర్యధుర్వస్థిలిక్ = లోకాతీతమయిన (గొప్ప) సౌందర్యమును వహించుస్థిలితో; విస్తృతంబొ = విశాలమయిన; ఉరస్సీను = పక్షిస్థలము; జీమాతమై = మేళుమై; హరవర్షోపలక్ష్మణి = ముత్యాలహారము లను వడగండ్లు; రాణించు మిడుక్ = ప్రకాశించు మెఱుపును; పురాణింపఁగఁజేయు = వృద్ధిపొందఁజేయునట్టి; అచోన్న = ఆప్రదేశముననే - వక్షమునందే; ఉచ్చాసభానుచ్చవిక్ = (దట్టమయిన) సూర్యకాంతిని; తుచ్చముం జేసి = అణగఁగొట్టి - తిరస్కరించి; కంజాత.....వహంబు = లక్ష్మీదేవియొక్క లత్తుకగుఱుతు లనెడి సందేహమును కలిగించునది; పంకేజరాగంబు = పద్మరాగము - కౌస్తుభమణి; ఇగుర్పంగక్ = చిగిరింపఁగా - ప్రకాశింపఁగా; [విష్టువుపక్షముమీఁది కౌస్తుభమాణిక్యము ఎఱునిదగుటచే-లక్ష్మీదేవి అతనిని పాదముతో తాఁకుటవలన ఆ పాదముదలి లత్తుకగుఱుతు అచట అంటున్నట్లున్నదని వర్ణితము.] శరణయ్యగళపటికంబై = పాదములకుఁ బ్రకౌలమై-అనఁగా-బంధించునదై; కనద్ధాటోద్వత్తులాఁగిటులు = ప్రకాశించు బంగారుమయమగు అందియలు; ఊటాడుచుక్ = కదలాడుచు; చాటువాచాటక్, చాటి = చాటు గర్భోత్పలను పలికి-చమత్కారయుక్తముగా మాటనేర్చును వెల్లిడించి; ముప్పేటగాక్ = మూడు పేటలుగా-మూడు చుట్లు వచ్చునట్లుగా; కటిక్ = మొలయందు; సంఘటిల్లక్ = కూర్చుబడఁగా - ఉండఁగా; [ఇవల “చాటు = చాటింపు; వాచాటక్ = మాటకారిత్వమును” అని పూర్వటీక.] తటిల్లేభు = మెఱుపు తీగ; లేభర్తభుక్ చేరి = ఇంద్రునిజేరి; రంజిల్లునాక్ - ప్రకాశించునోయనునట్లు; ఉల్లసత్కాంతి = తళతళ మనుకాంతు లీనుచున్నది; గోయప్తి = ఆవులను తోలేడి కట్టి; ఇచ్చకుక్, వచ్చుచుక్ = మనస్సు నాకర్షించుచు; కరా.....లోనాక్ = చేరియందుంచుకొనఁబడిన బ్రహ్మాండగోళములసమూహములొ యనునట్లు; చిత్రభస్మంబునక్ = రంగురంగుల సంచియందు; పొల్పుగాక్ = అందముగా; కల్పకస్పృశ్య గుచ్చంబు = పారిజాతపుష్పాంగుతి; సత్యార్థమై = సత్యభామకిచ్చుటకొఱుతు; భవ్యశంఖంబు = గొప్ప శంఖము - పాంచజన్యము; నవ్యాగ్రహస్తంబునందుక్ = ఎడమయఱచేరియందు; ఇమ్ముగాక్ = భద్రముగా ఉండఁగా; దివ్య.....టుల్ = గొప్పగొప్పనగల ఆర్భాటములు; క్రమ్మక్ = వ్యాపింపఁగా; లేదెమ్మెరల్ = లేతవాయువులు; నమ్ర.....స్తతుల్ = విసతులగు దిక్పాలకులపొగడ్తులు; స్వర్ణంబు = స్వర్ణమును; అంటఁగా = అంటుకొనఁగా - స్వర్ణమన వ్యాపింపఁగా; రాకా..... ఘంబు - రాకానుధాభాను = నిండుచంద్రునియొక్క; భాను = కిరణములనుండి; ఉజ్జ్వలజ్వాల = ప్రకాశించుచున్న జ్వాలయొక్క; కీలాక్షల = మంటలచేత కలకలనొంది; ప్రాణభీదాకృత్ = ఎక్కువ అవమానకఱుచును; ఆరుధ = మీఁదికిలేచుచున్న; గాఢవ్యధాఘంబు = అధికకాంతిసమూహము; మోఘంబుగాక్ = వ్యర్థమగునట్లు; మేఘవీధిక్ = గగనమార్గమునందును; ధరాధోజగద్ధోరణిక్ = క్రిందిలోకమునందును; యాదవరహణండు = యాదవులకు ప్రభువగు శ్రీకృష్ణుడు; నాభి..... కాతుండు = నాభికమలమన పుట్టిన బ్రహ్మకలవాడు; అఖండాం.....భాగుండు = (తనకు) గొప్ప పాదపీఠముగాఁజేయఁబడిన సమస్తభూభాగములను కలవాడు; ఆభోగవద్భోగభోగాసనుండు = పరిపూర్ణమైన కేషునిదేహము పీఠముగాఁ గలవాడు; [“ఆభోగవత్ = పరిపూర్ణత్వమునంటి” అని పూర్వ

టీక.] అసవా.....చక్రాంకుడు = అసవామోద = మధ్యపరిమళముయొక్క; మాధుర్య = తియ్యదనమును; ధుర్య = వహించిన; అమరస్త్రీ = రాక్షసస్త్రీలయొక్క; కపాలద్వయా = రెండుచెక్కిళ్ళయందలి; పత్రరేఖా = మరికలకు; అపకారక్రియా = అపకారముచేయుటయందు; క్రూర = కఠినమైన; చక్రాంకుడు = చక్రాయుధము చిహ్నముగాగలవాడు; దుర్య.....గుర్విచే = మోయరాని దేహముకాంతిచే బరువైన; ఉర్విచే = భూమిపలన; కన్న = కనఁజేసిన - సంపాదించిన; పృథ్వాఖ్య పృథ్వీశముఖ్యుండు = పృథువను పేరుగల రాజురూపమునఁ బుట్టినవాడు; పుండ్రేక్షుకోదండలక్షాభుండు = లక్షమంది మున్నగులను పోలినవాడు; అంచద్దరస్త్రేసారండు = ఒప్పదమైన చిరునవ్వుసారము కలవాడు; దారోత్తమత్ = ఉత్తమభార్యలు; పక్షలాలాక్షీశిరోరత్నముక్ = శ్రేష్ఠరాలయిన ఉవిదయు; పంచాబుడు = ఐదేండ్లవయసువాడు; ప్రోడలు = ప్రాధులు; బోడలు = మునులు; పెన్నిక్క = గొప్ప ఆశ్రయము - ఆశ్రయమైనవాడు అవిష్కృతిక, చూపి = ప్రత్యక్షము, క. కనుదెఱచి తనదు¹లోనఁ, గను²లేజము మ్రోలఁ గాంచి కిమలాసముఁ డా

డినియట్లు నిక్కమయ్యెనె, వినఁ గన నిది క్రొత్త యనుచు వె సుతిక్షుండై. 78

టీక. తనదులోన = తనహృదయమునందు; మ్రోల = ఎదుటను; వెనక్ = వెగముగా; ఉత్థిక్షుండై = లేచినవాడై.

సీ. చామరధ్వజశంఖ చాపప్రముఖ చిహ్నాలితపదార్పణాలంకృతమహి
దళితోపరిత్యగజ్వలదంతున తల్పలాస్త్రభాభిరామోపదండయుగళు
వరదానముద్రాబృథరణభూషితకటిన్యస్తకుంచితసమున్నతభుజాఘ్రి
సింహపలగ్నలక్ష్మీపరిహాసి తోయజగర్భగర్భృత్తావలగ్ను

తే. జలదసంకాశు నిర్విడజఘనదేశుఁ, గోటికందర్పలావణ్యగుణశరణ్య

విష్ణు నిజభక్తవర్ధిష్ఠః గృష్ణుఁ గాంచి, పటచ సాక్రోతుఁ డగుచు నాబ్రహ్మణుండు.

టీక. చామర.....మహిక్ = చామరము, కేతువు, శంఖము, విల్లు మొదలగు చిహ్నములు కల పాదములంచుటచే - (ఆట్టిపాదములతో నడచుటచే) (వానిచే) అలంకరింపఁబడిన భూమికలవానిని; దళితో.....యుగళుక్ - దళిత = ఒలువఁబడిన; ఉపరిత్యక్ = మీఁదితోలు కలదగుటవలన; ఉజ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న; అంతుమత్సలాస్త్రభ = ఆరణికంబములవలె; అభిరామ = మనోహరమైన; ఊరుదండయుగళుక్ = దండములవంటి రెండు తొడలును కలవానిని; వర.....భుజాఘ్రిక్ - వరదానముద్రాబృథరణ = వరము, దానము, ముద్ర, వద్దము అను వానిని ధరించుటచే; భూషిత = అలంకరింపఁబడి; కటిన్యస్త = మొలయందుంచఁబడినదయి; కుంచిత = వంపఁబడిన; సమున్నతభుజాఘ్రిక్ = మిక్కిలి పొడవైన భుజములు కలవానిని. [శ్రీకృష్ణుండు వరాదలనుధరించి, ఒర్యూరముగ మొలపయి చేతులు వేసికొన్నాడని భావము.] సింహపలగ్నలక్ష్మీపరిహాసి = సింహము నడుమునందమును నవ్వుచున్నదయి; తోయజగర్భగర్భ = బ్రహ్మకుపుట్టువు కారణమయి; వృత్త = వర్తలమైన - గుండ్రమైన; అవలగ్నుక్ = నడుముకలవానిని; జలదసంకాశుక్ = మేఘమువంటివానిని - మేఘశ్యాముని; నిర్విడజఘనదేశుక్ = సిగ్గులేని కటికలవానిని - దిగంబరుని; గోటికందర్పలావణ్యుక్ = గోటిమంది మున్నగులచక్కదనము కలవానిని; గుణశరణ్యుక్ = గొప్పగుణములు కలవానిని; విష్ణుక్ = నర్వవ్యాధికుని; నిజభక్తవర్ధిష్ఠుక్ = తనభక్తులను వృద్ధిబొందించువానిని; ఆ బ్రహ్మణుండు = ఆ పుండరీకుండు; సాక్రోతుఁడగుచుక్ = (రక్షణశోభకు) అఱచుచున్నవాడగుచు; పటచక్ = పరుగిడిపోయెను. [ఇటు 'సాక్రోతుండు = తిట్టుటతోఁగూడినవాడు' అని వెనుకటి వ్యాఖ్య కలదు. అది అత్యంతాసను గుణము.] అలం. ఉదాత్తము, ఉమ.

చ. పఱచిన దేవకీసుతుడు పక్కున నవ్వింఁ ¹గ్రమ్మటిల్లి మైఁ
దఱచుగ రోషహర్షణ ముదంచితభక్తిభగాలసత్వ మే
ర్పఱచుచుఁ గేల్తొగిడ్చి ²పలుపల్కుల తల్కులనన్న వెన్నెలఁ
బఱపునుఁ బ్రస్తుతించె ముని బంధవిభంజను భక్తరంజనున్.

80

టీక. గ్రమ్మటిల్లి = మరలివచ్చి; మై = దేహమున; రోషహర్షణము = గగుర్పాటు; ఉదంచిత.....సత్వము = ఎక్కువయిన భక్త్యతిశయమువలని కలఃతపాటు; పలుపల్కులతల్కులన్ = ఎక్కువమాటలకాతులచే; [‘కల్కల = కళకళలాడుచున్న’ అని పూర్వటీక.] నన్న వెన్నెలన్ = నన్నునివెన్నెలలపంటికాంతులను; పఱపును = వ్యాపింపజేయుచు; బంధవిభంజకు = సంసారబంధములను నశింపజేయువానిని; భక్తరంజకు = భక్తులను సంతోషపఱచువానిని - శ్రీకృష్ణుని; ముని = మునియైన పుండరీకుడు; ప్రస్తుతించె = కొనియాడెను.

మాలిని. విధి శివ సనకాదుల్ వేదముల్ గూడి నిన్నో
మధుమథన! యితం డిష్టాష్ఠివాఁడంచు నెన్నఁ
విధులు లయినచోటన్ నేర్చునే గాఢమోహం
బుధి వడిఁ బడుచు న్నాబోఁటి నీవాట మెన్నన్.

81

టీక. మధుమథన! = మధువను రాక్షసుని సంహరించినవాడా! ఇష్టాష్ఠివాఁడు = ఈరితి నుండువాడు; ఎన్నన్ = గుర్రెఱుగుటకు; విధులు = వికలత్వమునొందినవారు - నిష్ప్రయోజకులు; గాఢమోహంబున్ = దట్టమైన అజ్ఞానసాగరమున; నీ వాటము = నీ మహిమను; నాబోఁటి = వావంటి వాడు; నేర్చునే! అలం. అర్థాపత్తి.

తరల. హరిహయోపలభూధరాకృతి నంద మొందినయ్యెన్ నీ
యురుభృగుస్తుతిపాత్రమున్ గటకోజ్జ్వలంబు నీనఖౌఘుర
త్నరుచిమిత్రము నైన పాదమునం జనించిన గంగ ని
త్యరతిఁ బూని తలంతుఁ దాపనిదాఘృత్తిరివృత్తికిన్.

82

టీక. హరి.....కృతి = ఇంద్రనీలమణిపర్వతాకారమున; ఉరుభృగుస్తుతిపాత్రమున్ = గొప్పచరియలచే గొనియాడఁదగినది, గొప్పవాడగు భృగుమహర్షి చే గొనియాడఁబడినదియును; గటకోజ్జ్వలంబున్ = కొండమీది చదరపునేలచే బ్రకాశించునది, కడిమునుచే బ్రకాశించునదియును; నఖౌఘురత్నరుచిరంబున్ = గోల్లపంటిరత్నములపొందిక కలదియు గోల్లనెడి రత్నములపొందికకలదియు; జనించిన = పుట్టిన; తాప..... నివృత్తికి = తాపత్రయమునెడి వేసవికాలపు బ్రవర్తనము పోవుటకయ; తలంతున్. [వేసవితాపము పోవుటకు వర్ష మావశ్యకము; ఆ వర్షమునకు నవాయకారణ మయినది వర్షతము; కాన తద్ధ్యానమిట్లేషచే సమర్థితము; తాపత్రయనాశనమునకు విష్ణుపాద భజనమే శరణ్యమని భావము.] అలం. క్లేష, రూపకము.

భుజంగప్రయాతము.—

స్ఫురన్నాభిగర్తప్రభూతాంబుజాతో, దరక్షోణిలో ⁴వేల్పుతాతన్ విధాతన్
నిరాతంకసర్వైకైతన్ గంటన్, హరి! తాతకుం డాతవై యుంట యొప్పున్.

83

టీక. స్ఫురత్.....క్షోణిలో = ప్రకాశించు నాభియను గోరియందు పుట్టినతామరపూవు గర్భభాగమునందు; వేల్పుతాతన్ = దేవతలకు తాత అయినవానిని; విధాతన్ = బ్రహ్మకు; నిరా...

...నిర్ణేతక = అడ్డులేరున్నకి నిర్ణాయకుడైనవానిని; కంటక = కనుటచే - పుట్టించుటచే; తాతక = తండ్రికి; బ్రహ్మ; తాతవై = తండ్రినయి; అలం. కావ్యలింగము.

సగ్నిః.—

నీతిమై వైన్యభూనేతవై రత్నసంఘాతదివ్యాపథి గ్రామముల్ భూతహృ
ప్రీతిః ²గన్పట్టవే స్ఫీతహర్షోత్కటక, భూతధాత్రీగవిక బూతనాఘాతనా! 84

టీక. వైన్యభూనేతవై = వేయడయిన జాయొక్క పుత్రుడగు పృథుచక్రవర్తివయి; [వైన్య భూనేత = వైన్యడయిన రాజు-పృథుచక్రవర్తి అని పూర్వటీక] రత్నసంఘాతదివ్యాపథి గ్రామముల్ = రత్నములనమూహములు, ఓషధులనమూహములును; భూతహృప్రీతిః = ప్రాణులనునస్సలకు సంబోధము కలుగునట్లుగా; స్ఫీతహర్షోత్కటక = అధికసంతోషమున మునించినదానిని; భూతధాత్రీగవిక = భూమియను అవును; కన్పట్టవే! = కనువడునట్లు చేయలేదా! భూతనాఘాతనా! = భూతనయను రాక్షసి చంపినవాడా! పూర్వము పృథుచక్రవర్తి భూమిని గోవుగాను, హిమవతమును దూడగాను, మేరువును (పాలు)పిడుగు గొల్లవానిగాను జేసి, రత్నములను, ఓషధులను పిడికించెనని గాథ. ఆచక్రవర్తి వేమని కొడుకు; భగవంతుని అవతారము.]

లయగ్రాహి.—

ఆగమసముద్ధరణరాగరసలంపట! సుధాగమనియామక! రసాగరిమకారీ!

భోగపదవీనిహితభాగవత! భూగగన భాగపరివర్ణపరభాగవపురగా!

త్యాగగుణధుర్య! మునియాగపరిరక్షక! హలాగతసమిద్విజయ! సాగతమత్సార్హో
ద్యోగ! కలికాలకలుషాగకులిశాంక! కొనసాగినకృపన్ మనుపుయోగిహిత! మమ్మన్.

టీక. ఆగమ.....లంపట! = వేదముల సుద్ధరించుటయందలి ప్రేమ యను రసమున (నీరమున) తగిలియున్నవాడా! [ఇందు మత్స్యవతారము సూచికము.] సుధాగమనియామక! = అమృతప్రాప్తిని నియమించినవాడా-హస్తముద్రీ! [ఇందు కూర్మావతారము గోచరించుచున్నది.] రసాగరిమకారీ! = భూమికి గొప్పతనమును కలిగించినవాడా! ఆపన్నమగు భూమిని రక్షించినవాడా! [ఇట వరాహవతారము గ్రాహ్యము] భోగపదవీనిహితభాగవత! = విశ్వరూపమున ఉంచబడిన (గొప్పభోగముల నొసంగిన) గొప్పభక్తుడు (ప్రహ్లాదుడు) కలవాడా! [ఇట నృసింహవతారము ఊహ్యము.] భూ... వపురగా! = భూమ్యాకాశములు నిండిన మహోత్కృష్టమైన పాదములుకలవాడా! [ఇందు వామనావతార మూహ్యము.] [ఇచట పూర్వటీకలో “వపురగా = దేహముకొన గలవాడా!” అని యున్నది.] త్యాగగుణధుర్య! = గొప్పగా దానముచేయుగుణముచే పేరుపడినవాడా! [ఇందు వరశురామావతారము సూచితము. వరశురాముడు రాజులకు చంపి సంపాదించిన భూమిని కశ్యపునకు దానము చేసెనట.] ముని...రక్షక! = మునియైన విశ్వామిత్రుని యాగమును రక్షించినవాడా! [ఇట రామావతారము స్పష్టికృతము.] హలాగతసమిద్విజయ! = నాగటివలన వచ్చిన యుద్ధవిజయము కలవాడా! [ఇందు బలరామావతారము స్పష్టము; అతనికి హలము ఆయుధము.] సాగతమత్సార్హోద్యోగ! = బౌద్ధమత మునకుదగిన ప్రయత్నముకలవాడా! [ఇచట బౌద్ధావతారము గ్రాహ్యము.] కలి.....శాంక! = కలికాలమునందలి పాపములనెడి వర్షతములకు వశ్రాయుధమైనవాడా! [ఇందు కల్కవతారము సూచితము; ఇట్టివద్యమున దశావతారములును వర్ణితములు.] మనుపు = రక్షింపుము. అలం. రూపకము

మ, రవిధామంబులు సిద్ధమంత్రములు చంద్రబోధిన్నికల్ సన్నటి
ప్రవరశ్రేణులు భన్యభేషజతతుల్ పాథోధరంబుల్ సుధీ
భవనిస్తారక! నేను మిచ్చి జగమున్ బాలించు మర్యాద నీ
యంతారంబు లశేషలోకహితచర్యాధ్యసంచారముల్.

86

టీక. ఈ పద్యమునం దవతారంబుల యాత్మప్రవృత్తియు రూపకమాలమున రూపింపబడుచున్నది. రవిధామంబులు = సూర్యుని లేజన్యులు; చంద్రబోధిన్నికల్ = చంద్రుని వెన్నెలలు; సన్నటిప్రవరశ్రేణులు = ఉత్తమమాణిక్యముల (చిత్రామణులు) గుంపులు; భన్యభేషజతతుల్ = గొప్పచుండుల సమూహములు; పాథోధరంబుల్ = నీటిని ధరించు మేఘములు; సుధీభవనిస్తారక! = విద్వాంసులను (తత్త్వవేత్తలను) జన్మమునుండి తప్పించి కాపాడువాడా! అశేష.....సంచారముల్ = సమస్తజీవుల మేలికొరకు ప్రవర్తించునట్టివైన; [ఈ పదమున సూర్యకాంతులు మొదలగువాని కన్నింటికిని విశేషణముగా గ్రహింపవగును.] నీయవతారంబులు; నేనుమిచ్చి; మర్యాదన్ = మర్యాదతో; జగమున్; బాలించున్. అలం. రూపకము.

ఉ. అంజనపుంజనవ్యతరమై తగు నీ తిరుమేనికప్పు క
ల్పిం జాలుకంగఁ జేకుఁజుమి కమలేక్షణ! సూక్ష్మదృక్కు¹లౌ
కంజభవాదివృద్ధులకు గాఢతరాక్షరలక్ష్మి²యెందుఁ గా
నం జనుఁగాదె కప్పుకతన³ మును దోఁపని యక్షరసితుల్.

87

టీక. అంజన.....తరమై = కాటుకకుప్పవలె మనోజ్ఞమయి; తిరు...కల్పిక్ = శుభప్రద దేహమునలుపుకోభవలన; చులుకంగఁ = సులభముగా; సూక్ష్మదృక్కులు = సూక్ష్మదృష్టి కలవారు - బుద్ధి మంతులు; కంజ.....వృద్ధులకుఁ = బ్రహ్మ మొదలగు పెద్దలకు; గాఢ.....లక్ష్మి = ఉత్కృష్టమున నాశము లేనిదియు నగు (మోక్ష)సంపద; చేకురుఁజుమి! = కలుగునుగదా! కప్పుకతన³ = నలుపువలన - నల్లనిరంగు పూయుటవలన; మును, దోఁపని = పూర్వము (మొదట). కనఁబడని; అక్షరసితుల్ = అక్షరములపోలికలు; ఎందున్; కానంజనుఁగాదె! = కనవీలగునుగదా! [(తాళ)పత్రములవయ్యు వ్రాయఁబడిన యక్రములపోలిక తొలుత తెలియకపోగా, దానిపై నల్లనిరంగు పూయుదురు; అప్పుడు అక్షరములన్నియు స్పష్టముగా కన్పడును.] అలం. దృష్టాంతము.

క. కమిచి యణురేణుతృణకౌఞ్మములం బరిపూర్ణవృత్తి సమకూరిన నీ
యమిత మహామహిమాబ్ధికి, గమలభవప్రముఖు లెన్నఁగా బుద్బుదముల్.

88

టీక. కమిచి = గ్రహించి - లోపలనణచుకొని; అణుముల¹ = అణువులు, రేణువులు, గడ్డి, కఱ్ఱ, మొదలగువానివలన; సమకూరిన = ఏర్పడిన; అమితమహామహిమాబ్ధికి² = హద్దులేని మాహాత్మ్య మను సముద్రమునకు; కమలభవప్రముఖులు, ఎల్ల³ = బ్రహ్మ మొదలగు దేవత లందఱును; ఎన్నఁగా⁴ = లేకపోవగా; బుద్బుదముల్ = నీటిబుగ్గలు. అలం. రూపకము.

పృథ్వి. జగత్పతి! భవత్పదాబ్జయుగభక్తిసంయుక్తి¹లో,
గగుర్పొడువ నన్యథా గతి యెఱుంగ కెవ్వఁడు నీ
యగణ్యాగుణకీర్తనం బధిగమించుట² మించెనే,
నగాఢభవసాగరం బతఁడు దాటు నొక్కెత్తునన్.

89

1. క. తాఁగంజ. 2. చ. యంద. 3. క. కూరెను. చ. ట. కూరిన. 4. క. తో. చ. ట. లో, పాండురంగ—29

టీక. జగత్పతి! = లోకప్రభువగు విష్ణువా! భవత్.....సంయుక్తి = నీరెండు పాదకముల భక్తియుక్తి; లోక = హృదయములూ; అన్యథాగతి = వేరేదిక్కు; ఎఱుంగక = తెలిసికొనక - తలంపక; అగణ్యగుణాక్షీర్ణంబు = లెక్కింపరాని గుణముల స్తుతిని; అధిగమించుట = పఠించుటచే; మించెనేకే = మించినట్లయితే; ఒక్కొక్కత్తున = ఒక్కసారిగా; అగాధభవసాగరంబు = లోకతైన సంసార సముద్రమును. దాటున్. అలం. రూపకము.

క. భవదంఘ్రిదూరునకుఁ బుణ్యవసతి సులభంబె? వెఱతు ¹నన్యభవంబుల్
సవరింప; యువ్వగర్వాప్రవణమతిం జేయు ²నను ³బరమధామఁబీ! !0

టీక. భరమధామపీ! = భరమపదమగు వైకుంఠమునకు ప్రభువా! భవదంఘ్రిదూరునకు = నీపాదములకు దూరమైనవానికి - నిష్క్రమించివనివానికి; అన్యభవంబుల్ = వేఱుజన్మములు - పునర్జన్మములు; సవరింపకే = ఎత్తుటకు; వెఱతు = భయపడుచున్నాను; నను = నన్ను; యువ్వ...మఱి = నీపూజయం దానక్కమైన బుద్ధి కలవానినిగా; చేయు = చేయుము. [ములాభము.]

క. జయ విజయ⁴పూర్వవిభవ! విజయ జయకల్పనధురీణ! సమదదనుజరా
జ్జయ! సంరక్షితభువనా! జయ జయ! సగుణా! గుణాత్త! జయ శార్ఙ్గధరా! 91

టీక. విజయపూర్వవిభవ! = విజయము పూర్వముగా (ముందుగా) గల సంపదకలవాడా! [నీకెచ్చట విజయము కలిగినను తోడనే సంపదయు లభించునట్లు.] జయ! = జయముపొందుము; జయ కల్పనధురీణ! = జయము కూర్చుంటున్నందు బాధ్యత వహించువాడా! విజయ! = విజయమును పొందుము; సమద...జయ! = మదించిన రాక్షసరాజులను జయించినవాడా! సంరక్షితభువనా! = రక్షింపబడిన లోకములు కలవాడా! = సుగుణా! గుణవిశిష్టుడా! శార్ఙ్గధరా! = శార్ఙ్గమును విల్లుధరించినవాడా!

సీ. నడతు నీక్షేత్రంబునకు; జెయి చాచి యర్చింతు నీ నమిననేవకులను;
మ్రొక్కుదు నీపాదోములకు; జిహ్వవీధి నీనామములు ⁷వక్కణింతు నెపుడు;
నర్చింతు నీసేవకై సర్వదేహంబు; జింతింతు నీలీల జిత్తసరణి;
దనివోక నీచక్కదనము సంవీక్షింతు; నీయవధానంబు నెప్పు విందు;

తే. బ్రహ్మార్పణంబులకుఁ గానఁబడని నీవు, నేడు నామ్రొల నిలిచితి నీలవర్ణ!
వర్ణనాతీతమత్పాగ్భవప్రవృత్త, పుణ్యపరిపాక మేరికిఁ బొగడఁదరమె! 92

టీక. వక్కణింతును = పలుకుదును; చిత్తసరణి = మనోమార్గమునందు; తనివోక = తనివి తీరక - తృప్తితీరక; నీయవధానంబు = నీ హెచ్చరికను - నిష్క్రూర్చినప్రసంగమును; వర్ణనా... పరిపాకము = వర్ణింపనలవికాని నాపూర్వజన్మకృత పుణ్యములపంప.

ఉ. నిత్యస్ఫూర్తిసనాథులైరి విధికంఠేకాలముఖ్యుల్ కృత
క్షీత్యానంద! ¹యనాదిమూర్తివగు నీచే దత్సనాథత్వసం
పత్ర్యావిష్కృతి నాకునుం గలుగుఁ దత్ప్రాయుండనే కాన, ⁹నీ
మృత్యుకూరభయంబు బాసితిని జొచ్చి నీదయాసంపదన్. 93

1. క. నయ్య. చ. నన్య. 2. క. నన్ను. చ. ట. నను. 3. క. బరధామ. చ. భరమధామ. ట. భరంధామ. 4. క. పూర్ణపూర్వ. చ. పూర్వవిభవ. 5. చ. లన. 6. చ. ములక. 7. వకాణింతు. 8. రు. వక్కణింతు. 9. చ. ట. యీ.

టీక. కృతక్షీత్యానంద ! = చేయబడిన భూమ్యానందముకలవాడా ! - భూప్రజలకు ఆనందమును కల్పించువాడా ! అనాదిమూర్తివగు = అదివేని స్వరూపముగల - అనాదివగు; నీచేక్ష = నీవలన; విధి.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మ, శివుడు మొదలగు దేవతలు; నిత్యహ్మార్తిసాధులు; విరి = కాశ్యతమైన స్ఫురణతోఁ గూడినవారు - ఎల్లపుడును ఉండువారు - అయిరి; తత్త్వాన్నియొండనే, కాన = (నేనును) వారిమఱివాడనే యగుటచే - వారివలెనే నేనును నీధత్తడ నగుటచే; తత్ =ఆవిష్కృతి = ఆ నిత్యహ్మార్తితోఁ గూడుట యను సంపద ఆవిష్కరించుట; [‘ఆ మాదుకొన్నతనపు కలిమియొక్క వెలయుట’ అని పూర్వటీక.] కలుగున్.

మ. అని లోకత్రయమోహనుండగు రమాప్రాణేశు నెమ్మోమునంద
దన చూడుకొల్ గొడుంగ భూమిసురరత్నం బూరకున్నంత¹నే
మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరున్ముఖ్యుల్ దగ్గ మ్రొక్కి మో
డ్చునకే లింపుగ నమ్మునీశ్వరుగుణంబుల్ సారె గీర్తించినన్.

94

టీక. లోకత్రయమోహనుడు = ముల్లోకములను మోహింపఁజేయువాడు - ముల్లోకములను చక్కనివాడు; రమాప్రాణేశుడు = విష్ణువు; ఊరకున్నంతనే = ఊరకయొండఁగా, నేన్, మునుగా = నేనాదిగా; ధాతృ.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మతోఁగూడి వచ్చిన దేవముఖ్యులు; ఇంపుగ = ఇంపుగా నుండఁగా; సారె = మాటిమాటికిని.

క. విని ముగ్ధహాసరుచిరా, ననుడై తనచుట్టునున్న నానామరరా

జవికాయముతోఁ బలుకుకొ, దనుజారి మహీసుగానృద త్రేక్షణుడై.

95

టీక. దనుజారి = రాక్షసులకు వైరియగు విష్ణువు; ముగ్ధ.....ననుడై = చిరునవ్వుచేఁ జక్కని ముఖముకలవాడై; మహీ.....క్షణుడై = బ్రహ్మక్షణుడైన పుండరీకుని ముఖముపయి ఉంచిన చూపు కలవాడై; నానా...నికాయముతో = అనేకులైన దేవతాశ్రేష్ఠులసమూహముతో.

సీ. దాంతుండు సత్యసింధాధురంధరుడు మద్భక్తుండు పితృహితోద్యముండునైన
యిద్దరామరసూతి కీప్సితం బొసంగ నే వచ్చుచో మీరెల్లవారు నితని
కర్తిల్లీ సోహాయ్య మాచరించుటకునై యేతెంచినారు; నా కెవ్వరేని
హితులు నారలపనులెల్ల మీయవి కానఁ బరతాపతప్తులు పరముదేక

తే. ముదితు లస్తత్ప్రశంసాభిముఖులునైనవారు నాభక్తులగువారు; వారియందుఁ

ప్రీతిగలవారి నే నుద్ధరింతుఁ గీడు,వలన; వారలకంటె నవశ్యముగనుట.

96

టీక. దాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; సత్యసంధాధురంధరుడు = సత్యవాది; పితృహితోద్యముండు = తండ్రికి హితమైన ప్రయత్నముకలవాడు; భరామరసూతికొ = బ్రహ్మణ పుత్రునకు; ఆర్తిలిక = ప్రీతితో; పర.....తాపతప్తులు = ఇతరులబాధచే బాధపడువారు; పరము దేకముదితులు = ఇతరులసంతోషమున సంతసించువారు.

క. సద్భక్తసేవచేతక, మద్భావము తుష్టిగన్నమాడ్కి దరుశిలా

ద్యుద్భాతప్రతిమార్పల, ముద్భరితము గాదు సిక్కముగఁ దలపోయన్.

97

టీక. మద్భావము = నామనస్సు; తరు.....ర్పలక = మ్రను, తాయిమొదలగువానినుండి విర్బుడి విగ్రహముల పూజలచేత; ముద్భరితము = సంతోషముతోఁగూడినది.

1. చ. ట. యే. 2. చ. సందా. 3. చ. గు. 4. చ. హర్ష. 5. క. పర. 6. ట. లేక.

7. ట. మగుడూ.

మ. ¹వలనా యేటికి నాశ్రయించి మనఁగా వాసీరమున్ సీరమున్?

దలవెట్టే పచరింప నేటికి సమిద్ధానంబు దానంబు? న

చ్చలమా యేటికి నెత్తిగొట్టుకొనఁగా సన్నాసమున్ న్యాసమున్?

గలిఁ దేజాలు మదీయభక్తి రుచి భక్తశ్రేణికశ్రాంతమున్. 98

టీక. వాసీరమున్ = నీటిప్రబులిచెట్టును; సీరమున్ = నీటిని; తలవెట్టే = పిచ్చియా? పచరింపక, ఏటికి? = చేయనేల! సమిద్ధానంబు = సమిధలనిచ్చుట - హోమము; అచ్చలమా? = ఇట్లు దలయా? సన్నాసమున్ = రాకికసంబంధములను పూర్తిగ విడుచుట; న్యాసము = అంగన్యాసాదికము; అశ్రాంతమున్ = ఎల్లపుడును; కలిన్ = కలికాలముందు; మదీయభక్తి = నాయెడఁగల భక్తి; రుచిన్ = తేజస్సును; తేజాలున్ = కలిగింపఁగలుగును.

తే. సర్వధర్మవిహీనప్రచారుడైన, నాత్మ మున్నుక్తి గలదేని యతఁడ చూపె

నాకు నత్యంతహితుఁడు సుశ్లోకరతుఁడు, నిఖిల ధర్మప్రసర్తననిశ్చితుఁడు. 99

టీక. ఆత్మన్ = మనస్సును; సుశ్లోకరతుఁడు = మంచికీర్తియం దానత్వఁడు; నిఖిల..... నిశ్చితుఁడు = సమస్తధర్మములను నెఱవేర్చుటలో నిశ్చయముకలవాఁడు.

ఆ. అస్తదంకధారి యగు భక్తవ¹రుమేచు, నాకుఁ గూర్చినట్లు నాకులార!

వదలకే వసించు వైకుఁతనగరంబు, నందుఁ గొలుప దంతరంగమునకు. 100

టీక. నాకులార! = దేవతలారా! అస్తదంకధారి = నావిన్నములగు శంఖచక్రదులను ధరించిన వాఁడు; కూర్చినట్లు = ఇష్టపడునట్లు; కొలువడు = సరిపడదు.

క. నాయందు భక్తుఁడుండున్, బాయక యే నధివసీతు భక్తవియందున్

మాయుచువురకుం గలుగున్, గాయప్రాణానుకూల్యకౌశల్యంబుల్. 101

టీక. పాయక = విడువక; కాయ... ..కౌశల్యంబుల్ = దేహమునకు, ప్రాణమునకును గల్గు సంబంధములు.

ఆ. మహిత్పుణ్యులైన మద్భక్తపరులకుఁ గానివాఁడు నాకుఁ గానివాఁడు

భాగవతుల నన్ను భావించి యొకటిగాఁ, గన్నవాఁడు నన్ను గన్నవాఁడు. 102

టీక. భాగవతులన్ = భక్తులను; ఒకటిగాన్ = భేదము లేనట్లుగా.

క. మీయొడ మద్భక్తిగుణోచ్చాయముఁ గనుగొంటి నేను సత్యంబు బహు

పాయంబుల మద్భక్తునికై యాట కికేతెంచుటన్ వియచ్చరులారా! 103

టీక. వియచ్చరులారా! దేవతలారా! మల్.....చ్చాయమున్ = నాయెడ భక్తి యొక్క అధిక్యమును.

మ. సురకర్తందీ హిరణ్యదైత్యసుతు వ్యాసున్ శౌనకున్ శ్రీపరా

శరు రుక్మాంగదు సంబరీష సంరమాజానిన్ వసిష్ఠున్ బురం

దరపుత్రున్ శుకు దాల్పున్ భీష్ము వెఱగొందంజేయు మద్భక్తిత

త్పరుఁ డీప్రణ్యుడు పుండరీకుఁడతనిన్ బాలింతు మేలీవులన్. 104

1. చ. రమేకు. 2. క. యొకట. చ ట. యొకటి. 3. చ. యేతెంచు. 4. క. భావించు. చ. ట. బాలింతు.

టీక. సురకర్పంచిక = నారదుని; హిరణ్యచైత్యసుతుక్ = ప్రహ్లాదుని; సరమాజానిక్ = విభీషణుని; పురందరపుత్రుక్ = ఆర్జునుని; వెణుగు, ఒందాజేయు = ఆశ్వర్యపడునట్లు చేయు - వారి కంటె గొప్పభక్తినిజూపు; మేలిపులక్ = గొప్పవరములచేతను.

ఈపద్యమునకు 'ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక, వ్యాసాబరీష కుక శౌనక భీష్మ దాల్భ్యుక్; రుక్మాంగ దాష్టన వసిష్ఠ విభీషణాదీక్, పుణ్యా నిమూక్ పరమభాగవతాక్ స్వరామి' అను స్లోకము మూలము.

ఆ. వినుడు మీకు నేని గవరాని ¹యీప్సితం, బీతపస్వివరుని కిత్తు నేడ
దెద్ది వేడె భక్తుఁ డద్దియ యొరుగంగఁ, గట్టిరాఁడఁ గేలఁ గంకణంబు. 105

టీక. ఈప్సితంబు = ఆభీష్టము - కోరిక.

క. అని దేవకీకుమారుడు, ముచివదనముఁ జూచిపలుకు మోదాంబుదగ
ప్రసమునఁ బ్రసాదసాగరఁ జనితధ్వని యంచగ నిగుడు సరసారభటిక్. 106

టీక. మోదాంబుదగర్జనమునక్ = సంతోష మేఘముయొక్క ఊమువలన; ప్రసాద..... ధ్వని = అనుగ్రహ మయ సముద్రమున పుట్టిన ధ్వని; సరసారభటిక్ = వక్త్రుని వాక్స్పద్ధతితో; పలుకున్. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. నీపితృభక్తి నీతపము నీసనిశంబు నొనర్చునర్చ యు
ద్దీపితహర్షుజేసె జగతీసురవందన! నన్ను, నీకు నా
రూపము భక్తిమత్సదనరోహణలైలము చాలిదక్కఁ గాం
తొపరిపూర్తిగా వర మొసఁగెద వేడు యథారుచిప్రథక్. 107

టీక. అనికంబుక్ = ఎల్లపుడు; ఉద్దీపితహర్షుక్ = ఎక్కువ సంతోషముకలవానిని; భక్తి మత్సదనరోహణలైలము = భక్తికలవారి (భక్తుల) ఇంద్రలోని రోహణ (రత్నములుగల) పర్వతము; కాంతొపరిపూర్తి = కోరిక సాఢచేటు; కాన్ = అగునట్లు; యథారుచిప్రథక్ = సీకోరికకు అనుగుణముగా. అలం. రూపకము.

క. భాగ్యమనై యిహపరపరి, భోగ్యార్థమనై యగణ్యపుణ్యమనై వై
రాగ్యజ్ఞానోన్నతులగు, యోగ్యతములపాల వాలియుండుదుఁ జిహ్వా! 108

టీక. భాగ్యమనై = సంపదనయి, ఇహ.....ర్థమనై = ఈ లోకమునను, పరలోకమునను కూడ అనుభవించునగిన వస్తువునయి; అగణ్యపుణ్యమనై = లెక్కలేని పుణ్యస్వరూపము కలవాడనయి; వైరాగ్య.....న్నతులు = వైరాగ్యముచేతను, జ్ఞానముచేతను గొప్పవారు; వాలి = పంగి; ప్రేమ గలిగి; ఉండుదుక్ = ఉండును.

వ. విశేషించి నీయొడం బ్రసన్నుండనై యున్నవాడ; నభీష్టవృష్టిఘనాఘనంబగు
మదీయఘృణాగుణంబునకు భాజనంబవైతివి; జగజ్జాలంబున వస్తుజాలంబు నీకు
దుర్లభంబు లేదని పలుకు యడువల్లభులనం బ్రబోధితుండై. 109

టీక. ప్రసన్నుండనై = అనుగ్రహించినవాడనయి; అభీష్టఘనంబు = కోరికలను వర్షమునకు వర్షాకాలపుమేఘము; మదీయఘృణాగుణంబునకుక్ = నాయొక్క దయాగుణమునకు; భాజనంబు = పాత్రమవు; ప్రబోధితుండై = మెలఁకువ పొందింపఁబడినవాడు - ప్రోత్సహించఁబడినవాడు; అలం. రూపకము.

సీ. పుండరీకుండు పల్కుబుద్బుదాభములైన నీరులు నిక గామింపఁజేరి కల్ప
విటపిఁ గుల్తాషముల్ వేడు వెట్టిగలాఁడె? నిఖిలదుర్లభుఁడగు నీవు నన్నుఁ
గరుణింతు, వరమిత్తు, గాతు, నీడేరుతు ననియున్నిభయ మేది? యద్భుతార్థ
మర్థింతు, నిపుడున్నయట్ల యస్తన్నామచిహ్నమైతన్త హాక్షేత్రతీర్థ
తే. మధ్యతలమున నిలువు నామసవి జేరి, సఃలజసులకు మోక్షరాజ్యము నొసఁగుచు,
నిదియ నాశోర్పి జగదేకహితము నిదియ, దీవిమీఱిన నీరియొల్ల దేవదేవ! 110

టీక. బుద్బుదాభములు = నీటిబుగ్గలపంటివి; నీరులు = సుపదలను; కామింప = కోరగా;
కల్పవిటపిక్ = కల్పవృక్షమును; కుల్తాషముల్ = గుడ్డిశ్లను; కలాఁడె? = ఉండునా? నిఖిలదుర్లభుఁడు =
అందఱికిని లభింపనివాడవు; అస్తత్తలమునక = నాపేరితో చిహ్నములైన (నాపేరుగల)
హాక్షేత్రముయొక్కయు తీర్థముయొక్కయు మధ్యప్రదేశమునందు; నామసవిజేసి = నాప్రార్థన
వలన; మీఱిన = అతెయించిన; ఒల్ల = అంగీకరింపను.

వ. అని వెండియు నతండు చాపలాతిశయమునఁ జర్వితచర్వణంబుగా సర్వసుపర్వ
దుష్పాప్రంబగు నీ రూపంబు కృపాపరతంత్రం బగుచు నాకు నగపడుటకు
భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమృణమానసంబు లగుచు నున్నయవి;
భవదీయంబగు నకారణసిక్యతిత్వంబునకు నియంతయుం గలండ్డె? యుత్తరం
గంబగు సంసారతరంగమాలి మునుంగుచు: బొనుంగుపడి యనంగీకృతవిజ్ఞాన
జ్ఞానోపిలాసులై దోసంబులంజేసిన కరువులనందగు నలసులకు వెల సులభంబు నధిక
ఫలంబునగు యుష్మద్దర్శనంబు భవభయకర్మనంబు నుపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు
నపవర్గదర్శన నిదర్శనంబు నగుఁగాక! ఏతత్ క్షేత్రంబు నీయాజ్ఞానశేష క్షేత్ర
విశేషోత్తంసం బగుంగాక! ఈ తీర్థంబు నస్తన్నామాంకితసమర్థనంబున నుత్తమం
బగుంగాతమిని. 111

టీక. చర్వితచర్వణంబుగాక = చెప్పినదానినే మఱలఁజేప్పనట్లుగా; సర్వసుపర్వదుష్పాప్రంబు = సమస్తదేవతలకును పొందరానిది; భూతవ్రాతంబులు = జీవరాసులు; ప్రభూత.....మాన
సంబులు = ఎక్కువ ఆశ్చర్యముచే చిక్కవైన మనస్సుకలవి; సుకృతిత్వంబునకుక = పేలుచేయు
వర్ధితికి; నియంత = నియమించువాఁడు - అజ్ఞాపించువాఁడు; ఉత్తరంగంబగు = వైకిలేచు (విజృంభించు)
అలలు గల; సంసారతరంగమాలిక = సంసారసాగరమున; బొనుంగుపడి = తేజస్సుచెడి; అనంగీ.....
లాసులై = గ్రహించని (ఎఱుంగని) విజ్ఞాన జ్ఞానముల లీలలు కలవారయి; దోసంబులక = దోష
ములతో - పాపములతో; కరువులు = పోతపోయి అచ్చులు; భయభయకర్మనంబు = పునర్జన్మభయ
మును తీఱింపఁజేయునది; ఉపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు = ఉపద్రవములను పేఁకుములగుంపునకు గాలియగు
నది; అపవర్గదర్శననిదర్శనంబు = మోక్షదర్శనమునకు తార్కాణమైనది; అశేషక్షేత్రవిశేషోత్తంసంబు =
గొప్పక్షేత్రము లన్నిటియందును ఉత్తమమైనది; అస్తన్నామాంకితసమర్థనంబునక = నాపేరిచే
చిహ్నితమగునట్లు నెఱవేర్చుట (చేయుట) చేత.

ఉ. ఆనతమాలియై యిటులఁ బ్రార్థనసేయు మునీంద్రు శాంబరీ
మానుషవేషధారి దయమానమనఃస్థితి బిగ్గ నవ్వచుగా

1. చ. బున. 2. క. సుకృతత్వ. చ. ట. సుకృతిత్వ. 3. చ. సంబులై. 4. చ. సంబున.
5. చ. నఁజగు. 6. చ. ట. యని 7. క. యటలు. చ. ట. యటల. 8. చ. విగ్గ.

వీనులఁ దాఁకు గన్గడల వేమఱు చూచుచుఁ బల్కుఁ జిల్కుఁపూఁ
దేనియ సోనవెల్లువలఁ దెప్పలఁదేలెడు మేలిపల్కులన్.

112

టీక. ఆనతహాళియై = మంచిన తల కలవాడై; కాంబరీమానుషవేషధారి = మాయామానుష విగ్రహమును ధరించినవాడు - శ్రీకృష్ణుడు; దయమానమహాస్థితిఁ = దయతలఁచిన మనోవ్యాపారమున; బిగ్గఁ = గట్టిగా; చిల్కు.....వెల్లువలఁ = కారుచున్న పూవుఁదేసెవానవలని ప్రవాహములందు; తెప్పలఁదేలెడు = ఓలలాడెడి; మేలిపల్కులఁ = మంచిమాటలతో; పల్కుఁ.

సీ. అతిదుర్లభంబు వేడితి దుర్లభుఁడనైన ¹యే నీకుఁ దక్కుట మానివర్య!
త్వత్ప్రియాన్తముగ నీ స్థలమునఁ బరివారము క్తుడనై నిల్చి యున్ననన్ను
సేవించువారెల్లఁ జిరపుణ్యచంతులు నిహపరసుఖలాభహృష్టమతులు
కలికాలకల్తపగరళమాటాటోపకాణోలకంతులు ²గళితభవులు

తే. నయ్యెనరు; సర్వదివ్యోత్తమాస్తదాజ్ఞఁ
బూని యీక్షేత్రమును దీర్ఘమును సమస్త
భువనవర్ణితవిఖ్యాతిఁ బొదలుగాత

⁴మెల్ల పుణ్యస్థలములకు నెక్కు డగుచు.

113

టీక. దుర్లభుఁడను = లభింపనివాడను; దక్కుటఁ = ఆధీనుఁడనగుటచే; ఇహ.....
మతులు=ఈలోకపునుభములతోను, పరలోకనుభములతోను సంతోషించిన మనస్సు కలవారు; కలి.....
కంతులు=కలికాలమునందలి పాపము లనెడి విషసమూహములయొక్క విజృంభణమునకు శివులైనవారు-
కలికాలపాపములను నశింపజేయువారు; గళితభవులు = నశించినజన్మ కలవారు - జన్మరహితులు; ఎల్ల
పుణ్యస్థలములకుఁ=అన్ని పుణ్యస్థలములకంటె; ఎక్కుడు=గొప్పది; పొదలుఁగాత!=ప్రసిద్ధమగుఁగాత!

క. త్వన్నామచిహ్నితంబగు, నిన్నేలయె తెల్లదీవి; యేనుం కుటకుఁ

మన్నించి భక్తవాంఛా,భ్యున్నతు లొసఁగుటయె నాకు యుక్తవ్రతమున్. 114

టీక. ఇన్నేలయె = ఈక్షేత్రమే; తెల్లదీవి = శ్వేతద్వీపము; మన్నించి = గౌరవించి; యుక్త
వ్రతముఁ = తగిన నియమముకూడ.

సీ. విను ధాతృసుత! యప్పు డనిమిషు లనురారి కృపకు నచ్చెరువంది కేలు మొగిచి
‘పరమేశ! యో భక్తపరతంత్ర! భావానువర్తి! పరబ్రహ్మ! వరద! నిన్ను
నరచేతిమణిఁజేసి యవనివారలకెల్ల నపవర్గ మొసఁగు నీయయ్య ³నెట్లు
వోలు విశ్రాంతసాలంబు యాదక కాంక్షితమాత్రాప్తికారణంబు

తే. ⁷నీకె తగు నీతనికె తగు నిఖిలగమ్య
పూజ వడయంగఁ బూజించి పొగడువడయ’
నని మురద్వేషి, బుండరీకుని పొగడుచుఁ
జనిరి సమృద్ధముగఁ నిజస్థానములకు.

115

1. క. నే. చ. ట. యే. 2. చ. కలిక. 3. చ. యా. 4. యెల్ల. 5. చ. ట. ముల్. 6. చ. యెట్లు. 7. చ. నీక. 8. చ. నీక. 9. సధన. ట.

టీక. ధాతృచతుః = నారదుఁడా! అపవర్గము = మోక్షము; విశ్రాంతసాలాబు = ఈ
మ్రాస=కల్పవృక్షము; యావక.....కారణము = యావకముల కోరికకోరికలకు మాత్రము ఇచ్చు
నది - అధికముగా ఈయనిది; మురద్యేషిక్ = విష్ణుని.

ఆ పొగడి రఖిలమునులు జగము లానందిచె, నాఁటపాట చూపి రమరమణు
లా దినంబు నుదిన¹మయున్ దుర్దినమయ్యె, విబుధతరులతాంతవృష్టి గురియ. 116

టీక. అమరరమణులు = అమరసలు; నుదినము = ముదిసినము - ముదిరోజు; దుర్దినము =
చెడ్డరోజు, మేఘములు కప్పటచే చీకటియైన రోజు; విబుధ.....వృష్టి = కల్పవృక్షపు పూలవాన.
అలం. విరోధాధానము.

సీ. శిఖిపింఛధారియై చేదోయి కటి నిల్చి హరితీర్థమునఁ బశ్చిమూభిముఖుఁడు
తేత్రంబునందుఁ బ్రాగ్గిగభిముఖుడునై రెండు మూర్తులు దాల్చుచుండు; నతని
పదపీఠమై యొప్పు ఫణిభర్త; రమ గొల్పు ప్రీ యన శ్రీ యన రెండుగడలఁ
జామరహస్తలై; ఛందోమయాకృతి ఖగలోకనాథుఁ డగ్రమున వెలయు;

తే. దక్షిణంబున సనక ప్రధానమునులుఁ, దారు బొగడుచు నేవించుఁ దప్తిచూలి;
యేను రుద్రులు నేవింతు మెడమవలన; వెనుక నుండుదు రింద్రాదివిబుధవరులు.

టీక. శిఖిపింఛధారియై = నెమిలిపురిని (తలపై) ధరించినవాడై; చేదోయి = రెండు
చేతులు; ప్రాగ్గిగభిముఖుడు = తూర్పుదిక్కునకు ఎదురుగా ఉన్నవాడు; ఫణిభర్త = నర్మరాజు -
శేషుడు; రమ = లక్ష్మీదేవి; రెండుగడల = రెండు దిక్కులందును; ఛందోమయాకృతి = వేద
నర్మరూపముతో; ఖగలోకనాథుడు = గరుడుడు; అగ్రమున = ఎదుట; తప్తిచూలి = బ్రహ్మ.

వ. వత్సా! శ్రీనత్సలాంఛనుభక్తవత్సలత్వంబు నీవు నెఱింగినయదియకదా! విను
మత్తైఱంగున మెఱుంగు టొల్లయ గొల్లదొర కరకలితచిత్రశిఖస్త్రజలజశక్తియు,
విరచిత వినత⁴ము క్తియుఁ,గుటిలకోమలవినీలకుంతలనికరుండును,నపరిమితకణా
కరుండును,గటితటఘటితదోః స్తంభయుగభుండును, జటులనిశాటగళనిగభుండు
ను,మకరకుండలమంఃతకపోలఫలకుండును, యదుకులతిలకుండును, తుల్లకాశిశ్శ
సఖ్యాభిరామమృదులోరుద్వయుండును, నద్వయుండును, బుండరీకప్రభృతి
మునిజనసేవ్యమానుండును, ననూనుండుచు, నఖండజ్ఞానానందైకవిగ్రహం
డును, విగళితజగన్నిగ్రహండునునై; పంచాబ్దంబును, బింబశరసహస్రాలి
శాయి విలసనసంబును, నిచ్ఛాదిగంబరంబును నైన ప్రాయంబును, నవరత్న
సానుప్రాయంబును, బాహ్యభ్యంతరీకద్వారాష్టకవిస్ఫుష్టంబు, నదభ్రంబు, నభ్రం
కపంబును నగు మహాప్రాసాదంబునందు వాసవనైశ్రవణ¹⁰వరుణవైవస్వతప్రముఖ
మఖభుగలఘురీటమణిగణ భృణిమంజరీపింజరీకృతంబగు శేషపీఠంబు నధిష్ఠించి,
చరణద్వయాంతరాళోపలాలితగోయష్టిలతామతల్లియై భువనమిత్రయకామితకల్ప
వల్లియునైన తన యాకృతి యవికృతభావంబునం బ్రభవంపఁ దత్తేత్రతీర్థమధ్యం
బుల నంగీకృతాధ్యానీనుండై వాసుదేవాదివ్యూహంబులు, జ్ఞానక్రియాదిశక్తులు,

1. చ. ట. మయ్యె. 2. చ. డుగ్గ. 3. చ. భస్మజల 4. చ. యుక్తి. 5. చ. దశ. 6. చ.
నిశ్య. 7. క. డునై. చ. డునునై. 8. క. పుచ. 9. చ. రాంతక. 10. క. లోపరుణ' లేదు.

వసురు ద్రాదిత్యాదిమరుద్విశేషంబులు, నశేషనిగమంబులు, నఖిల¹సిద్ధాంతంబులు, సమస్త²సాధనంబులు, సకలమంత్రరహస్యంబులు, సర్వ³గాంధర్వసర్వస్వంబులు, విశ్వవిశ్వాధికైశ్వర్యంబులు, ననశ్వరసంపదలం బొదలి నేవింపఁ బెంపు మెఱసి యుండె నని వెండియుఁ ²గుండలికుండలుం డిట్లనియె.

118

టీక. శ్రీవత్సలాంధముడు = విష్ణువు; మెఱుగు.....దొర = మెఱయుచున్న వస్త్రమును ధరించిన గొల్లరాజు - శ్రీకృష్ణుడు; కర.....కుక్తియుక్ = చేతియం దున్న విచిత్రమైన సూచియు, శంఖమును కలవాడును; విరచితవినకముక్తియుక్ = కూర్చుంటి నమ్రుల మోక్షము కలవాడును; కుటిల.....నికరుండును = ముగిసనియు, మృదువైనవియు, నల్లనివియు నగు తలమెండ్రుకలు కలవాడును; కటి.....యుగళుండును = మొలపై నుంచిన స్తంభములవంటి రెండు భుజములు కలవాడును; చటుల.....నికరుండును = క్రూరులైన రాక్షసుల మెడలకు సుకెల ఆయినవాడును; తుల్లకా... ..వ్యయుండును = చిన్న చిక్కపు కూడిచే (జాలెసంచిన కట్టుకొనుటచే) ఇంపయిన మెత్తని రెండు లోడలు కలవాడును; అవ్యయుండును = తనకు రెండవది లేనివాడును; అమాచుండును = తక్కువ కానివాడును - గొప్పవాడును; అఖండ.....విగ్రహుండును = కాశ్యపజ్ఞానానంద స్వరూపుడును; విగళితజగన్నిగ్రహుండును = నశించజేయఁబడిన లోకభయము కలవాడును; పంచాబ్జుండును = బిదోద్ధ వయస్సు కలదియు; పంచ.....సరసంబును = వేయిమంది మన్మథుల నలిక్రమించిన చక్కదన ముచే ఇంపైనదియును; ఇచ్ఛాదిగంబరంబును = కోరి వస్త్రమును విడిచినదియు; ప్రాయంబు = వయస్సు; నవ.....ప్రాయంబును = నవరత్నముల ప్రోగు అను కొండకు చరియవంటిదియు; బాహ్య.....విస్మయంబు = బయటను, లోపలను ఎనిమిది ద్వారములచే విడువఁబడినదియు - (ద్వారాష్టకవిశిష్టంబు - అని యుండునేమో!) - ఎనిమిది ద్వారములు కలదియు; అదభ్రంబుక్ = గొప్పదియు; అశ్రంక వంబుక్ = ఆకాశము నంటుచున్నదియు; మహాప్రాసాదంబునందుక్ = గొప్ప సౌధమునందు; వాసవ...సింహాకృతంబు - వాసవ = ఇంద్రుడు; వైశ్రవణ = కుబేరుడు; వైవస్వత = యముడు; ప్రముఖ = మొదలైన; మఖభుక్ = దేవతలయొక్క; అలఘుకీరీట = గొప్ప కీరీటములందలి; మణిగణ = మణుల సమూహముయొక్క; ఘృణిమంజరీ సింహాకృతంబు = కాంతిసమూహముచే ఎఱుపుకలిసిన పసుపువన్నె కలదిగాఁ జేయఁబడినది; చరణ.....మతల్లియై = రెండుకాళ్ల నడుమ నిటికించిన నన్ననిగొప్ప సెలకొల (పశువులను త్రోలెడి కఱ్ఱ)కలవాడయి; భువన...వల్లియుక్ = మూఁడు లోకములకు కోరిన కోరికల నిచ్చుటకు కల్పవృక్షమును; ఆకృతి = ఆకారము; అవికృతిభావంబునక్ = వికారములేనట్లు - సహజముగా; అంగీకృతాధ్యాసీసుండై = అంగీకరింపఁబడిన దీనికి కలవాడై - స్థిరముగా కూర్చున్నవాడై; పూర్వాహములు = గుంపులు; మరుద్విశేషంబులు = దేవతలు; అశేషనిగమంబులు = సమస్తదేవములు; సార్థంబులు సమూహములు; సర్వ...సర్వస్వంబులు = సమస్త సంగీత సంపదలు; అనశ్వరసంపదలు = నాశములేని (స్థిరమైన) సంపదలు; కుండలికుండలుండు = పాము కుండలముగాఁ గల శివుడు.

క. నారద! ధృతహేమరసా, సారచ్చరితంబు విష్ణుసదనం బది వే

దీరచితారాత్రికతతి, భూరమణిమణికిరీటముం ³బురుడించున్.

119

టీక. ధృత.....చ్చరితంబు = ధరింపఁబడిన బంగారురసప్రవాహముచే పూయఁబడినది - బంగారుపూత కలదనుట; విష్ణుసదనంబు = విష్ణునియిల్లు - దేవాలయము; వేదీరచితారాత్రికతతి =

7. క. తుధాంత. చ. ట. సిద్ధాంత. 1. క. గంధర్వశ్వరసారస్వం. చ. ట. గాంధర్వసర్వస్వం.

2. ట. పుండరీకుం. 3. చ. బురణించున్.

పాదురంగ-30

తిన్నెవెంగూర్పబడిన హారతులగుంపుకలది; భూ...కిరీటము = భూమియను స్త్రీయొక్క నుజ్జీకీటమును; పురుడించు = అనుకరించును. అలం. ఉపమ.

క. అల తీరసలితేత్రస్థలి లీలావిగ్రహ ద్వితయయఃతుండై భా
సీలు పాండరికవల్లభుఁ, దలఁచినఁ గనుగొన్నఁగరగతము లిహపరముల్. 120

టీక. పాండరికవల్లభుఁ = పుండరీకుని తేత్రమునకు ప్రభువగు శ్రీవిష్ణుని; కరగతములు = చేతికి చిక్కినవి.

క. వినఁబడఁడు చెవులఁగన్నులఁ, గనఁబడఁ డత్కుగ్రనారకవ్యథచేతఁ
బొనుఁగుపడి జడియు వైష్ణవుఁ, డనవధిదురితప్రవర్తి యయుఁగుమారా! 121

టీక. అత్కుగ్ర.....చేతఁ = మిక్కిలి భయంకరమగు నరకలోకమందలి బాధచేత; బొనుఁగుపడి = లేజోపహినుడయి; జడియు = లోలఁగునట్టి; వైష్ణవుఁడు = విష్ణుభక్తుఁడు; అనవధిదురితప్రవర్తియయ్యుఁ = హద్దులేని పాపముల నాచరించినవాడయినను.

చ. ఇరుగడలం ద్విరూపములఁ గృష్ణుఁడు దైత్యనిరాకరిష్టుఁ డ
ప్పరును నుండ నన్నడిమిభాగమునందు వసించు రెవ్వరా
నరులు మనుష్యరూపభరణంబునఁ గ్రీడ యొనర్చు యక్షకి
న్నరగరుడోరగద్యుచరనాథులుగాఁ గొని మ్రొక్కఁగాఁ దగున్. 122

టీక. ఇరుగడలం = తూర్పు, వడమరలు రెండుదిక్కులందును; దైత్యనిరాకరిష్టుఁడు = రాక్షసులను తిరస్కరించువాఁడు - విష్ణువు; అప్పరునున్ = ఆరితని.

ఉ. ఎయ్యది దివ్యనేవ్యతర మెయ్యది మానిమనోఽభిగమ్యమా
నెయ్యది సీపు నేను భజియింపఁగ నింపగు నెల్లనాఁడు నా
దయ్యపువెల్లు సుమ్ము సతతస్థితి వెల్లెడుఁ ¹బుండరికవా
ధ్యాయ్యుల బ్రజ్వరిల్లుచు జగత్త్రయదుష్కృతదాహదక్షమై. 123

టీక. మానిమనోఽభిగమ్యము = మునుల మనస్సులచే పొందఁదగినది; దయ్యపువెల్లు = దివ్యజ్యోతి; సతతస్థితిఁ = కాశ్వతముగా; పుండరికవాధ్యాయ్యులఁ = పుండరికమునియొక్క మాటలనెడి హోమసాధకముక్కులచేత; జగత్ ¹దక్షమై = మల్లోకముల పాపములను దహించుటకు సమర్థమై. అలం. రూపకము.

మ. అలసంబుల్ మునిరాట్ప్రీతీతములు స్రాయశ్చిత్తముల్ పాతకం
బుల నిర్జింపఁగ; విష్ణుభక్తియు తగుఁబో దానికిం బూనఁ; బా
ములపల్లాటులు చీరలం దుడిచినం బోనేర్చునే మాంత్రికా
కలితాపీఠ తివీరమంత్రపదరేఖాశ్లాఘుచేతంబలెన్. 124

టీక. పాతకంబులఁ = పాపములను; నిర్జింపఁగఁ = జయించుటకు - నశింపఁజేయుటకు; మునిరాట్ప్రీతీతములు = గొప్పమునులు ఏర్పఱచినవైన; అలసంబుల్ = మాంద్యముగలవి - అసమర్థములు; దానికిఁ = అపాపనాశనమునకు; తగుఁ, పో = తగియున్నదికదా! మాంత్రిక...బలెన్ = మంత్రగాండ్రు వేసిన విషమునశింపఁజేయు మంత్రపదముల ఉచ్చారణచేతవలె; పాముల పల్లాటులు = పాముల దంతములకాటులు; పోనేర్చునే! అలం. దృష్టాంతము.

సీ. జగదధిష్ఠానంబు సచ్చిదానందాత్మకము ¹నందనందనాత్మకము జేత్ర
 తీర్థస్థితిము కృత్తగీతంబు నృసింహరామమత్స్యాదివిగ్రహము లెట్టి
 యవి యనందగియుండు నట్టిద యగు దాని ²హైతుకు లఘుతమఃప్రతమతులు
 గాంచి యర్చలయం దొకటిగాఁగఁ దలఁచి షిత్తనం బొనరించి గరుసులేక
 తే. రారవంబుల డింది పారంబులేక, వనరుదురు; గాని విజ్ఞానపంతులైన
 వారు శిలగాఁగఁ దలఁచు రెవ్వారు దృష్టి, గోచరబ్రహ్మ మని చూచి కొలిచియునికి.

టీక. జగదధిష్ఠానంబు = జగత్తు స్థానముగాఁగలది - జగమంతటను వ్యాపించినది; సచ్చిదా
 నందాత్మకము = సత్తు, చిత్తుల స్వరూపము ఆనందముగాఁగలది; కృత్తగీతంబు = వేఱుగా ప్రకాశించు
 నది; ఆఘ...మతులు = పాపములను చీకట్లచే కుట్టబడిన (ఆక్రమింపబడిన) బుద్ధికలవారు - జ్ఞాన
 హీనులు; హేతుకులు = హేతువాదులు; [పూర్వజీకా 'హేతుకులు = ఆయుధములు పూసినవారు'
 అని కలదు; ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానమును ఆసంగతములు.] వికల్పనంబు = లేనిపోనిదాగడ; గరుసు =
 హద్దు; డింది = మునిగి; పారంబు = అంతము; వనరుదురు = దుఃఖితురు; శిలగాఁగ్ = తాఠినిగా;
 దృష్టిగోచరబ్రహ్మము = కనుల కగపడుచున్నచరాత్మ.

శా. ఆ వాణీరమణుండు ప్రార్థనమునేయక దేవకీదేవియం
 దావిర్భావమునొంది యేరికి నలభ్యంబైనోలేవక జగ
 జ్జీవాత్మస్థితి నుండు నిండుదొర విస్తేరాననుక నిత్యసం
 నేనం దెల్పు జితేంద్రియుండు తమముం జించుం గనుం దత్త్వమున్. 126

టీక. వాణీరమణుండు = బ్రహ్మ; ఆవిర్భావమును, ఒంది = జనించి; లేవక = సౌఖ్యతో;
 ['లేవక = విధమున' అని పూర్వజీక.] జగజ్జీవాత్మస్థితిక = లోకము నుజ్జీవింపజేయు జీవనావధ
 విధమున; నిండుదొరక = పరిపూర్ణుని; విస్తేరాననుక = చిరునవ్వుతోఁగూడిన ముఖము కలవానిని;
 నిత్యసంసేవక = సదా - నిత్యము సేవించుటచే; తెల్పు = తృప్తిపొందించు; స్తుతించునట్టి; తమముక =
 ఆజ్ఞానమును; చించుక = చెదరఁగొట్టును - నశింపజేయును.

తే. భక్తిగద్గదరీతివాగ్భరము ⁴లాలయ, నటనమునఁగూడిఁ గోపికానాథుమోల
 నిలిచి కీర్తించుపుణ్యుండు నళినోబంధు,దళన మొనరించి తత్త్వపదమున కరుగు.

టీక. భక్తి.....రీతిక = భక్తిచే గొంతుక హీనమగురీతిని; వాగ్భరములు = మాటలు - స్తుతులు;
 ఒలయక = నటనమునక = నాట్యమునందు; నళినబంధుదళనము, ఒనరించి = సూర్యునిభేదించుట
 నొనర్చి-సూర్యమండలమును బ్రవేశించి; [ముక్తులయాత్మ సూర్యమండలమును భేదించుకొని విరజానదిని
 దాటి పడవ బ్రహ్మచరమును పొందునని శ్రుతి.]

క. హరి సోపహారు లక్ష్మీశ్వరు నెవ్వరు చూతు రట్టివారలు సకలా
 మరపూజ్యులు; వారందున, బొరసిన పుణ్యము లగణ్యములు గుణజలధీ! 128

టీక. సోపహారుక = కానుకతోఁ గూడినవానిని = [విజేసి కానుక నిచ్చి, హరిని జూడవలె
 నని భావము.] పొరసిన = పొంది; అగణ్యములు = లెక్కలేనివి.

క. ఇతిహాసపురాణకథా, ⁷శ్రుతిస్త్రుతులు నందగోపసుతుకట్టెదురక
 సతతము పఠించు మహామతి పరమపదంబు నందు మతిమన్ముఖ్యా! 129

1. చ. నందాంగకము. 2. చ. దైవతి. ట. వైతి. క. హేతి. టి. ట. సేవన్. 4. చ. లాలయ.
 5. చ. ట. సూడ. 6. చ. బంధ. 7. చ. స్త్రుతి శ్రుతు.

టీక. మలిమన్యుఖ్యా! = మద్ధిమంతులలో ప్రధానుఁడూ! పరమపదంబు = వైకుంఠమును; అందుకొ = పాండును.

క. తీర్థమున నాడి బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారు భక్తాధారున్

బార్ధసఖుఁ గొఁవ్వంగల మోక్షార్థులకున్ గలవు సచ్చిదానందంబుల్. 130

టీక. అడి - స్నానమాడి; బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారున్ = బ్రహ్మచే పూజింపఁబడిన విలాసార్థపుటవతారము కలవానిని; భక్తాధారున్ = భక్తులకు ఆధారమైనవానిని; పార్ధసఖున్ = ఆర్జునుని మిత్రమును; సచ్చిదానందంబుల్ = కాశ్యపజ్ఞానసంతోషములు; కలవు = కల్గును.

సీ. భూజహండును సురాపుండు బ్రహ్మసూతియు గురుతల్పగుండు స్త్రీయు గోవధోపజీవి పితృద్రోహి శిశు¹హంతపరదార²రతుండు నిందకుండు సర్వస్వభోక్త³ సత్పరిత్యక్తుండు సర్వాభిమర్శి⁴హైతుకుండు సర్వాపలాపకుఁ డశుచియు నిజధర్మవిద్యోషి నీచుండు పాపంఁడపంఁడప్రవణుండు స్వేచ్ఛావిహారి

తే. కృత మేఘుంగనివాడు సూన్యతము లేని

వాఁడు నమినఁ జెడఁ జూచువాఁడు మొదలు

పాపకారులకేనియుఁ బొండరిక

తీర్థవారిమూర్తియుగ మిచ్చు దివ్యపదము.

131

టీక. భూజహండును = కడుపులోని పిండమును చంపినవాఁడును; సురాపుండున్ = మద్యమును త్రాగువాఁడును; బ్రహ్మసూతియొక = బ్రహ్మసూత్రము చేసినవాఁడును; గురు.....రతుండు = గురుద్రోహి, బుగారము దొంగిలించినవాఁడు, గోవులను జంపి జీవించు కసాయివాఁడు, తలిదండ్రులకు ద్రోహముచేయువాఁడు, బిడ్డలను చంపువాఁడు, పరస్త్రీలయెడ ఇష్టము కలవాఁడు; నిందకుండు = ఇతరులను నిందించువాఁడు; సర్వస్వభోక్త = అందఱిసాత్తును భుజించువాఁడు; సత్పరిత్యక్తుండు = మంచివారితో వెలిసేయఁబడిన (విడువఁబడిన) వాఁడు; [పూర్వటీకలో 'సత్పరిత్యక్తుండు = నిజము లేనివాఁడు' అని యున్నది.] సర్వాభిమర్శి = అందఱిని విమర్శించువాఁడు; ['అన్నింటి నంటువాఁడు' అని పూర్వటీక.] హైతుకుండు = హేతువాది; సర్వాపలాపకుండు = సర్వమును దాచుకొనువాఁడు; పాపంఁడ..... ప్రవణుండు = నాస్తికులగు పాపండులయందును, నపునకులందును ఆసక్తుఁడవాడుగు; కృతము = చేసిన యుపకారమును; సూన్యతము = సత్యము; పొండరిక.....యంగము = పొండరికక్షేత్రమున నున్న విష్ణువుయొక్క రెండు మూర్తులును; దివ్యపదమున్ = మోక్షమును; ఇచ్చున్.

చ. అలఁతి పిసాళినవ్వు మధురాధరబింబఫలంబు తమ్మితే

కుల నగు సోగకన్నులు ప్రకంచితకుంతలచారుఫాలమున్

బలుచనిచెక్కులం గలయఁ బర్విన కుండలరత్నకాంతులున్

గల శిఖిపింఛలాంఛనుమొగంబు గనందగు ధూపవేళలన్.

132

టీక. అలఁతిపిసాళినవ్వు = చిన్న, చక్కిని నవ్వు; మధురా.....ఫలంబు = దొండపండు పంటి మధురమగు చెదవి; ప్రకంచిత.....ఫాలమున్ = మిక్కిలి పంగియున్న జుట్టుగల (పంకరముగరులు గల) నుదురును; కలయఁబర్విన = అన్నియెడలను వ్యాపించిన.

1. చ. హంత. హంత్య. క. 2. చ. రతుడు. రతులు. క. 3. క. సత్పరిత్యక్తుండును. చ. సత్పరిత్యక్తుండు. 4. క. హేతుకుడు. చ. హైతుకుడు.

క. త్తణము త్తణార్థంబైనః శ్రీ, త్తణాలలితం బగు పయోధిశయనువదన మీ
త్తణ మొనరించు కృతికి నా, త్తణమునంగల వఖిలసకృతజాతఫలంబుల్. 133

టీక. త్తణార్థంబు = త్తణములో నగము; శ్రీ త్తణాలలితంబు = మూడు కన్నులతో అంద
ముగనున్న; (ఆక్షేప్రమున విష్ణుకకు మూడుకన్నులు గలవనుట) పయోధిశయనువదనము = విష్ణుః
ముఖమును; త్తణము, ఒనరించు = చూచు; కృతికి = కృతార్థము.

సీ. మువ్వంకమురువుతో మురలి యొక్కొక వేళ

మోయించు భువనైకమోహనముగఁ

గ్రీడించు నొకవేళఁ దోడిబాలురఁగూడి

యక్షిణగతిఁ గుబేరాక్షకేళి

సవరించు నొకవేళ జలవిహారము చాలఁ

జ్రేమ భీమరథిగభీరవారిఁ

1 గొలుపుండు నొకవేళ నలినసంభవపుండ

రీకాస్తదాదులు శ్రీతిఁ గొలువ

తే. సురగరిపువాహనమున నొక్కొక్కవేళ, వేడ్కు వేంచేసి మెఱయుఁ దిర్విభులండు
నెన్నికల్పంబు లరిగిన 2 నేనయెండ్ల, వెలయు ప్రాయంబుగలకొయ్య విట్టలయ్య.

టీక. మువ్వంకమురువుతో = మూడు వంకలు వచ్చునట్లు నిలిచిన (త్రిభుగ్ని) చక్క
దనముతో; భువనైకమోహనముగఁ = లోకమునంతటిని మోహమున ముంచునట్లు; అక్షిణగతి =
గొప్పరీతిని; కుబేరాక్షకేళి = బాలక్రీడావిశేషము - వెన్నెలవపుయాటను; నవరించు = చేయును;
భీమరథిగభీరవారి = భీమరథినదియొక్క లోతైన నీటియందు; ఉరగరిపువాహనమున = గరుడ
వాహనమువయిన; వినయెండ్ల = విదేయతోనే; కొయ్య = ఒకరికి లొంగనివాడు.

శా. శ్రీరంగంబున ద్వారక గయఁ గురుక్షేత్రంబున నైమిశా

ఖ్యారణ్యాంజనశైలపుష్కరమహేంద్రానంతశయ్యా హరి

ద్వారశ్రీపురుషోత్తమంబుల నయోధ్యైక సేతు 3 గంగాభీసం

గారాధస్థిల బౌండరీకమున దైత్యారాతి యుండుం గడున్. 135

టీక. గంగా...స్థలి = గంగాసాగరసంఘమున గొప్పదైన చోట; దైత్యారాతి = విష్ణువు.

క. హరియు త్రరభాగంబునఁ, బురుషుండు దాఁ బాపమైనఁ బుణ్యం బైనన్

సురకానియంత చేసినఁ, బరిణతమై మేరుకుధరభారముఁ జూపున్. 136

టీక. సురకాని = చిన్నకాని; పరిణతమై = మాటి - వృద్ధిపొంది; మేరుకుధరభారము =
మేరువువర్షపు బరువును - (ఎత్తును) అలా. ఉపమ.

— కాకము, హంస, చిలుక, పాము, లేనెటిగ, అవు మోక్షమునొందిన కథ —

సీ. సమూర్జనమున ధాన్యంక్షము, నుపలేపనంబున మరాళము, రంగమున విచిత్ర

శిలకము, దీపాంకుర ప్రకటనంబున బాము, పదపద్మ తీర్థానుభవముకతన

సరళుయు, నూధస్యపరిషేచనంబున ధేనువు మోక్షంబు తెరువు 4 గనియె

గాన నేతత్పరికల్పనంబున బౌండురంగాధినాథుఁ జేరంగవలయు

తే. ననిన నారదుఁ డిట్లును 'సభవ! జ్ఞాన
విరహితంబులు జడములు, వీనికెట్లు
మనుజకృత్యంబు చేకూరె? మధువిరోధి
యెట్లు విరమిచ్చె' నని వేడ నీశుఁ డనియె.

137

టీక. సమార్జనము = తుడుచుట; ధ్వంశము = కాకి; ఉపలేపనంబునకే = అలుకుటవలన;
మరాళము = హంస; రంగమునకే = మ్రుగ్గువలన; విచిత్రశుకము = రంగురంగుల చిలుక; దీపా
కుర ప్రకటనంబునకే = చిన్నదీపమును కలిగించుటచే; పద.....కతనకే = పద్మములవంటి పాద
ములవలని జలము ననుభవమువలన; సరళుయకే = తేనెటీగయొక్క; ఊధస్యచరిషేచనంబునకే = పాల
యభిషేకమువలన; ధేనువు = ఆవు; కనియెకే = బొందినవి; అభవ! = శివా! మధువిరోధి = విష్ణువు.

ఉ. మూర్తిమదిత్తుకార్చ్యసముజ్జ్వలకీర్తియుఁబోని చంద్రికా
స్ఫూర్తి వెలుంగఁజేయుచు నభోవనకేసరి చంద్రుఁ డుబ్బఁగాఁ
గార్తికపూర్ణిమకే యదుశిఖామణి మున్నొకనాఁడు చూళికా
నర్తితపింఛగుచ్చలసంబున భీమరథీతటంబునన్.

138

టీక. మూర్తిమత్.....కీర్తియుఁబోని = దూపు ధరించిన మన్మథుని ప్రకాశించుకీర్తివలె;
చంద్రికాస్ఫూర్తికే = వెన్నెలవెలుగున; నభోవనకేసరి = ఆకాశమును అడవికి సింహమైనవాడు;
చూళికా.....లసంబునకే = సిగజాట్టున నాట్యమాడు నెమలిసింఛెముతో మనోహరమగువట్టు;
అలం. ఉపమ, రూపకము.

మ. సురలీలావతులకే నరాంగనలు చక్షుశ్శ్రోత్రకన్యల్ స్తర
జ్వరపీడాశయలై తనుంగొలువ రాసక్రిడఁ ¹పెక్ ప్రోడయై
కరలీనోర్తిక లంగుళీచలనరింఖత్కాంతులై క్రాలఁగా
మురళీనాదవినోదకేళిఁ దవిలెక మోదం ²బసాదంబుగన్.

139

టీక. సురలీలావతులకే = దేవతాస్త్రీలును; చక్షుశ్శ్రోత్రకన్యల్ = నాగకన్యకలు; స్తర
జ్వరపీడాశయలై = మన్మథజ్వరముచే పీడింపఁబడిన హృదయములు కలవారై; పెక్ ప్రోడయై = గొప్ప
నేర్పరియై; కరలీనోర్తికలు = చేతులందలి యంగరములు; అంగుళీ.....కాంతులై = వ్రేళ్లు కదలుటచే
చలించు కాంతులు; క్రాలఁగా = ప్రకాశింపఁగా; మోదంబు = సంతోషము; అసాదంబుగకే =
ఎక్కువకాగా; [¹సాదంబుగకే = గతికాగా అని ముద్రితప్రతియు, దద్యాగ్నిభాగమును.]

క. ఆనాదము తదద్వనజగ, తీనివసన్తానిహోమధేను ⁴వాకటి సాం

ద్రానంద మోదవ విని తన, మేను మఱచి కురిసె నపరిమితదుగ్ధంబుల్.

140

టీక. ఆనాదము = ఆ ధ్వని; తదద్వన...ధేనువు = అచటి వనమున నివసించుచున్న మునిహోమధేనువు;
సాంద్రానందము, ఒదవకే = ఆధికసంతోషము కలుగఁగా; అపరిమితదుగ్ధంబుల్ = ఎక్కువైన పాలు.
ఉ. కానన గంధవాహవళగం బగుటకే వెస నొండు ³తత్ప్రయః

ఫేనకణంబు వచ్చి మురభేదను మూలి నలంకరించె; శ్రీ
జానియుఁ బాటమాని నిజసౌధమునందు సుఖించుచుండె; నా
ధేనువు లెస్సఁగా ముదిసి దేహము నూడ్చి భవాంతరంబునన్.

141

1. క. పెక్ ప్రోడ. చ. పెక్ ప్రోడలై. 2. క. బసారంబు. చ. బసారంబు. 3. క. దత్ప్రయః.
చ. దత్ప్రయః. 4. క. వాకటి. చ. వాకటి. 5. చ. దత్ప్రయః.

టీక. కాననగంధవాహవశగంబు = అడవిలోని గాలికి స్వాధీనమైనది; తత్ప్రయోగేనకణంబు = ఆ పాలయరుగుబిందువు; ఒండు = ఒకటి; మురభేదనుమాళికే = విష్ణునితలను; శ్రీజాని = లక్ష్మీభర్త - విష్ణువు; ముదిసి = ముసలిదయి; దేహమును, డోడ్డి = శరీరమును విడిచి; భవాంతరంబునకే = వేరొక జన్మమునందు.

— సుశీల యను పతివ్రత చరిత్రము —

క. హరిమాళిపతిత నిజదుగ్ధసోర్కరఫేనకణకృత పరమసుకృత
స్ఫురణంబున నొక వైష్ణవవరుఁకుఁ దనుజాత యగుచు వసుధం బుట్టెన్. 142

టీక. హరి.....స్ఫురణంబునకే = విష్ణువుతలపై పడిన తన పాలయరుగుబిందువువలనఁ గలిగిన గొప్ప పుణ్యవిశేషమున; తనుజాత = పుత్రక; వసుధకే = భూమిపై.

వ. సుశీలాభిధాన యగు నబ్బిల గుణగణభాస్వరయై యథోచితకాలంబున. 143

టీక. సుశీలాభిధాన = సుశీల యిను పేరు కలది; గుణగణభాస్వర = గుణసమూహముచేత్రకాళించునది; యథోచితకాలంబునకే = తగిన సమయమున - యుక్తకాలమున.

ఉ. తాళి విభుండు గట్టినమొదల్ పతిదేవత యా సుశీల వె
గోలతనంబునకే మగఁడు కొట్టినఁ దిట్టిన¹ రట్టుపెట్టినకే
దాళి దినంబుఁ దచ్చరణతామరసంబులు గొల్పు నేలయుక
బోలునె యీపె కంచుఁ గృతబుద్ధులు² వృద్ధులు ప్రస్తుతింపఁగన్. 144

టీక. విభుండు = భర్త; తాళి = మంగళసూత్రము; కట్టినమొదల్ = కట్టినది మొదలుకొని; పతిదేవత = భర్తయే దైవముని యొంచునది; వెగోలతనంబునకే = పెద్ద అమాయకత్వమున; రట్టుపెట్టినకే = అల్లరిపెట్టినను; తాళి = సహించి; దినంబుకే = ప్రతిదినమును; తచ్చరణతామరసంబులు = అతనిపాదపద్మములు; కృతబుద్ధులు = బుద్ధిమంతులు; ప్రస్తుతింపఁగన్ = కొనియాడఁగా.

సీ. రూపహీనుఁడు మహాక్రోధనుఁ డతిలోభి బద్ధమత్సరుఁ డన్యబుద్ధి మాయి
చంచలస్వాంతుండు సకలబంధువిరోధి బహుశఁఖోక్తింపటఁడు శత్రుఁడు
సంతతావిశ్వాస సస్యప్రరోహుండు గర్వవర్జితమస్తకస్థితుండు
కలహశోనుఁడు కుతర్క్మక్రియాకుశలుండు సంగతోన్మాదోత్తమాంగకుండు

తే. నగునయేనియు నటుపంటి మగనితోడఁ
గాఁపురమునేయు సతి దొడ్డగరిత యగుచుఁ
గసిడికోతకు నోర్చి లో విసివికొనక
ధాత దూఱక తండ్రినేతకు వగవక. 145

టీక. మహాక్రోధనుండు = మిక్కిలి కోపముకలవాఁడు; అతిలోభి = పెద్ద విసిగొట్టు; బద్ధమత్సరుండు = అసూయాపరుండు; అన్యబుద్ధి = వేఱు (చెడ్డ) బుద్ధికలవాఁడు; మాయి = మోసగాఁడు; చంచలస్వాంతుండు = చలచిత్రము కలవాఁడు; బహు.....లంపటుండు = (ప్రతిమిత్రయమునకు) ఎక్కువ ఒట్టులు పెట్టుకొనుటయందు దానైక్తి కలవాఁడు; శత్రుండు = మూఢుండు; సంతత.....ప్రరో

1. క. రట్టుచేసినన్. చ. నడ్డపెట్టినం. ట. రట్టుపెట్టినన్. 2. చ. పెద్దలు. 3. క. నుండుకర్క. చ. ట. నుండుకుతర్క. 4. క. యగుచు. 5. క. విసిగి. చ. కివి. 6. చ. విసిగి. 7. చేతకు. 8. ర.

హండు = ఎల్లప్పుడును ఆపనమైన యను పంటను పండించువాడు; గర్వ.....స్థితుండు = గర్వమును పర్వతముయొక్క శిఖరమునకు గూర్చుండువాడు; కలహాశనుండు = జగదాలకోరు; కుతర్కక్రియా కుశలుండు = చెడ్డ (పంకర) యుక్తులను వేసి మాట్లాడుటలో నేర్పరి; సంగతో.....మాంగకుండు = కలయందు కూడిన పిచ్చి కలవాడు - పిచ్చియై తినవాడు; దొడ్డగరిత = ఉత్తమవనిత; కసిష్టోశ కుక్ = రాపాడుటకు; ధాతక్ = బ్రహ్మను; దూఱక = నిందింపక; తండ్రి సేతకుక్ - తండ్రి చేసిన పనికి - ఇట్టివానితోడి వివాహము కూర్చినందులకు; వగవక = విచారించక.

కా. ఆ తీవ్రాంశుని వేడికోర్చి మను ఛాయాదేవియుంబోలె స

తాతిప్రత్యగుణాభిరామ యగు నా భామాలలామంబు సు

ప్రీతింజేయు నసహ్యదర్శనములం బిర్వికలం బెట్టుదు

రాతుక్ *పీతదయుక్¹ బ్రయుక్ దదుచితాచారంబుల న్నిచ్చులున్. 146

టీక. తీవ్రాంశుడు = సూర్యుడు; మను = జీవించు; భామాలలామంబు = స్త్రీరత్నము; అసహ్యదర్శనములక్ = ఓర్వరానివానిని చూపించుటలచే; పిర్వికలంబెట్టు = బాధించు; దుష్టాతుక్ = చెడ్డవానిని; పీతదయుక్ = దయలేనివానిని; ప్రియుక్ = భర్తను; తదుచితాచారంబులక్ = వాని అనుకూలములగు పనులను; ప్రీతిక్, చేయున్.

ఉ. కొన్నిగొణింగి శొన్ఱినిసి కొన్నితుటారములాడి మానరా

కెన్నిక నిన్నినాళ్లకివి యిన్నని కూటికిఁ బిచ్చపాటి కొ

మ్మన్న మహాప్రసాదమని హర్షరసోల్లసదాననాబ్జయై

యన్నలినాఱీ భర్తయిడిసన్నియ గైకొను⁴ముక్కధాన్యముల్. 147

టీక. అన్నలినాఱీ = ఆసుకీల; గొణింగి = మనస్సులో నుణిగి; = కొక్ = కొన్ని; కినిసి = కోపించి; తుటారములు, అడి = నిందమాటలు అడి; మానరాక = (విధిలేక) మానివేయుటకు వలనుగాక; ఎన్నికక్ = లెక్కగా; ఇన్నినాళ్లకుక్ = ఇన్ని రోజులకు; పిచ్చపాటి = తక్కువకొలత; కొమ్మన్నక్ = తీసికొనుచుని పలుకఁగా; మహాప్రసాదము, అని = చిత్తము అని; హర్ష - అబ్జయై = సంతోషమున కలకలలాడు పద్ధమువంటి ముఖము కలదయ; ముక్కధాన్యముక్ = ముక్కిపోయిన (ప్రాంతగిల్లి సారముచెడిన) వడ్డను; గైకొనుక్ = గ్రహించును.

సీ. చతురసమ్మాన్జనాచరణంబు దొలునాటి⁵ప్రాచిపన్నియ⁶త్రోపువడుటగాఁగ

గోమము గోమఖశ్రీ ముంగిట ఘటించుటలు సుఖమజ్జనకలనగాఁగ

గమనీయపూర్ణ కుంభముల పూజాక్లప్తి కుచలికుచాకల్పరచనగాఁగ

నన్నసంపాదనార్హాగ్ని బుట్టిన ధూమపటలి సంస్కారధూపంబుగాఁగ

తే. విఘటిత కవాటకద్వార విశదనయన, యర్పితాధరగేహలికాధరోష్ఠ

భాండ గోపనయవనికాంబరపరిత, యింతి గృహలక్ష్మి⁷యత్యంతకాంతిఁ దనరు.

టీక. చతుర.....చరణంబు = నేర్పుగా కనపూడుచుట; ప్రాచిపన్నియ = నిర్దాల్చుము; త్రోపువడుటగాఁగక్ = తీసివేయురీతికాఁగా; గోమయగోమఖశ్రీ = అవ్వపేడతో అలంకనపట్టి అలంకారము; ఘటించుటలు = కూర్చుటలు; సుఖ.....గాఁగక్ = సుఖపెన్నవనిధికాఁగా; కమనీయ...

* క. పీతదయామతిన్. చ. పీతదయున్. 1. చ. ట. లలో 'బ్రియన్' కలదు. క. లో లేదు.
2. క. కొన్ఱినిసి. క. ర. కొన్ఱినిసి. 3. క. యిడున. క. ర. యిడిన. 4. క. ముక్కు. చ. ముక్కు.
5. ర. ముక్కు. 6. చ. పన్నీయ. 7. చ. తొడుపు. 7. చ. నత్యంత.

...క్షత్రి = చక్కని పూర్ణకంఠముల పూజావిధి; కుచ.....కాగ్గ్ = నిష్కపండ్లపంటి స్తనముల అలంకారముకాగా; అన్న.....అగ్నిక్ = అన్నము పండుటకు దగిన యగ్నివలన; విఘటిత..... నయన = కూర్చుంటున్న కలలుపులు గల ద్వారములు, స్పష్టములగు కన్నులుకలదియు; ఆర్మితా..... రోష్ణ = పూజించబడిన క్రిందిగిన్నము అను అధరోష్ణము కలదియు; భాండ - పరీత = కుండలను కప్పుటకుపయోగించు తెరయే చీరగాగలది; [యవనికాంబరపరీత = తెరచీరచే అవనికలబడినది] అని పూర్వటీక.] ఇంతిగృహలక్ష్మీ = ఆ సుకీల గృహముయొక్క (శోభ); పూజించబడు లక్ష్మీదేవి; అలం. రూపకము.

సీ. 'ప్రస్తుతంబని పదార్థములు కాజాల వేడి కొనితెచ్చి యమ్మి¹చుం గోమటిండ్ల మూసి ముల్లడిచి గుమ్మలకొల్పు వై మెత్తులూడ్వండు పన్నెన నుండుంగాని ఎట్టిచుట్టం²దేని యింటి కేతేర రెండవ సూతకము దెల్పి యవలం³ జూనుపుం మును⁴ప్రతిశ్రుతము చేసిన వైడి రాకున్న ముచ్చిచ్చునను ప్రేగు వచ్చుదనుక తే. వనరు 'కాకాయ లవణాయ వా' యటంచు

చెనగు 'ధూళిః పరిగృహదపి' యను నాస ముంచి 'యూగకుం గాటు, పామునకు బలియు నొసంగు' డని భక్తై పామ్మ నువిద మదిని.

149

టీక. ప్రస్తుతము = వివాహాదికార్యము; మూసి = (ధాన్యపురాసులను) కప్పి; ముల్లడిచి = మూలకలకు మేకులు కొట్టి; గుమ్మలకొల్పువైన్ - గోతులలోని (పాతరలలోని) ధాన్యమువై; మెత్తులు = మెత్తలబడిన పూజలు; ఊడ్వండు = తీయండు; రెండవ సూతకము = మృతాకాచము; అవలంజూనుపుం = బయటికి తరుమును; మును = పూర్వము; ప్రతిశ్రుతముచేసిన = వాగ్దత్తమైన; [ప్రతిశ్రుతము = దిశిరి యధీనము] అని పూర్వటీక.] వైడి = బంగారము - ధనము; ముచ్చిచ్చునను = ఆహవనీయాదులగు మూడగ్గులందును; [అగ్గులు 3. ఆహవనీయము, గార్హపత్యము, దక్షిణాగ్ని అని.] కాకాయ, లవణాయవా యట చుక్ = (ఎవరే మిచ్చినను అది కూరకుంగాని, ఉప్పునకుంగాని యగుననుచు - తనకుం జాలదనుచు; వనరుక్ = చేరుకొనుచు; 'ధూళిః పరిగృహదపి' అను నాసక్ = ఇతరులయింటినుండి దుష్టులను తీసికొని రావలెనను ఆశచే; పెనగుక్ = బాధపడును.

'తాగకు కాటు, పామునకు బలి' అనునది అనుభవములనుగూర్చిన లోకోక్తి; సుకీలధర్త అట్టి వానినిగూడ అవకాశనియని స్థితి నుండునని భావము. ఉవిద = సుకీల; పామ్మక్ = దుఃఖించును.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్విధులను బలదన విధిధకుటిలాచార చతురుండగు జీవితేశ్వరు సీశ్వరుండా దలంచుచు దదుపాసనంబు తనకు నిహపరసిద్ధి సంసూచకంబుగ నిండు డెందంబునం గోచరింపజేయుచు గీర్తితచరిత్రంబునం బ్రవర్తిల్లుచుండు నంత.

టీక. విభవబలదన = చంద్రమండలముతోలు ముఖము కల సుకీల; జీవితేశ్వరుక్ = భర్తను; ఈశ్వరునిగాక్ = దేవునిగా; తదుపాసనంబు = అతనిని సేవించుట; ఇహ.....సంసూచకంబు = వితల్లోక, పరలోక సుఖసిద్ధిని సూచించునది; గీర్తితచరిత్రంబునక్ = కొనియాడబడిన సత్పునర్తనతో.

క. అట నొకచా దా భూసుర, కటుంబినీ సదనమునకుం గుహనావటువుక్ బటువై మెడిగి దెగడం, బటువగు నొక పడుగు వచ్చె భుక్తాపేక్షన్. 151

టీక. అటక్ = పిదప; భూసుర.....సదనమునకుక్ = ఆ బ్రహ్మణస్థి (సుకీల) గృహమునకు; గుహనావటువుక్ = కవలబ్రహ్మచారి యైన వామనుని; పటువగు = మిక్కుటమైన; మెడి

1. క. చుకోమ. 2. చ. వైసని. 3. చ. జొన్న. 4. క. ప్రతిశ్రుతము. చ. ప్రతిశ్రుతము. 5. చ. ట. యొక. 6. క. వగు. చ. వై. పాండురుగ—31

గీ = దేహకాంతిచేత; తెగడుంబులువు = తిరస్కరించు పుట్టువు కలవాడు - చక్కనివాడు; వడుగు = బ్రహ్మచారి; భుక్తాపేక్ష = భోజనముచేయు కోరికతో; వచ్చెన్. అలం. ఉపమ.

వ. వచ్చిన నవ్వుచ్చెకంటి గెంటనినెయ్యంబు ¹లియ్యంబగు సంతకరణంబున నడలు గడలుకొన గ్రామాంతరానక్తుం డగు ప్రాణాథుండు తనుం బిలిచినయట్లయిన ²లోనింటి బోనమాని తొంగి చూచుతఱిం బొడకట్టి, బొట్టునకుమేదావి ³మేదు నలవాటునం గందిన యంగుళీద్వితయంబు దేటి గుట్టినం బృథగ్గర్హమూర్తులగు ⁴సంవర్తికలు గల జలరుహం బనఁ బ్రశస్తంబగు హస్తంబెత్తి 'స్వప్రస్తుతే' యని యాశీర్వదించుటయుఁ గృతనమస్కారయై యా సారసామోహ మృదులస్వరం బున నిట్లనియె.

:52

టీక. మచ్చెకంటి = చేచలవంటి కన్నులు కల నుళిల; గెంటని = లోలగని; నెయ్యంబు లియ్యంబు = స్నేహమున లగ్నమగునది; అడలు = భయము; కడలుకొనన్ = అతిశయింపఁగా - కలుగఁగా; లోనింటన్ = లోపలియింట; బోనము! ద్వారమనియుండు సేమ! డోని = చట్టుకొని; పొడకట్టి = కనఁ బడి; బొట్టునకున్; మేదావి = ఔపాసనచేసిన నిప్పు మసి; మేదు నలవాటున్ = మెదపునట్టి ఆభ్యాసమువలన; కందిన = ఎఱ్ఱఁబాఱిన; అంగుళీద్వితయంబు = రెండు చేళ్లు; పృథగ్గర్హమూర్తులు వర్ణము మాఱిన స్వరూపము కలవి - రంగుమాఱినవి; సంవర్తికలు = క్రొత్తజేతులు; 'స్వస్తి, అన్న, లే' = నీకు శుభము కలుగుగాక! కృతనమస్కారం = చేయఁబడిన నమస్కారము కలది - నమస్కరించినది; సార సామోద = తామరవాసనవంటి నువాసనగల (దేహము) కలది - నుళిల.

సీ. 'ఎందుండి రాక? యిం దేతేరఁ గత మేమి? గ్రాసార్థిభావంబు గానవచ్చె' 'నగు'నన్న 'నట్లేని మొగసాల నుండు; డాయన యూరలేడు; యామార్థమునకె కావెంతు ¹నన్న సంస్కారంబు; మిఁరారగింతురుగాని పేగిరమె' యనుడు మాణవకుఁడు పల్కు 'మగువ! నే ²నేన్నాళ్లనుండియుఁ గుడువఁ గూ డొదవకునికి తే. వేడి యగుదాఁక నోరువ; మాఁడుగలిగె, బులిసినది గల్లె నన్నంబు పోఁకయంత యొసఁగి త్తుత్తార్పు; వెను ³జిద్ది మెసవనైన, పాప ముడిపించుకొందుఁ దపంబుకలిమి.'

టీక. ఏతేరన్ = రాఁగా; కతము = కారణము; గ్రాసార్థిభావంబు = భోజనమునపేక్షించు అభిప్రాయము; మొగసాలన్ = చావడియందు; ఆయన = (భర్తయనుట); యామార్థమునకె = గంట న్నరలోనే; అరగింతురుగాని = తినవచ్చును; మాణవకుఁడు = వటువు; వినాశ్యచుండియున్ = విదు రోజులనుండియు; కుడువన్ = భుజించుటకు; కూడు, ఒదవకునికిన్ = తిండి దొరకనందున; వేడి, యగుదాఁకన్ = వేడియన్నము తయారగునంతవఱకును; ఓరువన్ = తాళలేవు; మాఁడు, కలిగెన్ = గిన్నెయడుగున అంటుకొనిన దున్నను; పులిసినది; కల్లెన్ = చల్లియున్నను; పోఁకయంత = పోఁకకాయ యంత-స్వల్పమునట. త్తుత్తు = ఆఁకలిసి; ఆర్పు = ఆర్పము-పోఁగొట్టుము; చల్లిమెనవన్ = చల్లన్నము తినుటవలన; కపంబుకలిమిన్ = కష్టంబుచే.

తే. అనుడు నెలనాగ యిట్లును 'ననఘ! నీకుఁ

జలిది యేనెట్లు లిడనేర్తు? క్షణములోన

1. చ. వియ్యంబు. 2. చ. లోనింటి పొనరు. 3. చ. ట. మెదపునెల. 4. చ. సంవర్తికలు. 5. నశననం. 6. ర. పాతము. 7. క. దేన్నాళ్ల. సూర్యా నేన్నాళ్ల. 7. క. చల్లి.

వంట గావించు; భుజియించి పలయునెడకు
నేఁగు' నా విని పలిక బయ్య తాగవడుగు.

154

టీక. ఎలనాక = స్త్రీ - నుట; పలయునెడకు = ఇచ్చవచ్చినచోటికి; తాగవడుగు = భూత్తుడైన ప్రక్కచారి.

తే. త్రోవ గమియించుచోట నోపూవుబోడి!

యవరవల్లసమాచారమైన జెడదు

బ్రాహ్మ్య; మీ తండ వేటికి? బ్రాహ్మ

నెఱపు మొకయింత మెదు కిన్నినీళ్లు నొసంగి.

155

టీక. త్రోవ = దారియందు; గమియించుచోట = నడచునపుడు - ప్రయాణసమయమున; ఆవరవల్లసమాచారమైన = కూర్చుని యాచారముమఱి యాచారమైనను; బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణ్యము; జెడదు; ఈ, తడవు = ఈ యాలభ్యము. [పథి కూర్చవదావరే'త్తని అభియుక్తోక్తి గ్రాహ్యము.]

తే. వాచ్చినఁకాయకర్తప్రసన్నముల

సంభవించిన పాపము సూహించి

యతిధి గృహమేధి కుచ్చ కాశ్వతసుఖములు;

వినవె 'యభ్యాగతః స్వయం విష్ణు' ¹వనంగ.

156

టీక. అతిధి = అనుకూలమండ ఇంటికి ఆహారార్థము వచ్చినవాడు; వాచ్చినఁ.....ప్రవర్తనముల = మాట, మనస్సు, శరీరము, పని అనువాని నడకలవలన; సంహరించి = నశింపజేసి; గృహమేధి = గృహస్థునకు; అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః = ఇంటికి వచ్చిన యతిధి సాక్షాత్తుగా విష్ణుజే; అలం. లోకాక్షి.

తే. అతివ! తీర్థాదరత్వర సతుగుదెంచి

త్రోవ నాకటివేళకు దొరకకునికి

²కాంతు నీయాన యేగూటి³లలె; జతర

వహ్ని ⁴నొక యేన కా; దెట్టివాడు నెరియు.

157

టీక. తీర్థాదరత్వర = పుణ్యతీర్థములయెడఁగల మహ్మవచేతనయిన తొందరపాటున; నీయాన = నీవై ఒట్టు; జతరవహ్ని = ఆకటిచిచ్చునకు; ఎరియు = మందును - తనించును.

వ. నాతోడం గూడియాడు వడుగులు బడుగులయ్యును, వడిచెడక కడక మెఱసి, యేము సుకల్పించి మున్నేతేర సమకట్టిన పొండరికంబునకు బొండురంగ నేవా సావధానులై చనిరి; నేను కూటిబీడ తోడుదప్పినతెఱంగున నిచ్చటం దడసితి వెండియు వినుము.

158

టీక. వడుగులు = బ్రహ్మచారులు; బడుగులు = చిక్కినవారు - బడలినవారు; కడకమెఱసి = ప్రయత్నించి - పూనికకలిగి; సమకట్టిన = సిద్ధపడిన; 'కూటిబీడ తోడుదప్పె'ననునది లోకాక్షి. లిండి కాశపడినవాడు - (వెనుకబడినవాడు) తన తోడిప్రయోగితులను తప్పనని దీనిభావము. తడసితిన్ = అలసిందిని - నిలిచితిని.

1. చ. ట. వరుట. 2. చ. పర. 3. క. కాంచ. చ. కాంతు. 4. క. కలన. చ. కలఱె. ట. కలరె. 5. చ. నొకయన.

క. తరుణి! “శ్రుధాతురాణాం, న రుచి ర్న చ కాల” మనుచు నరు లాడుట లో
నరసి వివేకింపందకు, ² దెరువరులకు బాయసంబు తిరిసినగలదే? 159

టీక. ‘శ్రుధాతురాణాం న రుచి, ర్న చ కాలం’ = అకలిచే బాధింపబడినవారికి రుచి అక్కఱలేదు - వేళయు నుండదు - వారి కన్నివస్తువులును రుచికరములే యనియు, అన్ని వేళలును యుక్త సమయములే యనియు భావము. అడుట = పలుకుట; లోక = మనస్సులో; అరసి = ఆలోచించి; వివేకింపందగుక = మంచిచెడ్డల నెఱుంగదగును. తెరువరులకు = బాటసారులకు; తిరిసినక = బిచ్చమెత్తగా; [కూటికి లేక బిచ్చమెత్తువాడు ఏది దొరకినను తృప్తిపడవలెను; పాయసము కావలె ననిన అది యెట్లు లభించును?] అలం. లోకోక్తి.

ఆ. ఎంత భాండశుద్ధి! ఎటువంటి గృహశుద్ధి! యెట్టి చిత్తశుద్ధి! యిచటఁ బిబిది
కూడు ⁴దక్కునెడఁ బురోడాశమునకు నో, యిచ్చ! పాటించుచు; నదియుఁగాక.

టీక. భాండశుద్ధి! = పాత్రశుద్ధి! దక్కునెడ = లభించినయెడల; పురోడాశమునకు, సాటి = (పవిత్రమైన) హోమశేషస్థిమునకు సమానము. అలం. ఉపమ.

క. అనుచితేశతము లొనర్చియు, దనువులు రక్షించుకొనరే? దమశమతేజో

ధనులగు గాధిసుతాదులు, తన ప్రాణము నిలుపుకన్న ధర్మము కలదే? 161

టీక. దమ.....ధనులు = ఇంద్రియనిగ్రహము, మనోనిగ్రహములవలని తేజస్వీ ధనముగాఁ గలవారు; గాధిసుతాదులు = విశ్వామిత్రుఁడు మొదలగువారు; అనుచితేశతములు = పందల కొలదియైన తగని పనులను; తనువులు = దేహములను; నిలుపుకన్న = నిలుపుటకంటె. అలం. లోకోక్తి.

తే. తొలుత నే వేడినప్పడు చలిది నీకు, ననఘ! నేనెట్లు లిడుదాన నంటి; గాన

యశనశేషస్థితికి సందియంబువలదు; చాలుఁ జాలదో యను వృథాశంక వలదు.

టీక. అశనశేషస్థితిక = అన్నము మిగిలి యుండుటకు; సందియంబు = సందేహము; వలదు = లేదు; వృథాశంక = వృద్ధపునందేహము.

క. సలి! యాత్మస్తుతి యతిగర్విత మని నాపెంపు చెలువ; నే నొకడ మనో

గతిఁ దృప్తి గనిన భువన, ⁵త్రితయమ్మును ⁶బరమత్పత్తి దిలకించుఁ జామి! 163

టీక. సలి! = అమ్మా! ఆత్మస్తుతి = తన్ను తాఁ బొగడుకొనుట; అతిగర్వితము = మిక్కిలి నిందింపబడినది; నా పెంపు = నా గొప్పతనమును; మనోగతి = మనస్సనందు; పరమత్పత్తి = ఎక్కువకృపి; తిలకించుఁజామి = కనునుగదా! - పొందునుగదా! [తానే భగవంతుడనని ఇందు పటువునాచించెను.]

వ. అని యంత నిలువక.

164

టీక. అంత, నిలువక = అంతటితో ఊరకయుండక.

క. పెట్టక పో నని యాకట; ⁷దొట్టిగిలంబడుచుఁ బడుచు దురదురఁ జని వే
నట్టింటఁ గూరుచుండిన, నెట్లు ననంజాల ⁸కమ్మకేక్షణ భీతిన్. 165

టీక. పెట్టక = నీవన్నము పెట్టనిదే; పోను; దొట్టిగిలంబడుచు = తత్తబడచు; పడుచు = బ్రచ్చచారి; దురదుర = కర్వరకర్వరగా.

1. క. కిం. పగదగు. చ. కింపగదగు. క. ర. కింపందగు. 2. క. తెరు. 3. క. చలిది. 4. క. చిక్కు. చ. ట. దక్కు. 5. చ. త్రితయమునకు. క. త్రితయమ్మునకు. 6. చ. పరమత్పత్తి. క. బిరుద్ధి. 7. క. ర. దొట్టిగిలం. 8. క. ర. కా మృగేక్షణ.

సీ. పరిహరించుట కీడు లేకగరి: బలివిడ్డ వర్తి నాశటిచేత నలయువాని;
 బర్హుపితమును నర్పణసేయుడాల; బాధముగాదె ¹యశచారపరత మెలగ;
 మిను కొక్కటిన్నీ పొమ్మనిన: బోవునొ; పోన: డధ్యప్రయాసవిహ్వలు: డితండు;
 చాబనో చాలదో లిపియు మచ్చుప్రపాథేను కేష మల్పంబె యగుట;

తే. బాలకుండిన నగు: జెట్టు; బాలు: డితండు

గొసరి గొంతెమకోరికల్ గోరెనేని

²యిడకపో:బోల విడ:బోల; దీను వివియ:

బేను రాకున్నె? తైర్తికల్ ³పెళుచులందు.

166

టీక. పరిహరించుట = విడుచుట - లేదు, పొమ్మచుట; ఆలయువాని = బాధపడువానిని;
 బర్హుపితమును = చల్లియన్నమును; ఆపచారపరత = చెడ్డవనియొ దానక్తితో; మినుకు = చిన్న
 మెత్తు బంగారునాణెము; ఆధ్వ.....విహ్వలు:డు = దానిబడలికచేత స్వాధీనము తప్పిన అవయవములు
 కలవాడు; ము.....కేషము = నార్థరక్త దారిబ్రతముగా శుభముగా మిగిలినది; చాలకుండిన =
 చాలకపోయినచో; 'జెట్టు = కేడు; ఆగున్ = కలుగును; గొంతెమకోరికల్ = ఆసాధ్యమైన (కోరరాని)
 కోరికలను; పోలదు = తగదు; తైర్తికల్ = తీర్థయాత్రాపరులు; పెనుచలు = మోటువారు - మూర్ఖులు.
 'విరసపుమాటలాడువారు' అని పూర్వటీక. ఆలం. లోకోక్తి. అర్థాంతరన్యాసము.

తే. వంట యగుదాక నుండం డీ పడుగు; బండి

మీద:బోవుచు నున్నాడు; మేటిథాటి

నైన దయ్యెడు: గాకేమి? యప్పటికిని

మీద:గడకట్ట నేలంచు మించు:బోడి.

167

టీక. బండిమీద: బోవుచున్నారె - అనునది మిక్కిలి తొందరపడుచుండేవానింగూర్చిన
 లోకోక్తి; బండిమీద:బోవుచుండువారెని నలిచి ఒకచోటనుండుట ఆసాధ్యముకదా! మేటిథాటి =
 గొప్పవేగముతో; పినది, ఆయ్యెడుగాక, ఏమి? = ఆమీద ఎట్లు జరుగునో యట్లు జరుగనియ్య; అప్పు
 డికిని = ఆ జరుగుదానింగూర్చి; మీద:గడ, కట్టనేల? = వైవైయాలోచనలేల? మించు:బోడి =
 మెఱుపువంటి దేహముగల స్త్రీ - నుకల.

శా. రారయ్యా! యని శుద్ధిమచ్చరణుగోత్రాదేవతాపుత్రు వి

స్తేరాన్నిప్రభు: గూరుచు:డ నిడి మ్రోల్చేట్టు గావించి నీ

రారం బండిన ప్రాతరాజనపుదివ్యాన్నంబు నొక్కింత వా

ర్థారాధాతము: గుండ రియూడ్పి యిడియెన్ రంభాపలాశంబునన్.

168

టీక. రారయ్యా! = రండయ్యా! శుద్ధిమచ్చరణు = కాళ్లు కడుగుకొన్నవానిని; గోత్రా
 దేవతాపుత్రు = బ్రాహ్మణపుత్రుని; విస్తేరాన్నిప్రభు: = వెలుగుచున్న అగ్నివంటి తేజస్సు కల
 వానిని; మ్రోల్ = (ఆకలి) ముందుండు స్థలమును; చేపట్టు గావించి = చేతితో పట్టుచేసి అలికి, శుద్ధి
 చేసి; నీరారక, పండిన = నీటిసమృద్ధివలన బాగుగా పండిన; వార్థారాధాతము = నీటిచే బాగుగా
 గడుగబడేదానిని; రంభాపలాశంబున = అరటియాకున; ఇడియెన్ = పెట్టెను.

1. క. యశచార. చ. యశచార. 2. చ. రాదు యిదిపో. 3. చ. వెలుచ. 4. చ. బొడిపించు
 చున్నాడు. 5. చ. తాడిచైన. 6. చ. యిడ్పి. యిడియెన్. క. యెనుగెన్.

తే. ఒసఁగి ¹సవ్యంజనంబు దధ్యోదనంబు, నారగింపుడు తమియింపుఁ డనుచుఁ బలికి
ముదిత ముదితాత్మభావసంపదయుఁబోని, సలిపరిపూర్ణమగు గిండి నిలిపి చనిన.

టీక. సవ్యంజనంబు = పచ్చళ్లతోఁ గూడినది; [అవ్యంజనంబు = కూరలులేనిది అని పూర్వటీక.] దధ్యోదనంబు = పెరుగన్నమును; ముదిత = స్త్రీ; ముదితా.....బోని = సంతోషించిన తన మనోభావసంపదవలెనున్న; సలిపరిపూర్ణము = నీటితో నిండినది; గిండి = చిన్ననోరు గల చెంబు; నిలిపి = (చక్కను)ఉంచి. అలం. ఉపమ.

క. చే నాపాశన ²మున్నుచు, భ్యానం బొనరించి ³యతఁడు తఁకు ననుమతిఁ జం
ద్రాననచేఁ గొని మెఁగుగొ, బ్రాణాహుతి ⁴విరహితముగఁ బర్యషితంబున్. 170

టీక. చే = చేతియందు; చంద్రాననచే = ఆ స్త్రీ (సుశీల)వలన; పర్యషితంబు = చడ్డన్నమును; ప్రాణాహుతివిరహితముగ = ప్రాణాహుతులను తొలుత గ్రహింపకయే.

తే. తిరిగి చూచినయంత ⁵నాద్రిప్తురీడు, సిక్థ మొక్కటియేనియుఁ జిక్కనీక
మింగి మీఁదులు చూచుచు మృదులఫణితిఁ, బిలిచియిట్లనుశరదందుబింబముఖని.

టీక. ద్రిప్తురీడు = స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించువాడు - చేశద్రిప్తురి; సిక్థము = మెదుకు చిక్కనీక = మిగులనీయక; శరదందుబింబముఖని = శరత్కాలచంద్రమాండలమువలె చక్కని ముఖముకలస్త్రీని - సుశీలను; మృదులఫణితి = మెత్తని పద్ధతిని. అలం. ఉపమ.

తే. చూడు మీసారి ⁶భాండమోశోభనాంగి! ⁷భిస్సటం బొండె దాటితప్పినది యొండె
కలుగు; లేకుండ; ⁸దూడ్చి తెప్పలఘుజతర, జాతవేదంబు హెచ్చె నీస్వల్పభుక్తి.

టీక. ఓ శోభనాంగి! = చక్కనిశరీరముకలదానా! భాండము = కుండ; భిస్సటంబు + ఒండె = మాడు (కుండకంటున్నది)గాని; తాటి, తప్పినదియొండె = (నీచేతికిఁజిక్కక) తప్పిపోయినమెదుకుగాని; కలుగు = ఉండును; లేకుండ = ఉండకపోదు; అలఘు.....జాతవేదంబు = గొప్పజతరాన్ని - ఆకలిచిచ్చు; ఈ స్వల్పభుక్తి = ఈ కొద్దిపాటిభోజనముచేత; హెచ్చెన్.

చ. అనుటయు సంభ్రమం బడర నంగన తొల్లటినాటియామిని

దనకని వండి డించికొని నాథుడు పల్లయ కేగు నెంజలిం

దనికి భుజింపకున్ని భరితంబయి యట్టుక నట్టుకట్టి యె

ప్పు నభినవౌదనం బొసఁగెఁ బూని ¹⁰తదాజ్ఞ నె శ్రావమూకుటన్.

173

టీక. అనుటయు = అని పల్కఁగా; సంభ్రమంబు, అడర = తొందరపాటు, కలుగఁగా; తొల్లటినాటియామిని = కడచినరాత్రియందు; నెంజలి = విచారముచేత; తని = సంతాపించి; భరితంబు = నిండుగనుండి; అట్టుక = మట్టిపాత్రలో. అట్టుకట్టి = అట్టుగా నేర్పడి; శ్రావమూకుటన్ = గంజిమూకుటివంటి పాత్రమున - కంచమువంటి పాత్రమున; అభినవౌదనంబు = సరికొత్తయన్నమును - పొడియన్నమును; ఒసఁగె = ఉంచెను.

తే. ఒసఁగి ¹¹యెడ వేర్పులోఁ గాఁగుచున్నయాల, పాలు వడ్డించుటయు మానిపాల! వేళ
మవలివారలచేతికి నందియిచ్చు, వడువున భుజించె వడు వివర్వంబుకంబు. 174

1. క. యవ్యంజ. చ. సవ్యంజ. 2. చ. మున్నుచు. 3. చ. యపుడు. 4. చ. ట. విరహితముగ. 5. విరహితముగ. 6. చ. ట. దిప్తురీడు. 7. చ. చేరియో. 8. ట. భిస్సటం. 9. క. నూడ్చి. చ. దూడ్చి. 10. క. శోదనం. చ. ట. వౌదనం. 11. క. తదాజ్ఞను. చ. తదాజ్ఞనె. 11. చ. యడ.

టీక. ఒనగి = ఉంచి; ఎడపేర్పులా = దాలియందు; మానిపాల! = నారదమునీ! (ఇది శివునిమాట) వేళము = కీచుముగ; కడుపున = విభమున; ఇవ్వర్నంటకంబు = పొడియన్నమును; 'ఇగురపెట్టిన యన్న' మని పూర్వటీక.

క. భుజియించి మఱియుఁ దెచ్చుని, గజబిజిసేయుటయు సలియుఁ గలఁగక వికస
న్నిజరదన యగుచు హస్తాబ్జములు మొగిడించి పల్కు భూసురసూతిన్. 175

టీక. గజబిజ = గజబిజ; కలఁగక = కలఁతపాటుకొందక; వికసన్నిజరదన = వికసించిన - ప్రసన్నమగు తన ముఖముకలది; మొగిడించి = జోడించి; భూసురసూతి = బ్రహ్మణ్యపుత్రుని.

శా. అన్నం * పొందెను లేదు చల్లి యది; విస్తర్భశ్రమాచూఢ! తె
వ్వున్నం దెచ్చెద సాధుగుత్తములు నష్టంబుల్ కళాయంబు లిం
దెన్నే నున్నవి క్రొత్తయట్టికలఁ; గాదే లేవి వాద్యండు; వే
గన్నిర్పించెదఁ గూడుఁ, గూర మఱియుం దైశోలు మేల్బుక్కికె. 1:6

టీక. ఒండు = వేలు; ఇంక = ఈవైన; 'ఒండొక = కొంచెమైనను' అని పూర్వటీక. అభ్యశ్రమాచూఢ! = త్రోవను నడచి బడలినవాడా-పిబాటసారీ! సాధుగుత్తములు = బాగుగా (చాగ్రతగా) దాచఁబడినవి; కళాయంబులు = కజ్జాయంబులు - పిండివంటలు; కాదే = కాదందులేని - అవి అక్కఱలే దందువేసి; వాద్యండు = (చేయకడుగుకొని) యాచమునము చేయుండు; భుక్తి = భోజనమునకు; దైశోలు = (తాము) అంగీకరించుట; మేల్ = మంచిది - మిరంగికరింపవలెను.

ఉ. నావిని నాలిం బల్కుఁ గుహనావటు వోసనితామతల్లి! యో
పావనశీల! తైలపరిపక్వము లెన్నియుఁ దెచ్చు; గాదన
లేవడియైనభుక్తి గొని లేవ దిగంబడ దాచ లింతయున్
ధావన మాచరించుకతనన్ దడవున్ నిలఁబోలదిచ్చటన్. 177

టీక. కుహనావటువు = కపటప్రహ్వచారి; పనితామతల్లి! = ఉత్తమయైనస్త్రీ! - అమ్మా! తైల పరిపక్వములు = పిండివంటలు; ఎన్నియున్ = ఎన్నియైనను; లేవడియైన = స్వల్పమైన; భుక్తి = ఆహారమును; లేవన్ = లేచిపోవుటను; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; దిగంబడదు = తగ్గదు; ధావనము, ఆచరించుకతనన్ = పరిగెత్తిపోవలసియుండుటచేత; తడవున్ = చాలకాలము; నిలఁబోలదు = నిలువ వీలకాదు.

మహాస్రగ్ధర. అనినన్ వడ్డింపఁబొచ్చెన్ హరిణయన నిండాదు డెందంబుతో వే
గన భావిప్రాణనాథాగ్రహసహమతితోఁ గమ్మనై కారమై నే
తన వండం బొల్పి చేతం దడవినఁ దుమురై తాటుటల్ లేక సద్యో
జనితంబుల్ వోలెఁ జాలం జవులొదవు + సమత్స్యండికాపూపపంక్తుల్. 178

టీక. హరిణయన = జింకకన్నులవంటి కన్నులు గల సుశీల; నిండాదు, డెందంబుతో = నిందుమనస్సుతో - అనందముతోననుట; భావి.....మతితో = ముందుగల్గఁబోవు ప్రాణనాథుని కోపమును సహించు బుద్ధితో - ప్రాణనాథుండు కోపించి యెట్లు శిక్షించినను ఆ శిక్షకు సిద్ధపడు బుద్ధితో; పొల్పి = ఒప్పి; కారమై = పూటుకల్గి; తుమురై = పొడిపొడిగా - చేతికంటుకొనకయుండి; తాటుటల్, లేక = చెడిపోవుటలులేక - పాడుగాక; సద్యోజనితంబుల్ వోలెన్ = అప్పుడు కయారయినవానివలె;

* క. బొండొక. చ. బొండొక. 1. చ. ట. యున్నవి. 2. క. డిగం. క. ర. దిగం. 3. చ. జాలెం. + క. సమచ్ఛండికా?

సమత్స్యండికాపూపపంత్తుల్ = [మత్స్యండికయన కండచక్రైః] కండచక్రైః పాకమున తయారయిన ఆప్పముల సమూహములు; వడ్డింపడొప్పెక్.

వ. ¹ఇట్లు ఋణగ్రహణప్రవణపురుషోపదీకృతంబులు, ప్రావల్లభసమ్యగభిరక్తి తంబులు, తదుపహితగణాచావహంబులు, సచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులునై సజ్జనవి తరణంబులగతి ²పహితభాజననిహితంబులు, ననురక్తవధూహృదయంబులపగిది సతిస్నేహపిచ్చిలంబులు, నుపవసంబులయుపమ ³సురభిష్టంబులునైన పిష్టవికారం బులు నిర్వికారుండై భూసురకుమారుండు నిరవశేషంబుగా ⁴నాహరించియు, వెండియు నవసతాననం బగు మిథ్యాబుజ్జాభినయంబునఁ దన బహుభోక్తృత్వంబు ⁵నపశ్లోక⁶ కలుషితం బగునని విశంకమానమానసుండునుంబోలెఁగానందగు నాపొట్టి ⁷నైట్టికసీలదిట్టపడుచు కడుపునిండమి యెఱింగి తరంగితాదృశ్యతాంత రంగయై యా కురంగనయన యిట్లని వితర్కించు. 179

టీక. ఋణ.....కృతంబులు = ఋణమును తీసికొనుటయందు నేర్పుగల పురుషునిచే బహు మానముగా నీయఁబడినవి; [అరుణగ్రహణప్రవణపురుషోపదీకృతంబులు = ఎఱుపును అనఁగా శోపమును పొందుటయందు ఆసక్తుడైన పెరిమిటిచేత కపటముగా చేయఁబడినవి] అని పూర్వటీక.] తదుపహితగణ నావహంబులు = అతఁడుంచిన లెక్కగలవి - అతనిచే లెక్కపెట్టి యుంచఁబడినవి; సచ్చిద్రముద్రా ముద్రితంబులు = సందులులేక (స్పష్టమైన) ముద్రలచే ముద్ర చేయఁబడినవి; సజ్జనవితరణంబులగతి = ఉత్తము లొనఁగు దానములవలె; మహితభాజన నిహితంబులు = గొప్ప పాత్రలయందుంచఁబడినవి, ఉత్తము లగు అర్హుల కీయఁబడినవి. అనురక్త....పగిదిక్ = ప్రేమించుచున్న స్త్రీలమనస్సులరీతిని; అతిస్నేహ పిచ్చిలంబులు = ఎక్కువ స్నేహముకలవి, నేరిజిడ్డుచే పేరుకొన్నవి; ఉపవసంబుల యుపమ = ఉద్యాన వనంబులరీతి; సురభిష్టంబులు = పరిసరించునవి; పిష్టవికారుంబులు = పిండిమంటలు; నిరవశేషంబుగా = మిగులకుండ - పూర్తిగా; అహరించున్ = తిని కూడ; అవసతానంబు = వంచఁబడిన తలగలవి; మిథ్యాబుజ్జాభినయంబున = అబద్ధపునిగ్గు నటించుటచే; బహుభోక్తృత్వంబు = తిండిపోతుండనము; అప శ్లోకకలుషితంబు = దృష్టికొట్టఁబడినది; విశంకమానమానసుండునుంబోలెక్ = మిగుల సందేహించుచున్న మనస్సుకలవానివలె; నైట్టికసీల = అడ్డకసీలయంత చిన్నవాడు; [‘నైట్టికసీలండైన’ అని పూర్వటీక.] దిట్టపడుచు = ధైర్యశీలుని - మొండివానిని; తరంగి తాదృశ్యతాంతరంగయై = అతిశయంచిన యాశ్చర్యము తోడి మనస్సుగలది; వితర్కించుక్ = అలోచించును.

శ. ఇసుమంతగాని లేఁ డీ, పసిబాలుడు ¹కుడుకగూటి ప్రాయమువాఁ డి

¹¹స్థైర్యి బహుభక్త్యరాసులు, మెసఁగెడి; విసువఁడ; ప్రతుష్టి ¹²మేకొనఁడుగదే!

టీక. ఈ పసిబాలుడు; ఇసుమంతగాని = ఇసుకరేణువంతైనను; లేడు; - (మిక్కిలి చిన్నవాఁ డనుట.) కుడుకగూటిప్రాయమువాడు = కుడికెడన్నము మాత్రము తిన వయస్సుకలవాడు; ఎఱి = విజృంభించి; మెసఁగెడిక్ = తినుచున్నాడు; విసువఁడు = (తినుటలో) విసుగుపొందఁడు; ప్రతుష్టిక్ = సంకృప్తిని; మేకొనఁడుగదే! = పొందఁడుకదా!

1. క. ఇట్లుఋణ. 2. క. పదీకృతంబులు. చ. పదీకృతంబులు. ట. పదీకృతంబులు. 3. చ. మహా. 4. చ. సురభిష్టంబులు. 5. చ. నాహరించి. 6. చ. సుపశ్లోక. 7. చ. కలుషం. 8. చ. ట. నైట్టిక. 9. చ. దిట్టపడుచు. ట. యంతదిట్టపడుచు. 10. క. కూడుగూటి. చ. ట. కుడుకగూటి. శ. ర. కుడువ గూటి. 11. చ. ధైర్యి. 12. చ. మేకొనడు.

ఉ. మాయపు బిడ్డ యీ నిసువు మానిసిపుట్టువు¹గాదు; దేవతా
నాయకుఁడో చతుర్ముఖుఁడో నా భవబంధము లూశ్వనున్న నా
రాయణమూర్తియో యెఱుంగరా దోకయించుకయుక; బుభుక్షుపైఁ
జేయి దొఱంగఁ డప్పములు చెల్లె నను స్తము నంచు నివ్వెఱన్. 181

టీక. ఈ నిసువు = ఈ బిడ్డఁడు; దేవతానాయకుఁడో! = ఇంద్రుఁడో; చతుర్ముఖుఁడో! =
బ్రహ్మయో! భవబంధములు = సంసారబంధములను; ఊడవున్న = త్రైవిధ సిద్ధముగా నున్న; బుభుక్ష
పైఁ = లెచునానవయ; లొఱంగఁడు = విడువఁడు - తీయఁడు; నివ్వెఱన్ = ఎక్కువ ఆశ్చర్యముతో.

చ. తలఁచు మనంబులోన² వసుధాధిపయాజకధర్మపత్ని ని
ర్మలకనకావదాతముఁ గరాళతోరాలఘుకీలమూర్తికి³
జ్వలము⁴ జగత్ప్రియాచరణసాక్షి ముదతీమదంగ⁵భాగితా
తిలకితవిభ్రమంబగు⁶ నుదీర్ణమహత్త్వము దివ్యతత్త్వమున్. 182

టీక. వసుధా.....పత్ని = రాజులచే యజ్ఞములు చేయుచు బ్రాహ్మణుని కులసతి; - సుకీల;
నిర్మలకనకావదాతము = పరిశుద్ధమగు బాగారువలె స్వచ్ఛమైన; కరాళ.....జ్వలమున్ = మిక్కిలి
భయంకరములయిన గొప్ప బాల్కల సమూహముచే ప్రకాశించు (మండు) చున్న; జగత్.....
సాక్షిన్ = లోకులు చేయు కర్మలను సాక్షిభూతమైన; ముదతీ.....విభ్రమంబు = సంతోషముతోఁ
గూడిన కన్నుల విలాసము గలది; ఉదీర్ణమహత్త్వమున్ = గొప్ప అద్భుతశక్తి కలదానిని; దివ్య
తత్త్వమున్ = పరతత్త్వమగుదానిని; మనంబులోనన్ = తలఁచు - అన్నిదేవుని ప్రార్థించెనని భావము.
అలం. పరికరము.

క. సతి యీగతి 'శ్రియమిచ్చేద్దుతాశనా' త్రనుట యెఱిగి హుతవహు సఖిలే
ప్రితవితరణగుణలీలా,చతురుం బ్రార్థింపఁ దత్ప్రసాదముకలిమిన్. 183

టీక. 'శ్రియమిచ్చేత్, హుతాశనాత్' = అన్నివలన సంపదను కోరవలెను; హుతవహున్ =
అగ్నిని; అఖిల.....చతురున్ = సమస్తములగు కోరికలను నెఱివేర్చు గుణవిలాసమున నేర్పరి యగు
వానిని; తత్ప్రసాదముకలిమిన్ = ఆతనియనుగ్రహమువలన; ['ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్చేత్, శ్రియ
మిచ్చేద్దుతాశనాత్' అని పెద్దల వచనము.] అలం. పరికరము.

సీ. ఒకకొన్ని వడియంబు లొకకొన్ని వరుగులు నొకకొన్ని తెఱఁగుల యొలుపుఁబప్పు
లొకకొన్ని ద్రబ్బెడ లొకకొన్ని తాలింపు లొకకొన్ని విధముల యొట్టుచేరు
లొకకొన్ని కలకల్పు లొకకొన్ని⁷బజ్జలు నొకకొన్ని రీతుల యూర్పువగులు
నొకకొన్ని⁸సిగరులు నొకకొన్ని యంబళ్లు నొకకొన్ని⁹వహులపూషోత్కరములు

తే. వివిధఫలకందమాలంబు¹లవియుఁ గొన్ని
యూరుబిండులు నొకకొన్ని యొక్కకొన్ని
యూరు¹⁰గాయలు¹¹బచ్చల్లు నొక్కకొన్ని
పెరుగు పాలో తేనె నేతులు పెచ్చు¹²పెరుగ. 184

1. చ. గాడు. 2. క. వసుధామర. చ. వసుధాధిప. ట. వసుధావిబుధాధిప. 3. చ. రాలము
గీల, ట. రాలఘుకీల. 4. చ. జగత్ప్రియా. 5. క. భాగతా. చ. భాగతా. 6. చ. నదిర్న. 7. చ.
బజ్జలొక్క. 8. చ. శిఖరులు. 9. చ. వగుల. 10. క. గాయలు పచ్చ. క. ర. గాయలుఁ బచ్చల్లు.
11. చ. పచ్చును లొక్క. 12. చ. పెరుగ.

టీక. పరుగులు = పేపుట్ట; తెఱఁగుల=విధములు; ఒలుపుఁబప్పులు = మైతోలు తీసి శుభ్రముచేసిన పప్పులు; ద్రచ్చెడలు = భక్ష్యవిశేషములు? తాలింపులు = తిరుగుమోత వేసి వండిన వస్తువులు; ఒట్ట చేరులు = కారముగల ద్రవద్రవ్యములు; కలకల్లులు = పెక్కుతెగలకూరలు కలిపి వండిన వ్యంజనములు; బజ్జాలు = కొంచెము వలుచని పచ్చట్ట; ఊర్పువగలు = పిండిమిరియములవిధములు; శిగరులు = శిఖరులు; అంబట్ట = కొంచెము చిక్కని పానీయములు; వహుల = విధములు; పూపోత్కరములు = అప్పుములగుంపులు; కందమూలంబులు = దుంపలు; ఊరుఁబిండులు = పప్పుపచ్చట్ట; పెచ్చువెరుగన్ = అధికముకాఁగా;

చ. అమితములై మహానసమునందపు ¹దృఢమై మొందుచున్నయ
న్నములు సుపక్వగంధముల నందములై యటువోవుచోట న
య్యమరతత్వప్రసూనతతు లంగనవై గురియంగఁ బుట్టు గం
ధము లిటు డిగ్గుచోటఁ దగుఁ దద్ధిత్తయారచితోపగూహముల్. 185

టీక. అమితములై = ఎక్కువయు; మహానసమునందున్ = వంటయింటిలో; ఉద్యన మొందక = పుట్టఁగా - తయారుకాఁగా; సుపక్వగంధములన్ = బాగుగా వండుటవలని కమ్మని వాసనలతో; అమరతరుప్రసూనతతులు = కల్పవృక్షపుపూలసమూహములు; అంగనవై = స్త్రీవై - నుకల పయి; తద్ గూహముల్ = ఆ రెండు పరిమళములచేతను కూర్చుంటున్న (చేయుంటున్న) ఆలింగనములు; తగున్ = ఒప్పున; [సుకలవంటకముల కమ్మనివాసనలు మీఁదికి - ఆకాశమువై పు పోవుచున్నవి; దేవతలు ఆమెవై గురిపించిన పూవులతావులు క్రిందికి దిగుచున్నవి; ఈరెండును దారినడుమ కలిసికొని పరస్పరా లింగనసౌఖ్యము ననుభవించుచున్నవనుట.]

శా. ఆ లీలావతి నిత్యసత్యశ్రమదైర్యాదార్యసంశుద్ధులం
జాలన్ మెచ్చి పట్టుత్వముం దొఱఁగి సాక్షాత్కారముం బొందె ను
ద్వేలాలోలకృపాజపాప్రసవకాంతిభ్రాంతిక్లగ్నోచనా
బ్జాలిందాశ్రితరాధికాసురతరాగాంకూరుఁ డా శౌరియున్. 186

టీక. ఆ లీలావతి.....శుద్ధులన్ = ఆ నుకలయొక్క నిత్యములైన సత్యము, శాంతి, దైర్యము, త్యాగము, పరిశుద్ధి అనువానిచే; జాలన్ = ఎక్కువగా; పట్టుత్వమున్, తొఱగి = బ్రహ్మచారిజేషమున తీసివైచి; ఉద్వేలా...గాంకూరుఁడు - ఉద్వేల = మిక్కిలియైన; ఆలోల = అంతటను చలించుచున్న; కృపా = దయ యను; జపాప్రసవ = దాసనపుఁబూవుయొక్క; కాంతి=కాంతి యను; భ్రాంతిక్లగ్నో = శ్రమను కలిగించుచున్న; లోచనాబ్జ = తామరపూవులవంటి కన్నులయొక్క; ఆశ్రిత = ముంగిటిని; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; రాధికాసురతరాగాంకూరుఁడు = రాధాదేవితోడి కేళియందలి ప్రేమయొక్క మొలక కలవాడు [అతని కన్నులు చలించుచున్నవనియు, దయారసము నొల్కుచు జపాపుష్పముపరి నెట్టియై యున్నవనియును, ఆ చూపులలో రాధికతోడి కేళియందలి ఆసక్తి మొలకలెత్తుచున్నదనియు భావము.] ఆ, శౌరియున్ = ఆదిష్టువును; సాక్షాత్కారముఁబొందెన్ = ప్రత్యక్షమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

సీ. నీలంబు భక్తానుకూలంబు హరిదంతచేలంబు నవనీత²చోర మాది
మూలంబు కరుణావిశాలంబు ³భృతజగజ్జాలంబు ⁴శ్రీలతావాల మమర
⁵మూలంబు భవవోనోత్కిలంబు తల్పితవ్యాళంబు శిశ్యావచూళ మమిత
లీలంబు హృతమరుత్పాలంబు ⁷శశిసఖఫాలంబు వరదానశీల మఖిల

1. చ. దృఢతమందు. 2. చ. ట. లాల. 3. క. కృత. చ. భృత. 4. చ. శ్రీలతావాల. 5. శ్రీకలతా. 6. క. మేలంబు. చ. ట. మూలంబు. 7. చ. నల్కిలంబు. 8. చ. ట. శిఖనఖ.

తే. కాలజంఘాల¹ మశనకృత్² జ్వేళ మరిక, రాళ మాపత్వయోదవాతూలము నగు
యదుకులసరోమరాళంబు నతివగాంచి, నతియు నుతియు నొనర్ప నన్నగధరుండు.

టీక. అతివ = ఆ నుశీలాదేవి; నీలంబు = నల్లనిదియు ['నీలంబు-మన్నగునవి యదుకుల
సరోమరాళంబు - అనుదానికి విశేషణములు.] హరిదంతచేలాంబు = దిగంబరము-దిన్నెమొలగలది; ఆది
మూలాంబు = ప్రధానమూలమగునది; ధృతజగజ్జాలంబు = ధరింపఁబడిన లోకముల గుంపు కలది;
శ్రీలతావాలము = లక్ష్మీయను లతకు పాదయినది; ['అలవాలము = పాదయైనది' అని పూర్వటీక.]
ఆమరమాలంబు = దేవతలందఱికిని మూలభూతమగునది; ['ఆమరమేలాంబు = దేవతల కూడికగలది'
అని పూర్వటీక.] భవనోత్పీలంబు = జన్మములనెడి వనమునకు దావాగ్నియైనది - నశింపఁజేయునది;
తల్పితవ్యాళంబు = పడకగాఁజేయఁబడిన పాము కలది; శిశ్యావచూళము = చలిచిచిక్కముతోడి సిగ
గలది; అమితలీలాంబు = ఎక్కువ విలాసములు కలది; హృతమరుత్పాలంబు = హరింపఁబడిన వేల్పుచెట్టు
(పాలికాతవృక్షము) కలది-['శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతోరికపయి స్వర్గమునకేగి సందనమనునందలి
కల్పవృక్షమును పెల్లగించి తెచ్చెనను గాథ యిట గ్రాహ్యము.] శశిసఖసాలంబు = చంద్రునితో
సమానమగు నుదురు కలది; వరదానశీలము = వరములను ప్రసాదించు స్వభావము కలది; అఖిలకాల
జంఘాలము = ఎల్లకాలములందును పరుగిడునది; అశనకృత్² జ్వేళంబు = ఆహారము (అన్నము)గాఁ
జేయఁబడిన విషము కలది. [కృష్ణుండు బాల్యమున పూతనాస్త్రస్వమును విషమిశితమును త్రాగెను కథ
యిట గ్రహింపఁదగినది.] అరికరాళము = శత్రువులకు భయంకరమైనది; ఆపతయోదవాతూలము =
ఆపదలను మేఘములకు నుడిగాలి యైనది; అగు; యదుకులసరోమరాళంబు = యాదవవంశమును
సరస్సుకు హంస యగు శ్రీకృష్ణుని; నతి = నమస్కారము; నుతి = పొగడిక; అనగధరుండు = (గోవర్ధన)
పర్వతము నెత్తిన శ్రీకృష్ణుండు. ఆలం. రూపకము.

ఉ. ఆసతిఁ బల్కు నీహృదయ మారయఁ గోరియె³ యిట్లొనర్పితిన్

గాసి; కుశేళయాననలు గల్గెరయేనియుఁ గల్గనిమ్ము నీ

చేసినభాగ్య మేసతియుఁ జేయదు నీయెదుటన్ మునీశ్వరా

భ్యాసదురానదం బగు మదాకృతి యీగతి నుల్లసిల్లుటన్.

188

టీక. ఆ సతి = ఆ, నుశీలనుగూర్చి; ఆరయఁగోరియె = పరీక్షింపఁదలఁచియే; ఇట్లు; గాసి,
యొనర్పితిన్ = కష్టపెట్టితిని; కుశేళయాననలు = తామరలవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; మునీశ్వరా
భ్యాసదురానదంబు, అగు = మునుల యోగాభ్యాసముచేతఁగూడ పొందరానిది, అయిన; మదాకృతి =
నా రూపము; భాగ్యము = అదృష్టము.

క. సుచరిత్ర! నేడు నీచే, తిచలిది భుజియింప జాల తృప్తి యొదవెడిం

బచరణగా; ⁴దిమ్ముల మును, రుచియింపదు శబరివిందు ద్రోవదివిందున్.

189

టీక. సుచరిత్ర! = మంచిపడతకలదానా! నుశీలా! పచరణ = ఇచ్చకపుమాట - అసత్యపు
మాట; ఇమ్ముల = బాగుగా; ద్రోవదివిందు = ద్రావది పెట్టిన విందుభోజనము - పర్యషితము.

క. ఆతిమానుష మసీధారా, వ్రతమగు; ⁵మను వంట నిప్పువంటి దిది యన్

బలిదేవతవై మను ⁶నీగతి భావారూఢ మయ్యెగా ⁷జగములకున్.

190

1. చ. మనురకృత్ 2. క. గోరియెయట్లా. చ. గోరియె యట్లా. 3. ట. దీగతము. 4. క.
మను. చ. మను. 5. చ. నివి. 6. చ. జనములకున్.

టీక. అసిధారావ్రతమగు = కత్తిదారుపయి నిలుచుటవంటిదగు - అసాధ్యనియమములు కల; మనువు = బ్రదుకు; అతిమానుషము = మానవులకు అతీతమయినది; అంటి = తాకుటకు; అన్ = అనుటకు; పతిదేవతవై = పతివ్రతవయి; మను = జీవించు; నీ గతి = నీపద్ధతి; జగములకు = లోకములకు; భావాచారము, అయ్యె = ప్రసిద్ధమైనది - తార్కాణమైనది.

చ. తనుశతకోటులెత్తి బహుధర్మవినిర్మితిఁ బేర్చి గాంచినన్

నను ¹గనలేని లేతలకు నాతి! యభోగ్యము భాగ్య; మీపు స్రా

గ్జననమునం దొనర్పితి వాకానొకయర్చన నన్నుఁగూర్చి; దా

నన సమకూరెఁజుము సుజనప్రజనందితచర్య నీదెసన్.

191

టీక. తనుశతకోటులు, ఎత్తి = వందలసంఖ్య కల కోటిజన్మములు ఎత్తియుండి; బహుధర్మవినిర్మితి = ఎక్కువ ధర్మకార్యచరణమున; పేర్చిగాంచినన్ = పెంపుపొందినను; నను = చూడలేని - గ్రహింపలేని; లేతలకు = అజ్ఞులకు; భాగ్యము = నా దర్శనసంపద; అభోగ్యము = లభింపరానిది; నాతి! = అమ్మా! ఈపు = నీపు; స్రాగ్జననమునందున్ = వెనుకటిజన్మమున; అర్చన = పూజ; ఒనర్పితి = చేసితివి; దానన = దానివలననే; సుజనప్రజనందితచర్య = మంచివారల గుంపుచే కొనియాడబడిన పద్ధతి; నీదెసన్ = నీమేడల; సమకూరెఁజుము.

తే. అతివ! తొల్లింటిపుట్టువునందు నొక్కమాని వేలిమిజన్నెవై మన్ననాఁడు

నా మధురవేణుగానంబున మది గరగి, తోరగఁజేసితి సున్నిగ్ధదగ్ధరసము. 192

టీక. వేలిమిజన్నెవై = హోమధేవువవయి; మన్ననాఁడు = జీవించియున్నప్పుడు; సున్నిగ్ధదగ్ధరసము = మిక్కిలి చిక్కనయిన తీరమును; తోరగఁజేసితి = ప్రవించితివి.

క. ఆ పాలనురువు పవన, వ్యాపారముచేతఁ దెరలినచ్చి నిలిచె లీ

లాపింఁచచ్చనిభర్తీస్థిత, తాపింఁచ మదీయమాళితటిఁ గుచలికుచా!

193

టీక. పవనవ్యాపారముచేతన్ = గాలి వీచుటచేత; తెరలి = ఎగిరి; కుచలికుచా! = నిప్పుకుడ్ల పంటి స్తనములు కల నుకీలా! లీలా.....తటిన్ - లీలా = విలాసార్థమయిన; పింఁచ = నెమిలిపించెము యొక్క; చది = కాంతిచే; భర్తీస్థిత = తిరస్కరింపబడిన; తాపింఁచ = చీకటి మ్రోగుట; మదీయమాళితటిన్ = నా తలవయిని; నిలిచెన్.

క. దానఁ బయస్సంతానపు, దానంబున నన్ను ²దడపు దానవయితి చం

ద్రానన! తేల్పలమునఁ గా,దా నీకును ³దక్కిలిన్ ముదము మదిఁ బొదలన్. 194

టీక. దానన్ = ఆ కారణమువలన; పయస్సంతానపుదానంబున్ = పాలపదానముచేయుట వలన; దక్కిలిన్ = లభించితిని; ముదము = సంతోషము. పొదలన్ = వృద్ధిపొందగా.

ఆ. ఒక్కఁ డకృతసత్క్రియుండను విపుండి, గలఁడు ఘోరికలుచకతినబుద్ధి

వసుధయెల్లఁ దిరుగు వసుధాను వసువేరి, పట్టణమున నుండుఁ బట్టువడుగు. 195

టీక. అకృతసత్క్రియుండు = మంచిపనులు చేయనివాడు; పట్టువడుగు = ఘోరికలబ్రహ్మచారి; వసుధ = భూమి.

సీ. ధనవంతుడయ్య నుద్వాహంబు దొఱిగి మూఁ

తులు ⁴నాకుఁ బెరివితంతువులఁ దగిలి

1. చ. గనలేని. 2. క. నము. చ. నపు. 3. క. దనుపు. చ. ట. దడపు. 4. క. దక్కిలిన్ చ. ట. దక్కిలిన్. 5. క. కలివకలు. చ. ట. కలువకలి. 6. క. నాకునె.

కులవంతుడయ్యుఁ డెద్దలఁ బాసి విహరించుఁ

బాపండవండానుబంధి యగుచు

మతిమంతుడయ్యు నామ్నాయముల్ చెవిఁబెట్టుఁ

డశ్శీలశేఖనవ్యసన మెసఁగి

స్థితిమంతుడయ్యు లక్షికిఁగాక ¹త్రిమృదుఁ

బలుగూడు మరిగి యాధ్యుల భజించి

తే. తలఁచు బ్రహ్మస్వదేవస్వములకు నెగ్గు, ²గుప్పఁ జిచ్చిడి ³పేలాలు కొలుకఁ దివురు
గ్రహణకాలంబునందు మున్గఁడు జలముల, నెబ్ర ⁴చెంచడ మాబ్రాహ్మణబ్రువుండు.

టీక. ఉద్యాహంబు, దోఱఁగి = పెండ్లివిడిచి - పెండ్లి చేసికొనక; పెఱవితుతువుల = విధవ
లయిన ఇతరుల భార్యలను; మూఁతులు, నామక = వారికై యాశించువటు - లేదా - పెదవులు చప్పు
రించును. పాసి = విడిచి; పాపండవండానుబంధి = నాస్తికలగుంపుతో చేరినవాఁడయ్యి; విహరించుక =
తిరుగుచు; ఆహ్నాయముల్ = వేదములు; అశ్శీలశేఖనవ్యసనము = అనభ్యుపుహుటలనాడుటయందలి
అలవాటు; ఎసఁగి = విజృంభించి; స్థితిమంతుడయ్యుక = కలిగినవాడై యున్నచు; లక్షికిఁగాక = అను
భవించక; పలుగూడు, మరిగి = వివిధములగు అన్నములను తిని; [మధుకరవృత్తి నవలంబించి యనియుం
జెప్పిన చెప్పనగును.] ఆధ్యులక = ధనికులను; భజించి = సేవించి; త్రిమృదుక = తిరుగును, బ్రహ్మ
స్వదేవస్వములకుక = బ్రాహ్మణుల సొత్తునకును, దేవద్రవ్యమునకును; ఎగ్గుక = వోనిని; తలఁచుక;
ఆ బ్రాహ్మణబ్రువుండు = సీమఁడగు నా బ్రాహ్మణుండు; నెబ్ర చెంచడము = చెడ్డదేగ - దురాత్ముండు;
కుప్పక = వడ్డగూటియందు; చిచ్చు, ఇడి = అగ్నినుంచి - అనఁగా ధాన్యపుగుప్పకు నిప్పుంటించి;
పేలాలు కొలుకక = పేలాలను తినుటకు; తివురుక = ప్రయత్నించుచు - అనఁగా తనకు అత్యల్ప
లాభము కలుగుటకొఱకయి ఇతరులకు మహాపకారము నొనర్చునని భావము. [“కుప్పక = పెంటదిబ్బ
యందు” అని పూర్వటీక. అది అత్యంతము అనంగతము.] అలం. రూపకము, లలితము.

వ. వా. డొక్కకందువ నొక్కవెలయాలికిం జిక్కి మహిమండలకుండలంబగు పాండ
రీకంబునం గొండొకకాలం బుండి యొక్కపెనుబండువునఁ గన్నులపండువగు
మదీయనై వేద్యప్రకల్పనంబు ధూపోత్సవానంతరంబున నెడముగాచి ⁵చూచి,
తన వలయులేఱుగునం జని బహు⁶విధంబగు కాలంబు మని ముదిసి, తనువు విడిచి
యత్యుత్తమంబగు ధరామరవంశంబునంబుట్టి పుట్టిననాటనుండియుం జదువు
చదువు *నన చదురుండై, నిండుప్రాయంబున నిన్నుం జెట్టవట్టించి యిట్లున్న
వాఁడు వినుము.

197

టీక. కందువక = సమయమునందు; వెలయాలిక = భోగపుస్త్రీకి; మహిమండలకుండలం
బగు = భూమండలమునకు కుండలమున నగయైనది - ప్రధానమైనది; కొండొక = కొంత; పెనుబండు
వునక = గొప్ప పర్వదినమునందు; ఎడము, గాచి = అవకాశమును ప్రతీక్షించి; ముదిసి = ముసలియయ్యి;
ధరామరవంశంబునక = బ్రాహ్మణకులమున; చదువునన = విద్యయందుమాత్రము; చదురుండై = నేర్పరి
యయ్యి; నిండుప్రాయంబునక = యౌవనమున; చెట్టవట్టించి = చేయివట్టుకొనఁజేసి - వివాహమాడి.

తే. తరుణి! ⁷మద్భక్తదర్శనోత్సవసుకృతము, పాపవహ్నికి సలిలమై భద్ర మొసఁగె
గాక లేకున్న నితఁడు ప్రాజ్ఞుని నొనర్చుకల్పషములకు సిమ్మతి కలదె? యెందు.

1. క. త్రిమృదులు. 2. క. కుప్ప. 3. క. ర. ప్రేబ్రాలు. 4. ట. చెంచడము. 5. చ. కొని.
6. తీర్థంబగు. *చ. లవ. 7. చ. మద్భక్త.

టీక. మద్భుక్తదర్శనోత్సవసుకృతము = నా నైవేద్యమును చూచుటయను ఉత్సవమువలన పుణ్యము; పాపపన్నికొ = పాపములను అగ్నికి; సలిలమై = నీరయి; భద్రము, ఒసఁగెగాక = మేలు కలిగించెనుగాదా! ప్రాగ్నికొ = వెనుక జన్మమున; ఒనర్పు = చేసిన; కల్పములకు = పాపములకు; నిష్క్రమి = ప్రాయశ్చిత్తము. అలం. రూపకము.

వ. అవ్యిధంబుగ సోపహారంబగు మదీయరూపంబు నాకస్తి కంబ ¹కనుంగొని భస్మ సాత్కృతదుష్కృతనీరసోపసరాశియై భూసురకేసరికిశోరంబై వాని వడనియు నతఁడు, కట్టిడి యగుటకుఁ గారణంబు వినుము. 199

టీక. సోపహారంబు, అగు = నైవేద్యముతో కూడిన; భస్మ.....రాశియై = బూడిదగా చేయఁబడిన పాపములను ఎండుగడ్డిమేటయి; భూసురకేసరికిశోరంబై = బ్రహ్మశ్రేష్ఠునికి పుత్రుడయి; కట్టిడి = క్రూరుఁడు. అలం. రూపకము.

క. నీ భావశుద్ధి యారయ, శోభనచారిత్ర! ²యేన సువ్వె యతినికిఁ
లోభక్రోధముల మనః, ఊభము గావించి బాలిశం డనిపింతున్. 200

టీక. శోభనచారిత్ర! = పరిశుద్ధస్వభావము కలదానా! నీ భావశుద్ధి = నీ మనశ్శుద్ధిని; ఆరయకొ = పరిశీలించుటకయి; లోభక్రోధములకొ = లోభముచేతను, క్రోధముచేతను; మనఃఊభము = మనస్సులో కలతపాటును; బాలిశండు = క్రూరుఁడు; అనిపింతుకొ = అనఁబడునట్లు చేసితిని.

క. పతి గొట్టినఁ బతి తిట్టినఁ, బతి నిర్దయుఁ డగుచు నెట్టి పాటుపటిచినకొ
మతి నన్యధాత్వ మొందరు, పతిదేవత లతివ! నీకుఁ బ్రతి యగువారల్. 201

టీక. ఎట్టిపాటు, పతిచినకొ = ఎట్టికష్టపాటు పెట్టినను; నీకు, ప్రతియగువారల్ = నీకు సమానలయిన; పతిదేవతలు = పతియే దైవముగా ఎంచువారు - పతివ్రతలు; మతికొ = మనస్సులో; ఆన్యధాత్వము, ఒందరు = మార్పు పొందరు.

తే. నిష్ఠూరత్వంబు తొలఁగించి నేటనుండి, నీకు ననుకూలుఁడయ్యెడు నీ విభుండు
మత్పదద్వయభక్తి సమగ్రులైన, సుతుల నేవురఁ గాంచె దూర్జితవిభూతి. 202

టీక. నిష్ఠూరత్వంబు = కాఠిన్యము; తొలఁగించి = తప్పించి; ఊర్జితవిభూతికొ = స్థిరమగు సంపదతో; మత్పదద్వయభక్తిసమగ్రులు = నా పాదద్వయసేవచే నిండినవారు - పరమభాగవతులు; విపురకొ = విదుగురను; కాంచెడు = పొందెదవు.

ఆ. వెండిఁబైడి త్రవ్వి తండంబుగా మేలి, కూడుఁబాడి ³నింటఁ గొలఁదిమీర
నోములెల్లనోచి నూతేండ్లు బ్రదికి నీ, భర్తతోడఁ బరమపదముఁ గనుము. 203

టీక. వెండి = బంగారము; త్రవ్వి తండంబుగాకొ = అపరిమితముకాఁగా; మేలికూడు = మంచి యాహారము; కొలఁదిమీరకొ = హద్దుమీఱి యుండఁగా; పరమపదము = వైకుంఠము.

ఉ. మన్ననచేసి నాడు మురమర్దనుఁ డంచు నహంకరింప కొ
కిన్నరకంఠి! యట్లయినఁ గీడొదవుకొ; విను తొంటికిన్న న
స్తన్నిహితాంతరంగవయి సత్యసమార్జనశుద్ధిలక్ష్మికొ
ఁన్నయి పెట్టుమీ మహితవర్తనకీర్తులు నివహించుచున్. 204

1. క. కంబుగఁగను. చ. ట. కంబగను. 2. చ. యపవ. 3. క. యేనుజాన్వయ. చ. ట. యేనుజ్యయి. 4. క. ముంట. చ. నింట. 1. ట. పుచున్.

టీక. కిన్నరకంఠి! = కిన్నరవంటి కంఠముకల సుకిలా! మునమర్దనుడు = విష్ణువు; మన్నన, చేసినాడు = గౌరవించినాడు; అహంకరింపకు = గర్వింపకుము; కీడు = ఆపద; బిదవుక్ = కలుగును; లొంటికన్ను = మురుపటికంటెను ఎక్కువగా; ఆన్నన్నిహితాంతరంగవు = నాయుడు ఉంచబడిన మనస్సు కలదానవు; మహిమ వ్రసకీర్తలు = పేరుపడిన నడకను, కీర్తిని; నిర్వహింపుమక్ = (ఆ రీతినే) నెఱవేర్చుచు; సత్యసమాప్తవశుస్థిలక్షికి = సత్యము; ఋజుభావముల పరిశుద్ధకోభకు; పన్నియ, పెట్టుమీ! = మెఱుగు పెట్టవలయును.

క. తృష్ణారహితులు ¹మత్పద, నిష్ఠాతలు నిత్యసత్యనిరతులు నగు శ్రీ
వైష్ణవులఁ గాంచి ననుఁగా, విష్ణుపదవలగ్ను! గారవించి కొలువుమీ! 205

టీక. తృష్ణారహితులు = పేరానలేనివారు; మత్పదనిష్ఠాతలు = నాపాదములయెడ నిష్ఠకల వారు - నాపాదభక్తులు; నిత్యసత్యనిరతులు = ఎల్లపుడును సత్యముపట్కుటయందు ఆసక్తి కలవారు; ననుఁ గా = నావలెనే - (నన్ను గాంచలంచి) విష్ణుపదవలగ్ను! = ఆరాశమువంటి నడుము కలదానా! (నూత్న మధ్యా!) గారవించి కొలువుమీ!

క. అని పర మిచ్చి మహీసుర, వనితక్ మన్నించి భక్తవత్సలుఁ డరిగెం
దననెలవునకు సుధారసమునఁ గుముదినఁ దేర్చియరుగు పూర్ణేందు డనన్. 206

టీక. మహీసురపనిక = బ్రాహ్మణిని; సుధారసమున = అమృతరసముచేత; కుముదిన = కలువతగను; లేర్చి = లేచింది; పూర్ణేందుడనన్ = చంద్రుఁడో యుపపట్టుగా అలం. ఉత్పేక్ష.

అ. అంట సుశీలమగఁడు నరుడెంచి యొకకొన్ని, దివసములకు దొరలఁ దిరియు నాస గోసి తనకుఁబంబువాసియు వన్నెయుఁ, దలఁచుకొనుచుఁ దెలివి మొలకలెత్త.

టీక. దొరలక్ = ప్రభువులను; తిరియునాసక్ = యాచించు కోరికను; కోసి = విడిచి; మొలకలెత్తక్ = అంకురింపగా.

తే. ఆతనిఁ దమసొమ్ముచేసి మున్నాఁగియున్న
మోహముఖులైన జ్ఞాతుల మూలఁ ²ద్రోచి
సంహృతాసురులైన నిర్జరులకిరణి
మది వివేకాదివర్గ మభ్యుదయ ⁴మొందె. 208

టీక. తమసొమ్ముచేసి = తమహక్కుగా చేసి - స్వాధీనపఱచుకొని; మున్ను = మునుపు; అఁగి యున్న = ఆక్రమించియున్న; మోహముఖులైన = మోహము మొదలుగాఁగల; జ్ఞాతులక్ = దాయాదులను - అంతశ్శత్రువులను; సంహృతాసురులు = సంహరింపఁబడిన (నశింపఁజేయఁబడిన) రాక్షసులు కలవారు; నిర్జరులకిరణి = దేవతలవలె; మదిక్ = మనస్సులలో; వివేకాదివర్గము = వివేకము మొదలగు సత్తమగుణముల సమూహము.

క. కోపంబు నాఁగి మిక్కిలి, పాపమునకు లోఁగి బుద్ధి పశ్చాత్తాపా
టోపఖిలఁ గ్రాగి కరుణా, ద్వీపవతీలహరిఁ దోఁగి విపులఁడు మఱియున్. 209

టీక. అఁగి = అణచి; లోఁగి = వెనుదీసి; పశ్చాత్తాపాటోపఖిలక్ = పశ్చాత్తాపమును గొప్ప (ఆర్పాటముగల) అగ్నియందు; క్రాగి = చింత పుము; కరుణాద్వీపవతీలహరిక్ = దయయనెడి నది ప్రవాహమునందు; తోఁగి = మునిగి. అలం. రూపకము.

1. చ. లో ఇదిలేదు. 2. చ. వైచి. 3. చ. కణిది. 4. క. మయ్యె. ట. మొందె.

సీ. కాలీచపడ నిండ్లకడ కేగి వనరుచుండెడివాడు వై రాగ్యనిష్ఠుడయ్యెఁ
 1 గయ్యాలక్రచ్చుయై కాలుద్రవ్వచు సదా ముడువాఁడతిశాంతమహితుడయ్యెఁ
 గసరి యంగిలిచేతఁ గాకివ్రేయనివాడు సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడయ్యె
 బ్రహ్మకల్పముదాడ బ్రతుకానంగడకట్టువాఁడస్థిరముగ విశ్వముఁ దలంచె
 తే. బాటిగాఁ గొన కల పద్మభవునినైన, నీరసము సేయువాడు వినీతుడయ్యె
 నొరుల లచ్చికి ముచ్చిరి యుడుకువాడు, సర్వసముడయ్యె విష్ణుప్రసాదమహిమ.

టీక. కాలు, ఈచపడక = కాళ్ళు కుంటుపోవునట్లు. కాళ్లరగిపోవునట్లు; ఇండ్లకడకు = ఇక
 రులయిండ్లయొద్దకు; వనరుచుండెవాడు = చేవురించెడివాడు; వై రాగ్యనిష్ఠుడు = వై రాగ్యమున నియ
 మము (ఆసక్తి) కలవాడు; కయ్యాలక్రచ్చు = జగడగొండి; కాలుద్రవ్వచు = జగడమునకు సిద్ధ
 పడుచు; సదా = ఎల్లపుడు; ముడువాడు = తోపించువాడు; అతిశాంతమహితుడు = గొప్పశాంత
 గుణముకలవాడు; కసరి = తోపించియైనను; కాకి, వ్రేయనివాడు = కాకిని కొట్టనివాడు.
 [అనగా ఎంగిలిచేతితోగాకిని కొట్టియెడల - ఆచేతియిడి రాలిన పెతుకులనులిని కాకి బ్రతికిపోవు
 నేమో యను సందేహముకలవాడనట.] సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడు = నిత్యమును అన్నదానముచేయుట
 చేత పేరుపొందినవాడు; బ్రహ్మకల్పముదాడక = ద్విపరార్థపరిమితకాలాంతమువఱకును; బ్రతు
 కాన = జీవించునాళను; కడగట్టువాడు = ఒప్పువాడు - తనజీవితము కాశ్వతమని యూహించు
 వాడు; విశ్వము = ప్రపంచమును; పాటిగాగొనక = లక్ష్యపెట్టక; పద్మభవునినైన = బ్రహ్మ
 కూడ; నీరసముచేయువాడు = చులకగా చూచువాడు; వినీతుడు = వివక్తుడు; లచ్చికి = సంప
 దకు; ముచ్చిరి = దుఃఖపడి; ఉడుకువాడు = తపించువాడు - ఆనూయపడువాడు.

ఉ. పాళము మీటు * పెద్దపెదపాళములై బలితంపుఁగాఁగులక
 మూలుగుచున్నప్రాబసిండి ముంచి ధనార్థుల కిచ్చు; విష్ణుదే
 వాలయసుప్రతిష్ఠలకునై కియుసగుక సతి కేల నించు నా
 నాలఘుకర్తనిర్మితికి నగ్రకులేంద్రుడను గ్రహంబునన్.

211

టీక. పాళముమీటు = హద్దుమీటిను; పెద్దపెద్దపాళములై = పెద్దపెద్ద కడ్డీలుగా నున్నవై;
 బలితంపుఁగాఁగులక = మిక్కిలి పెద్దవైన బాసలయందు; మూలుగుచున్న = స్థిరముగా - కదలక
 యున్న; ప్రాబసిండి = చాలకాలముక్రిందటి బాగారము - లేక ధనము; ముంచి = తీసి; ధనార్థ
 లకు = యాచకులకు; విష్ణుదేవాలయసుప్రతిష్ఠలకునై = దేవాలయములను నిర్మించి, అందు దేవ
 తలను ప్రతిష్ఠచేయుటకయి; ఒనగుక = ఇచ్చుచు; అగ్రకులేంద్రుడు = బ్రహ్మణశ్రేష్ఠుడు; నానా
 లఘుకర్తనిర్మితికి = పెక్కు విధములగు పనులు జరుపుటకయి; సతికేల = భార్యచేలిని; నించు =
 నిండించు - ఆమెకప్పగించును.

క. ఆ యాటుమగలు విష్ణున, గాయణువై పెక్కుగతుల వ్రతములు తటితోఁ
 జేయుచు నుండఁగ నట ని, శ్రేయసపదమైనపాండరికక్షోణిన్.

212

టీక. ఆటుమగలు = భార్యాభర్తలు; విష్ణుపరాయణులై = విష్ణువునెడ భక్తికలవారై; తటి
 తో = నమయానుసారముగ; నిశ్రేయసపదమైన = మోక్షస్థానమైన; పాండరికక్షోణి = పాండు
 రంగక్షేత్రమున.

1. చ. కచ్చు. 2. క. కాంతి. క. ర. కాంత. 3. క. వేయని. చ. కెయ్యని. ట. వేయని. 4.
 క. కాచుకల. 5. చ. బచ్చిర్ది. *క. ర. మీఱు పెద్ద. 6. చ. లన్. 7. చ. ట. సం. 8. చ. యుగ
 గ. 9. చ. నెంచు.

మ. యమరాష్ట్రాతశిఖావతంసము ¹చిరప్రాణంబు దూరప్రియా
గమశంసిస్ఫుటకాకలికలన మేకప్రక్రియాపాత²వీ
క్షము శీతర్తు బలీయ మొక్కబలిభుగ్రాజంబు రాజిల్లు శ్రీ
రమణాగార పురోధరోక్తచలపత్రస్థూలశాఖాశిఖన్.

213

టీక. యమరాష్ట్రాతశిఖావతంసము = యమనిమాతలలో శ్రేష్ఠమయినదియు - యమదూత
లకు చలమానికమైనదియు - [కాకి యరిష్టమగుటచే దానిని మాచువారికి చావుతప్పదని కవిభావము.]
చిరప్రాణంబు = చాలకాలము జీవించునది; దూర.....కలనము = దూరప్రదేశమునందున్న యిష్ట
జనుల రాకకు తెలియజేయు స్పష్టమైన ధ్వనికలది; [వెనుకటి టీకలో ఈ సమస్తపదము రెండు పద
ములగా విభజింపబడి “దూర.....శంసి - దూర = దూరమునందలి; ప్రియ = ఇష్టవస్తువుయొక్క;
ఆగమ = రాకకు; శంసి = కోరునది; స్ఫుటకాకలికలనము - స్ఫుట = స్పష్టముగా వినబడెడి; కాకలి =
సన్ననికంతస్వరముతోడ; కలనము = కూడినది” అని వ్రాయబడినది. ఈ వ్రాత సరికాదని చదువరు
లెఱుంగకపోయె.] కాకి యింటిపై వ్రాలి యరచినచో చుట్టములు వచ్చుచున్నారని ఆ యతవు సూచించు
చున్నదగుట ఎల్లరకుఁ జెల్లినవిషయమే గదా! ఏకప్రక్రియాపాతవీక్షము = ఒంటికంటిమాపుకలది;
[పూర్వఢీకలో ఇచట “ఏకప్రక్రియాపాతవీక్షము” అను పాతము గ్రహింపబడి “ఒకవిధమైన పాటు
నందలి దీక్ష (నియమము) కలది” అని యర్థము వ్రాయబడుట సరికాదని గ్రహింపవగును] బలిభుగ్రా
జంబు = బలిమెతుకులు తిని లభ్యమగు - గొప్పకాకి; శ్రీరమణా.....శిఖన్ = శ్రీరమణాగార =
విష్ణుదేవునిగుడియొక్క; పురోధరోక్త = ఎదుటనున్న స్థలముపై పుట్టిన; చలపత్ర = రాచిచ్చయొక్క;
స్థూలశాఖాశిఖన్ = లావుపాటి కొద్దుచినతరు, రాజిల్లున్ = ప్రకాశించెను. అలా. పరికరము.

శా. తాతల్లండ్రులు మామలల్లుడును ముత్తాతల్ సహాయుల్ సహ

శ్రీతల్ భ్రాతలు సేవకుల్ హితులు మిత్రుల్ పుత్రు లోలిం దివా

భీతాభీతములై తనం గొలువఁగాఁ బెన్మాకలై వాయన

ప్రాశక్రేష్ఠము గ్రాట రేలు పగలుక బ్రాంతాగమాంతంబులన్.

214

టీక. సహశ్రోతల్ = సహాధ్యాయులు; ఓలిక్ = క్రమముగా; దివాభీత+అభీతములై =
గుడ్డగుంబలకు భయపడనినయి; పెన్మాకలై = పెద్దగుంపుగా కూడినవయి; తరుక్, కొలువఁగా; వాయన
ప్రాశక్రేష్ఠము = కాకులలో ఉత్తమమైనది; బ్రాంతాగమాంతంబులన్ = సమీపవృక్షముల చినజీభాగము
(కొనలందు; రేలుపలుక = రాత్రింబగట్ట; క్రాలుక్ = ప్రకాశించును - ఒప్పును.

చ. అది యొకనాఁడు విట్టలగృహంగణభూబలివీరవర్తురౌ

మెదుకులు మేయఁ గన్నిడి యమేయగతిఁ బరవన్ దదాయత

చ్ఛదభవభూరిమారుతవశంబున నయ్యెడ ధూళివోవ న

భృదితములయ్యె బాన గుడి యూచ్చినఁ గల్లు నగణ్యపుణ్యముల్.

215

టీక. విట్టల...వర్తురౌ = పాండవరంగని దేవాలయపు వాకిటనున్న బలివీరముష్యునున్నవైన;
అమేయగతిఁ = కీ. ప్రగమనమున; పఱవన్ = ఎగురఁగా; తదాయతచ్ఛదభవభూరిమారుతవశంబునన్ =
దాని పెడలై ఎనఱిక్కలవలన పుట్టిన పెద్ద గాలినలన; అయ్యెడన్ = ఆచోట; ధూళివోవన్ = దుమ్ము
(లేకుండ; పోఁగా; దానన్ = ఆకారణమువలన; అగణ్య పుణ్యముల్ = లెక్కింపరాని పుణ్యములు;
అభృదితములు = కలిగినవి; అయ్యెన్.

1. చ. నిరప్రాణంబు. 2. క. దీక్షము. చ. ట. వీక్షము. 3. చ. ట. లల్లుడులు. 4. చ. ట.
న్నాకడై. 5. చ. శ్రేష్ఠము.

పాండవరంగ—33

వ. ఇట్లతర్కితోపపన్నంబగు పన్నగశయనసవన సమ్మార్జన సముదితసుకృతపరిపాకం
బునఁ గాకంబు సతిలోకం బయ్యె నినుము. 216

టీక. అతర్కితోపపన్నంబు = అనుకొనకుండ తటస్థించినది; పన్నగ.....పరిపాకంబునఁ = శ్రీవిష్ణుని దేవాలయమును ఊడ్చుటవలన కలిగిన పుణ్యమునకు ఫలముగ; అతిలోకంబు = లోకోత్తరమైనది - గొప్పది.

క. కలహంస మొకటి యగుకుల, కులహంసముగుడిఁ జరించుఁ గుసుమాయుధకీ
ర్తిలతాగుచ్ఛముకై వడి, జలరుహసంభవమరాళసంకాశగతిన్. 217

టీక. యగుకులకులహంసముగుడిఁ = యాదవకులమున ఉత్తముడగు శ్రీకృష్ణుని దేవాలయమున; కుసుమా.....కై వడిఁ = మన్మథునికీర్తి యను లతకు పూవుగుత్తివలెను; జల.....గతిఁ = బ్రహ్మవాహనమైన హంసపోలికను; చరించుఁ = తిరుగును. అలం. ఉదాహరణ.

వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి. 218

టీక. వర్తించి = సంచరించి.

మ. కుతుకం బింకక కుంకుమద్రవమిశ్రద్ధోరోచనాపంకని
ర్నితపత్రాంకకలంకితాంబుధికుమారీహారివజ్జీరుహ
ద్వితయాస్ఫాలనలాలనోచితపయోవిస్ఫారికాసారసం
తతి నా నీడభవంబు క్రీడ నలుపున్ దద్దివ్యధామంబునన్. 219

టీక. కుతుకంబు = ఉత్సాహము; ఇంకక = తగ్గక; ఆ నీడభవంబు = గూటిలోపుట్టు ఆహారము; కుంకుమద్రవ = కుంకుమద్రవ = ద్రవరూపమైన కుంకుమతో; మిశ్రత్ = కూడుచున్న; ద్ధోరోచనాపంక = ముద్దగా నున్న ద్ధోరోచనముచే; నిర్నిత = కూర్చుండిన; పత్రాంక = మకరికాపత్ర చిహ్నములచే; కలంకిత = కలంకముకలవిగా - మలినములుగా చేయఁబడిన; అంబుధికుమారీ, హరి, వజ్జీరుహద్వితయ = లక్ష్మీదేవియొక్క మనోహరమైన రెండు కుచములయొక్కయు; ఆస్ఫాలనలాలనా = చఱచుటయొక్క విలాసమునకు; ఉచిత = తగిన; పయోవిస్ఫార = ఎక్కువైన నీటితోఁగూడిన; కాసార సంతతిఁ = సరస్సుల సమూహమునందు; తద్దివ్యధామంబునఁ = ఆ పుణ్యస్థలమునందు; [‘ఆ దేవాలయమున’ అని పూర్వటిక.] క్రీడ నలుపున్ = విహరించును.

ఆ క్షేత్రమునఁ గల సరస్సులలో పాండురంగుని దేవేరియగు లక్ష్మీదేవి జలక్రీడలాడుచుండును; ఆమె నీటిలో మునిగి తేలుచున్నపుడు అలలవలన ఆ నీరు ఆమెవజ్జీజములను చఱచుచున్నట్లుండును. ఆమె తన స్తనములవలన కుంకుమతో కలిపిన ద్ధోరోచనముచే మకరికాదుల చిత్రములను చిత్రించుటచే న్నానసయమున అవి కరంగి నీటిలో కలియుటచే ఆ నీరు కుంకిలమై మనోహరముగ నున్నది; అట్టి గొప్ప సరస్సులందు ఆ హంస విహరించుచు ఆనందించుచుండెనని భావము. అలం. ఉదాత్తము.

సీ, మొన రెండుగాఁగఁ ద్రెవ్విన విద్రుమద్రుకందము నేలు ముక్కునఁ దడవి తడవి
1 మొగి విచ్చు పసిడిగేదఁగితేకుగమి మించు విశదచ్చనమ్ముల విద్రిచివిద్రిచి
నగు మొగంబుల దాసనపుఁ గ్రొవ్విరులనవ్వచిగురాకు నడుగులఁ జిమ్మి చిమ్మి
నిద్దంపుఁబండు వెన్నెలగుత్తి కడకొత్తి మలయుమైముంపులఁ గలఁచి కలఁచి

తే. శార్కసాధప్రమాణకాసారసార

సాసామోదమేదురవారిఁ చేలి

వచ్చి యా యెంచ గుడిలోనుఁ జొచ్చె నొక్క

నాఁడు పవలించి ¹పితెండనేడి దలఁకి.

220

టీక. ఆ యెంచ. ఒక్కనాఁడు, మొన = చివఱభాగము; రెండుగాఁగ్, త్రెవ్వన = రెండుగా వీరిన; విద్రునుక్రకంచమును. పిలు = ఒకదపువృద్ధముయొక్క దుంపను, పాలించు - ఆనఁగా చివఱ రెండుగా వీరిన ఒకదపుదుంపలెరున్న; ముక్కునక్ = ముక్కుతో; మొగివిచ్చు = మొత్తముగా విరిసిన; మొగివిచ్చు = ముఖభాగము విరియఁజెట్టిఁగని పూర్వటిక. బనిఁడిగేదఁగిజేపగమిక్ = బంధువువన్నెకల మొగిలజేపలగుంపును; మించు = అతిశయించు; విశదచ్చదమ్మలక్ = అందమైన తొక్కలను; విద్రించి, విద్రించి = విదలించి, విదలించి; నగుమొంగులు = బాగుగా వికసించిన; నిష్ఠంపు = శుభమైన - తేటయైన; వెన్నలగుత్రి = వెన్నలగుంపును; కడకొల్లి = త్రోసివేసి; మలయు = విజృంభించు; మైక్ = దేహమును; ముంపులక్ = మునుగుటలచే; కలచి = చలించజేసి; శార్కొక్కి..... వారిక్ = విష్ణుజేవుని దేవాలయపు మొగిసాలయందలి కొలనిలోని చక్కని కమలముల పరిమళములతోఁగూడిన నీటియందు; కవలించిపితెండనేడిక్ = మధ్యాహ్నపు మిక్కుటపుటెండయొక్కవేడిమిచే; తలఁకి = భయపడి. ఆలం ఉపమ, స్వభావోక్తి.

ట. అది తనచేఱాం బవ్వుట, నిదలించం బక్షసలిలవిప్రప్రమములచేఁ

జొను కొదవించుచు గాడ్పులు, పొదవెట్టు ²రజోవికారములు దూరముగన్.

టీక. పక్షసలిలవిప్రప్రమములచేఁ = తొక్కలవలని నీటితుంకరలచే; చొదును, ఒదవించుచుక్ = చలించి, పుట్టించుచు; గాడ్పులు = గాలులు; రజోవికారములు, దూరముగన్ = దుష్టుయొక్క న్యాపించు టలు దూరము; అగునట్లుగా; పొదవెట్టుక్ = కలిగించును - చేయును. [‘పొదవెట్టు = కలుగఁజేయు నట్టి’ అని పూర్వటిక. ఈ టీకను గ్రహించుచో శ్రీయాపదము లుత్తమైపోవుచున్నది.]

తే. సలిఁఖగమున కేతదాదరణమునన,గలిగె నాకస్తికంబుగఁ గంబుపాణి

గర్భగేహోపలేపసంస్కారసార,సుకృత పరిపాక నిరపాయశోభనంబు,

222

టీక. సలిఖగమునకుఁ = నీటిపక్షికి - హంసకు; విశదాచరణమునన = ఇట్లు చేయుటచేతనే- రెక్కలనీటితుంకరను విదలించినమాత్రమున; కంబుపాణి.....శోభనంబు - కంబుపాణి = శ్రీకృష్ణుని యొక్క; గర్భగేహ = గర్భాలయముయొక్క; ఉపలేపసంస్కార = ఆలంకటవలని; సార = మేలైన; సుకృతపరిపాక = పుణ్యఫలమువలన; నిరపాయశోభనంబు = అపాయములేని - సకింపని - శుభము; కలిగెక్ = లభించెను.

క. శుక మొకటి చంచుటితకిం,శుకమై హరిహయశ రాససురుచిరవపురం

శుకమై కుసుమాకరకిం,శుక ³మానందమున నందసుతు గుడిఁ బెరుగున్. 223

టీక. శుకము, ఒకటి = ఒక్కచిలుక; చంచుటితకింశుకమై = ముక్కుచే జయింపఁబడిన మోదుగు మొగ్గకలదయి - మోదుగు మొగ్గపటి యెఱ్ఱిని ముక్కు కలదయి; హరిహయశరాస, సురుచిర, వపురంశుకమై = ఇంద్రధనుస్సునలె, చక్కని; శరీరముయొక్క, కాంతులు కలదయి; కుసుమాకరకింశుకము = పసంకఱుతువునకు మోదుగు అయినది - ప్రధానమునదనులు; నందసుతుగుడిక్ = పాండురంగని దేవాలయమున; పెరుగుక్. ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. అలమి త్రిలోకముల్ గెలుచు న¹ త్తటి తేరువహించు ²తోడిచి
 ల్కలు దగదొట్టి ముందటికి ³లాగకయండినఁ దాన తద్భరం
 బెలమి వహించ మెచ్చి మరుఁ డిచ్చు మణిమయమాలికాత్రయఁ
 గళమునఁ ⁴దాల్చు జిత్రశుకనాథుఁడు రేఖలపేర నిచ్చులున్. 224

టీక. అలమి = ఆక్రమించి; త్రిలోకముల్ = ముష్టిగములు; గెలుచునత్తటి = గెలుచునట్టి
 యా సమయమున; తేరు, వహించు = రథమునులాగుచున్న; దగ, దొట్టి = దక్కిపొందినవయ; తాన =
 తానే-ఈచిలుకయే; తద్భరంబు = ఆరథముబరువును; ఎలమి = స్త్రీతితో; వహించు = మోయఁగా; మెచ్చి
 = కొనియాడి; మరుఁడు = మన్మథుఁడు; ఇచ్చు = బహుళాకరించునట్టి; మణిమయమాలికాత్రయఁ = మూడు
 మణిమయములను; చిత్రశుకనాథుఁడు = రంగురంగుల - వన్నెలచిలుక; గళమున = మెడయును;
 రేఖలపేర = రేఖలనెవమున; నిచ్చులు = శాశ్వతముగ; తాల్చు = ధరించును. అలం. ఆవహుతి.
 క. కీర మది యొక్క హరి పరిచారిక చేరిక వసించుఁ జదివినఁగ మే
 పాఠిని యొక గ భవనమార్థా రాదులవలనఁ దన్ను సంతోషింపన్. 225

టీక. కీరము = చిలుక; హరిపరిచారికచేరిక = విష్ణుభక్తురాలిచనవున; మేపు = ఆహారము.
 తిండి; భవనమార్థారాదులవలన = మెప్పుడుపిల్లి మొదలగువానివలన.
 క. దేవాలయమునఁ గొన్ని నిజావాసమునందుఁ గొన్నియహములు దగఁ బై
 చే వదలక పాటించుచు, బూపుంబలెఁ బువ్వుబోడి పులుగుం బ్రోచున్. 226

టీక. నిజావాసమునందు = తన గృహమున; అహములు = దినములు; చేవదలక = విడువక;
 పాటించుచు = గమనించుచు; పులుగు = పక్షిని - చిలుకను.
 మ. పసుపార్చుం దడియొత్తు నెండనెక గంపం బాఁగి మై దువ్వుచు
 వసయున్ వెన్నయు మేపు మేపు నొసఁగున్ వల్లించు శ్రీరామసా
 మసుధామాధురిసాధురితిఁ గుచకుంభస్థాయిగాఁ జేయుచున్
 బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ బింబోష్ఠి రాచిల్కుకున్. 227

టీక. పసుపార్చున్ = పసుపుపురాసి, పానముచేయించును; ఎండనెక = ఎండవలని పేడిమి
 చేత; కంపంబు = చలివలనఁగలిగిన వణకును! ఆగి = ఆపి. - పొంగొట్టి; మేపున్ = ఆహారమును;
 మేపున్ = తినిపించును. శ్రీరామసామసుధామాధురిన్ = శ్రీరామసామకృతమాధుర్యమును; వల్లించున్
 = తెలుపును - బోధించును; బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ = వసంతర్తుదినములు ప్రవేశ
 శింకఁగా; బింబోష్ఠి = దొండపండువంటి పెదవికల వనిత - ఆ హరిదాసి.

తే. కనకమణిపంజరంబుల నునిచి యునిచి
 చక్కెఱయు నుక్కెఱయు సారె గుక్కి కుక్కి
 యొఱపుఁ బలుకులు పలుమాటలు గఱపి కఱపి
 కలికి చిలుకలకొలికి రాచిలుకఁ బెనుచు. 228

టీక. కనకమణిపంజరంబులన్ = మణులు తాపిన బంగారు పంజరములందు; చక్కెరయున్ =
 బెల్లపుభక్ష్యమును; సారె = మాటిమాటికిని; ఒక్కెఱబలుకులు = చక్కనిమాటలు; కఱపి = బోధించి;
 కలికిచిలుకలకొలికి = ముద్దుగుడ్డు యయిన ఆ హరిదాసి.

1. చ. త్తటి. 2. క. దోడి. 3. చ. లోగక. 4. క. దాల్చు చిత్ర. 5. చ. ఓ. లడుగఁబై.
 6. క. తిడుచ. . చ. కాల.

మ. కలహంసోపగుయానః¹ జక్రవచః² ప్రేక్షితృజటిటాక్షీః³ గో
 కిలసారస్వర బహ్విభక్తుచికురం⁴ గీరప్రియాలాపః⁵ దో
 య్యజ్ఞిః⁶ జాలక మరిగె⁷ శుకం బది⁸ గిరియః⁹ ప్రేష గావించుచు¹⁰
 బులుగుం బొందు¹¹ నంది పొంది¹² గతి¹³ బొత్తోత్తులక హత్తుచున్. 229

టీక. శుకంబు, ఆది = ఆ చిలుక; గిరియఃప్రేషు = ఎక్కువ అనురాగమును; కావించుచు¹⁰ =
 కూర్చుచు; కలహంసోపగుయానః¹ = హంసరకలవంటి నడకలు కలవానిని; చక్రవచ² = చక్ర
 వాకములవలె గుండ్రనైన పదములు కలవానిని; ప్రేక్షితృజటిటాక్షీ³ = తిరుగుచున్న - కాటుక
 పట్టవంటి (నల్లరైర) కన్నులు కలవానిని; కోకిలసారస్వర⁴ = కోకిలమువంటి మధురమైన కంఠస్వరము
 కలవానిని; బహ్విభక్తుచికురం⁵ = నెమలిపించెనువంటి చక్కని జాట్టుకలవానిని; గీరప్రియాలాప⁶ =
 చిలుకవలె చక్కగా మాటాడువానిని; తోయ్యజ్ఞి⁶ = స్త్రీని - హరివాసిని; పులుగుంబొందున¹¹ =
 పక్షియొక్క చేరికను; ఆది, పొందినగతి¹² = ఆరమరలేక యున్నట్లుగా; బొత్తోత్తులక, హత్తుచు¹³ =
 ఎక్కువ చేరిక, చనవులు కలిగినవయి అంటు; చాలక, మరిగె⁷ = ఎక్కువగా క్రేమించి మెట
 నంటెను. ప్రమువర్ణకమునుబట్టి హరిదాసియుండు పక్షిసాహస్యగుణములే యందుటవలన, ఆమె యొక
 వికపక్షియే యని భావించి, దెవరు లేక చిలుక ఆమెతో కలిసిమెలిసి, ఆమెను విడువకుండెనని
 భావము. పయి వర్ణకమునను, పవ్యమునగల 'శుక' పదమువలనను ఇట్టి చక్కని యువతిని జూచిన,
 ఇంద్రియనిగ్రహమున గొప్ప పేరు పడెనను. శుకుడు (మహర్షి) కూడ ఆమెను మోహింపవలసియుండు
 నని వ్యంగ్యము. అలం. పరికరము.

తే. ఆ శుకద్విజరాజున కంతః గొంత, కాల ముగంగ నొకనాడు కలిగె బంధ
 మోక్ష; మాకస్తికం జనిర్తుక్తికలిమి, యాశుకద్విజరాజున కద్భుతంబె ! 230

టీక. ఆ శుకద్విజరాజున¹ = ఉత్తమమైన ఆ చిలుకకు; బంధమోక్షము = పంజరమునుండి
 విడుదల; ఆకస్తికంబు = అనుకొనకుండగ - తటాలున; శుకద్విజరాజునకు² = శుకుడనెడి బ్రాహ్మణ
 శ్రేష్ఠునకు - మహర్షికి; నిర్తుక్తికలిమి = మోక్షనంపద; అద్భుతంబె³ = అశ్చర్యముకాదు.
 నీ. జనియించెనొక్కొ పచ్చనిమొల్క యను బుద్ధి గ్రుచ్చిన పచ్చలకొమరువలన
 సమకూరెనొక్కొ దాడిమఫల⁴లోద్భవబీజమతి పద్మ రాగసామగ్రి వలన
 బొడకట్టెనొక్కొ⁵ జంబుధలంబు లను మనోభ్రమ మింద్ర నిల విభ్రమమువలన
 దోతెంచెనొక్కొ మధుకాపుష్పము లను నాన హార్షంబిముత్యములవలన

తే. దాసి యటువెట్టి⁶ పసుపాడఁ దలఁగి చనుడు
 బరణిమూకుట నెలకొన్న బన్ననరముఁ
 గఱచివొనిపోయెఁ జిల్క ప్రగల్భవిటుఁడు
 బాలికామానసముఁగొను⁷ పగిది నపుడు. 231

టీక. గ్రుచ్చిన = కూచ్చిన; పచ్చలకొమరువలన¹ = పచ్చల కాంతివలన; పచ్చనిమొల్క
 యను బుద్ధి = పచ్చని మొలక యను భ్రాంతి; జనియించెనొక్కొ! = కలిగినదో, యేమో! దాడిమ
 ఫల⁴లోద్భవబీజమతి = దానిమ్మగింజలనెడి భ్రాంతి; సమకూరెనొక్కొ! = కలిగినదో, యేమో! బొడకట్టె
 నొక్కొ! = కలిగినదో! మధుకాపుష్పము లను, నాన = ఇభువువలనెడి అశ - భ్రాంతి; దోతెంచె

1. క. చక్ర. 2. క. ప్రేక్షిత. 3. క. పక్షియ. 4. క. గిరియ. 5. క. జంబుధలంబును. 6. ర. జంబుధలంబులను. 7. క. దాది. 8. ర. దాసి. 9. చ. మటి. 10. చ. భరణి. 11. చ. పగుడి.

నొక్క! = కలిగెనేమో! ఆటుపెట్టి = అక్కడ, దూరముగా ఉంచి; తలగించుదున్ = తోలగి, వెళ్లగా; బన్నసరమున్ = రత్నాలపరమును (నానావిధరత్నములనుగూర్చిన పరమును) ప్రగల్భవిటుడు = నేర్పరియైన సరసుడు; బాలికామానసమున్ = యువతియొక్క మనస్సును; కొనుపగిదిక్ = హరించి, వెడలిపోవునట్లు; చిల్క; కఱచిగొనిపోయెన్. ఆలం ఉపమ, ఉల్లేపిత్.

క. బారాదిసొమ్ము లుండంగ, హారము నే కొనుచుం జయె నంజజము ప్రియం
1 బారంగ ఫలకాముకులగు, వారలు గుణవత్ప్రసక్తి వదల విడుతురే? 232

టీక. బారాదిసొమ్ములు = తెక్కలేనన్ని నగలు; అంజజము = పక్షి - చిలుక; ప్రియంబారంగ = ప్రియముతో; ఫలకాముకులగువారలు = ఫలమును గోరువారు; గుణవత్ప్రసక్తి = మంచి గుణములు కలవారి సంబంధమును; (చిలుకవిషయమున - త్రాటితోగల సంబంధమునకు) - హారమున రత్నములు దారముతో కూర్చబడినవనుట. ఆలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. ఆ ధవళకిరణముఖికి న, సాధుశుకాచరణ మపు డసహ్యాం బయ్యెన్
గోధుక్కులినతికి మనో, బాధకమగు కృష్ణధూర్తబాల్యముఁబోలెన్. 233

టీక. ఆ; ధవళకిరణముఖిక్ = చంద్రునివంటి ముఖము కల ఆ హరిదాసికి; అసాధుశుకాచరణము = ఆ చెడ్డచిలుక చేసిన పని; గోధుక్కులినతిక్ = గోపికాస్త్రీకి; మనోబాధకమగు = మనస్సును బాధించునట్లైన; కృష్ణధూర్తబాల్యమువోలెన్ = ధూర్తుడగు కృష్ణుని చిన్నతనమువలెను; అసహ్యాంబు = ఓర్వరానిది - బాధ కలిగించునది; అయ్యెన్. ఆలం. ఉపమ.

మ. కటిఁ జేలార్థముచుట్టి, చిక్కినది 2 వేగంజుట్టి పాలిండ్లమీఁద
దట సంధించుచు నార్ద్రదేహలత మాద్యద్వర్షధారావల
త్తటిదాకారముఁ జూపఁ దోపిగొనుచున్ ధమ్మిల్లబంధంబు ముం
గిటికిఁ సుస్తని వచ్చె గోస్తనహస్తీరగ్రహవ్యగ్రయై. 234

టీక. కటిక్ = నడుమను; చేలార్థము = సగముచీర; పాలిండ్లమీఁదటన్ = స్తనములపైగా - అది కనబడకుండునట్లు; సంధించుచున్ = కూర్చుచు - సరిచేయుచు; అర్ద్రదేహలత = (స్నానము చేయుటచే) తడిసిన, తీగవంటి (నన్నని) దేహము; మాద్యద్వర్షధారమున్ = దట్టమైన వర్షధారలచే చుట్టుకొనబడిన మెఱుపుయొక్క ఆకారమును; [ఆమె మెఱుపువలెను, ధరించిన చీర వర్షధారలవలెను ఉన్నవనుట.] ధమ్మిల్లబంధంబు, దోపిగొనుచున్ = జుట్టు ముడిపేసికొనుచు; ముంగిటికిన్ = ఇంటిముందు భాగమునకు - ఇంటిముంగసాలకు; గోస్తన.....వ్యగ్రయై = రత్నహారమును ఎత్తుకొనిపోవుచున్న చిలుకను పట్టుకొనుటయందు తొందరపాటు కలదై; సుస్తని = చక్కనదన్నలు కల యా పడలి; వచ్చెన్. ఆలం. ఉపమ, న్యూభావోక్తి.

తే. వర్షధారావశేషాన్వవాయయుక్తి, వాయువశమునఁ దెరలు మువ్వన్నె విల్లు
వేడ్క వెన్నాడుశశివోలె వెలచి చాప, లఘునసరమాహరించు కీరముఁదవులుచు.

టీక. వర్ష...యుక్తిక్ = వర్షము ధారలుగా కురవగా మిగిలియున్న (నీటితుంపరుల) గుంపుకూడికచే; తెరలు = బయలుపెడలిన; మువ్వన్నెవిల్లు = ఇంద్రధనుస్సును; శశివోలెన్ = చంద్రుని వలెను - చంద్రుడు వెంటనంటినట్లుగా; వెలచి = చాన; చాపలమునన్ = శ్రమచేత; సరము, ఆహరించు = హారమును ఎత్తుకొనిపోవునట్టి; తవులుచున్ = వెంటబడించుచు; వేడ్క; వెన్నాడున్ = వెంటదణుమును. ఆలం. ఉపమ.

1. క. బారయ. చ. బ. రసి. శ. ర. బారంగ. 2. క. మేనం. చ. ట. వేగం. 3. క. దోపి. ట. దోపి. 4. చ. ట. వ్యగ్రయై. 5. చ. విల్లు. 6. క. శుక. చ. ట. కీర.

మ, గుహమాతృపుటికాక్షసూత్రము సిలేక్షుచ్చేదగుచ్చచ్చటా
 పృథుః కైకొన్న శుకంబో¹ యేచుటుతటి² జీరాదుపూవాగెతో³
 బహుర్జీత⁴ కొద్ది నిచ్చ రతిరాట్టపూర్వమో నాంగ⁵ న
 మ్మహిళావిధ్రమకీ⁶ మొప్పు ముఖసీమాగామిముక్తాశ్రియై⁷

236

టీక. అమ్మహిళావిధ్రమకీరము = ఆ హరివాసియొక్క పెంపుడుచిలుక; వినుబుకటి²; గుహ
 మాశృగ్మటికాక్షసూత్రము³ = పార్వతీదేవియొక్క స్పటికముల జనమాలయ; సిలేక్షు...స్పృహ⁴ =
 తెల్లజెఱసరుకులగుచెలయొక్క సమాహ ము క్రాంతి⁵; ["సమాహమునందలి యపేక్షచేక"⁶నని
 పూర్వజీక.] కైకొన్న శుకంబో⁷ = గ్రహించిన చిలుకా యేమి, యిది? జీరాదుపూవాగెతో⁸ =
 క్రైలాదుచ్చు పూవులగుత్తితో; బహుర్జీత⁹ = బహుట ఎగుటటయందు; ఒడ్డి = పంచమువేసి;
 రతిరాట్టపూర్వమో = మచ్చఁగుని బాహురరాజమగు చిలుకయో; నాంగ¹⁰ = అపనట్టుగా; ముఖ...
 శ్రియై = ముక్కుగఁ గఱచూచిన ముక్కులహారముకలదు; ఒప్పు¹¹ = ప్రకాశించును. [అమ్మహిళా
 విభ్రమకీరము = ఆ యాడువారి నివోదపుఃజిలుక¹² అని పూర్వజీక.] అలా. ఉట్పేక్ష.

వ. ఈ చందంబునఁ గంద ప్రస్థానంబు వినినితుం డన మందమంద ప్రచారంబును,
 మల్లిన్లుచుండన దుర్గమ ప్రవేశనిపుంబు, నవిచేకీ యన శిథిలీకృతస్వపక్షంబును,
 దనుజ స్వహితజనకజ యన రామానుకరణముచితంబుచునై యుచ్చత్తుపోలికం
 జంచుచుంబి లలంతికావ్యాజంబున లాలఁగ్రక్కుచుఁ, బుష్పచద్వింబంబు విధం
 బున శరీరప్రభాదగభంబున సంబోధనంబులచేతం గప్పఁబడుచు, యోగిబాగున
 విచ్చిన్న చరణశృంఖలాచ్చలనంబునఁ బాశచ్చేదంబునేయుచుఁ, బరవధాపయోధ
 రంబునగిడి బట్టరాక, నీతివిదుహృదయంబుగతి దూరదర్శనయోగ్యంబై, కమవలి
 మురువునం బొడమి యడంగుచు, బరబ్రహ్మంబు చాడ్చున నగోచరం బయ్యుచు
 దదీయమాయావిలసితంబునై¹ సకలంబును నిజ ప్రతిభాసంబున యాథాన్యభూమిక
 నభినయిం²చుచు, శశాంకశిలాసౌధవిటంకంబులను నుంకువగొన్నతటి శరన్నీరద
 వశంవదంబగు³ శిసునాశీర⁴ శరాసనశకలంబన మెలంగుచు, నంతరిక్షమహాస్థంబు
 నకు⁵ నెఱుమోచంచూపుట ప్రవాళఖండప్రభాపిండనంబునం దొరలి సఫలవిటప
 లక్ష్మినావహిం⁶చుచుఁ, బ్రమాదవిగళితంబగు నగవిరోధి⁷కొలుపు వీరన⁸ యచ్చ
 రల పచ్చలకడియంబునడువున నిరాలంబనస్థలంబునం బలుమటు⁹ చక్రచంక్రముణ
 చమత్కారంబు సూపుచు, సమీపారామశ్యామలపలాశపటలగర్భంబునందు
 ముకుందవిగ్రహంబునందు భక్తిసమగ్రుండగు పురుషశ్రేష్ఠం కుచుంబోలె నేర్పలు
 పరాక డిందుచు, నందంద జాతిపులుంగులు ముజగంధధురంధరం బగుటకు
 జగడంబు దిగిచినం గినిసి విస్మయరతనూరుహదంతు¹⁰కపోలాంతరంబును,
 విఘ్నార్ణవవికృతసిక్షణంబునై¹¹ ఊణంబు మణిచలయచలయితంబగు రతియువతి

1. చ. యేవదు. 2. చ. డనం. 3. చ. చుదిక. 4. క. బురుచై సకలంబును. చ. ట. సెనకం
 బున. 5. చ. పుచు. 6. క. శునా. సూర్యా. సునా. 7. క. శిలా. చ. ట. శరాసన. 8. క. నక్షామ.
 చ. నక్షామ. 9. క. చుచు. చ. చుచూ. 10. చ. పుచు. 11. చ. యచ్చల. 12. చ. జక్ర. 13.
 చ. ట. కపోలాంతంబును.

ముజేతిరిలిం జెలువడరు మెడ నిగిడించి మగుడఁబడి కాసుప్రకారవికారస్వరం
బుగ వాని నిరాకరించుచుఁ బఱచు నప్పఱచుఁజిలుక¹ కలిగినయదిసోత
నయ్యన్ను వెన్నాడం² బెన్నాటకంబై జోటికత్తియ లుత్తుంగకుచోత్సంగసంగత
కురంగలాంచనకళావలోకనంబున ముసిముసినగవు³ లెగయ గోరువంక కాన
వచ్చెంగాని కీరంబు దూరం బయ్యెంగదే యని గర్భోక్తివైదర్శింఁగూడి
యాడుచు బాడుచుఁ బంజరంబుచు, జిలుకచాలుతెరయును చేరికచేసి యెల
యింప నలయుంచుచు, నశితెక్కగ్రిక్కిఱించుచు నొక్కయెడం గాలువొడిచి
ముక్కున నక్కంతహారతగళంబు నొక్కుచుఁ 'జిక్కెం జిక్కె' నిక్కడ నిక్కడ
నక్క యక్క' యని చేటికానికరంబు⁴ పొలసిన పుబుఁగెఱింగి మెఱుంగు⁵ మెఱసి
తోలంగిన తెఱుగున డాయ వచ్చి⁶ నట్లన మాయంబగు మాయ⁷ లేటిపాటిఁ
బోనంబోవ దూరంబగుచు నుండు నెండమావులమాడ్కి దివియ⁸ వచ్చుట నటించి
ముగ్ధులోనిరాముసోయగంబున నొక్కింతనడి పట్టువడుట పచరించి, ప్రచుర
యంబున ఖచరపు⁹ ప్రాసాదంబులు మోరం బూపున నెగసి తిరిగి¹⁰ వెఱతెను
వునం బఱతెంచి పాడురంగాయతనంబు¹¹ మధ్యరంగంబు చొచ్చి యప్పుట
నిచ్చు దనయిచ్చునుండు దండియాబుపై¹² వ్రాల నిచ్చట. 237

టీక. ఈ చందంబునక¹ = ఈ రీతిని; కందర్పస్వరదనంబు = మర్మధునికి రథమైన చిలుక;
వినిదితుండనక² = మిక్కిలి వినిదింపఁబడిన జనునివలె; మందమాదప్రచారంబున = మెల్లమెల్లని నడకలు
గలదియు [వినిదితుండఁడు కూడ ఇతరులముఖము చూడలేక జుకుచు మెల్లమెల్లగనే నడచుట స్వభావము.]
మలిష్టుచుండనక³ = దొంగపోలిక; దుర్గమప్రవేశనిపుణంబు = చేర శక్యముకాని ప్రదేశములను ప్రవేశించు నేర్పుకలది; [దొంగకూడ అసాధ్యములగు చోటులకు పోయి దొంగిలించుట స్వభావము.]
అనివేకి యనక⁴ = తెలివలేనివానిపోలిక; శిథిలీకృతస్వపక్షంబు = సడలఁజేయఁబడిన తన టెక్కకలది;
[అనివేకి తన తెలివలేమిచే తనపక్షమునారిచుడి విడిపోవుట సంభవించుచుండును.] దనుజగృహీత⁵ =
రాక్షసునిచే (రావణునిచే) కొనిపోఁబడిన; జనకజయనక⁶ = సీతాదేవివలె; రామానుసరణము
దిశయింపు = (చిలుకపక్షమున స్త్రీచేత అనుసరింపఁబడుటకు తగినదియు - (సీతపక్షమున) రామునిచే అను
సరింపఁబడుటకు తగినదియు - [పూర్వటికలా "శ్రీరాముని ననుసరించుటకు" అనిమాత్రము కలదు.] ఉన్నట్లు
పోలికక⁷ = పిచ్చివానిరీతిని; చంచు...ంబునక⁸ = ముక్కున గఱచుకొన్న హారమును నెఱమున; లాలఁ
గ్రక్కుచుక⁹ = చొంగలు కార్చుచు; పుష్పవద్వింబుబువిధామునక¹⁰ = సూర్య, చంద్రుల మండల
ములవలె; శరీరప్రభావంభంబునక¹¹ = శరీరపుకాంతియను నెఱమున; యోగిబాగునక¹² = యోగివిధ
మున; విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్చలంబునక¹³ = తెగిపోయిన కాళ్లసూకెలను నెఱముచేత; (ఇది
చిలుకపక్షమున) ["కారణముచేత" అని పూర్వటిక.] పాశచ్చేదంబు = త్రాటిని తెంచుటను;
[యోగిపక్షమున ఆశలను తెంచుటను]; పరవహుసయోధరంబునగిడిక¹⁴ = ఇతరస్త్రీయొక్క స్వమువలె
నీతివిమహృదయంబు గలిగి¹⁵ = నీతివేత్తయొక్క మనస్సువలె; దూరదర్శనయోగ్యంబై¹⁶ = దీర్ఘలోచనము

1. చ. ట. పుచు 1. కరరిన. చ. కలిగెన. 3. చ. బన్నాట. ట. జన్నాట. 4. క. నెఱయ.
చ. ట. లెగయ. 5. క. పుజ. 6. చ. ట. నలునులు గెరింగి. 7. చ. ట. మెఱచి. 8. చ. నట్లంద. 9.
చ. లేడిపాటు. 10. క. నచ్చట. చ. వచ్చుట. 11. చ. ప్రసాదం. 12. చ. పొఱ. 13. చ.
లా"మధ్యరంగంబు"లేదు. 14. చ. వ్రాలిన.

చేయుటకు తగినదయి, (చిలుకపక్షమున) దూరమునుండి చూచుటకుమాత్రము తగినదయి; కరువలిమరువునకొక = గాలిపోలికను; పొడవి, యడఁగుచుకొన = పుట్టి, అణఁగిపోవుచు, (చిలుకపక్షమున) కనఁబడి మాయమగుచు; పరబ్రహ్మముచాడ్చునకొక = పరమాత్మవలె; తదీయచూయాలినిశంబునెనకంబును = ఆ బ్రహ్మముయొక్క మాయా రూపమును ప్రకృతియొక్క కాంతివిలాసమును; నిజప్రతిభాసంబునకొక = తానను తోషికచేత; - తానను భ్రాంతిచేత; యాధార్థ్యభూమికను, అభినయించుచుకొన = నిజమును వేషమును, అభినయించుచు - ఆనఁగా - నిజమునుభ్రాంతిని కలిగించుచు [అని బ్రహ్మముపక్షమున అర్థము.] [ఇంక చిలుకపక్షమున] అగోచరబయ్యును = కనఁబడుకనవును; మాయావిలసికంబునెనకంబును = మోసముయొక్క విలాసము అనునట్టి; నిజప్రభాసంబునకొక = తననీడచేత; యాధార్థ్యభూమికను, అభినయించుచుకొన = యథార్థమగు వేషమును-పక్షియే యను భ్రాంతినిగొలుపుచు. [పరబ్రహ్మము వీరిలిని మాయారూపమును ప్రకృతియందు నిశ్యము, యథార్థము నను భ్రమను కలిగించునో, ఆరితినే ఈ చిలుక యను తన నీడను చూచిన యితరులు ఆ నీడయే చిలుక యని భ్రాంతిపడునట్లు చేయుచున్నదని భావము.] శకాంకిలీసాధవిటంకంబులకొక = చలువతొలిమేడల ముఱుగునందలి గూండ్లయందు; ఉనుకుపఁగొన్నతడకొక = నిలిచియున్న నమయమున; శరన్నీరదవశంబందంబు, ఆగు = శరత్కాలపు (తెల్లని) మేఘమునం దణఁగియున్న; తునానీరశరాసశకలంబునకొక = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క తునుకవలె - [ఈ చిలుక యింద్రధనువువలె చిత్రవర్ణములు కలదని తొలుతనే వర్ణితము.] మెలఁగుచుకొన = మెలయుచు.

[ఇచట పూర్వటీకాకారులు 'సునానీర కిలా శకలాంబు' అను పాఠమును గ్రహించి, దానికి 'ఇంద్రనీలమణిఖండము' అను నర్థమును వ్రాసిరి; ఆపాఠమును, టీకయు అనంగతములు.]

అంతరిక్షమహాప్లక్షంబునకుకొక = ఆకాశ మను గొప్ప జాన్విచెట్టునకు; [ప్లక్షంబునకుకొక = జాన్వి పండునకు] అని పూర్వటీక. అది తప్పు.] అక్షమ.....పొందనంబునకొక - అక్షరు = కృశముకాని - చక్కనిదైన; చంచూపుట = ముక్కు అనెడి; ప్రవాళఖండ = పగడపుఁబలుకుయొక్క; ప్రభాపొండ నంబునకొక = కాంతియొక్క వ్యాపనముతో; దొరలి = కలసి; నఫలవిటపలక్షికొక = ఫలముతోఁగూడిన చిగురుయొక్క శోభను; అపహించుచుకొన = ధరించుచు - పొందుచు.

[ఇచట ఆకాశము జాన్విచెట్టుగాను, పచ్చనిచిలుక దాని చిగురుగాను, ముక్కు ఫలముగాను రూపింపఁబడినవి. ఎఱ్ఱని పండుతోఁగూడిన పచ్చని చిగురువలె ఎఱ్ఱని పగడపుకాంతిగల ముక్కుతోఁగూడిన పచ్చని చిలుక ప్రకాశించుచున్నదని భావము.]

[పూర్వటీకలో ఈయొక "అక్షమచంచూపుట = తెల్లఁబాటు లేని ముక్కుపుటము అనెడి... ..దొరలిన = కలసిన; ఫలవిటపలక్షికొక = పండ్లతోడి కొమ్మకలిమిని" అని వ్రాయఁబడినది; మీఁది పాఠములును, టీకయు ప్రస్తుతార్థానుసంహములని సహృదయు లెఱుంగకపోరు.] ప్రమాదవిగళితంబును = ప్రమాదముచేత జాఱిపడిన; నగనిరోధిగొలుపు వీవనయచ్చరల = పర్వతభేదియగు ఇంద్రుని సేవించుచు, వీవనలను వీచు అప్పురములయొక్క; పచ్చలకడియంబువడువునకొక = పచ్చలు తాపిన కడియమురీతిని, నిరాలంబనస్థంబునకొక = నిలుచుటకు ఆధారములేని చోట; వలుములు = పెక్కుసారులు; చక్ర చంక్రమణచమత్కారంబు = చక్రమురీతిని గిఱున తిరుగుటలాని చేయును.

[ఈ చిలుక నిరాలంబమగు ఆకాశమున చక్రమురీతిని గిఱున వల్లెలు కొట్టుచుండఁగా, స్వర్గము నందలి యప్పురసల కానినుండి జాఱి క్రిందఁ బడుచున్న పచ్చలకడియమువలె ప్రకాశించెనని భావము.]

నమిపా.....గర్భంబునందుకొక = దగ్గఱితోఁటలయందలి ముడుఱుటాకుపచ్చరంగు గల ఆకుల జొంపములయొక్క లోపలిభాగంబునందు; ముకుందవిగ్రహంబునందుకొక = పరాశ్వురుని దేహమునందు; భక్తిసగుండగు = పరుభాగవతుడగు; పురుషశ్రేష్ఠుండునుబోలెకొక = గొప్పపురుషునివలె; డిందుచుకొన = అణఁగుచుకొన - కలిసిపోవును.

పాండురంగ.....పిత్త

పరమభక్తుడు భగవంతునియందు విక్రమమును పొందినట్లు, ఈ చిలుక ఆకులమరగున దూఱి దానితో కలిసిపోవుచున్నదని భావము.

అందంద = అక్కడక్కడ; జాతిపులుగులు = తోడి చిలుకలు; మరుజగంధధనుధరము, అగుటకు = (ఈ చిలుక) మనుష్య సంస్కృతమున శ్రోత్రవాసన కలదగు కారణమున - విజాతీయ మగుట; జగదంబుదిగిచిన = పోట్లాటకు దింపఁగా; కినిసి = కోపించి; విస్మయర....లాంత రంబును = విస్తరించిన (నిక్కుచున్న) మేలిమెద్రుకలచేత మిట్టపల్లములంగాఁ జేయఁబడిన చెక్కిరి మధ్యభాగము కలదియును; విఘ్నార్థనవికృతపీఠణంబునై = తిరుగుడుపడుటచేత వికారమయిన చూపులు కలదియు నయి; ఊణంబు = ఊణకాలము; మణిపలయవలయుతంబు, అగు = మణులుతాపిన కడియ ముతో చుట్టుకొనబడిన (కూడిన); రతియువలిముంజేరితిన్ = రతీదేవియొక్క ముంజేరివలె; చెలువు; అడరు = ప్రకాశించుచున్న; మెడ, నిగిడించి = మెడను ముందువకు చాచి; మగుడంబడి = త్రిప్పి; కాకుప్రకారవికారస్వరంబుగ్ = వికారమగు కాకుస్వరపురితిని - (బెదరించు భయంకరధ్వనితో); వానిన్ = ఆ వక్షులను; నిరాకరించుచున్ = తిరస్కరించుచు; పరచు = పరుగెత్తు - ఎగురుచున్న.

(ఈ చిలుక మనుష్యస్త్రీచే పెంచబడుటచే ఆవాసన కలిగినదైనందున దీనిని జూచి జాతిచిలుకలు వేఱగు చిలుకయని భ్రాంతిపడి జగడమునకు సిద్ధపడినవి. అప్పుడిదియు కోపించినది; ఆకోపముచే దీని చెక్కిళ్లయందు రోమాంచము కలిగి, మెద్రుకలు నిక్కుటచే ఆ భాగము ఎత్తుపల్లములు గలదిగా అయినది; గ్రుడ్డులను త్రిప్పుచు వికారముగ వానిని చూచినది; హారముతోఁగూడిన యియ్యది మణులు తాపిన కంకణమును ధరించిన రతీదేవిముంజేరివలె ప్రకాశించుచుండినది; ఇట్టి చిలుక కాకుస్వరముచే ఆ తోడిచిలుకలను బెదరించి; తిరస్కరించుచు ఎగిరిపోయినది అని భావము.)

అప్పుఱుచుడిలుకకున్ = ఆ చెడ్డచిలుకఁగూర్చి; అలిగినయదివోలెన్ = కోపించినదానివలె; అయ్యున్ను = ఆ యువతి - హృదానీ; వెన్నాడెన్ = వెంటబడిపఁగా; వెన్నాటకంటై = పెద్దయాట యయి; బోటికత్తియలు = ఆమె చెలులు; ఉత్తుంగ....నంబునన్ = ఉన్నతమయిన కుచముల మీఁదిభాగమున వ్యాపింపఁజేయఁబడిన వెన్నెలబోలుచూపుచేత; నెఱయన్ = వ్యాపింపఁగా; గోరు వంక = ఒక పక్షి, నఖతతమును; గర్భోక్తివై దర్శింఁగూడి = అర్ధాంతరముతో గూడిన నుకుమారభక్తి తోఁగూడి; చిలుకచాలుతెఱయును = చిలుకలవరుసను చిత్రించిన తెఱను; చేరికచేసి = దగ్గఱకు తెచ్చి; ఎలయింపన్ = ఊంచఁగా; [దగ్గఱకు రప్పింప] అని పూర్వటీక.] అలయించుచున్ = అలసి పోవునట్లు చేయుచు - బాధించుచు; నడితెక్క = తెక్కమధ్యభాగమును; క్రిక్కిరించుచున్ = దగ్గఱగా ఇఱికించుచు - ముడుచుకొనుచు; ఒక్కయెడన్ = ఒక్కచోట; కాలువొడిచి = కాలు నిలిపి; కంతహారకరణంబున్ = ఆ మణిహారములొని నాయకమణిని; చేటికానికరంబు = చెలికత్తెలగుంపు; పొలసినన్ = సమీపింపఁగా; పులుంగు = పక్షి - చిలుక; [జాడ] అని పూర్వటీక.] ఎఱింగి = గ్రహించి; మెఱుంగు = మెఱుపు; డాయవచ్చినట్లన = సమీపించినట్లే కనఁబడి; మాయలేటి పరిపాటిన్ = మాయలేడిరీతిని; తియియన్ = తీయఁగా - తీసివయెడల ననుట; వచ్చుట = చిక్కుట; వచరించి = నటించి; [మువ్వలొని రాయి మువ్వరంధ్రమునుండి తీయుటకు వీలగునట్లు కనఁబడునేగాని ప్రయత్నించినను దానిని తీయుట సాధ్యముకాదు; ఆ రీతిచే యీ చిలుకయును.] ప్రచురయంబునన్ = ఎక్కువ వేగముతో; ఖవరపురప్రాసాదంబులు = అమరావతిలోని భవనములు; మోవన్ = తాఁకునట్లు; పూఁపునన్ = పూనికతో - పట్టుదలతో; ఎగసి = ఎగిరి; పెఱుతెరువునన్ = వేఱుమార్గమున; రణ తెంచి = ఎగిరి వచ్చి పాండు....రంగంబు = పాండురంగుని దేవాలయపు మధ్యభాగమును; ఇచ్చన్ = తనమనస్సునకు వచ్చినట్లు - స్వీచ్ఛగా; దండియంబువైన్ = కఱ్ఱపయి; తనయిచ్చన్ = తన కోరిక ననుసరించి.

సీ. మదఘూర్ణ¹దురుసంకుమదమలీమసకుచద్విపమహోద్ధతిః గౌనుఁదీగ నులియ
ఘనసారపుండ్రకద్లబింబనికటఘర్తహిమాప్తి మోముఁదామర చలింప
నాసికానూత్నగంధఫలియూరుపుందావి నధరదంతకదమత్తాలి విరియఁ
గింకిణీకల్పణనశంకితగర్జితప్రస్తకాంచించలగతి యంచ జడియ

తే. బంధనిర్మ క్తకుకస క్తభావ యగుచు, నలపరాశరసుతుచంద మధిగమించు
మించుననబోడిచందంబు మేలుకనిన, వాఁడు తలపోయు కలలోని వార్తయయ్యె.

టీక. పద.....ధర్మిత - మదఘూర్ణిత = మదముచే తిరుగుచున్న; ఊరు = గొప్పవైన; సంకుమదమలీమసకుచద్విప = కస్తూరిచే మలినమైన (నల్లచైన) కుచములను విరుగులయొక్క; మహోద్ధతిః = గొప్ప విజృంభణముచేత; గౌనుఁదీగ = నడుము అను లత; నులియ = చలించుగా. [విరుగులయొక్క ఔద్ధత్యమున తీగలు చలించినట్లు, కుచముల విజృంభణముచే ఆమె మధ్యము చలించుచున్నదని భావము.] ఘనసార.....మాప్తిక్ - ఘనసారపుండ్రక = కర్పూరపు తిలకముచే; ద్లబింబనికట = చంద్రబింబమయొక్క సమీపమునం దుండుటచే; ఘర్తహిమాప్తిక్ = చెప్పుటయను మంచు వ్యాపించుటచే; మోముదామర = ముఖపద్మము; చలింప = కంపించుగా. చంద్రకమలములకు విరోధము స్పష్టము. [ఆమెముఖము చంద్రునివలెనున్నదనియు, ఆయాసమువలనిచెమటచేట్టొప్పుచెదరిన దనియుభావము.] నాసికానూత్నగంధఫలియూరుపుందావి = అప్పుడే వికసించిన సుపెంఁగవంటి ముక్కుగల యా లేమయొక్క నిట్టూర్పుగాలినువాసనచే; అధరదంతకదమత్తాలి = పెదవియందలి దంతక్షతమును గండుతుప్పెద; విరియ = చెదరిపోగా; [ఇచటను గంధఫలీ, మధుఘములకుఁ బరస్పరవిరోధము నూచితము. ఆమెనాసిక సుపెంఁగవలెను, అధరముపైఁగల కలనిొక్క తుమ్మెవలెను ఉన్నవనుట.] కింకిణీకల్పణ = చిఱుగజ్జలధ్వనిచే; శంకిత = సందేహింపఁబడిన; గర్జిత = ఊటుముకల; ప్రస్తకాంచి = జాటుచున్న మొలకనాలు గలదియు; చంచలగతి, యంచ = చలించునడకయనుమాంస; జడియ = బెదరుగా; [హంసకును, పర్వర్తువునకును పరస్పరవిరోధము ప్రసిద్ధము. ఇచట మొలకనాలిగజ్జలధ్వని యుండుమువలెను, ఆమెనడక హంసనడకవలెను ఉన్నదని భావము.] బంధనిర్మ క్తకుకస క్తభావ = పంజరమునుండి విడిపడిన చిలుకపయి లగ్నమయిన మనస్సుకలది-(హరిదాసీ); సంసారబంధమునుండి విముక్తఁడయిన (మోక్షార్థియైన) శుకునియెడ లగ్నమగు మనస్సుకలది; పరాశరసుతుఁడు = శుకుఁడు; చందము = రీతిని; అధిగమించు = పొందునట్టి; మించుననబోడిచందంబు = సుతుమారము, ప్రకాశమానమునగు దేహముగల యా హరిదాసీరీతి. అలం. రూపకము, ఉపమ, క్లేష.

తే. కక్కసపువంకగోరులఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి, కఱకుముక్కున నందందఁ గఱచి కఱచి
పూసయొకటియుఁ బోఁగఁగనఁ బొందనీక, చెరిపెముత్తాలిపేరు విచ్చికపుఁబులుఁగు.

టీక. కక్కసపువంకగోరుల = కఱకైన పంకరగోళ్లచే; పోఁగఁగన = నూత్రమునందు; పొందనీక = నిలవనీయక; విచ్చికపుఁబులుఁగు = చెడ్డపట్టియైన చిలుక; చెరిపె = పాడుచేసెను.

క. బహువిధరచనోజ్జ్వలమగు, మహిళామణిమణిసరంబుమణు లన్నియు న
య్యహిశయను సదనశరధికి, నహీనరత్నాకరత్వ మనుసంధిం చెన్. 240

టీక. బహువిధరచనోజ్జ్వలము = పెక్కువిధములగు కూర్పులచే ప్రకాశించుచున్నది; మహిళామణిమణిసరంబుమణులు = ఆస్త్రీరత్నముయొక్క మణిహారమునందలి మణులు; అహిశయను సదనశరధికి = శేషతల్పుఁడగు విష్ణుని గృహమగు సముద్రమునకు; అహీనరత్నాకరత్వము = గొప్పదగు రత్నాకరమును పేరుపొందుటను; అనుసంధిం చెన్ = కలిగించెను - కూర్చెను.

1. చ. ధర. 2. చ. ట. నడ. 3. చ. ట. నును. 4. చ. ట. నఱకి నఱకి. 5. చ. బొనగును.

క. శుకమున కొదవె నయత్న, ప్రకటితమణిరంగవల్లిపరికల్పనకో

రకితసుకృతానుకృతి; దా,నికి మెచ్చెన్ బొండ్రిక¹నిలయుం డాత్తన్. 241

టీక. ఆయత్న.....నుకృతి = ఆప్రయత్నముగా తూర్చిన ముత్యాలముగ్ధలను కట్టించుటచే అంకురించిన పుణ్యసామ్యము; శుకమునకు²; ఒడవె³ = కలిగెను; పొండ్రికనిలయుండు = పాండురంగక్షేత్రవాసి యగు విష్ణువు; మెచ్చెన్.

క. గిరికానుషక్తబుద్ధి ను,పరిచరునింబోలు నొక్కపన్నగ మొకనాఁ

²డురవడి నెచ్చటనుండియొ, మురమర్దనుదివ్యభవనమున కేతెంచెన్. 242

టీక. గిరికానుషక్తబుద్ధి¹ = చిట్టెలుకయం దానక్తమయిన బుద్ధియందు (ఇది పాముషక్తమున నర్థము. ఉపరిచరపనువిషయమున - గిరికాదేవియందు లగ్నమయిన బుద్ధిని గ్రహింపవలెను.) పన్నగము = పాము; ఉరవడి² = వేగముగా; మురమర్దనుదివ్యభవనమునకు³ = విష్ణుని దేవాలయమునకు; ఏతెంచెన్. అలం. శ్లేషము, ఉపమ.

వ. ఆసమయంబున,

243

క. యమదండచండమగు భుజ,గమునకు వెఱచఱచి యాఖుకన్యక కమలా

రమణాంఘ్రి జేరె గురుభీతమతికి నాముక్తమాల్యదకు నెన యగుచున్. 244

టీక. ఆఖుకన్యక = ఎలుకపిల్ల; యమదండచండము, అగు = యముని చేతికజ్జివలె భయంకరమగు; భుజగమునకు² = పామునకు; వెఱచఱచి = భయపడి; గురుభీతమతికి³ = గురువువలన భయముపొందిన మనస్సు కలదానికి; ఆముక్తమాల్యదకు⁴ = విష్ణుచిత్తుని కుమార్తెయగు గోదాదేవికి; ఎన, యగుచున్ = సాటియగుచు; కమలారమణాంఘ్రి⁵ = విష్ణుని పాదములను; చేరెన్.

[ఇవట ఆముక్తమాల్యదతోడి సామ్యముకొఱకు ఎలుకపిల్ల యనుటకు ఆఖుకన్యక యని గ్రహించబడినది. తనతండ్రియగు పెరియార్వారు విష్ణులగ్నమానస యగు తన్ను మానవున కిచ్చి, పెండ్లిచేయు నేమో యను భయముచే ఆండాళ్లమ్మ భగవంతుని ధ్యానించి, తపమొనరించి యతనిపాదములనే ఆశ్రయించెనను విషయ మీట అనుసంధేయము.] అలం. ఉపమ.

క. హరిపదపీఠస్థితి గల, సరియను శిశిల్పైలుక దాఁగె సంవర్తమాతి¹

దెరలి మృకండాద్భవుఁ డా,తురతం దజ్జతరపేటి దూరినభాతిన్. 245

టీక. హరిపదపీఠస్థితి = విష్ణుని పాదపీఠమున నెలకొనినది; సరియను = సందునందు; సంవర్తమాతి² = ప్రళయకాలపు దెబ్బచే; దెరలి = ఎగిరి; ఆతురత³ = ఆప్యాయముతో; తజ్జతరపేటి⁴ = పెట్టెవలె భద్రమయిన ఆ విష్ణుని కుడియందు; దూరినభాతి⁵ = 'ప్రవేశించినట్లు.

[మృకండాద్భవుఁడు (మార్కండేయుఁడు) నిత్యజీవియగుటచే ప్రళయకాలమునఁ దక్కిన జీవులతోఁబాటు నశించక, విష్ణుని కుడిలో దూరి సుఖముగా నుండెనను గాథ నిట గ్రహింపగును. అలం. ఉపమ.

ఆ. వీడిపడినగాజు వెదకంగ వెదకంగ, బద్దరాగ మొదవుపగిది నహి¹

దొఱకె నెలుకదూటి తొలగినతటి రమా,²కమనచరణకై తక ప్రసవము. 246

టీక. గాజు = కాచమును; బద్దరాగము = కెంపు; ఒదవుపగిది³ = లభించినరీతిని; అహి⁴ = పామునకు; తొలగినతటి⁵ = తప్పించుకొన్న సమయమున; రమా.....ప్రసవము = విష్ణుని పాదములపై నున్న గేదంగిళావు; దొరకెన్. అలం. ఉపమ.

చ. చరణసరోరుహప్రసవశైవలినీనివసద్భిసాంకురా
 హరణమనీమఁజేరిన విసాశనకాబమొహాగఁ బొల్పు సా
 గరశయపూజనాచరణకై తకకోరకమున్ భజించె ము
 త్కరవరకంకణంబు మిహికాఘృణి రాహువు గప్పవొప్పనన్.

247

టీక. చరణ.....మనీషక్ - చరణసరోరుహ = పద్మములవంటిపాదములపైనున్న - లేదా -
 పాదములలైంగల పద్మరూపమగు ప్రసవ = పూవులనెడి; శైవలినీ = నదియందు; నివసత్ = ఉన్న;
 భిసాంకుర = తామరతూగ్ధయ; ఆహరణ = తీసికొనుటయందలి; మనీషక్ = కోరికతో; విసాశనకాబ
 మొహాగఁ = చిన్నహంసయో యనునట్లు; పొల్పు = ప్రకాశించు; సాగరశయపూజనాచరణకై తక
 కోరకమున్ = విష్ణునిపూజకొఱి కుంచుచున్న గేదంగిని; మత్కరవరకంకణంబు = నా(శివునియొక్క)
 చేతికంకణమైన పాము; మిహికాఘృణి = మంచు కిరణములందుఁగల చంద్రుని; ['మిహికాఘృణి =
 మంచు వెలుగును - చంద్రుని' అని పూర్వటీక.] భజించె = గ్రహించెను. [ఇచట మొగలిపూవు
 హంసగా ఉత్పేక్షింపఁబడినది. చంద్రుని రాహువు కప్పినట్లు పాము ఆ మొగలిపూవు నాక్రమించిన
 దని ఉపమా.] అలం. ఉపమా, ఉత్పేక్ష, రూపకము.

తే. మధురమదిరారసామోదమైత్రి నలరు, పొలఁతి నెమ్మోమువలపాను భోగిఁబోలె
 హరిపదాబ్జమధూళిమ¹యంబుఁ గ్రోలె, జాతిగేదంగితావి భుజంగభర్త.

248

టీక. మధురమదిరారసామోదమైత్రి = మధురమైన మద్యముయొక్క రసముయొక్క పరి
 మళముతోడి కూడికచే; ఆలరు = ప్రకాశించునట్టి; నుదతి నెమ్మోమువలపు = స్థియరాలియొక్క
 ముఖపరిమళమును; ఆను = వాసనచూచుచు; భోగిఁబోలె = విలాసపురుషునివలెనే; హరిపదాబ్జమ
 ధూళిమయంబు = శ్రీవిష్ణుపాదపద్మములందలి లేనెతోఁగూడినవైన; జాతిగేదంగితావి = మేలి
 మొగలిపూవుపరిమళమును; భుజంగభర్త = సర్పరాజు; గ్రోలె. అలం. ఉపమా.

క. ఆలరు నల రుచిరమత్కుండలముపయిన్ నిలిపె నవ్యసఖరపదము²లై
 యలరు నిజకంటకక్షత, విలసన³ముల విటునిమేన వేశ్యయుఁబోలెన్.

249

టీక. ఆలరున్ = ఆ మొగలిపూవునూడ; ఆల, రుచిరమత్కుండలముపయిన్ = ప్రసిద్ధమగు
 (ఆ) నా కుండలముగా ఉండు పాముపయిని; నవ్యసఖర పదములై, ఆలరు = క్రొత్తగా చేయఁబడిన గోటి
 నొక్కలుగా ప్రకాశించునట్టి; నిజకంటకక్షతవిలసనములన్ = తన ముండ్లగీటులయొక్క విలాసములను;
 నిలిపెన్ = ఉంచెను.

[ఆ మొగలిపూవును పాము భజించుటచే ఆపూవుముండ్లు దానికి తగిలి, గాయములుకాఁగా - అది
 నఖక్షతములవలెనున్నవని భావము. విటునిమేనిపయి వేశ్య నఖక్షతముల నుంచినట్లు మొగలిజేకు పాము
 పయిగీటులను ఏర్పఱచెనని భావము.] అలం. ఉపమా.

సీ. సరసిజాకల్యాణ సమయార్హ జతులక్ష్మి గలిగించుఁ బదనఖాగ్రమునఁ దవిలి
 దభ్రాక్షాత్తుమిన్నేటి తెలిసిటి దెమలున ముదురుచెందోవచాలు ⁴మొలవఁబెట్ట
 సీమంతసీమాంతసిందూరరుచిఁజేయు మ్రొక్కి లేవని నతుశ్చురినతులకు
 బీతరూపంబునఁ ⁵బెట్టె పెట్టిన శేషఫణిరత్న ఘృణులకుఁ బ్రాకు పెట్టు

1. చ. యందు. 2. క. వైనలరు. చ. ట. వైనలరు. 3. క. మును. చ. ట. మును. 4. చ. ట.
 మొలవ. 5. క. పెట్టినకేపుని. 6. ర. పెట్టెపెట్టినకేపు.

తే. ¹కైటభాంతకపూజనాకైతకప్రసవనవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత
భుజగరాజస్ఫటాభోగభూరిమణిసమాజరాజత్ప్రభాపుంజమంజిమములు. 250

టీక. కైటభాం.....మంజిమములు - కైటభాంతక = కైటభానురుని చంపిన - శ్రీకృష్ణుని యొక్క; పూజనా = పూజాకాండైన; కైతకప్రసవ = గేదంగిపూవుయొక్క; నవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత = శ్రీతదైన పరిమళమును భుజించుటవలని సౌఖ్యముచే సంతోషించిన; భుజగరాజ = సర్పరాజముయొక్క; స్ఫటాభోగ = వికాశమగు పడగయందలి; భూరి = గొప్పవైన; మణిసమాజ = మణులగుంపులయొక్క; రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న; ప్రభామంజిమములు = కాంతులయొక్క మనోజ్ఞతలు; పదనఖాగ్రమునకై = పాదముల గోళ్లచివఱ; తవిలి = లగ్నముయి; సరసిజాకళ్యాణజతులత్పక్షి = కమలినీలోడి వివాహముననైన పారాణియొక్క శోభను; కలిగించుకొ; కుసూక్తు = ప్రకాశించునట్టి; మిన్నేటితెలిసిటితెలుసునకై = ఆకాశగంగయొక్క స్వచ్ఛజలప్రవాహమున; [తెలుసునకై = చలనమునందు' అని పూర్వటీక.] ముదురుచెదోపచాలు = గాఢమైన ఎఱ్ఱకలువల పరుసయి మొలవఁబెట్టుకొ = మొలచునట్లు చేయును; మ్రొక్కి; లేపని = లేవక యట్లే వంగియున్న; చతుశ్చక్రి సతులకు = నాలుగు పేదము లను స్త్రీలకు; సీమంతసీమంతసిందూరరుచి = పాపటచివటిభాగము నందు సిందూరముయొక్క లేజమును; చేయుకొ; పీతరూపంబునకై = కూరుచుండు అననముతీసి; పెట్టెవెట్టిన = చుట్టచుట్టుకొనిన; శేషునిఫణరత్నపుంజులకు = ఆదిశేషుని పడగయందలి రత్నములు కాంతులకు; ప్రాకువెట్టుకొ = (తీగలవఁబెట్టు) దన్నుకట్టగా నుండును.

విష్ణుని పాదపీఠమును చేరిన పాముయొక్క పడగయందలి మణిసమూహపుట్టెనిని కాంతుల విష్ణుని కాలిగోళ్లపై వ్యాపించి కార్జుకుఁబెట్టు లత్తుకయొక్క శోభను, అచటి గంగయందు వ్యాపించి, ఎఱ్ఱకలువల శోభను, పేదకాంతల పాపటలయందు సిందూరపుశోభను, పీఠమగు శేషుని పడగయందలి మణుల కాంతులకు దన్ను పెట్టుకట్టలశోభను గల్గి ఉన్నవని భావము.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ²వ్యాపించి తిమిరహారమై, దీపించు నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచిక
దీపావళి హరి కిచ్చుచు, నా పుణ్యఫలానుభవము నయ్యహి గనియెన్. 251

టీక. అయ్యహి = ఆ పాము; తిమిరహారమై = బీకటిని పోగుట్టునదై; దీపించు = ప్రకాశించునట్టి; నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచిక = తన పడగవైపున్న గొప్ప మణుల కాంతిచేత; హరికై; దీపావళికై, ఇచ్చుచుకొ; ఆ పుణ్యఫలానుభవముకొ = హరికి దీపారాధనము చేయుటవలన గలిగిన పుణ్యముయొక్క అనుభవమును; కనియెన్ = పొందెను.

క. ఆ తటి నొకకందువ న, వ్యాతాశనశయను కేళివనచసుమతినుం
డేతెంచెన్ సరభూ సంఘాతము తమపెరకుం గడు విఘాతం బగుటన్. 252

టీక. ఆ తటికొ = ఆ తలువాత; ఒకకందువకొ = ఒక మాణుమూలను; ఆ వ్యాతాశనశయను = ఆ శేషతల్పుడగు శ్రీవిష్ణునియొక్క; కేళివనచసుమతినుండి = ఉద్యానవనమునుండి; సరభూ సంఘము = లేనట్టిగలగుంపు; తమపెరకుకొ = తమ లేనట్టెట్టెకు; కడుకొ, విఘాతంబు, అగుటకొ = గొప్ప అపాయము కలుగుటచే; ఏతెంచెన్. [‘వసుమతినుండేతెంచెన్’ అని ఇకారసంధి యాదృచ్ఛికము.]

క. కాయద్యుతి జిద్దుకొనంగ, నా యీగలమొత్త మాశ్రితాఖిలదిశమై
యాయెడఁ దైలకటాహ, న్యాయం బొనరించె జలధరాధ్వంబునకున్. 253

టీక. ఆ యీగలమొత్తము = ఆలేగటిగలగుంపు; కాయద్యుతి = దేహకాంతి; జిద్దుకొనుకొ = మెఱుంగుండేటగా; ఆశ్రితాఖిలదిశమై = ఆక్రమించుబడిన సమస్తదిక్కులను కలదయి-

అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించినదయి; ఆ యెడఁ = ఆచోట; జలధరాభ్యుంబునకుఁ = ఆకాశమునకు; తైలకటాహన్యాయంబు, ఒనరించెఁ = తైలకటాహన్యాయము కలదగునట్లుచేసెను. ఒక పెద్దపాత్రలోని నీటిపై ఒక తైలమీదువు వడియెడల అది కొలది కాలమున ఆ పాత్రము నీటి వైభాగమునంతటిని ఆక్రమించుట తైలకటాహన్యాయము. ఆరీతినే యిచట తేనెటీగల మొత్తము గగనముకకు వ్యాపించె నని భావము.

శా. ¹ ఆమండోద్భవబీజపండరుచి సయ్యాటించుచు మక్షికా
స్తోమం బాతతపక్షగుచ్చ మగుచుఁ దోతేరంగా శ్శశ్రులం
బై మిన్నొప్పు తదంగసంగతి; మధువ్యామోహముండేయుఁ దో
డ్రో మర్త్యలికిఁ దద్విహారకలిత ద్రుస్కంఠవీరుచ్ఛిఖల్.

254

టీక. మక్షికాస్తోమంబు = తేనెటీగలగుంపు; ఆమండోద్భవబీజపండరుచిఁ = ఆమదపు విత్తల సమాహుకాంతిని; [ఆముదాలరాశివిధమున అను పూర్వటీక అనవగతము.] సయ్యాటించు చుఁ = పరిహసించుచు - తిరస్కరించుచు; ఆతతపక్షగుచ్చము, అగుచుఁ = వికాలములగు తొక్కలు కలదయి; తోతేరంగాఁ = రాంగా; తదంగసంగతిఁ = వానిదేహముయొక్క సుబర్కముచే. [తోతేరం గాఁ = తోచఁగా అని పూర్వటీక.] శ్శశ్రులంబై = దట్టమైనదై; [శ్శశ్రులంబు = గడ్డము, మిసములు గలది అని పూర్వటీక. అది అనవగతము.] మిన్ను = ఆకాశము; దివ్యుఁ = ప్రకాశించును. తద్విహార.....వీరుచ్ఛిఖల్ = ఆ తేనెటీగల విహారముతోఁ గూడిన (అని విహరించిన) చెట్టు మొదట్లను, లేఁగొమ్మలకొనలను; [చెట్టు మొదట్లయందలి చిగురుగొమ్మలకొనలు అని పూర్వటీక.] తోడ్రోఁ = వెంటనే; మర్త్యలికిఁ = మానవుల సమూహమునకు; మధువ్యామోహముఁ = తేనె (గ్రహించుట)యందలి యాస క్రిని; చేయున్.

[తేనెటీగలు గగనమున వ్యాపించుటచే వానికాంతిచే ఆకాశము దట్టమై యున్నదనియు, ఆ యీగలు విడిచిన చెట్టు మొదట్లను, కొమ్మలను జనులకు తేనెను గ్రహించుటయందు కొరికను కలిగించుచున్నవనియు భావము.] అలం. ఉపము.

క. ఆ మధుమక్షికలఁట ²చని, దామోదరమందిరాగ్రతలగతనిర్దా
ల్యామోదమేదురమధు, ప్రేమాకులబుద్ధిమైఁ జరింపఁగ సంతన్.

255

టీక. ఆ మధుమక్షికలు = ఆ తేనెటీగలు; దామోదర.....బుద్ధిమైఁ = శ్రీవిష్ణుని దేవాలయముమండూడిన నిర్దాల్యమగు పుష్పములందలి కమ్మని వాసన గల తేనెను గ్రహించుటయందలి కొరికతో; చరింపఁగఁ = తిరుగఁగా.

క. అందు నొక సరఘు గ్రోలె ము, కుందపదాగ్ధ్యాంబుబిందుగుంభితసుమనో²
మందమకరందశీకర, ముం దీర్థస్వార్థముల్ సమున్నతి వెలయన్.

256

టీక. సరఘు = తేనెటీగ; తీర్థస్వార్థముల్ = దేవునిప్రసాదమును, స్వప్రయోజనమును; సమున్నతిఁ = గొప్పఁదనమును; వెలయన్ = ప్రకాశింపఁగా. ముకుంద.....శీకరముఁ-ముకుంద= విష్ణువుయొక్క; పాదార్థ్యంబు = పాదోదకముయొక్క; మీదు = మీదువులచే; గుంభిత = కూర్చు బడిన; సుమనః = పూలయందలి; అమందమకరందశీకరముఁ = ఎక్కువైన తేనెమీదువులను; గ్రోలెఁ = త్రాగెను. [విష్ణువుయొక్క పాద్యమగు జలముతోఁగూడిన పూశార్థపుష్పములమకరందమీదువులను ఆ తేనెటీగ త్రాగుటచే దానికి తీర్థ, స్వార్థములు రెండును ఫలించినవని భావము. దేవుని పాదతీర్థపానముచే ముక్తిప్రదమగు తీర్థఫలము లభించినది; దానియందు మిశ్రితమగు మధువును త్రాగుటవలన తొన్నివృత్తిరూఢుమగు స్వార్థమును ఫలించినది.]

క. కలిగె మధుమఠీకమునకు, ¹దలఁపనితలఁ పన్నదాదిధార్యము గంగా
జలవలమానము యదుకుల, తిలకాంఘ్రి సరోజదివ్యతీర్థము గ్రోలన్. 257

టీక. తలఁపనితలఁపు = అనుకొనకుండ తటస్థించిరితి; మధుమఠీకమునకు = తేనె
టీకగకు; అన్నదాదిధార్యము = మాపంటివారిచే (తలఁపము) ధరింపఁదగినది; గంగాజలవలమానము =
గంగాజలమును బొందుచున్నది; [విష్ణుపాదతీర్థము శివునికి శిరోధార్యమగుటచే; అది శివునికలవైగల
గంగయందు కలియునని అభిప్రాయము.] యదు.....తీర్థము = శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములు
కడిగిన దివ్యతీర్థము; గ్రోలన్, కలిగెన్. అలం. ఉపమ, పరికరము.

ఆ. దాన సంభవించె దేనియయిఁగకు, సోమపానరతుల సుకృతఫలము
భాగ్య మొదవెనేనిఁ బ్రాపించుఁ దనుఁదాన, పుణ్యలక్ష్మి నిధియుఁబోలెఁ బురుషు.

టీక. దాన = ఆ పానమువలన; సోమపానరతులసుకృతఫలము = యజ్ఞములు చేసి, సోమ
పానమును చేసిన సోమయాజులకుఁ గల్గు పుణ్యఫలము; నిధియుఁబోలె = పెన్నిధివలె; భాగ్యము
ఒదవెనేని = అదృష్టము ఉన్నయెడల; పురుషుఁ = పుణ్యలక్ష్మి; తనుదాన = తనంతతానే; ప్రాపించు =
పొందున్. అలం. వికస్యరము.

సీ. జనియించె నే సాధ్వీ జాతిస్తరత్వసంపదకల్పి నిజకులాభరణ మగుచు
వర్తించె నే పతిప్రత తాటిమీఁదటి తపమైనతనువునఁ దాల్చి ²మిగిలి
సెలకొల్పె నే యపాంసుల మానసమునందుఁ బరమవైష్ణవధర్మ పాటవంబు
మెప్పించె నే సతి యప్పొండరికతీర్థవిభు నిష్టాన్నవిశ్రాణనమున

తే. నా సుశీలకు నక్కాకహంస కిచిత్త
శుకభుజంగమసరఘలు సురథ సులభ
సుముఖ సుప్రత సుకృతినామములు పరుసఁ
దాల్చి జనియించె శుక్తి ముత్యాలువోలె.

259

టీక. ఏ సాధ్వీ = ఏయోగ్యురాలు; జాతిస్తరత్వసంపదకల్పి = పూర్వజన్మజ్ఞానసంపద
యుండుటచేత; నిజకులాభరణము = తనవంశమునకు నగయైనది; తాటిమీఁదటి తపమైన, తనువున్ =
తాటిప్రమాణమైన (మిక్కిలి ఉన్నతమైన) తపస్సు చేసిన దేహమున; తాల్చి, మిగిలి = ఎక్కువ
త్వర్యము కలిగి; వర్తించెన్ = ప్రవర్తించెనో; అపాంసుల = ఉత్తమరాలు; పరమవైష్ణవధర్మ పాట
వంబు = విష్ణుసంబంధములగు గొప్ప ఆచారములందు నేర్పుచు; సెలకొల్పెన్ = సంపాదించెనో;
అప్పొండరికతీర్థవిభు = పాండురంగక్షేత్రపాలకుడగు ఆ శ్రీకృష్ణుని; నిష్టాన్నవిశ్రాణనమునన్ =
కోరిన అన్నము నిచ్చుటవలన; శుక్తి = ముత్యపుఁజిప్పయందు. అలం. ఉదాత్తము, క్రమము,
ఉపమ.

ఉ. ⁴కేసరిశాబళోభిగుహకీర్తియు భానుమదంతువిస్ఫుర
ద్వాసరలక్ష్మీవైభవము వారిధిలగ్నసమగ్రవేల యు
ల్లాసముఁ దాల్చి యొప్పె మహిళాతిలకంబు పతిప్రసాద వి
న్యాసముచేతఁ జేకుఁజిన నందను లేవురు నందమందఁగన్.

260

టీక. పతిప్రసాద విన్యాసముచేతన్ = భర్త అనుగ్రహముంచుటచేత; చేకుఁజిన = కలిగి
నట్టి; నందనులు, వివురున్ = విదుగురు పుత్రులును; మహిళాతిలకంబు = ఉత్తమవనిత యగు నా

సుశీల; కేసరికాలశోభిగుహాకీర్తియై = సింహపు:బిల్లవచే-అట్టి గొప్పపుత్రులచే) శోభించు గుహ యొక్క కాంతిని (గొప్పకవమును); [కాలశోభి = సింహపు:బిల్లవలై (స్వచ్ఛముగా) బ్రకాశించు నట్టి] అని పూర్వటీక.] ఆమెసమారులు సింహపు:బిల్లవలైను, ఆమె గుహవలె నున్నారని భావము. భాను.....వముక్ = సూర్యుని కిరణములచే ప్రకాశించు చుట్టిశోభను; [పుత్రులు సూర్య కిరణములవలెను, సుశీల వాసరలక్షీవలెను ఉన్నారనుట.] వాసిధి.....ల్లానముక్ = సముద్రములతోఁ గూడిన భూమియొక్క సంతోషము (వికాసము)ను; తాల్పి = భరించి; ఒప్పెన్. [పుత్రులు సము ద్రములవలెను, ఆమె భూమివలెను ఉన్నట్లు పోల్చబడినది.]

ఓ. గోమున: బెరుగుచు ముయ్యిడై మెలగుచు గర్భవైష్ణవాగ్రేసరులౌ
నా ముద్దుఁగొమరులం గని, కామిని దీపించె దొండ కాచినభంగిన్. 261

టీక. గోమున = ముద్దుగా; ముయ్యిడై = ఉదమై - (మూడవ యాదు-జన్మనము కలిగి) యశకులయి; కలిగి గర్భవైష్ణవాగ్రేసరులౌ = పుట్టుకతోనే విష్ణుభక్తాగ్రణ్యులయియున్న; కామిని = స్త్రీ - సుశీల; దీపించె = ప్రకాశించెను. అలా. ఉపమ.

క. భూలేఖకులుల కేయే, కాలంబున నెట్టియెట్టి కర్మ మొనర్పం
బోలుం దత్తతృప్త్యము,లోలిం బితృకృతములయి గుణోన్నతిఁ బెనుపన్. 262

టీక. భూలేఖకులులవత్ = బ్రాహ్మణకులమునఁ బుట్టినవారికి - విప్రులను; తత్తతృప్త్యములు = ఆ యా సంస్కారములు; ఓలిక = క్రమముగా; పితృకృతములయి = తండ్రిచే చేయఁబడినవై.

కా. కాణో త్రైజితరత్నలక్ష్మి గురుశిక్షావత్కిశోరాకృతిఁ
రేణుక్షాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీ దోహదోద్యన్నవ
క్షోజీజప్రభ ముక్తకంచకఫణిసూర్తిక్ సుధీబాంధవ
శ్రేణీప్రీణనకారణోజ్జ్వలకళోత్సేకాధ్యులై రేవురున్. 263

టీక. విప్రురక్ = ఆ అయిదుగురు పుత్రులను; కాణోత్రైజితరత్నలక్ష్మిక్ = సానపట్టిన మాణిక్యమయొక్క శోభతోను; గురుశిక్షావత్కిశోరాకృతిఁ = గురువుచే విద్యగఱుపఁబడిన బాలర రీతిని; రేణుక్షాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీక్ = (శరీరమువై వ్యాపించిన) దుమ్ము కడుగఁబడుటచే (స్వచ్ఛమైన) దేహములు కల గున్న దేనుగులవలెను; దోహదోద్యన్నవత్క్షోజీజప్రభక్ = దోహదము లిచ్చుటచే శ్రోత్రగా అంకురించి వృద్ధిపొందిన చెట్లవలెను; ముక్తకంచకఫణిసూర్తిక్ = కుబుసము (పొర) విడిచిన పాములపోలికలను; సుధీ.....కాధ్యులు = విద్వాంసులయి, బంధువులయి సమూహమును తృప్తిపఱచుట కగు కారణములైన గొప్ప కళలచేత ఆతిశయించువారు; విరి. అలం. మాలోపమ.

చ. ఒకఁడు నిరూఢకృష్ణరుచి; యొక్కఁడు నిర్మలమానసప్రియుం
డొకఁడు ప్రయత్నయోగ్యులు; డొక్కఁడ నాదృతబంధకంచకుం
డొకఁడు రసానుకూలమతియుక్తుఁడు నై విలసిల్లి రిరితిపు
త్రకు; లిల నెట్టివారలకుఁ దప్పనె తొల్లిటిజన్మవాసనల్. 264

టీక. ఇందిపుత్రకులు = ఆ సుశీలయొక్క ఐదుగురు కుమారులును; ఒకఁడు, నిరూఢకృష్ణరుచి = ఒకఁడు గాఢమై (కృష్ణునివలె) నల్లని కాంతి కలవాడు; గాఢమైన కృష్ణవిషయకమగు శోరిక (భక్తి) కలవాడును; [మఱియు కాకి ఈ కుమారుఁడుగ పుట్టినందున - ఆవక్షమున గాఢమైన నల్లని రంగు

1. చ. ముయ్యిడై. 2. చ. ట.గొమరు. 3. క. దోడఁగాచిన. చ. దొండకాచిన. 4. క. భాసిన్.
చ. భంగి. 5. క. రంత. క. అలరుల. చ. ట. రిరితి. 6. క. లఱు. చ. ట. లిల.
పాండురంగ - 35

కలుగు నా పక్షి సూచించబడినది.] ఒక్కడు; నిర్మలమానసప్రియుండు=పరిశుద్ధుడు హంస (పర్వతా
రూపి)య గువాడు, తెల్లని రూపము కలవాడు, నిర్మలమగు మనస్సున ఇష్టపడువాడు (నిర్మలమగుమనస్సు
కలవాడు), నిర్మలమగుమనస్సుకలవారికి ఇష్టమైనవాడును; [హంస ఈ పుత్రుడుగా పుట్టుటయందు
సూచితము.] ఒక్కడు; 'ప్రేయత్నయోగ్యఫలండు' (దేవునిగూర్చిన) తన యత్నమునకు తగిన ఫలము కల
వాడు; [చిలుక ఈ కుమారుడుగా పుట్టుటచే ప్రయత్నముననుసరించి సంపాదించబడిన వృక్షఫలము
గల ఆ పక్షి యిటు సూచించబడినది.] ఒక్కడు; అనాదృతబంధకంచుకుండు = అదరించబడని సంసార
బంధము నెడి కవచముకలవాడు - [సంసారమున తగుల్కొననివాడనుట. పాము ఈ రూపున పుట్టు
టచే ఇష్టపడని బంధరూపమయిన కుబుసము (పొర) గల ఆ పాము సూచితము.] ఒక్కడు; రసానుకూల
మతియుక్తుడును = భూమికి (భూమిమీది జనులకు అనుట) అనుకూలమగు ('ఉపకరించు') బుద్ధితో
గూడినవాడు, పర్వతామూలమగు రసమును అనుభవించుచుగిన బుద్ధితోగూడినవాడును. [రసో వై సః
అని శ్రుతి.] [లేనేటిగయే యీ రూపున పుట్టుటచే రసమునందు (లేనెయందు) ఇష్టపడు బుద్ధితో
గూడిన ఆ మధుమత్తక మిటు సూచితము.] ఐ=అయి; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి; తొల్లిటిజన్మ వానలో =
పూర్వజన్మముల సంస్కారములు; ఎట్టివారలకు = ఎట్టి గొప్పవారికిని; తప్పునె. అలం. సమాసోక్తి,
అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. లోకికవైదికాచరణాలసులై హరిభక్తి సుత్రమ

శ్లోకులు వీరనందగిరి; సూన్యతలక్షికి బట్టుగొమ్మలై

యేకడ సర్వభూతదయయే తమసొమ్ముగ దీనమానస

వ్యాకులతాపనోదనధనాధ్యులనన్ విలసిల్లి రేపురున్.

255

టీక. విభుక్ = ఆ యొడుగురును; లోకిక, వైదికాచరణాలసులై = లోకసంబంధములైన
వసులను, వేదసంబంధకర్తలను చేయుటయందు దానక్తి కలవారై; హరిభక్తి = విష్ణుభక్తియందు;
ఉత్తమశ్లోకులు = గొప్పతీర్థి కలవారు; సూన్యతలక్షికి = సత్యసంపదకు; పట్టుగొమ్మలై = ఆధా
రములై; ఏకడ = ఎయ్యెడలను; సర్వభూతదయయే=సమస్తజీవులయెడలను కనికరమే; దీన.....
నాధ్యులు, అనన్ = దిక్కులేనివాని మనస్సులందలి కలతపాటును పోగొట్టు ధనికులు వీరే యను
నట్లుగా; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి.

క. అత్మోలుకొల మలరులు*సర, మెత్తినక్రియ బాలుపొంగు¹ నెన వికనీతమా

నెత్తమ్మికొలనిచెలుపున, దత్తత్సభాగ్యముల నుదాత్తం బయ్యెన్.

266

టీక. అత్మోలుకొలము = ఆ బ్రహ్మణవంశము; అలరులు = పూవులు; సరమెత్తినక్రియ =
మాలగా గ్రుచ్చినట్లును; పొంగునెనన్ = పొంగిన విధమునను; వికనీతమా = వికసించియున్న; నెత్తమ్మి
కొలనిచెలుపునన్ = కమలాకరమువిధమునను; తత్తత్సభాగ్యములన్ = ఆ యా గొప్పతనములచే;
ఉదాత్తంబు = హెచ్చినది - గౌరవము పొందినది.

[ఇందు 'పాలుపొంగునెనన్' అనుచో 'ఎనన్' అను పాతము గ్రహించబడి పూర్వటీకలో
'అతిశయముతో' అని అర్థము వ్రాయబడినది.] అలం. మాలోపము.

తే. అఖలకల్యాణగుణశీల యా సుశీల, పెట్టె జేమీదుగా నెల్ల చుట్టములకు

భర్తతోగూడ ముత్తాటిపండు దినియె, నెత్తె³మునిమన్నగుట్టల నెందతేని. 267

టీక. అఖల కల్యాణగుణశీల = సమస్త శుభలక్షణములతో ఒప్పుచున్నట్టి; చేమీదుగా =
తనదేయ మీదుగా ఉండునట్లు, (ఇతరులకు దానముచేయునట్లును) తాను స్వయముగా; పెట్టె =

* క. అలరులు. 1. చ. ట. నిస. 2. చ. ములు. 3. క. మున్నన్న. చ. మునిమన్న.

(విందుభోజనములను) పెట్టెను; భర్తతోఁగూడక; ముత్రాటిపండు, తినియె¹ = మూడు+తాటిపండ్లు] మూడుకరముల తాటిపండ్లను తినియె - ఆచరణ భర్తతోఁగూడ పెట్టెండ్లు జీవించెను. [ఒకతాటి పండు తిని దానిని² తిని యెంచును పాతిపెట్టెగా ఆది వృక్షములు ఫలించును; ఆ పండు తిని దానిని³ నాటగా ఆది వృక్షములు ఫలించును; ఈ రీతిని మూడు తరముల చెట్ల ఫలములను తినటకు పెట్టెండ్లు జీవించి యుండవలెనని భావము; ముత్రాటిపండు తినియె⁴ ననుటకు ఇదియే అభిప్రాయము]

[పూర్వజీకాకారులు ఈ యర్థమును గ్రహించక 'ముత్తయుదువకనమువలని ఫలము అనుభవించెను' అని వ్రాసిరి; ఆది కర్మ; ఆ యర్థమును గ్రహించునపుడు 'భర్తతోఁగూడ' అను దానికి సమన్వయ మెట్టి⁵ తెలియరాకున్నది. ఇంతకు ఆ పదసమాహమున కా యర్థము ఎట్లు వచ్చినదో దురూహ్యము.] మునిమన్య గుట్టె⁶ = మనుషులకు గుమారులైన బిడ్డలను; ఎందఱో⁷ = పెక్కువరు; ఎత్తె⁸ = ఎత్తు కొనెను-పొందెనని భావము. అలా. పర్యాయోక్తము.

ఉ. ఆ నలినాయతాక్షీ ప్రసవాపగమంబునఁ బుండఁబొలుచుకొ
ప్రాణవిభూషణాలనము ప్రాచుడుఁగొయ్యగ నిల్చి మన్తనం
తాన మొనర్చు ప్రాది జరదైనన్యము¹ నాఁగ నతీతనర గు
ద్యానలతౌషధి ప్రసవాదంబుసమీపనిరూఢి² బోలదే.

268

టీక. ఆ నళినాయతాక్షీ = (తామరలపంటి వికాలములగు కన్నులు కల) ఆ సుశీలాదేవి; ప్రసవాపగమంబున³ = కానుపులు ఉడిగిపోవుటచేత (అని స్త్రీపక్షమునను), పూవులు రాలిపోవుటచేత; (అని లతాపక్షమునను.) పుండఁబొలుచుకొ⁴ = ముదుసలియగుచు; ఎందుటకు సిద్ధముగనుండి; ప్రాణవిభూషణాలనము = భర్తయొక్క బుజ్జిగింపు; ప్రాచుడుఁగొయ్యగ⁵ = తీగ ప్రాచుటకు అనుకూలముగు కొయ్య కాఁగా; నిల్చి; మన్తనంతానము = మనుషులు, మునిమనుషులును; జనర్పు = చేయునట్టి; ప్రాది = రక్షణము; జర = ముసలితనమును; దైనన్యము = అశక్తతయు; అఁగ⁶ = త్రోసివేయఁగా-పోగొట్టఁగా; అతీతవర్ష⁷ = పోయిన వర్ష కాలము కల-వర్షములు లేనిదయిన; ఉద్యాన.....నిరూఢి⁸ = ఉద్యానమునందలి లతలయొక్కయు, ఓషధులయొక్కయు; నీటిపాముదలసాన్నిధ్యముననైన పెంపును; - [నిరులేక వాడిపోయి పడుటకు సిద్ధముగనున్న ఉద్యానలతౌషధులకు నీటిసౌకర్యమునఁ గలిగిన నిలుకడను అని భావము.] బోలదే⁹ = అనుకరింపదా! - దానికి తులతొఁగుననుట. అలా. శ్లిష్టరూపకము, ఉపమ.

క. సకలాగమజ్ఞ యగు వి, ప్రకులాంగన యొక్కనాఁడు పలుకు నిజకుమా
రకులఁ గని మును మదాలస, శుకతుల్యులఁ గూర్చియాత్మజులఁ బల్కుక్రియన్.

టీక. సకలాగమజ్ఞ = సమస్తధర్మములు తెలిసినది; విప్రకులాంగన = ఉత్తమబ్రాహ్మణి.

మదాలస కువలయాశ్వునిభార్య. విశ్రాంత, సుబాహు, శత్రు మర్దన, ఆలర్కులు ఆమె కుమారులు. ఆమె వారికి ధర్మతత్త్వమును, బ్రహ్మజ్ఞానమును బోధించెను.

మ. అనుభూతాఖిలభోగఁ బోషితసమస్తార్థం గృతానేకకాం
చనముభోగిచితదాన దృష్టిగతయష్టతే మ జీవోత్పత్తి¹
జనతామాన్య నశీతివృద్ధ నను నీ సంసారదుర్వారబం
ధననిర్బంధమునందుఁ బొపుటకు యత్నం బింక జేయందగున్.

270

టీక. అనుభూతాఖిలభోగ² = అనుభవించఁబడిన సమస్త సుఖములు కలదానిని; పోషితసమస్తార్థ³ = పోషించఁబడిన ఉత్తము లందఱును కలదానిని; గృతా.....దాన్⁴ = చేయఁబడిన సువర్ణదానాదికములగు తగిన దానములు కలదానిని - స్వర్ణదానాది మహాదానములను చేసినదానిని;

దృష్టిగతయుష్మత్ షేమక్ = కన్నులఁ బడిన మీ షేమములు కలదానిని- మీ షేమమును కన్నులఁ
చూచినదానిని; [ఇచట పెనుకటి టీకాకారులు 'దృష్టిగత'పదమును విడచి 'దృష్టిగత' = చూపున
పొందినదానిని అని అర్థము వ్రాయుట సరికాదు.] జీవత్పతిక్ = జీవించియున్న భర్తకలదానిని.
ముత్తయిదవను; జనతామాన్యక్ = జనుల సమూహముచే గౌరవింపఁబడినదానిని; ఆశీలివృద్ధక్ =
ఎనుఁబదియేండ్ల ముసలిదానిని; సుసార.....నందుక్ = అడ్డునారాని సుసార మను బంధముయొక్క
నిర్బంధమునుండి; పాపుటకుక్ = తప్పించుటకు. అలం. పరికరము.

క. సభవజ్జనకంబుగఁ జని, ప్రభవజ్జగదండపండపరివూర్ణతనుక్

శుభదాయిఁ బొండరిక, ప్రభు నారాధించి కాంతుఁ బరమపదంబున్. 271

టీక. సభవజ్జనకంబుగఁ = మితండ్రి గారితోఁగూడ; ప్రభవ.....తనుక్ = పుట్టుచున్న
బ్రహ్మాండగోళసమూహములోడి నిండు దేహము కలవానిని - పొట్టలో బ్రహ్మాండముల నిమిషింపవానిని;
శుభదాయిక్ = శుభముల నొసంగువానిని; పొండరిక ప్రభుక్ = పాండురంగదేవుని; పరమపదంబున్ =
మోక్షమును; కాంతున్. అలం. పరికరము.

క. ఒకబుద్ధి వినుం డొండా, డక సకలాగమమతంబు ¹దక్కఁ దెలిసి మీ

కకుటిలమతి నెఱింగింతు జ, నకసనక శుకాదు లెఱింగిన తెరువుఁ దెలియన్. 272

టీక. ఒండు, అడక = ఎదురు పలుకక; ఒక బుద్ధి = ఒక మంచిమాట; వినుండు; సకలాగమ
మతంబున్ = సర్వపేదసిద్ధాంతములను; దక్కఁదెలిసి = అవగాహన చేసికొని - బోధపఱచుకొని; అకుటిల
మతిక్ = తిన్నని దారిని - స్పష్టమగురీతిని; జనక, సనక, శుకాదులు = జనకుండు, సనకుండు, శుకుండు
మొదలగు యోగులు; ఎఱింగిన; తెలుపుక్ = మార్గమును; తెలియక్, ఎఱింగింతుక్ = బోధపడునట్లు
చెప్పెదను.

సీ. అమితభోగాయతనము దేహమనుసర్ప, ముగ్రకృత్యము లేల యడిగియుండు!

ధాతుమయంబు గాత్ర మనుభాత్రీధరం, బదియేల రాగంబు నవలఁ ద్రోయు!

నిచితనానాగుణప్రచుర మీ తనువను ²పట, మేల చిరుగక పదిల మొందు!

నూర్తి పరంపరాయుత మంగమనువార్ధి యెడ, జీవసభాంతి యేల యుడుగు!

ఆ. నార్జవంబు చాల దతికతినాశయ, మెపుడు మైల విడువ దెందుఁ జివుకు

బటికిడొక్క దీనిఁ బాటింప రెప్పాట, లక్షయేనియును ముముక్షుజనులు. 273

టీక. దేహము, అను, సర్పము; అమితభోగాయతనము = (శరీరపక్షము) ఎక్కువ సుఖ
ముల కాకరమైనది - అమితసుఖములను కోరునది; (పాముపక్షము) పెద్ద పడగ కలది; ఉగ్ర
కృత్యములు = క్రూరకార్యములు; ఏల ఊడిగియుండుక్? = ఏల నశించి యుండును? నశింపవనుట;
గాత్రము, అను, ధాత్రీధరంబు = శరీరము అను చర్మతము; ధాతుమయంబు = (శరీరపక్షమున)
పంచభూతాత్మకము, (చర్మతపక్షమున) గైరికాది (జీగురు మొదలగు) ఖనిజములతోఁ గూడి
నది; రాగంబు = (శ. ప) అనురాగమును, (చర్మత ప) ఎఱుపురంగును; ఏల, అవల, త్రోయుక్? =
ఏల విడుచును? విడువదని భావము. తనువు అను, పటము = దేహ మను వస్త్రము; విరచితనానాగుణ
ప్రచురము = (శ. ప.) వ్యాపింపఁబడిన పెక్కు గుణములతో నిండినది, (వస్త్ర. ప.) ఎక్కువగా హర్ష
బడిన దారములతో నిండినది; చిరుగక = చినిగిపోక - నశింపక; ఏల పదిలము, ఒందుక్? = ఎందులకు
భద్రముగా ఊడును? ఊర్తి పరంపరాయుతము = (శ. ప.) జరామరణక్షుత్తిపాన - శోక, మోహము
లను వడూర్చులతో కూడినది; (సముద్ర. ప.) అలలతోఁ గూడినది; అంగము, అను, వార్ధి యెడక్ = శరీర

మను సముద్రముపట్ట; జీవనశ్రాంతి=(క. ప.) బ్రదుకనందం శ్రమ, (సముద్ర. ప.) నీటియందలి తిరుగుడునుడి; ఉడుగుకో? = నశించును? అక్షరము = తిన్నచనము-ముఖావృగ ఉండుట (పాము కావున అది వంకరగలిగే ఉండును); ఆతికలనాశయము = మిక్కిలి కఠినమగు చోటు కలది (వర్షకమగుట దీనికి గారణము.) మైలకో, విడువడు = కలుషము విడిచిపెట్టడు. [వస్త్రమగుటచే ముఱికిగా ఉండుననుట.] ఎండుకో, చివుకో - సముద్రమగుటచే నని భావము.) లక్షమేనియుకో = 'లక్ష చెప్పినను సరే' అను లోకోక్తి. ముముక్షువులు = మోక్షము కోరువారు; దీనికో = ఈ దేహమును; పాటింపరు = లెక్కనొనరు - దీనిని అప్రరూపముగా చూచుకొనరని భావము. అలం. క్షిప్తరూపకము, శ్రమము.

ఉ. మాయయు జీవుడుం బైరసి మైత్రి యొకానొకం డాచరించుచుం
బాయక యాడుంబాటు మగపాటు వడన్ వివిధత్వ మొంది ప
ల్పాయల పాంచభౌతికపుఁ బైరుదయించి తల్లిర్ప మ్రోడుగా
మేయు జరామయవ్యరస మృత్యునియు క్త కడంగరియుముల్.

274

టీక. చెరసి = చేరి - కలిసికొని; మైత్రి, ఒకానొకడు, ఆచరించుచుకో = ఒకానొక - అని ర్వాచ్యమగు స్నేహమును పొందుచు; పాయక = విడువక - శ్రమపడి; ఆడుంబాటు, మగపాటు, వడన్ = మగపనియు, ఆడుపనియు చేసికొనఁగా- [మాయ ఆడుపనిని, జీవుడు మగపనిని ఆనుట.] పాంచభౌతికపుఁబైరు = వృథివ్యాధి పంచభూతముల మట; వివిధత్వము, ఒంది = అనేకరూపములఁ దాల్చి; పల్పాయలకో = పెక్కురకములుగా; ఉదయించి = పుట్టి; తల్లిర్పకో = ప్రకాశించఁగా; జరా.....కడంగరియుముల్ = ముసలితనము, వ్యాధి, వృషనము, మృత్యువు అనువానిచే నియమింపఁబడిన పశువులు; మ్రోడుగాకో = ఆ పంట మ్రోడగునట్లుగా; మేయుకో = లినివేయును - వానిని నశింపఁ జేయుననుట. [పంచభూతాత్మకమగు శరీరము మాయా జీవుల సంబంధమున పెరుగుచుండుననియు, జరాదులవలన ఆ దేహము తీరించి తుదకు నశించుననియు, అకాశ్వతమగు నట్టిదానిని నమ్రరాదనియు భావము.] అలం. రూపకము.

శా. అంతర్వాణికు శేషయద్యమణి బద్ధాక్షున్ మదిన్నిల్చి దు
ద్ధాంతానంతభవాంధకూపతరణప్రాధిన్ దృఢస్థేమః బా
టింతుర్ పెద్దలు తద్ద సమ్మి; నుయి దాఁటేవానికిన్ జితయా
కంత్రైసం గడమేనియుం గడమ గాదా యంచు నూహించుచున్.

275

టీక. పెద్దలు = విజ్ఞులు; తద్ద, సమ్మి = బాగుగా, సమ్మి; అంతర్వాణికుశేషయద్యమణికో = విద్వాంసులు అను తామరపువ్వులకు సూర్యుడైనవానిని; బద్ధాక్షుకో = పద్మములవంటి కన్నులు కల నిప్పుని; మడికో = మనస్సులో; నిల్చి; దృఢస్థేమికో = గట్టిపట్టుదలతో; దుద్ధాంతా.....ప్రాధికో = భయంకరమును, అంతము లేనిదియు నగు సంసారాంధకూపమును దాటు నేర్పును; పాటింతుర్ = లెక్కింతురు - గమనింతురు. నుయి, దాఁటేవానికికో = నూతి యీవలియొడ్డునుండి యీవలియొడ్డునకు దాటు వానికి; చింత.....కడమేనియుకో = చింతాకంత స్వల్పమైన మిగులు ఉన్నప్పటికిని; కడమ గాదా = కడమ, కడమేగదా యగును. అలం. రూపకము, లోకోక్తి.

క. తల ముచ్చుట్టులు దిరిగిన, చలపాయంగ నోరిలోనిదయ కడి యన్న
ట్టిల నే లోఁగులఁ దిరిగిన, గలుగదు గతి విష్ణునేవ గావింపకయున్.

276

టీక. తలముచ్చుట్టులు=తలకు ముష్టాటు చుట్టిపచ్చుటలు; తలపాయంగకో = అలోచించఁగా; కడి = అన్నపుముద్ద; నోరిలోనిదయ = నోటిలోనిదే కదా - నోటిలో వడవలసినదేకదా! [అన్నపుముద్ద

నోటిని విడిచి వేటొకచోట పడుటకు తలను ముమ్మాటు తిరిగి వెదకినను దానికి నోరు తప్ప వేటొకచోటు తగినది లభింపదుకదా! అని భావము.] అన్నట్లు = అనురీతిని; ఏతెఱుగులకు, తిరిగినకు (వేటు విధముల) నేరీతి తిరిగినను; గతి = మోక్షము. అలా. లోకోక్తి.

మ. పురుషశ్రేష్ఠులు కొంద తాత్తచరితంబుల్ జ్ఞానవైరాగ్యభా
స్వరముల్ గా విహరించుచు గురుకృపాసంపన్నులై సాధనాం
తరమంత్రాంతర¹ దైవతాంతరములకు దర్శించి ఊరోదక
స్ఫురణం బొప్ప ముకుందలీనతనులై పొంద²ర్చునర్జన్యముల్.

277

టీక. పురుషశ్రేష్ఠులు = ఉత్తమ పురుషులు; ఆత్మచరితంబుల్ = తమప్రవర్తనలు; జ్ఞాన... స్వరముల్ గా = జ్ఞాన, వైరాగ్యముచేత ప్రకాశించునట్లుగా; విహరించుచు = తిరుగుచు; గురుకృపాసంపన్నులై = గురువుల దయను పొందినవారై; సాధనాం.....రములకు = వేర్వేరుసాధనములను, వేర్వేరు మంత్రములను, వేర్వేరు దేవతలను; తర్కించి = విచారించి - విమర్శించి [అని తమకు అనుకులములని గమనించి.] ఊరోదకస్ఫురణంబు, ఒప్పు = నీరఊరీవద్దతి ప్రకాశించుగా - పాలు, నీళ్లు ఒకదానిలో నొకటి కలసినట్లు కలియగా; ముకుందలీనతనులై = విష్ణువునందు విక్రమ పొందినవారై; పునర్జన్యముల్, పొందర్ = మఱుల పుట్టుకను పొందరు - ముక్తలగు వారికి తిరిగి జన్మము లేదనుట.

సీ. విషయాంకురము గిల్లివేయనివారికి, నినుపకచ్చడమున కెంతదవ్వు?
తెగని గొని గనటు గడుగనివారికిని ద్రిషవణంబునకు నెన్ని చాళ్ల⁴పట్టు?
చింతలన్నియు మ్రోడునేయనివారికి, బోడయాడలలకు⁵ నేడకేడ?
యేను తత్త్వంబులు నెఱుంగనివారికి, నెఱుకకు నేయూరి కేది తెరువు?

ఆ. తమమొగంబు జూడు, తముజూడు; మేనుంగు, మీఁద నున్నవాని మేరమీటి
నున్న మడుగఁ జూచుచున్నార హరిభక్తి, గమ్యథామకాంతఁ గర్త పరులు.²⁷⁸

టీక. మోక్షమును పొందుటకు హరిభక్తియే ప్రధానకారణ మను సంగతిని గ్రహింపక కొందఱు తదర్థమై కర్తల నాచరించుచుందురు; అట్టి కర్తపరులు ఈ పద్యమున నిందింపబడిరి. విషయాంకురము = భోగేచ్ఛ యొక్క మొలకను; గిల్లివేయనివారికి = చిక్కివేయనివారికి - నశింపజేయనివారికి; ఇనుపకచ్చడములకు = బలమైన కౌసీనములకును; ఎంత, దవ్వు? = చాల దూరము. [ఎంత గట్టిగా బలమైన గోచులు దిగించుకొనినను, భోగేచ్ఛ అంకురించి యున్నంతవఱకును ప్రయోజనము లేదనుట. ఇట్లే మీఁదను గ్రాహ్యము.] తెగగొని = సాహసించి - పట్టుదలపూని; కనటు = మనోహరితము - ఎదలోని ముఱికిని; ద్రిషవణంబునకును = ముప్పొద్దల స్నానములకును; ఎన్నిచాళ్లపట్టు? = ఎన్ని వరుసలదూరము; - మిక్కిలి దూర మనుట. చింతలు = విచారములను; అన్నియు = అన్నింటిని; మ్రోడునేయనివారికి = నశింపజేయనివారికి; బోడయాడలలకు = బోడితలలకును; ఏడకు, ఏడ? = ఎక్కడి కెక్కడ? - కలయిక లేదనుట; ఏనుతత్త్వంబులకు = ఏదు తత్త్వలను (పృథివ్యాది తత్త్వములను); ఎఱుకకు = జ్ఞానమునకును; ఏయూరికి, ఏది, తెరువు? = ఏయూరి కే మార్గము? - సంబంధము లేదనుట; తమ.....చూడుము = వారి మొగములకు వారి కీ మోక్షమెట్లుకలుగుననుట. ఏనుగుమీఁద, ఉన్నవానిని = ఉన్నతస్థితియందు - అందరానిస్థితియందు ఉన్నవానిని; మేరమీరి = హద్దు మీఱిమరార్పద దక్కి; సున్నము, అడుగఁజూచుచున్నార =

1. క. దేవ. చ. ట. దైవ. 2. చ. దవ్వు న. కి. చ. తెగలోని 4. చ. ట. పెట్టు. 5. చ. ట. యేడ.

(ఉన్నతస్థితియందు ఉన్నవారిని అడుగవలసిన సువచల నడుగక హియమైన దానిని అడుగుట సీచము-
మన్నమడుగుట సీచతమనూచించును; హరిభక్తిగత్య, ధామకాంక్ష = విష్ణుభక్తిచేతనే పొందదగిన
మోక్షమనునది కోరికతో.)

[అంకురములను గిట్టుట, కనలు కడుగుట, చింతలను మ్రోడుచేయుట వానివానికి తగినవి - ఇవి
నాటికుడులు.] అలం. లోకోక్తి.

సీ. పరదారపరధనాహరణవై ముఖ్యంబు, ¹వశవర్తిగావించువారు దక్క
బరగుణ పరమాణుపర్వతీకరణంబు, ప్రతముగాఁ బాటించువారుదక్కఁ
బరుండైన గొడుగైన మరియాదచెడ సమ, తృమున శిక్ష యొనర్చువారుదక్కఁ
బరమసుపదల నాపద్వేళ సత్యంబు, వదలక భాషించువారుదక్క
తే. దూర మగు కోర్కె గోరనివారుదక్కఁ, ప్రారకర్తంబు లుడివోవువారుదక్కఁ
బూరుషార్థపరతఃక్రాలువారుదక్కఁ, దక్కువారెల్ల భవవహ్ని²దక్కువారు.²⁷⁹

టీక. పర...వైముఖ్యంబు = పరుల స్త్రీలను, పరుల ధనములను హరించుట కిష్టములేమందు
టను; వశవర్తిగావించువారు, తక్క = లొంగించుకొన్నవారు, కాక; [అట్టివారిని విడిచి - అనుట;
ఇట్లు మున్నందును.] పర.....కరణంబు = ఇతరుల కొద్దిపాటిగుణములను కొండలంతలుగా చేయుట-
ఇతరుల గుణములను కొనియాడుట; ప్రతము = తమ నియమము; పాటించువారు = లెక్కించువారు.
పరుండైన = ఇతరుండైనను; సమద్యేమున = సమానముగా - భేదము లేక; పరమసుపదల =
ఎక్కువ విశ్వరూపు మున్నప్పడును; అపద్వేళ = కష్టకాలమునందునుగూడ; దూరమగు = హద్దుమీరిన-
అసాధ్యమైన; ఉడివోవువారు = విడుచువారు; పూరుషార్థపరతః = మోక్షమునందలి ఆసక్తిచే;
క్రాలువారు = ప్రకాశించువారు; తక్కువారు, ఎల్ల = మిగిలినవారందఱును; భవవహ్ని, దక్కు-
వారు = సుసారాగ్నిలోఁ బడువారు (అగుదురు.)

క. పలువేల్పులబడి నడవక, యిలువేలుపుగా భజింపుఁడీ మీరలు వి³
ట్టలు ⁴శిశ్యగదధిరసగం, ధిలకేళుం బొండరికప్రీధాధీశున్. 280

టీక. పలువేల్పులబడి = పెక్కురు వేల్పుల మార్గమును - పెక్కుమంది దేవతలను కొలుచు
చర్చిసి; నడవక; మీరలు; శిశ్యగ, దధి, రస, గంధిల కేళున్ = ఉట్టెయందున్న పెరుగుచే సువాసన
గం జుట్టు కలవానిని; ఇలువేలుపుగా = ఇష్టదైవముగా; భజింపుఁడీ = సేవింపవలెను.

ఉ. మ స్తకిరీటహాటకసమంచితకుంభయుతంబు పీవరో⁵
రస్తటరత్నదీప్తిరుచిరంబు రమా⁶సమసాలభంజికా
సక్తమునైన శార్ణితనుసౌధము నెక్కి సుఖించు బుద్ధి⁷
నిస్తులభక్తిగౌరవము నిచ్చెనయై చననిచ్చు మీఁదికిన్. 281

టీక. మస్త.....యుతంబు = తలవైయల కిరీటము అను బంగారుకలశముతో కూడినది;
పీవరో.....రుచిరంబు = బలిసీయన్న తొమ్మిదవదేశమునందలి కాస్తభమాణిక్యముచే అందమైనది;
రమా.....శక్తము = లక్ష్మీదేవి యను సాటిలేని జుత్తప్రభావుచే క్షాభ్యుమైనది; ఐన = అయి
యున్నట్టి; శార్ణితనుసౌధము = విష్ణునిశరీరము అను మేడను-ఎక్కి సుఖించుదలచు మంచిబుద్ధి కల

1. చ. వసు. 2. చ. దను. 3. ద్రగ్ధ. 4. చ. ట. పిచ్చిల. 5. చ. ట. శిశ్యక; 6. క. తటి.
చ. తట. 7. చ. నదు.

వానికి; నిస్తులభక్తి గౌరవము = సాటిలేని గొప్ప భక్తి; మీడికి = సౌధముపైకి; చననిచ్చున్ = వెళ్లనిచ్చుచు - పంపుచు. [విష్ణుని పరమపదము పొందుటకు భక్తియే ముఖ్యమని భావము. అలం. రూపకము. క. మీరును గృహస్థధర్మము, మేరకుం దలమీటి చనక మిత్రామాత్యో దారహితదారదారక, వారకములతోడఁ దీర్థవాసపరులరై.

282

టీక. గృహస్థధర్మము మేరకున్ = గృహస్థధర్మముయొక్క హద్దనకు; తలమీటి = అతిక్రమించి; మిత్రా.....తోడక్ = మిత్రులు, మంత్రులు, గొప్పబంధువులు, భార్యలు, సంతానముల సమాహమలతో; తీర్థవాసపరులరై = పుణ్యక్షేత్రమున నివసించు గోరినవారయి; [ముందుకు ఆస్వయము.]

క. కోమల తులసీరల్లవ, దామాంబిత¹వత్సలత్వభాముఁ బయోద

శ్యాముఁ బదద్వయనతసు, త్రామున్ మన పాండరికభాముఁ గొలుపుడీ! 283

టీక. కోమల.....భామున్ = మృదువులగు తులసీదళములమాలలతో ఒప్పుచున్న శ్రీవత్స చిహ్నముతో ప్రకాశించువానిని; పయోదశ్యామున్ = మేఘమువలె నల్లనికాంతి కలవానిని; పదద్వయనతసు త్రామున్ = రెండు పాదములపైని వంగిన - (పాదములపై సాష్టాంగపడిన) ఇంద్రుడు కలవానిని; పాండరికభామున్ = పాండరికక్షేత్రము నివాసముగాఁ గలవానిని - విష్ణుని; గొలుపుడీ. అలం. పరికరము, అనుప్రాసము.

క. అనుచుండ నర్కనిభమగు, ననిమిషయానంబుఁ దెచ్చి హరిపార్శ్వచరుల్

కొని చనిరి సభర్తృకముగ, ఘనశీల సుశీల విష్ణుగాథాలోలన్. 284

టీక. హంపార్శ్వచరుల్ = విష్ణుదూతలు; అర్కనిభము = సూర్యునితో సమానమైనది. ప్రకాశించునది; అనిమిషయానంబున్ = విమానమును; ఘనశీలన్ = ఉత్తమస్వభావము కలదాని; విష్ణుగాథాలోలన్ = విష్ణునికథలయందు దానక్తయగువానిని; సుశీలన్; సభర్తృకముగన్ = భర్తతో కూడుకొనునట్లుగా - భర్తతోఁగూడ; కొని, చనిరి. అలం. పరికరము.

తే. ఆవు నవనీసురుండు వాయుసము నంచ, రాజకీరంబు పాము సరఘము నిట్లు

ముక్తి కేగిన కథ విను భక్తతతికి, బర్వతాగ్ర శిలాబ్జసంభవము భవము. 285

టీక. అవనీసురుండు = బ్రహ్మజుండు - సుశీలభర్త; భవము = పునర్జన్మము; పర్వతాగ్ర శిలాబ్జసంభవము = కొండమీది బుడతాతిపై తామర మొలుచుట - ఆసంభవమనుట.

వ. అని వెండియు నిందుధరుండు శతానందనందనునితో నిట్లనియె.

286

టీక. ఇందుధరుండు = నెలతాల్పు - శివుడు; శతానందనందనునితో = బ్రహ్మపుత్రుడగు నారదమునితో.

సీ. నీలమో కాలాభ్రజాలమో బాలశైవాలమో యీ సిద్ధవరునికాంతి

కెంపులో పవడంపుగుంపులో యీరెండ సొంపులో యీమేటిబోగిజడలు

హారమో హరినీహారమో భూరికర్పూరమో యీ యాదిపురుషునగవు

మెఱపులో వజ్రంపుటొఱపులో శశిరేఖ తఱపులో యీవటూ త్రమునికోటి

తే. లనగ శార్ఙ్గికి నాదిక్కునందు నిలిచి, ప్రేతభూతనిశాచరపీడ లడచి

క్షేత్రరక్షణదతుడై క్షేత్రపాలుఁ, డుండువిభునాజ్ఞ తలమోచి యోమునీంద్ర!

టీక. ఈ సిద్ధమనని. కాంతి = ఈ గొప్పసిద్ధుని తేజస్సు; నీలమో = ఇంద్రనీలమో; కాళాశ్ర
కాలమో = కాటుమట్టులగుంట; బాలకైవాలమో = లేతపాచియో; ఈ మేటిబోగిజడలు = ఈ
గొప్పమోగియొక్క జడలు; ఈచందసాంపులలో = ఆరుణకాంతిసాగనులలో; ఈ యాదిపురుషునగవు =
ఈ పురుషముఖుని నవ్వు; హరి నీవారమో = మనోహరమగు మంచో; భూతికర్పూరమో = కర్పూరపు
మప్పయో; ఈ వట్టాక్షమునితోటలు = గొప్ప బ్రహ్మచారి యగు నీతని దంతములు; వజ్రంపుటాపులలో =
రవల వెలుగులలో; శక్తిచేభకతపులలో = ముదురు చంద్రవర్ణలలో శార్ఙ్గికో = విష్ణువునకు; నా దిక్కు
నందుకో = ఈశాన్యదిశకు; షేత్రరక్షణదక్షుడై = షేత్రమును రక్షించుటకు సమర్థుడయి; విభు
నాజ్ఞ = ప్రభువైన విష్ణునియూనరిసి; తలమోచి = తలవై ధరించి; షేత్రపాలుడు = షేత్రపాలకు
డగు కాలశైరవుడు; ఉండుకో. అలా ఉట్టేక్ష.

క. శిశ్యావచూడు నాజ్ఞావాక్యాప్తమునయు భోగివలయు ప్రభావా
ధిక్కంబు మీటి యెరికి, శక్యమే తత్ షేత్రమునం బ్రచార మొనర్చుకో. 288

టీక. శిశ్యావచూడునాజ్ఞావాక్యాప్తము = చిక్కుము - ఉట్టి తలవై గల విష్ణుని యాజ్ఞాప
పాలనమును; భోగివలయు ప్రభావాధిక్యంబుకో = పాములు కడియములుగా గల కాలశైరవుని గొప్ప
ప్రభావమును; మీటి = దాటి - అతిక్రమించి; తత్ షేత్రమునకో; ప్రచారమొనర్చుకో = సంచరించు
టకు! శక్యమే? సాధ్యమా?

చ. చెడుగుల విష్ణుభక్తి నిరసించు దురాత్ముల మోక్షలక్ష్మి చే
పడుటకు గాని హీనుల బ్రభావతిరస్కృతలోకపాలుడు డా
బుడిబుడితాల్పుడు డందు నొకపూటయు నుండంగనీక త్రొచి పో
నడచుం గలంచు డెందముల నారటపెట్టు మహాగ్రమూర్ఖుయై. 289

టీక. చెడుగులకో = చెడ్డవారిని; నిరసించు = నిందించునట్టి; మోక్షలక్ష్మి = ముక్తిసంపద;
చేపడుటకుగాని హీనులకో = బొంద వలనుపడని నీచులను; ప్రభావతిరస్కృతలోకపాలుడు = గొప్ప
తనముచే తిరస్కరింపబడిన దిక్పాలురు కలవారు; బుడిబుడితాల్పుడు = బాలచంద్రుని ధరించిన
కాలశైరవుడు; అందుకో = ఆ పాండురంగషేత్రమునందు; పోనరుచుకో = తలుచును; కలంచుకో =
కలత పెట్టును; మహాగ్రమూర్ఖుయై = మిక్కిలి భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; డెందము
లకో = మనస్సులను; అరటపెట్టుకో = పరితాపపెట్టును.

ఉ. పువ్వును బూత పుట్టమును భూషణులు దివ్యములై చెలంగ లే
జర్వను లర్థిగొల్వ నొక చక్కని భేదరు డొక్కనాడు ము
న్నవ్వనమాలిహోటకమయావగ్రహోపరీపిథి ద్రిష్టులు
గ్రొవ్వెగుగళ విమానరుచి కోకనదప్రియరోచి నెచ్చుగన్. 290

టీక. పూత=మంచిగందము మొదలగువాని; బూసోనుట; పుట్టమును = వస్త్రమును; భూష
ణులకో = ఆభరణమును; లేజర్వములు = లేతయావనము కల స్త్రీలు; అర్థికో = స్త్రీతితో; కొల్వకో =
నేపించుగా; భేదరుడు = విద్యాధరుడు; అవ్వన.....పీథికో = ఆ పాండురంగభుని బంగారు
దేవాలయమీదిహార్దమున; గ్రొవ్వు ఎగుగళకో = గర్వము, అతిశయించుగా; విమానరుచి = ఆతడున్న
విమానపుగాంతి; కోకనదప్రియరోచికో = చంద్రునికాంతిని; ఎచ్చగళకో = అతిశయించుగా; త్రిష్టు
రుగళకో = తిరిగెను. అలాం. ఉచును.

1. క. నడుచు. చ. ట. నడచు. 2. క. యెచ్చగళో చ. నెంచగన్. ట. పించగళో.
పాండురంగ—36

ఉ. ఏధితయావనోత్థమతి నేద్దియు మీఁదెఱుంగంగలేక వి
ద్యాధరుఁ డాతఁ డాత్మరుచి ¹నాకసముఁ గగనప్రసూనరా
జీధరణాభిరామముగఁ జేయుచుఁ ద్రిమృతి తేత్రపాలుఁడు
తోక్రిధరసోగ్రమూర్తియయి కోయని యార్చె నభంబుఁ జూచుచున్. 291

టీక. ఆతఁడు, విద్యాధరుఁడు = ఆ విద్యాధరుఁడు; ఏధితయావనోత్థమతిఁ = వృద్ధిపొందిన
యావనపదముచే; మీఁద ఎఱుంగంగలేక = ముందు సంభవించుదానిని గుర్తెఱుంగఁజాలక; ఆత్మరుచిఁ =
తన (దేహ) కాలించే; ఆకసముఁ = దేవాలయముమీఁది గగనస్థలమును; కనక.....రామముగఁ =
బంగారుపూవుల సమూహమును (మాలను) ధరించుటను మనోహరమగునట్లుగ; త్రిమృతఁ = తిరుగఁగా;
తేత్రపాలుఁడు = కాలభైరవుఁడు; తోక్రిధరసోగ్రమూర్తి యయి = ఎక్కువైన కోపముచే
భయంకరమగు రూపు కలవాడై; నభంబుఁ = ఆకాశమును; చూచుచున్; కోయని; ఆర్చెన్.

సీ. కనువిచ్చి చూచుటగాక ²దిగ్గనలేచె నమితసమాధి³స్థితమునికులము [మూఁక
గుడ్డులఁ ⁴బొదువు మక్కువలు దక్కుటగాక ⁵పొదలాడె జెట్లవైఁ బులుగు
పులుమేయుతమకంబు దొలఁగుటగాక విహ్వలబుద్ధియై దాఁటె హరిణకులము
ప్రజ కేలఁ గర్ణరంధ్రములు మూయుటగాక పవిత్రంక నరసుతి ప్రవణమయ్యెన్.

తే. బద్దనాభగృహోపరిభాగసంచ, రిష్టుభేదరదర్శనోద్రిక్తహృదయ
కాలభైరవభైరవోద్వేలకంత, కుహరనిష్ఠ్యాతరోషనిర్ఘోష⁷విహృతి. 292

టీక. పద్దనాభ.....విహృతిఁ - పద్దనాభ = విష్ణునియొక్క; గృహ = ఆలయము
యొక్క; ఉపరిభాగ = మీఁదిభాగమున; సంచరిష్టు = తిరుగుచున్న; భేదర = విద్యాధరుని; దర్శన =
చూచుటచే; ఉద్రిక్తహృదయ = ఉద్రేకము పొందిన మనస్సుగల; కాలభైరవ = కాలభైరవునియొక్క;
భైరవ=భయంకరమై; ఉద్వేల, కంతకుహర = అతిశయించిన గుహవంటికంతమునుండి; నిష్ఠ్యాత = వెడ
లింపఁజడిన - బయలుదేరిన; రోషనిర్ఘోషవిహృతిఁ = కోపముతోఁగూడిన ధ్వనియొక్క విహారముచే;
అమిత.....కులము = సాటిలేని యోగసమాధియందున్న మునుల సమూహము; కనువిచ్చి = కన్ను
విప్పి; పులుగుమూఁక = పక్షుల సమూదాయము; గుడ్డులఁబొదువుమక్కువలు = గుడ్డును బొదుగుట
యందలి యిష్టమును; దక్కుగాక = విడుచుటయేగాక; చెట్లవైఁ; పొదలాడె = ఎగురసాగెను;
హరిణకులము = లేళ్లగుంపు; పులుమేయుతమకంబుఁ = గడ్డి మేయుటయందలి ఆసక్తి;
తొలఁగుటగాక = విడుచుటయేగాక; విహ్వలబుద్ధియై = కలఁతపడిన మనస్సుగలదయ; దాఁటె = గంత
లిడెను. ప్రజ = జనసమూహము; కేలఁ = చేతితో; పవిత్రంక = పిడుగు అను భాగింతిలో; నరసుతి ప్ర
ణము = అర్జునుని కొనియాడుటయం దాన క్తమయినది; అయ్యెన్. [పిడుగు పడినపుడు అర్జునుని పది పేళ్లను
వతించినచో ఆ పిడుగు తమమై బడదను నవ్వకము జనులకుఁ గలదనుట. ఆ స్థితిమిది—త్తో. అర్జున
ఫల్గుణః పార్థః కిరీటీ శ్వేతపాహునః, బీభత్సు ర్విజయః కృష్ణః సవ్యసాచీ ధనంజయః⁸ అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. మానని కోప మిట్లు మది మల్లండి గొల్పంగ మింటికి మహా
శ్యేనముపాలె బిట్టెగసి యొక్కుడు నుక్కున నుగ్రవిగ్రహం
దై నెఱితగ్గ నగ్గనయాయివిమానముఁ ద్రొక్కి భగ్గుముం
గా నొనరింపుడు⁹ ద్రిదశగాయకనాయకుఁ డుర్వి⁹గూలినన్. 293

1. చ. కాకసమున్. 2. చ. ట. దిగ్గన. 3. క. స్థిర చ. ట. స్థిత. 4. చ. బొడముమంకు.
5. చ. ట. పొడవాడె. 6. చ. ట. గమకంబు. 7. చ. ట. వికృతి. 8. క. చుచున్. చ. ట. పుడన్.
9. చ. కూలుడున్.

టీక. మానసి, కోపము = విడువని కోపము; మదికొ, మల్లడిల్లుకొ = కలఁతపడుటగా; మింటికొ = ఆకాశముపైకి; మహాశ్యేనము పోలెకొ = పెద్దదేగవలె; బిట్టు, ఎగసి = వేగముగా ఎగిరి; క్రొత్త డేళ్ల పాలుఁదగు కాలఁదైవఁడు = ఎక్కువ బలముతో; ఉగ్రవిగ్రహుడై = భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; నెఱి, తగ్గకొ = అందము తగ్గనట్లుగా - ఆర్భాటము నశించునట్లుగా; ఆగ్గనయాయివిమానముకొ = ఆ విద్యాధరుని విమానమును; భగ్నముగాకొ, ఒనరింపుడుకొ = నశించుజేయుఁగా, త్రిదశగాయకనాయకుఁడు = దేవతల పాటఁగాఁదైన గంధర్వుఁడు; ఉర్వికొ, కూలికొ = భూమిపైని పడఁగా.

ఉ. కోలు మనంగి మ్రోగి బలుగోఱలు దీటుచు గ్రుడ్లు ద్రిప్పుచు
డేవుల లొనర్చుచుకొ మొగము జేవురుముద్దవిధంబునకొ మహా
భీలముగాఁగ వ్యాధివిభుఁ బెచ్చులుఁ గీడ్చినమాడ్కి నీడ్చిన
బ్యాధికుఁ గాలభైరవుఁడు వైకుంఠసుం బొక పోరు వెత్తఁగన్.

294

టీక. కోలుమనంగి = మిక్కిలి విజృంభించి; మ్రోగి = గట్టిగా ఆఱచి; బలుగోఱలు = పెద్ద గోఱలు; డేవులలు, ఒనర్చుచుకొ = సింహనామము లొనరించుచు; మహాభీలముగాఁగకొ = మిక్కిలి భయంకరమైనది కాఁగా; వ్యాధివిభుకొ = పెద్దపామును; పెచ్చులుఁగు = గరుడపక్షి; అబ్యాధికుకొ = ఆ మూఁఢుని - గంధర్వుని; వైకుంఠసుంబు = పయితోలు; ఒకపోరువు, ఎత్తఁగన్ = ఒక పోర లేచునట్లుగా; ఈడ్చెకొ. ఆలం. ఉపమ.

క. ఈవడువున బులిదొడికిన, యావుపసిగ నుసురువోక కానన్నుండొ
నా విద్యాధరు ధైరవదేవావృతుఁ గాంచి వాసుదేవుఁడు పల్కున్.

295

టీక. ఈ పడువునకొ = ఈ రీతిని; పులిదొడికిన యావుపసిగకొ = పులి ఆక్రమించిన అవురీతిని; [అవుపసిగకొ = గోవుకాఁగా' అని పూర్వటీక.] ఉసురువోకకుకొ = ప్రాణము పోవుటకు; అనన్నుండొ = సమీపముగా - సిద్ధముగా - ఉన్న; విద్యాధరుకొ; ధైరవదేవావృతుకొ = ధైరవునిచే ఆక్రమింపఁబడినవానిని; వాసుదేవుఁడు = శ్రీకృష్ణుఁడు - పాండురంగఁడు. ఆలం. ఉపమ.

శా. నాగాకల్ప! యోహో పురే! నిలు విమానభ్రష్టుడై నేలపై
నీ గంధర్వుఁడు కూలి దర్పముడివోయెకొ జంపఁగారాదు; గా
ధాగః కర్తృతుడేనియుకొ జడుపువాడై యుండ నర్థికొ మహా
భాగులొ చంపమి నీవెఱుంగుదువు; కోపం బొఱపు మీపట్టునన్.

296

టీక. నాగాకల్ప! = పాములు ఆధిరణములుగా కల ధైరవుఁడా! ఒహో సంబోధనార్థకము; పురే విచారార్థమన ఉపయుక్తము; నిలు = నిలువుము - అగుము; విమానభ్రష్టుడై = విమానమునుండి జారినవాడై; దర్పము, ఉడిపోయెకొ = గర్వ మణఁచుకొనెను; గాధాగఃకర్తృతుడేనియుకొ = గొప్ప అపరాధమును చేసినవాడైనను; జడుపువాడై = భయపడినవాడై; ఉండకొ = ఉండఁగా; అర్థికొ = శ్రీతితో - దయతో; మహాభాగులొ = ఉత్తములు; చంపమి = చంపక విడుచుట; ఈ పట్టునకొ = ఈ యెడ; కోపవంబు, అఱపుము = కోపమును నిలుపుము - విడుపుమునట.

క. అని శ్రీపతి యానతి యిచ్చిన ముందల విడిచె నతని సిద్ధవిభుఁడు ; వాఁ
డును గులగులలై లా వగ, లిన మై విదలించుకొనుచు లేచె గిడుకుచున్.

297

1. చ. ట. విధమున. 2. క. వోవకాన. చ. ట. వోకకాన... 3. క. యహో. చ. ట. యోహో. 4. క. మందల. చ. ట. ముందల.

టీక. శ్రీపతి = విష్ణువు; ఆనతి, యిచ్చినన్ = ఆజ్ఞాపించుగా; మందలన్ = ముందుతలను; వాడును, ఆ విద్యాధరుడును; గులగులై = నలిగిపోయి; లావు, అగలిన, మైన్ = బలము, నశించిన, దేహమును [‘లావు = బలము; అగలినన్ = పెల్లగిలగా - నశింపగా’ అని పూర్వటీక.] కిదుకుచున్ = మూలగును; లేచెన్.

ఉ. లేచి యతండు గాంచె గదలీమృదులారుయుగన్ హసన్తుఖన్
మేచకమేఘమూర్తి దినమిత్రసమాసమరత్నభూషితున్
లోచనధిక్కుతాంబుజదళున్ శతకోటిసుధాకరాగ్నిరు
గ్వీచిపరంపరోపమనవీనతనుప్రభు యాదవప్రభున్.

293

టీక. లేచి; అతండు = ఆ విద్యాధరుడు; కదలీమృదులారుయుగన్ = అరటిబోచెలవలె మృదువులైన తోడలుగలవానిని; మేచకమేఘమూర్తి = నీలమేఘమువంటి దేహము కలవానిని; దిన ... భూషితున్ = ఐగలంటి సూర్యునితో సమానమగు (మిట్టమధ్యాహ్నపు సూర్యునివలె ప్రకాశించు) సాటిలేని రత్నాభరణములతో అలంకరింపబడినవానిని; లోచనధిక్కుతాంబుజదళున్ = కన్నలచే తిరస్కరింపబడిన తామరపూవు చేతులు కలవానిని; శత.....ప్రభున్ = శతకోటిచంద్రులయొక్కయు, అగ్నులయొక్కయు కాంతుల సమాహముతో సరియగు వింత దేహకాంతులు కలవానిని; యాదవ ప్రభున్ = శ్రీకృష్ణుని; కాంచెన్. అలం. పరికరము, ఉపమ.

ప. ఇట్లు సచ్చిదానందకందంబగు నచ్చిందంబుదాల్పు ననల్పద్భుతరసనిమగ్నుడై
కనుంగొనుచు నవత్తీర్ణగర్వవిద్యాధరుడై యవ్విద్యాధరుం డిట్లని వితర్కించు.

టీక. సచ్చిదానందకందంబు, అగు = సదానందమునకు, చిదానందమునకును మూలమైన; అచ్చిందంబుదాల్పున్ = శంఖమును ధరించిన శ్రీకృష్ణుని; అనల్పద్భుతరసనిమగ్నుడై = ఎక్కువైన ఆశ్చర్యమున మునిగినవాడై - ఎక్కువ ఆశ్చర్యపడినవాడై; కనుంగొనుచున్ = చూచుచు; అవత్తీర్ణగర్వవిద్యాధరుడై = దిన (నశించిన) గర్వవిద్య కలవాడై - నశించిన గర్వము కలవాడై; వితర్కించున్ = ఆలోచించెను.

శా. ఈపుంగ్రామణి యెవ్వడొక్కొ! హరి యిట్లాపొందె; సందేహ మే
లా? పద్మాక్షుడై యంచు లోచెలిసి ‘యో లక్ష్మీశ! యే ద్వన్నివా
సోపర్యభ్రచరద్విమానగుడనై యుండుండి యిట్టొక్కయు
తోప్పోదగ్రండు గూల్చు గ్రోవ్వోటిగి కన్గొంటిక్ సురేశు నినున్.

300

టీక. పుంగ్రామణి = పురుషశ్రేష్ఠుడు; ఒప్పొందెన్ = కన్నడెను; పద్మాక్షుడు = తామరల వంటి కన్నులు కల విష్ణువు; తన్నివా.....గుడనై = నీ దేవాలయపుమీదిభాగమున ఆకాశమున తిరుగు విమానమున ఉన్నవాడనై; ఉతోప్పోదగ్రండు = గొప్పకోపముచే భయంకరుడైనవాడు; గ్రోవున్, అటిగి = గర్వము నశించి; సురేశున్ = దేవతలప్రభువును; కన్గొంటిక్ = చూచితిని.

క. 4నిర్దుదులకుఁ దోచినక్రియ, దుర్దుదులకుఁ దోచ వీ వెదుట’ 5ననుచు మనో
ముర్దురవాపిఁ బడి మనుజు, ధర్మభటుడు తత్పదద్వితయ’కృతమతియై.

301

టీక. నిర్దుదులకున్ = అహంకారము లేనివారికి; తోచినక్రియన్ = కన్నడినట్లు; ఈవు = నీవు; దుర్దుదులకున్ = దురహంకారలకు; ఎదుటన్; తోచవు = కన్నించవు; మనోముర్దురవాపిక్ = మనస్సుపడి (వ్రుష్టుబావిలా) ఊకనిచ్చుకోతిలా; పడి - పశ్చాత్తప్తుడై. మనుజుధర్మభటుడు = మఠే

1. క. నిర్దుగ్నుడై. చ. ట. నిమగ్నుడై. 2. చ. ట. ట్లంజొండ. 3. చ. ఆయు. 4. చ. నిర్దులు. 5. చ. నగుచు. 6. ట. వ్యాప్తి. 7. చ. మానసుడై.

కింకరుండు - యక్షుండు; తత్పదవిక్రయకృతమతిత్యై = ఆ విష్ణుని పాదపద్మమున స్థిరమైన మనస్సు గలవాడై; (ముందుపద్యముతో సమన్వయము.)

సగ్ధర, 'పాపాఽహం పాపకాఽప్రవణమతిరహం బాలిశోఽహం సుధీదు
'స్పృహోఽహం దుష్టకష్టప్రకృతిరహ మహం పామరాత్మాసి; నానా
రూపదోహాఽచారార్హుదగిహితధియం శ్రోధిసం మా మప త్వ
చ్ఛీపాదాసక్తియుక్తం శివకర!' యనుచుఁ జిష్ణుఁ గృష్ణు న్ముతించెన్. 302

టీక. పాపాఽహం = నేను పాపాత్ముడను; అహం పాపాఽప్రవణమతిః, = నేను చెడ్డచైన కోపముగల బుద్ధికలవాడను; అహం బాలిశః, = నేను మూర్ఖుడను; అహం సుధీదుః, = నేనువిద్వాంసులను పొందరానివాడను; దుష్టకష్టప్రకృతిః, అహం = నేను దుష్టమును కష్టమునైన స్వభావము కలవాడను; అహం = నేను; పామరాత్మా, అస్మి = అజ్ఞాని నైతిని; నానా.....ధియం = పెక్కు విధములగు శ్రోహములయు, అవచారములయు అర్హుడములయందు (అసంఖ్యాకములందు) ఉంచబడిన బుద్ధి కలవానిని; శ్రోధిసం = శ్రవణము కలవానిని; త్వచ్ఛీపాదాసక్తియుక్తం = నీ శ్రీపాదములయెడ ఎక్కువ ఇష్టముతో కూడినవానిని; మాం = నన్ను; అప = రక్షింపుము; శివకర! = మేలు కలిగించు ప్రభూ! జిష్ణుఁ = జయశీలుని; కృష్ణుఁ; నుతించెన్.

వ. అని మఱియును. 303

చ. యదుకులనాథ! యిప్పు డితఁ డాగ్రహవృత్తి నొనర్చు నిగ్రహం
బిదియు ననుగ్రహంబ యగు, నింద్రియరాజికి 'బంటునేయు శ్రీ
మదము నణచి నీయడుగుమానిసిగా ననుజేసె'గాన; సం
పదగల గర్వి నిర్తమునిమాడ్కి నినుం గని కొల్వఁజాలునే? 304

టీక. ఆగ్రహవృత్తిఁ = కోపముతో; నిగ్రహంబు = శిక్ష; ఇంద్రియరాజికిఁ = ఇంద్రియములగుంపునకు; బంటుచేయు = లొంగునట్లు చేయనట్టి; శ్రీమదమును = సంపదచేతనైన గర్వమును; అడంచి = నశింపజేసి; ననుజేసి; నీయడుగుమానిసిగాఁ = నీపాదనీవకునిగా; నిర్తమునిమాడ్కిఁ = ముతత లేనివానివలె.

క. మూఁడు ననుఁబ్రోవు శిమహ, వ్రీధకు నీక జొరక నామతి వెలయుత దయా
గాఢత్వాజ్ఞ విమానా, రూఁడుడనై జగములం దిరుగువాడ హరి! 305

టీక. ఇకఁ; నామతి = నామనస్సు; మహావ్రీధకుఁ = పెద్దల నవమానించుటకు; చౌఱక = ప్రవేశింప - సిద్ధపడక; దయాగాఢత్వాజ్ఞఁ = ఎక్కువ దయతోడి నీయాజ్ఞచే.

చ. సురసదనంబునందయిన ఊణితలంబునయందునైన న భీ
కరనిరయంబునందయిన గర్తవశంబున నుండు నామదిం
బొరయును గాతఁ గాతరసముద్ధరణోచితకార్యధుర్య! త్వ
చ్చరణసరోరుహద్వితయ సంతతిసంస్కరణానుపంగముల్. 306

టీక. సురసదనంబునందుఁ = అమరావతియందు; (స్వర్గమందు); భీకరనిరయంబునందుఁ = భయమునుగొల్పు నరకమునందు; కాతర.....ధుర్య! భయపడినవానిని రక్షించువని పూనుకొను దేవుఁడా! త్వచ్చరణ.....పంగముల్ = నీ రెండు పాదపద్మములను ఎల్లపుడును స్మరించుటతోడి కూడికలు; నామదిఁ; పొరయునుగాక! = పొందునుగాక!

క. అని వలగొని యాయదునం, దనునిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున లోఁ

దనియుచుఁ జొక్కుచు మ్రొక్కుచు, జనియెన్ విద్యాధరుండు శతధృతితనయా!

టీక. వలగొని = ప్రదక్షిణముచేసి; నిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున = సాటిలేని దివ్యరూపమును చూచుటచే; తనియుచున్ = తృప్తిపడుచు; చొక్కుచున్ = ఘనశత పాండును; చనియెన్; శతధృతితనయా! = నారదుడా!

క. మధుమధనునాజ్ఞ నేపం, విధమహిమ దలిర్చు తేత్రవిభు భైరవదే

పు ధరాధోభువనస్వర్గధామనుతుఁ గాంచి పిదపఁ గనఁదగుఁ గృష్ణున్. 308

టీక. మధుమధనునాజ్ఞ = మధువను రాక్షసుని చంపిన విష్ణుని యాపతిచే; ఏవవిధమహిమన్ = ఇట్టి గొప్పతనముతో; తనర్చు = ప్రకాశించునట్టి; ధరా.....నుతున్ = భూపాతాళ, స్వర్గలోకములచే కొనియాడఁబడువానిని.

శా. సాహిత్యాపరకాళిదాస! హరిపూజాగౌరవవ్యాస! గం

గాహల్లోహలవాగ్విలాస! రిపువర్గత్రాసకృత్ప్రాస! కాం

తాహర్షావహద్యగ్విలాస! శ్రుతిపద్యాయోజితాభ్యాస! హే

మాహారోఽపమదైర్యధుర్యుధదవిన్యాస! విధేయకారసా! 309

టీక. సాహిత్యాపరకాళిదాస! = సాహిత్యవిద్యయుండు రెండవ కాళిదాసు అయినవాడా! హరి.....వ్యాస! = విష్ణుని పూజించు గొప్పతనమున వ్యాసుడైనవాడా! గంగా...లాస! = గంగా ప్రవాహమువంటి మాటలనేర్పుకలవాడా! రిపు.....ప్రాస! = శత్రుసమూహమునకు భయముగొల్పు ప్రాసము (అను అయ్యథము) కలవాడా! కాంతా.....విలాస! = స్త్రీలకు సంతోషము కలిగించు చూపులవిలాసము కలవాడా! శ్రుతి.....భ్యాస! = పేదమార్గమున చేయఁబడిన అభ్యాసము కలవాడా! హేమా.....విన్యాస! = మేరుపర్వతముతో సమానమైన దైర్యమున అడుగు ఉంచువాడా! - మేరుపువంటి దైర్యము కలవాడా! విధేయకారసా! = విధేయులైన కుమారులు కలవాడా! (ఇవియన్నియు వేదాదిమంత్రికి విశేషణములు)

క. పద్దర్శనపారగ! కవి, రాడ్డత్రానుగ్రహభిరమ్య! మదాంధ

ద్విడ్డంతిసింహ! మహిత, త్విడ్డశశతకిరణ! హృదయధృతహరిచరణా! 310

టీక. పద్దర్శనపారగ! = అరు దర్శనముల అంకము చూచినవాడా - పద్దర్శనములను బాగుగ ఎఱిగినవాడా! [పద్దర్శనములు - సాంఖ్యము - యోగము - న్యాయము - వైశేషికము - శూర్యమిమాంస - ఉత్తరమిమాంస.] కవి...రమ్య! = కవిరాజుల కీయఁబడిన అనుగ్రహముచే మనోహరుడైనవాడా! - కవులను అనుగ్రహించినవాడా! మదాంధ.....సింహ! = నడించిన శత్రువులను ఎనుగులకు సింహమైనవాడా! మహిత.....కిరణ! = అధిక తేజస్సున సూర్యుడైనవాడా! హృదయ.....చరణా! = మనస్సులో ఉంచఁబడిన విష్ణు ప్రాదములు కలవాడా! - నదా విష్ణుని ధ్యానించువాడా! ఆలం. దూపకము, అనుప్రాసము.

మూలినీ, వినయనయసముద్రా! విస్తృతోల్లాసముద్రా

జననతగుణజాలా! శత్రుకిరాణ్ణీనజాలా!

ధనదపదసమానా! ధన్యధీభాసమానా!

ఘనవపురినరాగా! కావ్యదత్తానురాగా!

టీక. విషయవయసముద్రా! = విషయమునకు, నీతికి సముద్రమైనవాడా! విస్తృతోల్లాసముద్రా! = ఎక్కువైన సంతోషముతోఁగూడినవాడా! జన.....జాలా! = జనులచే కొనియాడఁబడిన గుణములగుంపుకలవాడా! శత్రు.....జాలా! = శత్రురాజులకు చేపలకు పలయైనవాడా! ధనధనదసమానా! = ధనమున పుట్టెనునితో సమానుడైనవాడా! ధన్యధీభానమానా! = గొప్పబుద్ధిచే ప్రకాశించుచున్నవాడా! ఘనవపురినరాగా! = గొప్ప శరీరమును సూర్యుని వెలుగుకలవాడా! - సూర్యుని లేజన్మవంటి లేజన్మ కలవాడా! కావ్యదత్తానురాగా! = కావ్యములయెడ ప్రేమ (ఇష్టము) కలవాడా! ఆలం. ఆనుప్రాసము, రూపకము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబగు పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

టీక. ప్రధమాశ్వాసాంతగద్యమునకు వలెనే.

ఇది శ్రీగౌతమసగోత్రపవిత్ర బలుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిపుత్ర, విద్యజ్ఞున విధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

పంచమాశ్వాసము

షణ్ముఖజననీ మహి
భాషానిభనిజవధూశుభప్రదలీలా!
భూషితకల్యాణోజ్జ్వల
వేషా! రామానుజేంద్రవేదాద్రీశా!

టీక. శ్రీ...లీలా! = శ్రీషణ్ముఖజననీ = పార్వతీదేవితోను; మహి = భూదేవితోను; భాషా = సరస్వతీదేవితోను; నిభ = సమానమైన; నిజవధూ = ధర్మపత్నికి; శుభప్రదలీలా! = మేలైనద్యు విలాసముకలవాడా! భూషిత.....వేషా! = అలంకరింపబడిన చొక్కపు కాంతిగల అలంకారములు (ఆభరణాంబరాదులు) కలవాడా! ['కల్యాణోజ్జ్వల = చొక్కపు బంగారుచే వెలుగునట్టి' అని పూర్వటీక.]

వ. ఆకర్ణింపుము.

2

క. అని యీక్రియ నానతి యి, చ్చిన్ ఘోచ్ఛిన్ సంతసంబు చిత్తముతోడం
దెనఁగొన ననిమిషముని యి, ట్లను నజ్జగదేకనిధికిఁ బ్రాంజలి యగుచున్.

టీక. అనతియిచ్చిన్ = తెలుపఁగా; సంతసంబు = సంతోషము; చిత్తముతోడ = మనస్సుతో;
దెనఁగొనఁగా = కలిసి పెనవేసికొనఁగా - మనస్సున ఎక్కువ సంతోషము కలుగఁగా; ప్రాంజలి = చేతులు
జోడించినవాడు; అనిమిషముని = దేవముని - నారదుడు; అజ్జగదేకనిధికి = ప్రపంచములకు ఒక్కదే
యొక్క నిధియైనవానికి - శివునికి; -(వరమేశ్వరునిగూర్చి యనుట.) ఇట్లనున్.

తే. శ్చేత్రమాహాత్మ్యమును మహాశ్చేత్రపాల, దివ్యచరితంబు నందుండు దేవదేవు
గుణకలాపంబుఁ బుండరీకునిమహిమయు,నింటి భవబంధములు వీడుకొంటి దేవ!

టీక. అందుండు = ఆశ్చేత్రముననున్న; దేవదేవుగుణకలాపంబు = పాండురంగనిగొప్పుగుణ
ములను; భవబంధముల = సంసారబంధములనుండి; వీడుకొంటి = విడువడితిని. (వానిని వినుటచే
నాకు పునర్జన్మరాహిత్య మగునని నారదుడు తలచె ననుట.)

తే. ఎన్ని ద్వారంబు లియా యియెడ వసించు, ద్వారదేవత లెంద తా స్థలములందుఁ
బ్రబలు శ్చేత్రాది పుణ్యవైభవముపేర, నొండుగలదేని యానతియిండు మఱియు.

టీక. అయ్యాయెడ = ఆ యా ద్వారములదగ్గఱ; ఆస్థలమునందు = ఆశ్చేత్రమున;
ప్రబలు = పేరుపొందు; శ్చేత్రాది = శ్చేత్రాదికము; ఒండు = వేరైనది.

1. చ. నుజయ్య. 2. చ. లయ్యయి. 3. చ. శ్చేత్రాది.

క. అని నారదండు ప్రార్థించినఁ బద్ధదళాయతాక్షుఁ జిత్రాంభోజం
బున నిల్చి యతనిఁ బలుకుకొనుననిజమర్థమందు మధురమధురారభటికే. 6

టీక. మనసిజపద్ధతుఁడు = మత్తధుని మద్దించిన శివుఁడు; చిత్రాంభోజంబునకే = హృదయపద్మమున; పద్ధదళాయతాక్షుఁ = తామరజేపలవలె వికాసములైన కన్నులు కలవానిని - విష్ణువును; నిల్చి = కూచి; అతనికే = నారదమనిగూర్చి; మధురమధురారభటికే = మిక్కిలి మధురమైన గంభీరస్వరముతో; పలుకున్.

క. సుఖమాలికాతరంగిణి, సఖయై భీమరథిఃకూడి చను నెచ్చట న
త్సుఖకర మచోట్టు చతుర్ముఖముఖినుత మాదితీర్థమునునై వెలయున్. 7

టీక. సఖయై = చెలికత్తెయై - తోడుకూడినదై; చతుర్ముఖముఖుతము = ప్రచ్ఛేదులచే గొని యాడఁబడినది; ఆదితీర్థము = ప్రధానతీర్థము; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

క. పూర్వద్వారం బగునది, దర్శింకరసార్వభౌమతల్పుచగరికికే
సర్వసుపర్వార్చితద, గీర్వనిత వసించు నచటఁ గృష్ణుని యాజ్ఞకే. 8

టీక. అది = సుఖమాలికాభీమరథుల సంగమస్థలము; దర్శి.....నగరికికే = క్షేమకాము యగు విష్ణుని నగరికి; పూర్వద్వారంబు = తూర్పువాకిలి; అచటకే = అచట; సర్వసుపర్వార్చితమ = సమస్త దేవతలచేతను సేవింపఁబడిన పాదములు కలదైన; గీర్వనిత = సరస్వతీదేవి; వసించున్.

క. శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర, నామాంక ముపంకజలసనాథము లక్ష్మీ
కాముకనిహితము ఖచరా, లీమాన్యమునైన శంభులింగముతోడన్. 9

టీక. శ్రీమహితము = సంపదచే గొప్పది; సిద్ధేశ్వరనామాంకము = సిద్ధేశ్వర మను పేరు కలది; అపంకజలసనాథము = బురదలేని (తేట)నీటితో కూడినది; లక్ష్మీకాముకనిహితము = విష్ణువుచే ఏర్పఱుపఁబడినది; ఖచరాళీమాన్యము = దేవతలగుంపునకు గౌరవింపఁదగినదియును; శంభులింగముతోడకే = శివలింగముతో; [మీఁదిపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. ఐతికరము.

క. తగు దక్షిణంపువాకిలి, నగధరునగరునకు భీమనందనపాండుం
దగిలినయది యచోటన, యగమ్యపుష్పావతీమహానది యనఘా! 10

టీక. నగధరునగరునకుకే = గోవర్ధనగిరి నెత్తిన విష్ణువుక్షేత్రమునకు; దక్షిణంపువాకిలి; తగుకే; అనఘా! = పాపములు లేని నారదమనీ! అచోటన = ఆ దక్షిణద్వారప్రదేశముననే; అగమ్య... .. నది = నాటిలేని పుష్పావతి యను పేరి యెఱుఁగు భీమనందనపాండుకే = భీమరథిని సంగమమును; తగిలినయది = పొందినది.

క. దానస్నానాదిహృతా, జ్ఞానానలదాహమైన సంగమతీర్థం
బానెల్లవున విఖ్యాతం, బైనది; సుర బుండుదురు శిలాకృతి నందున్. 11

టీక. దాన.....దాహము = దానము, స్నానము మొదలగువానిచేత నశింపజేయఁబడిన అజ్ఞాన మను అగ్నిమంట; ఆనెల్లవునకే = అచోటనే; విఖ్యాతంబు, ఐనది = ప్రసిద్ధమై యున్నది; అందుకే; సురలు = దేవతలు; శిలాకృతికే = శిలా(విగ్రహ)స్వరూపములతో; కూడుదురు.

వ. అది భవదీయాశ్రమం బగుట నీ వెఱుంగుదు వదియునుంగాక. 12

టీక. భవదీయాశ్రమము = నీ నివాసము - నారదాశ్రమమట.

1. చ. బలకన్. 2. క. నక. చ. నక. 3. చ. తల్పువగలి. 4. చ. ముపంకమయ. 5. చ, బంబు. 6. చ. సుఖించుం.

పాడురంగ — 37

చ. కలఁ డొకబోయ తన్నికట కాననభూమి; నశండు విల్లున
 ములు ధరియించి కల్ల పరమూహము లెత్తినమేఱుఁబోలెఁ బే
 రలుక వహించెనేని హృదయంబు గలంగు ¹ధరాధరస్థి
 నిలయవసత్కరిం ద్రులకు; నిక్కమ, తక్కుమృగంబు లోర్పునే? 13

టీక. తన్నికటకాననభూమి = దాని చేరువను అడవియందు; కల్లప.....వోలె = శరీరమును దాల్చిన పాపములగుంపులవలె; పేరలుక = ఎక్కువ కోపమును; వహించెనేని = పొందిన యెడల; ధరాధర.....కరింద్రులకు = కొండగుహలయందు నివసించుచున్న ఏనుగులకు; హృదయంబు; కలంగు = కలఁతపడును; నిక్కమ = ఇది యథార్థమే; ఓర్పునే? = సహించగలవా? (లేవనుట.) అలం. ఉపమ, అర్థాపత్తి.

చ. అడవికి వేటమై నరిగి యాతఁ డొకానొకనాఁ డొకింతయుఁ
 మెడ మలఁగింపలేక తన మేపాడ ²లొండును రెండు నేకమై
 పొడమఁగ ³బీదకన్నుపడి ⁴బూడిదపండునుబోలె బూడుపా
 రెడు నొక దుప్పికిం గవియఁ బ్రేలి భయజ్వరత ప్తచి త్తమై. 14

టీక. మెడ, మలఁగింపలేక = మెడను త్రిప్పలేక; తన, మేపాడలు = తన శరీరముమీది మచ్చలు; ఏకమై కలసి; పొడమఁగ = గోచరముకాఁగా; బీదకన్నుపడి = బెదరుచూపులుగలిగి; బూడు పాతెడు = బూజుపట్టిన; దుప్పికొ, కవియొ = దుప్పిని, ఎదుర్కొనఁగా; ప్రేలి = తపించి; భయ జ్వరత ప్తచి త్తయై = (దుప్పి) భయము అను రోగముచే తపింపఁబడిన మనస్సు కలదయి; (ముందున కన్వయము.)

తే. ఆ చమూరువు యూభంబుఁ ద్రోచిపఱచె, వింట నమ్రేర్చి బోయ ⁵వెన్వెంటఁ దడిమె
 లోలజివ్వక రాశ ⁷విశాలముఖత, ⁶నోలి భీతేందుమృగశాబమో యనంగ. 15

టీక. ఆ చమూరువు = ఆ దుప్పి; వింటకొ, అమ్మ, ఏర్పి = భయస్సన బాణము సంధించి; బోయ; వెన్వెంటకొ; తఱుమకొ; లోల.....ముఖతకొ = తీటుచున్న నాలుకలచే భయంకరమైన ముఖము కలుగుటను (రాహువున కనుట); ఓలికొ = క్రమమున; భీతేందుమృగశాబమో అనంగకొ = భయపడినట్టియు, చంద్రునియం దున్నట్టియు జింకపిల్లయో అనునట్లు; యూభంబుఁ ద్రోచి = మందను విడిచి; చనియెన్. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఆ రురు వీగతిం బఱచి యగ్రమహిం బడి లేచి వెండియుఁ
 భూరిరయంబునం జని వపుర్వ్యధ సంగమతీర్థతీరవి
 స్ఫారలతానికుంజములు బల్లడి దూఱునెడం గిరాతుండకొ
 స్తూరశిలీముఖంబు దొడి గుండియగూడఁగ నేసె; నేసినన్. 16

టీక. ఆ రురువు = ఆ దుప్పి; ఈగలికొ = ఈరితిగా; పఱచి = పరుగెత్తి; అగ్రమహి = ముందున్న నేలపై; భూరిరయంబునకొ = ఎక్కువ వేగమున; వపుర్వ్యధకొ = శరీరమునందలి బాధచే; సంగమ.....కుంజములు = సంగమతీర్థమునందలి విశాలములగు తీగలపొదలను; బల్లడికొ = మిక్కిలి వేగముతో; స్తూరశిలీముఖంబు = వాడిబాణమును; తొడి = సంధించి, గుండియగూడఁగకొ = గుండె లలో నాటుకొనునట్లు; ఏసెకొ = కొట్టెను.

1. చ. దదోదర. 2. చ. లాడ్డు. 3. చ. జీత. 4. చ. బూడిదపన్ను. 5. చ. వెన్నంట. 6. చ. దఱుమ. 7. చ. దఱమె. 8. చ. విశాఖ. 9. చ. నోవి.

సీ. ఆశరముఖవిభం బౌ శర మటుదాఁకఁ బవనాభిహారిఁ దూలు బంధుజేన
కుంజంబు పువ్వులఁ ¹ కూలించువిధమున నవనవత్తులబిందువులు ² దోరఁగఁ
జేయుచు వివృతాస్యకీమః బ్రాణానిల ప్రస్థానపటహాగ్రరవ మనంగ
నార్తనాదముగ్రస్తు నది యెటి తెలిసిటితెమలున నుటికి దేదీర్ఘమాన

తే. హాటకవిమాన మెక్కి విద్యాధరెందుఁ
డగుచు లావణ్యపుష్పాస్తుః డగుచుః జంద్ర
సాంద్రతనుకాంతి యగుచు నలీంద్రమహిమ
గగనమున కేఁగె; చొలుమేను కాన.బడదు.

17

టీక. ఆశరముఖవిభంబు = ఆగ్నిత్వాంతోనమానమైన; పవనాభిహారి = గాలిచెబ్బచే; తూలు =
తూలిపోవు - ఊఁగులాడు; బంధుజేనకుంజంబు = ముంకెనచెట్టపొద; ప్రకుంజము = చెట్టు' అని పూర్వ
టీక. కూలించువిధమున = రాల్పిచితిసి; నవ.....వులు = త్రొంగ్రొత్త రక్తప్రబిందువులు;
దోరఁగఁజేయుచు = స్రవించుచు; వివృతాస్యకీమః = తెఱవఁబడిననోటినుండి; ప్రాణానిల.....
రవము, ఆనంగ = ప్రాణవాయువు బయలుదేఱునప్పటి డప్పుల గొప్పధ్వనులతో యనునట్లు; ఆర్త
నాదము = ఏడుపుధ్వని; క్రస్తు = వ్యాపింపఁగా; అది ఆ దుప్పి; ఏటితెలిసిటితెమలున = నది
యొక్కస్వచ్ఛమైన నీటి ప్రవాహమునందు; దేదీర్ఘమానహాటకవిమానము = మిక్కిలి ప్రకాశించు
బంగారువిమానమును; విద్యాధరేంద్రుడు = విద్యాధరులను దేవగణమునకు ప్రభువు; లావణ్యపుష్పా
స్తుడు = చక్కదనమున (తళుకున) మన్నఁగుడు; సాంద్రసాంద్రతనుకాంతి = సాంద్ర నివలె దట్టమైన
దేహప్రకాశముకలవాడు; అలీంద్రమహిమ = ఇంద్రుని గొప్పతనమును మీఱిన గొప్పతనముతో;
గగనమునకు = స్వర్గమునకు; ఏఁగె; చొలుమేను = వెనుకటి (జింక)దేహము. అలం. ఉభయ.

శా. చిత్తం బమృత మంద నమృగవధాజీవుండు లోలోనఁ ద

ద్యౌత్తంబు బలుమాటు మెచ్చి నిజదుర్వృత్తి విసర్జించుచు

దత్తీరాంబువు నాడి శ్రోలి విగతాతంకాత్మఁడై శుద్ధి ద

లొక్కత్త ము క్తశరీరుడై కనియె దివ్యుల్ మెచ్చ నుచ్చస్థిలిన్.

18

టీక. ఆమృగవధాజీవుండు = ఆబోయవాడు; చిత్తంబు = మనస్సు; అమృతము, అంద =
అశ్వర్థమును పొందఁగా; లోలోన = మనస్సునందే; క్షణవృత్తంబు = ఆ జరిగినదానినంకటిని -
(తాను దానిని చూచి వెంబడించి, కొట్టఁగా, అది విద్యాధరుడగుట మున్నగుదానిని) ప్రవృత్తంబు =
వృత్తి'అని పూర్వటీక. నిజదుర్వృత్తి = తనచెడ్డవృత్తిని - జంతువులను జంపు పనిని; విసర్జించుచు =
విడుచుచు; దత్తీరాంబువులు, అడి = ఆ తీర్థపుజలమున స్నానమాడి; శ్రోలి = ఆ నీటిని శ్రాగి;
విగతాతంకాత్మఁడై = నిర్విచారమైన మనస్సు కలవాడై; క్షణిక్త = ప్రకాశింపఁగా; ముక్త
శరీరుడై = (విరువఁబడిన) ముక్తిపొందిన - దేహముకలవాడై; దివ్యుల్ = దేవతలు; ఉచ్చస్థిలిన్ =
గొప్పస్థిలిని; పొందెన్.

క. కావునఁ దత్తీర్థంబున, నేవలనఁ బరాసులగు విహీనమతులకు

వైవల్యసిద్ధి యగునన, నీవలె నతిశుద్ధమతుల నేటికి నెన్నన్ ?

19

టీక. ఏవలనన్ = ఏవైపునను - ఏవిధముననైననునరే; పరాసులు = మరణించినవారు; విహీన
మతులకు = మిథిలేనివారికిని - మూర్ఖులకును; వైవల్యసిద్ధి = మోక్షసిద్ధి; అగున్ = కలుగును. అలం.
అర్థాపత్తి.

సీ, సంధ్యల¹ మూట నిచ్చ² నివాళు లిచ్చుచు బిరుదాంకమాలికల్ పేరుకొనుచు
 లోచూపు దివుట నాలోకించి చొక్కుచుఁ బులకాశ్రుగాద్యద్యములఁ జొరయుచు
 శ్రుతు లెట్లు లట్లు సంస్తుతు లాచరించుచు³ పీనుల దత్తు⁴ ధా⁵ వితతి వినుచుఁ
 గరతాళగతులఁ⁶ జొక్కటముగా నాడుచు⁷ నావేశమూర్ఖల నలఁతఁ గనుచు
 తే, విష్ణు నేమింతు రచట నవ్విబుధవల్లభాజనంబులు తత్కృపాభాజనంబు
 లమ్మహాక్రీడనస్థలి నాచరించె, లంఘనాక్రీడనము దొల్లి లచ్చిమగఁడు. 20

టీక. సంధ్యల, మూట = మూడు సంధ్యలయందును; నిచ్చ = ఎల్లప్పుడు; నివాళులు = వళ
 తులు; పేరుకొనుచు = పఠించుచు; లోచూపు = అంతర్ దృష్టిని; లెవుట = పూనికతో; చొక్కు
 చు = పరవశమగుచు; పులకాశ్రుగాద్యద్యముల = గగుర్పాటు, కన్నీరు, గొంతుచుండి మాట
 రాకుండుటలను; పొరయ = పొందును. శ్రుతులు = వేదములు; ఎట్లు = ఎట్లు వర్ణించునో; సంస్తు
 తులు, ఆచరించుచు = కొనియాడుచుచు; తత్కృపావికలి = ఆ విష్ణుని కథలను; కరతాళగతుల =
 చేతులతో తాళములను వేయుచు - చప్పట్లు చఱచుచు; చొక్కటముగా = చక్కగా; ['చొక్క
 టము = స్వచ్ఛము' అని పూర్వటీక.] ఆవేశమూర్ఖల = పరవశతచేతను తెలివితప్పుటచేతను; అలఁత,
 కనుచు = ఆలసటపొందుచు; అవ్విబుధవల్లభాజనంబులు = ఆదేవతాస్త్రీలు, తత్కృపాభాజనంబులు =
 ఆ విష్ణుని దయకు పాత్రము లగువారు; తొల్లి = పూర్వము; లచ్చిమగఁడు = విష్ణువు; అమ్మహాక్రీడ
 నస్థలి = ఆ గొప్ప యాటలాడుచోట; లంఘనాక్రీడనము = గంతులాటను; ఆచరించె = చేసెను.
 మ. విను, ముఖంబున నోడి సంగమమరుద్విద్వేషి యెచ్చోటికి
 చని వెండిం జనుదెంచి యచ్చట శిలాసంఘన్న దేహంబుతో
 డ నిలాగర్భమునందు డాగఁ గని⁸ గాఢక్రోధుడై దేహకీ
 తనయుం డాశిల గ్రొచ్చి వైచి⁹ మెదిపె¹⁰ దద్దెత్తుక జూర్జంబుగన్. 21

టీక. సంగమమరుద్విద్వేషి = సంగముడను రాక్షసుడు; వెండి = మఱల; శిలాసంఘన్న
 దేహంబుతోడ = తాలిచే కప్పబడిన దేహముతో; ఇలాగర్భమునందు = భూమిలోపలిభాగమున;
 గాఢక్రోధుడై = ఎక్కువ కోపము కలవాడై; గ్రొచ్చివైచి = తొలఁచి, పగులఁగొట్టివైచి;
 దద్దెత్తుక = ఆ రాక్షసుని; చూర్జంబుగా, మెదిపె = పిండి యగునట్లుగా నలిపెను.

క. పువ్విలుతుతండ్రి యచ్చట, మువ్వంకమురువున మురలి మ్రోయించె మనం
¹¹బువ్విల్లూరంగ శ్రుతులకు, నవ్విధ¹²ము తదీయపదయుగాంకము¹³ దెలుపన్. 22

టీక. పువ్విలుతుతండ్రి = మన్వభునితండ్రియగు విష్ణువు; మువ్వంకమురువున = లింగం
 క్షతతోనుండి; శ్రుతులకు = చెవులకు; తదీయపదయుగాంకము = అతని రెండుపాదముల గుఱుతులు.

క. మహి నేవంవిధచిత్రావహమగు నద్దక్షిణంపువాకిట¹⁴ మహిమల్
 బహువిధముల వినుతింపఁగ, నహిపలియుం జాలఁ డనిన నన్యులవశమే ? 23

1. మూడు. 2. చ. నివారునిచ్చు. 3. చ. విష్ణుని. 4. చ. వినుతి. 5. శ. ర. మిక్కుటము.
 6. చ. నావేశ. 7. చ. టికిం. 8. చ. బాధ. 9. చ. నిల. 10. మెదిపెన్. 11. క. బువ్విల్లూరంగ, చ.
 ట. శ. ర. బువ్విల్లూ. 12. శ. ర. ముదదీ. 13. చ. దెలుపున్. 14. చ. మహిమల్.

టీక. మహిక్ = భూమిపై; వివవిధచిత్రావహము = ఇట్టిచిచిత్రములు గల్గించునది . చిత్ర
పాతము; బహుముఖములక్ = పెక్కుగొంతుల; విసులింకంగక్ = కొనియాడుటకు; ఆహిపతియుక్ =
శేఖరుడు; చాలడు = తగడు; అలం. ఆధావత్తి.

సీ. తనకటాక్షములు సంతానచిత్రాత్మనిర్మాణవిమూలనికర మన గం
దనవిలాసంబు మదైర్విశంబరనిష్ఠాదనపాలితపురఃపతాక యనంగ
దన మనస్సరసి సంతత చిదానందవైభవమరాళము కున్మిష ట్టనంగ
దనప్రసాదంబు భక్తవరేణ్యమృతతాళనోచితచంద్రగోళి యనంగ

తే. వెలయు నేదేవి యాదేవి విద్రుమద్రుక్ ద్రున్మిద్ర తనుకాంతిభద్ర పరమ
మాయ భువనేశ్వరి ¹వసింప మధునిరోధి, ²ధామమున గల్లు పశ్చిమద్వార మమరు.

టీక. తనకటాక్షములు = తనకడకంటే చూపులు; సంతాన.....నికరము = కల్పవృక్షము
యొక్కయు, చిత్రామణియొక్కయు సృష్టికౌఠ్యైన పరమాణుసమూహము; (భువనేశ్వరిదేవి కటా
క్షములు కొరెన కొరికల నొసంగునది యుట). మదై.....పతాక = నా శత్రువైన మన్మథుడు
పాలించుపతాక-చిరువైనది; మనస్సరసి = మనస్సరసి సరస్సు; సంతత.....మరాళమునకుక్ =
శాశ్వతమగు చిదానందవిభవమచ హంసకు; కున్మిషట్టు = నివాసము; తనప్రసాదంబు = తన యచ
గ్రహము; భక్త.....చంద్రగోళి = ఉత్తమభక్తుల దుర్గలిని కడిగివేయుటకు దగిన వెన్నెల [వెన్నెల
వలని మంచువలన కడుగఁబడినట్లు ఈ దుర్గవలన దుర్గుతులు కడిగివేయఁబడునుట.] విద్రుమ.....
కాంతి = హఠపుఁజెట్టుయొక్క పింగళవర్ణపు దేహకాంతి కలది; పరమమాయ = మహామాయాస్వరూ
పిణి; మధునిరోధిధామమునక్ = మధురాక్షసునికి శత్రువగు విష్ణుని నివాసమగు పాండురంగక్షేత్ర
మున; అమరుక్ = వెలయుచుండును. అలం. ఉత్పేక్ష, హావము, ఉదాత్తము.

ఉ. పార్వహిషక్ నిజాంఘ్రిగల బొట్టనవ్రేల్తుదోమట్టి పట్టి ముక్
బేర్చి దదంగముక్ ⁴మెదిపి పెట్టిన నెత్తురుబొట్టు ⁵బోలి బోధి
తిర్తయవీక్షణం బలిక ⁶దేశమునం గల దుర్గస్వర్గదక్

⁷వార్తణిధారి ⁸యు త్రరపువాకిట నిల్వినవాడు కాపుగొన్.

25

టీక. పోర్ = పోరు - యుద్ధముచేయునట్టి; మహిషక్ = మహిషాసురుని; నిజాంఘ్రిగల =
తన పాదమునందున్న; మట్టి, పట్టి = త్రొక్కిపట్టి; ముక్ = తొలుక; పేర్చిక్ = ప్రీతితో; తదంగ
ముక్ = ఆ యనురుని దేహమును; మెదిపి = నలిపి; బోధితిర్తయవీక్షణంబు = తేజోమయమగు (అగ్ని
రూపమగు) కన్ను; అలికదేశమునక్ = నొనటియందు; దుర్గక్ = కాళిని; స్వర్గదక్ = మోక్షము
నిచ్చుదానిని; కాపుగక్ = రక్షణగా; వార్తణిధారి = నీటియందు పుట్టిన కొమ్మభవణిని ధరించిన
విష్ణువు; [“వార్తణిధారి = కవచసమూహములను ధరించినవాడు - విష్ణుడు” అని పూర్వటీక.]
అలం. ఉపమ.

క. తరణియు భైమియును బరస్పర మచ్చటఁగూడి నిగుడఁ బావనమగు త
త్సరిదంబువునం దాడిన, నరునకు నవ్వారి చరణసఖమున వెడలున్.

26

టీక. తరణియుక్ = ఆ పేరుగల నదియును; నిగుడక్ = వ్యాపింపగా - ప్రవహింపగా;
పావనమగు = షుభ్రమైన; తత్సరిదంబువునందుక్ = ఆ నీటిలో; అడిన = స్నానముచేసిన; నరు

1. చ. వసింపు. 2. చ. వామ. 3. చ. మట్ట. 4. చ. మెడటి. 5. చ. వోత. 6. క. దేహము.
చ. కేశము. 7. క. వర్తణ. చ. వార్తణి. 8. క. నుత్త. చ. యుత్త. 9. క. గన్. చ. గాన్.

నకుఁ; ఆవ్వారి = ఆ నదీజలము; చరణనఖనముకుఁ = కాలిగోటియందు; (అందు స్నానముచేసిన వారు విష్ణువు లగుదురు - అనగా వారికి విష్ణుసారూప్యము కలుగుననుట.)

క. ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుం, డెవ్వఁడు భయవిహ్వలాత్తుఁ డెవ్వం¹డధనుం
డవ్వఁ డచ్చటి దుగ్గం, బువ్వలఁ²బూజించి యిష్టభోగము లొందున్. 27

టీక. భయవిహ్వలాత్తుఁడు = భయముచే చలించిన మనస్సు కలవాఁడు; ఇష్టభోగములు = కోరిన సుఖములను.

వ. ఇన్నాలుగు సంతద్వారంబు లింక బహిర్ద్వారంబుల ప్రకారం బాకర్ణింపు మని గోకర్ణకుండలుం డాకర్ణనవశంపదాశయుండగు కుశేశయాసనసూతి కిట్లనియె. 28

టీక. అంతద్వారంబులు = లోపలి ద్వారములు; బహిర్ద్వారంబులు = బయటి ద్వారములు; గోకర్ణకుండలుండు = శివుఁడు; ఆకర్ణనవశంపదాశయుండు = వినుటయందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవాఁడు; కుశేశయాసనసూతికే = కమలాసనుడగు బ్రహ్మకుమారుడగు నారదునిఁగూర్చి.

సీ. కఱకురక్కనుని నొక్కరుని శిక్కిగఁ⁴ ద్రొక్కి భద్రకాళిక⁵యొందుఁ బ్రస్ఫురించు
నిందుండువిధమున నెందు నే వసియింతు నఱలేక కోటిశ్వరాహ్వయమునఁ
బ్రవహించు నెందు నభ్రంకపోర్తులఁ బుణ్యజల యను జలధియోహమతల్లి
నతజగత్త్రితయ శ్రీనారాయణిదేవి వర్తించు నెందేని వార్త కెక్కి

తే. యట్టి⁶యట్టాలతోరణ⁷హట్టకుట్టి, మస్సురద్గోపురై డూకమణిమయోరు
హర్ష్యరమ్భంబు కరవీ⁸మచు పురంబు, పశ్చిమద్వారమగు జగత్పతినగరికి. 29

టీక. కఱకురక్కనుని = క్రూరరాక్షసుని; చక్కగఁ = బాగుగా; ప్రస్ఫురించు = ప్రకాశించునో; అఱ = భేదము ('కొఱఁత'అని పూర్వపుటిక.) అభ్రంకపోర్తుల = ఆకసము నంటు ఎత్తగు అలలతో; జలధియోహమతల్లి = సముద్రమునకు భార్యయగు గొప్పనది; నతజగత్త్రితయ = వంగియున్న (లాంగిన, మూడులోకములు-(స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములు) కలది; వార్తకు, ఎక్కి = ప్రసిద్ధికెక్కి; అట్టాల.....రమ్భంబు=బురుజులు, తోరణములు, ఆంగడినీధులు, తిన్నెలు, ప్రకాశించు గోపురములు, దడిగోడలయిండ్లు, మణులుతాపిన మేడలు మున్నగువానిచే చక్కనిది; జగత్పతినగరికి = పాండరంగశ్రేష్ఠమునకు. ["విడూక = లోపల యెముకలు పెరిపి మెత్తినగోడ'అని పూర్వటిక. విడూక మన దడిగోడ - విడూకము దడిగోడల యిల్లు.]

తే. ఊ⁹ణి గృష్ణానదీతీర శూర్పలాఖ్య, తీర్థరాజాధివాసినై తీర్థచరణ
ధామమణి సౌధదక్షిణద్వా¹⁰మేను, జాగరూకతఁ బాలింతు యోగినర్య! 30

టీక. ఊ⁹ణి = భూమిపయ; కృష్ణా.....వాసినై = కృష్ణానదీతీరమున నున్న శూర్పల మను ప్రధానశ్రేష్ఠమున నివసించువాడనై; తీర్థచరణధామమణిసౌధదక్షిణద్వారము = తీర్థము పాదమునగల విష్ణుని నివాసమగు మణిసౌధముయొక్క దక్షిణద్వారమును.

శా. గరోద్ధిక్రైతరంగసంఘముల వీక¹ బుష్కరిణ్యాపగా
వార్వేణుల్ దనయు త్రరంపుదెఱు బర్వంగా గదాపాణియై
సర్వాలంకృతశాలియై వెలయుఁ గంఠధ్వంసనాగారరా
టూర్వద్వారమునం ద్రివిక్రముండు మై బొంగ² బయోదచ్చువన్. 31

1. క. డధముం. చ. ట. డధనుం. 2. చ. బూజించు. 3. చ. ట. జక్కగ. 4. చ. ద్రొక్కి. 5. చ. ట. యందు. 6. చ. యిటల. 7. చ. పట్ట.

టీక. గర్వోద్భక్తతరంగసంఘములనికఁ = పొంగిపొరలుచున్న తరంగముల విబ్రుభణముచే; పుష్కరిణ్యాపగావాత్సేజుఁ = పుష్కరిణి యుప నదియొక్క సిజిప్రవాహములు; పర్వంగాఁ = ప్రవహించుగా; సర్వాలంకృతకాలియై = బాగుగ ఆలంకరించుబడినవాడై; కంస.....ద్వారమునకఁ = కంసుని చువిన కృష్ణుని గొప్పసౌధముయొక్క తూర్పుద్వారమున; మై = చేనాము; పయోదవృన్ధి = నీలమేఘకాంతిలో; వెలయున్.

క. ¹ఖరసఖరదళితరత్నః, ²రివృతపక్షో³ఽనుకాంబు పరిచితదీప్తా

త్మ్యరుకేసరహాదుఁడగు, నరకేసరి యుత్తరంబున గవనిఁ గాచున్. 32

టీక. ఖర.....దోహదుఁడు - ఖరసఖర = వాడిగోళ్లచే; దళిత = బిల్బుబడిన; రత్నఃపరివృత = రాక్షసరాజైన హిరణ్యకశిపునియొక్క; పక్షః = తొమ్మునందలి; అనుకాంబు = ఉత్తరముచే; పరిచిత = సుబంధముపొందిన; సిహాత్మ్యరుకేసరహాదుఁడు = ప్రకాశించుచు, మిక్కిలి గొప్పవైన మెడ్రుకల (జూలు) దోహదము (ఎరువు)కలవాడు; నరకేసరి = నరసింహుడు; ఉత్తరంబునగవనికఁ = ఉత్తర ద్వారమున.

క. లోనాలుగు వెలినాలుగు, నైన మహాద్వారభూము లపవర్గశ్రీ

నీనగ నీనగ రాధ్యరు, శ్రీనగరగణితవిభూతిఁ జెందు మునీంద్రా! 33

టీక. అపవర్గశ్రీ = మోక్షసంపదకు; ఈనగ = కలంగజేయఁగా - ఇచ్చుటకు; ఈ, నగ రాధ్యరు = ఈ కృష్ణునియొక్క; శ్రీనగరగణితవిభూతికఁ = శ్రేష్ఠముయొక్క గొప్ప సంపదకు.

వ. అని మఱియు నక్కఱియవేల్పునన్నగుణప్రకటనపరుండై హరుం డిట్లనియె, 34

టీక. కఱియవేల్పుననల్గుణప్రకటనపరుండై = ఆ కృష్ణుని గొప్పగుణములకు తెల్పుటయు దానవుండై.

— ధర్మరాజు తమ్ములతోఁగూడఁ బాండుగంగక్షేత్రమునకుఁ బోయినకథ —

చ. అభిముఖత త్వత్వశాలి సుకృతాధ్యుడునౌ చతురాస్యమానస

ప్రభవుఁడు శిష్యసంఘము లపారము గొల్వఁగఁ దొల్లి యొక్కనాఁ

డిభవురనాథుఁ గౌరవకులేశ్వరు ధర్మజుఁ గానఁబోవ భూ

విభుఁ డతఁ డాతనిం ²దెలిచె వేయివిధంబుల సాధుపూజలన్. 35

టీక. అముఖతత్వశాలి = అనగాహితమగు భగవత్తత్వము కలవాడు; సుకృతాధ్యుడు = గొప్ప పుణ్యాత్ముడు; చతురాస్యమానసప్రభవుఁడు = బ్రహ్మమానసపుత్రుడైన ననందనుడు; అపారములు = అంతములేనివి; ఇభవురనాథుకఁ = హస్తినాపురాధిపతిని; భూవిభుఁడు, అతఁడు = ఆరాజు-ధర్మజుఁడు; అతనికఁ = మునిని; సాధుపూజలకఁ = లెస్సగా నుండు పూజలచేమర్యాదలచే; తెలచెకఁ = తృప్తిపఱచెను.

క. అహితాహితకారణోవి, గ్రహులును సదనుగ్రహప్రగల్భులు ⁴నగు నా

గహనగృహవాసచర్యా, మహితతపోధనులసంగమము పొగడొందెన్. 36

టీక. అహితాహితకారణవిగ్రహులును = (రాజుపక్షమున) శత్రువులకు అహితమునొనరించుటకునైన విరోధముకలవారు, (మునిపక్షమున) హితముకానిదానికి (చెడ్డదానికి) అహితము నొనర్చు

టకునైన దేహము కలవారు; (అనిష్టములను నశింపజేయు నవతరించినవారకుట.) నవమగ్రహప్రగల్భులు = (రాజుపక్షమున -) మంచివారిని విలువయును ప్రతిభకలవారు, (మునిపక్షమున) గొప్పఅపగ్రహము (దయ) నందు ప్రతిభకలవారు; గహన.....సంగమము = గహనము నివాసముగాఁ గల ముని యొక్కయు, గృహము నివాసముగాఁగలిగి తపస్సుచేయు (రాజయోగి)రాజయొక్కయు కలిసికొనుట; పొగడొండెక్ = కీర్తిపంబుడెను. అలం. శ్లేష, శ్రమము.

ఉ. తమ్ములుఁ దాను నప్పుడు పృథాప్రథమాత్మజాఁడంతరంగముకొ
గ్రమ్మినశోకవహ్నిహతిఁ గందుచుఁ గేలు మొగిడ్చి బ్రహ్మచి
త్తమ్మనఁ గల్గు సంయమివతంసముఁ బల్కు ఖరాంశుతాపత
ప్రమ్మగుతేనియం జినుకు తమ్ములఁబోల సబాష్పనేత్రముల్.

37

టీక. పృథాప్రథమాత్మజాడు = కుంతిపెద్దకొడుకు - భర్తరాజు; అంతరంగముకొ = మనస్సుకు; గ్రమ్మిన = వ్యాసించిన; శోకవహ్నిగతి = శోకాగ్నియొక్క బెట్టచే; కందుచు = తపించుచు; కేలు, మొగిడ్చి = చేతులుజోడించి; సబాష్పనేత్రముల్ = నీళ్లతో నిండియున్న కన్నులు; ఖరాంశుతాపతప్రమ్మ = సూర్యుని వేడిమిచే వాడినది; అగు = అయిన; తేనియం, జినుకు = తేనెను స్రవించుచున్న; తమ్ముల = పద్మములను; పోల = పోలగా; బ్రహ్మచిత్తమ్మనఁగల్గు = బ్రహ్మ మనస్సునుండి పుట్టిన; సంయమివతంసము = మునిశ్రేష్ఠునిగూర్చి - బ్రహ్మమానసపుత్రుడగు నుం దనునిగూర్చి. అలం. ఉపమ.

క. ఏ భీరువనై వేడెద, నోభద్రప్రద! ప్రసాద మొసంగుము నాకుకొ

మీభావంబునఁ బొడమని, దీ భువనత్రయమునందు నింతయుఁ గలదే? 38

టీక. భీరువనై = భయస్వభావుడనయి; భద్రప్రద! = శుభములొనఁగూర్చువాడా! ఇంత యుక్ = కొంచెమును - అణుమాత్రమును.

శా. చింతాకంతయు వెన్నెదియ్యక కురుక్షేత్రంబునన్ బాపసం
క్రాంతస్వాంతుఁడనై సుహృత్సుతపితృభ్రాతృదులం జంపి య
త్యంతద్రోహ మొనర్చియుం దిరిగెదన్ బ్రాణంబుతో మత్సముం
డంతర్వాణివతంస! యెవ్వఁడు గలం డాహా! వితర్కింపఁగన్.

39

టీక. పాప.....స్వాంతుఁడనై = పాపముచే ఆక్రమింపబడిన మనస్సు కలవాడనై; మత్స ముండు = నావంటివాడు; అంతర్వాణివతంస! = జ్ఞానిశ్రేష్ఠుడా!

క. వంగడపువెదురుఁ గోపపు, టింగలమున నేర్చి కనిన యీసిరి నిందా

సంగతిఁ బొగ¹చూరెను; ద, దృఢగురమాక్తికము; ²దీనఁ బసిమియుం గలదే? 40

టీక. వంగడపువెదురుఁ = వంశము అను వెదురును; గోపపుటింగలమున = గోపాగ్నిచే; ఏర్చి = కాల్చి; కనిన = సంపాదించిన; ఈ సిరి = ఈ రాజ్యసంపద - రాజ్యలక్ష్మీ; నిందాసంగతి = నిందయొక్క సంహర్తముచే; తదృఢగురమాక్తికము = భంగశీలమైన ఆ వెదురులోని ముత్యము; పొగ చూరెను = మలినమయ్యెను; దీన = ఈ ముత్తియమువలన; పసిమియు = కాయతయి; అలం. రూపకము.

మ. అసిధారా¹దలితాత్మ బంధుభుజమధ్యస్వైరనిర్యోద్వస²
మనలై పుట్టిన యివ్వహాదురితమున్³ మనైట్టియున్⁴ వాజిమే
ధసమిద్దానలభూతిచే నుసిమియున్ దప్పింపలేనైతి; నీ

కన లు⁵పాటుం దోలంగు? నెట్లు లగుడు? గల్యాణకల్యాత్ముడన్? 41

టీక. అసి.....వసక్ = వాడికత్తిచే సుహరింబబడిన స్వీయ బంధువుల భుజమధ్యమున
కుండి స్వేచ్ఛాఁ (పెల్లగా) కారుచున్న ప్రమాపమైన స్వైరచేత; మనలై = మలినమై-ముఱికియై;
ఇవ్వహాదురితమున్ = ఈ గొప్ప పాపమును; మనైట్టియున్ = భూమిని దానముచేసియును; వాజి
మేధసమిద్దానలభూతిచే = ఆశ్వమేధయాగసమయమున ప్రజ్వలించు నగ్నియొక్క సంపదచేతను -
గొప్ప ఆశ్వమేధయాగము నొనర్చియు; ఉసిమియున్ = తుడిచియును; తప్పింపలేనైతి = పోగొట్టుఁ
జాలనైతిని. ఏదైన వస్తువుయొక్క ముఱికి పోవుటకు మున్ను పెట్టియు, బూడిదపెట్టియు తోముట సహ
జము; అట్లు తోమికయెడల ఆ ముఱికి పోవును. కాని యీ పాప మను ముఱికి ఎట్లుచేసినను పోలేదు.
[మనైట్టుట = మున్ను పెట్టుట - భూమిదానము చేయుటయు; భూతి = సంపద, బూడిదయు;]
[పూర్వటీకలో 'అసిధారావధిత' అను పాఠము గ్రహించబడి 'వధిత = చంపబడిన' అను సర్థము
ఈయంబడినది.] ఈకనటు = ఈ పాపము, ఈ ముఱికి; [పూర్వటీకలో 'పాపము' అనిమాత్ర మున్నది;]
ఎపాటున్ = దేనివలన - ఏరితిని; తోలంగు? = నశించును? కల్యాణకల్యాత్ముడన్ = శుభములచే
ఒప్పువాడను; ఎట్లులగుడు? అలం. రూపకము, శ్లేష.

క. కర్తము కర్తాంతరహృత్, త్కర్తృత మగువాని: బూనఁ గానము; నిరయాం

తర్తజ్జనాభిముఖు నీ, దుర్తదుఁ బడనీక నిలుపు ద్రుహిణప్రభవా! 42

టీక. కర్తాంతరహృత్కర్తృతము, అగు = వేఱొక (చెడ్డదైన) కర్తమును నశింపజేయునట్టి
పనికలది; అగుచుదానిన్ = అగునట్టి కర్తనాశకమగు; కర్తము = పనిని; పూనక్, కానము = పూనుటకు చూడ
లేకున్నాము; నిరయాంతరజ్జనాభిముఖున్ = సరకమునందు మునుఁగటకు సిద్ధముగా ఉన్నవానిని;
దుర్తదుఁ = దురహంకారిని; పడనీక = సరకమున పడనియక; నిలుపుము = నిలువఁజెట్టుము - ఉద్ధ
రింపుము. [పడనున్నవానిని పడకుండ నిలుపుట మేలని భావము.] ద్రుహిణప్రభవా! = బ్రహ్మ
కుమారుడా!

క. మావంటివారలకుఁ బా, పావలదృక్కులకు ధర్మ మారయని యన

ద్యావులకు భవాదృశులగు, శ్రీవైష్ణవవరులె దిక్కు చిత్పూర్ణమతీ! 43

టీక. పాపావలదృక్కులకున్ = పాపముచేత కలఁగిన చూపుకలవారికి; ఆనద్యావులకున్ = సదభి
ప్రాయము లేనివారికి; శ్రీవైష్ణవవరులె = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తులే; దిక్కు = శరణు; చిత్పూర్ణమతీ! =
జ్ఞానముచే నిండిన బుద్ధికలవాడా!

నీ. అని యుధిష్ఠిరుఁడు పల్కిన సనందనుఁ డాత్మ నలరి యిట్లను నమృహాత్ముతోడ
'నీపాల శాంబరీగోపాలుఁడు గలాఁడు పరమవైష్ణవపర్వపరత మెలఁగు
నీమోముఁ గనుఁగొన్న నిఖిలాఘములు వోవు నెగదాఁకి యడఁగుతొనిగలలీల
హరిభక్తి యను గంగ కడ్డమే? కలుషపుటిసుకచేఁ గట్టిన యసదు⁷కట్టు

1. క. వధితా. శ. ర. దళితా. 2. శ. ర. ధ్వనిన్. 3. క. మనైట్టి. చ. శ. ర. మనైట్టి.
4. చ. వాసి. 7. చ. పాల. 5. క. లుఁదోవు. చ. లువోవు. 6. క. తూలిక. చ. తూనిక. ట, మాలిక.
7. క. గట్టు. చ. కట్టు.
పాంధురంగ—38

తే. దురితరాశి మునింగి శ్రీసరునిభటుడు, తోయపద్మదళచ్ఛాయఁ బూయఁబడఁడు
రేయుఁబగులు వృథా చింతనేయనీవు, ప్రాకృతుండవే! భూలోక¹ పాకవిమత! 44

టీక. నీపాలక్ = నీపక్షమున; శాంబరీగోపాలుఁడు = మాయగొల్లఁడు - గోపాలుఁడుగా
అవతరించిన విష్ణువు; కలాఁడు = ఉన్నాఁడు; పరమవైష్ణవధర్మపరతక్ = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తుల
యాచారములయొడ నాసక్తితో; మెలగు = సంపదించుచున్న; నిఖిలాభములు = సమస్తపాపములును;
నెగదాఁకి = అగ్నిని తాఁకి; అడఁగు = నశించునట్టి - మాడిపోవునట్టి; తూనిగలలీలక్ = తూనిగల
(వతంగముల)వలె; 'వతంగవద్వహ్నిముఖం వివిత్సః' అని కుమారసంభవమున కాళిదాసు. 'తూలికల
లీలక్ = దూదియేకుల విధమున' అని పూర్వటీక. కలుషపుటియకచేక్ = పాపము అను ఇసుకతో;
అనదుకట్ట = చిన్న అనకట్ట; తోయపద్మదళచ్ఛాయక్ = నీటిలోనున్న తామరాకురీతిని; వృథాచింత =
పనికిమాలిన విచారము; ప్రాకృతుండవే! = మూఁడుండవా! భూలోక పాకవిమత! = భూలోకమునకు
ఇంద్రుడైనవాఁడా! - ధర్మరాజా! అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. కర్తవ్య గావు హర్తవ్యనుగా వభిరక్షివి గావు నీవు స

స్మిర్తిధురీణి! యింతకును గృహ్లాడే మూలము గాన పుణ్యవి
స్ఫూర్తిగఁగఁ బాపవైకృతముఁ బూరుషుఁ బొందునె? యస్వతంత్రతక్
వర్తిలుచున్మిక్; ద్రెడ్డునకు వచ్చునె పాకగుణాగుణావలుల్. 45

టీక. కర్తవ్య = సృష్టికర్తవ్య - చేయువాడవు; హర్తవ్య = నశింపజేయువాడవు; అభిరక్షివి =
రక్షించువాడవు; సస్మిర్తిధురీణి! = గొప్పకీర్తికలవాఁడా! పుణ్యవిస్ఫూర్తియుక్ = పుణ్యముల
ప్రకాశమును; పాపవైకృతముక్ = పాపముల వికారమును; అస్వతంత్రతక్ = స్వాతంత్ర్యము
లేకుండునట్లు; వర్తిలుచున్మిక్ = ప్రవర్తించుచుండుటచే; పూరుషునిక్ = మనుష్యుని; పొందునె!
[పుణ్యపాపములు కర్తానుసారములనియు, పురుషుడు నిమిత్తమాత్రుడనియు భావము.] పాకగుణాగుణా
వభుల్ = వంటయొక్క మంచిచెడ్డలు - రుచులు; ద్రెడ్డునకుక్ = అబకకు; వచ్చునె! = రావుగదా!
అలం. దృష్టాంతము.

క. పరులకతంబుననేనియు, హరి నొకమరి దలఁచ భద్రమగు ఖలులకుఁ; ద

న్నిరతస్వరణాచరణాధ్యులు నిత్యపదవిఁ బొందుట యరుదే? 46

టీక. ఖలులకుక్ = దురాత్ములకు; పరులకతంబుననేనియుక్ = శత్రువులకారణముచేతనైనను;
తన్నిరతస్వరణాచరణాధ్యులు = అతనిని ఎల్లపుడును స్మరించుటచే సంపన్నులగువారు - ఎల్లపుడును
భగవంతుని స్మరించువారు; నిత్యపదవిక్ = మోక్షమును; అరుదే! = అశక్యమ! - కష్టమ! అలం. అధాపత్తి.

తే. ⁴ధారుణీవల్లభులకంఠఁ దక్కుచోట, నశ్యమేధంబు నిష్ఫలంబగు విధమున

నర్థవంతంబు గాదు సత్యాకళత్ర, ⁵నేవ కిలఁ బూని నేయు పాచితముశతము. 47

టీక. తక్కుచోటక్ = మిగిలినయెడ; పాచితముశతము = నూలు ప్రాయశ్చిత్తములు; అర్థ
వంతంబు = ప్రయోజనకారి - ఉపయోక్తమైనది. అలం. ఉపమ.

క. భ్రాతృవధపితృవధాదుల, పాతకములు రావు విష్ణుపదభక్తులకుఁ;

దైతేయసూను లిరువురు, నేతద్వ్యవహారపాక్షు లిభపురనాథా! 48

1. చ. ట. పాకవిమత! క. పాలవిమత. 2. చ. జుఁడిం. 3. చ. చరణా. 4. క. ర. ధారుణీ.

5. క. ర. సేవకుల.

టీక. ఇభపురవాహా! = హస్తపురప్రభువనగు భర్తవా! జైతేయనూతులు = రాక్షసనూతులు. ప్రహ్లాద, విభీషణులు; వికటవృక్షవనసాక్షులు = ఇట్టివనికీ సాక్షిభూతులు. (విభీషణుడు శ్రాతృపథ మనకును, ప్రహ్లాదుడు విత్పథమునకును సాక్షులు.)

శా. ఆ కంసాన్తివ్రతంస సీమవి నువ్వీష్టామ్మృతిం దాల్చు. బె
ష్టాకంపించి తొలంగుంగాక, నిను దాయన్నేర్పునే పాతకా
నీకంబులో? వింగళ్ళు చీకటుల నెందే గంటిమే? వింటిమే?
క్షాకాంతాధిప! లోకచంగ్రహమనీషంజేసి తీ ప్రశ్నమున్.

49

టీక. ఉవ్వీష్టామ్మృతిక్ = విక్రియి వెల్లిడియగునట్లుగా; పారకానీకంబుల్ = పాపముల గుంపులు; పెట్టు = ఎక్కువగా; ఆకంపించి = వణకరిపోయి; ఈ ప్రశ్నముక్ = ఇట్లు నన్ను పృచ్ఛ చేయుటను; లోకచంగ్రహమనీషక్ = జనుల తరించువర్ణముకొఱకగు కోరికతో; చేసితి = చేసితిని. ఆలం. వృష్టాంతము.

క. అటులేనియుఁ జెప్పెన నీ, పొటిపొటి తలపోతలెల్లఁ బోవనడువు; మా
రటు మడుగు; నెచ్చనము నెక్కటిగా నొనరించి గట్టిగా విను మధిపా!

50

టీక. అటులేనియుక్ = అట్లయినయెడల - లోకచంగ్రహార్థ మడిగినయెడల-సిపాటిపొటితల పోతలు = నీచిన్నచిన్న ఆలోచనలు - కొంచెపుటాలోచనలు; పోవనడువుము = పోగొట్టుము; ఆరటుము = కలతపాలును; ఉడుగుము = విడువుము; ఎక్కటిగాక్ = చలనములేక - స్థిరముగా.

సీ. తలఁపించు నేదేవుతనువునం దఖిలాండములు పయోనిధిభంగవిలసనముల
నేదేవుమహిమకు నింతయు ¹దంతిప్రపదలగ్నతదితరపదసమాన
మేదేవు నిజమాయ నెవ్వొడు గడచననేరండు తనమేనినీడఁ బోలె
నేదేవుఁ డింతకు నింతయై యంతకు నంతయై గుఱిలేక యతిశయిల్లు

తే. నా జగత్కర్త దుష్టసంహరణబుద్ధి, విట్టలుండన ధర నుదృఢించె, ఊత్ర
పాలుఁడును బుండరికుండుబలసికోలువ, నుండు తీర్థంబునకు నేగు ముదయకాంత.

టీక. ఏదేవుతనువునందుక్ = ఏ విష్ణుని శరీరములో; అఖిలాండములు = సమస్తలోకములు; పయోనిధిభంగవిలసనములక్ = సముద్రములోని ఆలల సొంపును; తలఁపించుక్ = తలఁపునకు తెచ్చునో; (లోకము లతని కుక్షలో సముద్రమున ఆలలు ఉన్నట్టుండునట్లు.) మహిమకుక్ = గొప్పరసము నకు, దంతిప్రపదలగ్న తదితరపదసమానము = ఏనుఁగు అడుగులో అణగియుండు తక్కినవాని అడుగులతో సమానమనునో; (ఏనుఁగు అడుగుజాడలో తక్కిన జీవులయడుగుజాడలిముడునట్లు-విష్ణుని మహిమ తక్కిన దేవతలమహిమను మిక్కిలిగా అతిక్రమించునని భావము.) నిజమాయుక్ = సొంతమైన మాయను; కడచననేరండు = మీఱజాలఁడో - [ప్రతివృత్తియు తన తన నీడను విడువనిరీతిని, విష్ణుమాయకును లొంగియుండుననియు, దానిని తప్పించుకొనఁజాలఁడనియును భావము] ఇంతకునింతయై = స్వల్పము కంటె స్వల్పమై; అంతకునంతయై = గొప్పదానికంటె గొప్పవాడై; గుఱిలేక = మేఱమీఱి; అతిశయిల్లుక్ = ప్రకాశించునో - [అణి రణియాక్, మహతో మహియాక్ అని ఉచితమదుక్తి.] ఊత్రపాలుండు = ఊత్రపాలుఁడగు భైరవుండును; బలసి = పరివేష్టించి - చుట్టుకొని; ఉండు; తీర్థంబునకుక్; ఉదయకాంతక్ = అభ్యుదయముకొఱకైన కోరికతో; ఏగుము. [ఉదయకాంతక్ = గౌరవాశ్రితచేత అని పూర్వటిక.] ఆలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

1. క. దంతిప్ర. చ. దంతిప్ర. 2. క. పోలె. చ. ట. బోలె.

క. ఏఁగి మహానదివారిం, దోఁగి హరిం గొలువు; నిఖిలదురితశ్రేణుల్

కాఁగిన యిను మామిష మని, మూఁగికొనిన మక్షికాసమూహంబు లగున్. 52

టీక. మహానదివారిక్ = భైమినీటిలో; దోఁగి = మునింగి; కొలువు = సేవింపుము; నిఖిలదురిత శ్రేణుల్ = సమస్తపాపసమూహములు; అమిషమని = మాంసమును భ్రాంతితో; మక్షికాసమూహంబులు = ఈఁగలగుంపులు; అగున్. ఆలం. నిదర్శన.

తే. బ్రాహ్మణుని దల్లిఁ దండ్రిని భ్రాత దాత

గురుజనంబుల హింసించు క్రూరుడైన

శీఘ్రపానాభిరతుఁడు దుశ్శీలుఁడైనఁ

పాండురంగాధిపతిఁ గాంచి పరము నొందఁ.

53

టీక. భ్రాత = సోదరుని; దాత = ఇచ్చువానిని; శీఘ్రపానాభిరతుఁడు = మద్యపానమున ఆసక్తికలవాఁడు; పరము = పరమపదమును.

క. నావిని ధౌమ్యాదిమహీ, దైవతములుఁ దమ్ముగవియుఁ దను గొలువఁగ శో

కావహమతి భవదగ్రజ, దీవనగొని చనియె నయ్యుధిష్ఠిరుఁ డెలమిన్. 54

టీక. ధౌమ్యాదిమహీదైవతములు = ధౌమ్యుఁడు మున్నగు బ్రాహ్మణులు; తమ్ముగవి = సోదర సమూహము; శోకావహమతి = విచారముతోఁ గూడిన మనస్సుకలవాఁడై; భవదగ్రజాదీవన = నీ ఆస్థ యగు సనందనుని యాశీస్సు; ఎలమిన్ = ప్రీతితో.

ఉ. ఆ కుముదాప్తవంశవిభుఁ డంతఁ గనుంగొనియెన్ వసుంధరా

నాకము నాకుపాకశుకనాసశుకాదిక సన్తునిస్తుత

శ్లోకము శోకకర్థమవిశోషణలోకహితప్రభాసము

త్రేకముఁ దాపవహ్నిజలశీకరనేకముఁ బొండరికమున్.

55

టీక. కుముదాప్తవంశవిభుఁడు = చంద్రవంశపురాజు; వసుంధరానాకమున్ = భూలోకస్వర్గమును; నాకుపాక.....శ్లోకమున్ = వాల్మీకి, శుకనానుఁడు, శుకుఁడు మున్నగు మునులచే కొనియాడఁబడిన గొప్పకీర్తి కలదానిని; శోక.....త్రేకమున్ = విచార మను బురదను ఎండించునట్టి సూర్యకాంతి (ఎండ)చేత హెచ్చైసదానిని; తాప.....నేకమున్ = తాపాన్నిని చల్లార్చుటకు చల్లని నీటితుంపరులఁ జల్లుట యగుదానిని; పొండరికమున్; కనుంగొనియెన్. ఆలం. పరికరము, రూపకము.

లయగ్రాహి. కంబువు నరాళచికురంబులుఁ గటికృతక

రాంబురుహయుగ్మ మళికాంబకము నగ్న

త్వంబుఁ బని రొప్పు వెదురుం బెరుగు నుడ్డపాడ

లుం బదములం బలుకుచుం బొదలు మువ్వల్

జంబుఫలజిద్రుచిభరంబు మకరాకృతిఁ గ

రం బమరుఁగుండలములుం బరఁగఁ బంచా

బ్దంబులఁ దలిర్చు నిసువుం బలి భజించె ద్రిజ

గంబులకు రోహణనగంబగు నగణున్.

56

1. చ. గిన హరి. 2. క. హింసించి. చ. ట. హింసించు. 3. చ. శీఘ్ర. 4. క. పాండు

5. చ. బలుకు.

టీక. కంబువు = శంఖము; ఆరాళచివరములు = దట్టపుతలవెండ్రుకలు; కటి.....
యగ్ము = మొలపై ఉంచుకొనిన చెండు చేతులు; అళికాంబకము = నొసటి కమ్ము; నగ్నత్వంబు =
దిగంబరత్వమును; ఛేక్ = ఆలమందము; రోష్ణ = తోలు; వెదురు; ఉడ్డ = నాలుగు; పొడలు(?)

చలపము = ధ్వనిచేయుచు; పాదలు = ప్రకాశించునట్టి; జంబుఫలజీర్ణచిభరంబు =
నేరేడుపండుకాయలని బయించు గొప్ప కాయలమును; మకరాకృతి = మొసలిరూపులో; కరంబు,
అమరు = మిక్కిలి పెప్పవత్తెయున్న; పరగ = చిప్పగా - ప్రకాశింపఁగా; పంచాజ్ఞంబు =
పంచేడ్లయ్యాడుతో; సుపు = విత్తము; రోహణగంబు, అగు = రత్నచర్యతమైన; అగణ్య =
లెక్కింప సాధ్యము కానివానిని; కతి = రాజు - యధిష్ఠియఁడు; భజించె. అలా. స్వభావోక్తి,
ఉపమ.

క. పుష్కరిణిః దీప్తమాషియుః, బుష్కరదళనయనుమూర్తిః బూజించియు నా
విష్కృతశుభోన్నతియు నతి, నిష్కల్తమమలియు నయ్యె నృపతి మునిపతి! 57

టీక. పుష్కరిణి = కటాకమునందు - తీర్థమున; తీర్థరూడియ = స్నానముచేసియు;
పుష్కర.....మూర్తి = తామరచేతులవంటి కన్నులు కల శ్రీకృష్ణుని; అవిష్కృతశుభోన్నతి
య = ప్రకటింపఁబడిన (వెలుపరింపఁబడిన) గొప్ప శుభములు కలవాడును.

క. దానంబున చిత్తగురుసఖి, దానంబున నైన కీడుఁ దలఁగి హరికృపా
దానంబు నందెఁ గురుపతి, దానం బునరుద్ధవంబు దాసికి గలదే? 58

టీక. పిశ్య.....దానంబున = ఐన = తండ్రులయు, గురువులయు, మిత్రులయు చంపు
టచేగలిగిన; కీడు = పాపము; తలఁగి = తొలఁగించి - పోగొట్టి; కురుపతి = ధర్మజుఁడు; హరికృపా
దానంబు = విష్ణుని దయను స్వీకరించుటను; దాన = అందువలన; పునరుద్ధవంబు = పునర్జన్మము;
దాసికి = దానము చేయువానికి, కలదే? = లేదు. అలా. అనుప్రసము.

తే. ఆ యతీంద్రుండు ఋత్విజాఁ డయ్యె; వేది,యయ్యె శ్రీపాండరీకమహాస్థలంబు
పాపవశువుల విశసించి భక్తిచరువు, పాండురంగాగ్నిలో వేల్పు పాండవునకు.

టీక. పాపవశువుల = పాపములను పశువులను; విశసించి = నటికి; భక్తిచరువు = భక్తి
యను హోమార్థమగు నన్నమును; పాండురంగాగ్నిలో = పాండురంగఁడను అగ్నిలో; వేల్పు =
హోమము చేయునట్టి; పాండవునకు = ధర్మరాజునకు; ఆ యతీంద్రుండు = ఆ సందన మహా
ముని; ఋత్విజాఁడు = యాగము చేయుచువాఁడు; వేది = యజ్ఞముచేయు స్థలము. అలా. రూపకము.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్విధువంశనతంసంబు కంసమర్దనసాక్షాత్కారదర్శనంబు నిజమరిత
కర్మనంబు నాపాదించుటఁ గృతార్థుండై పాండరీకవాస్తవ్యులగు పుండరీకాది
విద్యత్పాండరీకంబుల నొండొండఁ గీర్తించుచుం బ్రవర్తించి కతిపయదిసప్రచార
యందై యచ్చటనుండి నిజానుజద్విజననాథంబుగా గజపురంబునకుం జను దెంచి
సుఖంబుండె నట్లగుటంజేసి, 60

టీక. విధువంశవతంసంబు = చంద్రవంశమున శ్రేష్ఠుడగు ధర్మరాజు; నిజమరితకర్మనంబున =
తన పాపముల నాశనమును; ఆపాదించుట = కలుగఁజేయుటచే; విద్యత్పాండరీకంబుల = ఉత్తమ
విద్వాంసులను; కతిపయదిసప్రచారయందై = కొన్నిరోజులు మెలఁగినవాడై - నివసించినవాడై;
నిజానుజద్విజననాథంబుగా = తన సోదరులతోను, బ్రాహ్మణులతోను మాడుకొని; గజపురంబునకు =
హస్తినాపురమునకు.

క. ¹అదియె మహాఫలమని తన, హృదయంబునఁ బొండరిక మెవ్వఁ డెఱుంగఁ దా
మోదుక చను ¹నిదియ ముక్తి, ప్రద మని ²పెరతీర్థమునకు బహునిగమనిధీ! 61

టీక. మహాఫలము = గోపుఫలమైనది; మోదుక = తెలివిమాలినవాడు - మూర్ఖుడు; పెఱతీర్థమునకు = వేటొక పుణ్యస్థలమునకు; బహునిగమనిధీ! = పెక్కు శాస్త్రముల నెఱింగిన నాదరమునీ!

క. వాలిన దప్పి వియడ్పుర, కూలంబున నుయ్యి ద్రవ్య కుమతి గలిగినన్

శ్రీలలనావిభుఁ డుండని, నేలయు క్షేత్రమని ³యరుగు నీచుఁడు గలుగున్. 62

టీక. వాలినదప్పి = అతిశయించిన దప్పికతో; వియడ్పురకూలంబునన్ = గంగానదియొడ్డున; కుమతి = చెడ్డబుద్ధికలవాడు - నీచుడు; శ్రీలలనావిభుఁడు = సిరిమగడగు విష్ణువు.

చ. మసనమునందునైనఁ బురమార్గమునం బడియైన నింటనై

న సకలగర్వి తస్థలమునం బ్లవగేహమునందునైన నా

కసమున నీట నేలపయిఁ గంకటిమీఁదనునైన మానవుం

డనువులఁ బాసి నిష్కలుఘడై హరి దానగు నమృతాస్థలిన్. 63

టీక. మసనమునందునైనన్ = శక్తకానమందైనను; సకలగర్వి తస్థలమునన్ = అందరిచేతను నిందింపఁబడిన చోటనైనను; ప్లవగేహమునందున్ = మాలవాని యింటియందు; కంకటిమీఁదను = ముంచముపైని; నిష్కలుఘడై = పాపములు లేనివాడై; తాన్ = ఆ మరణించినవాడు.

క. విను పతితుఁ డైనఁగానీ, చని తత్తేత్రంబునందుఁ జా⁴నోచి పున

ర్జననంబు గనఁడు గావున, జనులకు నా స్థలమునందుఁ జనుఁ దను పూడ్వన్. 64

టీక. పతితుఁడు = చెడిపోయినవాడు; చానోచి = మరణించి; తనువు = దేహము; పూడ్వన్, చనున్ = విడువఁదగును.

ఉ. అద్రిభృదుత్తరాశ శతహస్తమితావని నున్న వాఁడు బో

ధిద్రుమమూర్తియై నృహరి తీర్థనివాసులఁ గాంచు పూన్కి, నో

భద్రవిచార! యా భువనభర్తకు నుత్తరభాగ మూఁది య

త్తుద్రసుఖోన్నతిన్ వెలయుఁ గుండలతీర్థము తీర్థరాజమై. 65

టీక. అద్రిభృదుత్తరాశన్ = గోవర్ధనధారి యగు కృష్ణునకు ఉత్తరపుదిక్కున; బోధిద్రుమమూర్తియై = రావిచెట్టురూపు కలవాడై; ఊఁది = అంటి; అత్తుద్రసుఖోన్నతిన్ = తక్కువకాని మేలి సుఖములతో;

క. విందుఁ దన తోడుగు మణిమయ, కుండలయుగ మచట దాఁచెఁ గొండ గొడుగుగా
నుండు నతఁ డనగఁ దద్గుణ, కుండలపరిపూర్ణకర్ణకుహరుండ నగుచున్. 66

టీక. తనతోడుగు = తాను ధరించుచున్న; కొండ.....నతఁడు = గోవర్ధనగిరిని గొడుగుగా ఎత్తివేసిన కృష్ణుఁడు; తద్గుణ.....కుహరుండను, అగుచున్ = ఆ విష్ణుని గుణము లను కుండలములచే నిండిన చెవులు కలవాడ, నగుచు; విందున్ = వినుచుందును.

1. శ. ర. అదియ. 2. చ. మోదుక. 3. క. నిదియు. చ. ట. నిదియ. 4. శ. ర. వెఱ. 7. ఛ. యెఱుగు. 5. క. నోచి. చ. ట. నోచి.

సీ. ఆ కుండలాఖ్యతీర్థాంబుధారల నాచి నరకేసరి భజించు నరుడు రాజ
సూయఫలం బొందుఁ జూపె! యా వేలుపుటేలిక జాట్టిరా నేను చేతు
ల వెడల్పు నేల వాలాయంబుగాఁ గన పూడ్చి యల్కి ¹భజించుచున్న జనుల
చేతఁ బూజలు గొను పూతనాభూతనారీహస్త బహుజనశ్రేణులందు

తే. వారు ముక్తులు ధర జీవవంతులయ్యె, వారి పితరులు తృప్తులై వజ్రలువారు;
వారు చరియించుచున్నయ్యుర్వరయ తేల్ల, దీవి; వారలవలకులు చేపకథలు. 67

టీక. బందుజూపె! = బొందుచు నుమి! వేలుపుటేలిక = చేపతావిభుని - నరసింహుని;
వాలాయంబుగా = నిరుతరముగా; పూతనాభూతనారీహస్త = పూతన యను రాక్షసస్త్రీని చూపిన
కృష్ణుడు; వారు = అట్లు నేమించువారు; ఉర్వరయ = స్థలాదే; తేల్లిదీవి = శ్వేతద్వీపము.

తే. ఆ నృకేసరి భజించుతు రమరకన్య, లెన్నఁ బెక్కండు హారతు లిచ్చి యిచ్చి
వారిఁ గొల్వక గర్వించువారు తే. త్ర, మండలమున సుఖస్థితి నుండ లేరు. 68

టీక. అమరకన్యలు = దేవకన్యకలు.

ఉ. ఆ నరసింహు మ్రొల మృతులై కులకోటిసమన్వితంబుగా
మానవు లూర్ధ్వలోకసుఖమగ్నతఁ జొక్కుదు రెల్ల కాలమున్;
దానికే ²గప్పయైన [†]ప్రయుతప్రియపుత్రుడె సాక్షి; యచ్చట
గానితెఱంగులక మెలఁగు కష్టమతుల నిరయైకసంగతుల్. 69

టీక. కులకోటిసమన్వితంబుగా = లెక్కలేని వంశములతోఁ గూడుకొనునట్లుగా; ఉర్ధ్వ
లోకసుఖమగ్నత = స్వర్గలోకసుఖములందు మునుగుటచే; చొక్కుదురు = ధరవశు లగుదురు.
ప్రయుతప్రియపుత్రుడు = ప్రయుతునిఁ కుమారుడగు అయుతుడు; కానితెఱంగులక = చెడ్డ
దారులను; నిరయైకసంగతుల్ = నరకమునే పొందువారు (అగుదురని భావము).

ఉ. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ బల్కిమదిక్కున నుండు నానమ
త్పంకరుహాసనాద్యమరపాల మలోలము పద్మతీర్థ మో
పంకవిదూర! కేలఁగల పద్మము నచ్చట దాచినాడు చ
క్రాంకుడు మున్ ద్రిదంష్ట్ర మనుజాశననాశనహేతుకంబు ³గాన్. 70

టీక. పంకజపత్రనేత్రునకు = తామరచేతలపంటి కన్నులు కల కృష్ణనకు; అనమత్...
...పాలము = నమ్రులగు బ్రహ్మాదిదేవతలచే నేమింపఁబడునది; అలోలము = చలనము (కదలిక)లేనిది;
త్రిదంష్ట్ర)...నాశకంబుగాన్ = త్రిదంష్ట్రుడను పేరిటి రాక్షసుని నాశమునకు హేతువగునట్లుగా.

క. ఆ తీర్థతనువునకు లక్ష్మీతరుణీవల్లభుండు జీవము వృజినో
పేతుండు ననవధి సవనో, ద్భూత ఫలం బందు నందు బొంది విడిచినన్. 71

టీక. ఆ తీర్థతనువునకు = తీర్థరూపముగనున్న దేవుని శరీరమునకు; జీవము = ప్రాణము;
వృజినోపేతుండును = పాపములతో కూడుకొన్నవాడును; అందుకొ = అచ్యోటము; బొంది = శరీర
మును; అనవధినవనోద్భూతఫలంబు = హద్దులేని యాగముల ఫలమును; అందుకొ = పొందును.

ఉ. పాపదురాపరూపమగు పద్మసమాహ్వయతీర్థమాలిని
 రే పురుషుండు గ్రోలు నొకయించుక యెన్నడునేని వానికిఁ -
 బాపము లభ్రపుష్పములు; బంధనముల్ శశశాబళ్యంగముల్;
 తాపవికారముల్ మరుజలంబులు పుట్టువు లశ్శతైలముల్.

72

టీక. పాపదురాపరూపము = పాపాత్మలచే పొందరాని రూపుకలది; ఎన్నడునేని = ఎప్పుడైనను; అభ్రపుష్పములు = గగనకుసుమములు - లేనివనుట; శశశాబళ్యంగముల్ = కుండేటిపల్ల కొమ్ములు (లేనివి). మరుజలంబులు = మరుభూమిలోని నీళ్లు (లేనివి) అశ్శతైలముల్ = తొలిలోని నూనెలు. (లేనివి.) అలం. నిదర్శన.

— సుశర్మోపాఖ్యానము-పద్మతీర్థప్రభావము —

క. ఒకఁడు సుశర్మాఖ్యుండు ఘాతుకుఁడు గలఁడు; కల్లుద్రాగు; దునుము ధరామ
 ర్త్యకులులు; నతిదలచు గురు, నకు; గనకము దొంగిలుం దినము నజపుత్రా 73

టీక. సుశర్మాఖ్యుండు = సుశర్మ యనుపేరు కలవాడు; ఘాతుకుఁడు = హ్రుదుడు; ధరామర్త్యకులుల = బ్రహ్మణులు; దునుము = చంపును; అతి = ద్రోహము (కీడు).

క. ఆ వృషలీపతి యావ, జీవంబుఁగ సంతనంతఁ జేసిన నానా

హోవిసరంబులు పటమునఁ, గోవలు వడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు దాచెన్. -74

టీక. వృషలీపతి = కూద్రస్తీభర్త - కూదుడు; అంతనంత = క్రమక్రమమున; నానా హోవిసరంబులు = పెక్కులైన పాపముల గుంపులు; చిత్రగుప్తుఁడు = యమునిలేకరి; పటమున్ = గుడ్డకాగితముపయిని; గోవలువడ = పూసగుచ్చినట్లు - పంక్తులు తీర్చి; ['గోవలు = దొంగులు' అని పూర్వటీక.]

శా. ఆ నీచుం డొకనాఁడు వాడిమి జతుర్వాధాన్వితుండై పెనుం

గానం దెర్వులు గట్టి యేగు ప్రజలం ¹గట్టిడియై దోచి నీ

రానన్ రోయుచు నుండెదప్పిగొని మధ్యాహ్నతపాపాతజ

గ్లానిం దత్సమయార్తకాసరముఁ బోలంజాలి ³నల్దిక్కునన్.

75

టీక. వాడిమిన్ = శార్మమతో; చతుర్వాధాన్వితుండై = నల్లరు వేటకాండ్రతో (అనుచరులతో) కూడినవాడై; పెనుంగానన్ = పెద్ద యడవిలో; తెర్వులుగట్టి = దారులు అడ్డ గించి; ఏగు = ప్రయాణముచేయుచున్న; కట్టిడియై = హ్రుదుడై - నిర్దయుడై; సీరానన్; మధ్యాహ్నతపాపాతజగ్లానిన్ = మండుబెండ వై బడుటవలన గల్గిన బడలికవలన; తత్సమయార్త కాసరమున్ = అట్టి మండుబెండలో బాధపడు దున్నపోతును; పోలంజాలి = పోలగలిగి; ఆనన్ = త్రాగుటకు; సీరు; రోయుచునుండెన్ = వెదకుచుండెను.

ఆ. అంతఁ బద్మతీర్థమంట వాడు గని యందు, జెనుట వాయ మునిఁగి విమలవారి
 గ్రోలి రావిమొదలఁ గూర్చుండి యొకయింత, నిలిచి యింటి కరిగె వలయురీతి.

టీక. విమలవారిన్ = నిర్మలాదకమును; రావిమొదలన్ = శ్మేత్రములోని రావిపెట్టు నీడను; నలయురీతిన్ = ఇచ్చవచ్చునట్లు.

క. ఆ విషము మేన నూని త,దావిర్పవదఘచయంబు నరుగఁగ రాచెన్

బోవక నలసంక్రాంతమ, హావిషధరవిషము కలిలయము చేయుక్రియన్.

77

టీక. విషము=నీరు; తదావిర్భవవస్తువయంబుకొ=వాడు చేసిన పాపముల సమాహమము; కరం గంగకొ = కరణిపాపనట్లు; పాపక = విడువక; నల.....విషము = నలునియందు ప్రవేశించిన కర్మోటపని విషము; కలెయంబును = నలునియందలి కలిని కళించుచేయుటను. అలం. ఉపమ.

ఆ. అంతః గొంతకాల మరుగంగ మృత్యుగో, చరత సున్నయా సుశర్మకడకు
లిఖితతత్త్వరాఘ టివైయైన పటముః దై,ప్రించి చిత్రగుప్తుః డెంచి చూచి. 78

టీక. మృత్యుచరతకొ, ఉన్న = చచ్చుటను పొందిన - మరణించిన; లిఖిత.....లిపి = వ్రాయబడిన వానిచే (సుకర్తచే) చేయబడిన పాపముల లిపి కలది; పటముకొ = గుడ్డకాగితమును.

క. దురితశతకోటులం ద,క్షర మొకటియుఁ గానలేక కంపవికృతిభం
గురతాయుతుడై జముకడ, కరిగి శగం బలుకు నతఁడు ప్రాంజలి యగుచున్.

టీక. దురితశతకోటులంబుకొ = వందలకోట్లు (లెక్కలేని) పాపములందు; కంప యుతుడై = గొంతులోని స్వరహీనతాయుక్తుడై - గద్గదస్వరము కలవాడై; ప్రాంజలి = చేతులు జోడించినవాడు - నమస్కరించినవాడు; జముకడకుకొ = యమునియొద్దకు.

ఉ. డక్కగ వ్రాసితికొ మును పటమ్మనయందు సుశర్మపాపముల్;
లెక్క యెటుంగరాదు లవలేశము; పానికి నట్టివ్రాతయం
దక్కజ మిప్పు డొక్కటియు నక్షరరూపము లేదు దేవ! నేః
డక్కడితంబు గట్టి యిడినట్టుల యున్నది కప్పదేలుచున్. 80

టీక. డక్కగకొ = స్థిరమగునట్లు; ['అనుభవమునకుఁ దగినట్లు' అని పూర్వటీక.] అక్కజము= అక్కర్పము; అక్కడితంబు = ఆ గుడ్డకాగితము; కప్పదేలుచుకొ = నలుపురంగు లేటుచు; గట్టియిడి నట్టులకొ=రంగుపూతపూసినట్లు-క్రొత్తదానియట్లు.

ఆ. హతలతాంతమైన యారామమునుబోలె, విగతతారమైన విన్నుబోలె
గలితవర్ణమైన కడితంబు; దీనికి, మీరె తెలియవలయుఁ గారణంబు. 81

టీక. హతలతాంతము = నశించిన పువ్వులు గలది; ఆరామము=తోట; విగతతారము = అస్తమించిన చుక్కలు కలది; విన్ను = ఆకాశము; గలితవర్ణము = జారిన - నశించిన అక్షరములు కలది; కడితంబు = గుడ్డకాగితము. తెలియవలయుకొ=జూపింపవలెను. అలం. మాలాపమ.

క. అని పల్కు నమ్మహామతి, గని జముఁ డిట్లనియె 'నీదుకవిలియ నీవ్రా
సిన లిపి యున్నదో లేదో, కనుఁగొను మీసారి లెస్సగా గణకవరా!' 82

టీక. మహామతికొ = గొప్పబుద్ధి కలవానిని - చిత్రగుప్తుని; నీదుకవిలియకొ = నీదుకవిత్వమున - నీగుడ్డకాగితపు లెక్కలపుస్తకమున; లెస్సగాకొ = బాగుగా; గణకవరా! = గొప్పలేకరి!

ఆ. అనుడు నట్లకాక యని చిత్రగుప్తుండు, దండధరునియాజ్ఞ వెండి నేగి
పటము ప్రతిఫటంబుఁ బరికించి యందు వీక్షించె జక్రపాణి చేతివ్రాత. 83

టీక. దండధరునియాజ్ఞకొ = యమునియుక్తరువుచే; వెండికొ = తిరిగి; చక్రపాణిచేతి వ్రాతకొ = విష్ణుని స్వహస్తలెఖనమును; వీక్షించెన్.

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేఁగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుండై చనుకతంబున విప్ర¹వధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులు² మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

84

టీక. తత్పయోధాతనిజాంగుండై = ఆ తీర్థపునీటిచే కడుగఁబడిన దేహము కలవాడై - అందు
న్నానముచేసినవాడై; విప్ర.....వ్రాతము = బ్రాహ్మణహత్య మొదలగు పాతకముల నమూనాము;
తొంటిపుట్టువులకు - మెనుకటి జన్మములుందు; ప్రాప్తములైన = సంభవించిన; అఘంబులు² = పాప
ములును; మరుద్ధూతఘనాఘనావలులతో³ = గాలిచే జేదరఁగొట్టఁబడిన వానకాలపు మేఘముల
వరుసలతో; సరిపోయె⁴ = (పూర్తిగా) నశించెను. అలం. ఉపమ.

క. అనునర్థంబులు గల లిపి, గని చని జముఁ బల్కు నతఁడు 'గానఁబడదు నే
మును వ్రాసినయది; యన్యము, కనుపట్టెడు ²యల్లిఖితమొకాని వినఁదగున్.

టీక. అన్యము = వేరైనది; యల్లిఖితమొ, కాని = ఎవరు వ్రాసినదో, యేమో!

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేఁగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుండై చనుకతంబున విప్రవధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులు² మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

86

టీక. చూ. పద్యము. 84. టీక.

సీ. అని యొప్పు కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణి వీక్షించి వచ్చితి విద్యదండ్ర!
యిది మీర లెఱిగింపు డేనాట సకృదవగాహనంబున మహాకలుషరాశి
వలనఁ బూరుషుఁ జేరఁదలఁగు పుణ్యపుణ్యదీర్ఘ మెన్నఁడుఁ గన విన నీమిదుప్ర
లిపిపంక్తి నేకవారపయో⁴విమజ్జనమాత్రచే నణఁచిన మహిమ గలుగు

తే. దివ్యతీర్థంబువై భవ మవ్యయప్రసాద మేదురమానసౌజ్వల్యకల్య
వచనరచనల వివరింపవలయు నప్రసన్నవైత్యలతాదాత్ర! భానుపుత్ర!

87

టీక. కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణి¹ = వేడుకను కలిగించు యక్షరములవరుసను; విద్యదండ్ర!² =
గొప్పవిద్యాంసుఁడా! సకృదవగాహనంబున³ = ఒక్కసారి మునుగుటచేత; మహాపాపరాశివలన⁴ =
మహాపాతకముల గుంపునుండి; చేరఁదలఁగు = చేరఁదప్పించు; ఈ, మదుప్రలిపిపంక్తి⁵ = ఈ, నాచే
వ్రాయఁబడిన యక్షరపంక్తి - సుశర్మపాపముల పట్టికను; ఏకవారపయోవిమజ్జనముచే⁶ = ఒక్కసారి
న్నానముచేయుటచే; అణఁచిన = నశించఁ జేసిన; మహిమ = గొప్పతనము; అవ్యయ - రచనల⁷.
అవ్యయ = తగ్గినది; ప్రసాద = అనుగ్రహముచే; మేదుర = అతిశయించిన; మానసౌజ్వల్యకల్య =
మనఃప్రకాశత్యపు నేర్పుకల; వచనరచనల⁸ = మాటలపొందికలతో; అప్రసన్న.....దాత్ర!⁹ =
శరణార్థులు కాని రాక్షసులనెడి తీగలకు కొడవలియైనవాఁడా! భానుపుత్ర!¹⁰ = సూర్యుని కుమారుడ
వగు యమధర్మరాజా! వివరింపవలయును-అలం. రూపకము.

వ. అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్రుండు చిత్రగుప్తున కిట్లనియె.

88

టీక. పద్మమిత్రపుత్రుండు = సూర్యపుత్రుండు - యముఁడు.

1. చ. పథాతి. 2. క. నేలిఖితమొ. చ. ట. యల్లిఖితమొ. 3. చ. మదుక్తి. ట. మదుక్త
4. క. భిమజ్జన. చ. విమజ్జన.

శా. ప్రాశస్త్యంబు వహించు దండకమహారణ్యంబు పుణ్యాస్థి యం
చాశక్తోటివిశాలభూమి ఖలమహ్నిప్రభావోదయ
శ్రీశుద్ధలో గను; దాన నౌతమి గుణోత్సేకంబుకర్పిత హృషీ
కేశావాసము పాండరీకనిలయం వీరెంటి నెల్లుం దుదిన్.

89

టీక. పుణ్యాస్థి.....భూమి = పుణ్యములతోడకట్టి వీరబికోట్ల జనులందు విశాలక్షలము;
ప్రాశస్త్యంబువహించున్; ఖలమహ్నిప్రభావోదయ పాండరానిది, ప్రభావోదయశ్రీశుద్ధలో = గొప్ప
మాహాత్మ్యముచందన, చరిశుద్ధం; కను = పాండవనట్టి; దానన్ = ఆ దండకకండెను; నౌతమి =
గోదావరీకది; ప్రాశస్త్యంబుకొ, వహించున్. గుణోత్సేకంబుకర్పిత = ఆతెయియను గుణసందన;
హృషీకేశావాసము = విష్ణుశుకనివాసము; పాండరీకనిలయంబు = పాండరంగక్షేత్రము; తుదిన్ =
కడవట; ఈ రెంటిన్ = దండకా, గోదావరులు.

సీ. అర్కుండు వెలుగుట యనిలుండు వీరచట యింద్రుండు నర్జించు టిల జలముల
మునుగక తరమాటయు నెరుగు నే విష్ణునాజ్ఞప్తిచే నెవ్వం డఖలజగము
బ్రహ్మయై సృజించుచు బద్ధాతుడై ప్రాచు మదనారియై త్రుంచు మత్స్యభృతుల
లోకపాలకుల నే లోకేశుకరుణాకటాక్షుడె యధికృతియందు నిలుపు

తే. నా విభుం డెందు నుండు మత్స్యమునబుట్టి
భూతకోటి ననుగ్రహంబునఁ బెనుచుచు
నెందుఁ గ్రుంకి సుశర్తయుఁ జెందె ముక్తి
దాని కెవచ్చు తీర్థ మీధరణిఁగలదె ?

90

టీక. అర్కుండు = సూర్యుండు; అనిలుండు = గాలి; తిరము, బొటయున్ = స్థిరముగా నిలు
చుటయును; ఎనుగున్ = కలగునో; పద్మాతుడై = విష్ణువయ; మదనారియై = కిష్కండయ; త్రుంచున్ =
నకించుకేయునో; మత్స్యభృతులన్ = నేను మొదలుగాఁగల; లోకపాలకులన్ = దిక్పాలకులు;
ఏ లోకేశుకరుణాకటాక్షుడె = ఏ ప్రభుని దయగల శ్రేంగంటిచూపే; అధికృతియందున్ = అధికార
మునందు; మత్స్యమునన్ = భూలోకమునందు; భూతకోటిన్ = జీవరాశిని; పెనుచుచున్ = పెంచుచు-
పొషించుచు; దానికొన్ = ఆ పద్మతీర్థమునకు; ఎవచ్చు = సాటియగు; ధరణిన్ = భూమివయ;
కలదె? = లేదు. అలా. ఉదాత్తము.

వ. అని పద్మతీర్థంబు తీర్థచరణవిహరణచరితార్థం బగు, దాని నానాగుణంబులు నగణిత
ప్రభావంబులని కొనియాడి.

91

టీక. తీర్థచరణవిహరణచరితార్థంబు = విష్ణుని విహరణముచేత కృతార్థమైనది; అగణితప్రభా
వంబులు = లెక్కలేని గొప్పతనములు కలవి.

క. పెనుగృహ సుశర్తఁ గనుఁగొని, తనువు నిమిరి యాదరించి దండధరుండు చం
ద్రునిలీల జల్ల నగు చందనభూషణవసనమూల్యతర్పితుఁ జేసెన్.

92

టీక. పెనుకృత్ = ఎక్కువదయతో; నిమిరి = ప్రేమతో తడవి; దండధరుండు = యముండు;
చందన.....తర్పితున్ = గంధ, ఆధరణ, వస్త్రమూల్యములచే తృప్తిపొందింపఁబడినవానిని. అలంకృతము.

క. ఈగతిఁ గృతాంతుకృపఁ గని, సాగి చనియె నతఁడు గగనపరయానమునన్
నాగనరయక్షసురపున్నాగానీకములు గొలువ నాకంబునకున్.

93

1. క. బెనుపుచు. ట. ననుచుచు. 2. చ. ట. నై.

టీక. కృతాంతుకృపక = యమునిదయపు; కని=పొంది; గగనచరయానమునక = విమానము వయని; నాగ.....నీకములు = నాగులు, నరులు, యక్షులు, దేవతలు మొదలగుజాతుల పురుష శ్రేష్టులు; కొలువక = సేరింపఁగా; నాకంబునకుక = స్వర్గమునకు; చనియెన్.

మ. అమరాధీశుఁడు గౌరవం బెసఁగఁ దన్నర్థాసనాసీనుఁ జే
య మరుద్భోగములెల్లఁ గాంచి ధరయం దగ్రాన్వయోద్భూతుడై
కమలావల్లభుఁ డొండరికపతి సాక్షాద్భ్రష్టముం గొల్పి ని
త్యముఁ దన్నందిరరాడలంకృతియొ చేయంజాలె నేతె ధృతిన్. 94

టీక. అమరాధీశుఁడు = దేవతల ప్రభువు - ఇంద్రుఁడు; ఎసఁగక = కలుగఁగా; అర్థాసనా సీనుక = తనతోఁగూడ తన సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనువానినిగా; మరుద్భోగములు = దివ్యసుఖములను; అగ్రాన్వయోద్భూతుడై = బ్రహ్మణకులమునఁ బుట్టినవాడై; కమలావల్లభుక = లక్ష్మీదేవిభర్తను; సాక్షాద్భ్రష్టముక = ప్రత్యక్ష పరబ్రహ్మస్వరూపుని; తన్నందిరరాడలంకృతియొ=ఆ దేవుని గొప్ప యాలయమును అలంకరించుటయే. చేయంజాలె=చేయఁగలిగెను; వేతేపనిచేయలేదనుట.

శా. ఆపంచత్వముగాఁగ నిట్లు హరిగేహతోఁజెనవ్వుబ్బనం
బాపాదింప ఘటిల్లు పుణ్యమునఁ జంద్రావాసముం బొచ్చి హ
ర్షాపూర్ణస్థితిఁ బెక్కుభోగములఁ బెక్కుబావభుల్ గాంచి ధా
త్రీపారోత్తముడై సుకీర్తి యన ఘర్విం బెంపునం బుట్టుచున్. 95

టీక. ఆపంచత్వముగాఁగక = చచ్చువత్తును; హరిగేహతోఁజెనవ్వుబ్బనంబు = విష్ణుదేవాలయ భూమి నూడ్చుటను; ఆపాదింపక = చేయఁగా; ఘటిల్లు = కలిగిన; చంద్రావాసముక = చంద్ర లోకమును; అబ్బావభుల్ = అనేకసంవత్సరములు; ధాత్రీపారోత్తముడై = గొప్పరాజై; పెంపునక = గొప్పతనముతో.

క. అతఁ డధికభక్తితో నా,యత కీర్తి స్ఫూర్తివర్తియై వెలసి జగ
త్పతి నుదితపూజనంబులఁ బ్రతి ఘస్రము²డెలంచు³భక్తిపరతంత్రుడై. 96

టీక. ఆయతకీర్తిస్ఫూర్తియై = గొప్ప కీర్తితో ప్రకాశించుచున్నవాడై; ప్రతిఘస్రము = ప్రతిదినమును; తెలచుక = సేవించును.

ఆ. అతఁడు సన్న్యసిం చె నఖిలభోగంబులు, నిండువయసునాడ యుండియుండి
నందనందనాంఘ్రినాలీక సేవోప, యోగరాగభోగ మొకటి దక్క. 97

టీక. సన్న్యసిం చెక = విడిచెను; నిండువయసునాడ=యౌవనమునందే; నంద.....భోగము= నందునిపుత్రుడగు శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములను సేవించుటకువయస్కునగు భక్తిరూపమగు భోగము.

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల, శరములయాయంబుఁ బొరయు టుడిపె
దగశబ్దమాత్ర పాత్రముచేసె గుణలత, హ్రాకులఁ గట్టించె మాంబలము
గంచుకివళము గావించె నేనానాభుఁ, గమరించె సహచరుఁ గటికియెండఁ
బ్రతిపక్షభావసంగతుఁ డని హితుఁ జూచె, వరకేతనము కీర్తిభరము దులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి సుశర్మఁ గదిసి, గెలువఁగాలేక చని కొపగించి మదనుఁ
డురక తనవార లతనికి నోడు మనిరె? పతికి గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె. 98

1. చ. ట. జాలె. 2. చ. డలంచు. 3. ట. భక్త. 4. క. 'హ్రాకున. చ. హ్రాకుల. 5. క. గట్టించె. చ. ట. గమరించె. 6. క. దులుకు. చ. దురక.

టీక. ధర్మనిర్మలబుద్ధిఁ = యోగిధర్మముచే పరిశుద్ధమగు బుద్ధికలవానిని; సుకర్తన్; కదిసి = సమీపించి; మదమఁడు = మర్త్యమఁడు; ఉఱక = మాటలాడక - నిష్కారణముగ నే; విలువగడమును, ఎల్లఁక = విండ్లవంశముల నన్నింటిని - చెఱువగడలనన్నిటిని; మర్త్యభునికి చెఱువ విట్లు; దానిని నిలుపున ఒలిపించుట సహజము. మఱియు ఎవరు తప్పుచేసిరో - వారి నే కాక - ఓపముగల యజమానుఁడు, తవ్వకజాల నందఱిని శిక్షించుటయం న్యభావము.] శరములఁక = చెట్లును, బాణములను; ఆయుఁబుబొరయుట = (పుష్పపక్షమున) వృక్షిని పొందుటకు, (బాణపక్షమున) మర్తస్తావములఁబొందుటకు; ఉడిపెను = పోగొట్టెను. ప్రావులు మర్త్యభునికి బాణముల; అవి విసిరించినవిన వృక్షినిపొందుటకు బదులు వాడి రాతిపోవుట సహజము. వృక్షిని పొందకుండ, ఆయువుపట్టు లేకుండ అనిష్టుని శిక్షించుట సహజము.] గుణలతఁక = తీగవంటివింటివారిని; తగఁక = తగునట్లుగా; కల్పమాత్రపాత్రము, చేనెఁక = వివరముటకు మాత్రము తగినట్లు చేసెను. మర్త్యభునికి వారి తుమ్మెదలగుంపు; అది యెక్కుదును శబ్దమునే చేయును; అట్లే గుణమెప్పుడును వివరించుచే వాని చూడఁదగినది కాదు. తన కిష్టము లేనివానిని స్వరూపము లేకుండ చేయుట - అట్టివాని పేరుమాత్రము నిలుచునట్లుంచుట శిక్షలో నొక విధము.] మాలబలముఁక = మూలమైన సేను; శుక, పికాదులను; మ్రాఁకునఁక = చెట్టుపైని; కట్టింపఁక = ఉంచునట్లు చేసెను, కట్టిపైచెను. శుకపికాదులు చెట్టుపైనే నివసించును; అవియే మర్త్యభుని సేన; చెట్టునకు కట్టించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సేనానాథుఁక = సేనాధిపతి యగు మలయానిలమును; కంచుకివశము గావించెఁక = కుబుసము గల పామునకు స్వాధీనమగునట్లు చేసెను; మర్త్యభుని సేనకు మలయానిల మధిపతి; అది పామున కాహారమగుట ప్రసిద్ధము; పాముచే కఱపించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సహచరుఁక = వసతుని; కమరించెఁక = వాడునట్లు చేసెను; చెట్టుచిగించుట, పూవులు వికసించుట మున్నగు పనులు చేయు మృదుస్వభావుఁడు మర్త్యభునితో కలిసిమెలిసియున్న వసతుఁడు; కటికియెండ (గ్రీష్మము)రాఁగా వసంతర్పు వాడి వత్తియగును - నశించును. ముడుబొండలో నిలువఁబెట్టి శోషింపఁజేయుటయు నొక శిక్ష.] హితుఁక = మిత్రుఁడైన చంద్రుని; ప్రతిపక్షభావసంగతుఁడని = పక్షపక్షమునకును దాని స్వభావముతో - వృద్ధిక్షయరూపమున) మాడినవాడు - శత్రువులతో ఏకిభవించినవాడు అని; చూచెఁక = ఎఱిగెను. చంద్రునికి శుక్ల, కృష్ణపక్షానుసారముగ వృద్ధిక్షయములు సహజములు; మేలుగోరువాడు ఉపకరింపనిచో వానిని శత్రుపక్షమువానినిగా ఎన్నుకొనుట స్వభావము.] వరకేతనము = యోగ్యమగు భవజమైన మిసమును; క్షీర్తిధరముఁక = దట్టమైన బురదలో; డులిపెఁక = రాల్చెను. మర్త్యభునికి మిసము భవజము; దానిని అడుచులో డుల్పుట స్వభావము. మఱియు అనిష్టుని గొప్పక్షీర్తిని నశింపఁజేయుట సహజము. క్షీర్తి = యశస్సు, బురద.] అలం. శ్లేష. అర్థాంతరన్యాసము.

క. ఆరాజర్ని పదంపడి, క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతిఁ ల
క్షీరమణుఁ గలసి యేకా, కారంబున నలరె ముజ్జగంబులు వొగడన్. 99

టీక. పదంపడి = పిదప; క్షీరోదన్యాయమునఁక = పాలలో నీరు కలిసిపోవునట్లు; - భేదము లేక; ఏకాకారంబునఁక = అభేదరీతిని.

క. విను మఖిలదురితకులభం, జనమజ్జన మమృతనిధివశం బగుటకుఁ గా
వున సర్వజనోపాస్యం, బనూన మత్తీర్థరాజ మనుపమ మనఘా! 100

టీక. అమృతనిధి = అమృతమయమగు నిధి; వశంబు, అగుటకుఁక = స్వాధీనమగుటకు; అఖిల.....మజ్జనము = సమస్తపాపసమూహ నాశకమగు స్నానము; అమృతమన్నదని శేషము. అత్తీర్థరాజము = ఆ పద్మ తీర్థము; అనూపము = తక్కువకానిది - గొప్పది; అనుపమము = సాటిలేనిది.

ఉ. భూరిసుఖానుషంగములు పూరుషుఁ బొందవు సోమపానకై
దారజలోపయోగములు తత్కలనం బసరెక్కునెత్తికొ
బేరు శిలాకృతుల్ జతరపేటిక కత్తెవు లేల? యెందు నె
వ్వారికి బద్ధ¹తీర్థపతివారికి జేరినఁ గల్గు సౌఖ్యముల్.

101

టీక. భూరిసుఖానుషంగములు = ఎక్కువ సుఖముల ననుభవించుటలు; సోమపాన, కైదారజ
లోపయోగములు = సుర త్రాగుట, పొలమునకు పెట్టిన నీరు తానువయోగించుకొనుటయు; పూరుషుఁ =
పురుషుని; పొందవు - అట్టివానివలన; గల్గు పానములు పురుషునంటవు; తత్కలనం = ఆ పద్ధతీర్థపు
చేరికచే - అందు మునుగుటచే; నెత్తికొ = తలకు; పసరు ఎక్కువ = జ్ఞానము కలుగును. పేదశిలా
కృతుల్ = పెద్దపెద్ద దేవవిగ్రహములు; ఉదరపేటికకు = పెట్టెవంటి పొట్టకొఱకు; అగుచున్న
వనుట; [ఉదరనిమిత్తముగా అవి కల్పించఁబడినవని భావము.] అత్తెవులు = ఆరోగము - ఆచికాకు;
ఎవ్వారికి = ప్రతివీటిని; పద్ధ.....వారికి = ఉత్తమమగు పద్ధతీర్థపు జలమునకు.

చ. కృతమున నేకదంష్ట్రుడయి క్రీడ యొనర్చుచుఁ ద్రేత దంష్ట్రికా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు మదించి త్రిదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతటిఁ జరించు నొక్క దితిపుత్రుఁడు; వృత్రుఁడు వానిఁ బోలఁడ
ద్భుతజనక ప్రతాపమున భూరిబలంబున మాయపెంపునన్.

102

టీక. కృతమున = కృతయుగమున; ఏకదంష్ట్రుడు = ఒక్క కోఱకలవాఁడు; త్రేక =
త్రేతాయుగమున; దంష్ట్రికాద్వితయముచే = రెండు కోఱలచే; మదించి = త్రొవ్వి; ద్వాపర
బుతటి = ద్వాపరయుగకాలమున; ఒక్క, దితిపుత్రుఁడు = ఒక్కడైత్యుఁడు - రాక్షసుఁడు;
వృత్రుఁడున్ = వృత్రుఁడను రాక్షసుఁడును; అద్భుతజనక ప్రతాపమున = అశ్వర్థమును కలిగించు
పరాక్రమమునందును.

క. ఆహరిహయారి పార్థి, గ్రాహి యన హిరణ్యకశిపు గాదిలి సుతుఁడై

బాహోబలశిఖఁ ద్రిజగ, ద్దావం బొనరించె నేకదంష్ట్రయుఁ దానున్.

103

టీక. హరిహయారి = ఇంద్రుని శత్రువగు రాక్షసుఁడు; గాదిలిసుతుఁడై = ముద్దుగొడుకై;
బాహోబలశిఖ = భుజబల మను నన్నిచే.

క. ఆ యొంటిపంటివేలుపు, దాయం బొలియించె నృహరి దంభోలికటు

చ్చాయల నూయలలూపున, ఖాయుధముల² వఱిడఁడేలు వ్యాఘ్రముఁబోలెన్.

టీక. ఒంటిపంటివేలుపుదాయం = ఏకదంష్ట్ర గల దేవశత్రుని - రాక్షసుని; నృహరి = సర
సింహస్వామి; దంభోలి.....చ్చాయల = వజ్రాయుధపు తీక్షణకాంతులను; ఊయలలూపు = ఊగు
లాడించు - అతిక్రమించు; నఖాయుధముల = గోళ్లు అను ఆయుధములతో; వఱిడం = పెద్దన
క్కను; చీరు = చీల్చునట్టి; పొలియించె = చంపెను. ఆలం. ఉపమ.

ఉ. వెండియు రావణాబ్ధి బ్రభవించె ద్రిలోకహాలాహలాకృతి
మండుచు దంష్ట్రికాయుగమునం బెడఁగై యతికాయనామ మా

తండు ధరించి త్రేతఁ; దలఁ దర్వెఁ దదుగ్రనిశాటుఁ బట్టి వి
ష్ణుం డని రాముఁడై విలయసూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలన్.

105

టీక. రావణాధిక్ = రావణుడగు సముద్రమున; త్రిలోకహలాహలకృతిక్ = ముట్టొకములకు హలాహలవిషమగు భూభ్రుతో; దుష్ప్రికాయగమునక్ = పెండు కేటలతో; బెడన్ = ప్రకాశించి; అతికాయనామము = అతికాయుఁ డగు పేరు; ప్రేరక్; ప్రధమిచక్ = పుట్టెను; కదుగ్రనిశాటుక్ = ఆ భయంకరరాక్షసుని; పట్టి = పట్టుకొని; ఆసిక్ = యుద్ధమునందు; కలనరస్మిక్ = కలను తఱిగెను నఱిగెను. విలయ.....భారట్ = క్రళయకాలచూర్మిని కిరణములవలె వాఁడియైన బాణముల యందులచే. [అతికాయుని లక్షణుఁడు చుకిరట్టు రాహుయణమునగలడు.] అలం. రూపము, ఉపము.

ఉ. ¹వ్యాపృతః పృథ్వీరమతి గంతటః బోవక వాఁడు వెండియుక్

వ్యాపరవేళే సిద్ధరః ద్రిదం ప్పుఁడునా నుదయి.చి యాదిల

క్షీరసరిః పాండరికవిభుః జేరి కనుంగొని పల్కు మిక్కిలిక్

గోపము పర్వటుక్ గొలిమిగూడులయూడునఁ గన్ను లుబ్బంగన్.

106

టీక. అంతటక్, బోవక = దానితో విడువక; వాఁడు = ఆ రాక్షసుఁడు; వ్యాపృతపృథ్వీరమతిక్ = వ్యాపించుటచేసిన బద్ధవైరము (భూర్మవిరోధము) గల బుద్ధితో; ఇద్ధరక్ = ఈ భూమిపైని; గోపము, పర్వటుక్ = గోపము వ్యాపించుటచేత; గొలిమిగూడులయూడునక్ = కమ్మరిని నిప్పుగుంట యొక్క గూడులవలె; ఉబ్బంగన్ = పెద్దవి కాఁగా-బూరటింపఁగా. అలం. ఉపమ.

ఉ. ఎక్కడి కేగుచెందిలి వహీనవిహీర! చికిత్స సీతు నేఁ

జక్క నొనర్చెదక; బెలుచుఁ జంపిలి దొంగిలి ముక్ మదీయులక్

రక్కసులక్ నిరుం బొదివి ప్రాణముఁ గొందుఁ గడంగి సాదవై

²త్రుక్కిడియున్నఁ బోవిడువఁ; దొల్లిటి³త్రుల్లికఁ జెల్ల దిచ్చుటన్.

107

టీక. ఏగుచెందిలివి! = వచ్చిలివి! అహీనవిహీర! = ఎక్కువగా తిరుగువాడా!; శేషకాయా! చికిత్స = రోగమునుదుర్చుట - పనిపట్టించుట; పెలుచక్ = కూరముగా; బొదివి = ఆక్రమించి; సాదవై = సాధనవయి - మంచివాడవై; త్రుక్కిడి = గర్వము నశించి; దొల్లిటిత్రుల్లి = వెనుకటి మిడిసిపాటు.

మ. అని సింహంబున కల్లు నక్కక్రియ నిట్లాక్షేపముల్ పల్కి య

ద్దనుజుం డంతకదండభీషణగదాదండంబునక్ ప్రేయ వం

చనఁ దూలించె దదుగ్రసాధనముఁ గంసధ్వంసి తద్ధ్వారతా

డనవేగంబున భగ్నమయ్యె ⁴గటివేల్గత్ తుల్ల కాశిక్యమున్.

108

టీక. అద్దనుజుండు = ఆ రాక్షసుఁడు; అంతక.....దండంబునక్ = యమదండమువలె భయంకరమైన గదతో; ప్రేయక్ = కొట్టఁగా; వంచనక్ = తప్పుకొనుటచే; కంసధ్వంసి = క్రికృష్టుఁడు; కదుగ్రసాధనముక్ = ఆ భయంకరమైన ఆయుధమును; తద్.....గంబునక్ = దాని ఘోరమైన కొట్టుటయందలి వేగమువలన; కటి.....శిక్కముక్ = మొలనుడి వ్రేలాడుచున్న జాలెనంచి; భగ్నము, అయ్యెక్ = శిథిలమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

శా అత్తార్వధ్వజుఁ డప్పు డాగ్రహారసవ్యగ్రాత్మ.జై దానపుక్

మొత్తై మెత్తనివీక దక్షిణక రాంభోజబుగక్; దాన న

మృత్తుండుక్ గడతేతె నెత్తురులు గ్రవ్వుక్ ముక్కునక్ వాతఁ బెక్

మొత్తంబుల్ కొని; ప్రస్తుతించి రమరుల్ మోదించి దామోదరున్.

109

1. క. అసిక. చ. ట. వ్యాపృత. 2. చ. త్రుక్కిరి. 3. చ. ట. త్రుల్లిట. 4. క. కటి. 5. క. నహ. చ. ట. రస.

టీక. అత్తార్ త్వధ్వజుడు = గరుడుడు 'ధ్వజముగాఁ గల ఆ శ్రీకృష్ణుడు; ఆగ్రహరసవ్య
గ్రాత్మఁడై = రాద్రరసముచే తొందరింపఁబడిన మనస్సు కలవాడై; దానవుక్ = ఆ రాక్షసుని;
మొత్తనిపీఠక్ = మృదువైన విధమున; [పీఠక్ = పూనికతో, అని పూర్వటీక.] దక్షిణకరాంభోజ
బునక్ = పద్మమువంటి కుడిచేతితో; దానక్ = ఆ దెబ్బవలన; వాతక్ = నోటినుండియు; ప్లా
మొత్తంబుల్ గొన = అధికసంఖ్యాకములయి; క్రమ్మక్ = వ్యాపింపఁగా; కడలేణక్ = చచ్చెను;
అమరుల్ = దేవతలు; మోదించి = సంతోషించి; దామోదరుక్ = విష్ణుని; ప్రస్తుతించిరి = కొనియాడిరి.

క. ఆ యెడనుదిక్కుచిక్కం, బోయతివర! కానవచ్చి యున్నది భగ్నం

బై యిపుడు మంత్రవర్ణ, శ్రీయుతపక్షిస్థలనకు జితవైత్యునకున్. 110

టీక. భగ్నంబై = శిథిలమై; మంత్ర.....స్థలనకు = మంత్రాక్షరములతోను, లక్షీదేవి
తోను కూడిన టొమ్ముకల విష్ణువునకు; జితవైత్యునకు = జయింపఁబడినరాక్షసులు కలవానికి.

ఉ. ఆకమలేక్షణుండు తనయక్కునఁ దాల్చిన సిద్ధమంత్రమున్

నాకెఱిగించినాడు మును నాయెడఁగల్గినకూర్చి పేర్చి; నే

లోకమునందు నెవ్వరికి లోబడ నేఱదు నాకె కాని త

ద్వ్యాకృతి; నాపుడుం బలుకుఁ బ్రాంజలియై యతఁ డిందు శేఖరున్. 111

టీక. ఆ కమలేక్షణుండు = ఆ కృష్ణుడు; అక్కునక్ = టొమ్మున; కూర్చి పేర్చిక్ =
ఎక్కువ మక్కువచే; తద్వ్యాకృతి = దాని వివరము; అతఁడు = నారదుడు; ప్రాంజలియై = చేతులు
జోడించినవాడై; ఇందుశేఖరుక్ = శివునిగూర్చి; పల్కున్.

చ. పశుపతి! మమ్ముఁబోలిన ప్రపన్నులపైఁ గృప చాలి యున్ని¹త్యా

దృశ్యులకు నైజమహాట పసుదేవతనూభవద త్రమంత్రమున్

విశదముగాఁగ నా కొసఁగవే, నిను వేఁడెదఁ; దానఁడేసి దుః

ఖశరధి²ద్రెవ్వ³ నీదయ నఖండసుఖస్ఫురణంబు నొందెదన్. 112

టీక. పశుపతి! = శివుడా! ప్రపన్నులపైక్ = శరణాగతులవయి; కృప, చాలియున్ని =
దయగలిగి యుండుట; త్యాదృశ్యులకుక్ = మీవంటివారికి; నైజము, టోటక్ = స్వభావమగుటచే;
పసు.....మంత్రముక్ = శ్రీకృష్ణునిచే ఈయఁబడిన మంత్రమును; దానఁడేసి = అందువలన; దుఃఖ
శరధి = సముద్రమువంటి దుఃఖము; ద్రెవ్వక్ = అంతముకాఁగా - ఇంకగా - నశింపఁగా; నీదయక్ =
నీ కరుణచే; అఖండసుఖస్ఫురణంబు = ఎడతెగని సుఖానుభవమును.

ఉ. నావిని శూలి పల్కు మునినాయక! యీ మను వెందు గోభ్యమై

తా విలసిల్లు; దీని దురిత ప్రవణాత్మలకు మురారి⁴నే

వావిముఖప్రచారులకు వైష్ణవమార్గముగాని⁵ శీసానపుం

ద్రోవఁ జరించు సజ్జనవిరోధులకుం దగ⁶ దింత దెల్పుగన్. 113

టీక. నాన్ = అని పల్కుగా; శూలి = శివుడు; మనువు = మంత్రము; గోభ్యమై =
రహస్యమైనదై; దురితప్రవణాత్మలకుక్ = పాపములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవారికిని; మురారి...
ప్రచారులకుక్ = విష్ణుని సేవింపనివారికిని; సజ్జనవిరోధులకుక్ = ఉత్తములను ద్వేషించువారికిని.

క. నీవు హరిభక్తియుతుడవు, గావున నా కెపుడుఁ గూర్తుఁ గావున విజ్ఞా

నావాసపూర్ణబుద్ధివి, గావున⁷ వివిపింతు వినుము కలుపవిదూరా! 114

టీక. కూర్తు = ఇష్టఃకరణగుడువు [‘స్నేహింతువు’ అని పూర్వటీక.] విజ్ఞాన.....బుద్ధిని = విశేషజ్ఞానమునకునివాసమైన గొప్పబుద్ధికలవాడవ.

శ్లో. స్ఫుర్మాద్యం సత్యనామాద్యం పథ్యపథ్యం సద్వికృతం,
పథ్యం పథ్యాది సత్యంతం సమారం తం విమర్శభాః.

115

టీక. స్ఫుర్మాద్యం = మొదటి స్ఫుర్మాక్షరము - కారము - గలదిగాను; సత్యనామాద్యం = ‘సత్యము’ యొక్క పేరిటని మొదటి యక్కరము - ‘ఋతగో’ సత్యం - అని ‘ఋ’ కారము కలదిగాను; పథ్య పథ్యం = ఆటపద్యము (అంకధాదికము) లాని ఆటప అక్షరము-వకారము; సద్వికృతం = ఆ ‘ష’ ద్వికృతముతోఁ గూడినది. - ‘షా’ కారము; కలదిగను [ఇట్లు నాల్గవములు - ‘కృషా’ - అని కాఁగా.] పథ్యం = ఆటప అక్షరము; పథ్యాది = పథ్యపద్య మొదటిదగు ‘య’ కారము గలదిగాను; సత్యంతం = నమ స్కృతి చివఱగలది - ‘నమః’ - చివఱగలది. గాను; దీనినిబట్టి నడవ యక్షరము - ఇ కారము - డోహ్యము. ఇట్లు ‘కృష్ణాయ నమః’ అని తేలినది; (ఇది) సమారం = సమానములగు పదములు కలది = [గరుడ వాహన విష్ణువు దేవతగాఁ గల] పద్మజ - స్వాధిష్ఠాన చక్రముకలదిగాను; తం = ఆ మంత్రమును; బుధాః = విద్వాంసులు; విదుః = తెలిసికొందురు చెప్పుదురు.

క. కృష్ణఁడు ఋషిగాఁగ మహావిష్ణుఁడు దేవతగఁ బొల్పి వేమాటలు త
న్నిష్ఠాతబుద్ధి బెర్కొను, వైష్ణవులకు నీ మనువు ద్రువస్థితి యొరఁగున్.

116

టీక. పొల్పి = ప్రకాశించి; తన్నిష్ఠాతబుద్ధి = తదానంతమగు బుద్ధితో; ఈ, మనువు = ఈ మంత్రము; ద్రువస్థితి = మోక్షము.

ఉ. ఎవ్వఁడు పాండరీకమున కేఁగి మహానది దీర్ఘమాడి తా
నవ్విధులెల్ల దీర్చి కమలాక్షునకుఁ బ్రణమిల్లి నూరుమా
ర్గివ్వరమంత్ర మర్చి బలియించు సతం డఖిలాఘపంకముల్
దవ్వునసం గనంగలఁడు తత్త్వమహత్త్వము సత్వరంబుగన్.

117

టీక. మహానది = గొప్ప నదియందు - శైవమందు; తీర్ఘమాడి = స్నానముచేసి; ఇవ్వర మంత్రము = ఈ గొప్పమంత్రమును; అర్చి = స్మరితతో; నిఖిలాఘపంకముల్ = సమస్తపాపములను ముటిక; దవ్వుననన్ = దూరముగ తొలగఁగా - నశింపఁగా; సత్వరంబుగన్ = వేగముగ; తత్త్వమహత్త్వము = పరమాత్మ యొక్క గొప్పతనమును.

క. విధివంతంబుగ విధునన్నిధి నిచ్చలు నేఁ బఠింతు నిఖిలభవతమో
వధవిధివిధు వగు దీనిన్, విధినందన! తత్ప్రసాదవిభవాపేక్షన్.

118

టీక. విధివంతంబుగన్ = నియమానుసారముగా; విధునన్నిధి = విష్ణుసాన్నిధ్యమున; నిఖిల... ..విధువు = జన్మములను చీకట్లను నశింపఁజేయు పద్ధతియందు చంద్రుడగునది; తత్ప్రసాదవిభవాపేక్ష = ఆతని యనుగ్రహసంపదను పొందు కోరికతో; విధినందన! = బ్రహ్మపుత్రుడవగు నారదమునీ! ఆలం. రూపకము.

ప. సిద్ధేశ్వరావ్యాయంబున సిద్ధలింగంబవై యెందేని నీ వుండుదు వా దక్షిణ
ద్యౌరంబు నధిష్ఠించి యీ మంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థసిద్ధికరత
స్ఫటికఘటిక యగుట నిగమార్థంబు. తొల్లి తీర్థయాత్రాచరణనిపుణుండగు
నీలాంబరుండు నిఖిలతీర్థంబులను దర్శించుచు వచ్చివచ్చి పాండరీకంబు సొల్తెంచి

యుత్తుంగతరంగడోలారూఢ కలహంసకులకలక¹లరవఘుముఘుమిత బ్రహ్మాండకు
వారక్రోడంబగు భీమరథినిరంబునం గృతస్నానుండై యనూనమహిమాభిరామం
బగు నాక్షేత్రంబునం గల వివిధత్రంబులు సేత్రప్రీణనంబుగా, నాచరించుచు
నచ్చోట సాక్షురండగు పుండరీకాక్షు వీక్షించి వెఱుగంది తదక్షరలక్షణంబు
నెఱుంగ నేఱక యూరకుండె, నుండియు నయ్యేకకుండలుండు చలపకారితనంబున
నఃస్వర్ణంబులు నిర్ణయింప నుద్యుక్తుండై.

119

టీక. నిష్టాగరిష్టలకుఁ = నియమముచే మిక్కిలి గొప్పవా రగువారికి; కరతలస్పటికఘటికఁ =
అఱచేలిలాని షటికపుపున - స్పష్టముగ గోచరించునది; నీలాంబరుండు = బలరాముండు; చొత్తెంచి =
ప్రవేశించి; ఉత్తుంగ.....క్రోడంబు - ఉత్తుంగ = ఉన్నతమయిన; తరంగ = అలలు అను; డోలా =
ఉయ్యెలలందు; ఆరూఢ = ఎక్కియున్న; కలహంసకుల = హంససమూహముయొక్క; కలకలరవ
ఘుమఘుమిత = కలకలధ్వనిచే ఘుమఘుమని ప్రతిధ్వనించు; బ్రహ్మాండవారక్రోడంబు = బ్రహ్మాండ
ముల గుహల లోపలిభాగముకలది; అనూనమహిమాభిరామంబు = గొప్పమహిమచే మనోహరమైనది;
సేత్ర ప్రీణనంబుగాఁ = కన్నులవండువు అగునట్లు; ఆచరించుచుఁ = చేయుచు - అచటి వివిధత్రములను
కన్నులకఱివడిఁజూచుచు; సాక్షురండు = సమంత్రాక్షురండు; వెఱుగు, అంది = ఆశ్చర్యపడి; ఉండి
యుఁ = అట్లూరకయుండినప్పటికిని; ఆయ్యేకకుండలుండు = ఆ బలరాముండు; చలపకారితనంబునఁ =
పట్టుదలతో [చలపకారి = పట్టుదలకలవాడు;] [‘చలపకారితనంబునఁ = మచ్చరముకలవానితనమున’
అని పూర్వటిక.] ఉద్యుక్తుండై = సిద్ధపడినవాడై.

మ. కరముల్ మీఁదికిఁ జూచి యూరుపులు బిగ్గం బట్టి యంతఁ రిపూ
త్కరముం బోవ నదల్చి యట్టితేటిఁ బద్మం బట్లు మో మొప్పఁగా
జరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతోఁ జండాంశుఁ గన్గొంచు భా
స్వరనిష్ఠం దప మాచరించె నొకమాసం బన్న వర్జ్యంబుగన్.

120

టీక. ఊరుపులు = కావనములు - ఊపిరి; బిగ్గంబట్టి = బంధించి; అంతఁ = సిదప; రిపూ
త్కరముఁ = శత్రుసమూహమును - కామాదులగు అరివద్వర్ణమును; పోవఁ, అదల్చి = తరిమి;
మోము, బప్పఁగాఁ = ముఖము ప్రకాశింపఁగా; చరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతోఁ = కాలిచేలి
గోరు ఆధారముగాఁ గల్గి-కాళ్లను ఎత్తి, ప్రేక్షచివఱ నిలువఁబడి; చండాంశుఁ = నూరుని; భాస్వర
నిష్ఠఁ = ప్రకాశించు(గొప్ప)నియమముతో; అన్నవర్జ్యంబుగఁ = అన్నమును విడిచి.

తే. దానఁ బ్రియోమంది దానవధ్వంసీ యొసఁగె

గూర్చి¹యన్నకు ధర్తై కనిర్తులునకు

నమ్రహామంత్ర; మాతండు సంతసుండి

యదియ జపియింపఁదొణఁగె గాయత్రివోలె.

121

టీక. దానవధ్వంసీ = రాక్షసులను నశింపఁజేసిన కృష్ణుండు; ధర్తై కనిర్తులునకుఁ = తదేక
(ధర్మ)దీక్షచే నిర్తులుడైనవానికి.

క. భూరిగుణరత్నరాశిఁ గుమారుఁ గనుంగొనఁగఁ దిపురు మమకారము లో

నారసి యొసంగె మున్నా, నీరజనాభుండు రుక్మిణికి⁷నామనువున్.

122

1. క. లారవ. చ. లరవ. ట. లనాద. 2. చ. విశేషంబు. 3. క. సాచి. చ. జాచి. క. 4.
వర్జ్యంబు. చ. వర్ణంబు. 5. చ. మొంది. 6. ట. యున్న. 7. క. నీ. చ. నా.

టీక. భూవిగుణాత్మరాజ్ = గొప్పవై, శ్రేష్ఠమైన గణముల ప్రోత్సాహనవాసి; కరుణాగోచరాజ్ = చూడుటకు - పొందుటకు; తిత్తురు = యర్పించునట్టి; మనుకారము = కోరిక; లో, చాలని = మనస్సున గ్రహించి; సిరజనాభుండు = వర్షనాభుండు-కృష్ణుండు; ఈ, మరుత్తక్ = ఈ, మాత్రమును. క. జపియించె నేచు విసము, లుకవాసపురస్సరముగ నుగ్మలి నిస్థా

నిపుణమతిం జలిచే నిటు, లుపదిష్టంబైన మంత్ర ముత్సుక మొదవన్. 1:3

టీక. విపు, వివసములు = అయిదు విసములు; ఉకవాసపురస్సరముగ్ = ఉకవాసములో తూడ; ఉగ్మలి = అడుది - దుక్కిలి; ఉత్సుకము, ఒదవన్ = ఉత్సాహము, కలుగఁగా.

ఉ. విష్ణు మమీయనేత్రైః షేగమునక్ జనుఁగూడఁ జన్నయ

న్నవృథుఁ డిందుబింబసుతుమారుఁడు భోజితనూజయందుఁ బు

ష్టై న్నధువైరి చెల్విన కడిందిజంబు నెఱుఁబునక్ బున

స్సమునొందె రాగరససంపదపెంపు యువద్యయీమతిన్.

1:4

టీక. మమీయ - షేగమునక్ = నా మూఁడవకంటె యగ్ని షేగమున; ఇందు వింబ సుతుమారుఁడు = చంద్రబింబమువలె చక్కనివాఁడు; భోజితనూజయందుక్ = దుక్కిలియందు; కడిందిజంబు నెఱుఁబునక్ = గొప్పవైన జవము కారణమున; రాగరససంపదపెంపునక్ = గొప్పవైన అనురాగసంపద; యువద్యయీమతిక్ = ఇద్దఱుయువకులరీతిని-ప్రద్యమ్ము, సాంబ రూఁమున; పునస్సవ్యము నొందెక్ = మరలఁ బుట్టెను.

నీ. బలభిదా రామసంభవలతాంత్రేణిః బన్నుము నాకొక్కచిన్న తేరు

కాళికెంగేలిచిల్లలరాజుఁ గొనితెచ్చి నావెంటఁ బడివాగె నడవఁబనుపు

గగనచంద్రాశిగణవర్తిమకరంబు బిరుదులుక్కెముగ వేగిర మొనర్పు

మదనగోపాలుండు మాతండ్రిచే నాకుఁ జెఱకుచే మలిపింపుకఱకునిల్లు

తే. వనజహితు వేడి తప్పి తూపునకుఁ దెమ్ము, దివ్యములఁగాని సాధింపఁ దీరదీశు నంబ! నీవంచు రుక్మిణి నట్టు నిట్టు, దిరుగు కై శవచాపాలార్ది తుండు మరుఁడు.

టీక. బలభి.....శ్రేణిక్ = ఇందుని యుద్ధానవనములొని పూలమొత్తముచేక; చిన్ని తేరు = చిన్నరక్తమును; పన్నుము = తయారుచేయుము; కాళి.....రాజుక్ = కాళికాదేవి చేరినై నుండు గొప్పచిలుకను; నావెంటక్ = నావెనుక; పడివాగెక్ = స్వారికి తగిన ఏర్పాటుతో-ఁజీనితో; నడువక్ = వచ్చుటకు; గగన.....మకరంబు = ఆకాశమున తిరుగు రాశులలోని మొనఁచిని; మదన గోపాలుండు = మదనగోపాలుండైన విష్ణువు; మలిపింపు = చెక్కింపుము; కఱకునిల్లు = కఠినమగు ధనుస్సు; వనజహితుక్ = నూర్చుని; వేడి = ప్రార్థించి; తప్పి = కమలమును; తూపునకుక్ = బాణమునకు; తీరదు = సాధ్యపడదు; అంబ! = ఆమ్మా! కై శవచాపాలార్దితుండు = బాల్మమందలి చాపబల్మముచే పీడింపఁబడినవాఁడు; మరుఁడు = మన్మథుండు.

విడ్డ లిట్టి యసాధ్యపుఁగోరికలను గోరుటయు, అందులకుఁ దల్లివీరపట్టుకొని చుట్టును తిరుగుటయు స్యభావములు.

చ. పలుచని లేతకెంజిగురుబత్తళికం బెకలించి తేనీయం

గొలిపినతానటంబుగల కొవ్విరితూపుల నిక్షుచాపుఁడే

గెలు పొనఁగూర్చె; నాగెలుపు కృష్ణనిపట్టుపుడేవి రుక్మిణీ

లలన జపించు మంత్రముబలంబున నైనదిగా నెఱుంగుమీ!

126

1. క. పిచు. చ. ట. పింపు. 2. చ. మార్గితుడు. 3. చ. ట. బత్తిడిగ. 4. క. బానటంబు నూర్చు. తానటంబు. చి. ని.

టీక. చలుచని.....బత్తలిక = మృదువై లేతదైన చిగురుటాకుల యష్టులపొదినుడి; పెకలించి-లాగి; లేనియంగ్ లిపిన తానటంబు = లేనెతోఁగూర్చిన మెఱుంగు; [బానటము = సహాయము. వాడి' అని పూర్వటీక.] ఇత్తుచాపుడు = మన్నఁగుడు.

క. సరసిజభవభవ! వాయు, స్ఫురితములై త్రిపురదహనములు త్రిజగములకా
బురికొని నీరసయవసాం, కురసఖముగ నేర్చె మున్నకుంతితశక్తిన్. 127

టీక. సరసిజభవభవ! = బ్రహ్మపుత్రుడవగు నారదుడా! వాయుస్ఫురితములై = వాయువులచే విస్తరింపఁజేయఁబడినవై; త్రిపురదహనములు = త్రిపురములనెడి యగ్నులు; పురికొని = వ్యాపించి; అకుంతితశక్తి = మొక్కువోని బలముతో; నీరసయవసాంకురసఖముగ = ఎండిన గడ్డివరకలవలె; ఏర్పా = దహించెను. అలం. ఉపమ.

సీ. పెనుఁగంపతొడుగు లీడ్చినమొల్కు ససి యయ్యె గగనంబుతోరాయు కాననములు
కడులావుమానిసి ¹కాలరాచిన చీరు చాలయ్యె బళ్ళాదిజంతువంక్రి
²బడెగండ్ల నొంటిపై బడిన విఘ్నేశ వాహములయ్యె హరిదంతహస్తీపతులు
వనపాలు రడుసులోఁ జనఁగ్రుమ్మ తాళిఫలాశృతులయ్యె గులాచలములు

తే. మృదులగోమయపిండసమ్మిళితకార, వేల్లఫలబీజసమమైరి వీళ్లప్రజలు
కమలసంభవవరదానగర్వితాసు, రవరపట్టణనిర్భరాక్రమణవిశృతి. 128

టీక. కమల.....వికృతిక - కమలసంభవ = బ్రహ్మచేతనైన; వరదాన = వరదానము; గర్విత = గర్వించిన; అసుర = రాక్షసులయొక్క; పట్టణ = పురములచేనైన; నిర్భరాక్రమణవిశృతి = ఎక్కువైన యాక్రమణమును వికారమువలన; గగనంబుతో, రాయు = ఆకాశమును ఒఱిసిగొనునట్టి - అత్యున్నతము లయిన; కాననములు = అడవులు; పెనుఁగంపతొడుగు = పెద్దకంఠలకట్ట - ఒకవిధమైన చీపురు; ఈడ్చిన = (మీఁద) లాగిన మొల్కునసి = లేతవైరు; [పెద్దయడవులు నేలమట్టము లయ్యె ననుట.] కడులావుమానిసి = మిక్కిలిలావుగనున్న మనుష్యుడు; చీరుచాలు = చీమలబారు; హరిదంత హస్తీపతులు = గొప్పదిగ్దజములు; బడెగండ్ల = పెద్దకలుగులందు; ఒంటిమై = ఒక్కసారిగా; విఘ్నేశవాహనములు = ఎలుకలు; కులాచలములు = కులవర్షతములు - మహేంద్రాది సప్తకుల వర్షతములును; వనపాలురు = తోటకాపులు; అడుసులో = బురదలో; చన = చొచ్చునట్లు; తాళిఫలాశృతులు = తాటిమండ్రవంటివి; వీళ్లప్రజలు = పట్టణములలోని జనులు; మృదుల.....సమము = మెత్తని పేడముద్దకు అద్ద బడిన కాకరగింజలతో సమానముగా. అలం. ఉపమ, రూపకము. కావ్యలింగము.

క. ఈ రీతిఁ గొంతకాలము, క్రూరగతిక సోకుమూక కుడిదలయాశుల్
గారింపఁగ నే నంతట, వారింపఁగఁ గణగితిక భువనహితబుద్ధిన్. 129

టీక. సోకుమూకకుడిదలయాశుల్ = రాక్షసుల యునికిపట్టు లగు త్రిపురములు; కారింపఁగ = బాధింపఁగా; కణగితిక = సిద్ధపడితిని.

చ. అపుడు పినాకముక బినిభాస్త్రములుం గొని యేయఁబూని త
త్రిపురము లొక్కటక నిటలదృష్టికి లక్ష్యముచేయుచోట మ
ద్యపురుదితంబులై న శ్రమవారిజలంబులు డిగ్దజాటి యు
ర్విపయి గడువడి దొఱిగి వెల్లువచూపి నదీత్య మొందుచున్. 130

1. క. కాళ్ల. చ. కాల. 2. క. బడెగండ్లనుంటిమై. చ. ట. బడిగండ్లమిట్టమై. 3. చ. చిక్కు.

టీక. పినాకముక్ = పినాకమునెడి భుసుపు; పవనిభాస్త్రములక్ = వస్త్రసహనములగు బాణములకు; విక్రమలక్ = విక్రమసాలిగా; నిటలదృష్టిక్ = ఘోరలోచనమునకు; లక్ష్మ్యముచేయు చోటక్ = గుఱిచేయునపుటికి; మద్యపురుషిరంబులైన = నా శరీరమునుండి పుట్టిక; శ్రమవారిజలంబు = చెరుటనీరు; తోటఁగి = కాటి-కాటి; వెల్లువమాపి = ప్రహరించి.

క. మున్నేను మేన నలఁదిను, ప్రన్నని భసితంబు నణచి ¹శ్రమవారి కడుక్
²జెన్నెసఁగె మంచుమలమిమం, శున్నచీచిగొని ప్రసహించు సురనదిపగిదిన్. 131

టీక. అలఁదిను = భ్రాసిన; ప్రన్నని భసితంబు = మనోజ్ఞులగు (ఇంపైన) బూడిద; తమవారి = చెరుట; మంచుమలమంచుక్ = హిమాలయపుమంచు; [పూర్వటీకలో 'సంచు'పాఠము గ్రహింపఁబడి 'సంచుక్' = విభము - అందముచు' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] అచీచిగొను = కొట్టుకొని; [ఇచట భసితముతో మంచు సరిపోల్పఁబడినది] అలం. ఉపమ.

క. భీమాహ్వయమున వర్తిలు, నామేనం బుట్టురంది నదియై వెలసెక్
 భూమిక్ ధైమి యనందగి, భీమరథి యనంగ మాటుపే రెసఁగంగన్. 132

టీక. పుట్టువు, అంది = జన్మించి.

శా. ఆభైమి నది విశ్వముక్ నిజకృపీటార్ద్రంబు గావించుచుక్
 శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలము డాసెక్; డాసిసక్ వీచిరే
 భాభీలంబగు దానివెంపు గని మున్నందండు ప్రాణుల్ మహా
 షోభోద్విగ్నమనస్కులై వెలుచ నాక్రోశించుచుక్ బెంపఱన్. 133

టీక. విశ్వముక్ = ప్రపంచమునంతకు; నిజకృపీటార్ద్రంబుక్ = తన నీటిచే తడిసినదానిని; శ్రీరామావిభుక్షేత్రమండలము = శ్రీలక్ష్మీదేవభర్తయగు విష్ణుని శేత్రమగు పాండరీకమును; డాసెక్ = సమీపించెను; వీచిరేభాభీలంబు = అలలనమూహముచే భయంకరమైనది; మహాషోభోద్విగ్నమనస్కులై = ఎక్కువైన కలతపాటుచేత భయపడిన మనస్సులు కలవారై; వెలుచక్ = గట్టిగా; ఆక్రోశించుచుక్ = మొఱివెట్టుచు; పెంపఱన్ = చైన్యమునొందఁగా.

క. భూరోభయార్థితులై చని, ధైరవు మదరాగరుచిక్రపాపూరితదృ
 కైరవుఁ బలుకుదు రమృతా, హారులు హరిఁబలుకు క్రియఁ గృతాంజలు లగుచున్.

టీక. భూరోభయార్థితులై = గొప్ప భయముచే పీడింపఁబడినవారై; మద...కైరవుక్ = గర్వము, ప్రేమము లేజున్న, దయ - అనువానితోనిండిన కలవలవంటి కన్నులు కలవానిని; అమృతా హారులు = దేవతలు. అలం. ఉపమ.

ఉ. మిక్కుటమైన పాంకమున మిన్నలగర్భముగాఁగఁ బొంగి నేఁ
 డొక్కమహాస్రపతి యిదె యుత్తరదిక్కున క్షేత్రసీమపై
 నిక్కె లయాభీఞోలే; నిట నిల్వఁగనోసము నాగహర! మే
 మెక్కడి కేఁగువార? మిఁక నెద్దిలేటం గిటమిఁద? నావుడున్. 135

టీక. పాంకమునక్ = వేగముతో; మిన్ను = ఆకాశము; గర్భముగాఁగక్ = ఉత్పత్తిస్థానము కాఁగా; మహాస్రపతి = గొప్పనది; లయాభీఞోలే = ప్రళయకాలపు సమృద్ధమువలె; నాగహర! = పాము హరముగాఁగల కాలదైరవుఁడా!

1. చ. క్రమ. 2. చ. జిన్నె. 3. క. సంచున్నాచిగొని. చ. సంచు...ట...నడిచిగొని. 4. చ. మొచ్చుండు. 5. చ భయావృతు. 6. క. పంక. చ. ట. పాంక. 7. క. మిన్నుల. చ. మిన్నల. 8. చ. ట. యిట.

సీ. కాళరాత్రిస్తనాగ్రకృతావకాశమై యురము వెల్లిడిపూత యొప్పు వెనుప
శిథిలత్వ మొందిన చెంగావిజడముడి చిలుకూడి నెలపువ్వు చెంపనంట
గంకాళ మను బుద్ధిగ రమన జందెంపుఁజిలువఁ బట్టిన నది జలదరింప
నెచ్చటఁ బ్రభవించె? ¹నే తెద్దె? యని పల్కు సరభసోక్తుల జగజ్జంతు లలుకఁ
తే. బాణిపుటోశీధుపాత్రంబుఁ బాటవైచి, కుటువుపై నున్న కిన్నర నుటుక ²ద్రోవి
యతిరహఃకేళినుండియు నరుగుదెంచి, భూరిజయగౌరవుఁడు కాలభైరవుండు.

టీక. కాళ.....వకాశము = కాళరాత్రి (కాళి)యొక్క స్తనముల అగ్రభాగములచే
చేయఁబడిన తెరపి గలది - అనఁగా అతని భార్య యగు కాళి కౌగిలించుకొనుటచే దైరవునితోమ్మ
మీఁద స్తనచూచుకము లందిన చోట మాత్రము విడిచి, తక్కినయెడ బూడిద దట్టమై యున్నదనట.
[ఇట్లుండుట ఎక్కువ అందమును కలుగఁజేయుచున్నదని భావము] శిథిలము, ఒందిన=విడిపోయిన; చిలు
కూడి = ముడిజాఱి; నెలపువ్వు=(జడలొని, చంద్రుఁడను పుష్పము; చెంపఁ అంటన్=చెంపవైఁబడఁగా;
గంకాళము = ఎముకలగూడు; కరమునఁ=చేతితో; జందెంపుఁజిలువఁ=ఉపవీతముగా నున్న పామును;
జలదరింపఁ= జల్లుమనఁగా - భయపడఁగా; సరభసోక్తులఁ= తొందరతోఁగూడిన మాటలచే; జగజ్జం
తులు = లోకములొని జీవులు; అలుకఁ= భయపడఁగా; పాణిపుటోశీధుపాత్రంబుఁ= చేతిలొని
మధుకలశమును; కురువుపైఁ= తొడపైని; కిన్నరఁ= వీణను; ఉటుక = ఉరక; అతిరహఃకేళిఁ =
(భార్యతో) ఏకాంతవిహారమున. ఆలం. భ్రాంతిమంతము, స్వభావోక్తి.

ఆ. అరుగు దెంచి యమ్మహానది వీక్షించి, చేతులెత్తి బిట్టు చిట్టమిడిచి
ఘోరకోపవేగ ధీరోక్తు లులియంగఁ, బలుకు నిట్లు తేత్రపాలకుండు. 137

టీక. బిట్టు = గట్టిగా; చిట్టము, ఇడిచి = చిటికెవ్రేసి, ఘోరకోపవేగధీరోక్తులు = ఎక్కువ
కోపముచే తడఁబడినమాటలు; ఉలియంగఁ= ధ్వనిచేయఁగా.

చ. 'నిలునిలు! తుంగభంగవగు నిన్ను గనుంగొని సాధ్వసాతి వి
హ్వలమతులైరి తేత్రతలవాసులు; దానికీ గోహోగించె నిఁ
వలమురీతాలు; పింక నిట వచ్చుట మానుము మచ్చెకంటి!' నా
నిలిచి నుతించు నన్నది వినిశ్చితకార్యగతిఁ జగత్పతిన్. 133

టీక. తుంగభంగవు = ఎత్తయిన అలలు కలదానవు; సాధ్వసాతివిహ్వలమతులు = భయముచే
మిక్కిలి అందోళపడు మనస్సు కలవారు; వలమురీతాలువు = దక్షిణాన రక్షంభమును దాల్చిన విష్ణువు;
మచ్చెకంటి! = చేపలవంటి కన్నులుకలదానా! (నది స్త్రీకావున యిట్టి సంబోధనము). వినిశ్చితకార్య
గతిఁ= నిశ్చయింపఁబడిన కార్యముల పథతిగలవానిని; జగత్పతిఁ= విష్ణుని; నుతించున్.

సీ. జగదుద్భవస్థితిక్షయహేతు వెవ్వఁ డా దేవాదిదేవుండు దిక్కు నాకు
గ్రాహనిగ్రహ ¹మీఁగి కరిఁ గాచె నెవ్వఁ డా త్రిభువనాధీశుండు దిక్కు నాకు
దుదిపదంబు నొసంగి ధువుఁగాచెనెవ్వఁ డా దృఢదయామయమూర్తిదిక్కు నాకు
²దోవదిబన్నంబు ³దోలఁగించె నెవ్వఁ డా దీనమందారుండు దిక్కు నాకు
తే. నెవ్వనిపదాబ్జమున జనియించు జలము, మజ్జనకుండైన శివుఁ డాత్మ మాళి ¹⁰నిలిపె
నమ్మహావిష్ణుఁ డా కృష్ణుఁ డా గుణాబ్ధి, దేవకీనందనుఁడై యొందు దిక్కు నాకు.

* శ. ర. పట్ట. 1. చ. నెరరెద్ది. 2. చ. జంతు. 3. చ. శిమ. 4. క. కడద్రోచి. శ. ర.
కడ్రోచి. 5. క. గించినన్. 6. క. తాల్పుడిం. శ. ర. తాలపిం. 7. చ. ముగల్గి. 8. క. ద్రా. చ.
ద్రా. 9. క. పలు. చ. దొల. 10. చ. నిలిపి.

టీక. జగదు..... హేతువు = లోకముల సృష్టి, స్థితి, లయములకు కారణమైనవాడు; గ్రాహ నిగ్రహము, ఈశి = మొనరితోడి యుద్ధమును తొలగించి; కరిక = విరుగును - గతేంద్రుని; తుది మహాబుక్ = ఉత్తమస్థానమును మోక్షమును; బస్మంబుక్ = భంగపాటును; జనియించు జలముక్ = పుట్టిన నీటిని; గుణాద్ధి = గుణములకు సముద్రుడు.

తే. శరణమవు గమ్ము; మద్భయజ్వరము నుడుపు, భగ్నమతి నైతి: ¹గుర్కురభక్తతన నింక నెయ్యిదిదిక్కు? చక్రాంక! నన్ను, బ్రోవు మరి వల్ల: గృహ: బల్కుదేవు: ²దేటి.

టీక. మద్భయజ్వరముక్ = నా భయము అను రోగమును; ఉడుపు = పోగొట్టుము; మద్గురభక్తతనక్ = మక్కువ వాహనముగాగల కాలశైవ్యనివలన; మద్గురభక్త = మక్కువరాజు! అని పూర్వటీక. భగ్నమతిక్ = శిథిలమైన బుద్ధి కలదానను; చక్రాంక! = చక్రము చిహ్నముగాగల దేవా!

ఉ. రమ్ము గరమ్ము ప్రోచి మధురప్రియభాషిణి! నన్నుగన్నమీఁ
దమ్మజీయుక్ భయమ్ము గలదా! వల దాతురవృత్తి; మన్నియో
గమ్మున నీప్రదేశమున: ³గమ్మి నమజ్జనజన్మజాడ్యపా
శమ్ములం ద్రొంపు; నింపు మనిశమ్ము శుభమ్ములు భూతకోటికిన్.

141

టీక. గరమ్ము = దెవదలపాటు; ఆతురవృత్తి = తొందరపాటు-కలకపాటు; వలదు = ఆకృతలేదు; మన్నియోగమ్ము నక్ = నా యాజ్ఞవలన; క్రమ్మి = వ్యాపించి - ఉండి; నమజ్జనజన్మజాడ్యపాశమ్ములక్ = పంగియున్న (నమస్కరించిన జనుల పునర్జన్మజాడ్యముల పాశములను; అనిశమ్ము = ఎల్లపుడును; భూత కోటికిన్ = జీవరాశికి.

క. అన్మత్తే త్రస్థితి భవ, భస్మాంగజ! గంగకంఠ: బాపని వగుచున్
భస్మీకరింపు లోకా, పస్తారప్రాయదురితబాధాశతమున్.

142

టీక. భవభస్మాంగజ! = విభూతితోఁ గూడిన శివుని దేహమునుండి పుట్టిన నది! అన్మత్తే త్రస్థితిక్ = నాశేత్రమున ఉండుకతనమును; పాపనివి = పవిత్రమైనదానవు; లోకా.....శతముక్ = లోకముయొక్క మూర్ఖతో నమానమగు పంపలకొలచియైన పాపములబాధలను; భస్మీకరింపు = బూడిద చేయుము - నశింపజేయుము.

చ. అని వనజాత్ముఁ డీకరణి నానతియిచ్చినఁ దత్ప్రచారసం
బను పెనువాని నుబ్బినక్రియక్ రయ మూరంగ దత్ప్రదేశరుక్
ధనువున నారియై నిగిడె; దానిశరంబు గరంబుఁ దాకినన్
దునుఁగుఁ జినుంగు ప్రీలు: గడుఁదూలు జగజ్జనజన్మలక్ష్యముల్.

143

టీక. వనజాత్ముడు = తామరలపంటి కన్నులుగల విష్ణువు; ఈకరణిక్ = ఈరితిని; పెను వానక్ = పెద్దవర్షముచేత; తత్ప్రదేశమన్ భనువునక్ = ఆశేత్రప్రదేశమనెడి మీఠు; శరంబుక్ = (ధనుపక్షమున) బాణమును; (నదిపక్షమున) నీటిని; తునుగుక్ = తెగును; ప్రీలుక్ = చీలును; తూలుక్ = ఎగిరిపోవును - నశించిపోవును; జగజ్జనజన్మలక్ష్యముల్ = లోకములలోని జనుల జన్మముల గుఱులు; [ఇచట జలమునకుగల బాణరూపముచే లక్ష్యములను వడగొట్టునట్లు వర్ణన:] అలం. రూపకము.

క. ఎందుఁ బ్రభవించె నస్త, న్నందన యస్త్రీచిభువు నరసింహాఖ్యం
జెంది యదునందనాత్మ, నంద మగున్ బద్ధగర్భనందన! వింఠే.

144

1. క. కుర్కుర. 2. చ. డేడి. 3. చ. గ్రమున.

టీక. అన్నన్నందన = నాపుత్రక - ధైమినది; అత్తీర్థవిభువు = ఆ గొప్ప తీర్థము.

క. అది మొదలు¹గా సరస్వతి, తుదగా గల తీర్థములకు దొరయై నడుముకొదలు ఋషివృషభనేవిత, పదుండగు హరి మెచ్చు తీర్థపతి మానిపతి! 145

టీక. దొరయై = ప్రభువై; ఋషి.....పదుండు = గొప్పమునులచే నేవింపబడు పాదములు కలవాడు - విష్ణువు; మెచ్చు = కొనియాడునట్టి; తీర్థపతి = గొప్ప తీర్థము - ధైమినది; నడుముకొదలు = ప్రకాశించును.

క. సాక్షాత్కరించి పద్దద, శాక్షుండు వేంచేసియునికి న తీర్థకులాధ్యక్షము మసారతరళా, లక్ష్మిత ముక్తావలీలలంఠింబోలున్. 146

టీక. వేంచేసియునికి = వేంచేసి యుండుటచేత; మసార.....లలంఠి = నాయకమణి యగు ఇంద్రసీలముతోఁ గూడిన ముత్యాలహారమును; పోలున్, ప్రసారతరళాలక్షిత = పచ్చలపతకముచే గుఱుతిడబడిన అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

క. వెన్నుండు ప్రత్యక్షుంబై, యున్నయెడకు దక్షిణాశ నొక పులిసతలంబున్నది; మిన్నది కడగను, నున్నతి గన్నది శుభంబు లొసంగం బొసంగన్. 147

టీక. వెన్నుండు = విష్ణువు; పులిసతలంబు = ఇసుకతిన్నె; కడగమనున్నతి = మిక్కిలి గొప్ప ఎత్తును; పొసంగన్ = అనుకూలించగా.

ఆ. ముందు నందశోపుమందయందుఁ జరించు, రూపధన్యయోర్తు గోవకన్య విష్ణోభక్త ముక్త కృష్ణుఁ డచ్చట నున్ని, యెఱిగి యేగుదెంచి యెఱుకమించి.

148. మందయందున్ = గొల్లవల్లెఱి; రూపధన్య = అందకత్తె; గోవకన్య = గొల్లపడుచు; విష్ణోభక్త = విష్ణుభక్తురాలు; ముక్త = బీవన్నుత్తురాలు; భక్తముక్త = అనుభవించబడి విడువబడినద అని పూర్వటీక. ఇందలి 'భక్త' అను పాఠమును, దాని యర్థమును అనునగతములు.] ఎఱుకన్, మించి = జ్ఞానముచే గొప్పదయి.

క. విప్రశకులోచితశుచివే, పప్రథితశరీర యయ్యెఁ జక్రస్థని సాభిప్రాయస్థితివికసిత, దీప్రనిజకపోల యగుచు దేవునిమ్రొలన్. 149

టీక. విప్ర.....శరీర = బ్రాహ్మణకులమునకుఁ దగిన పరిశుద్ధాలంకారముచే చక్కని శరీరము కలది - చూచుటకు చక్కని బ్రాహ్మణవనితవలె నున్నది; చక్రస్థని = గుండ్రనిచన్నులు కలది; సాభిప్రాయ.....కపోల = అనురాగముతోఁ గూడి, మెఱుంగెక్కి ప్రకాశించు చెక్కినలు కలది.

సీ. జలధరశ్యామకుంతలకలాపమునకుఁ బాటించమియె నవప్రసవకలనదళితేనీలోత్పలదళచంచదక్షుల కామీలనంబె కాలాంజనంబు కుంభికుంభస్థూలకుచమండలికి జ్ఞానముద్రాకరమె⁷ముత్తైములసరంబు గగనసోదరవలగ్నప్రదేశమున శోఢ్యాణబంధంబె యొడ్డాణ మిడుట

తే. గాఁగఁ దప మాచరించు నక్కలువకంటి, యంగలతిక నిరాకల్ప యయుక్తి⁹నలరె శారదారంభవిమలాభ్రసరణికరణి, బ్రకృతిమధురంబులకు వేషరచన లేల? 150

1. క. గను. చ. ట. గా. 2. చ. ట. బొలుచున్. 3. క. భుక్త. చ. ట. భక్త. 4. చ. ట. యరుగుదెంచి. క. యరుగుదెంచె. 5. క. నెఱుక. చ. ట. యెఱుక. 6. క. పరూ. చ. కులో. 7. చ. మహిత. 8. చ. లిక. 9. క. ముత్తై. చ. ముత్తై. 10. చ. కొడ్డాణ. 11. క. నమరె. చ. నలరె.

టీక. జలధర.....కలాపమునకుఁ = నీలమేఘమువలె నల్లనైన కిలోజనమూహమునకు;
 పాటించుమియె = ఆపరిచయపడుటయే - బంధించుకొనవలయుటయే - విరియఁబోసికొనుటయే; నవప్రసవ
 కలన=ప్రేక్ష్యప్రసవము ముడిచివోనుట - ప్రతిమొప్పపెట్టుకొని పూవులను ముడిచివోనిన ఎంక అందముగ
 నుండునో, కొప్పుముడిచివోనక, తల విరియఁబోసివోనిన అట్లే అందముగ నుండును. ఇట్లే ప్రతిపాద
 మునకు 'కమరించుకవి.' చరిత.....చక్షులకుఁ = వికసించిన నల్లకలవ తేకులవలె దిద్దివచ్చిన కన్ను
 లకు; ఆమిలనందె = కొంచెము మూసికొనియుండుటయే; కాటాంజనము = కాటుక; [కాటుక
 లేవన్నను, కన్నులు కాటుకపెట్టుకొన్నట్లుందముగ నున్నవగుట.] కుంభీకుంభస్థూలకుచమండలికొ =
 పిరుగు కుంభమువలె పెద్దదైన స్తనములకు; జ్ఞానముద్రాకరమే = జ్ఞానముద్రతోఁ గూడిన హస్తమే.
 ముత్రైములనందు = ముత్యాలవలెను. ప్రతిచేతి బొటనచేతియొక్కయు, చూపుడుచేతియొక్కయు
 కొనలను చేర్చి తొమ్మిదై యుండునొకచు, ఎడమచేతిని ఎడమమోకాలిచిప్పయు ఉంచుట తపోవిష
 యమున జ్ఞానముద్ర. గన.....ప్రదేశమునకుఁ = ఆకాశముతో నహారమైన - శూన్యమైననడు
 మునకు; ఓద్యాణబంధుడె = ఓద్యాణమును ఆసనమే; ఆకృలువకంటియంగలతిక = కలువకన్నులంగల
 యావనితయొక్క తీగవంటి చేహము; నిరాకల్ప, యయ్యుకొ = ఆలంకారములు లేనిదైనను; కారదా
కరణికొ = కరత్యాలపుటాకాశమువలె; అలరెకొ = ప్రకాశించెను; ప్రకృతిమధురంబుల
 కుఁ = స్వభావముచే మనోహరమైనవానికి.

తనస్పృశేయనపుడు జాట్లు విరియఁబోసికొనుట, కన్నులు కొంచెము మూయుట, ముద్రాసనముల
 రచించుట, మాంజీ(మొలనూలు) ధరించుటయు సహజము. అలం. ఉపమ, విభావన, ఆర్థాంతర
 న్యాసము.

శా. లోకేశక్లితలోకవాసకృతి సాలోక్యంబు నర్చింప, ల
 స్త్రీకాంతాంఘ్రియగంబుఁ జేరుతమి సామీప్యంబు, సద్భక్తర
 త్కాకారిం దనయాపుగా కినిలుపుటకొ సారూప్యముకొ, బుద్ధి నా
 కాక శ్శేఖరుఁగూర్చి యుగ్మి సతి సాయుజ్యంబు నొందుం దుదిన్. 151

టీక. మోక్షము నాలుగు విధములు (1) సాలోక్యము (భగవంతుఁ డుండు లోకమున నివసిం
 చుట.) (2) సామీప్యము (వరమాత్మదగ్గరనుండుట.) (3) సారూప్యము (భగవంతునితోఁ నహనముగ
 రూపమును పొందుట.) (4) సాయుజ్యము (దేవునితోకలసిమెలసియుండుట) పయి చతుర్విధమోక్షము
 లను ఆ గొల్లవడుచు పొందినట్లు ఇందువర్ణితము. లోకేశ.....కృతికొ = లోకములకు ప్రభువగు
 విష్ణుఁడు నివసించు భూలోకమున నివసించుటచే; అర్చింపకొ = పూజించుటకయి; లస్త్రీ...యంగంబుకొ,
 చేరు, తమిక్ = విష్ణునిపాదపద్మములను పొందు ఆసక్తిచే; సద్భక్తరత్కాకారికొ = ఉత్తములగు భక్తులను
 రక్షించువానిని - దేవుని; బుద్ధికొ = జ్ఞానమున; నాకొకశ్శేఖరుఁగూర్చి = దేవతాశ్రేష్ఠుఁడగు విష్ణువును
 గూర్చి; ఉగ్మిక్ = ఉండుటచే; సతి = గోపకన్యక.

శా. స్నానానుక్రమవాసితాచలఘురీసాంద్రాంబువుల్ ధ్యానసం
 థానాధీనపపుర్విలోఁన నితాంతప్రీతసారంగసం
 తానంబుల్ మృదుపాదపల్లవతలోద్భత్కాంతి లాఘోరస
 శ్రీనధాచలతుంగశృంగములు మించెం దత్తపస్సంగముల్. 152

టీక. స్నానా.....బువుల్ = స్నానానుష్ఠానమున ప్రసిద్ధిపొందిన నెలమేళ్లనీటిప్రవాహ
 ములు కలవి; ధ్యాన.....సంతానంబుల్ - ధ్యానసంథానాధీన=ధ్యానము చేయుటలో ఆసక్తిమైన;
 పపుర్విలోకన = (గోపికయొక్క) దేహమును చూచుటచే; నితాంతప్రీత = మిక్కిలి సంతోషించిన;

సారంగసంతానంబుల్ = శింకగుంపులు [సారంగ = తుమ్మెదలయొక్క అని పూర్వటీక.] కలది; మృదు.....శృంగములు - మృదు = మెత్తని; పాదపల్లవదళ = చిగుళ్లవంటి గోపికపాదములుండి; ఉద్యోత్ = బయలుపెడలిన; కాంతి = ప్రకాశమును; లాఠారసక్తి = లత్తుకద్రవపుసంపదచే; సద్ద = కట్టబడిన; తుంగశృంగములు = ఎత్తయిన కొండకొనలుకలది; అగు - తత్తవస్సంగముల్ = అగోపిక తపోవ్యాపనములు; మించెక్ = అతిశయించెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. ఆ భగవంతుఁ డంతఁ గరుణార్ద్రమతిక సతి మ్రోల నిల్పె ¹స

భాభమదభ్రమభ్రమ మనంతము శాంతము కాంతిమంత మ

జ్ఞాభమలోభమప్రతిమ శోభనశోభియు నైన మేను నా

నాభరణంబులల గుసుమితామరభూజమునోజ రాజిలన్.

153

టీక. కరుణార్ద్రమతిక = దయారసముతోఁగూడిన మనస్సుతో; అభాభము = మేఘాంతి వంటి కాంతికలది - శ్యామవర్ణముకలది; అదభ్రము = అల్పముకానిది - గొప్పది; అభ్రమము = భ్రాంతిలేనిది. [అబ్బ]నుము = నీటినుడిగలది అని పూర్వటీక.] అనంతము = అంకములేనిది; కాంతి మంతము = తేజస్సుకలది; అజ్ఞోభము = కలఁతలేనిది; అశోభము = లోభము లేనిది; అప్రతిమశోభన శోభియున్ = పాలిలేని చక్కదనముచే; ప్రకాశించునదియును; మేను = శరీరము; నానాభరణం బులన్ = వెక్కు అలంకారములచేత; గుసుమితామరభూజమునోజన్ = పుష్పించిన పారిజాతవృక్షము వలె; రాజిలన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. పరికరము, ఉపమ.

ఉ. ఆ శరదింబుబింబసదృశానన సూనశరాసగోత్రసు

కాశు రమేశు రాగరసకత్తలగాత్రయు ⁴స్తస్తనేత్రయున్

భేతలబంధకై శికయు భీతి ముదశ్రునిపాతముఖ్యుచే

ష్టాశబలత్వసక్తతనుశంపయునై కనుమ్రంపుదాల్చుచున్.

154

టీక. ఆ శరదింబుబింబసదృశానన = శరత్కాలపు చంద్రబింబముతో సమానమగు ముఖము కల ఆ గోపిక; సూనశరాకతోత్రినకాశున్ = తోటిమన్నధులతో సమానమైనవానిని; రమేశున్ = లక్ష్మీవల్లభుని; రాగరసకత్తలగాత్రయున్ = అనురాగరసముచే మలినమైన దేహముకలదియు - ఎక్కువ ప్రేమ కలదియు; స్తస్తనేత్రయున్ = జాతిన వస్త్రము కలదియు; పేతలబంధకై శికయున్ = మృదుల మగు - చదులైన కొప్పుకలదియును; [పేతల = అందమైన; కై శిక = కీలుగంటుకలది అని పూర్వటీక.] భీతి...శంపయునై - భీతి = భయము; ముదశ్రుసంపాత = ఆనందాశ్రువులను రాల్చుట; ముఖ్యు = మొదలైన; చేష్టా = చేష్టలయొక్క; శబలత్వ = కలయకచే; [శబలత్వ = చిత్రవర్ణములతోడ అని పూర్వటీక. ఇది అనంగతము.] సక్త = కూడిన; తనుశంపయునై = మెఱుపువంటి దేహముకలదియు నయి; కనుమ్రంపు, దాల్చుగన్ = చూపుల మాంద్యమును, పొందఁగా - పరవశముకాఁగా; అలం. వికరము, ఉపమ.

తే. పృథులవిజ్ఞానరసపూర్ణ భృగుశుకాది, భావనాద్వికలయందుఁ బరిణమించు

జలజదశనేత్రుపాదారబుజములు గేల, భీతమృగహాతలోచన విగియబుట్టె. 155

టీక. పృథుల.....దీర్ఘికలయందున్ = గొప్ప విజ్ఞాన మను నీటితో నిండిన భృగువు, శుకుఁడు మొదలగువారి మనస్సులకెడి నడబావులందు; పరిణమించు = పరివర్తము పొందునట్టి. వికసించు నట్టి; [పరిణమించు = నులొంపించు - వికసించు - అని పూర్వటీక.] జలజ.....జములు = నిష్ఠుని పాదపద్మములను; భీత.....లోచన = భయపడిన జింకపిల్లయొక్క చూపులవంటి చూపుల కల గోప వనిత; కేలన్ = చేతితో; విగియబుట్టెన్ = గట్టిగా పట్టుకొనెను. అలం. రూపకము.

క. కరః త్రితనిజదాబ్జాను, విరళతరత్రయమునైన విధుబింబముఖమ్
నరసంఖ్యాపితజేనైక, గరుణాగణహరి శౌరి కన్నుల నగనచున్.

156

టీక. కర...నవాభ్యున్నక్ = చేరితో వట్టుకొనబడిన కర (విష్ణుని) పాదకర్తములకలది యగు; విరళతరత్రయమ్ = మిక్కిలి దూరమైన - పోయిన సిగ్గు గలదియు; విధుబింబముఖమ్ = చంద్రునిమది ముఖము కల పరిరమ; కరుణాగణహరి = కరుణాగణముచే మనోహరుడైనవాడు; శౌరి = విష్ణువు; గరుణాగణమ్ = పరముచే గౌరవించబడినదానిని - పరములు పొందినదానిని. చేనెన్.

సీ. తనుచూచి శిఖిబంధశిరోజ యగుట నయ్యెరితకు ముక్తకేశాహ్వయంబు
దయచేసి తత్పాస్థితములైన వఃముల నొసఁగి యప్పశిగాఁపుటచరబుద్ధి
చిరుగుబ్బలాని తత్ప్రేతరాజమునకు నీకానుదిక్కున నీరవుపట్టిచె
వెన్నుడు తనునది ప్రేపల్లెలో రాక తక్కించుదాష్ట్యంబుఁ దలచి నగుచు

తే. దానికరములచేఁ బీడితంబులైన, పాండురంగేశుశ్రీపాదపల్లవముల
సంగుళీమధ్యతనులేఖ లంటియుండు, గంగబ్రహ్మపాంచు నీటిదొడకలుచుబోలే.

టీక. శిఖిబంధశిరోజ = పీడిన ముడిగల జుట్టుతో కూడినది; ముక్తకేశాహ్వయంబు = ముక్త కేశయను చేరు; దయచేసి = ఇచ్చి; తత్పాస్థితములు = ఆమెచే ఆడుగబడినవి; చరగి = ఇచ్చి; ఆహ్వానిగుబ్బలు = ఆ కక్కునమధ్యకలదగు గొల్లపడుచుయొక్క (మూఁడురాలైన యామెయొక్క); [వనిగాపుటనరబుద్ధిఁ ధూర్తురాలైన గొల్లపడుచుయొక్క] అని పూర్వటీక.] చిరుగుబ్బలు = చిన్నిచన్ను లను; అని = పట్టుకొని; వెన్నుండు = విష్ణువు; కశక్ = విష్ణువును; అది = ఆ గొల్లపడుచు; ప్రేపల్లెలో రాక = గొల్లపల్లెలో వచ్చుటను - గొల్లపల్లెలో నుండుటను; తక్కించు దాష్ట్యంబు = దోహించు మొరటుకనమును - కొరిన పట్టుదలను; తలచి = డోహించి; నగుచు = నవ్వచు; ఈకానుదిక్కునక్ = ఈకాన్యప్రదిశను; ఇతివృత్తచేత = ఉండునట్లు చేసెను; పాండురంగేశు...పల్లవములక్ = శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములమైన; గంగక్ = గంగానదిమైన; నీటి దొంకలునుబోలే = నీటియలలవలె. అంగుళీ..... శేఖలు = ప్రేక్ష్య మధ్యభాగములందలి గుఱుతులు; అంటియుండున్. ఆలం. ఉపమ.

క. ఆ ముక్తకేశదర్శన, మో మునికులసార్వభౌమ! యొసఁగు ననేక

శ్రీమూర్తిదానఫల మా, భామిని శ్రీమూర్తిగాఁగఁ బొటించెదగుకె.

158

టీక. ఆ ముక్తకేశదర్శనము = ఆ ముక్తకేశను చూచుట; అనేక.....ఫలము = పెక్కు లక్ష్యసారాయణిగ్రహముల దానఫలమును; ఆ భామిని = ఆ యవతి; శ్రీమూర్తిగాఁగఁ = లక్ష్యజేసి యని.

తే. అనుడు వేలుపుదాచిసి 'యా సుశీల

పుత్రు లేచందమున మోక్షమునకుఁ జనిరి

ప్రయుతనందనుఁ డెవ్వఁ? డేసగిది నతఁడు

నృహరికృపఁ గాంచె?' ననఁబల్కు నీలగళుండు.

159

టీక. వేలుపుదాచిసి = సారవముని; నీలగళుండు = నీలకంఠుండు - శివుడు.

క. మునివర! విను మత్యద్భుత, జనకచరిత యైన జనని చనినపిదపఁ ద

త్తనయులు మురభిత్పదోద, త్తనయులు గురువాకృత్యకరణతత్పరబుద్ధిన్.

160

1. చ. సుఖారిత. 2. సుఖాదిత. 3. చ. బాలింప. 4. క. వత్త. 5. చ. దత్త.

టీక. అత్యద్భుతజనకచరిత = మిక్కిలి యాశ్చర్యమును పుట్టించు స్వభావము (ప్రవర్తన) కలది - సుశీల; ముర.....నయులు = విష్ణుని పాదములయందు ఉంచబడిన శ్రద్ధ కలవారు - విష్ణు పాదధ్యాతలు; [ఇచట పెనుకటి టీకాకారులు 'మరభిత్పదవత్తనయులు' అను పాఠమును గ్రహించి 'కృష్ణునిపాదములవలన రక్షింపబడుచున్న కొడుకులు గలవారు' అని అర్థమును వ్రాసిరి. ఆ పాఠ, టీకలు అననుకూలములు.] గురు.....బుద్ధి తల్లిమాట నెఱవేర్చుబుద్ధితో.

శా. తైమిరీర్థనివాసు రాసకుశలుఁ బద్మేక్షణుఁ యాదవ
స్వామిఁ సామజవత్సలం గొలిచి యైశ్వర్యంబునం బొల్పి వా
రామిందఁ నకళత్రపుత్రముగ దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూ
గ్రామం(?) బెక్కిరి నావుడుఁ మఱియు నాబ్రహ్మర్షి పల్కుఁ శివున్. 161

టీక. రాసకుశలుఁ = రాసశ్రీదయందు నేర్చుకలవానిని; సామజవత్సలుఁ = గణేంద్రుని యెడ దయకలవానిని; బొల్పి = ఒప్పి - గొప్పవారై; ఆమిందఁ = ఆ తరువాత; నకళత్రమిత్రము గఁ = భార్యాపుత్రులతోఁగూడ; దీప్యన్తూర్తులై = ప్రకాశించు దేహములు కలవారయి; తత్తనూ గ్రామంబు, ఎక్కిరి (?)

ఉ. హాళి మనంబునం బెరుగ నాలయి బిడ్డయి బంటుఁబైదయై
మూలధనార్జనంబు నిలుముంగిలియై గళదఘ్నుదర్పితఁ
వాల్సినవారి కెట్టు లపవర్గము భర్త! ముకుందుఁ డిచ్చె? నిం
కేల కలాస? మేల జడ? లేల కమండలు? వేల దండమున్? 162

టీక. హాళి = ఆసక్తి; పెరుగఁ = ఎక్కువకాఁగా; ఆలయి = భార్యను కూర్చుకొని; బిడ్డయి = బిడ్డలుపుట్టి; బంటుఁబైద = బంబుగా నుండు పిల్లవాఁడు; మూలధనార్జనంబు = కూడఁబెట్టు టకు (వారిని పోషించుటకయి) ధనమును సంపాదించుట; ఇల్లుముంగిలియై = ఇల్లు, వాకిలి సంపాదించి; గళదఘ్నుదర్పితఁ = గొంతుకబంటియైన గర్భముచే; వాల్సినవారికిఁ = అతిశయించినవారికి; అపవర్గము = మోక్షము; భర్త! = శివుడా! ఏలకళాసము = కృష్ణాజినమేల?

క్రమక్రమముగా కుటుంబమును వృద్ధిపఱచుకొని, తలోష్ణవజ్రార్థము తాపత్రయపడి యహంకార పూరితులగు సంసారులకు విష్ణువు అతిసులభముగా మోక్ష మిచ్చినయెడల మావంటివారికి ఈ ముని వృత్తితో శ్రమపడ నావశ్యకమేమి? అని భావము.

క. వార లటుగాక కారణ, పూరుషులై యట్టి సతికిఁ బుట్టుటనొ తుదిక
జేరిరి గృహస్థు లయ్యును, సారసదళనయనుమేని సాయుజ్యంబున్. 163

టీక. వారలు = సుశీలపుత్రులు; అటుగాక = మీఁది సామాన్యరీతినిగాక; కారణపూరుషులై = కారణజన్ములై; పుట్టుటనొ = పుట్టుటచేతఁగాబోలును; సారస.....సాయుజ్యంబుఁ = విష్ణుదేహ ముతోఁ గలిసిమెలిసియుండుటను; చేరిరి = పొందిరి.

వ. అనిన ¹నగి జగదీశ్వరుండు ²సురమునీశ్వరునితో వెండియు నిట్లనియె. 164

ఉ. హరివిచార! నీ వనినయట్లు పురాకృతపుణ్యసంపదఁ
వారల కావహిలై మునివల్లభదుర్లభమయ్యు నయ్యును
ర్త్యురివిదారిమేనఁ గలయంగల పూనిక; వారయేల? యె
వ్వారు గృహస్థధర్మవశవర్తులు వారలసొమ్ము ముక్తియున్. 165

1. క. నా. చ. ట. నగి. 2. చ. సురమునితో.

టీక. హరిదాస! చక్కని యాలాచన కలవాడా! మునివల్లభదుర్లభము, అయ్యుం = గొప్పములకు అసాధ్యమయినదైతము; అయ్యవత్తానిదారిమేనక = దేవకత్రువులగు రాక్షసులకు సంహరించు విష్ణుని శరీరమున; కలయంగల పూనిక = చేరుటకు; గావలసిన వట్టువల; వారలకు = నుకలకత్తులకు; అవహిల్లె = కలిగెను; వార యేల! = వారే కాదు; ఎవ్వరు = ఎవరు; గృహస్థ ధర్మవశకపట్టులు = గృహస్థధర్మములకు లొంగియుండువో; ముక్తియుం = మోక్షముకూడ; వారల సాక్షు; (అగునవట.)

సీ. పరిణీత! యగునింతి ప్రతికూల గాదేని తనయుండు తనయాజ్ఞ దాటఁదేని
నిజసహోదరులు వినీతులై మనిచేని కోడ లోరుపువక్కి గొణఁగదేని
కూఁతు రీలువునందుఁ గొదవ చూడదదేని ఋణ మనుపాతకం బెనయదేని
తేజోగరిమ పరాధీనతఁజెడదేని నిందాంధకారంబు నెఱయదేని

తే. న్యాయమున మొల్లములపెల్లు డాయునేని
యతిధిసంతర్పణం బింట నమరునేని
సముచితాచారమును నింట సాగునేని
కలదె గృహమేధిధర్మంబుకంటెమేలు?

166

టీక. పరిణీత = పెండ్లియాడినది; ['పరిణత = పెండ్లియాడినది' అని పూర్వటీక.] ప్రతికూల = ఎదురు తిరుగునది; వినీతులై = అడఁకువ గలవలై; మనిచేని = ఉండుచేని; ఓరుపువక్కి = శాంతము విడిచి; ఈలువునందుం = సత్ప్రవర్తనమున; గొదవ = కొఱత - లోపము; పాతకంబు = పాపము; ఎనయదేని = పొందదేని; పరాధీనకళ = ఇతరులకు లొంగియుండుటచే; నిందాంధకారంబు = నింద యను చీకటి; నెఱయదేని = వ్యాపింపకుండునేని; మొల్లములపెల్లు = ఎక్కువ ధనము; గృహమేధి ధర్మంబు కంటె = గృహస్థధర్మముకంటె; మేలు = మేలైనది - గొప్పది; కలదా! = లేదు.

— అయిత నియుతు లను మునికుమారులచరిత్రము —

క. వినోహర మొక్కయుపాఖ్యానము గల దేతదర్థ; మదియును వినినక
మానివర! నీ మనంబున, నూనిన జడనుడుగు ననుచు నుగ్రుడు పలుకున్. 167

టీక. వినోహరము = పాపములు పోగొట్టునది; ఉపాఖ్యానము = చిన్నకథ; ఏకదర్థము = దీనికొకటే - గృహస్థధర్మము గొప్పదని నిరూపించుటకు; ఉనిన = నిలిపిన; జడను = సంశయము; ఉడుగుం = నశించును; ఉగ్రుడు = శివుడు.

తే. వింధ్య మమరాద్రిప్రాటికి వివిధతార
కములు మొలపూసలుగఁబెరుగ మదిఁ దలఁచె
నెన్నఁ డటమున్న కాశిలో నన్ను గొలిచి
ఘటజ మగుతేజ మింటపొందు నుటజమునను.

168

టీక. అమరాద్రిప్రాటిక = మేరుపర్వతముతోడి స్పర్థకు - చుంఁచునకు; వివిధతారకములు = నక్షత్రము లన్నియును; మొలపూసలుగ = మొలత్రాటిలోని పూసలుగ ఉండునట్లు; పెరుగక; [వింధ్యము నక్షత్రమండలము తన కటిభాగమునకు వచ్చునట్లుగా పెరుగఁదలఁచెనట.] అటమున్ను = అంతకుఁబూర్వమే; ఉటజమునను = పర్ణకాలలో, ఘటజము, అగు, లేజము = కుండనుండి పుట్టిన లేజు - అగస్త్యమహాముని.

వ. అస్తంభతపో¹నుభావవిజృంభితుండగు నక్కుంభసంభవునకు నజస్రశుక్రప్రా
వికస్వరహృదయంబగు శిష్యసహస్రంబు గల; దందుఁ బ్రయత్నుండగు మునితనదు
లయుతనియుతు లనువార లప్పారి కాంక్షికిం బ్రేమా²స్పదంబులయియుండి; రథ
నొక్కకాలంబున నమ్మునిలోకపాక శాసనుండు నిజాంతర్గతంబున నిట్లని వితర్కించు.

టీక. అస్తంభ.....విజృంభితుండు - అడ్డులేని తపశ్శక్తిచే గొప్పవాడైనవాడు; కుంభసంభ
వునకు = అగస్త్యమహామునికి; అజస్ర...హృదయంబు = ఎల్లప్పుడును (తదోద్భవమును) వినుకొనికే
వికసించిన (జ్ఞానముపొందిన) హృదయములు కలది; పారికాంక్షికి = మునికి; ప్రేమాస్పదులు =
మిక్కిలి యిష్టలు; ఒక్కకాలంబున = ఒకప్పుడు; అమ్ముని.....శాసనుండు = ఆ మునీంద్రుడు.
అగస్త్యుడు; నిజాంతర్గతంబున = తనమనస్సులో; వితర్కించు = ఆలోచించును.

శా. ఈనాశిష్యులలోన వీరిరువురుక హృద్యానవద్యోదయ

జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవ తేజఃకాంతిశాంతిప్రధా

సానాధ్యంబునఁ గానిపించెదరు; మత్సక్తాశయుల్; వీరి స

న్యానించందగుఁ బాణిపీడనవిధానశ్రీల వాలాయమున్.

170

టీక. హృద్యా.....సానాధ్యంబున = హృద్య = మనోహరమై; అనవద్య = లోపము
లేనిదై; ఉదయ = పుట్టిన - కలిగిన; జ్ఞాన = జ్ఞానముచే; అనూనవిచార = గొప్ప ఆలోచన గల; వాగ్వి
భవ = మాటలపొందికయొక్కయు; తేజఃకాంతి శాంతిప్రధా = తేజస్సుయొక్కయు, ఓరిమి
యొక్కయు, శాంతమయొక్కయు, ప్రసీద్ధియొక్కయు; సానాధ్యంబున = కూడికతో; మత్స
క్తాశయుల్ = నాయందే లగ్నమైన మనస్సుకలవారు; వాలాయమున్ = అవశ్యముగా; వీరి; పాణి
పీడనవిధానశ్రీల = వివాహముచేయుటవలని సంపదలచేత; సన్యానించందగున్ = గౌరవించదగును.

శా. వాసోనిగ్రహ మెన్న; రాకలియు నీర్వట్టుక³ గణింపర్; తలల్

మాసెంగా యన; రంగముల్ బడలినక⁴ బాటింప; రట్లుండని

యాసాయంబుగ నానిశాత్యయముగా నామ్నాయముల్ శ్రోల్పుచో⁵

నాసీనప్రచలాయితం బయినలే దాహా! వితర్కింపగన్.

171

టీక. వాసోనిగ్రహము = వస్త్రముల లేమిని; ఎన్నరు = లెక్కింపరు; నీర్వట్టుక = దన్ని;
పాటింపరు = లెక్కింపరు; ఆసాయంబుగ = సాయంకాలమువఱకును; అనిశాత్యయముగా =
ఉదయమగువరకును - అనఁగా - అహోరాత్రము లెడలెఱిసి లేక; అమ్నాయముల్ = వేదములను;
శ్రోల్పుచో = వట్టించునపుడు; అభ్యసించునపుడు; ఆసీనప్రచలాయితంబు = కదలక కూర్చుండుటచే
నయిన కుసుకుపాటు.

క. వీరులకుఁ దగిన మగువల, ధారుణిఁ జొరయంగ⁶ లేరు; ధాతృతనయలు

న్నారఁట; సకరగ్రహణలు, కారఁట; కొనివత్తు వారిఁ గమలజుచేతన్.

172

టీక. ధారుణి = భూమిపైని; పొరయంగ = పొందఁగా; ధాతృతనయలు = బ్రహ్మ
పుత్రికలు; సకరగ్రహణలు = వరుని హస్తమును గ్రహించినవారు - పెండ్లియైనవారు; కమలజు
చేతన్ = బ్రహ్మవలన; కొని = గ్రహించి.

వ. అని నిశ్చయించి యాసత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబున కరిగి.

173

1. క. భనభావ. చ. ట. నభావ. 2. క. స్పదు. చ. ట. స్పదంబు. 3. క. ర గణింపన్. 4.
క. శ్రోల్పుచో. ట. గొల్పుచున్. 5. చ. తేర.

టీక. సత్యవ్రతుడు = సత్యవ్రత నియమము కలవాడు - అగస్త్యుడు.

సీ. శశిరేఖః వైశోన్నపాన్వగ్నివోలె మినుకుః జేడియః కూడి మెఱయువాని
నసులేజ్యోః బాటించు హాటకాద్రియుబోలె నంచ చెంగటనుండ నలరువాని
కారదాద్రము లంటు భూదితైలముబోలెః వెలుపునైరేతల వెలయువాని
కకుభిభంబులమీఁది కాంచనాగముబోలె వెలెనమ్మిగడ్డియ వెలయువాని

తే. బొడవులన్నియుఁ దనయంద పొడమువాని

మొదలు నడుమును గడయు నేర్పడనివాని

సచ్చిదానందకందమై హెచ్చువాని

నలువఁ జాళుకితపాథోధి తెలచె నుతుల,

174

174. శశిరేఖః = చంద్రరేఖ; వైశోన్న = గ్రహించిన - కలిగినప్పు; సావర్ణగ్ని
వోలె = మేరువర్వకమువలె; మినుకుఃజేడియన్ = వాడగేటి - సరస్వతితో; మెఱయువానిన్ =
ప్రకాశించువానిని; అసులేజ్యోః = రాక్షసగురుని - శుక్రాచార్యుని; పాటించు = పొందియుండు
హాటకాద్రియు బోలె = మేరువువర్వకమువలె; అంచ = హంస - వాహనము; చెంగటన్ = సమీప
మున; అలరువానిన్ = ఆనందించువానిని; కారదాద్రములు = శరత్కాలములోని (తెల్లని) మేఘ
ములు; అంటు = తానుచున్న; భూదితైలముబోలె = బంగారుకొండ (మేరువర్వకము)వలె; వెలుపు
నైరేతలన్ = తెల్లని యాభరణములతో; వెలయువానిన్ = బిచ్చుచున్నవానిని; కకుభిభంబులమీఁది =
దిగ్గజములవైచున్న; కాంచనాగముబోలె = బంగారుకొండ - (మేరువు)వలె; వెలిదమ్మిగడ్డియన్ =
తెల్లతామరగడ్డెము; పొడవులన్నియున్ = రూపములన్నియు - స్త్రాణుల దేహములన్నియు; పొడము
వానిన్ = పుట్టువానిని; మొదలు.....గడయున్ = ఆది, మధ్యాంతములు; సచ్చిదానందకందమై =
సచ్చిదానందములకు మూలమై; నలువన్ = చతుర్ముఖుని - బ్రహ్మ; చుళుకితపాథోధి = ఆచమించిన
సముద్రముకలవాడు - అగస్త్యుడు; నుతులన్ = స్తోత్రములచే; తెలచెన్ = తృప్తిపఱచెను. అలం.
ఉపమ, ఉదాత్తము.

క. తెలచిన మొలచిన కృపకుం, గలంచిన మదితోడ నలసెఁ గమలుజుఁ డగ్ర

స్థలిని నిలిపి పలుకులకన, ధశధశలు ముఖప్రమాణతలములఁ బొలయన్. 175

టీక. తెలచినన్ = సంతోషపెట్టఁగా; మొలచిన కృపకున్ = కలిగిన దయకు; కలంచిన
మదితోడన్ = చలించిన మనస్సుతో; కమలుజుఁడు = బ్రహ్మ; అగ్రస్థలిన్ = సమీపమున; నిలిపి =
ఉంచి; ఎదుటి ప్రదేశమునందు'అని పూర్వటీక.] చలువల.....దశలు = పొందికగలమాటలయొక్క
కాంతులు - తేటలు; ముఖప్రమాణములన్ = ముఖముతలవాకిటి ముందరిగదులయందు.

సీ. హంకారములు లేవె యుపపురందరహాతోత్పాటనంబునకుం బొల్పడవుగాక
భూభంగములు లేవె యాభీల వింధ్యగర్వ స్తోభనమునకు రావుగాక
చులుకాకృతులు లేవె జలరాశి విశ్వేశచూషణక్రిడకుం జొరవుగాక
జాత రాగ్నులు లేవె జటితాపివాతాపితనుదాహమున నెడరొనవుగాక

తే. నిష్ఠ నీమాడ్కి లోక ప్రతిష్ఠగుఱిచి, దుష్టనిగ్రహశిష్టసంతుష్టిహేతు

రోషభీషణరేఖానిరూఢగాఢ, లీలఁ గ్రిడించు ప్రోడలు లేదుగాక.

176

టీక. ఉప.....త్వాటనంబునకుఁ = మాటలు దేవేంద్రుడగు నహలధుని హతాత్మాదు
ముగ పదభ్రష్టుని జేయుటకు; పాల్పడవుగాక! = సిద్ధపడవుగాని. [పూర్వము నహలధుడు శశక్రమవు
లానరించి, యింద్రపదవి నొంది మునుల నవమానించి యగస్త్యునిచే సర్పమగునట్లు శపింపబడెనని భారత
గాధ.] భ్రూభంగములు = బొమముడిపాట్లు; అశీల.....స్తంభనమునకుఁ = భయంకరమగు (ఎక్కు
వైన) వింధ్యపర్వతగర్వము నడ్డగించుటకు; రావు = అచూలంపఁపు. [మేరువుతో పోటిచేయుచు,
వింధ్యపర్వతము ఎక్కువగా పెరిగి, సూర్యచంద్రులగమనములను నిరోధించుగా అగస్త్యముని దాని
విస్మంభణము నణఁచెనని గాధ.] చులుకాకృతులు = పుడిసిరులు; జల.....క్రీడకుఁ = సముద్రమును
పూర్తిగా త్రాగివేయునట్టి విలాసమునకు (పనికి); చొరవు = సిద్ధపడవు. [పూర్వము అగస్త్యుడు
సముద్రమున దాగిన కాలకేయూనులగు రాక్షసులను బయటఁబెట్టుటకు దేవతలతోకవయి సముద్రము
నాచమించెను.] జాతరాగ్నులు = జతరమునందున్న అగ్నులు; జటి...దాహమునకుఁ = మునులను బాధించు
వాతాపిరాక్షసునిశరీరమును కాల్చుటకు - జీర్ణించుకొనుటకు; ఎదుర్కొనవు = సిద్ధపడవు; నిష్ఠ =
నియుమముతో - పట్టుదలతో; లోకప్రతివఁగుఁజేచి = లోకముల మేలికొఱకు; దుష్ట.....లీల =
దుష్టనిగ్రహ = దురాత్ములను శిక్షించుటకును; శిష్టసంతుష్టి = ఉత్తముల సంతోషణము (రక్షణము) నకును;
హేతు = కారణమైన; రోషభీషణ = కోపముచే భయంకరమైన; రేఖానిరూఢగాఢలీల = తేజస్సుతో
స్థిరమైన గొప్పవిలాసముతో; క్రీడించు = ఆటలాడు; ప్రాడలు = నేర్పరులు. అలం. ఉదాత్తము
తే. భువనసంభవదుపసర్గనివహశాంతి, త్వన్తుఖంబునఁ జనఁ బెద్దతనముతోడ

నిందుధరుఁ డన వారి యన నే ననంగఁ, బ్రోపుగంటిమి మిత్రాపరుణకుమార !

టీక. భువన.....శాంతి = లోకమునఁ బుట్టు ఉపద్రవములయొక్క అడఁగుట - నాశనము;
త్వన్తుఖంబునఁ, చనఁ = సీమాలమున జరుగఁగా; పెద్దతనముతోడఁ = ప్రతిష్ఠతో; ఇందు
ధరుఁడు = చంద్రశేఖరుఁడు - శివుఁడు; ప్రోపుగంటిమి = రక్షింపఁబడితిమి.

సీ. అని యాదరించి యమ్ముని వచ్చుటకుఁ బ్రయోజనముఁ దద్విశదోక్తీసరణిఁ దెలిసి
యీసర్థి ¹వగుటకు నిది యోత ? యని శతానందుడు మున్నొక్కనాడు నిఖిల
యువతీసృష్టికి నెక్కుడవుఁగాక యని తనయాత్మ నిర్మించి గాయత్రి యనియు,
సావిత్రి యనియుఁ బ్రశస్తనామము లిడ్డ కూతుల నొసఁగఁ గైకొని యతండు

తే. వారి నఁటచొచ్చి తనకూర్పువారిఁగూర్చి

యయుతనియుతుల కెఱిఁగింప నందు నయుతుఁ

డొల్లఁడయ్యె నిబోద్యోగ; మొల్లకున్న

నియుతునకుఁ బెండ్లి నేసఁగన్మియలదోయి.

178

టీక. ప్రయోజనముఁ = కారణములు; తద్విశదోక్తీసరణిఁ = స్పష్టమైన యతని మాట
భోరణిబట్టి; ఈవు = నీవు; అర్థిచి = యాచకుడవు-కోరినవాడవు; శతానందుడు = బ్రహ్మ; నిఖిల
యువతీసృష్టికిఁ = సమస్తయువతీసృష్టికంటెను; ఎక్కుడు = అధికము - అందమైనది; తనయాత్మ =
తనమనమున; కూర్పు వారిఁగూర్చి = ఇష్టలగు; విన్యలగురించి = నిబోద్యోగము = తన(అగస్త్యుని)
ప్రయత్నమును; ఒల్లఁడయ్యె = ఒప్పుకొనఁడయ్యెను - వివాహమున కంగీకరింపలేదు; కన్నియల
దోయిఁ = ఇద్దఱు కన్యకలను.

క. తనయాజ్ఞఁగూడ శతధృతి, తనయామణిఁ గైకొనని హతనయాశయునిఁ

మును చట్టు వెడలనడిచెను, ముని కనలి కఠోరవర్ణముగఁ బలు కొలయన్. 179

టీక. తనయాజ్ఞా = యావచ్చివచ్చున; శత్రువునయూజ్ఞా = బ్రహ్మచర్యము; హాడ = హాడుటకు - వివాహమునకుటకు; వైకొనని = గ్రహించుట; హాడనయాజ్ఞానికొ = సీతీయార్థము తప్పినవానిని; బ్రహ్మచర్యానంతరము గార్హస్థ్యము ధర్మము; ఆ ధర్మమును ఆయుతుడు మిత్రులనుట.] చట్టు = శిష్యుని; మును = ముందుగా; ముని = ఆగస్త్యుడు; కనలి = కొనిచి; కలుకు = మాట; కళోరవర్ణముగఁ, ఒలయకొ = కరినాక్షరములు కలగనగుటగా; వెదలనడిచెను = తఱచివేసెను.

సీ. కుటిలాలకములు చీకటిప్రాగులగు; నైన జిచ్చంద్రికాధ్యముల్ ¹చిత్తగతులు మధురోష్ఠములు రాగమహితంబులగు; నైన భావముల్ వై రాగ్యబంధురములు గురుకుచంబులు గర్వభరితంబు లగు; నైన హతదుర్వికారంబు లాశయంబు లలవోకనడలు మాంద్యయుతంబు లగు; నైన సంకరంగములు బోధాస్పదములు తే. పొగరుజూపులు శివపలంబు లగునయైన, నిండుమనములు మిక్కిలి శిశ్వులంబు లవుర! వీరల కన, నొప్పు నతిపలంబు, నిలిచె సగుబుద్ధి ప్రియమూని నియుతమాని.

టీక. కుటిలాలకములు = మంకరలైన ముంగురులు; చీకటిప్రాగులు = చీకటిప్రాగులవలె నల్లనివి, అజ్ఞానమునకు దారిచూపునవి; ఐనకొ = అట్లుయినను; చిత్తగతులు = (ఉద్గత) మనోగతులు; చిచ్చంద్రికాధ్యముల్ = చిదానందసంపద కలవి; మధురోష్ఠములు = మధురములైన పెదవులు; రాగ మహితంబులు = ఎటువైతొగూడనవి, రజోగుణభూరితములు; వై రాగ్యబంధురములు = వై రాగ్య గుణముచే ఒప్పదముగలవి; గర్వభరితంబులు = పొంకముగలవి, గర్వముగలవి; ఆశయములు = ఆభిప్రాయ ములు; హతదుర్వికారంబులు = చెడ్డతనములు కలవి; అలవోకనడలు = విహాసగమనములు; మాంద్య యుతంబులు = మెల్లనివి, మాంద్యగుణములతోగూడినవి; సంకరంగములు = మనస్సులు; బోధాస్పద ములు = జ్ఞానమునకు నిలయములయినవి; నియుతమాని = నియుతుఁ డను ఆగస్త్య శిష్యుడు; అతివలం దకొ = స్త్రీలయందు - భార్యలయెడ, సమబుద్ధి = న్యాయమైన ఆశయమును, నిలిపెన్. [అతనిభార్యలు ఉత్తమలగుటచే రూపములు రాగాదిజనకము లయ్యును, మనస్సులు నిర్మలములయి యుండుట నాతనికి వారియెడ స్త్రీల కలిగెననుట.] అలం. విరోధాభాసము.

క. ఈతఁ డిటులుండ మునుపటి, యాతఁడు హృల్లగ్గు గురుకృతానాదరుండై శీతనగసవిధవసుధకు, నేతెంచి మనోగతమున నిటు లూహించెన్. 181

టీక. మునుపటియాతఁడు = మొదటివాఁడు - ఆయుతుడు; హృల్లగ్గు.....నాదరుండై = మనస్సునందు తగుల్కొనియున్న గురుతిరస్కారము కలవాడై; శీత.....వసుధకు = హిమాలయ ప్రాంతభూమికి.

చ. చిలుకలు శిష్యులై మైరలు శీతమయూఖుండు దేటు లాదిగాఁ గల ననవిల్తుపాధననికాయము వేలముపట్టు లంగనా కుల; మటుగాన దాని విజృంభక ⁷తృప్తికదొట్టు వీతరా గులమని విజ్ఞప్తగెదరు కొందఱు బోడలు నానోగండలై. 182

టీక. కష్టతై మైరలు = మలయానిలములు; శీతమయూఖుండు = చంద్రుడు; ననవిల్తు..... నికాయము = మనస్సునని పాధనములగు పరివారములు; అంగనాకులము = స్త్రీలసమూహము; వేలము

1. చ. చిత్తరతులు. ట. చిత్తగతులు. 2. క. బంధ. చ. ట. బంధు. 3. చ. చలపం. 4. చ. మయము. 5. చ. నిశ్చయంబు ట. నిష్ఫలంబు. 6. చ. గవ్య. ట. గువ్య. 7. చ. ట. తుట్టకవెక్కినీగె. 8. చ. గేడ. ట. గెండ.

పట్టులు = శిబిరస్థానములు; [మద్భద్రున కని భావము.] దానికొక = మీడివస్తునముదాయమును; విడఁ గొట్టక = త్రోసివేయక; బోడలు = సన్న్యాసులు; నానగండలై = సిగ్గుచాలినవారై; తృప్తు=దప్పి - ఆశ; ఎగదొట్టకొక = రేగఁగా; పితరాగులము, అని = పోయిన రాగాదులు కలవారము, అని; విష్ణు వీగదరు = మిగుల గర్వితుడు.

క. జడలంట చుట్టం! గట్టు, గడవసమంట! మేరఁ గప్పుఁ గాపాయమంటే!

యడవుల నవయు తపస్వికిఁ, గడు సౌఖ్యమెకోరు సలికిఁ గలయిక తగునే? 183

టీక. చుట్టకొక = చుట్టుకొనుటకు; జడలంట- కట్టకొక = కట్టుకొనుటకు; కడవసము = కృష్ణ జీనము; కపాయము = కావిగడ్డ; అడవులకొక = అడవులందు; నవయు తపస్వికికొక = శుష్కించు ముని కిని; కడుకొక = మిక్కిలిగ; సౌఖ్యమె కోరు సలికికొక = సుఖమునే అభిలషించు వనితకును; కలయిక = సంధానము; తగునే? అలం. విషయము.

సీ. ఉర్విధరము లెక్కి యుటుకనే కుచకుంభయుగ మొల్ల¹గాక తా నుటుకుమనిన వాడైకై డవులపై వ్రాలనే శినిడుఁజూపువా లొల్లఁగాక తా వ్రాలు మనిన మున్నీటిసుడి వడి మునుఁగనే నతనాభిః గననొల్లఁగాక తా మునుఁగు మనన బెడఁగారు కాలాహిఁ దొడుకనే నూఁగారుతొడుసొల్లఁగాక తాఁ దొడుకు మనన

తే. జెప్పి గురుఁ డేమి పనిచినఁ జేయలేనే? కావె తనసొమ్ము మామకకాయకర్త గతులు; మొట్టో యవంగ లింగంబు గట్టు,జంగమన నంగనలఁగూర్పు జనదుగాక!

టీక. ఉర్విధరములు = కొండలు; ఉటుకనే = క్రిందికి దుముకలేనా? బల్లఁగాక! = అంగీ కరింపనుగాని; తాను = గురువు - అగస్త్యుఁడు; [ఇచట కుచములకును కొండలకును సామ్యము.] వాడై కైదువులవైకొక = తీక్షణమైన ఆయుధములమీఁద; నిడుఁజూపువాలు = సోఁగయైన స్త్రీల వాలుచూపును; మున్నీటి = సమద్రముయొక్క; నుడిన్ = అలయందు; వేగముగా; నతనాభికొక = లోఁకైన బొడ్డును; కనకొక = చూచుటకు; బెడఁగాటు = ప్రకాశించు - అందమైన; కాలాహికొక = నల్ల త్రాచును; తొడుకనే? పట్టుకొననా? నూగారుతొడుకు = స్త్రీల రోమావళిసంబంధమును; [ఇచట చూపు లకు, కత్తులకు - బొడ్డునకు, అలకు - నూఁగారునకు, నల్లత్రాచునకు పోలిక.] పనిచినకొక = ఆశ్చర్య పించినను; మామకకాయకర్త గతులు = నా శరీరమున నగు పచులరీతులు; తనసొమ్ముకావె = తనసొమ్ము కావా? మొట్టో = (ఆక్కఱలేదనుటను సూచించు అనుకరణము;) అంగనలకొక = స్త్రీలను; కూర్చొక = పొందించుటకు; చనదు = తగదు; అలం. లోకోక్తి, వ్యంగ్యోపమ.

తే. నెయ్యుండ డట్టి పనికి నియుతుఁడు తగుఁగాక, గృహితకంటె వేతె కీడుగలదె?

గురుహితంబు నూఁది యురిఁబడ నే నోప, ననుచు బ్రహ్మచర్య మయుతుఁ డొంది.

టీక. నెయ్యుండ = మిత్రుఁడు; గృహితకంటె = గృహస్థుఁడగుటకంటె; ఊఁది=పూని; ఊరిఁ బడకొక = ఊరిలో పడుటకు - కష్టములపాలగుటకు; నేను, ఓపకొక = నేను సహించను.

మ. సుముఖాంతకరణంబు మత్సరము నొత్తుకర్ణంబునుం బాసి ధౌ

తమణీ దర్పణరీతిఁ జెన్నుగఁ దదంతర్లగ్నమై యాదిత

త్వము దీపింపఁ దపం బొనర్పు జటిలవ్యాఘ్రం బనాఘ్రాత పు

ష్పముచందంబగు మేన నూను నియమభ్రాష్ట్రాన్ని² ద్రుంగించుచున్. 186

1. ట. నోరఁగా. 2. క. నిడుచూపు. చ. ట. నిడుఁజూపు. క. మున్నీటుసుడి. 3. క. దగ్గించు. చ. దుగ్గించు.

టీక. జటిలవ్యాఘ్రంబు = మునిశ్రేష్ఠుఁడు - ఆయురుఁడు; [జటిలవ్యాఘ్రంబుకే = బుష్టి శ్రేష్ఠుని అని పూర్వబీక.] అనాఘాతపుష్పము చందంబు; ఆగు = వాననచూడని పూవుతియైన - అష్టలితబ్రహ్మచర్యముకలదైన; మేనకే = శరీరమున; ఉసు = బహించునట్టి; నియమప్రాప్త్యాగ్నే = నియమము అను మంగలపునిప్పుచే; త్రుంగించుచుకే = నశించజేయుచు; సుముఖాంశుకరణంబుకే = ఆనుకూలముగు (నిర్బలముగు) మనస్సనదు; మత్స్యరముకే = ఆనూయచు; ఔత్సుక్యంబుచుకే = ఉక్కుంతకు - తీవ్రముగు ఇచ్చుచు; పాసి = విడిచి; ఘాతమునీవర్పణితికే - నిర్బలముగు మణులయద్దము రీతిని! చెన్నుగన్ = చక్కగ; తదంత ర్థగ్నమై = ఆ మనస్సుతో తగులొప్పని - ఉండి; ఆదితత్త్వము = పరమాత్మ! దీక్షింపన్ = ప్రకాశించుగాకపాటు, బసచ్చెన్. ఆలం. ఉపమ, హావకము.

క. సర్వాతిరిక్తధృతి యగు, నుర్విసురసాస్వభౌము నుగ్రతపమునం
బర్యై భయజ్వరదాహ మ, ఖరోద్ధతి నిఖలభువనగర్భములందున్. 187

టీక. సర్వాతిరిక్తధృతి = అందఱికింబైన ఎక్కువగు హైర్యము కలవాఁడు; ఉర్వి..... తపమునకే = బ్రహ్మణోక్తముని (ఆయుతుని) ఘోరతపస్సువలన; నిఖల..... లందుకే = సమస్త లోకములయొక్కయు లోపలిభాగములందు; అఖరోద్ధతికే = అడ్డులేని అధికక్యమున - ఆర్థాటముతో; భయజ్వరదాహము = భయము అను జ్వరముయొక్క మంట; పర్యై = వ్యాపించెను.

క. మినుమినుకు మినుకు మనియెక, బెనుమినుకులబరణి ధరణి బిట్టూటాడెక
వననిధులు విరిసె: గురిసెక, గనగనగన మరుచు నిప్పుకలు గుప్పలుగన్. 188

టీక. పెను.....బరణి = గొప్పకాంతులకు నిధి; మినుమినుకు = సూర్యుఁడు - మినుకు మనియెక = మినుకుమినుకులాడెను; ధరణి = భూమి; బిట్టు = వేగముగ; ఉటాడెక = గజగజలాడెను; వననిధులు = సమస్తములు; విరిసెక = పొంగెను; నిప్పుకలు = అగ్నికణములు; గుప్పలుగన్ = తిప్పలుగ; కురిసెక. ఆలం. అనుప్రాసము.

ఉ. అత్తటి నిప్పు ద్రొక్కినటు లొడలఁ 1దేల్పొనినట్టు లావ యు
వైత్తుగఁ ద్రావినట్లు విబుధేశుఁడు మాణవోగ్రనిష్ఠకుక
జిత్తిమునం దపించి యతిశీఘ్రగతికే ఊతి 2కేగుచెంచె ద
ద్వృత్తము మానిపింతు నని వృద్ధమహీసురవేషధారియై. 189

టీక. అత్తటికే = అయుతతపస్సమయమున; విబుధేశుఁడు = ఇంద్రుఁడు (కర్త) ఔడలకే = తలపై; లేల్పొనినట్లు = లేలు కట్టినట్లును; అవ = అవరసము; ఉవైత్తుగకే = నిరవశేషముగ - సమృద్ధిగా: మాణవోగ్రనిష్ఠకుకే = బ్రహ్మచారియగు ఆయుతుని భయంకరమైన కపోనిష్ఠకు; తద్వృత్త ముకే = అతనివనిని - తపస్సు నాచరించుటను; వృద్ధ.....ధారియై = మునలబ్రహ్మజుని వేషమును ధరించినవాడై; ఊతికికే, ఏగుడెంచెకే = భూమికి దిగెను.

సీ. జీర్ణైకృత్రివేష్టితశాస్త్రశబలికా 3వారవేటిక లొక్క 4వటువు పూనఁ
గంబళకటబ్రు సీకాషాయకరకంబు లొక్కయంతేవాని యుద్వహింప
నాష్లికాఫలసారయవస క్తుతండుల సూపాదు లొక్కశిష్యుండు మోవ
సమిదాజ్యోపూర్ణకీదృశకుశ స్రుక్ స్రువచయ మొక్క 7చాత్రుండు సంగ్రహింపఁ

1. చ. లెద్దిని. 2. చ. చెంచి. 3. చ. సార. 4. చ. చట్టు. 5. క. పూర. చ. పూర్ణ. 6. క. కుచ. చ. కుశ. 7. చ. శైశ్వుండు.

తే. ¹దలుగుదామెనఁ బెనఁచిన గళముతోడఁ, జంట వెన్నాడు క్రేపుతోఁ జాల నలసి
నడచు ధేనువు నొకకిచ్చిన్నవడుగురొప్పు, నయుతునాశ్రమవాట మయ్యతిధి డాసి.

టీక. జీర్ణఁ.....పేటికలు - జీర్ణకృత్తి నేష్టిత = ప్రాత జీంకచర్మముచే చుట్టబడిన;
కాస్త్రశబకాళికావారపేటికలు = కాస్త్రముల వేర్వేరు విభాగములన్న పెట్టెలను; వటువు = బ్రహ్మ
చారి; పూనక్ = పట్టుకొనఁగా [‘శబలికా = నానావర్ణమైన’ అని పూర్వటీక.] కంబళ.....కర
కంబులు = కంబళి; చాప, అసనము, కావిగుడ్డలు, కమండలువులను; అంటేవాసి = శిష్యుఁడు; ఉద్య
హింపక్ = పట్టుకొనఁగా; అష్టికా.....సూపాదులు = చింతపండు, బియ్యపుసిండి, బియ్యము, వప్పు,
మొదలగువానిని; మోవక్ = మోయఁగా; సమి.....చయము - సమిత్ = సమిధలు; అజ్ఞపూర్ణ
కీచక = నేతితోనిండిన వెదురుబొంగు (పాత్రము); కుశ = దర్బలు; స్రుక్ స్రువచయము = హావ
పాత్రముల సమూహమును; ఛాత్రుఁడు = శిష్యుఁడు; సంగ్రహింపక్ = పట్టుకొనఁగా; [ఇచట పూర్వ
టీకలో ‘కీచకకుచ’ అను పాతముననుసరించి ‘వెదురుసోల’ అను అర్థము వ్రాయఁబడినది. అది అసంగతము.]
తలుగుదామెనక్ = చలపుత్రాటిలో; పెనఁచిన = పెనవేసిన - కట్టిన; గళముతోడఁ = మెడతో;
క్రేపుతోఁ = దూడతో; వడుగు = బ్రహ్మచారి; రొప్పక్ = త్రోలఁగా; అశ్రమవాటము =
అశ్రమప్రదేశము; డాసి = సమీపించి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శిరసు వడంకంగఁ దెల్లంగ, నరసిన గృహమేధినియును నడచెఁ దదంగం

బిరవుకొని పట్టుచాలక, జర కొంత వినిర్గమించి చనుదెంచుక్రియన్. 191

టీక. నరసిన = పండిపోయిన; గృహమేధినియును = గృహిణియును; తదంగంబు = అక్షని
దేహమును; ఇరవుకొని = ఆక్రమించి; పట్టుచాలక = ఆవకాశము సరిపోక; జర = ముసలితనము; విన్గ
మించి = బయలుదేరి; చనుదెంచుక్రియన్ = వచ్చుచున్నదో యన. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లు కుహనాపితాగ్నియుఁ దైర్ధిక వేషాభినయ నిపుణుండు నగు నాఖండలుండు
తఁ: ప్రభావతరంగితం బగు తదాశ్రమంబునఁ బటకుటికామండపమధ్యంబున నథ్యా
సించి మాధ్యాహ్నిక క్రియాచరణానంతరంబునం బ్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీతనంబు
ననుసంధించి యతిస్నిగ్ధవర్ణముగ్ధాకృతియుఁ జతురపదవిన్యాసధన్యానీకయునై
శిశుకవికవితయుఁ⁴బోలె నున్న హోమధేనువునకుఁ బథశ్రమంబు నోసరించుచు
నుచితగతి నొక్కింతతడవు విశ్రమించి సచ్చాతుండై మెత్తమెత్తన చని
యెండకండక్రొవ్వు దలుంగు నత్తటి సరితీరంబునకు సాయంసంధ్యాసము
పాసనార్థంబు నిర్గమింప నుద్యుక్తుండై ముక్తసమాధి యగు నయుతునికడకుం
జనుటయు నతం డతనికి నాతిధేయంబు ప్రియంబున నాచరించి సుఖానీనుఁ
గావించి యాగమనకారణం బడుగుటయుఁ గృత్రిమముని ధాత్రీసురపుత్రున
కిట్లనియె.

192

టీక. కుహనాపితాగ్ని = కపటపు గృహస్థ; తైర్ధిక.....నిపుణుండును = తీర్థయాత్రకు
పోవువాని కేవలము ధరించుటలో [అట్లు నటించుటలో] నేర్పరియు; అఖండలుండు=ఇంద్రుఁడు; తఁ:...
తరంగితంబు = తపోహహత్వమున కలకలలాడునది; పటకుటికామధ్యంబునక్ = గుడారపుమధ్యము
నందు; అధ్యాసించి = కూర్చుండి; ప్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీతనంబుక్ = ప్రాణాహుతిని నీకరించుటను -

1. చ. దులుగు. 2. చ. చిన్ని. 3. క. కవి. చ. నుకవి. 4. చ. బోని. 5. క. నొక్కించుక
చ. నొక్కింకవ. 6. క. సభాక్రు. 7. చ. కండ.

భోజనమును; అనుసంధించి = కూర్చి - చేసి; అతి.....కృతియుక్ = (కవిత్వరక్షమున) మిక్కిలి సుకుమారములగు నక్షములు కలదియు; (శేషపక్షమున, మిక్కిలి ఆర్థజీయముగు రుగ్రుతోడి శేష కలదియు; చతుర.....ధన్యాసీకయోక్ = (కవిత్వరక్షమున) చమత్కారములగు పదముల కూర్పుచే యోగ్యమైనదియు; (గోపక్షమున) చక్కని యడుగులుంచుటచే - చక్కని నడకలచే ధన్యమగునదియు; పక్షశ్రమముక్ = మార్గాయానమును - దారిజడలికను; ఓచించుచుక్ = పోగొట్టుచు; సచ్చా త్రుండై = శిష్యులతోఁగూడుకొన్నవాడై; ఎండకండ్రోత్సరజ్ఞుఁగురత్తజీక్ = ఎండయొక్క తీక్షణ తగ్గి నసమయమున - ప్రాదు వాలినపిదప; సరితీరంబునకక్ = విడియొడ్డునక; సాయం...నాథంబు = సాయంకాల సుధ్యావందనము నిర్వర్తించుటగోతకను; నిర్గమికక్ = బయలుదేలునక; ఉద్వృత్తుండై = సిద్ధపడవండై; ముక్తనమాధి = విడువబడి యోగసమాధికలవాడు; ఆదిశ్రమముక్ = ఆదిశ్ర సత్కారమును; సుఖాసీక = సుఖముగా కూర్చున్నవానిని; కృత్రిమముక్ = కపటవానప్రస్థుడు; ధాత్రీసురపుత్రునకక్ = బ్రహ్మణమహాయజ్ఞైన అయ్యుతుగూర్చి.

చ. అమృతభుగాస్పదంబు విశదాస్పదము ననపారిజాతము

ఖ్యమహిజరాజిరాజిత మనంతఫలాయనంబు నిత్యర

మ్యము నగు నొక్కయాశ్రమము వైమనగోపరిసీమ నుల్లసి

ల్లు మదధివాసమై; మదము లోభము క్రోధము మొల్దు దచ్చటన్.

193

టీక. ఈ పద్యమున ఇంద్రుఁడు తననివాసమునుగూర్చి, తెలుపుచు శ్లేషరూపమున తా నింద్రుఁడైన సంగతియు వివరించుచున్నాఁడు. అమృతభుగాస్పదంబు = (ఉభయపక్షమునను) దేవతలకు నివాసమైనది; విశదాస్పదముక్ = (ఆశ్రమ. ప.) స్వచ్ఛజలములతోఁ గూడిన సరస్సు కలది, (స్వర్గ. ప.) విశుద్ధులగు ఆపరసలతోఁ గూడినది; నవ.....రాజితము = (ఆశ్రమ. ప.) శ్రోత (మిత) పారిజాతము మొదలగు వృక్షములగుంపుచే ప్రకాశించునది. (స్వర్గ. ప.) కొనియాడఁబడిన పారిజాతాది వృక్షసమూహములు కలది; అనంతఫలాయతనంబు = (ఆశ్రమ. ప.) అంతములేని ఫలములకు స్థానమైనది (స్వర్గ. ప.) గొప్ప స్వర్గమైనదియు - (ఫలాయతనము = స్వర్గము); వైమనగోపరిసీమ = (ఉభయ. ప.) పేరువర్తతశిఖరభాగమున మదధివాసమై = నాకు నివాసమై; ఉల్లసిల్లుక్ = వెలయును; మొల్దు = అంకురింపదు - పుట్టదు. ఆలం. శ్లేష.

క. శ్రీసఖులు సుగుణరత్నావాసులు సమరర్తన ప్రసర్తులు నయ్యున్

నాసరివారలు గని మనఁగా సుఖనై యే నొనర్తుఁ గాఁపుర మచటన్.

194

టీక. ఈ పద్యమున మిగిలిన మువ్వురు దిక్పతులు - కుబేర, వరుణ, యములు సూచించబడుచున్నారు. శ్రీసఖులు = సంపద్యక్తులు, కుబేరపక్షమున (ధనపతులు). సుగుణరత్నావాసులు = శ్రేష్ఠగుణములకు నిధులు, (వరుణపక్షమున - గుణసముద్రులు); సమరర్తనప్రవృత్తులు = సరిసమానముగ - నిష్పక్షపాతముగ నడచువారు, (యమునిపక్షమునని యమవర్ధకలవారు) అయ్యున్ = అయియుండి; నాసరివారలు = నాతో సమానమైనవారు; మనఁగాక్ = వర్తింపగా.

తే. అఖిలధర్మంబులందు గార్హస్థ్య మెన్న, మత్కుటుంబిని తన్నిష్ఠ నోధ్యగలిగి

జగతిఁ దీర్థాచరణబుద్ధి సంపరింతు, ధృవతపోగామి! యీమేను ధృవముగామి.

టీక. గార్హస్థ్యము = గృహస్థవృత్తి; ఉత్కుటుంబు = గొప్పది; ధృవతపోగామి! = స్థిరతపోదీక్ష కల మునీ!

ఉ. కంచి భజించి శేషగిరిఁ గన్గొని యాదిము రంగధాముఁ గీ

ర్తించి ప్రయాగమాధవు నుతించి గయాప్రియు శ్రీగదాధరున్

గాంచి కరిద్విషన్నగళిఖామణికి బ్రజమిల్లి వార్ధి నే
తెంచిన కొయ్యవేల్పుల గని దిక్కుల తీర్థముల్లె నాడుచున్.

196

టీక. శేషగిరిక్ = తిరుపతిని; ఆదిముక్ = మూలపురుషుని; రంగధాముక్ = శ్రీరంగవాషి-
రంగసాధుని; కరిద్విషన్నగళిఖామణిక్ = గొప్పదైన సింహాచలమునకు; వార్ధిక్, ఏతెంచిన = నముద్ర
నుండి కొట్టుకొని వచ్చిన; కొయ్యవేల్పుక్ = జగన్నాథుని; తీర్థములు, ఎల్లెక్, అడుచుక్ = పుణ్య
స్థలములందు తిరుగుచు.

ఉత్సాహ. వచ్చినచ్చి కల్పకంబువంటి యెంటివాని గ
న్నిచ్చనచ్చు గ్రచ్చకాయ తెంచి యాడువాని ¹మే
విచ్చు ²నచ్చగంటివాని వింటి వెన్న ³ముచ్చున
ప్పచ్చువిల్తు గన్నతండ్రి బాండురంగవిట్టలున్.

197

టీక. కల్పకంబువంటివంటి = కల్పవృక్షమువంటి, ఒంటివానిక్ = ఒంటరిగా లక్ష్మీవిరహితముగా;
ఉన్నవానిక్; కన్నిచ్చనచ్చు = కంటి కింపగు; మేవిచ్చు నచ్చగంటివానిక్ = పార్శ్వము (అ
భాగము) వికసించియున్న - తెలువబడిన చక్కని కన్నులు గలవానిని; వెన్నముచ్చుక్ = వెన్న
దొంగను; పచ్చవిల్తుగన్న తండ్రిక్ = మన్నధుని జనకునివింటిన్.. ఆలం. పరికరము.

వ. విని యద్దేవాదిదేవు నేవింపం జనువాడనై వైజాడ సపరిచ్ఛదంబుగా ⁴నేగు
దెంచితి ⁵నీ వెవ్వడ? వెద్ది యభిలషించి భువనభయానకంబగు తపం బావ
రించెదు? వాచంయమివంశకరీరంబ! యీ శరీరసాదంబునకు నాదికారణంబగు
నీహృదయం ⁷బదయం బని యుచ్చరించుటన నోరు పొక్కుచున్నయది, ⁸యున్నది
యున్నయట్ల నొడువుమనుడు నవ్వడు విట్లనియె.

198

టీక. వైజాడక్ = పయిరీతిని; సపరిచ్ఛదంబుగాక్ = సపరివారముగా; భువనభయానకంబు =
లోకములకు మిగుల భయముఁ గల్గించునది; వాచంయమివంశకరీరంబ! = మునికులమున కంకురముగ
వాడా! - మునికిశోరమా! శరీరసాదంబునకుక్ = శరీరముతీజించుటకు; ['నాశమునకు' అని
పూర్వటీక.] పొక్కుచున్నయది = భాధపడుచున్నది. వదువు = వటువు - బ్రహ్మచారి.

క. ప్రయతః డను మునికుమారుడ; నయతః డనువాడ; నియతః నగ్రజాడ గత
స్థయ! విస్తయావహతపో, నియతి వెలుగు కలశజన్మనికి శిష్యుండన్.

199

టీక. గతస్థయ! = గర్వములేనివాడా! అగ్రజాడక్ = అన్నను; విస్తయావహతపోని
యతిక్ = ఆశ్చర్యకరముగ తనోన్మితచే; వెలుగు = ప్రకాశించునట్టి; కలశజన్మనికిక్ = అగ్రస్తుతికి.

క. కులశిఖరినిభులు తనకుం, గలశిష్యులలోన నెల్లగారవ మారం
గలశీసుతుండు కరుణా, కలశీతలదృష్టి బెరయఁగా మముఁ జూచున్.

200

టీక. కులశిఖరినిభులు = కులపర్వతములతో సమానుల; గారవము, అరక్ = వాత్సల్యము
కలుగఁగా; కలశీసుతుండు = అగ్రస్తుండ; కరుణా.....దృష్టి = దయతోఁ గూడిన చల్లనిచూపు;
బెరయఁగాక్ = వ్యాపింపఁగా.

1. క. మో. 2. చ. వెచ్చ. 3. క. ముచ్చు. చ. ముచ్చు. 4. చ. జను. 5. క. నీవ్వడ.
6. క. కంటి రవంబ! చ. కరీరంబ! 7. క. లోలేదు. చ. లోకలదు. 8. క. లోలేదు.

ఉ. దాతఁడు దైవముం గురుఁడుఁ దల్లియుఁ దండ్రయునై యభేద్య వి
ద్యాత్రిశయంబు రాజొనిపి యమ్ముని మున్నొకనాఁడు ధాతృసం
జాతలసత్ స్థితాస్య ¹జలజాతల జాతలతాంతసాయక

దోర్జల నొక్కయిద్దలు తలోదరులక మముఁ జూచి యిట్లునన్. 201

టీక. దాతయుక్ = ఇచ్చువాఁడును; అభేద్యవిద్యాత్రిశయంబు = ఎరులేని - గొప్పవిద్యను.
రాజొనిపి = వచ్చునట్లు చేసి; ధాతృసంజాతలక = బ్రహ్మపుత్రికలను; స.....జాతలక = చిఱు
నవ్వుతోడి ముఖము అనుచు ద్వుడు కలవారిని; జాత.....దోర్జలక = మర్కటభావములవలె
కానఁబడువారిని; తలోదరులక = యువతులను; మమున్ = సోదరులగునమ్ము. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మీకని కొనితెచ్చితి నా, లీకాసను పేడి యిన్న లీననయవల మీ

కో కుట్టలార! పాణి, స్వీకృతి జ్యేష్ఠానుభూర్విక జేకొనుఁ డనుడున్. 202

టీక. నాళికాసనుక్ = కమలాసనుడగు బ్రహ్మను; జ్యేష్ఠానుభూర్విక = జ్యేష్ఠానుక్రమమున;
(పెద్దవాఁడు పెద్దదానిని - చిన్నవాఁడు చిన్నవానిని) పాణిస్వీకృతిక్ చేకొనుఁడు = పాణిగ్రహణము
చేసికొనుఁడు - వివాహమాడుఁడు; అనుడుక్ = అని పలుకగా.

క. అవగుణగణశేవధు లగు, ధవళాక్షుల కీడు దలంచి దారాదరణ

వ్యవహృతికి మాలుమొగ మిడి, యపుగా దని కొన్నిమాట లాడితి నతనిన్.

టీక. అవగుణగణశేవధులు = చెడ్డగుణములగుపురుషు నిధులు; ధవళాక్షుల కీడు = స్త్రీలవలని
యాపద; దారాదరణవ్యవహృతిక్ = భార్యను స్వీకరించు పనికి - వివాహమాడుటను; మాలుమొగము,
ఇడి = ఇష్టపడక; అవుఁగాదని = విమర్శించి.

క. అడినఁ గూడిన కినుకక, వీడిన జడముడియుఁ బొగలువెడలెడి చూపుల్

పోడిమిగొనునట్టూర్పులు, పాడినడెదమును మేన పడియుఁ జెమరునై. 204

టీక. కూడిన, కినుకక్ = కలిగిన కోపముచే; పొగలువెడలెడి = మాటుగ్రక్కుచున్న;
పోడిమిగొను = ఒప్పిదమైన; వాడిన = కలతపడిన; మేనక్, పడియు = శరీరమున కాదునట్టి;
చెమరునై = చెమ్మలయుఁగలవాడై. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శవీయింపఁగఁ దలంచెయు న, త్రపసి యుడిగెఁ గలువఁదలంచి తానె యుడుగు పా
ముపగిది; శిఖ విడినంతనె, విపులామరవిపులకోపవిషముం దిరుగున్. 205

టీక. తానె, యుడుగు = తానే యుపకమించునట్టి; శిఖ = పడగ, జుట్టుమండి; విపులా.....
విషముక్ = బ్రహ్మజులయొక్క గొప్ప కోపవిషమును; తిరుగుక్ = మరలిపోవును - తగ్గిపోవును.
అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. సను వెడల నడిచి నాతఁడునికి వివాహం బొనర్చె ముని కనకచిభా

జనకతనుద్యుతివిభవల, వనరుహాభవమానసోద్భవల నా కవలన్. 206

టీక. వెడలనడిచి = తఱిమిచేసి; కనక.....విభవలక్ = బంగారుకాంతిపంటి చేప
కాంతితో ప్రకాశించువారిని; వన.....ద్యువలక్ = బ్రహ్మమానసపుత్రికలను; కవలక్ = ఇద్దఱిని.

క. సలసలమచు కలశుజా ప్తె, గలపుంగినుక యను నెసటఁ గలవడి విడి నొ

దల యంటి చూచుకొని యే, నిలువెడలితి నాక్షణంబ యె త్రినభీతిన్. 207

టీక. కలశజావెగలపుగిరుక = అగస్త్యునివిపరీతకోపము; కలవడి = కలఁతవడి-క్రాంతి; వడిక్ = వేగముగా; బౌదలయంటి = తలతాకి - (కాలినదేమో యని తడిచిచూచి); ఎత్తినభీతిక్ = పాపము భయముతో; అలం. రూపకము.

ఆ. ¹విష నిభంబులైన విషయాభిలాషంబు, లెల్ల ²జెల్లఁదెట్టి యేను బ్రహ్మ
చర్యధుర్యుత్తి సవరించుచున్నాడ, నుగ్రతపము మోక్ష మొందు కోర్కె.

టీక. విషనిభంబులు = విషసమానములు; విషయాభిలాషంబులు = భోగేచ్ఛలు; జెల్లఁదెట్టి = విడిచి; బ్రహ్మ.....పుత్తిక్ = బ్రహ్మచర్యదీక్షయందు; ఉగ్రతపము = గొప్పతపస్సు.

క. అనుడు దరహాసరసమునఁ, దన వదనజరద్విధుండు ³తారుణ్యము నై
కొన మంధాందోళనమే, శనమున శిర మమర మాయలఁ డిట్లనియెన్. 209

టీక. దరహాసరసమునఁ = చిరువత్సయొక్క సారము (రసము;న; వదనజరద్విధుండు = ముఖము అను ముసలిచంద్రుడు; (ఆ గృహస్థ ముదుసలి యగుటచే నతనిముఖము ముసలిచంద్రునితో పోల్పఁబడినది); తారుణ్యమున్, కైకొనన్ = యౌవనమును పొందఁగా - మిగుల ప్రకాశింపఁగా; మందాందోళనమే శనమునఁ = ఊగించుటతోడి కలయికతో; శిరము, అమరన్ = తల పిప్పఁగా. అనఁగా - తలను ఆడించుచు; మాయలఁడు - కపటగృహస్థ - ఇంద్రుడు అలం. రూపకము.

చ. ప్రయుతుఁడు మత్సఖుం డతనిప్రాభవమున్ భవమున్ సుధీజన
ప్రియజనకంబు; లా గుణగరిష్ఠునిజ్యేష్ఠతనూజుఁ డౌట మ
న్నయనయుగంబు హర్షసుధ నానె నినుం గనుగొన్న, సాధు బో
ధయుత! భవద్విరుద్ధచరితంబు శ్రవఃపుటసూచి ⁴యయ్యెడున్. 210

టీక. మత్సఖుండు = నామిత్రుడు; ప్రాభవమున్ = గొప్పతనమును; భవమున్ = సుసారమును - కుటుంబమును; సుధీ.....కంబులు = విద్వాంసులకు సుతోషదాయకములు; మన్నయనయుగంబు = నా రెండు కన్నులును; నినున్; కనుగొన్నన్ = చూడఁగా; హర్షసుధన్, ఆనన్ = సంతోషామృతమును పొందెను; సాధుబోధయుత! ఉత్తమజ్ఞానము కలవాడా! భవద్విరుద్ధచరితంబు = నీ విపరీతస్వభావము - సంసారము నొట్టుకుండుట; శ్రవఃపుటసూచి = (దోష్పలవంటి) చెవులకు సూచి-వివరానిది. అయ్యెడున్ = అగుచున్నది.

మ. కులధర్మం చెడఁదించి శ్రీగురునకున్ గోపంబు పుట్టించి మి
త్రులసౌభ్రాతృనివాసదేశముల సీతోబుట్టులం బాసి ని
శ్చలతన్ వ్రేలెద పుట్టిగట్టుకొని; దుస్సాధంబు సుష్టి సర్
జ్వలనజ్వాలిక సోకనిక నిలువన్ జ్ఞానామృతస్వందమున్. 211

టీక. ఎడఁదించి = త్రోసివేసి; మిత్రులన్ = హితులను; సౌభ్రాతృనివాసదేశములన్ = ఉత్తమసోదరభావ, నివాసభూములను; నిశ్చింతన్ = నిర్విచారముగ; ఉట్టికట్టుకొని వ్రేలెదవు = ఆడియాసలు పడియెదవు; జ్ఞానామృతస్వందమున్ = జ్ఞానము అనెడి అమృతధారను; (నేతిధారలు) స్వరజ్వలనజ్వాలిక, సోకనిక = మన్నఁకుండను నగ్నిజ్వాలను తాఁకనిక; నిలువన్ = వేఱుగా ఉంచుటకు; దుస్సాధంబు, సుష్టా! = అసాధ్యముకదా! [నేను అగ్నియందు పడి, దానిని జ్వలించఁజేయుట స్వభావము; దానిని తప్పించుటయు అసాధ్యము. అట్లే ఎట్టిజ్ఞానియైనను, మన్నఁకునికి లొంగవలసినవాడే యనుట] అలం. రూపకము.

చ. చలనవిహీనవృత్తి సజీనన్న పరాశరుఁ డాదియైన య
య్యల యల రాయవంటి హృదయంబులు నీరుగఁజేయు బోయ పూ
విలుతున కెంత దొడ్డపని వెన్నెల బిట్టని కాసినంతలో
1. పలన కరంగి పొంగు పసిబాలురచిత్తము మెత్తచేయుగన్.

212

టీక. చలనవిహీనవృత్తి = నిశ్చలదీక్షయందు; సజీనన్న = పేరుపడిన; అయ్యల = ఉత్తముల
యొక్క; బోయ = పేటకాండైన; బిట్టని = దట్టముగా; కాసినంతలోపలన = విరియులోపుగానే;
ఎంతదొడ్డపని! = ఘనకార్యము కాదుగదా! (మన్మథుని విరికొలలకు లొంగనివా రుండరకుట.) అలం.
అర్థాపత్తి.

మ. లలితాగారవిహారులై మణిమయాలంకారులై శీలవ
ల్లలనాలలితులై యమూల్యమృదుచేలదోష్టితాకారులై
కలమాన్నప్రియులై సుగంధధరులై కందర్పునింబోని భూ
తలనాథుల్ జనకాదు లొందిరికదా తత్తాదృగానందముల్.

213

టీక. లలితాగారవిహారులై = సౌధములందు విహరించువాడై; మణిమయాలంకారులై = రత్న
భూషణములు కలవాడై; శీల.....లాలితులై = సత్ప్రవర్తన గల భార్యలచే నేమిమఱచినవాడై;
అమూల్య.....తాకారులై = విలువైన మెత్తని (పట్టు) వస్త్రములచే అందమైన వేషముకలవాడై;
కలమాన్నప్రియులై = మెలి పరియన్నమును భుజించువాడై; సుగంధధరులై = ఐదుశబ్దవ్యములను
పూసినోన్నవాడై; కందర్పునింబోని భూతలనాథుల్ = మన్మథులవంటి, రాజులు; తత్తాదృగానందముల్
= సాటిలేని యానందములను - సచ్చిదానందములను; ఒందిరికదా! = పొందలేదా? [తత్తాదృక్ = దానికి
దగిన' అని పూర్వటీక.] అలం. పరికరము.

మ. కలలో వార్తలు విప్పి చెప్పెడు క్రియక గాధాపురాణాథముల్

దెలుపన్నేర్తురుగాని నేరరుసుమీ తీవ్రవ్రతాచారశ

ష్కలులై యుండెడు ముండధారులు సుముక్తుల్; డాయఁగాఁ జింతకా

యలకజ్ఞాయముతోయ మింత చదరంబా కత్పరిష్వంగమున్.

214

టీక. కలలోక, వార్తలు = కలలో జరుగు సమాచారములను; విప్పి = వివరించి; తీవ్ర.....
శష్కలులై = ఘోరములైన వ్రతములచేతను, నియమములచేతను చక్కిలములై - కృశించినవాడై;
ముండధారులు = సన్నాధులు; సుముక్తుల్ = ఉత్తమములైన మోక్షములను ఆపదతులను; డాయఁగాఁ =
చేరుటకు; నేరరుసుమీ! = సమర్థులు కాఁజాలరుకదా! తత్పరిష్వంగమున్ = ఆ మోక్షాలింగనములు - ఆ
మోక్షసాపాదన; ఇంత చదరంబా! = అంత సులభమునొంటివా! చింతకాయల కజ్ఞాయముతోయము =
చింతకాయలకజ్ఞమునంటిది; [చింతకాయలకజ్ఞాయము ఒకానొక మధురభక్ష్యవిశేషము. దానిని తయారు
చేయుట మిక్కిలి కష్టము. అట్లే మోక్షమును కష్టతమమునట.] అలం. ఉపమ.

మ. వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించి వర్ణించియున్

సర సావంతయుఁ గానలేరు తుది యోషావిభ్రమాంబోధికీ;

విరసాంతకరణుండవై యెటులుగా నిందించెదో యయ్య! త

త్సరసాకార ముదారమన్తథకళాసర్వస్వశృంగారమున్?

215

టీక. వర.....భద్రులు = వాఙ్మయమున అతిలేఱినవారు; తుది = చివఱను; యోషా
విభ్రమాంబోధికీ = పనికిలవిలాసముద్రమునకు; సరస = హద్దు; అవంతయున్ = కొంచెమైనను;

[ఇచట 'సరసావతయు' అని అకారసంధి చేయఁబడినది.] విరసాంతకరణుండవై = రసములేని (మనమైన) మనస్సు కలవాడవై; సరసాకారము = చక్కని రూపుకలదానిని; ఉదార... శృంగారము = గొప్ప మనస్థకళకు నిధియైన శృంగారరసమును; ఎటులుగా = ఏరీతిని; నిందించెనో! = నిందించుచున్నావోకదా! అలం. రూపకము.

సీ. కీలారముననుండి పాలింటి కేతేర బహుధాన్యములు చేలఁ బండి యొరగ
నెడనెడఁ బెండ్లిండ్లు వడుగులు వొడమఁ గృతార్థులై యర్థించు నర్థులలరఁ
బరిచారికాకోటి పనిపాటు పాటింపఁ జుట్టుంపుపందడి నెట్టుకొనఁగ
గ్రామ మెంతయు నిజప్రాభవంబున మన సత్యనిష్ఠకుఁ దన్ను సాక్షి గోర
తే. నిత్యునై మిత్రికములు నిర్విద్రబుద్ధి, నాచరించుచు హరిభక్త మాతృభార్య
భక్తి నిడ భక్తి గొనుచున్న ముక్తికాని, నిదురవంటిది తొలివంటిదియుఁ గాదు.

టీక. కీలారముననుండి = పసులకొట్టమునుండి; ఒరగఁ = (వెన్నులు) పంగియుండఁగా = పొడమఁ = జరుగఁగా; కృతార్థులై = కోరిక నెఱవేఱినవారై; అర్థులు = ఇంటికి వచ్చిన యాచకులు; అలరఁ = సంతోషింపఁగా; నెట్టుకొనఁగఁ = అతిశయముగ ఉండఁగా; నిజప్రాభవంబునఁ = తన యధికారముచేత; సత్యనిష్ఠకుఁ = నిజము పలుకుటకు; నిర్విద్రబుద్ధి = మిక్కిలి శ్రద్ధతో; నిత్యునై మిత్రికములు = కర్తలు [ప్రతిదినము జరుపు ఔపాసనము, అతిథిపూజ మున్నగునవి నిత్యములు; ఆ యా పర్వములందు చేయు వ్రతములు, శ్రాద్ధములు మున్నగునవి నైమిత్రికములు.] హరిభక్తముఁ = విష్ణునికి నివేదించఁబడిన అన్నాదికము; భక్తిగొనుచున్న = భుజించుచుండుట. అలం. స్వభావోక్తి.

క. అని తను నీక్రియ బోధించిన జరతతపస్విపలుకుఁ జిత్తాభోగం

బునఁ బెనఁగనీక ప్రయుతుని, తనయుండు తన యుండు బిగి వదల కిట్లనియెన్. 217

టీక. జరతతపస్విపలుకు = ముసలిమునిమాట; చిత్తాభోగంబునఁ = మనమునందు; పెనఁగనీక = చుట్టుకొనసేయక; తన యుండు బిగి = తనకున్న పట్టుదల; వదలక = విడువక; [వదల కిట్లనియెన్' అనుచోట అకారసంధి చేయఁబడినది.]

ఉ. పుక్కిటియోవరిం జదువు పుత్తడి హత్తిన పెద్దనైన మీ

²రొక్కొకవేళ పాటవముచొందమిఁ జెందినఁ జక్కఁబెట్టువా;

రక్కట! యొక్కట ³బెడఁకి యాడినఁ గీడన నెవ్వఁ డోపు? బే

రుక్కున నేలు నిక్కి ⁴చన నొక్కఁడు వంకలు నొక్కశక్తుఁడే? 218

టీక. పుక్కిటియోవరిఁ = పుక్కిలి యను పౌధమున; చదువుపుత్తడిఁ = విద్యాదేవత - సరస్వతి; హత్తిన = లగ్నమై యున్న - పెద్దనైనఁ = బ్రహ్మగుఱాడ; పాటవముచొందమిఁ, చెందినఁ = సేర్పుపొందుటను తప్పఁగా - తప్పదానిని పడఁగా; చక్కఁబెట్టువారు = దిద్దునట్టివారు; అక్కట! = అయ్యో! బెడఁకి యాడినఁ = తప్పి (న్యాయముతప్పి) మాటలాడినయెడల; కీడు = అన్యాయము; పేరుక్కునఁ = మిక్కిలి ధాటితో; ఏఱు = నది. అలం. దృష్టాంతము.

క. నిష్కారణముగఁ దన్ను బహిష్కరణము నొందఁజేయు నిల్వలవై రిఁ

శుష్కిభూతృకరుణాప్య, త్పుష్కరుఁ డితఁ ⁵డనక నన్ను దూఱం దగునే? 219

1. చ. కైస. 2. చ. కొక్కొక. 3. చ. బెనఁగి. 4. చ. చను. 5. క. కరణ. 6. క. డనక. చ. డనక.

టీక. తన్ను = నన్ను; నిష్కారణముగ = ఎట్టి కష్ట లేకయే; బహిష్కరణమును, బిందజేయు = తడిమిచేసిన; ఇల్లలకైరి = అగస్త్యునిని; శుష్కి.....ప్రవృద్ధుడు = దమ లేని హృదయపద్మముకలవాడు; ఇతడు = అగస్త్యుడు; ఆనక = అని చలకక; దూఱుదగునే = నిందించుట న్యాయము కాదు. మీరగస్త్యునినే నిందించవలెనని భావము.

క. మమకారదూరునకు మిత్రములు కళత్రములు నన్నదమ్ములు నను బంధముల¹ పరిష్కంగము ధర్మమే? ²వైకొన మణుగు సగము మైలయు సగమే? ³20

టీక. మమకారదూరునకు = మమకారము 'జడి నాది' - అను భావము లేనివానికి; కళత్రములు = భార్యలు; బంధముల పరిష్కంగము = త్రాళ్లబింపు; వైకొన = గ్రహించుటకు; మణుగు = మడుగు - పారిశుద్ధ్యము; మైలయు = ముఱియియు - అపరిశుద్ధతయు.

తే. గాధవిజ్ఞానమయమనో⁴రూఢమైన, నిర్తముని⁵దైవ్య మతనుండు నేఱుడు గొన; దానధారాకరాళకాంతారదంతి, కుంభముక్తాహరణ మొనఁగూడు ⁶లెట్లు? ⁷21

టీక. గాధ.....రూఢము = గొప్ప విజ్ఞానముతోఁగూడిన మనస్సున బాగుగ నాటుకొని నది; నిర్తముని దైవ్యము = మమకారములేనివాని ధీరత్వమును; అతనుండు = మన్మథుడు; నేఱుడు, కొనక = స్వాధీనము చేసికొనలేడు; దాన.....హరణము = మదజలప్రవాహమున భయంకరమైన అడవియేనుగుయొక్క కుంభమునందలి ముత్యాలను గ్రహించుట; ఒనఁగూడుట = సంభవించుట; ఎట్లు? = అసాధ్యము. అల, ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. అకుటిలగుణవాసన తో⁸, న కలిగి మరువంపులే⁹ గొనయుఁబోలిన శ్రీశకు నెన్న¹⁰రేమి? సారె జ, నకు నెంతురు పరముభో¹¹పనతవిజ్ఞానున్. 222

టీక. అకుటిలగుణవాసన = చక్కని పరిశుభము (పువ్వుపక్షమున), పంకరలేని గుణానుభూతార్థ స్మృతి (శుకపక్షమున); తో⁸ = పుట్టుకతోడనే; మరువంపులేగొన = లేక మరువపుటిగ; ఎన్నరేమి? = ఏల లెక్కించరు? సారె = మాటిమాటికిని; పరముభో¹¹పనతవిజ్ఞానున్ = ఇతరులవలన సంపాదించిన విజ్ఞానము కలవానిని; జనకు = రాజుని యగు జనకుని; అలం. క్షిప్తాశము.

చ. మునిజనభాగధేయమగు మోక్షముపక్షము లేక పల్కి నీ వనఘవిచార! సారె గొనియాడెడు బూడిదబొట్టువో¹²ని యీ ఛెనటిగృహస్థధర్మ మది; చిమ్రేటసింగమె? గాజు రత్నమే? కనకశలాటుకాధమము కల్పఫలంబె? చలంబు లేటికిన్? 223

టీక. ముని.....భాగధేయము = మునులపాటి సంపద; మోక్షముపక్షము = మోక్షము వైపు - మోక్షమునందలి అభిమానము; అనఘవిచార! = నిర్దలమగు అలోచన కల మునీ! బూడిద బొట్టువో¹²ని = బూడిదబొట్టువలె ఊణికమయిన; ఛెనటి = పాడయిన; కనక.....ధమము = ఉష్ణత్ర కాయ; కల్పఫలంబె! = కల్పవృక్షపుఫలమా? చలంబులు = మాత్సర్యములు; ఏటికిన్? = ఎందుకు? [నా కపోనియతిజూచి నీవు అసూయపడి, యిట్లు పల్కుచున్నావనుట! ఆంం. ఉచు, నిదర్శన.

ఉ. సంపదచేతఁగాని కొనసాగవు సువ్వె గృహస్థధర్మములే; సంపద పూర్వజన్మవికసత్పుకృతంబునఁగాని చేర; దా సంపద చేరియు¹³ మదనశంపదుఁడేయు మహాత్మునేనియు¹⁴; జంపకు నన్ను ¹⁵గన్నునీమి, చంపుడు ముంపుడు బోధగాధలన్. 224

1. చ. పరిష్కంగము. 2. క. మైకొన. చ. వైకొన. 3. క. గూఢ. చ. రూఢ. 4. క. శైట్లు. చ. దెట్లు. 5. చ. లేమి. 6. క. స్వర. చ. మద. 7. చ. న్నుమిని.

టీక. పూర్వ.....సుకృతంబునఁగాని=మెనుకటి పుట్టుకలో చేసికొనిన పుణ్యములవలనఁగాని; చేరదు = కలుగదు; చేరియిం = వచ్చినను; మదవశంవదుం = గర్వమునకు లొంగినవానిని-అహంకార పూరితుని; చంపుడు, ముంపుడుబోధగాధలం = ముంచివేయునట్టి చచ్చుబోధనల కథలతో; కన్నుసిమి = కన్ను పులివి - కన్నుగప్పి- మోసపుచ్చి; నన్ను, చంపకు=బాధపెట్టకుము. అలం. కారణమాల.

శా. కందర్పాస్త్రములంచు నంచితేతటిత్కాండంబులంచు సుధా

మందస్యందములంచు ¹గాంచనలతామత్తల్లులంచు నుధీ
బృందంబుల్ ధ్వనినిందలం దెగడు నీ బింబోష్ఠలందెల్ల నా
నందాభాసమె కాక భాసితచిదానందంబు పెంపొందునే?

225

టీక. కందర్పాస్త్రములు=మన్నధుని బాణములు; అంచితకటిత్కాండంబులు=బిప్పదమైన మెఱుపులగుంపులు; సుధామందస్యందములు=ఎడతెగని అమృతప్రవాహములయినవి; కాంచనలతామత్తల్లులు=శ్రేష్ఠమైన సంపెంగతీగలు; [మత్తల్లికాశబ్దమును తెలుగుకవులు 'మత్తల్లి'గా వాడుట కలదు. ఈశని = 'మత్తల్లి'గా కూడ వాడుచున్నాడు.] నుధీబృందంబుల్=విద్వాంసుల సమూహములు; ధ్వనినిందలం = వ్యంగ్యరూపమున నిందించు వ్యాజస్త్రులచే; తెగడు=నిందించునట్టి; ఈ బింబోష్ఠలందుం, ఎల్లం = దొండ పండువంటి పెదవి గల యీ స్త్రీలయెడ; అనందాభాసమె=అనందమువలె కనబడునదే; భాసితచిదానందంబు = ప్రకాశించు చిద్రూపమగు బ్రహ్మానందము; పెంపొందునే? = అలిశయించునా? - కలుగునా? మండితుల వ్యాజస్త్రుల నిట్లు గ్రహింపనగును - కందర్పాస్త్రములు సుకుమారమైనవని స్తుతి; కాని యవి అత్యల్పకాలమున వాడిపోవునని (పూవులుకావున) నింద గావ్యము; తటిత్కాండంబులు అందమైనవని స్తుతి; అవి ఊణికములని నింద; సుధాస్యందములు మధురములగునవని స్తుతి; చంద్రునివలె ననియు ఊణించునవని నింద వ్యంగ్యము; కాంచనలత లిందమైనవని స్తుతి; తీగలుతెగునని గాని, అచిరకాలమున ఎండునని గాని నింద ధ్వని, అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. కురులసిరుల్ మెఱుంగుఁజనుగుబ్బల నిబ్బరముల్ మొంగంబువి

స్ఫురణము లింద్రనీలమణిభూధృశృంగకురంగలాంఛనా

దరవశదృష్టిఁ జూచెదపు తాపనవంశవతంస! తజ్వరా

భరమున వచ్చు తెల్పు, బడుపాటు వలీవలనంబు నుండఁగన్.

226

టీక. కురుల సిరుల్ = కుంకలముల అందములు; నిబ్బరముల్ = బిగువులు; మొంగంబు విస్ఫురణములు = ముఖప్రకాశములు; ఇంద్ర.....దృష్టి = ఇంద్రనీలమాణిక్యములు, వర్షతశృంగములు, చంద్రులు అను మర్యాదకు లొంగిన చూపుతో; [ఇచట క్రమముగా - కురులు, కుచములు, ముఖములు మీఁదివానితో పోల్చబడినవి.] తాపనవంశవతంస! = మునివంశమున పుట్టిన ఉత్తమండా! తజ్వరాభరమున = వాని మనలతనమున; పడుపాటు = వ్రేలబడుట; వలీవలనంబు = (ముఖము) ముడతలుపడుటయ్యును; [కడుపుమీఁది ముడతల చుట్టుతోలు] అని పూర్వటీక. ఇది అసంగతము. అలం. క్రమము, ఉపమ.

క. కుల మొల్ల గోత్ర మొల్లక, గలకంతుల నొల్ల నొల్లక గలుములు బాధా

నలహుతదుర్భవబాధా, నలమతిన్ కందు నొకధనముచే ననుచున్.

227

టీక. ఒల్లక = ఇష్టపడను; గోత్రము=వంశము; కలకంతులం = స్త్రీలను; కలుములు = సంపదలు; బాధా.....మతిన్ - బాధానలహుత=నిషేధము అను అన్నిచే దగ్ధముచేయబడిన; దుర్భవ బాధానలమతిన్ = చెడ్డచైన సంసారముయొక్క బాధలను జీర్ణింపఁజేయు బుద్ధికలవాడనయి. ధనముచే = తపశ్శక్తిచే; కందుం = చూచెదను-వరత త్రయముననుట.

క. బ్రకటికిఁ బదియుఁ బదింటికి, నొకనూలుగుఁగాఁగఁ దననయ్యుక్తులకుః జలిం

పక నొడువు వడువుదృఢని, వ్రకు నలరియుఁ బలుకుః గవలయమి కినుకన్.

టీక. నొడువు = జబాబిచ్చు; వడువుదృఢనిష్ఠమన్ = ఆప్రవృత్తియొక్క గొప్ప కట్టుదలను; అరియున్ = సంతోషించియున్నను; కవలయమి = మాయామయి; కినుకన్ = పశుతో.

సీ. పందకుఁ బోటు లోభగ్రస్తునకు నీగి బోయకుఁ గరుణ నపుంసకునకు

నంగశాసుఖము నెఱింగించు తెఱగయ్యె నాబుద్ధి నీయందు నాటకున్;

నెట్లులై నఁగమ్ము నీ; విదివోలు నిది వివోల దనిచెల్పు చెల్లెయునే యసకుఁ బొడువ!

నిన్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వఁడోపు త్రిప్పి యొప్పుగుచోటఁ బరుగఁజేయ?

తే. నలమి గుడి మ్రింగువానికిఁ దలుపు లప్ప

డములు కాకుండునే? యగస్త్యముని పరుపు

మీటి యూర కిగుర్చున మిన్ను ముట్టు

నింతమేటికి నామాట యెంతపాటి ?

229

టీక. పోటు = యుద్ధము; ఈగి = త్యాగము; బోయకున్ = కిరాతునకు. అంగశాసుఖము = స్త్రీలపొందువలని సుఖము; అనడుబొడువ = నీచుడైన దుష్టుఁడు; నిన్నాభిముఖము = కల్లమునకు ప్రవహించునది; అలమి = ఆక్రమించి; పరుపు = ఆశ్చర్య; ఇగుర్చునన్ = చిగురునంచే - చనితనముననే; ఇంతమేటికిన్ = ఇట్టి గొప్పవానికి. అలం. లోకోక్తి, నిదర్శన, వ్యాజస్తతి.

ఉ. వ్యాససుతాదులం దలచి వాసికి మఁగలకత్తి మ్రింగె బా

సాసల నట్లు చాచె దదె యందనిపంటికి; బొందెతోనె కై

లాసముఁజేరఁజూచెద; చలం బదియేమి ఫలం? బటంచు నా

భూసురుఁ డీను వెంచి మునిపుత్రకుఁ బాసి తొలంగి వెండియున్.

230

టీక. వ్యాససుతాదులన్ = శుకుఁడు మున్నగువారిని; వాసికిన్ = మెప్పునకు; ఆసాసలన్ = పేరాసలతో; అందనిపంటికిన్ = అందని పండునకు ('పండు'బోపనిభక్తిమూగా వాడఁబడినది); అట్లు చాచెద = మెడ యెత్తెదవు; చలంబు = కట్టుదల; భూసురుఁడు = బ్రహ్మజుఁడు; ఈను, వెంచి = కోపము రెట్టించి.

తే. కామధేనుముఖంబునఁ గార్యసిద్ధిఁ

బడయ నూహించి మాయలుపన్ని చరియె;

విను మునిశ్రేష్ఠ! తపముఁ గావించువారిఁ

గనినఁ దలయేర్చుఁగాదె యాఖండలునకు.

231

టీక. కామధేనుముఖంబునన్ = కామధేనుమూలమున; ఆఖండలునకున్ = ఇంద్రునకు; తల, యేర్చుఁగాదె! = తల నొచ్చునగదా!

సీ. ఉద్యదుత్థానసముద్యోగమాత్రావశిష్టచేతస్సార దష్టదర్శ

క్షుతికృద్గ్రధ్వాంక్షుతతినివారణవిధాత్వరమాణవాలాగ్రదశపీఠ

నాదృతాధశ్యయనారంభవిప్రంభగళగళంబళాభోగఁ గాతరాక్షి

నేకపార్శ్వస్థితిస్వీకార నిర్భగ్నచరమోరుకరశల్య సాంద్రబాష్ప

1. చ. ఒకటిం. 2. చ. నుడువు. 3. చ. వల. 4. చ. యెప్పుటి. 5. క. పరుపు. చ. కలుకు. 6. క. ర. లుండ. 7. చ. భరమోరుకరశల్యబాష్పసాంద్ర.

తే. దుగ్ధసేవాసమయబోధముగ్ధవత్సవీడితాపీనవర్జ్యంతః బృథులదామ

వేష్టితగ్రీవ నట చూచె విపుల డొక్కయర్జుని నిజోటజప్రమాణాంతరమున.

టీక. ఉద్య.....స్సారక్ - ఉద్యత్ = కలుగుచున్న; ఉత్థానముద్యోగమాత్ర = లేచు
తైన ప్రయత్నమునకుమాత్రమునకుదగి అవశిష్ట = మిగిలిన; చేతస్సార్క్ = మనోబలము కల
దానిని - అనగా అది మనోబలముచేతనే లేవబ్రయర్చించుగాని, శరీరశక్తిలేదని భావము. దృష్ట
దర్శక్ = కొంతకంటెదైన దర్శగడ్డి కలదానిని - దానిని నమలుటకును దానికి శక్తి లేదనుట. ఉపి...
వాలాగ్రక్ - క్షతికృత్ = గాయపఱచుచున్న; ఉగ్రధ్వంక్షతతి = భయంకరములగు కాటు
గుంపును; నివారణవిధా = అడ్డుకొను పనియందు; త్వరమాణ = తొందరపడుచున్న; వాలాగ్రక్ =
తోకచివటిభాగము కలదానిని; దంశపిపాతక్ = అడవియొగలచే కప్పబడినదానిని - అడవియొగల
దట్టముగా మునురుకొన్నదానిని; ఆదృతా.....భోగక్ - ఆదృత = ఆదరింపబడి; అభశ్యయనారంభ =
నేల పండుకొనుటకు ముందు; విస్తంభ = స్వేచ్ఛగా నున్న; గళకంబళాభోగక్ = గంగడోలుయొక్క
ఒప్పుగలది - ఆ గోవు పండుకొనుటకు బ్రారంభించినపుడు దానిగంగడోలు ఒప్పిదము లేటపడుననుట.
కాతరాక్షిక్ = బెడరుకన్నులు కలదానిని; ఏక.....శల్యక్ - ఏకపార్శ్వస్థితిస్థికార = ఒక్క
ప్రక్కనే పండుకొనుటచేత; నిర్భగ్నచరమౌరకరశల్యక్ = విరిగిన క్రిందొడ కల్లనట్లుచేయు ఎముకలు
కలదానిని; సాంద్రబాష్పక్ = ఎక్కువగా కన్నీరు విడుచుదానిని; దుగ్ధ.....వర్జ్యంతక్ - దుగ్ధ
సేవాసమయబోధ = పాలు త్రాగెడి సమయమును తెలియజేయు; ముగ్ధవత్స = చిన్నదూడచే;
వీడిత = బాధింపబడిన; ఆపీనవర్జ్యంతక్ = పొదుగుమూలభాగము కలదానిని; బృథుల.....గ్రీవక్ =
పెద్దత్రాటితో గట్టబడిన పెడ కలదానిని; అర్జునిక్ = అవును; నిజోట.....రమునక్ = ఈ
వర్జ్యకాలయొక్క ముంగిటియందు; విప్రుడు; చూచెన్. ఆలం. స్వభావోక్తి.

క. చూచి యిది యల్ల మొన్నటి, వాచంయమువేల్చి గిడ్డిపడు వొందెడు నీ
నైచికి నెట్లొకో యీ, నీచత వాటిల్లె నన్న నేటనె యనుచున్.

233

టీక. వాచంయమువేల్చిగిడ్డిపడువు = మునియొక్క హామధేనువులిని; నైచికిక్ = అవును;
నిన్న నేటనె = ఇంత తక్కువకాలమునదే.

చ. మతిఁ గృపక్రమ్మ బాడబకుమార¹శిఖామణి యుద్ధరించె భూ

పతితఁ దపస్విరోహిణి సవాయపరంపరఁ బాచి సాకి యూ

ర్జితబలఁజేయఁగాఁ దలఁచి శిష్టహితఁ గలికాలజాత దుః

స్థతఁ బడు ధర్మ దేవత శతచ్ఛలోచనుఁ డెత్తుకై వడిన్.

234

టీక. క్రమ్మక్ = వ్యాపింపగా - కలుగగా; బాడబ.....మణి = ఉత్తముడగు బ్రహ్మణ
పుత్రుడు - ఆయుతుడు; భూపతితక్ = భూమిపై పడిపోయినదానిని; తపస్విరోహిణిక్ = ముని
ధేనువును; పాచి = తప్పించి; సాకి = పెంచి; ఉర్జితబలక్ = సంపాదించిన బలముకలదానిని; శిష్ట
హితక్ = శిష్టులకు మేలగుదానిని; కలి.....దుఃస్థతక్, పడు = కలికాలమునందు కలిగిన పీనదశ
యందు పడియున్న; ధర్మదేవతక్; శతచ్ఛలోచనుడు = పద్మాక్షుడు - విష్ణువు; ఎత్తుకై వడిక్ =
ఉద్ధరించిన విధమున; ఉద్ధరింపక్ = లేవనెత్తెను. ఆలం. ఉపమ.

క. ¹పడఁబడఁబాటుచు గడగడ, వడఁకుచు మొదవిత నిలిచె వనజాక్షుడు ముగ్
వెడలింపగ ²జడనిధి వెలువడి యించుక దెలియు పుడమిపడఁతియుఁ బోలెన్.

టీక. పడఁబడఁ = పడఁబరమని - (అనుకరణము) పాఠము = పేకపేముడు; మొదల = ఆవు; ఇతఁ = కొంచెము; జడనిధి, వెలుపడి = సముద్రమునకుడి బయటికి వచ్చి; ఇతఁ = కొంచెము; తెలియు = గోచరమగు; పుడమిచడఁతియుఁబోయె = భూచేపలె. అలం. ఉపమ.

చ. పదములకొంకువోచి¹బిసికి² ప్రక్కలనుక్కుడలించి దంశవం
శదమనవృత్తి నింపొసఁగి³ సాన్ననఖంబుల దువ్వి నెత్తుపల్
చిదికెడు⁴గంట్ల భూరజముఁ చిల్కి ముఖస్థతృణంబు ద్రోచి యు
మొదలవు మృదుక్రియ⁵ నడపి ముంగిటఁ బందిటికాటఁ గట్టుచున్. 236

టీక. పదముల = కాళ్లు; కొంకు = దడ; పో = పోవునట్లుగా; విసి = వ్రేలిచేసి; ప్రక్కలనుక్కు = పార్శ్వభాగములముడుతను; ఎడలించి = పోగొట్టి; దంశవంశదమనవృత్తి = అడవియొగలగుంపులు అణఁచు పనిచే; ఇంపొసఁగి = సంతోషముచూర్చి; నఖంబుల = గోళ్లచే; సాన్న, దువ్వి = గంగడోలు, దువ్వి; చిదికెడు = చక్రముచిహ్నుఁబట్టి; గంట్ల = గాయములందు; భూరజము = దుమ్ము; చిల్కి = చల్లి; ముఖస్థతృణంబు = నోటిలోనున్న గడ్డివఱకు; ద్రోచి = చూచి చూపుచి.
క. చేతోజహయచ్చాయా, సాతాసహమైన మంచి పచ్చికయు విని
ర్థాతకలధౌతదండవి, భాతులితజలంబులం దపసి ప్రియ⁶మేఘగన్. 237

టీక. చేతోజ.....సహము = మన్మథుని వాహనముగు చిలుకయొక్క కాంతి సుభవించు టునుకూడ సహించుని - అనగా చిలుకవన్నెకన్నమిన్నయగు రంగుకలది; వినిధౌత.....జలంబుల = కడుగుబడిన వెండి కడ్డివలె ప్రకాశించు స్వచ్ఛజలములచేతను; ప్రియము = ఇష్టము; మేఘగన్ = కలుగఁగా.

సీ. పడఁబడ నెత్తఁబొల్పడియున్ని నాసనా⁷భ్యాసనైపుణ⁸శక్తి పట్టుదలె
నులపాంకురములేర్పి యులుపవట్టెడుపూన్ని⁹ గుళపల్లవాహృతి కుంటుపడియె
సడలంగ మెడరజ్జుఁ గడవడి నిడుతమి నక్షత్రావృత్తి యవలఁ జనియెఁ
బొల¹⁰యూడ్చితినుటకుఁ బొలయుపుల్లలఁబోవనడలించుహుంకృతిఁ బెదరె మంత్ర
తే. మాసలన్నియు మొదలంటఁ గోసియున్న, గోచికట్టున కటువంటి గొడవ గడవ
రాక మెడఁజొట్టుకొనియె; నూరక యకార్యకరణశీలుర కెప్పాటఁ గలదె సుఖము?

టీక. పడఁబడఁ = పడిపోఁగా, పడిపోఁగా; ఎత్తఁ, పొల్పడియున్ని = ఎత్తుటకు సిద్ధముగా నుండు కారణమున; ఉలపాంకురములు = గడ్డిపోచలు; ఉలపవట్టెడుపూన్ని = కానుక ఇచ్చు - తినిపించు పట్టుదలతో; గుళపల్లవాహృతి = చిగురుదర్శలను (హోమార్థము)తెచ్చుట; కుంటు పడియె = కొఱవడెను; సడలంగ = జాతిపోఁగా; రజ్జు = త్రాటిని; కమి = కూచిమిలో; అక్షత్రావృత్తి = జవమాలను త్రిప్పట; పొల = మాంసము; పొలయు = తిరుగుచున్న; పుల్లల = పళ్లులను; పోవ = పోవుటకు; అడలించు హుంకృతి = బెడరించు హుంకారమున; గోచికట్టునకు = బ్రహ్మచారికి; గొడవ = లంపటము; అకార్యకరణశీలురకు = చెడ్డపనిని చేయఁదలఁచినవారికి. అలం. ఆధాంతరన్యాసము.

1. క. బసికి. చ. దిసికి. 2. క. ప్రక్కు. చ. ప్రక్క. 3. క. ర. సాప్ర. 4. క. గండ్ల. క. ర. సూర్య. గంట్ల. 5. చ. మొనగన్. 6. క. భ్యాస. చ. భ్యాస. 7. చ. వృత్తి. 8. క. ర. యాడ్చి.

చ. విబుధతపోధనేంద్ర! విను వేయి విధంబుల నాతఁ డేదనే
చి బలవిభేదినైచికి విశృంఖలమై ఖలమైత్రిఁ బోలె వే
గబలఁపీనతార్తి యుడుగం గడుఁగొప్పున నివ్వటిల్లి బీ
ద బలిసి బందికాడగు విధంబునఁ ద్రిమృదు సమృహటవిన్.

239

టీక. విబుధతపోధనేంద్ర! = దేవమునీ! నారదా! ఏదఁ = పోషింపఁగా; విచి = బలిసి; బలవిభేదినైచికి = ఇంద్రునియావు - కామధేవువు; విశృంఖలమై = అడ్డులేనిదై; ఖలమైత్రిఁబోలె = చెడ్డవానిలోడి స్నేహమువలె; బలఁపీనతార్తి = బలము లేనందునఁ గల్గు బాధ; ఉడుగఁ = తొలగఁగా; నివ్వటిల్లి = విజృంభించి; త్రిమృదు = తిరుగును. అలం. ఉపమ.

ఉ. గుండువలెఁ బలీయమగుఁ గోడియతోడఁ జరింప నారఁగాఁ
బండిన బల్కువంటి¹ పస భాసిలు మైసిరి చూడ్కి కెంతయుఁ
బండు వొనర్ప నల్పగతి పాల జనింప సమాంస²మీనకుఁ
వెండియు నిల్పెఁ జూ లుదధివీచి మణిఘృణి³ పొచ్చుచాడ్పునన్.

240

టీక. బలీయము = బలముకలది; కోడియతోడఁ = కోడెతో - ఎద్దుతో; బల్కువంటినఁ = బలుసుకాంతివంటి కాంతి; మైసిరి = శరీరతోధ; చూడ్కి = చూపునకు పాలఁ = పాలవిషయమున; అల్పగతి = తక్కువదనము - తగ్గిపోవుట, జనింపఁ = కలుగఁగా; సమాంసమీనకుఁ = ప్రతి పత్నము ఈసునట్టి యీ ఆవునకు; ఉదధివీచిఁ = సముద్రపుటలను; మణిఘృణి = మణులకాంతి; పొచ్చుచాడ్పునఁ = ప్రవేశించురీతిని. వెండియుఁ; చూలు = గర్భము; నిల్పెన్. అలం. ఉపమ.

తే. వత్సయుతయు గర్భవతియునై మాహేయి, పతివ్రతంబు నజంప వార్పియుండెఁ
గంబుగర్భతర్జకయు జరద్గర్భయు, నై నీయసురఁ జెఱుపుటావుఁబోలె.

241

టీక. వత్సయుతయుఁ = దూడతోఁగూడియున్నదియు; మాహేయి = ఆవు; పతివ్రతంబు = యజమానుని (అయుతుని తపోనియమమును; అజంపఁ = నశింపఁజేయుటకు; వార్పి = ఎదురుచూచి; కంబుగర్భతర్జకయుఁ = శంఖమువంటి కడుపుగల దూడ గలదియు; జరద్గర్భయుఁ = సింహుచూలాలను; అసురుఁ జెఱుపుటావుఁబోలెఁ = కామధేవువలె.

క. లోచనవికృతి ముకురమున్, గోచరమగు పసిదిఁ గపటగోచరితము దఁ

మోచిన వాచయమసుతుఁ, డేచిన నెర్వగలఁ బోగిలి యి ట్లూహించెన్.

242

టీక. లోచనవికృతి = కన్నుల వికారము; ముకురమున్ = అద్దమునందు; గోచరము, అగు పసిదిఁ = కనబడునట్లు; తన్, మోచినఁ = తనకు నాటగా; వాచయమసుతుఁడు = మునికుమారుడు; విచిన = బాధించిన; నెర్వగలఁ = ఎక్కువపిచారములచే; పోగిలి = దుఃఖించి; ఊహించెన్ = తలఁచెను.

సీ. వత్సనాభీ¹ గంధవహమయ్యె నీయావువై గాలి నీవారపాకములకుఁ
గతిసకుద్దాలనక్రములయ్యె నీజన్మమునుడెక్క లక్కందమూలములకుఁ
జటులదవానలచ్చట²లయ్యె నీగిడ్డికటుజిహ్వా బర్హిర్ని కాయములకు
నాఁబోచ్చారజోధతులయ్యె నీతొట్టుకంతహుంకృతు లేణగర్భిణులకు

1. క. పసి. చ. పస. 2. చ. నీనకున్. 3. చ. వొల్పు. 4. క. గంజ. చ. గంబు. 5. క. యసురు. చ. యసుర. 6. క. ర. గంధవహుండయ్యె. 7. క. యయ్యె. చ. లయ్యె.

తే. నాకు మొగమోడి యాఁగా ద నరు తపస్సు, లేల యీ మైల పూయక దూల? దీని వత్సయుతముగ ¹నివ్వనీనాటమునకు, లాడిగామితు నంతఁ దొలంగు దూలు.

టీక. ఈ యావువైగాలి = ఈ యావువైచుడి వీచుగాలి; సేవారపాకములకు = నెవ్వరి ధాన్యపు పంటలకు; వత్సనాభీగంధవహము = వసనాభి యను విషపు గాలి; అయ్యెక్కో; విషపుగాలి వలె ఈ యావును ఆ పంటను నశింపజేయుచున్నదని భావము. ఈ జన్మమునుజెక్కలు = ఈ యావుముంగాళ్ల గిట్టలు; కశినకుద్దాలవక్త్రములు = వాడియైన గునముల చివటిభాగములు - ఆగ్రభాగములు; ఈ గిడ్డికటుజిహ్వా = ఈ యావుయొక్క గఱుకునాలుక; బస్తిన్నికాయములకు = కుశవనమునకు; చటులవచనలచ్చట = భయంకరమైన దావాగ్నిజ్వాల; ఈ తొట్టుకంతపూంకృతులు = ఈ యావుయొక్క భయంకరములైన యజువులు; పీణగర్భిణులకు = గర్భముతోనున్న యాడులేళ్లకు; ఆరణోచ్చారణోద్ధతులు = గర్భస్రావమును గలిగించు ముత్రోచ్చారణముయొక్క పెద్దజెబ్బు; మొగమోడి = మోమోటమివడి; ఔఁగాదు, అనరు = మాటుమాటాడదు; మైల = ముఱికి; దూల, పిల? = దురదయెందుకు? - ఈ పనికొమలిన చిత్తతోభ నా కేల? యని భావము; ఈ పసివాటమునకు = ఈ యడవిగుంపునకు; లాడి, గామితు = బలిగా చేసెదవు; అంక = పిదప; దూలు = నింప; తొలంగు = పోవును. (ఇతరులవలన నిందింపబడ నక్కఱలేదు.) అలా. రూచకము.

ఉ. దండమె దీనిపాలధి? సుధానిభవాకరకంబె దీని యీ

కుండబాదుంగు? దీనిముకుఁ గ్రోళ్లులు భూమిబిలాంతరంబులే?

²ఖండపటంబె దీనిమెడకంబళ? మంచుఁ ద్యజించె రోసి య

³కొండొక బ్రహ్మచారి మది గూకులుఁజ్తులునై యసద్గతిన్.

244

టీక. దీనిపాలధి = దీనితోఁక; దండమె = యోగుల చేతి దండమగునా? సుధా.....కరకంబె = అమృతసమానమగు నీటి కమండలువు అగునా? ముకుఁగ్రోళ్లులు = నాసారంధ్రములు; భూమి బిలాంతరంబులే? = బొరియల లోపలి భాగములగునా? మెడకంబళము = గంగడోలు; ఖండపటంబె = గుడ్డముక్కయా? . గోఁచిపేలికయా? అంచు = అని పలుకుచు - నా దండ, కమండలాదులను విడిచి, దీనిగాపాడ నాకేమిపని యని తలచుచు; రోసి = వివరించి; ఆకొండొక బ్రహ్మచారి = ఆ చిన్నవడువు; గూకులుఁజ్తులునై = మిక్కిలి కలఁజపడి; అసద్గతి = చెడ్డతనమున; త్యజించె = విడిచెను; అలా. వక్రశ్రీ. తే. క్రేపు వాపోవఁబట్టి లంకిముకుఁ దాల్చి, తోలనియఁగొట్టి మెడ నొక్కతుండుగట్టి గిడ్డి వెడలించెఁ దలత్రాడు కేల. ⁴దొట్టి, మారి వెడలించునడువున మాణవకుఁడు.

టీక. క్రేపు = దూడ; వాపోవ = అరవఁగా, లంకియకు, తార్చి = (అవుతో) లంకే పేసి; తోలు, అనియ = వైచర్తము, ఊడునట్లుగా; ఒక్క తుండు = ఒక్క టొంపము (మెడలో కట్టు లావుపాటికట్టు); తలత్రాడు = తలకుగట్టిన త్రాటిని; కేలక, తోట్టి = చేతితో పట్టుకొని; మారి, వెడలించునడువున = మఱచిని తరిమివేయురీతిని; మాణవకుఁడు = బ్రహ్మచారి; గిడ్డి = గోవును; వెడలించెన్. అలా. ఉపము, స్వభావోక్తి.

క. ఆధేనువు తత్కృతబహు, బాధల సక్రోధ యగుచు: బరత త్వగము

ద్యోధకబోధకభితుఁడగు, వాధూలీముసీంద్రుఁ డుండు వనమునఁ బడియెన్. ⁵245

టీక. తత్ = బాధలక = వానిచే పెట్టబడిన పెక్కు బాధలవలన; సక్రోధ = కోపముతోఁగూడినది; పర.....కలితుఁడు = పరమాత్మత్వమును బోధించు జ్ఞానముచే ప్రకాశించువాడు.

1. క. నీపని. 2. చ. నివ్వనీ. 3. చ. గోళ్లు. 4. చ. ఖండ. 5. చ. కొండక. 6. చ. జాట్టి.

6. క. యతీం. చ. మునీం.

పాండురంగ - 44

క. పులియున్నపొదరు మొసలికి, నెలవగు బలు¹మడుపు ద్రాచు నిల్చిన వల్లి
బిల మన నమ్మునివన మెవ్వలనం జొరఁజనదు వాసవప్రభృతులకున్. 247

టీక. పొదరు = పొద; నెలవు = నివాసము; బలుమడుపు = పెద్దకొలను; వల్లిబిలము = పుట్ట
రంధ్రము; ఎవ్వలన్ = ఏ విధమున నైనను; వాసవప్రభృతులకున్ = ఇంద్రాదులకును; చొరఁజనదు =
ప్రవేశింపరాదు. అలం. రూపకము.

శా. ఆ మాయాగవి¹ మట్టె నట్టడవిలో నత్తుర్ధతి² రేపి మ
ధ్యేమార్గంబున నభగర్భితసురాద్రింబోలి³ వల్లికరే
ఖామగ్నాకృతి నున్న యున్నతతపఃకాశల్య⁴కల్యుక్ గత
వ్యామోహ⁵ జిరజీవి దేవతులితు⁶ వాఘాలవాచంయమున్. 248

టీక. ఆ మాయాగవి = ఆ కపటగోవు; రేపి = విజృంభించి; మధ్యేమార్గంబున్ = దా
నడుమ; అభిగర్భితసురాద్రింబోలి = మేఘములతో కూడిన మేరుపర్వతమువలె; వల్లికరేఖామగ్నా
కృతి = పుట్టతో కూడి దట్టమైన చెట్టగుంపుల¹ మునిగిన ఆకారముతో; [పుట్ట మేఘమువలెను, ముని
మేరువువలెను ఉన్నట్లు పోల్చఁబడినది.] ఉన్నత.....కల్యుక్ = గొప్పకపస్సునేర్చున ఆటలేఱిన
వానిని; గతవ్యామోహ² = నశించిన ఆజ్ఞానము కలవానిని; దేవతులితు³ = దేవసమానుని, వాఘాల
యము⁴; మట్టె. అలం. ఉపమ, ఛరికరవాచము.

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టివడి మాని సముత్థితుడయ్యె¹ మేనిపైఁ
చెట్టినపుట్ట నెట్టవినీ బీటలువాఱ శ్రవశ్శకుంతముల్²
చెట్టువలెత్తి ముందటికి సాగఁడలంప జటాచ్ఛటాచ్ఛవి³
ద్రుత్తైలుకట్టి నిద్రలు మరుద్భుగధీశకులంబు మేల్కనన్. 249

టీక. బిట్టు, మిట్టివడి = కీచ్రముగా ఎగిరివడి; పెట్టిన = విర్పడిన; పుట్టనెట్టు = పుట్టచోటు -
అనిసి = పగిలి; శ్రవశ్శకుంతముల్ = చెవులమైచుండు పిట్టలు; చెట్టువలు = రెక్కలు; జటాచ్ఛటా
చ్ఛవి⁴ = జడలగుంపులకాంతితో; ద్రుత్తైలు, కట్టి = గుమికూడి; నిద్రలు = నిద్రించునట్టి; మరు
ద్భుగధీశకులంబు = పాముల గుంపు.

మ. కనవుండీవలు దావపావకశిఖౌఘంబుల్ ప్రకాశింప వె
క్కసమై తోచిన కొండచందమున దీర్ఘశ్శుచంచచ్ఛటా
విసరక్రోధరసోగ్రమూర్తి యగుచు¹ వృద్ధప్రతిశ్రేష్ఠుఁడా
త్తసమీపస్థితు హస్తముక్తసురభి² దద్వర్తి³ నీక్షించుచున్. 250

టీక. కనవుండీవలు = గడ్డితీగలును, దావ.....ఘంబుల్ = కార్పిచ్చయొక్క మండల
గుంపులును; వెక్కసమై = అధికమును; దీర్ఘ.....మూర్తి = నిడుపాటి గడ్డము, మిసములతో
చలించు కాంతినమూహము గల కొవముచే భయంకరస్వరూపుడు; వృద్ధప్రతిశ్రేష్ఠుఁడు = గొప్ప
ముసలిముని - వాఘాలండు; ఆత్మకమీపస్థితు⁴ = తనకుదగ్గఱగా నున్న వానిని; హస్తముక్తసురభి⁵ =
చేతితో విడుచుచున్న గోవుకలవానిని; తద్వర్తి⁶ = ఆ బ్రహ్మచారిని - అయ్యుతుని; నీక్షించుచున్ =
చూచుచు - మీఁదిపద్యముతో అన్వయము. అలం. ఉపమ.

1. చ. మగడు. 2. చ. మాయావిని. 3. చ. బొల్చు. 4. క. శల్యుక్. చ. కల్యుక్. 5. క. శల్యుక్. 6. క. విక్షిం. చ. నీక్షిం.

ఉ. ఓరి దురాత్మ! యోరి వినయోజ్ఞుత! యోరి మదాంధ! యెందు నే
వారికి జేరరాదు మనువారికి నీవన; మీపు చొచ్చి జం
భాకృతోపఘాతశతహార్యము కాని మదీయఘోరదు
ర్వారసమాధిగౌరవము వమ్ముగఁ జేసితి వాసురక్రియన్.

251

టీక. వినయోజ్ఞుత! = వినయమునుండి విడువఁజేసినవాడా! - దుర్వినితుడా! మనువారికి = బ్రదుకఁదలఁచినవారికి; వావనము; చేరరాదు = సమీపించునాభ్యము; జంభా...హార్యము = ఇంద్రుని యొక్క శతసంఖ్యాకములగు బాధలచేతను నశింపఁజేయఁదగినది; అసురక్రియన్ = రాక్షసపద్ధతిని వమ్ముగఁ = వ్యర్థమైనదానినిగా; చేసితివి.

తే. వృద్ధుఁ బ్రణిధాననిర్మగు బుద్ధిబలవి, హీను నన్నిట్లు చేసితిగాన నీవు
నిట్టిప్రాయంబు నీరూపు నీవిధంబు, నదటు నుడివోయి భేకంబ వగుమనవుడు.

టీక. ప్రణిధాననిర్మగున్ = ధ్యానయోగమున మునిగినవానిని; ఇట్టి ప్రాయంబు = యావనము; ఈరూపు = ఈస్వరూపము; అదటున్ = గర్వమును; ఉడివోయి = పోయి; భేకంబవు = కప్పవు.

శా. ఆ పృథ్వీసురసూతి తత్పదసరోజానమ్రుడై యిట్లునున్

'గోపాటోప మడంపుఁ డీలినన్ గొండల్ వక్షన్ వారిధుల్

రూపేదన్ ధర ప్రయ్యు మిచ్చొరగు మద్రాపంబునా నెంత? ని

ష్టాపద్మాసన! లెస్సగాఁ దెలిసి నన్ శాపాగ్నిచే గ్రాచవే!

253

టీక. ఆ, పృథ్వీసురసూతి = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రుడు - ఆయుతుడు; తత్పదసరోజానమ్రుడై = ఆమునిపాదపద్మములపై వ్రాలినవాడై; ఈరు = మీరు; అలిగినన్ = కోపించినచో; వారిధుల్ = సముద్రములు; రూపువిదన్ = నశించును; ధర = భూమి; ప్రయ్యు = బ్రద్రలగును; మద్రాపంబునాన్ = నా రూపవగా; నిష్టాపద్మాసన! = నిష్ఠయందు బ్రహ్మయైనవాడా! లెస్సగా, తెలిసి = బాగుగా గ్రహించి. గ్రాచవే = కాల్చుము.

క. తఱుంగని లయశిఖవని నీను, నెఱుంగుదు వాధూలమునికులేశ! నిజముగా

నెఱింగి యెఱింగి తనయావల, కొఱివిం గొని గోకఁ దివురు కుమతియుఁ గలఁడే!

టీక. లయశిఖవి = ప్రళయాగ్నివి; ఔదలన్ = తలను; కొఱివింగొని = కాలుచున్న కజ్జను తీసికొని - (దానితో) గోకన్, తివురు = గోకుటకు యత్నించునట్టి; కుమతియున్ = చెడ్డబుద్ధికల వాడును; కలఁడే! = ఉండునా? అలం. లోకోక్తి.

ఉ. ఉద్ధతిదక్కి యొక్కయెడ నూరకయుండఁగనీని కంధరా

బద్ధమహాహి నీ కపిలఁ బాపఁదలంచితి; నొండులేదు; దీ

నోద్ధరణాతిసాంద్రకరఁజోదధివీచిసమృద్ధి యైన నీ

బుద్ధికి జేర్పఁగాఁ దగునె భూరిదవానలకీలభేలమున్?

255

టీక. ఉద్ధతి దక్కి = గర్వమును విడిచి - శాంతిపహించి; ఉండఁగనీని = (నన్ను) ఉండనీయ నట్టి; కంధరాబద్ధమహాహిన్ = మెడలోగట్టుకొన్న పాము అగుదానిని; ఈ కపిల్ = ఈ యావును; దీనో.....సమృద్ధి = దీనులను రక్షించుటయందు మిక్కిలిపెద్దఁదగు కరుణాసముద్రముయొక్క యల లతో నిండినది; భూరి.....భేలమున్ = పెద్దకారుచిచ్చుమంటల విలాసమును, చేర్పఁగాఁదగునె! అలం. రూపకము.

వ. అని మునితనయుండు ధేన్వాగమనాది తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ గల తన వృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు, నూహించి యత్రైఱంగు చిత్తంబున యథార్థంబుగాఁ గనుంగొని.

256

టీక. తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ = దానిని తఱుముట తుదగా; అత్రైఱంగు = ఆ షడ్భి. అయుతుండు చెప్పిన విధము.

మ. భుక్తిభీషణాఫాలభాగుండు తను ప్రోద్బూతఘర్తాంబు బిందుకుడై బ్రస్తుటదోష్ఠవల్లవుడు చేతోభీతికృల్లోలతారకఘూర్ణన్నయనుండు గాక శమసారస్తేరుడయ్యెట్లం దపస్వికులగ్రామణి చిచ్చు చంద్రపాడవై చెన్నొందుచందంబునన్.

257

టీక. భుక్తి.....భాగుండు = బొమముడిచే భయంకరమైన నొసలు కలవాడు; తప.....దుకుడై = శరీరమునుండి హెచ్చుగా పుట్టిన చెమటబిందువులు కలవాడును; ప్రస్తుటదోష్ఠవల్లవుడు = కదలుచున్న చిగురువంటి పెదవికలవాడు; చేతో.....నయనుండు = మనస్సునకు బెదరు కల్గించు చలించు కనుపాపలతో తిరుగు కన్నులుకలవాడు; తపస్వికులగ్రామణి = మునిశ్రేష్ఠుడు; వాధూలుండు; శమసారస్తేరుడు = శాంతరసముతోడి చిఱునవ్వు కలవాడు; చిచ్చు = అగ్ని; చంద్రపాడవై = చంద్రునిరీతిని (చల్లని)దై; చెన్నొందుచందంబునన్ = ప్రకాశించురీతిని; అయ్యెన్. అలం. ఉపమ.

క. సప్రణయంఁ డగుచు మునిలో, కప్రచరుం¹దాచరించె గనికరమున నవ్విప్రకుమారుఁ; దృణాంచల, విపుష్పములుగావె! యసనివిబుధాగ్రహముల్.

టీక. సప్రణయంఁడు = శ్రీతితో కూడుకొన్నవాడు; అసనివిబుధాగ్రహముల్ = బ్రాహ్మణుల కోపములు; తృణాంచలవిపుష్పములు = గడ్డిపోచలచివటి నీటిబిందువులం.

ఉ. ఆ వసుధామరప్రభవు నమ్ముని యిట్లును 'వత్స! విన్న నాభావపథంబునన్' నిను²నసాపునిగాఁ గనుగొంటి; నాగ్రహ⁴వ్యావృతచిత్తవృత్తి నిటు లాడితి మీఁ దరయంగలేక; నా⁵యా వచనంబుదప్ప⁶దనముం బెద మూర్ఛత నన్ను మోచుటన్.

259

టీక. ఆ, వసుధామరప్రభవు = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రునిగూర్చి; నాభావపథంబునన్ = నా మనోమార్గమున; ఆగ్రహ.....వృత్తి = కోపమునకు లొంగిన మనోవ్యాపారమున; మీఁదు, అరయంగలేక = ముందు చూడక; ఇటులు, అడితిన్ = ఇట్లు వల్కితిని; అనయంబు = ఎల్లపుడును; ఎదన్ = మనస్సులో; నన్ను మూర్ఛతమోచుటన్ = నన్ను అజ్ఞానము పొందుటచేత; ఆ వచనంబు = ఆ కావవాక్యము; తప్పదు.

చ. వగవకుఁడన్న! దైవగతి వచ్చిన కీడు దలంచి నెన్నుకొనబొగులకుమన్న! కర్తములపోకకు భోగమె హేతువన్న! విశ్వగురుఁ⁷గరింద్రవత్సలు దివానిశమున్ దలపోయుమన్న! మేలగు హరిభక్తియుక్తులకు నాపదరాదుగదన్న యెన్నఁడున్.

260

1. చ. దుడరించె. 2. చ. పాత్రుని. 3. చ. దొంటి. 4. చ. వ్యాపి. 5. చ. యా. 6. చ. దనియొకడ. 7. క. గిరిండు.

టీక. వగవకుము = విచారించుకుము; వైవగతి = వైవచళమున; పాగులకుము = తపించుము; పాకకు = పావుటకు - నశించుటకు; భోగమే = ఆచరణించుటయే; హేతువు = కారణము; విశ్వగురు = లోకగురువును; కరీంద్రవత్సలు = గజేంద్రునివై వాత్సల్యము కలవానిని; దివానికము = రాత్రింబగట్టు; తలపోయుము = ధ్యానింపుము. మేలు, ఆనక = శుభము కలుగును.

సీ. జలధరంబన నెద్ది? ¹పాలపంబు పుట్టించు నిల్లాలి మెలుగుల మొల్లనులకు మున్నీరనగ నెద్ది? మొలచుట కావాల మాణిపూసలువోని యాత్రజాలకు నీడమ్రా కన నెద్ది? నిలువ నీడై తోచు నాకటనుండు ద్విజానభలకు దాపన నెద్ది? యాధారమా దివి బ్రాకు పితృచర్యులకుఁ గుంటుపిచ్చుకలకు తే. నట్టి గృహమేధిధర్మంబునందు నీవు, గుత్సనేయుట నీతి ⁴గొడవయొకవై నొప్పునది యొప్పు దనిపల్కు నుద్ధతులకుఁ, గసరి వైచచ్చు తొట్లవై గాలియైన.

టీక. ఇల్లాలి.....ములకు = భార్యయొక్క తలకు లను మెలుపులమొత్తమునకు; జలధరంబు, ఆనక = మేఘముననది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థకు; పాలపంబు, పుట్టించు = ప్రకాశమును కలుగఁజేయునో; [ఇట 'పాలపము = వ్యాచము; మొల్లములకు = ధనములకు' అను పూర్వ టీక ఆనగుతము.] అణిపూసలువోని యాత్రజాలకు = అణిముత్యములవంటి కొడుకులకు; మున్నీరు, ఆనగ = సముద్రముననది; ఎద్ది = ఏ గార్హస్థ్యము; మొలచుటకు = పుట్టుటకు; ఆచాలము = పాదు; [అగుచున్నది] ద్విజానభలకు = పక్షులగుంపునకు, బ్రహ్మణ్యుడమునకు; నీడమ్రాను, ఆనక, ఎద్ది, నిలువనీడై; తోచు = కనబడునో; దివిబ్రాకు = ఆకాశమున కెగురు, స్వర్గమున కెక్కు; పితృశేవకలకు = మరణించిన వంశజాలకు; కుంటుపిచ్చుకలకు = కుంటుచున్నపిచ్చుకలకును, కుంటివారికి; దాపు, ఆనక = మెట్టనునది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థధర్మము; ఆధారము, బొక = అగుచున్నచో; అట్టి; గృహమేధిధర్మంబునందు = గృహస్థధర్మమునుగూర్చి; కుత్సనేయుట = నిందించుటవలన; కొడవ = హింస-అవమానము; ఒడవె = కలిగెను; ఒప్పునది = ధర్మమగుదానిని; ఉద్ధతులకు = దురహంకారులకు; కసరి = విజృంభించి - హెచ్చి. తొట్లవై గాలియైన (?) వైచచ్చున్.

క. ఏనింతవాడ ⁶ నేనయి, పూనుదునట ⁷ యెద్దిగాక పోయెడు? నని కిసుం

త్రై నఫలమందఁదీరదు, మానవులక కాదు విను మమర్త్యులకైనన్. 262

టీక. ఏను, ఇంతవాడను = నేను ఇంతగొప్పవాడను; ఏనయి = నాయంతట నేనయి; ఎద్ది కాకపోయెడు = నా అనుమాననది ఏది జరుగదు? అని = అనుకొని; నుంతైన = కొంచెమైనను; అమర్త్యులకైన = దేవతలకుఁగూడ; ఫలము, అదక, తీరదు = ఫలమును పొందుటకు సాధ్యము కాదు.

సీ. మును లనుష్టుభమునఁ దనుఁగొల్వఁదగువానిఁ బ్రహ్లాదుఁడొనఁ బొల్పడినవాని ద్వాత్రింశదురుభుజాస్తంబాధ్యుడగువాని నశ్వత్థమా ర్థియై యలరువాని ¹⁰జక్రంబుచే త్రైత్రజసముఁడొనఁచెడువాని వివిధాయుధంబుల బెలయువాని నలఘుదివ్యాకల్పములఁ జూడఁగలవాని భీమరథ్యాపగానీమవాని

ఆ. వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల, వాని నిలిచి కొలుచు ¹¹వారివాని

శ్రీస్థనంహదేవు నేనింపు భేకంబ, వై తదంస్థిమూల మధిపనించి. 263

టీక. అనుష్టుభమున = అనుష్టుభమును ఛందస్సుతో - (పాదమునకు 8 అక్షరములు గల ఛందస్సుతో); ద్వాత్రింశ...ధ్యుడు = స్తంభములవలె గొప్పవగు ముప్పదిరెండుబాహువులు (కాఖిలు)

1. చ. యెలవం. 2. చ. నొందు. 3. చ. దాపన * శ. రమా. 4. చ. పిచ్చి. 5. చ. కగడవ. చ. కొడవ. 6. క. నొప్పుగలి నొప్పుగనగల్గ. చ. నొప్పునదియొప్పుదనిపల్కు. 7. చ. యేనయి. 8. చ. యద్ది. 9. చ. కం. 10. చ. క. క. కు. 11. క. చక్రంబు. 12. క. వాని. చ. వారి.

కలవానిని; ఆశ్వత్థమూర్తియై = రావివృక్షపుటాకారము కలవాడై; అలఘు.....ములక్ = ఎక్కువైన దేవకల్పములగు కాలములను; భీమ.....వానిక్ = భీమరథీనదీప్థలమున ఉన్నవానిని; నిలిచి = శ్రద్ధపూని; కొలుచువారివానిక్ = సేవిచువారి స్వాధీనమగువానిని; భేకంబవై = కప్పవై; తదంభి) మూలము, అధివసించి = అతని పాదములకడ నివసించి - సేవింపుము. అలం. పరికరము.

తే. దద్దురాంగనయందు సంతానసీద్ధి, నీకు నగుఁ గొంతకాలంబు నిర్లమింప
దాన నీదుపితృణంబు తలఁగి శాప,మోక్షసంప్రాప్తియును గల్గు నాక్షణంబు.¹

టీక. దద్దురాంగనయందుక్ = ఆడుకప్పయందు; నిర్లమింపక్ = గడవఁగా; పితృణంబు = పితృదేవతలఋణము; తలఁగి = తీరి; [సంతానముకలుగుటచే ననుట.] శాప మోక్షసంప్రాప్తియై = శాపముయొక్క విడుదలను పొందుటయు.

వ. అని యిన్విధంబున వాఘాలుండు శాపావధి నొడివి యవ్వటువు నాశ్వాసించి విశ్వాద్భుతజనకంబుగ నంబురుహస్త్రియమండలంబు భేదించికొనుచుం జని యపవర్గసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుండయ్యె నిచ్చట వియచ్చరథేనువు నేలినవానిపని సఫలంబుచేసి ఫలోదయంబు నలంకరించె. ప్రయుతసుతుండును విఫలప్రయత్నండై యయత్నసంప్రాప్తంబగు నిజవ్యసనంబున నుసురుసురయ్యును సాయం సమయకుముదంబుచందంబునఁ గొంతకొంత తచ్చాంతివచనంబుల వడఁదేఱిన వాడై జగత్ప్రయవవిశ్రీకరణిప్రవణంబగు పాండురంగక్షేత్రంబునకుఁ జని. 265

టీక. శాపావధి = శాపాంతమును; నొడివి = తెలిసి; ఆశ్వాసించి = ఊరడించి; విశ్వా... కంబుగక్ = లోకమున కాశ్చర్యము కలుగునట్లు; అంబురుహస్త్రియమండలంబు = సూర్యమండలమును; [మోక్షము పొందువారు సూర్యమండలమును భేదించుకొని, పోవుదురని శ్రుతి.] అపవర్గ... సాసీనుండు = మోక్షసామ్రాజ్యసింహాసనముపై కూర్చున్నవాడు - ముక్తుఁడు; వియచ్చరథేనువుక్ = కామధేనువుకూడ; విలినవానిపని = ప్రభుకార్యమును; ఫలోదయంబును = ఫలప్రాప్తిని, స్ఫర్ధమును; అలంకరించెను = పొందెను. అయత్నసంప్రాప్తంబు = ప్రయత్నములేక ప్రాప్తించినది - ఆనుకొనకుండ వచ్చినది; నిజవ్యసనంబునక్ = అపదవలన; అసురుసురయ్యును = బడలియున్నను సాయం.....చందంబునక్ = సాయంకాలమందలి కలువపూవువలె; వడఁదేఱినవాడై = తెప్పటివన వాడై; జగత్ప్రయ...ప్రణవంబు = ముల్లోకములను పవిత్రములుగా చేయుటకు సమర్థమైనది.

క. భీమః ధీః దొట్టి తీర్థస్థానంబులనెల్లఁ దనువుఁ దోఁగించి ముని
గ్రామణి కుహనాభీరశి, ఖామణిమణి సౌధరాజగర్భాగతుడై. 266

టీక. తొట్టి = మొదలుకొని; తనువుక్ = దేహమును; తోఁగించి = ముంచి; మునిగ్రామణి = ఉత్తమముని యగు అయుతుఁడు; కుహనా.....గతుడై = కపట గోహత్రేష్ఠుడగు కృష్ణుని మణి మయదేవాలయము లోపలికి వచ్చినవాడయి.

సీ. సురతరుప్రసవరింఛోభి¹మాళివిసీల జలదంబులోని² క్రొందఱుకు లెసఁగఁమెఱవఁ
మొగమువెన్నెలయేటి³ మొగఁదేలుమగమీలగతి⁴ బత్తలాక్షియుగ్గకము
గతీయ నెమ్మేను చీకటిమ్రాఁకుఁ బ్రాఁకు బంగరుతీగక్రియఁ దూలగద్రుశాటి
యడుపథంబున⁵ జాటు⁶ నుడురత్నతితిభాతి మెడహారములపెన పుడమిదాఁక

1. చ. గ. 2. చ. దీటి. 3. క. లోలేదు. చ. లోఉన్నది. 4. చ. చూళి. 5. చ. క్రొత్తకు. 6. క. మొగఁదేటమగమీల చ. మొగిదేటమొగళాల. 7. క. వత్స. 8. చ. మీఱు. 9. క. నురుచు. నుడు

తే. నచ్చరలు వీననలు వీవ సంగరాగ

వాసనలు భూషణార్చు¹లు సేసరేగఁ

బిటిది దెసనున్న రమమీందఁ ²నొఱంగి ధవళ

చలదళచ్చాయ సుండు విట్టలు నుతించు.

267

టీక. సుర.....దళకులు - సురతరుప్రసవోఽఞ్చి = కల్పవృక్షపుపూవులనమూహముగల; (పూలచే ఆలంకరింపఁబడిన); మాళి = శిరస్సనెడ; విసీలజలరంబులొని = కాటుమమ్మలొని; క్రొందనకులు = క్రొత్తకాంతులు ఎనఁగఁ = వ్యాపింపఁగా; మొగము.....గలిక - మొగమువెన్నెలయేటి మొగ = ముఖమును వెన్నెలయేటిద్వారమున; తేలు = లేలునట్టి; మగమీలగలిక = మగచేఁజలఁదమున; పక్షలాక్షియుగ్గకము = రెప్పలపాటు గల రెండు కన్నలును; మెఱవఁ = ప్రకాశింపఁగా; కఱియ.....మ్రాఁకుక = నల్లనిశరీరమును తమాలవృక్షమువయు; కద్దుకాటి = పీతాంబరము; తూలక = చలింపఁగా. ఉడువభంబునక = ఆకాశమునుండి; ఉడువకృతభాతిక = గొప్పచుక్కలగుంపువలె; మెడహారములపెన = మెడలొని హారములమెలిక; తాంకక = అంటఁగా; అచ్చరలు = అచ్చరసలు; వీననలు = చామరములు; అంగరాగవాసనలు = మైపూఁతలపరిమళములు; భూషణార్చులు = నగలతళకులును; వీసరేగక = విజృంభింపఁగా; బిటిదిదెసక = వెనుకభాగమున; ధవళ... ..చ్చాయక = తెల్లని రావిచెట్టునీడను. [పూర్వటీకలో 'వెన్నెలయేటిమొగరేటి' అను పాదము ననుసరించి 'మొగరేటి' = ముఖర యను నదియందలి అను నర్థము వ్రాయఁబడినది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఫాలము ³చుక్క వంక నెలపై వెలుగొందెడు లోహితాంగునిక

బోలఁగఁ గంబు⁴గర్భమునఁ బొల్పును నీలములీలఁ గంధరా

కాళిమ యుల్లసిల్లి విధుఖండము కెంజడకెంపుడమ్మిలో

బాలమరాళమట్లలర భాసిలు శూలి, లలాటపట్టికన్.

268

టీక. ఫాలముచుక్క = నొసటిబొట్టు; వంకనెలపై = నెలవంకవయి; లోహితాంగునిక = అంగారకుని; బోలఁగక = సరిపోలఁగా; కంధరాకాళిమ = మెడవైయన్న నలుపు; కంబుగర్భమునక = శంఖములో; పొల్పును = ప్రకాశించు; నీలములీలక = ఇంద్రనీలమువలె; ఉల్లసిల్లిక = ప్రకాశింపఁగా; విధుఖండము = అర్ధచంద్రుడు; కెంజడకెంపుడమ్మిలో = ఎఱ్ఱనిజడ యను నెఱ్ఱతామర పూవుపయి; బాలమరాళమట్లు = పిల్లహంసవలె; భాసిలు, శూలి = ప్రకాశించునట్టి శివుడు; లలాటపట్టికక = నొసటియందును. [ముందు సమన్వయము.] అలం. ఉపమ.

మ. నలినాస న్నలినాసనాననపురాణస్థానముల్ డాయకీ

మ్ముల బలో⁵మాయలబోరుతల్పు లధరంబుల్ గెంపువాచూరులుక

గల విద్యద్వదనాంత రాళనవరంగక్షోణి రాణించు ను

జ్వలవజ్రప్రజశంఖసంఘునిభ భాషాయోష జిహ్వస్థిన్.

269

టీక. నలిక = తగునట్లును; ఆసక = ఆశతోను; నలినాసనాననపురాణస్థానముల్ = కమలాననుడగు బ్రహ్మయొక్క ముఖములను ప్రాతచోటులను; డాయక = నమింపక; ఇమ్ములక = ప్రీతితో; బోరుతల్పులు = పెద్దతల్పులు, నాలుకలు; అధరంబుల్ = క్రిందివి పెదవులు; కెంపువాచూరులుక = కెంపులుతాపిన ముంజూరులును (ఎఱ్ఱని మీఁదిపెదవులు); విద్య.....క్షోణిక = విద్వాంసుల నోళ్ల లోపలిభాగములను సౌధభాగములందు; రాణించు = ప్రకాశించునట్టి; ఉజ్వల...

1. క. లనేనలెనఁ బిటిది చ. లుసేసరేగ పరిది 2. చ. సురిసి. 3. చ. ప్రక్కనిల. 4. చ. గర్భ. 5. చ. కి. రీ. చ. ల్పాయ. క. ల్పాయ.

నిభ = ప్రకాశించు రవలవలెను, శంఖములసమూహమువలెను ఉండునది; భాషాయోష = సరస్వతి; జిహ్వస్తలిక్ = నాలుకవైసి; [విష్ణుజిహ్వవై సరస్వతి యున్నదనుట] అలం. రూపకము.

సీ. లలితకుంతలశైవలము ముఖైందనబింబ మధరాధరప్రవాళాంకురంబు

చలనస్వభావలోచనమహామీనంబు కమనీయకంధరాకంబుకంబు

గర్వితస్తనకనత్వగృతాభోగంబు విశదత్రివళిభంగవిలసనంబు

¹మధ్యవృత్తావర్తమహితంబు కటితటిదీప్తిపంబు పృథులోరుదివిజకరటి

తే కరము పదకూర్చపృథుకంబు గ్రస్తు నఖరమణికలాపంబు నగుచు నేమగువరూపు భూరిసౌభాగ్యసంపద బోలుఁ దండి, నా సుఖాంబోధిపుత్రిబాహంతరమున.

టీక. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యసంపదచే తన తండ్రియగు నముద్రుని పోలుచున్నదని వివరింపబడినది. లలితకుంతలశైవలము = (లక్ష్మీరూపు) పాచివంటి చక్కని మెడ్రుకలుకలది, (స. రూపు) కుంతలములవంటి పాచికలది; ముఖైందనబింబము = (ల) చంద్రబింబమువంటి ముఖము కలది, (స) ముఖమగు చంద్రబింబము కలది; మధు.....రంబు = (ల) వగడపుమొలకవంటి తియ్యని పెదవికంది, (స) మధురాధరమువంటి వగడపుమొలక కలది; చపల.....మీనంబు = (ల) పెద్దచేపలవంటి చలించు కన్నులు కలది, (స) చలించులోచనములవంటి పెద్ద చేపలు కలది; కమ.....కంబు = (ల) శంఖమువంటి చక్కని మెడకలది, (స) చక్కనిమెడవంటి శంఖముకలది; గర్విత.....భోగంబు = (ల) పర్వములబోలు పొగరుచున్నలు కలది, (స) గబ్బిగుబ్బలవలె ప్రకాశించు పర్వతముల ఖిర్రాక్షక కలది; విశద.....విలసనంబు = (ల) అలలవంటి వశల విలాసము కలది, (స) స్పష్టమైన త్రివళిల వలె నుండు అలలవిలాసము కలది; మధ్య.....మహితంబు = (ల) నుడివంటి నాళి కలది; (స) బొడ్డువంటి నుడిగలది; [మధ్యవృత్త = బొడ్డనెడి అని పూర్వటీక. అది మధ్యవృత్తముకాని మధ్యవృత్తముకాదు] కటితటిదీప్తిపంబు = (ల) దీప్తిపములవంటి పిఱుదులు కలది; (స) పిరుదులవంటి దీప్తిపములుకలది; పృథులోరు దివిజకరటికరము = (ల) విరావతముతోడమువంటి గొప్పతోడలు కలది; (స) పెద్దతోడవంటి విరావతము హస్తముకలది; పదకూర్చపృథుకంబు = (ల) తాచేటిపిల్లవంటి పాదములు కలది, (స) పాదములబోలు తాచేటిపిల్లలుకలది; నఖరమణికలాపంబు = (ల) మణులగుంపులవంటి గోళ్లు కలది, (స) నఖములవంటి మణులగుంపుకలదియు; ఏ మగువరూపు = ఏ లక్ష్మీదేవిస్వరూపము; తండ్రీక్; పోలుక్ = పోలియుండునో; ఆ సుఖాంబోధిపుత్రి = పాలనముద్రపువట్టి యగు నా లక్ష్మీదేవి; బాహంతరమునక్ = అొమ్మువైసి; [ముందున కన్వయము. లక్ష్మి విష్ణునిరొమ్మువైచున్న దనుట.] అలం. ఉపమా. ఉదాత్తము.

మ. సితకీరస్ఫటికాక్షమాలికలు గెంజేదోయి సంధించి భా

రతి వామాంకతలంబునక్ సతతమున్ రంజిల్లఁగల్గోలసం

గతహంసోత్తమఘేనపంక్తి యగు గంగావాహినిం దాల్చు దై

వతశైలంబునఁ దేజరిల్లు నల విశ్వస్రస్ట నాభిం దగన్.

271

టీక. కెంజేదోయిక్ = ఎట్లనైన (అందమైన) రెండుచేతులందును; సితకీర, స్ఫటికాక్షమాలి కిలక్ = తెల్లచిలుకను, జవమూలికను (క్రమముగా); సంధించి = కూర్చి; భారతి = సరస్వతీదేవి; వామాంకతలంబునక్ = ఎడమవైపున; రంజిల్లక్ = ప్రకాశించుగా; కల్గోల...పంక్తి = అలలయందు లగ్నమైన ఉత్తమహంసయు, నురుగును కలది; గంగావాహినిక్ = గంగానదిని; దైవశైలంబు = కైలాసము; తేజరిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; విశ్వస్రస్ట = బ్రహ్మ, [ఇచట బ్రహ్మ శైలముతోను, సరస్వతి

గంగతోను, తెల్లచిలక హంసతోను, జవమాల సురుగుగుంపుతోను పోల్పబడినవని ఎఱుంగవలెను.] ఆలం. ఉపమ.

తే. రత్నసందర్భగర్భ యీ రత్నగర్భ

చరణపీఠంబుగా నున్న సకలభువన

మయుని నినుఁ గంటి దేవ ! నాభయము లుడిగె

నని తపసి ప్రీతిఁ గంసాభియాలిఁ బొగడి.

272

టీక. రత్నసందర్భగర్భ = రత్నముల సమూహము గర్భమున గలదైన; ఈ రత్నగర్భ = ఈ భూమి; చరణపీఠంబుగా = పాదపీఠముగాను; ఉడిగె = నశించెను; తపసి = ముని - ఆయుతుడు; కంసాభియాలి = కంసశత్రువగు శ్రీకృష్ణుని.

క. అటుఁ జని వటువు త్రేరది, క్షటమునఁ గనుఁగొనియె దరళతరతరుమూర్తి

బటునఖరశైత్యమున నా, రట ముడిపి సురారి నేలు రసికు నృసింహున్. 273

టీక. వటువు = బ్రహ్మచారి; ఉత్తరదిక్షటమున = ఉత్తరదిశ్చాగమున; దరళతరతరు మూర్తి = ప్రకాశించు వృక్షస్వరూపముకలవానిని; ఖరనఖరశైత్యమున = వాడిగోళిత్వతచేత ["నఖరశైత్యమున = గోటివల్లదనముచేత" అని పూర్వటీక.] ఆరటము = కష్టమును; ఉడిపి = పోనడచి; సురారి = రాక్షసుని - ప్రహ్లాదుని; రసికున్ = కరుణారసపూర్ణుని; నృసింహున్ = నృసింహుడచట రావిచెట్టు రూపమున నున్నాడని గ్రహించవగును.]

క. శాశ్వతకరుణాంబుధి న, వ్యిశ్వవిభుం గనుటఁ గోలె విపుని మది మా

నీశ్వరశాపవికార మ, నీశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయ మొనరింపన్.

274

టీక. శాశ్వతకరుణాంబుధి = స్థిరముగ ఉండు దయాసముద్రుడగువానిని; కనుటగోలె = చూచినది మొదలకొని; విపునిమది = అయుతుని మనస్సునందు; మానీశ్వర శాపవికారము = వాధూలమునిశాపమువలనఁగల్గు వికారము; అనశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయము = స్థిరమగు చెడ్డచేష్టలను జరుపుటను; ఒనరింపన్ = చేయఁగా.

శా. సీరప్రాంగణకర్మటీబిలములన్ నిద్రింప మృత్సామయా

హారంబున్ గబళింపఁ బెల్లఱున నిట్టట్టుం బ్లుతంబుల్ గొనన్

దూరాయాస్యదహింద్రభీతిహతి గొందుల్ దూఱఁగోరున్ మదిన్

సారాపేతమనోబలం బగు భవవృద్ధైక ముత్సేకమై.

275

టీక. సారాపేతమనోబలంబు = సారము తొలగిపోయిన మనోబలము కలది - ధైర్యము లేనిది; అగు; భవవృద్ధైకము = కష్టముగా మాఱుబోవు నయుతుడు; ఉత్సేకమై = అతిశయించినదై; సీర.....బిలములన్ = నీటియొడ్డుననుండు ఎండ్రకన్నములందు; నిద్రింపన్ = మడుకొనుటకును; మృత్సామయా హారంబున్ = మట్టిసంబంధమగు సాహారమును; పెల్లఱు, అఱవన్ = గట్టిగా అఱచుట కును; ప్లుతంబుల్, గొనన్ = దాట్లు వేయుటకును; దూరా.....హతిన్ = దూరమునుండి వచ్చుచున్న పాములభయముపాటును; గొందుల్ = సందులను; దూఱన్; మదిన్ = మనస్సులో; కోరున్.

క. ఈ వడువున శాపవ్యూర, నావేశము గదిరియును మహాధైర్యముతో

నా విపుడు సుప్రతిభా, దేవేజ్ఞుఁడు ప్రస్తుతించు దితిసుతశత్రున్.

276

టీక. ఈవడువున = ఈరివిని; కాప.....వేశము = కాపకవృత్తము పూనుట; కదిరియును = కలిగినను; సుప్రతిభాదేవేశ్వాండు = గొప్పబుద్ధిచేత బృహస్పతి యగువాడు - అయుతుండు; దితిసుక శత్రు = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణుదేవుని; ప్రస్తుతించున్.

ఉ. ఆ సభ నుక్కుంగంబమున నాక్రియ నుద్భవమంది యాసురా
గ్రేసరహృద్విదారణము కించిడుదంచితహాసకృత్యమున్
గా సమకట్టియున్ బెనువఁగాఁ గతమేమి పునర్భవస్పృహన్
నీ సట లెవ్వరేఁ దెలియనేర్తురే? మత్స్యమృగాధినాయకా !

277

టీక. ఆక్రియన్ = ఆరితిని; ఉద్భవమంది = పుట్టి; ఆ, సురా.....దారణము = ఆ రాక్షసరాజగు హిరణ్యకశిపుని గుండెలు చీల్చుట; ['హృద్విదారణము = గుండెలు చగుల్చుట' అని పూర్వటీక.] కించి.....కృత్యముంగాన్ = చిన్న చిఱునప్పుతోఁ జేయు వనియగునట్లుగా; సమకట్టి యున్ = ఏర్పఱచియు; పునర్భవస్పృహన్ = గోళ్లయందలి కోరికను [వానిని చంపుటకు గట్టిగోళ్లు గల మృగరాజురూపమును గ్రహించుటయందలికోరికననుట], సంసారమునందలి కోరికను [మరల కృష్ట రూపమున జన్మించుకోరికననుట]; నీసటలు = నీజాలు, నీమాయలు; ఎవ్వరేకే = ఎవ్వరయినను; మత్స్య మృగాధినాయకా ; = నరసింహప్రభూ !

ఉ. మిమ్మటమైన వాడి¹పవిమిత్రములై వెలుగొందు నీ నఖా
గ్రమ్మలకున్ మృదుప్రకృతిగల్గుటక్రొత్త రమాకుచాద్రిపా
ర్వమ్ముల²యందు; నందుఁగలసారగతుల్ నఖరాభిపాతసా
ధ్యమ్ములు³గామిఁ గావలయు నట్లుగుటల్ దితిపుత్రశాత్రవా !

278

టీక. మిమ్మటమైన = అధికమైన; వాడిపవిమిత్రములై = వాడియైన వశ్రాయుధమునకు సమానములై; నీ, నఖాగ్రమ్మలకున్ = నీకొనగోళ్లకు; రమా.....లయందున్ = లక్ష్మీదేవి గట్టి గుబ్బలప్రక్కలందు; మృదుప్రకృతి = మెత్తదనము; క్రొత్త = వింత; దితిపుత్రశాత్రవా ! = రాక్ష సులకు శత్రువగు ప్రభూ ! అట్లుగుటల్ = ఆ నీ వాడిగోళ్లు మెత్తనివగుటలు; అందున్ = ఆ కుచ పార్శ్వప్రదేశమున; సారగతుల్ = బలవద్ధతులు; నఖరా.....ధ్యమ్ములు = గోళ్లనొక్కులకు సాధ్య మగునవి; కామిన్ = కాకపోవుటచే; కావలయున్ = అయి యుండును. ఇందు లక్ష్మీదేవి స్తనకాశి న్యము తెల్పుబడినది. అలం. ఆశ్లేషము.

ఉ. కోపవికారమంచు నొకకొందలు, కొందలు భక్తలోకర
తౌపరతంత్రతాజనితసాంద్రకృపాగుణమంచుఁ గొందలు
ద్వీపితవీరసీంహవిహృతి స్ఫుటభేటవికారమంచు నీ
చూపుల⁴రక్తిమం బొగడుచున్ సుతియింపుదు రిశ్వరేశ్వరా !

279

టీక. ఈశ్వరేశ్వరా ! = దేవతలకు దేవతయైనవాడా ! నీచూపులరక్తిమన్ = నీ కన్నుల లోని ఎఱుపును; భక్త.....గుణము - భక్తలోకరతౌపరతంత్రతా = భక్తులసమూహమును రక్షించుటయం దలి యాసక్తిచే; జనిత = పుట్టింపఁబడిన - కలిగిన; సాంద్రకృపాగుణము = ఎక్కువైన దయ; ఉద్దీ పిత.....వికారము - ఉద్దీపిత = మిక్కిలి ప్రకాశించు; వీరసింధువిహృతి = వీరుల సముద్రము (సమూహము) నందు విహరించుటచే; స్ఫుట = స్పష్టమైన; భేటవికారము = డాలువాఱుయొక్క (వాఱు = సన్ననితోలు) మాఱురూపుకలది; అలం. ఉల్లేఖము.

చ. హరికిరి దంష్ట్రనాటువడి ధైర్యదవరేఖి¹దలిర్పు పూర్వభూ
ధరశిఖరం బసంగ నుతిదాల్చు కుచంబునఁ బొల్చు భూసతి²
బరిహసనం బొనర్పు రమభావము సిగ్గున మొగ్గజేయవే
నరమృగరాజ! నీ నఖము నాటినఁ బొల్చు సురోజకుంభముల్.

279

టీక. హరికిరిదంష్ట్ర = పరాహంసతారమూర్తితోఁజే; నాటువడి = గంటువడి; దంబవ
రేఖి = చంద్రరేఖి; తలిర్పు = ప్రకాశించునట్టి; పూర్వభూధరశిఖరంబు, అనంగ = తూర్పు
కొండకొనయో అనునట్లు; నుతి, తాల్చు = పేరుపడిన; కుచంబున = స్తనముచే, భూసతి =
భూదేవిని; బరిహసనంబు, బసర్పు = ఎగతాళిచేయునట్టి; రమభావము = లక్ష్మీదేవియాశయమును;
సిగ్గున = సిగ్గుతో; మొగ్గజేయవే? = ఎక్కువగునట్లు చేయవో? - లక్ష్మీకి ఎక్కువ సిగ్గుగల్గె
జేయవో? [ఆమె రెండు స్తనములనుగూడ నఖక్షతముల నలంకరించి-ఆమె సిగ్గుపడునట్లు చేయదువనుట.]
నరమృగరాజ! - నరసింహ! పొల్చు = ఒప్పున - ప్రకాశించును. ఆలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. పరిపూర్ణ చంద్రబింబము నక్షత్రచక్రిలోఁ గొనసాగు విద్రుమాంకుర మనంగఁ
కన్నె గేదఁగి తోకు కత్తులబోనిలోఁ జిక్కిన³యకారాన్నిశిఖి యనంగ
వెండికంబములతో వియ్యంపుఁబొత్తెత్తు యమునాతరంగసంఘము లనంగఁ
ప్రాలేయగిరివెన్కభాగంబువహించు పవనపారణకుల ప్రభు వనంగ

తే. మొగమునకు బిగి గావించు మిగులుఁగన్న
దంష్ట్ర కాంతరజిహ్వయుఁ దఱచుఁ గేల
నలుఁగులుఁ బిలుందవాలము గలుగు నిన్ను
గొలుతు దితిపుత్రచేతఃకుకూలదహన!

281

టీక. పరి.....చక్రిలో = నిడుచంద్రునినడిమిభాగమున; కొనసాగు = ప్రకాశించు;
విద్రుమాంకురము, అనంగ = వగడపుమొలకయో అనునట్లు; [మొగమునకు బిగి కావించు మిగులు
గన్ను (ఎక్కువగన్ను) ప్రకాశించునది ఎత్తుగీతితో నమన్వయము.] కన్నెబోనిలో = లేత
మొలకలరేకుల బోనిలోవల; యకారాన్నిశిఖి = బాడబాన్ని; [కోటలనడుమనున్న నాలుక ప్రకాశించు
చున్నదని భావము. [కోటలు కత్తులబోనితోను, నాలుక బడబాన్నితోను పోల్చుటచేసి.] కంబముల
తో = స్తంభములతో; వియ్యంపుఁబొత్తు, ఎత్తు = వియ్యమును పొందు - సరిసమానమైన, [చేతులు
వెండికంబములవలెను, వానిలోని కత్తులు యమునాప్రవాహములవలెను ఉన్నవని పోలిక.] ప్రాలేయగిరి
వెన్కభాగంబు = హిమాలయపువెనుక ప్రక్క; పవన.....ప్రభువు, అనంగ = పాములజేడను
నట్లుగా; [తెల్లనిదేహమువృద్ధభాగమున తోకయున్నదనుట. హిమాలయ, దేహములకును, సర్పవాలము
లకును పోలిక.] దితి.....దహన! = రాక్షసులమనస్సులకు కుమ్ము (ఉమ్ము) నిప్పు అయినవాడా!
ఆలం. ఉత్పేక్ష, క్రమము.

తే. అని నృహర్యక్షవర్య నర్యమనహస్తదివ్యతేజఃప్రభావుఁ గీర్తించి యతఁడు
తత్పదద్వంద్వమునకు వందన మొనర్చి, తపసితిట్టునఁ బ్లవమయ్యెడ దత్తక్షణంబ.

టీక. నృహర్యక్షవర్య = నరసింహమూర్తిని; ఆర్యమ.....ప్రభావు = వేయిమంది
సూర్యుల తేజఃప్రభావము కలవానిని; కీర్తించి = కొనియాడి; అతఁడు (= పయ్యెడ); ప్లవము = కప్ప.

1. క. దలిర్పు. చ. దలిర్పు. 2. చ. మొక్క. 3. చ. బొందడు. 4. క. నందు. చ. నడు. 5. క.
కన్నె. 6. క. బోను. చ. బోని. 7. చ. యకారా. 8. చ. బిబింది.

క. ఆశమము నావివేకం, బాశుస్థియు నాతపంబు లాబహునిగమ

ప్రాశస్త్యము నటులయ్యె మునీశునకుచు; దైవపుటన లిట్టివి దలచన్. 233

టీక. శమము = శాంతియును; బాశునిగమప్రాశస్త్యము = వివిధాగమవిజ్ఞానమును.

ఆ. అస్తదాదిమానసావాలవలయప్ర, కాశభక్తియు క్షైకల్పలతకు

మూల మనఁగ నొప్పు నా లోకవిభు సంఘి, మూల మాశ్రయించి జాలిమాలి.

టీక. అస్తదాది.....లతకు = మాపంటివారిమనస్సులను పాదుయొక్క వలయమున ప్రకాశమగు భక్తితోడికూడిక యను కల్పవృక్షపుతీగకు; మూలము = వేరు; అంఘిమూలము = పాద మూలమును; జాలిమాలి = దుఃఖమును విడిచి; (ముందున కన్దయము.) అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము.

ఉ. ముత్తియముల్ ప్రవాళదళముల్ గమనాకృతిఁ గూడినట్టులై

క్రోత్తగునార! వీని యపురూపపురూ పిది యెంచు విస్తయో

దాత్తమనస్కులై సకలతైర్ధికులుఁ గొనియాడ భేకలో

శోత్తమ మొప్పుఁ జిత్రసపురుష్వల్లమై జలజాసనోద్భవా! 285

టీక. ప్రవాళదళముల్ = పగడపు కమనాకృతి, గూడినట్టులై = అందమైన, రూపము దాల్చినట్లుండి; అపురూపపురూపు = ఎక్కడను లేని చక్కదనము; క్రొత్త, అగ్గ = విచిత్రతలును; విస్తయోదాత్తమనస్కులై = ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన గొప్ప మనస్సులు కలవారై; తైర్ధికులు = యాత్రికులు; చిత్రసపురుష్వల్లమై = రంగురంగులదేహమున ప్రకాశించునదై; జలజాసనోద్భవా! = నారదమునీ! అలం. ఉపమ.

సీ. కమలాప్తుఁ డుదయింపకయమున్ను ¹బుటుకున మునుఁగు సుగమతీర్థమునకు నేగి

విను నైకతనవల్లమునివేదనినదంబు తగుచోట నుండి లేబగటిదాఁక

మధ్యాహ్న వేళ ²సంప్రాశించు బలిపీఠగతపులాకంబులు మితముగాఁగ

సూర్యప్రాద్ధుననుండి సవరేయిగడసన సమ్ముఖమునఁ గొల్చి సంహసించు

తే. శ్రీనృసింహుండు పెనుఁబాపనెజ్జమేను, చేర్చు దద్దివ్యచరణరాజీవమూల

భూబిలంబున నధ్యాత్మపూర్ణబుద్ధి, జాగరముసేయు శాలూరచక్రవర్తి 236

టీక. కమలాప్తుఁడు = సూర్యుఁడు; నైకత.....నినదంబు = ఇనుకలిస్సెలవైఁగూర్చుండు మునుల వేదపారాయణస్వరమును; లేబగటిదాఁక = పుడ్రెండుగంటలవఱకును; విను = బలి..... పులాకంబులు = బలిపీఠమువైచుండు మేతుకులు; ప్రాశించు = తినును; సూర్యప్రాద్ధుననుండి = సూర్యాస్తమయముమొదలయ్యె; సవరేయిగడసన = అర్ధరాత్రిగడచువఱకు; సమ్ముఖమున = సన్నిధిని; గొల్చి = సేవించి; పెనుఁబాపనెజ్జ = శేషశయ్యవై; తద్దివ్య.....బిలంబున = అతని పాదపద్మములక్రింది భూమిలోని రంధ్రమున; జాగరముసేయు = మేల్కొనియుండును; శాలూరచక్రవర్తి = కప్పలజేఁడు.

ఆ. రత్నరంగవల్లిరచనకుఁ దనమేను, ¹పువ్వుగు త్తికరణి పాలుపు ²నిలుప

నంబుచరము ప్రాతరారంభవేళల, నృహరి యగ్రవీధి నిలుచు ననఘ! 287

టీక. రత్న.....రచనకు = రత్నముల ముగ్ధకూర్పునకు; పాలుపునిలువ = శోభను కల్గింపఁగా; అంబుచరము = కప్పు; నృహరియగ్రవీధి = నరసింహునెదుట; నిలుచును. అలం. ఉపమ.

1. చ. బటుకున. 2. చ. ప్రాశించు. 3. చ. గడచిన. 4. చ. శించు. 5. చ. సేసె. 6. చ. పూవు. 7. చ. గిలుచు.

క. హరిదాస మరుచుఁ దనునెల్లరు వేరిడి పిలువఁగల్గి ప్లవపతి గడవె

జిరకాలము పూర్వజననచరిత్రజ్ఞం బగుచు మోక్షసౌఖ్యాపేక్షన్. 283

టీక. ప్లవపతి = కప్పతేడు; పూర్వచరిత్రజ్ఞంబు = పూర్వజన్మవృత్తాంతము నెఱిగినది; మోక్షసౌఖ్యాపేక్ష = మోక్షసుఖమునందలికొరికతో; చిరకాలము; కడవెన్.

ఆ. ఇట్లులు కొన్ని¹యేఁడు లేఁగంగ నొకనాఁడు, పొండరికనాథుచర్యముచకు

కన్యకుబ్జవిభుని కన్యాశిరోమణి, ప్రాణసఖులు గొల్వ నరుకు దెంచె. 289

టీక. పర్యమునకు = ఉత్సవమునకు.

తే. ఆత్మవాహనములనుండి²యవతరించి, నారసింహాఖ్యత్థింబునకుఁ గుఱుగట

భైమిచెంగట విడిసిరి పద్మముఖులు, విరహిహృద్ధామిలగు మారుశరము లనంగ.

టీ. ఆత్మవాహనములనుండి = తమతమ రథములనుండి; ఆవతరించి = దిగి; గుఱుగట = సమీపమున; విరహిహృద్ధామిలు = విరహులగువారి మనస్సులందు నాటినది; సూనశరములు = పుష్ప బాణములు; పద్మముఖులు = తామరపూలవంటి ముఖములు కల యువతులు; విడిసిరి = బస చేసిరి. ఆలం. ఉపమ.

తే. మార్గభేదశిథిలమతు లొగనలు చొచ్చి, భీమరథిః గలంచు టేమి క్రొత్త?

వారి గోయవెచ్చనొకో జములకాంతి, శిలచమ ముజ్జగములఁ దవలి కలఁచ. 291

టీక. వారి...కాంతి = ఆ స్త్రీల శభాపదస్తనముల కొలఁదిలేటు; తనిలి = వ్యాపించి; కలఁచ = కలఁతపెట్టఁగా; మార్గమతులు = దారిబడలికచే చెదరినబుద్ధులకలవారైన; అొగనలు = స్త్రీలు; చొచ్చి = ప్రవేశించి; కలఁచుట = కలఁతపఱచుట; ఏమిక్రొత్త? = ఏమి వింత!

సీ. గంధవాహమున⁴కాగారంబు లివి యంచు వీజనంబులఁ జూచి వెగటుగదిరి

మరుబాణముల సహోదరవర్గ⁵మిది యంచు నలరు మొగ్గలఁజూచి యలఁతనొంది

కమలారినామంబు నైకొన్న వివి యంచుఁ బుల్ల⁷తీగలఁజూచి పుల్లసీల్లి⁸ [దఱిగి

శుకయుగంబులుఁ దాము నొకచాయవివి యంచు నవశుకలబులఁజూచి⁹నయము

తే. కన్యకుబ్జేశకన్యవైః గలుగుచెలుపు

భావములవెంపు నొకపులు మోవఁజేయ

బలిమి నిజదైర్యములు చిక్కఁబట్టియున్న

మును లొనర్చుదు¹రొకరీతి ముఖ్యవిధులు. 292

టీక. గంధవాహమునకు = వాయువునకు; అగారంబులు = నివాసములు; వీజనంబుల = వినకజ్జలకు; కదిరి = పొంది; మరు.....వర్గము = మన్మథునిబాణములగు పూవుల సోదరసమాహము; అలరు మొగ్గల = పూవు మొగ్గలకు; అలఁత, ఒంది = శ్రమపడి; కమలారినామంబు = చంద్రునిపేరు; పుల్లతీగల = సోమలతలకు [చంద్రునకు సోముడనియును పేరు కలదు.] పుల్ల సీల్లి = వెలవెలఁబోయి; శుకయుగంబులు = చిలుకదంపతులు; ఒకచాయవి = ఒక్క రంగు గలవి; నవశుకంబుల = లేమాచిగుళ్లను; నవముగఱిగి = మెత్తఁబడిపోయి - దైర్యమునడలి; కలుగు చెలుపు = కలుగు చక్కదనము; భావములకు = మనస్సులందు; వెంపునొకపులు ఎక్కువ = తాపము (బాధ)లను; మోవఁజేయ = కలిగింపఁగా; బలిమి = బలముతో - మిక్కిలికష్టమును; మునులు; ముఖ్యవిధులు =

1. యొడ్డు. 2. చ. యదుగుడెంచి. 3. చ. లవము. 4. క. కగా. చ. కాగా. 5. చ. గదిరి. 6. గదరి. 7. చ. మది. 8. చ. క. ర. తీగలు. 9. క. నవముగదిరి. చ. నయము దఱిగి. 9. చ. రీక.

తమవిహితకృత్యములను; దినర్దురు = చేయుదురు. యోగులు వారివారి నిత్యకృత్యములకు గావడిన సీజనాదులు వారిమనస్సులను తపింపజేయు పనులకు కారణములగుటచే మిక్కిలి కష్టముగయు ఆ యా వికారములకు లొంగక మనస్సులను చిక్కుబట్టి తపస్సునొనర్చుచున్నారని భావము.

తే. వనజనాభుని యభిషేకమునకే¹కాని, కనకగర్భాదులకు²వాడుకొనంగరాని

తీర్థకుండాంబునికరంబు తెజఃపిండు, గబ్బిచనుజక్కనలచేత³ కలఃపఱబడియె⁴ 293

టీక. వనజనాభుని = శ్రీనిష్ఠువుయొక్క; అభిషేకమునకాని = స్నానమునకు మాత్రమే తప్ప; కనకగర్భాదులకు² = బ్రహ్మాదులకుఁగూడ; వాడుకొనంగరాని = ఉపయోగించుకొన వీలుకానట్టి; తీర్థకుండాంబునికరంబు = పుణ్యస్థలమగు కుండముగొని నీటిని; తెజః...చేత³ = స్త్రీల గుంపుయొక్క నిక్కుఁజున్న లఘు చక్రవాకములచేత; కలఃపఱబడియె⁴ = కలఃపెట్టబడెను - మలినము చేయబడెను. [పూర్వవీక్షిలో ఇచట “పాదుకొనక” = స్థిరముగా నిలువ”.....“గబ్బి = గంభీర మయిన” అని అర్థములు వ్రాయఁబడినవి. అవి అననుకూలములు.] అలం. ఉపమ.

తే. జాటు నలరులతేనియగారయిచ్చి

గాడ్పుసంధించు నయకాని⁴యూడ్పు వెఱచు

నెందు నయ్యాకవిరితోట⁵ నిందుముఖుల

నగవు నునుమంచుసొనవోలె నయము దలుగ. 294

టీక. అలరులతేనియగార = పూజేనెపూజ; గాడ్పుసంధించు = గాలిని కూర్చు; నయకాని యూడ్పు = అందగానినిట్టూర్చు; ఎందు⁴ = ఏ తోటలో; వెఱచు⁵ = భయపడునో - [వాయు దేవుఁడు నిట్టూర్పు విడుచుటకుఁగూడ ఆ తోటయందు భయపడుననుట.] ఆ ఆకవిరితోట⁶ = భద్ర ముగా కాపాడఁబడుచున్న పాండురంగని యుద్ధానమునందు; నునుమంచుసొనవోలె⁷ = కొంచెపు మంచుప్రవాహమువలె; నయముదలుగ⁸ = నీతితప్పఁగా - వ్యాపింపఁగా. వా రాతోటలో బ్రతే శించి కలఁచిరనుట. [‘సొన = నూగు’ అని పూర్వవీక్షి.] అలం. ఉపమ.

ఆ. అవసరంబు గాచి యల్లంతదవ్వల, నుండి సురులు⁶దనకు దండము లిడ

నొప్పు ముక్కునొద్దు నూరుపుగలవేల్పు, గొమ్మలంటి రాటబొమ్మవోలె. 295

టీక. అవసరంబుగాచి = సమయము నెదురుచూచి; అల్లంతదవ్వల⁶ = మిక్కిలిదూరములో; సురులు = దేవతలు; ముక్కు.....వేల్పు⁷ = ముక్కుమీద కొవ్వముగల కాలశైరవుని; ఆటబొమ్మ వోలె⁸ = ఆటలాడుకొను బొమ్మనువలె; అంటిరి = తాకిరి. అలం. ఉపమ.

మత్తకోకిల, జాలిదక్కి మఠాంతరాళవిశాలవేదులయందఁ గో

ణాలగొందిఁ దపంబునల్పు జనంబు తాల్తులు దూలు ద

ద్బాలికాకుల నిస్తులస్తనపాళికామృగనాభివా

తూలికాహారీ⁹ బక్ష్మకాల్తీతూలికాశకలాకృతిన్. 296

టీక. జాలి, దక్కి = శంకను విడిచి - శంకలేక; మఠాంతరాళవిశాలవేదులయంద⁶ = మఠములలోపలి తిన్నెలపయి; ణాలగొంది⁷ = కృష్ణునిఁగూర్చి; జనంబు = జనుల; తాల్తులు = ధైర్యములు; తద్బాలికా.....నాభి⁸ = ఆ బాలికలగుంపుయొక్క సాటిలేని కుచములయగ్ర భాగమునందలి కస్తూరితోడి గాలితాఁకుడుచేత; బక్ష్మ.....కృతి⁹ = బాగుగా పండిన బూరుగుదూది పింజెలవలె; తూలి¹⁰ = ఎగిరిపోవును - నశించును. అలం. ఉపమ.

1. క. గాని. చ. కాని. 2. క. బాండు. చ. వాడు. 3. క. గబ్బ. చ. గలః. 4. చ. యూర్పు. 5. చ. విందు. 6. క. మునులు. చ. దనకు. 7. క. నాల. సూర్య. జాల. 8. క. తిరు. సూర్య. 9. క. తిరు. సూర్య. 10. క. తిరు. సూర్య.

శా. డోలారోహణసాహసోద్యమముఁ జాటు¹ ప్రాధనర్హో² వి
ద్యాలాలిత్యముఁ బుష్పసాయకసపర్యాచర్యము³ మున్నుగా
హాలాపానవిహారము న్నడపి రుద్యత్ప్రీతి⁴ బద్ధక్షణల్
పోలుంబోలము లింత యెన్నక మహాబోధి⁵ద్రుమచ్ఛాయలన్.

297

టీక. పద్ధేక్షణల్ = తామరలవంటి కన్నులుగల యా కన్నయలు; పోలుంబోలములు = కార్యకార్యములు; ఇంత = కొంచెమైనను; ఎన్నక = లెక్కావక; మహా.....చ్ఛాయలన్ = ఆ గొప్ప రావిచెట్టునీడలందు; డోలారోహణసాహసోద్యమమున్ = ఉయ్యెలలాగు సాహసప్రయత్నమును; చాటు.....లాలిత్యమున్ = ప్రియమైన నేర్పుమాటల పాండిత్యపు ఒప్పుచు; పుష్ప...చర్యమున్ = మన్నధరూజమును; మున్నుగాన్ = మొదలుగా; హాలాపానవిహారమున్ = మధుపానము చేసి తిరుగుటయును; ఉద్యత్ప్రీతి = ఎక్కువ సంతోషముతో; నడపి = జరిపి.

ఆ. జన్మోనంపుమదము సౌందర్యమదమును, ధనమదంబు మనసుఁబెనుఁగుదుల్లఁ
బొదల నంత శిశీధుమదముఁ దోడ్తో¹ బ్రోది, యగుచు నిగిడె నమ్మ²గాఱులందు.

టీక. మనసుఁబెనుగుదుల్లన్ = మనస్సులను పెద్దపాదులగు; బొదలన్ = కలుగఁగా - పుట్టఁగా; శిశుమదమున్ = మద్యపుమైకమును; తోడ్తో = పెటినే; అమ్మగాఱులందున్ = బొక మాపులుగల ఆ స్త్రీలయందు; ప్రోదియగుచున్ = పెరుగుచు - వృద్ధిపొందుచు; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదాస్తవ్యమానెడు నని మ్రొక్కు విరిగుత్తి నభిభ్రమింపఁ
బ్రొద్దులు³ సొచ్చెఁ గద్రాదేని కిపు డని ప్రియమందు వేణుగర్భిణిగుఱించి
పావనిగద నొచ్చె ఫణికితతోడలని యడలునేనుఁగుచేత నరఁటు⁴లొరుంగ
బడబొగ్గి జడధివెల్వడియెడు నని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింశుకము చెలులకు

తే. కేవలత మేరుశిఖరమనీషఁబొగడు, నంచకొఁగిట నున్న హేమాంబుజంబు

పూర్వమగువిన్ని మది వెడో⁵వాడము దేర, మధుమదక్షిణయగు నొక్కవిధునిభాస్య.

టీక. మధుమదక్షిణ = మద్యమువలని మత్తుచే ఒడలుతెలియనిది; విధునిభాస్య = చంద్రముఖి యగు వనిత; మదివెడ = మనోవికారము; పొడముదేరన్ = పుట్టగా; పూర్వమగు విన్నిన్ = పూర్వ జ్ఞానవాసవచే; విరిగుత్తి = పూలగుత్తిచుట్టును; అభి, భ్రమింపన్ = తుమ్మెద తిరుగఁగా; దామోదరుఁడు = కృష్ణుఁడు; ఆనెడునని = త్రొగుచున్నాడని; మ్రొక్కున్. వేణుగర్భిణిగుఱించి = (ముత్యములతోడి) వెదురుజూచి; కద్రాదేనికిన్ = పాములకల్లికి - (పామువలె వెదురు ఉండుట వలన) ప్రియము, అందున్ = సంతోషించును. అరఁటులు = అరఁటిబోడెలు; ఒరుగన్ = పడిపోగా; పావనిగదన్ = భీమునిగదచే; ఫణికితతోడలు = పాము పతాకగాఁగల దుర్యోధనుని యూరువులు; నొచ్చెనని; అడలున్ = దుఃఖించును. బడబొగ్గి = సముద్రమునందునగ్ని; జడధివెల్వడియెరున్ = సముద్రమునుండి బయలువెడలెను; కానన్ = అడవిలో; కింశుకము = మోదుగుపువ్వును; చెలులకున్; చూపున్. హేమాంబుజంబు = బంగారుపద్మమును; కేవల.....మనీషన్ = కేవలించే చుట్టుకొనఁబడిన మేరుశిఖరమనుబుద్ధితో; పొగడున్ = కొనియాడును. అలం. బ్రాంతిమాతము, కావ్యలింగము.

1. క. పౌడి. చ. ప్రాధ. 2. క. నంబు. చ. నంపు. 3. చ. సింధు. 4. క. చొచ్చె. చ. సొచ్చె. 5. క. లొదుంగ. చ. లొరుంగ. 6. క. పొడము. చ. వొడము.

సీ. సుధయొల్కునెటివేణి సోమార్థమునుబోలి చెమరించె దుర్గ లేఁజెమరునొసలు
కుర్కురభర్తదృష్టాశంబు శీఘ్ర సంసేవనంబునఁబోలె జేపురించె
విష్ణు నన్యాసక్తు వీక్షించుటనుబోలె ముక్తకేశికి బొమముడి జనించెఁ
ద్వరితనిశ్శ్వాసవేదనఁబోలెఁ గంపించె విజయునిపదనారవిందదళము
తే. పరమపావనమైన తత్త్వోండరిక, పూజ్యతీర్థావకాశ మపూర్వశుద్ధిఁ
బెనుచు నృపకన్య కాసఖిజనుల వివిధ, నిలసనంబున జనియించు నలుక ననఘ !

టీక. అనఘ! = గొప్పమునీ! పరమపావనము, విస = మిక్కిలిపవిత్రమైన; అపూర్వఁ.....
వకాశము = ఆ పాండురంగక్షేత్రపుపుణ్యతీర్థప్రదేశమును; అపూర్వశుద్ధిఁ, పెనుచు = కనివినియఁ
గని శుద్ధితో పెంపొందించు - కలఁతపెట్టు; వివిధవిలసనంబులతో = వివిధములగు విలాసములచే; జ
యించునలుకతో = పుట్టిన కోపమున; సుధ యొల్కు = అమృతముకారునట్టి; నెటివేణిసోమార్థము
బోలి = కేశములందలి నెలవంకతో సరియగునట్లు; దుర్గ... . నొసలు = కాళియొక్క చెమరుతో
గూడిన నుదురు; శీఘ్రబోలె = మధ్యసేవనమునో యుచునట్లు; కుర్కుర.....గోళంబుః
కాలభైరవునికనుగ్రుడ్లు; జేపురించె = ఎఱుబడెను. అన్యాసక్తుఁ = ఇతరపనికవై ఇష్టముకలవానిని
వీక్షించుటనుబోలె = చూచుటచేతనో అనునట్లు; ముక్తకేశినిబొమముడి = ముక్తకేశినికి కనుబొమ
ముడిపాటు; త్వరిత.....బోలె = తొందరపాటుతోడి ఊపిరితీయుటవలని బాధచేతనో యనునట్లు;
విజయుని.....దళము = అర్జునుని ముఖపద్మము. అలం. ఉపమ, ఉల్లేపిత, కావ్యలింగము.

క. పొడఁగనిరి పడఁతులయ్యెడ, బొడలపొడలయ్యెడలి తపసిపుట్టువుఁ గప్ప
జడభరతునిభము నరహరి, యడుగుఁ బుడమి సరియ వెడలి యంట చనుచేరన్.

టీక. పడఁతులు = స్త్రీలు; పొడల.....పుట్టువుఁ = మచ్చునచ్చల దేహముగలమునిని;
జడభరతునిభముఁ = జడభరతునితో సమానమగుదానిని; నరహరి.....సరియతో = విష్ణువుపాదపీఠ
భూమియందలి రంధ్రమునుండి; చనుచేరన్ = రాగా; పొడదనిరి = చూచిరి. అలం. ఉపమ.

చ. కనకముఁజేరొ రోహణనగంబొ సుధాంబునిధానగర్భమో
యనిమిష కార్డుకం బుదయ మయ్యెడు నొప్పగునొక్కొ దీనిపు
ట్టినకడ యంచు విస్తయము 7డింపక చంపఃపుష్పనాసికల్
చొనిసిరి వాలుఁజూపునల చుట్టును దద్దురపట్టభద్రునిన్. 302

టీక. కనకము.....నగంబొ = బంగారు పెరిటి రత్నపర్యవేష! సుధాంబు.....
గర్భమో = పాలనముద్రపు నడిమిభాగమో! అనిమిష కార్డుకంబు = ఇంద్రధనుస్సు; దీనిపుట్టినకడఁదీని
(ఈ కప్పు) జన్మస్థానము; విస్తయముఁ = అశ్వర్థమును; డింపక = దింపక - తగ్గింపక; చంపఃపుష్ప
నాసికల్ = సంపెగపూలవంటి ముక్కులు గల స్త్రీలు; దద్దురపట్టభద్రునిన్, చుట్టును = కప్పలతోని
చుట్టును; వాలుఁజూపునల = వాల్చూపులను వలను; చొనిసిరి = ప్రవేశపెట్టిరి - ఉంచిరి. అలం.
సందేహము, రూపకము.

తే కందుకము గాదు కేళీశుకంబుగాదు, పల్కువీణియగాదు దర్పణముగాదు
వర్ష విశునంబుఁ బట్టఁ బల్గురుసఁ జనిరి, చంచలాక్షులు చపలప్రచార లెందు. 303

1. చ. జలగు. 2. క. బును. చ. బున. 3. క. సిద్ధి. చ. శుద్ధి. 4. క. బెనుచు. చ. బెనుచు.
5. క. సేరు. చ. సేరొ. 6. చ. కత. 7. చ. దింపక. 8. చ. బద్ధునిన్.

టీక. కందుకము = బులి; కేశీకుకంబు = విశాసార్థమైన చిలుక; దర్పణము = ఆదర్శము; వర్ష పితృసంబుక్ = వర్షమునకు కారణమగు కప్పుచు; చంచలాత్మలు = బెడరు కప్పులుగల స్త్రీలు; చల ప్రచారలు = దుర్వినితముగ నడత కలవారు. అలం. ఆధాంకరన్యాసము.

తే. యువజనంబులం దనయురిం దవులపఱచు, కీలు గలిగిన యొక నీలనీలవేణి

తురుము విరివందయురి వారిచరముఁజిక్కు, వటుపనేఱక నుదిఁ జిక్కువడియొందాన.

టీక. యువజనంబులం = యువకులను; తనయురిం దవులపఱచు, కీలు = తనవలలోఁ దగు ల్కానఁజేయునేర్పు; నీలనీలవేణి = మిక్కిలి నల్లని కురులుగల వనిత; తురుమువిరివందయురిం = కొప్పు లొని పూలమాలయొరిచే; వారిచరముక్ = కప్పుచు; చిక్కుపఱచనేఱక = పట్టుకొనఁజాలక; తాన = తానే; మదిక్ = మనసులో; చిక్కువడియొక్ = కలఁతపొందెను. అలం. విషమము.

తే. చొచ్చి చనఁ బట్టుటకు నొక్కమచ్చెకంటి, మ్రోలఁ బరచిన¹చేల దర్పరము దాఁలెఁ దొంటిపుట్టునఁ దనయఁటు సంటువారి, మీఁది మమకార నది²ద్రెవ్వ నీఁదుకరణి.

టీక. మచ్చెకంటి = స్త్రీ; చేల = వస్త్రమును; ['చేల = మూఢము' అని పూర్వటీక.] దర్ప రము = కప్పు; తొంటిపుట్టునక్ = వెనుకటిజన్మమున; అంటుసంటువారిమీఁది మమకారనదిబంధువుల పయిగల ప్రేమ యను నదిని; ద్రెవ్వక్ ఈఁదుకరణిక్ = పూర్ణముగా ఈఁదురీతిని; దాఁలెన్. అలం. ఉపమ.

క. ఆ వర్షాభూవిభునకు, హావళి దఱచయ్యె బిసరుహాతులచేతన్

రావణునకు వైకుంఠపు, రావాసస్త్రీలచేతియలజడివోలెన్.

306

టీక. ఆ వర్షాభూవిభునకు = ఆ కప్పులజేనికి; బిసరుహాతులచేతన్ = తామరలనంటి కన్నులు కల స్త్రీలచేత; హావళి = ఉపద్రవము; వైకుంఠ.....అలజడివోలెన్ = ('శ్వేతద్వీపము నందలి) వైకుంఠనగరవనికలవలని శ్రమవలె; తఱచు, అయ్యెక్ = ఎక్కువయ్యెను. [రావణుని అచటి స్త్రీలు పదితలల పురుగుగా పరిగణించి యల్లరిచేయుట ప్రసిద్ధము.] అలం. ఉపమ.

ఆ. పూర్వజన్మకుంభభూశిష్యముఁబుండు, భేకరూపకూపబింబితుండు

ప్రయుతసుతుండు దవులుపడఁడయ్యె భూపాల, తనయసఖులచేత ధాతృతనయ!

టీక. పూర్వ.....శిష్యుండు = కడచినజన్మలో అగస్త్యుని శిష్యుడైనవాఁడు; భేక... బింబి తుండు = కప్పురూపమైనపీసజన్మకలవాఁడు; తవులుపడఁడయ్యెక్ = చిక్కఁబోయెను. ధాతృ తనయ! = నారదా!

క. సరనాథపుత్రి యత్తటి, నురుకుచకచజఘనభారయుతయయ్యు మదిక్

ధరియించె గార్యభరముక్, గిరిగహాద్వీపసహితక్షీతి ధృతిఁబోలెన్.

308

టీక. సరనాథపుత్రి = రాజకుమారిక; ఉరు.....యుత, యయ్యెక్ = గొప్పకుచములయు, కురులయు, పిణ్డులయు బరువుతో కూడుకొన్నది, అయినప్పటికిని; గిరి.....క్షీతి = కొండలతోను, అడవులతోను, ద్వీపములతోను కూడిన భూమి; ధృతిఁబోలెన్ = ధైర్యమునవలె; కార్యభరముక్, ధరియించెక్ = కార్యమును నెఱవేర్చు పూనికను గ్రహించెను. అలం. శ్రమము, ఉపమ.

ఉ. పన్నిద మెద్దియే నిడుండు పట్టెడఁ జూడుండు దీని నంచు నా

కన్నియ చిన్ననవ్వొలయఁగాఁ జెలికత్తియలం¹దదుద్యమ

చ్చన్నమనస్కులం దెగడి చంచలకాంచికలాఁప²వాగురా

సన్నహనంబునక్ సలిలజంతులలామముఁ బట్టె నుబ్బుచున్.

309

1. క. జేల. 2. చ. ద్రవ్య. 3. దద్యుద. 4. క. వాగునీ. చ. వాగురా.

పాండురంగ—46

టీక. పన్నిదము = పునెము; ఎద్దియే = ఏది కావలసినను; చిన్ననవ్వు = చిట్టనవ్వు; ఒలయంగా = ప్రకాశించగా; తదు... మనస్కుల = దానిని వట్టుకొను ప్రయత్నముచే ఆక్రమించు బడిన మనస్సుకలవారిని; తెగడి = నిందించి; ["తనూద్యమచ్ఛన్నమనస్కుల" = కొంచెప్రయత్నము చేత కప్పబడిన మనసుకలవారిని - విశేష ప్రయత్నము లేనివారిని." అని పూర్వటీక.] చంచల..... పన్న హనంబున = కదలుచున్న మొలత్రాడను వలయొక్క ఏర్పాటున; ఉబ్బుచు = పొంగుచు; సలి జంతులలాముఖ = నీటిజంతువగు కప్పను; పట్టెన్.

తే. సర్వతీర్థప్రదేశ ప్రశస్తమతికి, గాంచి దవులుట దన కర్మ మంచు నొక్కా తవులువడియుండె వరుణదంతావళంబు, పడఁతి యురిఁజేసె మెడ¹చుట్టి పసిడి రశన.

టీక. సర్వ.....మతికి = సమస్తములగు పుణ్యక్షేత్రములను కొనియాడు బుద్ధి కలవానికి; కాంచి = కాంచీక్షేత్రమున, మొలనూలియందును; తగులుట = ఇష్టపడుట, తగులుకొనుటయు; అర్థము = తగినది; వరుణదంతావళంబు = కప్ప; పడఁతి = రాజపుత్రి; పసిడిరశన = బంగరము నూలిచే; చుట్టి; ఉరి = బంధమును; చేసెన్. అలం. ఉచ్చేషి.

సీ. పులుఁగునాడించు²చొప్పన మించు నాడించుమించున సకిన నాడించినట్టు లారామ చిత్రశాలూరంబు మదహాసకౌముదీపరిషి క్తగండఘటక యగుచు నించుకవడి యాడించి కప్పకు వెఱచిన యొకవృద్ధవిప్రమీఁద వైచి తచ్చాపంబువలన సఖిజనంబును దాను దద్దేకమునకు భార్య ఆ. ³లైరి; యిట్లు తనకు ననురూప తనురూప, శీలములఁ దలిర్చు నాలిపిండు

గలుగుటయును నయఃతుఁ డలఘుసంసారాబ్ధి, నీఁదుఁ ⁴దొంటియీతయనుమడింప,

టీక. పులుఁగును = పక్షిని; అడించుచొప్పన = అడించురీతిని; మించు = మెఱపును; మించున్ = రీతిని; సకిన = బొమ్మను; ఆ రామ = ఆ యువతి; మద.....ఫలక, యగుచు = గర్వనూచకమగు చిరునవ్వు అను వెన్నెలతోఁగూడిన చెక్కిలి కలదగుచు; చిత్రశాలూరంబు = రంగులకప్పను; అడించి; వెఱచిన = భయపడిన; తద్దేకమునకు = ఆ కప్పకు; అనురూప.....శీల ముల = తగిన (సమాన) రూపమునను, నడతను; తనర్పు = ప్రకాశించునట్టి; అలిపిండు = భార్యలఁపు; అలఘుసంసారాబ్ధి = గొప్పదైన సంసారసముద్రమును; తొంటియీత = వెనుకటి యీడులాట; ఇనుమడింప = రెండింతలు కాఁగా; ఈదు = ఈడుచుండెను.

తే. అధిపతనయకు మును బహిఃప్రాణము లగు, చామ లెవ్వారు వారెల్ల ⁵సతికి దాయ లైరి మండుకసార్వభౌమార్ధతనువు, లై నదినముల; సావత్స్య⁶ మెంత కీడు. 312

టీక. అధిపతనయకు = రాజపుత్రికకు; బహిఃప్రాణములు = బయటి జీవములు - ప్రాణసహ నలు; చామలు = స్త్రీలు; మండుక.....తనువులు = కప్పతేనిభార్యలు; ఐన, దినముల = ఐన రోజులందు; సతికి = రాజపుత్రికకు; దాయలు = పగవారు; సావత్స్యము = సవతిగా ఉండుట; కీడు = హాని అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. నున్ననిమోము మీసముల నూఁగును జెన్నటిగాకమున్న ⁷మా యన్నపుగా! గృహస్థులకు నగ్రణివై మనుమంచు మున్ను వే గన్నులవేల్పుదెల్ప ⁸నదిగా దని వాదమునేయు ధైర్యసం పన్నుడు దేర్పఁగాఁ దోణఁగె ⁹బాదనతిం గుపితప్రియాతతిన్.

1. చ. చుట్టె. 2. చ. యొప్పున. 3. క. యయ్యెనిట్లు. చ. లైరియిట్లు. 4. తొంటి. 5. క. సత్రకి. చ. సతికి. 6. క. మెంతకీడు. చ. మంతగీడు. 7. యాసన్నము. క. చ. మాయన్నము. 8. చ. విది. 9. క. పాద.

టీక. నన్ననిమోము = స్నిగ్ధమైన ముఖము; మినములనూగుచు = చూచుచునున్నములచు; చెన్నటిగాకమున్ను = వ్యర్థమగుటకు మునుపే - సళింపకమున్నే; అగ్రజీకై = ముఖ్యుడై; మనుము = జీవింపుము; మున్ను = తొల్లి; వేగన్నులపేల్పు = సహస్రాక్షుండు - ఇంద్రుడు. వాదమునేయుంచుచు నట్టి; ధైర్యసంపన్నుడు = ధైర్యశాలి - ఆయుతుడు; పుషిక్షప్రియాతలిక్ = ప్రణయశోభము వహించిన భార్యలగుంపుచు; పాదనతిక్ = కాళ్లకు మ్రొక్కులుచే; తేర్చుగాక = శాంతింపజేయుటకు; తొడగక = సిద్ధపడెను.

తే. విషమశరః డేయు తూపుల వేట్ల నెన్ను, వాడు వాధూలమునికాపవర్ణతతుల
రాతికొడుకైన యిల్వలారాతిచట్టు, మనసు గరిగించి మమతలః¹ దెనఁగె గాన.

టీక. వాధూల.....తతులక్ = వాధూలమునికాపవర్ణములచే; రాతికొడుకు, ఐన = కప్పయైన; ఇల్వలారాతిచట్టు = అగ్రస్త్రశిష్యుండు - ఆయుతుడు; మమ.....గానక్ = కోరికలందు దగుల్కొనెను కావున; విషమశరుడు = మన్మథుండు; ఏయు తూపులవేట్లక్ = ప్రయోగించు బాణములజబ్బలను; ఎన్నువాడు = లెక్కించువాడయ్యెను.

తే. స్వాతిమేఘుంబుచినుకులు వనధిశుక్తి, వితతి ముయ్యాదునై మాక్షికత వహించు
కరణి నయుతునిప్రేమ తత్కాంతలందు, నిలిచె బర్యాయపాత్ర తానియనుసరణి.

టీక. స్వాతి.....చినుకులు = స్వాతికారైమేఘపు వాచినుకులు; వనధిశుక్తితతిక్ = సముద్రమందలి ముత్యపుచిప్పలందు; ముయ్యాదునై = పరిపూర్ణతనుపొంది-అందముకలదై; మాక్షికకణక్ = ముత్యము లగుటను; వహించుకరణిక్ = పొందురీతిని; పర్యాయ.....సరణిక్ = వరుసక్రమము ననుసరించిన పద్ధతిని; తత్కాంతలందుక్ = ఆ స్త్రీలయందు. నిలిచెక్ = స్థిరమై యుండెను. అలం. ఉపమ.

క. మునిపతికి రాజసుతకును, దనయుండు జన్మించె; నంతఁ దచ్చాపపుటి
ద్లను విరిసె; జ్ఞానచంద్రుండు, గనుపట్టెక్; విష్ణుపదము గానఁగవచ్చెక్. 316

టీక. తచ్చాపపుటిద్లను = ఆ వాధూలముని కావమున పీఠజియును; విరిసెక్ = తొలఁగెను; విష్ణుపదము = ఆకాశము, విష్ణువుండు స్థానమగు మోక్షము. అలం. రూపకము.

వ. సలపితుం డగుట మంద²పాలసమశీలుం డగు ప్రయుతనందనుచరిత్రం బద్భుతర
నైకపాత్రంబయ్యె నిట్లు. 317

టీక. సలపితుండగుటక్ = మాటలు వచ్చినవాడగుటచే; కప్పరూపునను పూర్వజ్ఞానముకల వాడగుటచే; మండపాలునిపక్షమున లపితతోఁ గూడినవాడగుట.

క. గృహమేధిధర్త³వర్తా, సహమతి యగు కుమతి యయుతుచందమున సుదు
స్సహదుఃఖగ్రాహనన, గుహః బడు నని వింటి మును ముకుందునిచేతన్. 318

టీక. గృహ...మతి = గృహస్థధర్త మను కవచము నోర్వనివాడు - గృహస్థధర్తము నొల్లని వాడు; కుమతి = చెడ్డబుద్ధి కలవాడు; కుదుస్సహ.....గుహక్ = మిగుల సహింపరాని దుఃఖమున మొసరియొక్క గుహవంటి నోటిలో; ముకుందునిచేతక్ = విష్ణువువలన; వింటిన్. అలం రూపకము.

ఆ. విష్ణుభక్తులై వివేకులై తృప్తావి, ⁴దూరులై స్వకుక్షిపూరణంబు
సమయసంభృతార్థసంతృప్తిగాఁ గొని, నడచువారు భవము గడచువారు. 319

టీక. వివేకులై = జ్ఞానులై; తృప్తావిదూరులై = ఆశకు దూరముగానున్నవారై - ఆశ తీసి వారై; స్వకుక్షిపూరణంబు = తనపొట్టను పోసికొనుట; సమయం.....సంతృప్తిగాఁ = ఆయా కాలమునకు దొఱకిన వస్తువులచే తృప్తికల్గునట్లు; కొని = గ్రహించి - ఉన్నదానితో తృప్తిపడి భవముగడచువారు = సంసారమునుండి తప్పించుకొనువారు - ముక్తులు; (అగుదురనుట.)

సీ. అని పార్వతీనాథుఁ డమరసంయమిఁ జూచి పరమభాగవతప్రపత్తిగలుగు
నీవిట్లు ప్రార్థింప నిఖిలోన్నతము లగు దైవతత్వేత్రతీర్థములమేళ
సం బెఱింగించితి నానాకథానిధానం బగుదాని; నెన్నఁడును దీని
వైష్ణవధర్మప్రవర్తనం బెడలిన యసదుల కెఱుక సేయకుము నీవు
తే. గుప్తముగఁజేయు మనుడు భర్తనకు మ్రొక్కి
ముని మునిధేయ! నీకతంబున దురాస
రూపతత్వేత్రరాజస్వరూప మెఱుంగఁ
గంటి గరిగంటిగాని సౌఖ్యములఁగంటి.

320

టీక. అమరసంయమిఁ = దేవమునిని - నారదుని; పరమ.....ప్రపత్తి = గొప్పవారసు భగవద్గుప్తల శరణు; మేళసంబు = కూడిక; నానా.....నిధానంబు = అనేకకథలకు నిధియైనది; వైష్ణవం.....సంబు = వైష్ణవాచారము ననుసరించిన నడత; ఎడలిన = చెడిన; అసదులకుఁ = అల్పులకు; గుప్తముగఁ = రహస్యమైనదానిని; భర్తనకుఁ = శివునకు; ముని = నారదుఁడు; మునిధేయ! = మునులచే ధ్యానింపఁబడు శివుఁడా! దురాస.....రూపము = పొందరాని ఆ గొప్పతేత్రముయొక్క స్వరూపమును; ఎఱుంగఁ, కంటిఁ = తెలిసికొంటిని; గరిగంటిగాని = తఱుంగని; కంటిఁ = పొందితిని.

చ. భయము నడల్పి దుఃఖములఁ బొంది సుఖంబులఁ బ్రోదిచేసి త
ద్దయుఁ దిలకించు నీయడుగుఁదమ్ముల నిమ్ములఁ గొల్చి నిత్యసం
శ్రయ మొనరించు నాకిక సనాధ్యముశీలే; దిది యట్లీయాను; †దు
ర్ణయభవసాగరోత్తరణనావికు లాదిమవైష్ణవోత్తముల్.

321

టీక. అడల్పి = బెదరఁగొట్టి; పొంది = పోఁగొట్టి; ప్రోదిచేసి = పెంచి; తద్దయుఁ = మిక్కిలి; నీయడుగుఁదమ్ములఁ = నీ పాదపద్మములను; ఇమ్ములఁ = భక్తితో; ఆదిమవైష్ణవోత్తముల్ = ప్రధాన విష్ణుభక్తులు; దుర్ణయం.....నావికులు = చెడ్డదైన సంసారసాగరమును దాటుటకు నావికులును (అగుదురనుట.) తాముతరించుచు నితరులను దరింపఁజేయుదురనుట.

క. అని పానఃపున్యంబుగ, వనజాసనసూతి మ్రొక్కి వలగొని హరు వీ
డ్కొని పొండరికమునకుఁ, జని తైమిం దీర్థమాడి చక్రి భజించెన్.

322

టీక. పానఃపున్యంబుగఁ = మాటిమాటికిని; వనజాసనసూతి = నారదముని; వలగాని = ప్రదక్షిణముచేసి.

క. భజించి తత్ప్రసాద, వ్యజనానిలశమితతాపుండ్రై యిప్పుడు న
బ్జజసూతి దక్షిణాద్వా, రజగతి నున్నాడు సుస్థిరప్రమదమునన్.

323

టీక. తత్ప్రసాద.....తామ్రదై = ఆ దేవునియనుగ్రహ మను వీవనగాలివలన కాంతిపొందిన తాపముకలవాడై; అబ్జజసూతి = నారదుడు; సుస్థిరప్రమదమునకొ = నిత్యసంతోషమున; ఉన్నాడు.

క. అని కథకుడు శౌనకముఖమునులకు హరిదివ్యచరితములు దురితతమో

దినకరకిరణాయితములు, వినిపించె గళావళీశ! వేదాద్రిశా!

324

టీక. కథకుడు = కథలను చెప్ప నూతుడు; దురిత.....యితములు = పాపములను వీకటులకు సూర్యుని కిరణములయినవానిని; కళావళీశ! కళలగుంపునకు ప్రభువా! నమస్తకళలను ఎఱిగినవాడా!

శా. దిగ్దంతావళకర్ణచాలన సముద్వేల్లన్దరుత్పల్లవ

స్రగ్ధీప్రిప్రకటప్రతాపశిఖసంఘన్నాఖిలాశాంత! స

మృద్ధానాధరితామరద్రుమ! రమాప్రాణేశభక్తప్రియా!

ప్రాగ్ధీక్సరిపీఠికాధిపసభాపద్మాకరాహస్కరా!

325

టీక. దిగ్దంతావళ.....లాశాంత! - దిగ్దంతావళ = దిగ్గజములయొక్క; కర్ణచాలన = చెవుల కదలికచే; సముద్వేల్లత్ = ఎక్కువగా చలించుచున్న - బాగుగా వీచుచున్న; మరుత్పల్లవస్రగ్ధీప్రి = పిల్లగాలుల గుంపులయొక్క ప్రాణిమచే; ప్రకట = ప్రసిద్ధమైన - వృద్ధిపొందిన; ప్రతాపశిఖ = ప్రతాపమును అగ్నిచే; సంఘన్నాఖిలాశాంత! = కప్పబడిన (వ్యాపింపబడిన) నమస్తదిక్కుల చివటి భాగములు కలవాడా! [సీక్తీ సర్వదిక్కులయు అంతములను చూచినదనుట.] సమ్యక్.....ద్రుమ! = లెస్సైన దానములచే క్రిందుచేయబడిన కల్పవృక్షము కలవాడా! రమా.....ప్రియా! = విష్ణు భక్తులకు ఇష్టుడైనవాడా! ప్రాగ్ధీక్.....హస్కరా! = తూర్పుదిక్కునందలి సింహాసనాధిపతుల (రాజుల) సభలనెడి తామరకొలకులకు సూర్యుడైనవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. విద్వత్కుముదనిశాకర! విద్వేషివరూధినాథవేశంతమదాం

భద్విరద! కీర్తిసంవృత, సద్విప! దిలీపభూపసదృశాటోపా!

326

టీక. విద్వత్...కర! = చండితులను కలువలకు చంద్రుడగువాడా! విద్వేషి...ద్విరద! - విద్వేషివరూధినాథ = శత్రుసేనానాయకులను; వేశంత = ఋరదనేలలకు; మదాంభద్విరద! = మదించిన ఏనుఁగైనవాడా! కీర్తి.....ద్విప! = కీర్తిచే వ్యాపింపబడిన - (ద్విపయుక్తమైన) భూమండలము కలవాడా! దిలీప.....టోపా! = దిలీపమహారాజుతో సమానమగు ఆడంబరము కలవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

మాలిని. సరసశరణరతీశా! మట్టహాస్యాన్వయేశా!

నిరవధికగుణాద్ధీ! నిత్యసత్యోపలబ్ధీ!

హరిహయసమభోగా! యాచమానానురాగా!

కరగతనిగమాళీ! కావ్యకృత్పద్మహేళి!

327

టీక. సరస...రతీశా! = శృంగారగుణమునకు మన్తభుండా! షట్సహస్రాన్వయేశా! = అఱువేలనియోగివంశమున శ్రేష్ఠుండా! నిరవధికగుణాబ్ధి = అంతములేని గుణములకు సముద్రుండగువాడా! నిత్యసత్యోపలబ్ధి! = సర్వదా సత్యమున ఆసక్తికలవాడా! హరి...భోగా! = ఇంద్రభోగములకుసమకమైన భోగములు కలవాడా! యాచ...రాగా! = యాచకులయెడ ప్రేమకలవాడా! కర...తాళి! = అవగతములగు సమస్తవేదములు కలవాడా! కావ్య...హేళి! = కవులను కమలములకు సూర్యుండగువాడా! (వారిని సంతోషపెట్టువాడా! అనుట.) అలం. రూపకము, అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీగౌతమనగోత్రచరిత్రం బులునూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిపుత్ర సకల విద్యజ్ఞునవిధేయ వేంకటరమణనామవిధేయ గ్రథితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

స మా ప్ర ము

ప ద్య సూ చి క

* ఈ గుర్తుగలవి వచనములు.

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అ		అతడనూచాన	129	అని తనుసీక్రియ	333
అంజనపుంజ	225	అతడధికభక్తి	308	అని దాక్షయణి	122
అండజాధీశ	82	అతడు కళింగో	132	అని దేవకీపుమా	229
అంతఃగంత	305	అతడుసన్న్యసిం	308	*అనిన నగి	324
అంతఃబద్ధ తీర్థ	304	అతనిదనసొమ్ము	255	*అనిననప్పద్మ	306
అంతర్వాణి	277	అతనినహోద	21	అనిన వడ్డింప	247
అంతర్గమ	170	అతనిసోద	15	అని నారదుండు	289
అంత వనంత	200	అతిదుర్లభంబు	231	*అని నిఖిలభువన	6
అందునగ్రజు	12	అతిమానుష	251	అని నిజ తనూజ	61
అందునొకనర	271	అతిరహస్యంబు	114	*అని నిశ్చయించి	326
అందు పసి	104	అతివ! తీర్థాదర	243	అని నిశ్చలతర	115
అంధకరిపు	22	అతివ! తొట్టింటి	252	అని నృహర్యక్ష	355
అంబుజానన	189	అత్తటి నివృ	331	అని చరమానన	214
అంబోధరము	149	అత్తార్ త్యభ్యజు	311	అని చలికి	119
అంభోరాశిగ	126	అత్తీర్థము	103	అని చలుకుసిద్ధ	118
అంశేందూద్యహు	97	అత్తొలుకొల	274	అని చలుకు	45
అంటుజనివటు	353	అది తనదేహం	259	అని చలుకునమ్మ	305
అంటునొక	241	*అది భవదీయ	289	*అని పద్మ తీ	307
అంటు ముకీల	255	అది మొదలంగ	320	*అని పార్వతీ	364
అకుటిలగుణ	339	అదియనట్లు	101	అని పౌండరీక	364
అక్కయ్యాతీరి	140	అదియెమహా	302	*అని మణియు	285
అఖిలకల్యాణ	274	అది యొకనాడు	257	*అని మణియు	295
*అఖిలతీర్థరా	106	అది సజ్జన్యం	48	*అని మునితన	348
అఖిలధర్మంబు	333	అద్భుతమయ్యెడు	167	*అని మూర్త్యర్చన	93
అగరుంగంకుమ	199	అద్రిగ్రామము	205	*అని యంత	244
*అజ్ఞాత తీనువ	129	అద్రిభృదుత్త	302	*అని యమ్మని	43
అటులేనియు	299	ఆనవుడునట్లు	215	అని యాదరించి	328
*అట్లు చను	35	అని కృతనిశ్చ	46	*అని యట్లుభి	6.
అడవికివేట	290	అని కథకుండు	365	*అని యిద్విధం	250
అడుగునడుగుల	180	అని కొనియాడి	40	అని యాక్రియ	288
*అతండు కళింగ	128	*అని తదీయ	138	అని యాగతి	217
*అతఁ డొక్కనాడు	140	అని తనయాల్ని	156	అని యాధిష్ఠిరు	297

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అని యొక్క కేతు	306	అమితములై	250	ఆకంబులలిత	85
అని లోకత్రయ	227	అమృతభుగాను	333	ఆకంసారి	299
అని వనజాక్షు	319	అమృతమయ	162	ఆకమలేక్షణం	312
అని పరమిచ్చి	255	*అమృతహోత్సవ	148	*ఆకర్ణింపు	64
అని వలగొని	286	అరచంద్రులొని	207	*ఆకర్ణింపు	128
*అని వెండియు	230	అరుగుదెంచి	318	*ఆకర్ణింపు	197
అని శీవుడు	109	అరుణావిష్కృతి	214	*ఆకర్ణింపు	288
అని శ్రీపతి	273	అరుదెంచి జము	160	ఆకాశతత్త్వ	203
అని సింహంబు	311	అర్కుండు వెలుగుట	307	ఆకుండలాఖ్య	303
అని సూతుడు	110	అర్ధమరేయి	146	ఆకుంభజు	45
అనుకంప	83	అర్ధయోజు	85	ఆకుంభప్రభ	102
అనుచుండ	280	ఆర్పించి నిలిచి	214	ఆకుమణుంగు	151
అనుచితకత	244	ఆలరికినాళి	236	ఆకుముదా ప్త	300
*అనుచు నభా	40	ఆలకతిమిరంబు	75	ఆకొండనెత్తా	115
అనుటయు సంభ	246	ఆలఘుజగ	78	ఆక్రోశంబాస	159
అనుడు దరహాస	336	ఆల తీర్థస్థలి	234	ఆక్షేత్రంబున	163
అనుడు నగ	45	ఆలమి త్రిలోక	260	ఆక్షేత్రంబున	167
అనుడు నట్ల	305	ఆలరాధికా	209	ఆక్షేత్రమును	128
అనుడు నుడు	163	ఆలరుడేనియ	192	ఆక్షేత్రస్థలి	125
అనుడు నెలనాగ	242	ఆలరు నలరుచిర	269	ఆగమనముద్ధ	224
అనుడు వెలుపు	323	ఆలవోక కన	59	ఆచమూరువు	290
అనునర్థంబులు	306	ఆలసంబుల్	234	ఆజానుదీర్ఘంబు	161
అనుభూతాఖిల	275	ఆలికులభాగ	82	ఆటకు మెచ్చి	47
అన్నంబొండిక	247	ఆలికుల వేడి	65	ఆడినగూడిన	335
అన్నయలత్త	10	ఆవగుణగణ	335	ఆతరి నన్నగరి	147
అన్యహముక్	67	ఆవచూడబర్హి	216	ఆతరి నొక	270
*ఆపవిత్రంబగు	154	ఆవతారమండె	1	ఆతీర్థంబున	105
ఆవుడు వినాక	316	ఆవసరంబు	358	ఆతీర్థతనువు	303
ఆపునరావృత్త	125	*ఆవ్వధంబున	254	ఆతీర్థమునకు	108
*ఆప్యడప్పటు	201	ఆసిధారా	297	ఆతి వ్రాంతుని	240
ఆబ్ధిలోగూడ	33	ఆస్తంభకపా	326	ఆత్త నామవస	167
ఆభిన వాయాతు	180	ఆస్త త్ ఆక్షేత్ర	319	ఆత్త వాహనముల	357
ఆభిముఖతత్త్వ	295	ఆస్త దంకధారి	228	ఆదంపతులకు	14
ఆభి షేక మొన	70	ఆస్త దాదిమాన	356	*ఆదికల్పంబు	64
*ఆభ్యుదయవరం	23	ఆహారారంభ	91	ఆద్యశివాధిష్ఠిత	212
ఆమరద్రోహివిరో	160	ఆహితగోత్ర	43	ఆద్యుల నివ	180
ఆమరాధీశుడు	308	ఆహితాహిత	295	ఆధవళకిర	262
ఆమితపికాచ	170			ఆధేనువుతత్కృత	345
*ఆమితభోగా	276	ఆముఖల ప్రశ్న	24	ఆనందకాన	25

పద్య సూచిక

పద్యము.	పుట.	పద్యము	పుట.	పద్యము.	పుట.
అనతమాశీదై	230	అల నొకనాఁడా	133	*ఇట్లు ఋణగ్రహణ	245
అనరసింహు	303	అవసుధామర	343	ఇట్లునిజబల	51
అనలినాయతా	275	అవర్షాభూతిభు	361	ఇట్లునిజబల	211
అనాదము	238	అవాణీరమణుండు	235	*ఇట్లునిజబల	157
అనీచుం డొక	304	అవింధ్యాచల	33	*ఇట్లు మహనా	332
అన్యకేసరి	303	అవిదేహాధి	13	*ఇట్లు మంచమ	135
అనెలవుల	162	అవిర్భవించె	200	*ఇట్లు ప్రలిసిన	35
అపంచత్వముగా	308	అవిర్భావము	10	*ఇట్లు బోగోత్త	9
అపద్మిని దిన	203	అవిషము మేన	304	*ఇట్లు సచ్చిదా	284
అపరమేశ్వరి	34	అవునదల్పు	76	ఇతరత్రేత్రస్థిత	80
అపాదమస్తంబు	69	అవు నవసీను	280	ఇలిహానపురాణ	235
అపురవైరి	167	అవృత్తోన్మిలిక	193	ఇదమిక్తమృని	165
అపృథ్వీసుర	347	అవృషలీపతి	304	*ఇది శ్రీమత్పురమ	65
అపెనెల్లి	78	అవెంగళ	12	"	12
అపైదలి ప్రాణే	135	అశమము నావివేక	356	"	19
అభగంతుఁడు	322	అశరదిందుమింబ	322	"	28
అత్తైమినది	317	అశరముఖనిభం	291	"	36
అమండ్లొద్దవ	271	అశుకద్విజ	261	ఇన్నాలుగు	29
అమధుమతీక	271	అశౌనకుండు	109	ఇన్ననవద్య	1
అమధువైరి	105	అసంరక్తరణ	103	ఇన్నహి	1
అమహనీయ	101	అసచివావతం	10	ఇరుగడలం	23
అమహీసురు	128	అసతిఁ బల్కు	251	ఇలఁ జలికిల	15
అమాయాగవి	346	అసభ నుక్కుంగం	354	ఇవి నాలుగు	9
అముక్తకేశ	323	అసమయము	46	ఇవె యూషవృత	3
అమృత్పరిలో	10	అహరిహయారి	310	*ఇన్నిధంబున	4
అమరతీంద్రుఁడు	301	ఇ		"	24
అందుభర్త	85	ఇంటను నడ్డ	144	"	18
అయాలమగలు	256	ఇంతకు సూర్య	218	"	18
అయెడమదిక్కు	312	ఇంతలు నంతలు	136	"	30
అయ్యుంటిపంటి	310	ఇంటిం దిరుమల	21	ఇన్ద్రములైన	13
అరుంగరాజు	10	ఇంద్రచాపంబు	206	ఇసుమంత	24
అరవి చాళుఖ్య	52	ఇట నభిమిట	73	ఈ	
అరాజుగి పదం	309	*ఇట్లుగణితగుణ	172	ఈకడజాతి	15
అరాధామాధవు	195	ఇటులనుచు	113	ఈకలశోద్భవ	61
అరామరాజు	11	ఇటులు కొన్ని	357	ఈ గంగాదిక	4
అరామానుజ	16	ఇట్లు లక్ష్మ్యగ్ర	203	ఈగతిఁ గృతాం	307
అరురు పీఠిం	290	*ఇట్లుతర్కితోప	258	*ఈచందంబు	263
అభిక్షణముం	21	*ఇట్లుతివృద్ధులు	70	ఈచరితంబు	103
అలీలాపతి	250	*ఇట్లునవరత	207	ఈచిగురాకు	9

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
ఈతడిటుండ	329	ఎడైతనపు	148	ఒక్కడకృత	232
ఈతడు వద్ద	306	ఎన్నగ నింత	174	ఒసంగి యెడ	246
ఈధారక	195	ఎన్నిజన్తంబు	152	ఒసంగి నవ్వం	246
ఈనాళివ్యుల	326	ఎన్నిద్యారంబు	288	ఒసంగెడ వేడు	215
ఈపుం గ్రామణి	284	ఎయ్యది దివ్య	234	ఓ	
ఈపులిపి	113	ఎలయు సీతార్కర	136	ఓగజరాజ	71
ఈరీతి గొంత	316	ఎల్లరు నెల్లచో	155	ఓపుక	40
ఈరీతి ప్రమద	56	ఎవ్వండు పౌండ	313	ఓయంభోరుమా	182
ఈవడువున	283	ఎవ్వండు వ్యాధి	294	ఓరాజవదన	98
"	353	ఎవ్వనికీ వలచె	145	ఓరి దురాత్త!	347
ఈవిధమైన	159			ఓలిలితాంగి!	38
ఈనముదగ	123	ఏ		క	
ఉ		ఏరి మహానది	300	కంచి భజించి	333
ఉక్కుగంబము	102	ఏటిగుఱించి	101	కందర్వాస్త్రము	340
ఉచితనేవ్యు	112	ఏతత్త్రి కయ	46	కందుకము	360
ఉడుగనివస్తుల	159	ఏధితయౌవ	282	కంబుపాణి	191
ఉత్తాలఫణి	160	ఏ నమ్మడుగడ	137	కంబువు నరాళ	300
ఉత్పత్తిస్థితి	82	ఏ నేల	97	కక్కనపువంక	267
ఉదయంబున	8	ఏనోహర	325	కటిక జేలార్థము	262
ఉద్ధతి దక్కి	347	ఏవట్టున	98	కఠినకంఠీర	151
ఉద్యదుత్థాన	341	ఏ భీరువనై	296	(దం) కడిదియనుదు	219
ఉపమింపంగ	211	ఏవంభూత	162	కతపత్ర మిడ	15
ఉమ పనుపాడి	117	ఏవంవిధ	22	కద్రు జాంగదు	2
ఉరసిజాదృత	166	"	32	కనకమణి	260
ఉరుమతి	13	"	123	కనకము పేరొ	360
ఉర్విధరము	330	*ఏవంవిధా	15	కనదధర	117
ఉహ్వాని వహ	130	వి		కనదరుణ	218
ఉ		విసంగానిమ్ము	114	కనసి గొఢ్రాలు	165
ఉరకుండిన	100	ఒ		కని యేకారణ	118
ఉరుయుగళంబు	180	ఒకడు నిరూఢ	273	కనుగొండ	14
ఋ		ఒకడు నుశర్వా	304	కనుకట్టి	184
ఋతువుల నాటిట	96	ఒకకొన్ని వడి	249	కనుదెఱచి	222
ఎ		ఒకటికి బది	341	కనువిచ్చి	282
ఎంత భాండ	244	ఒకనాటిరాత్రి	141	కనులావుడు	356
ఎందుండి రాక	242	ఒకనాడు	25	కమిచి యంట	225
ఎందు బ్రభవం	319	ఒకనెత్తురు	142	కరంగిన డెండ	146
ఎక్కడికేగుచెం	311	ఒకబుద్ధి	276	కరకలిత	323
ఎడరగుట	150	ఒకయింత	158	కరముత్ మీరి	314
				కరికరంబులు	190

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
కరివదన	217	కాలీచవడ	119	కొన్ని గొణింగి	240
కరుణాదూరులు	142	కాలింగాలును	256	కొలిచి నులిం	42
కరుణించి	18	కళరాత్రిస్తనా	200	కొ	
కర్తవు గావు	298	కళరాత్రిశ	318	కొంబునాగి	255
కర్తము కర్తాం	297	కావునఁ గ్రాంచ	118	కొంపనకాప	77
కఱకురక్కను	294	కావునఁ దత్తీర్థం	119	కొంపనికార	354
కలఁకసిరెంత	208	కావుకావను	291	కొంపలతుల	280
కలఁ జొకబోయ	290	* కావున జేత్ర	42	కొంపమనంగి	238
కల దాకూర్చ	144	కావున నరులకు	97	కా	
కలదులేదను	130	కావున శరణము	163	కాండిన్యసగో	8
కలదోకంకణ	178	కాళి గుహఃపి	115	కూ	
కలలో వార్తలు	337	కించిద్వలగ్న	121	కూరాసిధారా	182
కలహంస	258	కించిద్వలగ్న	57	క్రేపు వాపాప	315
కలహంసోప	261	కిరమది యొక్క	261	క్ష	
కలహాశనముని	118	కిలారమున	338	క్షణము క్షణా	237
కలిగినవాని	82	కుంకుమచంక	116	క్షీ	
కలిగె మధు	272	క్షటిలాలక	329	క్షీరిగురు	165
కలిహిమవేళ	86	కుతుకంబింక	258	క్షీరకంఠంబు	192
కలుగకుండిన	210	కుశితశమన	154	క్షే	
కలుషభగ	73	కురులసిరుత్	340	క్షేత్రమలరాజ	84
కలుషవన	125	కుఱుచలై	88	క్షేత్రవైవత	122
కవులుం బాత	7	కులధర్మం బెడ	336	క్షేత్రమాహాత్మ్య	288
కవిశుకనహ	127	కులమొల్ల గోత్ర	340	క్షేత్రమున	102
కనవుండివ	346	కులశిఖరి	334	క్షోణిఁ గృష్ణ	294
కా		కృతమున నేక	310	క్షోణిరేణు	49
కాంచి విరించి	116	కృష్ణవేణిప్ర	124	ఖ	
కాంగల మర్త్య	156	కృష్ణుడు ఋషి	313	ఖరకరహతి	53
కాంపుంగెంజి	153	కెంజిగురాకు	200	ఖరనఖర	295
కాంపుగోడలు	151	కెరలక క్రమ	29	ఖరనఖరాగ్ర	125
కాంపుకొడు	142	కేసరికాబ	272	గ	
కాంబోలు నిలి	112	కొనలఁజూట్టిన	35	గంగఁ గాటుక	94
కాన దోహత్తు	6			గంగాదితీర్థ	122
కాననగంధ	238			గంధవిరహిత	53
కామగపీనుర	16			గంధవాహము	354
కామధేనుముఖం	341			గతిమధ్యస్థన	152
కామదికార మాత్మ	139				
కాయంబున	142				
కాయద్యుతి	270				
కారుచిచ్చను	204				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
కలపుండ్లు	146	దా		ధాతం దలంచి	216
కలలాపల	144	దాంతుడు సత్వ	227	ధాత్రిధరాత్మ	92
కళకుంజెక్కు	74	దాంతుడు సత్వ	123	ధారుణీవల్లభు	293
కళకు మసార	74	దాడిమిబీజ	192	ధూతాకుమైన	105
కళకు మొగ	74	దాతయు వైవ	333	ధూతాకుంక	174
కాకముతాక	131	దానంబునఁ బి	301	ధేయగజాశ్వ	170
కాకల్ తండు	257	దానం బయస్సం	252	న	
కానప్రసంగ	143	దానం బ్రియ	314	నక్షత్రంబు	164
కామరసాక్షి	104	దాన సంభవం	272	నఖరార్థలూనా	36
కాళి విభుండు	239	దానస్నాన	166	నగధన్వి	115
తిమ్మాంబ	14	దానస్నానాది	289	నగపుత్రి	103
తిరిగి చూచి	246	దానికి దక్షి	104	నగపుమురుపు	179
తిరువారాధన	70	దామోదరుండు	359	నడచి భగవం	124
తీర్థమున	236	దారుణబాణ	79	నడతు నీక్షేత్ర	226
తీర్థసార్థావ	163	ది		ననల క్రొందొడి	197
తీర్థ హారంబు	125	దిగ్దంతావళ	365	నను రామకృష్ణు	7
తులితోడు	24	దిగ్దానండు	75	నను వెడలనడి	335
తృష్ణారహితు	255	దినవెచ్చమున	131	నయన త్రిభాగ	49
తెలచిన	327	దీప ముడుగు	203	నయనయ	12
తెలతెల వార	32	దీపించువాని	179	నరనాథపుత్రి	361
తేజమున	14	దురితశత	305	నరుం దరువది	86
తేలెడు కన్ను	145	దుర్బలతాతను	145	నర్మగర్భోత్పల	139
తైర్థిపులర్థి	164	దృష్టిపాతంబు	145	నలినాచన్న	351
తొడవులు	17	దేవ! భవక్రృప	163	నలంప మొంగం	84
తొలుతనే	244	దేవ! యగస్త్వా	57	నలనదితోమ్మిది	53
త్రిదశగురు	206	దేవాలయమున	260	నవనీత	103
త్రివిక్రమాం	175	*దేవీనహితుం	57	నవసుధాబరి	178
త్రివంగమియిం	243	దేవునివామభాగ	126	నవ్యకాళాగ	199
త్వన్నామచిహ్ని	231	దైవతభట	49	నాడు మఱునాడు	217
త్వాదృశులందు	215	దైవము శ్మేతము	163	నాకనదీ	28
ద		దొరకు జన్మము	86	నాకవిధూప	56
దండనమ స్త్రియా	117	దోళకమితారి	93	నాగాకల్ప!	283
దండమె దీని	345	ధ		*నాతోడంగూడి	243
దండికబలి	78	ధనపతిమిత్రు	110	నాదునహోద	138
దండితానంగ	119	ధనపంతు	252	నాయందు భక్తు	228
దమనిధి విట్ట	109	ధరణీధరము	4	నారద! ధృత	233
దర్బరంగన	350	ధర్మనిర్ణేత	21	నానిని ధామ్యుది	300
దళయంగమున	218	ధర్మభక్తున	208	నానిని నగు	215
దళరథేశ్వర	11			నానిని నాలి	247

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
నావిని శంక	122	నొడువులు	75	పాపదురాప	304
నావిని కూలి	312			పాపాహం పాప	285
నావుడు సూతు	110	పంకజవృత్త	303	పారదంబున	199
నిండుమనంబు	168	పందకు బోటు	341	పాళము మీఱు	256
నిగనిగని	75	పంపాతరంగ	35	పావనదృగ్వి	68
నిగమకర్తాభి	131	పట్టెనటువ	18	పితరు లుబ్బు	88
నిచ్చలు నిచ్చ	76	పడలిముఖాం	194	పితృపరిత్యాగ	143
నిజక్షైర్యదార్య	73	పడఁబడఁబా	342	పుండరీకతపా	179
నిటలాత్తు	59	పడఁబడఁనె	343	పుండరీకాఖ్య	168
నిడుదచిగు	70	పతి గొట్టిన	254	పుండరీకు	85
నిడునాలుగను	106	పదను దివిసిన	133	"	162
నిత్యసూఫ్తి	226	పదములకొంతు	343	"	230
నియతిం బాతిక	87	పదియాలు	218	"	183
నియమాంతం	68	పద్మరాగమణి	51	"	209
నిరనిలసంచా	143	పద్మసివద్రా	39	పుక్కిటియోవ	338
నిర్ధూతపాత	38	పనితప్రక్రియ	47	పుట్టకుఁ బుట్టెడు	4
నిర్మదులకు	284	పన్నిదమెద్ది	361	పుట్టిననాట	28
నిలిచి నిలిప	213	పరదారపర	279	పుట్టిన మోములై	50
నిలునిలు తుంగ	318	పరమపద	96	పుడమికి వితస్తి	123
నిలువున నొలి	308	పరమేష్ఠినుండి	137	పుడమివైనడ	11
నిష్కారణముగ	338	పరలోకావాస	71	పుడినీటఁబట్టె	33
నిష్ఠురత్వంబు	254	పరిఖ నిజాంబు	27	పుణ్యగుణగణ్య	124
నీచమగు మేను	157	పరిణీత యగు	323	పుత్రులు లేరె	156
నీటిలోఁ జివుకక	80	పరిపూర్ణచంద్ర	355	పురిరాళామరు	27
నీతిమై వైన్య	224	పరిహరించుట	245	పురుషశ్రేష్ఠు	278
నీపితృభక్తి	229	పరులకతంబు	298	పులిసోపరి	107
నీభావశుద్ధి	254	పఱచిన దేవకీ	223	పులియన్న పాద	346
నీ యాక్షేప్రము	216	పలుకుండొయ్యలి	8	పున్నిలుతు	292
నీరజగర్భండు	121	పలుచనలేత	315	పువ్వును బూత	281
నీరజోదర	159	పలువికారంబు	144	పుష్కరిణిఁ దీర్థ	301
నీరప్రాంగణ	353	పలువేల్పుల	279	పునఁ దడితప్ప	217
నీలంబు భక్తా	250	పశుపతి! మమ్ము	312	పూర్వజన్మకుం	361
నీలగళ	51	పసుపార్పుం	260	పూర్వద్వాన్తకన్	108
నీలమో కాలాశ్ర	280	పాంచజన్యంబు	209	పూర్వద్వారం	289
నీలాంజన	203	పాడియఁ బంట	210	పూవుఁ దేనియ	53
నీవలన	61	పాతకంబుల	167	పుట్టులవిజ్ఞాన	322
నీవు హరిభక్త	312	పాతకవ్రాత	165	పెట్టక పాపని	244
నూత్న నీచులు	171	పాథోధివిహృతి	95	పెనుగంపతొడు	316
నైర్ముఁ దట్టి	330	పాపటలెఱుపు	205	పెనుగృహ	307

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
పెరిగిన త్రివిక్ర	27	బహువిధరచ	267	మట్టిన బిట్టు	346
పెరిగి సూచీ	205	బారాదిసౌము	292	మరిఁ గృష్ణకమ్మ	342
పెలుచఁ గలు	150	వింకపువ్వుచేతల	74	మరిఁ బాపమనక	146
పైఁగురియు	199	వినరుహరజము	193	మత్సామిష్యము	60
పొందుఁబట్టు	182	వినరుహానన	190	*మత్స్యకంబులు	183
పొగడి రఖల	232	బొమలెక్కించి	55	మదఘూర్ణదురు	267
పొడఁగనిరి	300	బ్రహ్మ తీర్థము	104	మదిరాక్షిజంఘ	189
పొడమిన సంజే	46	బ్రహ్మజుని	300	మద్భక్త సేవ	227
పొడలు నీపాక్కి	77			మద్రే శవిభ	17
పొడవు వరాగ	54	భక్తిగద్గద	235	మధుమధను	286
పొన్నాకుపై	147	భక్తిసంయుక్తి	168	మధురమదిరా	269
పొర్తహిషన్	293	భీమరథిఁదొట్టి	350	మనుచూతరాజ	66
*ప్రకటగుప్తా	84	భజించి	364	మన్ననచేసి	254
ప్రణతమతి	93	భయమున నది	364	మమకారదురు	339
ప్రతినికేశ	80	భర మానుకటి	99	మము సీయర్థ	61
ప్రబలు వడగండ్ల	204	భర్త ప్రేయము	66	మరుపంపు	52
ప్రయుతుఁడను	334	భవదంఘ్రి	226	మఱిలగఁ బట్టు	90
ప్రయుతుఁడును	336	భస్మోద్ధూలన	76	*మఱియు నవ్వ	176
ప్రస్తుతంబని	241	భాగ్యమలై	229	మనము	302
ప్రారంభించిన	187	భాషావిభు	71	మస్తకిరీట	279
ప్రాలేయాచల	24	భార్యపాలిండ్లు	130	*మహాత్మలారా!	24
ప్రవాణాజిన	87	భీమక్రోధం	23	మహితపుణ్య	228
ప్రవృషేణ్య	54	భీమాహ్వయ	317	మహి నాలపాడి	95
ప్రశస్త్యంబు	307	భుజించి	247	మహి నేపంవిభ	292
ప్రసంగవిత్తు	128	భువనసంభవ	328	మాణిక్యంబులు	171
ప్రేయసివలన	71	భూమియు నాక	29	మాతృకతోర	78
ప్రణాతభూ	107	భూమిసురసూతి	70	మాతృవధము	163
		భూరిగుణారత్న	314	మాదిక్కి మీఱు	2
		భూరితరా భ్ర	39	మాది మీఱు	18
		భూరిభయా	317	మానని కోప	282
		భూరిసుఖాను	310	మానవతీ	190
		భూలేఖకులు	273	మానితరాజి	15
		భ్రమిస్తీర్థనివా	324	మాయపుబిడ్డ	249
		భ్రాతృవధ	298	మాయయు జీవు	277
		భ్రుకుటిభీషణ	348	మాయావృతుఁ	73
		భ్రూణహుండు	236	మారుతామతి	31
				మార్గ భేదశిథిల	357
		మంత్రపూతము	93	మావంటివార	297
		మందిరోద్ధాన	52	మిక్కుటమైన	317

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
మిగుల గన్నొడ	9	య	126	లాలత్వంబున	139
మిలి గడచిన	133	యలిపతి !	72	తాకికవైదికా	274
మినుమినుకు	331	యతిమనో	285	వంగడపు	296
మిన్నేటిపాటి	44	యదుకుల	268	వంచన యింత	126
మిమ్మటమైన	354	యమదండ	257	వంట యగుదాక	245
మిసిమితుడు	71	యమరాద్ధూత	8	వగవకుమన్న	348
మోదం దార	3	యశము గలి	361	*వచ్చిన నమచ్చె	242
మోకని కొని	335	యువజనంబు	193	వచ్చివ యోజ	58
మోయెడ మద్భుతి	228	యువనునోజాం	13	వచ్చివచ్చి కల్ప	334
మోరును గృహి	280	రంగయవర	210	వడవడఁబాటు	188
ముందు నంద	320	రక్షగట్టిరి	356	వణఁకుగుబ్బలి	175
ముఖ మంబురు	194	రత్నరంగవల్లి	358	వత్సనాభీ	344
ముత్తియముత్	356	రత్నసందర్భ	319	వత్సయుతము	344
ముదమున	77	రత్న గరము	23	*వత్సా! శ్రీవత్స	232
ముదితకరము	191	రవికిరణ	225	వదనారవింద	192
ముద్రితవైరి	17	రవిధామంబు	113	వదనైక	74
మునిజనభాగ	339	రాజతాహార్య	140	వనజనాభుని	358
మునిపలికి రాజ	363	రాజాలయము	16	వనితా! చూచితె	37
మునివర! విను	313	రాధానాథ	208	వనితానూతన	129
మును మినగుట	68	రాధానాథగమ	23	వరసారస్వత	337
మును లనుష్టధ	349	రామానుజయ్య	245	వరసింహమధ్య	98
మును పుట్టెం బ్రకృ	114	రారయ్య యని	239	వర్షధారా	262
మున్నేను మేన	317	రూపహీనుడు	159	వఱలు లావణ్య	191
మున్నొకరాసు	14	ల	81	వలనా యేటికి	228
మరళిగొని	48	లలనాజనోష్ఠ	352	వలరాజుకేళి	194
మరవిధంజ	98	లలితకళా	73	వసుమతీభార	183
మువ్వంకమరువు	237	లలితకుంతల	337	*వాఁడొక్కకందు	253
*ముహూర్తమాత్ర	46	లలితనిజ	179	వాక్కుంతాశ్రయం	6
మూఢుండ నను	285	లలితాగార	72	వాఙ్మనఃకాయ	243
మూర్తిప్రితయ	92	లలితలక్ష్మీ	57	వాణీనఖ	22
మూర్తిమదిక్కు	238	లలితశరీర	120	వారలటుగాక	324
మెడమన్ను నలచి	136	లవలీపల్లవ	344	వార్ధినావర్త	171
మెత్తగనూటిన	72	లాలితలీల	295	వాలిన దప్పి	302
మొదలు గాను	66	లేచి యతండు	321	వాసుదేవనానా	193
మొన రెండు	253	లోకేశశక్తి	344	వాసోనిగ్రహ	326
మొలకచీకటి	31	లోచనవికృతి	325	వాహనము	51
మోవఁ దరంబు	142	లోనాలుగు వెలి		విందుఁ దన	302
మోవియెవంబు	204			వింధ్య మమరాద్రి	325
మొక్కి- వినిపించె	181				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
వికటోత్తంభి	79	విష్ణుభక్తులై	363	శిశ్యావచూడు	281
విచ్చిన కన్ను	212	విహితమతిం	69	శిఖిపింధ	232
విజ్ఞానమయ	56	వీడిబడిన	268	శితికంతనుతు	48
విజ్ఞానపండ్య	214	వీడియంబెడ	58	శిరసు వడంక	332
విడుమింకనైన	140	వీరలకుఁ దగిన	326	శిశిరాగమ	96
విడువని వైర	116	వీరావేశము	138	శితాహార్య	24
వికరణరణ	196	వృత్తవిరోధి	88	"	84
విద్యత్కుముద	365	వృద్ధుఁ బ్రణిధాన	347	శుకమున కొడ	263
విధివంతంబు	313	వృషభేంద్ర	19	శుక మొకటి	359
విధిశివనన	223	వృష్టిగా	94	శైలజ! విను	64
వినఁబడఁడు	234	వెండిఁబైడి	234	శైవము ద్వాదశ	217
వినయనయ	286	*వెండియు	20	శోకించు వృద్ధ	141
వినవె యజ్ఞస్ర	87	"	60	శౌరి భజించు	90
వినపించిన	109	"	310	శ్యామలకాలా	200
విని ముగ్ధహాస	227	వెడఁదకన్నుల	61	శ్రీకరోదయ	26
*విని యద్దోహరి	334	వెడవెడ దుర్వ్య	131	శ్రీకాంతామణి	1
వినుఁడు మీకు	229	వెన్నుఁడు పత్త్య	320	శ్రీదనరన్	201
విను ధాతృనం	231	వేటాటుతును	30	శ్రీదయిత	64
విను పతితు	302	వేదమార్గప్రతి	19	శ్రీద్యుతిసువ	197
విను మఖిల	309	వేదవివాద	118	శ్రీనరసింహు	12
విను మునినాథ	120	వైషమేషవ	100	శ్రీమదష్టాక్ష	10
విను మున్ శౌరికి	292	వైష్ణవి యనంగ	123	శ్రీమహితము	289
విను వేల్పునకు	135	వ్యాపించి తిమిర	270	శ్రీరంగంబున	237
విన్ను మదీయ	313	వ్యాపృతబద్ధ	311	శ్రీరమణీయ	89
విపులవీక్షణ	76	వ్యాళికరాళ	112	శ్రీరామమంత్రి	14
విప్రకులాలీచిత	320	వ్యాసవాల్మీకి	5	శ్రీరమ్యచరణ	127
విబుధతప్త	344	వ్యాససుతాదు	341	శ్రీలాలిక్యము	17
విబుధమ	50	త		శ్రీషణ్ముఖ	5
విభవేంద్రుం	21	శతమతన	127	శ్రీసఖులు	5
విమలమయూ	54	శతమతికి	61	ప	286
లిఖితమో	76	శతపత్రాక్ష	67	పద్ధర్మన	41
వివిధశ్రీత	45	శపియింపఁగ	335	పణ్ముఖ శిఖి	22
వివిధ దివి	49	శరణమవు	319	సంధారము	292
వివిధ యువతి	189	శరవణభవ	114	సంధ్యలు మ	339
*విశేషించి	229	శశిరేఖఁగైకొ	327	సంపదచేత	12
విమనిధంబు	336	శాంబరీకచ్చ	181	సంహత	86
విమరుశరుఁ	363	శాహిత్యజిత	273	నకలప్ర	63
విమరూఁగుర	278	శాశ్వతకరు	353	నకల	

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
సకలాగమ	275	సామజరత్న	13	స్ఫురన్నాభి	223
సకలాస్థాన	195	సామిమలనుం	50	స్తరళి	49
సకలాత్కృప్త	96	సారథి ఛాంద	30	స్తవ్యునివానిల	152
సకీ గానాభి	190	సారసువర్ణ	175	స్వాతి మేఘులు	363
సతియూత్త	244	సారాచార	62		
సతి యాగతి	249	సాహిత్యాపర	286		
సనకసనంద	67	సితకర్త	194		
సన్నపుసీత్యై	155	సికకిరస్ఫటి	352		
సప్రణయించడ	348	*సిద్ధేశ్వరాహ్వ	313		
సభవజ్జనకం	276	సీతులును కాంది	160		
సమహర్షుంగా	13	సుఖమాలికా	289		
సమధిక	97	సుచరిత్ర	251		
సమరసన్నద్ధ	91	సుధయెల్లు	360		
సమృద్ధాశ్రులు	59	సుముఖాంతః	330		
సమృద్ధనము	237	సురకర్త	228		
సరసగుణ	365	సురతరుప్రస	350		
సరసిజుభవ	316	సురలీలావతు	238		
సరసిజాకల్యా	269	సురనదనం	285		
సర్వతీర్థప్రదేశ	362	సురులు కళ	199		
సర్వధర్మ	228	*సుశీలాభి	239		
సర్వాతిరిక్త	331	సూత్ర వలీదేవి	3		
*సర్వోత్కృష్టం	60	సేచనముఖ్య	90		
*సలసితుం	363	సేవకకల్ప	121		
సలసలమను	335	సోదరులు	22		
సలిలంపు	204	సోమమీదాస్య	191		
సలిలభగము	259	స్కందపురాణ	8		
సాక్షాత్కరించి	320	స్నానానుక్రమ	321		
సాక్షాత్కరించి	119	స్ఫూర్తాద్యం	313		

స వ ర ణ లు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	26	ఇంట	ఇట	106	28	సద్ధిక్కృతా	సద్ధిక్కృతా
4	7	చాయ	చాయ	112	9	యరంగి	యరిగి
5	20	జూచి	జూచి	116	30	పిడిగా	పిడియైన
6	11	రూడి	రూధి	119	7	ఇంట	ఇట
8	3	భూమి	భూమి	123	13	క్షేత్రము	క్షేత్రము
9	24	ఎక్కువ	ఎక్కుడు	124	7	లోక	లోధ
12	27	తేజము	తేజము	127	13	వికరణ!	కుల్య!
14	8	వాహనమైన	శయ్యయైన	128	13	కచ్చ	రచ్చ
22	19	గంధిత	గంధిల	129	22	నకల	నకల
25	20	క్షుప్త	క్షుప్త	„	29	చంచన	చందన
29	1	పొదిలి	పొదివి	130	26	లాగదు	నాగదు
29	19	వాడ	నాడ	132	14	యోశయ	యాశయ
29	22	నామనకన్	వామనకన్	136	21	నటులు	నంటులు
37	25	నైకతం	నైకతం	142	12	క్రేణి	క్రేణి
37	27	జింప	జువ	145	13	గొప్ప	గొప్ప
40	3	6	1	145	14	వొట్రి	వొట్రిలు
40	7	1	2	146	23	జలదంపు	జలదంపు
40	20	2	3 [చుండు	146	29	ప్రాణచ్యుతి	ప్రాణచ్యుతి
41	15	ముష్టింపచుండు	ముష్టింప	147	5	(అగు)	—
50	12	దలఁ	దలఁకి	149	31	కాంత	కాంత
58	5	వర్గంబు	వర్గంబు	152	22	వ్యామోది	వ్యామోది
59	31	లహూన	లహూన	154	10	విభీమ	విభీమ
67	31	బ్రహ్మ	బ్రహ్మణ	163	10	భాతృ	భాతృ
72	12	దీపకాం	దీపికాం	163	16	క్షేత్ర	క్షేత్ర
73	34	కరములు	కరములు	169	30	శృకుము	శృకుము
76	21	బ్రాక	బ్రాక	170	21	చగ	చట్టుదల
77	32	దెల్పవె	దెల్పవె	177	5	పుర	ఈ
78	15	ఇచట	ఇచట	177	27	దాహాడో	దాహాడో
79	30	గాఁ అతఁ...	అతఁ...	182	9	మాయ	మాయా
		వేషండు	వేషండుగా	189	30	గదలగు	గదలగు
83	26	యాజమాన్యత	యాజమాన్యము	195	13	విద్య	నకలివిద్య
86	9	కణితమై	కగుణితమై	198	13	సిస్త్రి	సిస్త్రి
89	13	పుండరీకుని	తైరవుని	199	25	అగరుం	అగరుం
99	6	ధ్వాంబులు	ధ్వాంబువులు	200	13	ఉత్పేక్ష	ఉదమ
102	10	లోతున	నిడిమి	201	14	మద్వంపు	మద్వంపు
103	11	ప్రధానమైన	తర్వాతి	204	4	చెట	చెట్ల

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
209	23	శంఖ	కంఠ
210	22	నిర్మల	నిర్మల
212	5	పద్యము	పద్యము
219	30	తీగ	తీగ
222	8	పక్ష్యాలా	పక్ష్యలా
235	32	పొంది	పొందిన
237	9	యక్షిణ	యక్షిణ
259	4	వేడి	వేడి
"	26	ఉపవేష	ఉపలేష
265	39	పోవును	పోవుచు
269	18	చూచుచు	చూచు
"	24	(అ)	(అ)చక్కని
270	4	సౌఖ్య	సౌఖ్య
276	20	యడిగి	యడిగి
282	3	త్రిమృ	త్రిమృ
286	14	దైర్య	దైర్య
287	4	దవద	దవద
"	12	విద్య	నకలవిద్య
294	4	బువ్వల	బువ్వల
306	8	దూత	దూత

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
311	15	విహార!	విహార!
"	29	శిక్తమున్	శిక్తమున్
322	8	క్షోభ	క్షోభ
331	8	వరమాత్మ?	వరమాత్మ
333	32	మత్కుటుంబిని	ఉత్కుటుంబు
334	14	జనకుని	జనకుని;
336	31	ధారలు)	ధారను)
338	27	పుత్రడిన్	పుత్రడి
342	27	శతచ్ఛ	శతచ్ఛద
344	12	మణిఘృణి	మణిఘృణి
345	10	చ్ఛారణో	చ్ఛారణో
346	14	వాధూల	వాధూల...
"	31	శమిష	సమిష
350	7	పితౄ	పితౄ
351	30	ప్రజ	ప్రజ
352	18	వర్ణము	వర్ణతము
"	35	కలన్	కలన్
356	25	దాన్క	దాన్కన్
"	32	నవముగఱిగి	నయముదఱిగి

